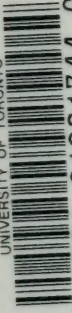

UNIVERSITY OF TORONTO

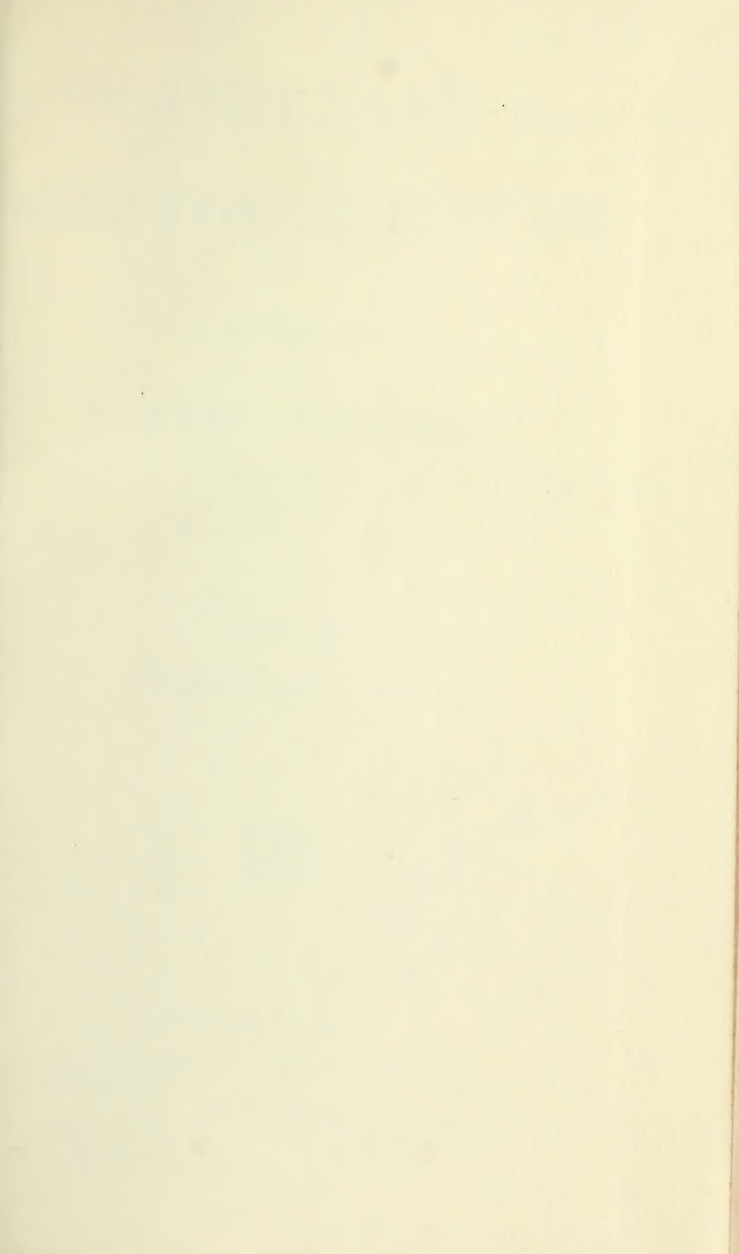

3 1761 01621744 0

HANDBOUND
AT THE

UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

LGr
A866M

(5)

7757 T
Navcratita

ATHENAEI

DEIPNOSOPHISTAE

E RECOGNITIONE

AUGUSTI MEINEKE

VOL. II

CONTINENS LIB. VII—XII

112350
26/5/11

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLVIII

Joh.
1858
A. 17

PA
3937
A2
1858
v. 2

115320
115320
115320

Z

5 Ἐπιτελουμένου δὲ ἤδη τοῦ δείπνου, τῶν φαγη-
 σίων ἑορτὴν συντελεῖσθαι νομίσαντες οἱ κυνικοὶ πάν-
 των μᾶλλον ἠὺφραίνοντο, καὶ ὁ Κύνουλκος ἔφη, ἕως
 ἡμεῖς δειπνοῦμεν, ὧ⁵ Οὐλπιανέ, λόγοις γὰρ ἐστιᾶ,
 προβάλλω σοι παρὰ τίνι εἴρηται φαγήσια ἑορτὴ καὶ 5
 φαγησιπόσια. καὶ ὅς ἀπορηθεὶς ἐπισχεῖν τε κελεύσας
 τοὺς παῖδας τὴν περιφορὰν, καίτοι ἤδη οὔσης ἐσπέ-
 ρας, οὐ συμπεριφέρομαι, ὧ³ σοφώτατε. ὥστε λέγειν
 σοὶ καιρὸς, ἵνα μᾶλλον καὶ δειπνήσης ἤδιον. καὶ ὅς,
 εἰ χάριν ὁμολογήσειας μαθῶν, λέξω. ὁμολογήσαντος 10
 δ' ἔφη, Κλέαρχος Ἀριστοτέλους μαθητῆς, Σολεὺς δὲ
 τὸ γένος, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων, κρατῶ γὰρ καὶ
 τῆς λέξεως διὰ τὸ σφόδρα μοι εἶναι προσφιλεῖ, οὐ-
 τωσί πως εἴρηκε φαγήσια, οἷ δὲ φαγησιπόσια προσ-
 αγορεύουσι τὴν ἑορτὴν. ἐξέλιπε δὲ αὕτη, καθάπερ ἡ 15
 τῶν ῥαψωδῶν, ἣν ἤγον κατὰ τὴν τῶν Διονυσίων, ἐν
 ἣ⁵ παριόντες ἕκαστοι τῷ θεῷ οἶον τιμὴν ἀπετέλουν
 τὴν ῥαψωδίαν. ταῦτ' εἶπεν ὁ Κλέαρχος. εἰ δ' ἀπι-
 στείς, ὧ³ ἑταῖρε, καὶ τὸ βιβλίον κεκτημένος οὐ φθο-
 25 νήσω σοί. ἀφ' οὗ πολλὰ ἐκμαθῶν εὐπορήσεις προ-
 βλημάτων. καὶ γὰρ Καλλιαν ἱστορεῖ τὸν Ἀθηναῖον
 γραμματικὴν συνθεῖναι τραγωδίαν, ἀφ' ἧς ποιῆσαι
 τὰ μέλη καὶ τὴν διάθεσιν Εὐριπίδην ἐν Μηδείᾳ καὶ
 Σοφοκλέα τὸν Οἰδίπουν.

2. θαυμασάντων δὲ πάντων τὸ εὐπαιδευτον τοῦ 25

Κυνούλκιον ὁ Πλούταρχος, κατὰ τὸ ὅμοιον, ἔφη, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ ἐμῇ λαγυνοφόρια ἐορτὴ τις ἦγετο, περὶ ἧς ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ συγγράμματι Ἀρσινόῃ. λέγει δὲ οὕτως " τοῦ Πτολε-
 5 μαιίου κτίζοντος ἐορτὴν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη καὶ μάλιστα περὶ τὸν Διόνυσον, ἠρώτησεν Ἀρσινόῃ τὸν φέροντα τοὺς θαλλοὺς τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς ἐστὶν ἐορτὴ. τοῦ δ' εἰπόντος, καλεῖται μὲν λαγυνοφόρια, καὶ τὰ κομισθέντα αὐτοῖς δειπνοῦσι κατα-
 10 κλιθέντες ἐπὶ στιβάδων καὶ ἐξ ἰδίας ἕκαστος λαγύ-
 νου παρ' αὐτῶν φέροντες πίνουσιν. ὡς δ' οὗτος ἀπεχώρησεν, ἐμβλέψασα πρὸς ἡμᾶς, συνοικία γ', ἔφη, ταῦτα ὄυπαρά. ἀνάγκη γὰρ τὴν σύνοδον γίνε-
 σθαι παμμυγοῦς ὄχλου, θοίνην ἕωλον καὶ οὐδαμῶς
 15 εὐπρεπῆ παρατιθεμένων. εἰ δὲ τὸ γένος τῆς ἐορτῆς ἦρεσκεν, οὐκ ἂν ἐκοπίασε δῆπον τὰ αὐτὰ ταῦτα πα-
 ρασκευάζουσα ἢ βασιλεία καθάπερ ἐν τοῖς χουσί. εὐωχοῦνται μὲν γὰρ κατ' ἰδίαν, παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ἐπὶ τὴν ἐστίασιν."

3. τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας εἰς τὴν τοῦ δεῖπνου παρασκευὴν ἔφη, εἶτα πῶς δει-
 πνήσομεν τοσαῦτα δεῖπνα; ἴσως διὰ νυκτός, ὡς ὁ χα-
 ρίεις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέ-
 γων οἶονεὶ δι' ὅλης νυκτός· ὡς καὶ τὸ ὁμηρικὸν ἔχει
 25 κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων,
 ἀντὶ διὰ πάντων τῶν μήλων, τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐμ-
 φανίζον. πρὸς ὃν ὁ ἰατρὸς ἔφη Δάφνος, ὠφελιμώ-
 τερά ἐστι, φίλτατε, τῷ παντὶ σώματι τὰ νυκτερινὰ
 δεῖπνα. τὸ γὰρ τῆς σελήνης ἄστρον πρὸς τὰς τῆς τρο-
 30 φῆς ἀρμόττει πέψεις σηπτικὸν ὑπάρχον· κατὰ σῆψιν
 δ' ἢ πέψις. εὐσηπτότερα γοῦν τὰ νύκτωρ θυόμενα
 τῶν ἱερείων καὶ τῶν ξύλων τὰ πρὸς τὸ σελήνιον κο-

πτόμενα, καὶ τῶν καρπῶν δὲ οἱ πλεῖστοι πρὸς τὸ σε-
λήνιον πεπαίνονται.

4. πολλῶν δὲ ὄντων καὶ διαφόρων τῶν παρε-
σκευασμένων καὶ ἀεὶ παρασκευαζομένων ἰχθύων με-
γέθει τε καὶ ποικιλίᾳ ὁ Μυρτίλος ἔφη, εἰκότως, ἄν- 5
δρες φίλοι, πάντων τῶν προσοψημάτων ὄψων καλου-
μένων, ἐξενίκησεν ὁ ἰχθύς διὰ τὴν ἐξαίρετον ἐδωδὴν
μόνος οὕτως καλεῖσθαι, διὰ τοὺς ἐπιμανῶς ἐσχηκό-
τας πρὸς ταύτην τὴν ἐδωδὴν. λέγομεν γοῦν ὀψοφά-
γους οὐ τοὺς βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὅς 10
τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρὰ· οὐδὲ τὸν
φιλόσικνον, οἷος ἦν Πλάτων ὁ φιλόσοφος, ὡς ἱστορεῖ
Φανόκριτος ἐν τῷ περὶ Εὐδόξου (ἱστορεῖ δ' ὅτι καὶ
Ἀρκεσίλας φιλόβοτους ἦν), ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυο-
πωλίαν ἀναστρεφομένους. φιλόμηλοι δ' ἦσαν Φίλιπ- 15
πὸς τε ὁ Μακεδῶν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος, ὡς
Ἐπιφάνης φησὶν ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον
ἱστοριῶν. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἱστορεῖ ὡς κάλ-
λιστα μῆλα εὐρών ὁ Ἀλέξανδρος περὶ τὴν Βαβυλω-
νίαν χώραν τούτων τε πληρώσας τὰ σκάφη μελομα- 20
χίαν ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιήσατο, ὡς τὴν θεῖαν ἠδίστην
γενέσθαι. οὐκ ἄγνωσθαι δὲ ὅτι ὄψον κυρίως καλεῖται
πᾶν τὸ πρὸς κατασκευαζόμενον εἰς ἐδωδὴν. ἦτοι γὰρ
ἐψόν ἐστιν ἢ παρὰ τὸ ὠπτῆσθαι ὠνόμασται.

5. πολλῶν οὖν ὄντων τῶν ἰχθύων, οὓς κατὰ τὰς 25
ἐκάστας ὥρας ἐνδαινύμεθα, ὧ̄ θαυμασιώτατε Τιμό-
κρατες· κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα

χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει,

σαίνοντες οὐραίοισι

οὐ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας· καὶ κατὰ τὰς 30
Ἀχαιοῦ δὲ Μοίρας

πολὺς δ' ὄμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν,

ἐνάλιος θεωρία,

χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἄλως.

ἀπομνημονεύσω δέ σοι ἅ περὶ ἐκάστου ἔλεξαν οἱ δει-
πνοσοφισταί. πάντες γὰρ συνεισήνεγκαν εἰς αὐτοὺς
5 τὰς ἐκ βιβλίων συμβολάς, ὧν τὰ ὀνόματα διὰ τὸ πλη-
θος παραλείψω.

[ὅστις ἀγοράζων ὄψον,

ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν,

ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι μαινεται,

10 φησὶν Ἄμφις ἐν Λευκαδίᾳ.] ἵνα δὲ εὐμνημόνευτά σοι
γένηται τὰ λεχθέντα, κατὰ στοιχεῖον τάξω τὰ ὀνό-
ματα. καὶ δὴ Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Αἴαντι μαστι-
γοφόρῳ τοὺς ἰχθύς ἐλλούς,

ἐφήκεν ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν,

15 ἐξήτησέ τις εἰ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ τις τῶ ὀνόματι κέ-
χρηται. πρὸς ὃν ὁ Ζαΐλος ἔφη, ἐγὼ δὲ οὐκ ὦν ὀψο-
φαγίστατος (οὕτω γὰρ Ξενοφῶν ὠνόμασεν ἐν Ἀπο-
μνημονεύμασι γράφων οὕτως ὀψοφαγίστατός τε καὶ
βλακίστατός ἐστιν) οἶδα ὅτι ὁ τὴν Τιτανομαχίαν
20 ποιήσας, εἴτ' Εὐμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀρκτῖνος
ἢ ὅστις δήποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ἐν τῷ δευτέρῳ
οὕτως εἶρηκεν

ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἐλλοὶ

νήχοντες παίζουσι δι' ὕδατος ἀμβροσίοιο.

25 ἔχαιρε δ' ὁ Σοφοκλῆς τῷ ἐπικῶ κύκλω, ὡς καὶ ὅλα ε
δράματα ποιῆσαι κατακολουθῶν τῇ ἐν τούτῳ μυθο-
ποιίᾳ.

6. παρατεθεισῶν οὖν ἀμειῶν ἔφη τις, ταύτας
Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ τὰ μὲν βραγχία ἔχειν καλυπτὰ.
30 εἶναι δὲ καρχαρόδοντας καὶ τῶν συναγελαζομένων
καὶ σαρκοφάγων, χολήν τε ἔχειν ἰσομήκη τῷ ἐντέρῳ
καὶ σπλῆνα ὁμοίως. λέγεται δὲ ὡς θηρευθεῖσαι

προσανάλλονται καὶ ἀποτρώγουσαι τὴν ὄρμιαν ἐκ-
f φεύγουσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι
λέγων οὕτως

ὅτε δ' ἦσθες ἀμίας παχείας.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Σειρῆσι

5

πρωὶ μὲν γ' ἀτενὲς ἀπ' αὐῶν ἀφύας ἀποπυρίζομες
στρογγύλας καὶ δελφακίνας ὅπτα κρέα καὶ πω-
λύπους·

καὶ γλυκύν γ' ἐπ' ὧν ἐπίομες οἶνον. Β. οἴμοι μοι
τάλας.

10

περὶ σαῦμά με καλοῦσα κατίσκα λέγοι, φοῦ τῶν
κακῶν.

278 A. ὁ καὶ παρὰ τρίγλας τε καὶ πάχηα κἀμίαι δύο
διατετμαμέναι μέσαι, φάσσαι τε τοσσαῦται παρῆν,
σκορπίοι τε.

15

Ἄριστοτέλης δὲ παρετυμολογῶν αὐτῆς τοῦνομά φη-
σιν ὠνομάσθαι παρὰ τὸ ἅμα λέναι ταῖς παραπλησίαις·
ἔστι γὰρ συναγελαστική. Ἰκέσιος δ' ἐν τοῖς περὶ ὕλης
εὐχύλους μὲν αὐτὰς εἶναι καὶ ἀπαλάς, πρὸς δὲ τὰς
ἐκκρίσεις μέσας, ἦσσον δὲ τροφίμους.

20

7. ὁ δὲ ὀποδαίδαλος Ἄρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρο-
λογία (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι Λυκόφρων ἐν
b τοῖς περὶ κωμωδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενε-
δίου Ἀστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησὶν οὕτως

τὴν δ' ἀμίαν φθινοπῶρου, ὅταν πλειὰς καταδύνη,

25

πάντα τρόπον σκεύαζε. τί σοι τάδε μυθολογεύω;
οὐ γὰρ μὴ σὺ διαφθείρης γ', οὐδ' ἂν ἐπιθυμῆς.

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο θαῆμεναι, ὧ φίλε Μόσχε,
ὄντινα χροὶ σε τρόπον κείνην διαθεῖναι ἄριστα·

c ἐν συκῆς φύλλοις καὶ ὀριγάνῳ οὐ μάλα πολλῇ·
μὴ τυρόν, μὴ λῆρον. ἀπλῶς δ' οὕτως θεραπεύσας
ἐν συκῆς φύλλοις σχοίνῳ κατάδησον ἄνωθεν.

30

εἶθ' ὑπὸ θερμῆν ὥσον ἔσω σποδόν, ἐν φρεσὶ καιρὸν
 γιγνώσκων, ὁπότε' ἔστ' ὀπτή, καὶ μὴ κατακαύσης.
 ἔστω δ' αὐτῆ σοι Βυζαντίου ἐξ ἔρατεινοῦ,
 εἶπερ ἔχειν ἀγαθὴν ἐθέλεις. κἂν ἐγγὺς ἀλῶ που
 5 τοῦδε τόπου, κεδνὴν λήψει. τηλοῦ δὲ θαλάσσης
 ἑλλησποντιάδος χείρων· κἂν κλεινὸν ἀμείψης
 αἰγαίου πελάγους ἔναλον πόρον, οὐκ ἔθ' ὁμοία
 γίγνεται, ἀλλὰ κατασχύνει τὸν πρόσθεν ἔπαινον.

8. οὗτος ὁ Ἀρχέστρατος ὑπὸ φιληδονίας γῆν πᾶ-
 10 σαν καὶ θάλασσαν περιῆλθεν ἀκριβῶς, ἔμοι δοκεῖ, τὰ
 πρὸς γαστέρα ἐπιμελῶς ἐξετάσαι βουλευθεῖς, καὶ ὥσ-
 περ οἱ τὰς περιηγήσεις καὶ τοὺς περίπλους ποιησάμε-
 νοι μετ' ἀκριβείας ἐθέλει πάντ' ἐκτίθεσθαι, ὅπου
 ἐστὶν ἕκαστον κάλλιστον βρωτόν τε ποτόν τε. τοῦτο
 15 γὰρ αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ ἐπαγγέλλεται τῶν καλῶν
 τούτων ὑποθηκῶν ὧν πρὸς τοὺς ἐταίρους ποιεῖται
 Μόσχον τε καὶ Κλέανδρον, ὥσπερ ὑποτιθέμενος αὐ-
 τοῖς κατὰ τὴν Πυθίαν ζητεῖν

ἵππου θεσσαλικήν, λακεδαιμονίην τε γυναῖκα,
 20 ἄνδρας δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθοῦσης.
 Χρῦσιππος δ' αὐτὸν ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ περὶ πάντ'
 ἀνὴρ ἀρχηγὸν Ἐπικούρω φησὶ γενέσθαι καὶ τοῖς τὰ
 τούτου ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμηναμένης ἡδο-
 νῆς. καὶ γὰρ οὐκ ἐγκαλυπτόμενος ὁ Ἐπίκουρος λέγει.
 25 ἀλλὰ μεγάλη τῇ φωνῇ· οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι
 τὰ γὰθὸν ἀφελῶν μὲν τὴν διὰ χυλῶν, ἀφελῶν δὲ τὴν
 δι' ἀφροδισίων ἡδονῆν· οἶεται γὰρ οὗτος ὁ σοφὸς
 καὶ τὸν ἀσώτων βίον ἀνεπίληπτον εἶναι, εἶπερ αὐτῷ
 προσγένοιτο τὸ ἀδεῆς καὶ ἴλεων. διὸ καὶ οἱ τῆς κω-
 30 μωδίας ποιηταὶ κατατρέχοντές που τῆς ἡδονῆς καὶ
 ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν.

9. Βάτων μὲν ἐν Συνεξαπαταῶντι δυσχεραίνοντα 27

ποιήσας πατέρα τῷ τοῦ υἱοῦ παιδαγωγῷ καὶ λέ-
γοντα

ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἔλθειν εἰς βίον
ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ πότους ἐωθινοὺς 5
πίνει διὰ σὲ νῦν πρότερον οὐκ εἰθισμένον.

B. εἴτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν ἐγκαλεῖς;

A. ζῆν δὲ τὸ τοιοῦτον; B. ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί.

ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τὰ γαθὸν
τὴν ἡδονὴν δῆπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν 10
ταύτην ἐτέρωθεν· ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως
εὔσως ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί.

A. εἴρακας οὖν φιλόσοφον εἶπέ μοι τινα
μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;

B. ἅπαντας. οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρόκτες 15
καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις
καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακίτα
οὕτως, ἐπὶ γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῆ,
ἴσασιν οὐ δεῖ πρῶτον ἄψασθαι τόπου
καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος, 20
ὥστ' ἐκπεπληχθαι πάντας.

καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς Βά-
των διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπεικῶν φιλοσόφων ἐπιφέρει
ἐξὸν γυναικ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν
καὶ λεσβίου χυτροῖδε λαμβάνειν δύο· 25
ὁ φρόνιμός ἐστι τοῦτο, τοῦτο τὰ γαθόν.

Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἅ νῦν ἐγὼ λέγω.

εἰ τοῦτον ἔξων πάντες ὄν ἐγὼ ζῶ βίον,

οὐτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς.

Ἠγήσιππος δ' ἐν Φιλεταίοις 30

Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιόσαντός τινος

εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι ποτ' ἐστὶ τὰ γαθόν,

ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἡδονήν.
 εὔ γ', ὃ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·
 τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἐν
 ἀγαθόν· πρόσσεστιν ἡδονῇ γὰρ τὰγαθόν.

5 10. ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ ἐπικούρειοι τὴν
 ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ οἱ κυρηναῖκοι καὶ μνησιστράτειοι
 δὲ καλούμενοι. καὶ γὰρ οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως χαίρου-
 σιν, ὡς φησι Ποσειδώνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἦν
 καὶ Σπεύσιππος ὁ Πλάτωνος ἀκουστής καὶ συγγενής.
 10 Διονύσιος γοῦν ὁ τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐπι-
 στολαῖς καὶ τὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ διεξερχόμενος,
 ἔτι δὲ τῆς φιλαργυρίας, ἐραυρίζεσθαι τε παρὰ πολλῶν
 αὐτὸν διελέγχων ὀνειδίζει καὶ τὸν Λασθενείας τῆς
 Ἀρκαδικῆς ἐταίρας ἔρωτα, ἐπὶ πᾶσί τε λέγει τάδε
 15 'σὺ τισὶ φιλαργυρίαν ὀνειδίζεις, αὐτὸς μηδὲν ἔλλε-
 λοιπῶς αἰσχροκερδίας; τί γὰρ οὐ πεποίηκας; οὐχ
 ὑπὲρ ὧν Ἑρμείας ὤφειλεν αὐτὸς ἐκτετικῶς ἔρανον
 συνάγειν ἐπιχειρεῖς;'

11. περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου Τίμων ἐν τρίτῃ σίλ-
 20 λῶν φησί

γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.
 ταύτης γὰρ ἔνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τῆς κατὰ
 σάρκα ἡδονῆς ἐκολάκευε καὶ Ἰδομενέα καὶ Μητρόδω-
 ρον. καὶ αὐτὸς δέ που ὁ Μητρόδωρος οὐκ ἀποκρυ-
 25 πτόμενος τὰς καλὰς ταύτας θέσεις φησί· περὶ γαστέ- 26
 ρα γάρ, ὃ φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα ὁ
 κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ἅπασαν ἔχει σπουδὴν.
 Ἐπικούρος γὰρ ἦν ὁ τούτων διδάσκαλος, ὃς καὶ βοῶν
 ἔλεγεν ἄρχῃ καὶ ῥίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἢ τῆς γαστροῦς
 30 ἡδονῆ, καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ εἰς ταύτην ἔχει
 τὴν ἀναφοράν.' κἂν τῷ περὶ τέλους δέ φησιν οὕτω
 πως· οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τὰγαθὸν ἀφαιρῶν

μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφρο-
 δισιῶν, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμάτων, ἀφαιρῶν
 b δὲ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδεΐας κινήσεις.' καὶ
 προελθὼν φησι λέγειν τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς
 ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, εἴαν ἡδονὴν παρασκευά- 5
 ζῃ· εἴαν δὲ μὴ παρασκευάξῃ, χαίρειν ἑατέον.'

12. πρότερος δὲ τοῦ Ἐπικούρου Σοφοκλῆς ὁ τρα-
 γωδιοποιὸς ἐν Ἀντιγόνη περὶ τῆς ἡδονῆς τοιαῦτ' εἴ-
 ρηκεν

τὰς γὰρ ἡδονὰς

10

ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρὸν.
 c πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
 καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων, εἴαν δ' ἀπῆ
 τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς 15
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

Φιλέταιρος Κυνάγιδι

τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἴκετεύω, ποιεῖν,
 πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,
 εἴαν ἔχη τις ὀπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν
 τοῦτ' αὐτό, τὰνθρώπει' ὀρῶντα πράγματα,
 d εἰς αὐρίον δὲ μηδὲ φροντίζειν ὅτι
 ἔσται. περίεργόν ἐστιν ἀποκειῖσθαι πάννυ
 ἔωλον ἐνδον τὰργύριον.

20

καὶ ἐν Οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτός φησι

25

θνητῶν δ' ὅσοι

ζῶσιν κακῶς, ἔχοντες ἄφθονον βίον,
 ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω.
 οὐ γὰρ θανὼν δήπουθ' ἂν ἔρχεσθαι φάγοις,
 οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος.

30

13. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Γραμματει-
 διοποιῶ

ὦ πάντες ἄνθρωποι, τί τὸ ζῆν ἠδέως e
 παρέντες ἐπιμελείσθε τοῦ κακῶς ποιεῖν
 πολεμοῦντες ἀλλήλους; πότῃρα πρὸς τῶν θεῶν
 ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη
 5 ἄγροικος ἡμῶν οὐδὲ παιδείαν ὄλωσ
 εἰδυῖα, τί τὸ κακὸν ποτ' ἢ τί τὰ γαθὸν
 ἔστ' ἀγνοοῦσα παντελῶς, εἰκῆ τέ πως
 ἡμᾶς κυλίνδουσ' ὄντιν' ἂν τύχη τρόπον;
 οἴμαί γε. πῶς γὰρ μᾶλλον ἂν προείλετο
 10 Ἑλλην ἀληθῶς οὔσα λεπομένους ὄρα
 αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν καὶ καταπίπτοντας νεκρούς. f
 ἔξον ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας
 ἀνλουμένους ὡδί; λέγ' αὐτή, γλυκνυτάτη,
 ἔλεγχ' ἄγροικον οὔσαν ἡμῶν τὴν τύχην.

15 καὶ προελθῶν

οὐ τοῦτο τὸ ζῆν ἐστὶ τὸν καλούμενον
 θεῶν ἀληθῶς βίον; ὅσα δ' ἠδίοια
 τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν.
 εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον διήγομεν
 20 πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας, τοὺς μέχρι
 281 ἐτῶν τριάκοντ' ἐξιέναι, τοὺς δ' ἱππέας
 ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμέρας δέκα
 στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας,
 τοὺς τὴν ῥάφανον πωλοῦντας ἔπειν Μεγαρέων.
 25 εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμάχους,
 κεραννύναι τὸν οἶνον Εὐβοῆς· τρουφή
 καὶ βίος ἀληθῶς. ἀλλ' ἀπαιδεύτω τύχη
 δουλεύομεν. b

14. φιλήδονον δ' οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν ἀρχαῖόν φασί
 30 γενέσθαι Τάνταλον. ὁ γοῦν τὴν τῶν Ἀτρειδῶν ποιή-
 σας κάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει πρὸς τοὺς θεοὺς
 καὶ συνδιατρίβοντα ἔξουσίας τυχεῖν παρὰ τοῦ Διὸς

αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς τὰς ἀπολαύ-
 σεις ἀπλήστως διακειμένον ὑπὲρ αὐτῶν τε τούτων
 μνείαν ποιήσασθαι καὶ τοῦ ζῆν τὸν αὐτὸν τρόπον
 τοῖς θεοῖς. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία τὴν μὲν
 εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως δὲ μηδὲν 5
 c ἀπολαύῃ τῶν παρακειμένων ἀλλὰ διατελῆ ταραττό-
 μενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐξήρησεν αὐτῷ πέτρον, δι'
 ὃν οὐ δύναται τῶν παρακειμένων τυχεῖν οὐδενός.
 καὶ τῶν στωικῶν δέ τινες συνεφήψαντο ταύτης τῆς
 ἡδονῆς. Ἐρατοσθένους γοῦν ὁ Κυρηναῖος μαθητῆς 10
 γενόμενος Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, ὃς ἦν εἷς τῶν ἀπὸ
 τῆς στοᾶς, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρίστωνι παρεμφαί-
 νει τὸν διδάσκαλον ὡς ὕστερον ὀρμήσαντα ἐπὶ τρυ-
 d φῆν λέγων ὧδε ἤδη δέ ποτε καὶ τοῦτον πεφώρακα
 τὸν τῆς ἡδονῆς καὶ ἀρετῆς μεσότοιχον διορύττοντα 15
 καὶ ἀναφαινόμενον παρὰ τῆ ἡδονῆ.' καὶ Ἀπολλοφά-
 νης δέ, γνώριμος δὲ ἦν καὶ οὗτος τοῦ Ἀρίστωνος, ἐν
 τῷ Ἀρίστωνι, καὶ αὐτὸς οὕτως ἐπιγράψας τὸ σύγ-
 γραμμα, ἐμφανίζει τὴν τοῦ διδασκάλου φιληδονίαν.
 περὶ δὲ Διουυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν; 20
 ὃς ἄντικρυς ἀποδύς τὸν τῆς ἀρετῆς χιτῶνα ἀνθινὰ
 μετημφιάσατο καὶ Μεταθέμενος καλούμενος ἔχαιρε,
 e καίτοι γηραιὸς ἀποστάς τῶν τῆς στοᾶς λόγων καὶ ἐπὶ
 τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας. περὶ οὗ οὐκ ἀχαρίτως
 ὁ Τίμων ἔφη

ἡνίκ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἠδύνεσθαι.

ῶρη ἐραῖν, ῶρη δὲ γαμεῖν, ῶρη δὲ πεπαῦσθαι.

15. Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ
 Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους, προθεῖς τό
 'καταπυγοτέραν τ' ἀλφηστῶν' φησὶν ἰχθύς τινὲς οἱ 30
 f ἀλφησταί, τὸ μὲν ὅλου κίρροειδεῖς, πορφυρίζοντες δὲ
 κατὰ τινα μέρη. φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδυο

καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ κατ' οὐρανὸν
 ἐπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν
 ἕτερον ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς
 καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν.' Ἀριστοτέλης δ' ἐν
 5 τῷ περὶ ζώων μονάκανθου εἶναι καὶ κισρὸν τὸν ἀλ-
 φηστικόν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήμιος ὁ
 Ἡρακλεώτης ἐν Ἀλιευτικῷ οὕτως 252

φυκίδας ἀλφηστίην τε καὶ ἐν χοροῖσιν ἐρυθρὸν
 σκορπίον.

10 καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
 μύες ἄμ' ἀλφησταί τε κορακίνοί τε κοριοειδέες.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μίθαικος ἐν Ὀψαρτυτικῷ.

16. ΑΝΘΙΑΣ, κάλλιχθυς. τούτου μέμνηται Ἐπί-
 χαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

15 καὶ σκιφίας χρομίος θ', ὃς ἐν τῷ ἦρι καττὸν ἢ
 Ἄνάνιον

ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι.

λέγει δὲ Ἄνάνιος οὕτως

ἔαρι μὲν χρομίος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι.

20 τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκῆς
 φύλλου.

ἦδὲ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῶ κρείας·
 δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν,
 ἐσθίειν.

25 καὶ κυνῶν αὖ τῆμος ὄρη καὶ λαγῶν κἀλωπήκων·
 ὄϊος αὖτ' ὅταν θέρος τ' ἢ κηχέται βαβράζωσιν.
 εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν
 βρωμα,

ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσιν ἐμπροπῆς ἐν μυττωτῷ.

30 βοῦς δὲ πιανθεῖς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων νυ-
 κτῶν ἠδὺς

κημήρης.

τῶν τοῦ Ἀνανίου πλεόνων ἐμνημόνευσα νομίζων
καὶ τούτων ὑποθήκας τοῖς λάγνοις ταύτας ἐκτεθή-
σεσθαι.

17. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζώων ἡθῶν ὅπου
ἂν ἀνθίας ἦ (φησὶν) οὐκ ἔστι θηρίον. ᾧ σημεῖον χρώ- 5
μενοι οἱ σπογγεῖς κατακολυμβῶσι, καλοῦντες αὐτὸν
ἱερὸν ἰχθύον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν
τῷ περὶ ἰχθύων τὸν δ' ἀνθίαν τινὲς καὶ κάλλιχθυ
d καλοῦσιν, ἔτι δὲ καλλιώνυμον καὶ ἔλοπα. Ἰκέσιος δ'
ἐν τοῖς περὶ ὕλης ὑπὸ μὲν τινῶν λύκον ὑπὸ δ' ἄλλων 10
καλλιώνυμον. εἶναι δ' αὐτὸν χονδρῶδη καὶ εὐχύλον
καὶ εὐέγκριτον, οὐκ εὐστόμαχον δέ. Ἀριστοτέλης δὲ
καὶ καρχαρόδοντα εἶναι τὸν κάλλιχθυ σαρκοφάγου
τε καὶ συναγελαζόμενον. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις
τὸν μὲν ἔλοπα καταριθμεῖται, τὸν δὲ κάλλιχθυ ἢ 15
καλλιώνυμον ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα σεσίγηκεν. λέγει δὲ
περὶ τοῦ ἔλοπος οὕτως

τόν τε πολυτίματον ἔλοπα, ὁ δ' αὐτὸς χαλκὸς
ῶνιος,

εἶνα μόνον, καὶ κῆνον ὁ Ζεὺς ἔλαβε κῆκελήσατο 20
κατθέμεν αὐτῷ τέ οἱ καὶ τᾶ δάμαρτι θωτέρω.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων διαφέρειν φησὶν ἀν-
θίαν καὶ κάλλιχθυ, ἔτι δὲ καλλιώνυμον καὶ ἔλοπα.

18. τί δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς; ὁ μὲν
τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν συνθεῖς, εἶτ' Ἐπιμενίδης 25
ἐστὶν ὁ Κρής ἢ Τηλεκλείδης εἶτ' ἄλλος τις, ἱεροῦς
φησὶν εἶναι ἰχθύας δελφῖνας καὶ πομπίλους. ἔστι δ'
f ὁ πομπίλος ζῶον ἔρωτικόν, ὡς ἂν καὶ αὐτὸς γεγωναὶς
ἐκ τοῦ οὐρανίου αἵματος ἅμα τῇ Ἀφροδίτῃ. Νίκαν-
δρος δ' ἐν δευτέρῳ Οἰταϊκῶν φησι 30

πομπίλος, ὃς ναύτησιν ἀδημονέουσι κελεύθους
μηνύει φιλέρωσι καὶ ἄφθογγός περ. ἀμύνων.

Ἀλέξανδρος δ' ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κίρκῃ, εἰ γνήσιον τὸ 283
ποιημάτιον,

πηδαλίῳ ἄκρῳ ἔπι πομπίλος ἀνιοχεύων
ἦστ' ἀκάτω κατόπισθε θεοῖς ὑπο πομπίλος
ἰχθύς.

5 Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν τοῖς θαλασσίοις ἔργοις ἐπι-
γραφομένοις προειπών

πομπίλος ὃν καλέουσιν ἀλίπλοοι ἱερὸν ἰχθύν,
διηγεῖται ὡς οὐ μόνον τῷ Ποσειδῶνι ὁ πομπίλος ἐστὶ
10 διὰ τιμῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς τὴν Σαμοθράκην κατέ-
χουσι θεοῖς. ἀλιέα γοῦν τινὰ πρεσβύτην τῷ ἰχθυῖ b
τούτῳ κόλασιν ὑποσχεῖν ἔτι τοῦ χρυσοῦ γένους κατ'
ἀνθρώπους ὄντος. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἐπωπεὺς καὶ
ἔξ Ἰκάρου ἦν τῆς νήσου. καὶ τοῦτον οὖν ἄμα τῷ νιῶ
15 ἀλιεύοντα καὶ οὐκ εὐτυχήσαντα ἄλλων ἰχθύων ἐν τῇ
ἄγρῃ ἢ πομπίλων οὐκ ἀποσχέσθαι τῆς τούτων ἐδω-
δῆς, ἀλλὰ πάντας μετὰ τοῦ νιοῦ καταθωινηθῆναι καὶ
μετ' οὐ πολὺν δίκας ἐκτίσαι τῆς δυσσεβείας· κήτος
γὰρ ἐπελθὼν τῇ νηὶ τὸν Ἐπωπέα ἐν ὄψει τοῦ παιδὸς
20 καταπιεῖν. ἱστορεῖ δ' ὁ Παγκράτης ὡς καὶ πολέμιός c
ἐστὶν ὁ πομπίλος τῷ δελφῖνι καὶ ὅτι οὐδ' οὗτος ἀτι-
μώρητος ἐκφεύγει πομπίλου φαγῶν. ἀχρεῖος γοῦν
γίνεται καὶ σφαδάζων, ἐπειδὴν φάγη, καὶ ἐπὶ τοὺς
αἰγιάλους ἐκκυμανθεὶς βορὰ γίνεται αἰθυΐαις τε καὶ
25 λάροις· ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ταῖς κητείαις παρε-
δρευόντων ἀνδρῶν παρανομεῖται. μνημονεύει τῶν
πομπίλων καὶ Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ ἐνάτῳ τοῦ
Δείπνου

κωβιοὶ εἰνάλιοι καὶ πομπίλοι ἱεροὶ ἰχθύς,

30 Ἡριννά τε ἢ ὁ πεποιηκὸς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον d
ποιημάτιον,

πομπίλε, ναύτησιν πέμπων πλόον εὖπλοον ἰχθύ.

πομπεύσας πρόμναθεν ἑμὴν ἀδείαν ἑταίραν.

19. Ἀπολλώνιος δ' ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης ἐν
Ναυκράτεως κτίσει τὸν πομπίλον φησὶν ἄνθρωπον
πρότερον ὄντα μεταβαλεῖν εἰς ἰχθὺν διὰ τινὰ Ἀπόλ-
e λωνος ἔρωτα. τὴν γὰρ Σαμίων πόλιν παραρρεῖν πο- 5
ταμὸν Ἰμβρασον,

τῷ ῥά ποτ' Ὠκυρόην νύμφην, περικαλλέα
κούρην,

Χησιὰς εὐπατέρεια τέκεν φιλότῃ μιγεῖσα,

Ὠκυρόην, ἣ κάλλος ἀπείριτον ὤπασαν ὦραι. 10

ταύτης οὖν ἐρασθέντα Ἀπόλλωνα ἐπιχειρήσαι ἀρπά-
σαι. διαπεραιωθεῖσαν δ' εἰς Μίλητον κατὰ τινὰ Ἀρ-
τέμιδος ἑορτὴν καὶ μέλλουσαν ἀρπάζεσθαι εὐλαβη-
θεῖσαν, Πομπίλον τινὰ θαλασσοργὸν ἄνθρωπον
f καθικετευῖσαι ὄντα πατρῷον φίλον, ὅπως αὐτὴν εἰς 15
τὴν πατρίδα διασώσῃ, λέγουσαν τάδε

πατρὸς ἑμοῖο φίλου συμφράδμουνα θυμὸν ἀέξων,

Πομπίλε, δυσκελάδου δεδαῶς θοὰ βένθεα πόν-
του,

σῶξέ με·

20

καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαρόντα αὐτὴν διαπεραι-
οῦν, ἐπιφανέντα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα τὴν τε κόρην
ἀρπάσαι καὶ τὴν ναῦν ἀπολιθώσαντα τὸν Πομπίλον
εἰς τὸν ὁμώνυμον ἰχθὺν μεταμορφῶσαι ποιῆσαί τε
τὸν

25

284 πομπίλον ὠκυάλων νηῶν αἰήονα φρουρόν.

20. Θεόκριτος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ
Βερενίκη τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ
διὰ τούτων

καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον, 30

ἐξ ἁλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνω ἄροτρα,

σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῶ ἱερὸν ἰχθύν,

ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ φιερώτατος ἄλλων,
καὶ κε λίνα στήσαιτο καὶ ἐξερούσαιτο θαλάσσης ἡ
ἔμπλεα.

Διονύσιος δ' ὁ ἐπικαλούμενος Ἰαμβος ἐν τῷ περὶ
5 διαλέκτων γράφει οὕτως ἄκηκόαμεν γοῦν ἀλιέως
Ἐρετριικοῦ τὸν ἱερὸν ἰχθύν καὶ ἄλλων πολλῶν ἀλιέων
καλούντων τὸν πομπίλον. ἔστι δὲ πελάγιος καὶ παρὰ
τὰς ναῦς πυκνὰ φαίνεται, ἔοικὼς πηλαμύδι, ποικίλος.
τὸν δ' οὖν ἰχθύν τις παρὰ τῷ ποιητῇ ἔλκει

10 ἀκτῆ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν·
εἰ μὴ ἄλλος τίς ἐστίν οὕτω καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς.
Καλλιμάχος δ' ἐν Γαλατείᾳ τὸν χρούσοφρον
ἢ μᾶλλον χρούσειον ἐπ' ὄφρῦσιν ἱερὸν ἰχθύν,
ἢ πέρικας ὅσα τ' ἄλλα φέρει βυθὸς ἄσπετος
15 ἄλυης.

ἐν δὲ τοῖς ἐπιγράμμασιν ὁ αὐτὸς ποιητῆς φησιν ἱερὸς
δέ τοι, ἱερὸς ὕκης· ἄλλοι δ' ἀκούουσιν ἱερὸν ἰχθύν
τὸν ἄνετον, ὡς καὶ ἱερὸν βοῦν τὸν ἄνετον· οἱ δὲ τὸν
μέγαν ὡς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο. τινὲς δὲ τὸν ἱεμέ-
20 νον πρὸς τὸν ῥοῦν·

21. Κλείταρχος δ' ἐν ἐβδόμῃ Γλωσσῶν ὁἱ ναυ-
τικοὶ (φησὶ) πομπίλον ἱερὸν ἰχθύν προσαγορεύουσι
διὰ τὸ ἐκ πελάγους προπέμπειν τὰς ναῦς ἕως εἰς λι-
μένας· διὸ καὶ πομπίλον καλεῖσθαι, χρούσοφρον ὄντα·

25 καὶ Ἐρατοσθένης δ' ἐν Ἐρωμῇ φησὶν
ἄγρης μοῖραν ἔλειπον, ἔτι ζώντας ἰούλους,
ἢ γενειῆτιν τρίγλην, ἢ περκάδα κίχλην,
ἢ δρομίην χρούσειον ἐπ' ὄφρῦσιν ἱερὸν ἰχθύν.
ἐκ ταύτης ἡμῶν τῆς ὀψολογίας ὁ καλὸς Οὐλπιανὸς ο
30 ζητεῖται κατὰ τὴν Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ὑποθή-
καις περὶ τῶν ἐν βοσπόρῳ ταρίχων εἰπῶν

βοσπόρου ἐκπλεύσαντα τὰ λευκότατ', ἀλλὰ
προσέστω

μηδὲν ἐκεῖ στερεᾶς σαρκὸς μαϊώτιδι λίμνη
ἰχθύος ἀύξηθέντος, ὃν ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν.

τίς οὗτός ἐστιν ὃν φησιν οὐ θεμιτὸν εἶναι ἐμμέτρως 5
εἰπεῖν;

22. ΑΦΥΑΙ. καὶ ἐνικῶς δὲ ἀφύην λέγουσιν. Ἀρι-
στώνυμος Ἠλίῳ ῥιγῶντι ὥστ' οὗτ' ἀφύη νῦν ἐστὶν
ἀπλῶς. τῆς δ' ἀφύης ἐστὶ γένη πλείω. καὶ ἡ μὲν
ἀφροῖτις λεγομένη οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ὡς φησιν 10
Ἀριστοτέλης, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσῃ
ἀφροῦ, ὅταν ὄμβρων γενομένων πολλῶν ὄυστασις
γένηται. ἕτερα δ' ἐστὶν ἀφύη ἡ κωβίτις λεγομένη.
γίνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν
τῇ ἄμμῳ διαγενομένων κωβιδίων. καὶ ἐξ αὐτῆς δὲ 15
5 δ ταύτης τῆς ἀφύης ἀπογεννῶνται ἕτεραί, αἵτινες ἐγ-
κρασίχολοι καλοῦνται. γίνεται δὲ καὶ ἄλλη ἀφύη ὁ
γόνος τῶν μαινίδων, καὶ ἄλλη δὲ ἐκ τῆς μεμβράδος,
καὶ ἔτι ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων τῶν ἐκ τῆς ἄμ-
μου καὶ τῆς ἰλύος γινομένων. πάντων δὲ τούτων ἡ 20
ἀφροῖτις ἀρίστη. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων κω-
βίτην τινα εἴρηκτον λέγει καὶ τὸν ἐξ ἀθερίνης· ἰχθυ-
δίου δ' ὄνομα ἀθερίνη. εἶναι δὲ φησι καὶ τριγλίτιν
ἀφύην. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ ἐν μεμβράσι καὶ
καμμάρσι τὰς ἀφύας καταριθμεῖται, διαστέλλων τὸν 25
λεγόμενον γόνον. Ἰκέσιος δὲ φησι τῆς ἀφύης ἡ μὲν
λευκὴ καὶ λίαν λεπτὴ καὶ ἀφρώδης, ἣν καλοῦσιν
ἐνιοὶ καὶ κωβίτιν, ἡ δὲ ῥυπαρωτέρα ταύτης καὶ ἀδρο-
τέρα. διαφέρει δ' ἡ καθαρὰ καὶ λεπτή. Ἀρχέστρα-
τος δ' ὁ ὀψοδαίδαλός φησι

τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν πλὴν τὴν ἐν Ἀθήναις·
τὸν γόνον ἐξαυδῶ, τὸν ἀφρόν καλέουσιν Ἴωνες.

καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλποιο Φα-
λήρου

ἀγκῶσιν ληφθένθ' ἱεροῖς. κὰν τῇ περικλύστῳ
ἐστὶ Ῥόδῳ γενναῖος, εἰάν ἐπιχώριος ἔλθῃ.

ἂν δέ που μείρησ ἀυτοῦ γεύσασθαι, ὁμοῦ χρῆ
κνίδας ὀψωνεῖν, τὰς ἀμφικόμους ἀκαλήφας·
εἰς ταὐτὸν μίξας δ' αὐτὰς ἐπὶ τηγάνου ὕπα,
εὐώδη τρίψας ἄνθη λαχάνων ἐν ἐλαίῳ.

23. Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τοῖς περὶ
1 παροιμιῶν περὶ τῆς ἀφύης φησί· διὰ τὸ μικροῦ δεῖ-
σθαι πυρὸς ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχέστρατον d
ἐπιβάλλοντες κελεύουσιν ἐπὶ θερμοῦν τήγανον σίζου-
σαν ἀφαιρεῖν. ἅμα δ' ἤπται καὶ σίξει καθάπερ τοῦ-
λαιον εὐθύς. διὸ λέγεται, εἶδε πῦρ ἀφύη.' Χρῦσιπ-
15 ποσ δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ τῶν δι' αὐτὰ αἰρετῶν
τὴν ἀφύην (φησί) τὴν μὲν ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν δαψί-
λειαν ὑπερορῶσι καὶ πτωχικὸν εἶναί φασιν ὄψον, ἐν
ἑτέροις δὲ πόλεσιν ὑπερθαυμάζουσι πολὺ χεῖρω γινο-
μένην. εἶθ' οἱ μὲν (φησὶν) ἐνταῦθα τοὺς ἀδριατικούς
20 ὄρνιθας τρέφειν σπεύδουσιν ἀχρειοτέρους ὄντας, ὅτι
τῶν παρ' ἡμῖν πολὺ ἐλάττους εἰσίν· ἐκεῖνοι δὲ τὰ-
ναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε.' ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ e
Ἑρμιππος Δημόταις

νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς.

25 Καλλίας Κύκλωσι

πρὸς τῆς ἀφύης τῆς ἠδίστης.

Ἄριστῶννμος Ἠλίῳ ὄιγῶντι

ὥστ' οὔτ' ἀφύη νῦν ἐστὶν ἀπλῶς.

ἀφύδια δ' Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς

30 μηδὲ τὰ φαληρικὰ τὰ μικρὰ τὰδ' ἀφύδια.

24. Ανγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν
ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς ῥοδιακὰς ἀφύας κἀντιτιθεῖς

πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ
 φησί· ταῖς μὲν φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς αἰνεάτιδας κα-
 λουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλανκίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ τὸν
 ὄρφον ἀντιπαρατιθεῖσα· πρὸς δὲ τὰς ἔλευσιαιακὰς
 ψήττας καὶ σκόμβρους, καὶ εἴ τις ἄλλος παρ' αὐτοῖς 5
 ἰχθὺς ἐπάνω τῇ δόξῃ τοῦ Κέκροπος γέρονεν, ἀντι-
 γεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. ὁ δὲ τὴν ἡδυ-
 πάθειαν γράφας παρακελεύεται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῇ
 κατεργάσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν, ἀδικίᾳ κτήσασθαι τὴν
 286 ὀψοφαρίαν.' Ἀρχέστρατον λέγει τὸν τένθην ὁ Λυγ- 10
 κεύς, ὃς ἐν τῷ πολυθρουλήτῳ ποιήματι περὶ τοῦ γα-
 λεοῦ λέγει οὕτως

ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα, κἂν ἀποθνή-
 σκειν

μέλλης, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν· 15
 ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνια πίονα. κἄτα
 ὕστερον ἤδη πάσχ' ὃ τί σοι πεπρωμένον ἐστίν.

25. ΛΧΑΡΝΟΣ. Καλλίας Κύκλωσι

κίθαρος ὀπτός καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον
 τοδί, 20

ἐγγέλεια κάραβοι λινεὺς ἄχαρνος οὔτοσί.

26. ΒΑΤΙΣ ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΒΑΤΟΣ. τῆς μὲν οὖν βατί-
 δος καὶ τοῦ βατράχου μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν
 τοῖς περὶ ζώων, καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς σελάχεσιν.
 Εὐπόλις δ' ἐν Κόλαξί φησι 25

παρὰ τῷδε [Καλλία] πολλὴ θυμηδία,
 ἵνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῶ,
 καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμῳ

ἦν δὲ νάρκαι καὶ βατίδες, ἦν δὲ ζύγαιναί, πρή- 30
 στιες,

κἄμιαί τε καὶ βᾶτοι ῥῖναί τε τραχυδέρομες.

ἐν δὲ Μεγαρίδι

τὰς πλευρὰς οἶόν περ βατίς,
 τὰν δ' ὀπισθίαν ἔχησθ' ἀτενὲς οἶόν περ βάτος,
 τὰν δὲ κεφαλὰν ὀστέων οἶόν περ ἔλαφος, οὐ
 5 βατίς,
 τὰν δὲ λαπάραν σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιός
 τε οὔ.

Σαννουρίων δ' ἐν Γέλωτι

ὦ βατίδες, ὦ γλαύκων κάρα.

10 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῳῶν μορίων σελάχη φη-
 σὶν εἶναι βάτον τρυγῶνα βοῦν λάμιαν ἀετὸν νάρκην
 βάτραχον καὶ πάντα ἴτ' αὐτοειδῆ. Σώφρων δ' ἐν
 μίμοις ἀνδρείοις βότιν καλεῖ τινα ἰχθύν ἐν τούτοις
 'κέστραι βότιν κάπτουσαι.' καὶ μήποτε βοτάνην τινὰ
 15 λέγει. περὶ δὲ τοῦ βατράχου συμβουλεύει ὁ σοφώ-
 τatos Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς γνώμαις τάδε
 βάτραχον ἐνθ' ἂν ἴδῃς ὀψώνει καὶ γαστρίον
 αὐτοῦ

σκεύασον.

20 περὶ δὲ τῆς βατίδος

καὶ βατίδ' ἐφθῆν ἔσθε μέσον χειμῶνος ἐν ὄρῃ·
 καὶ ταύτῃ τυρὸν καὶ σίλφιον· ἅττα τε σάρκα
 μὴ πείραν ἔχει πόντου τέκνα, τῶδε τρόπῳ χρῆ
 σκευάζειν. ἤδη σοὶ ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

25 Ἐφιππος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλύρᾳ δράματι
 (ἑταίρας δ' ὄνομα ἢ Φιλύρα)·

πότερον ἐγὼ

τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμῶν ἔψω; B. τί φῆς;
 A. ἢ σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; B. σικελικῶς.

30 27. ΒΩΚΕΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
 ζωικῶ ἢ περὶ ἰχθύων ἠνωτόγραπτα (φησὶ) λέγεται ἰ

βῶξ, σκολιόγραπτα δὲ κολίας.' Ἐπίχαρμος δ' ἐν
Ἦβας γάμῳ

ἔτι δὲ ποττούτοισι βῶκες σμαρίδες ἀφύαι κάμμαροι.
Νουμήριος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν
τούτοις

5

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τριγκούς τε.

Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀττικοὶ βόακας. Ἀρι-
στοφάνης Σικηνὰς καταλαμβάνουσας

287 ἄλλ' ἔχουσα γαστέρα

μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

10

ἄνομάσθη δὲ παρὰ τὴν βοήν. διὸ καὶ Ἐρμοῦ ἱερὸν
εἶναι λόγος τὸν ἰχθύν, ὡς τὸν κίθαρον Ἀπόλλωνος.

Φερεκράτης δ' ἐν Μυρμηκανθρώποις εἰπὼν

ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν

ἰχθύν γέ φασὶ τὸ παράπαν,

15

ἐπιφέρει

νὴ τῷ θεῷ,

οὐκ ἔστιν ἰχθὺς ἄλλος οὐδὲ εἷς βόαξ.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ Βυζάντιος κακῶς φησὶν ἡμᾶς λέ-
γειν τὸν ἰχθύν βῶκα, δέον βόωπα ἔπει μικρὸς ὑπάρ- 20
χων μεγάλους ὦπας ἔχει. εἴη ἂν οὖν ὁ βόωψ, βοὸς

^b ὀφθαλμοὺς ἔχων.' πρὸς ὃν λεκτέον, εἰ τοῦτον κα-
κῶς ὀνομάζομεν, διὰ τί κορακίικον φάμεν καὶ οὐ κορο-
κῖνον; ἄνομάσθη γὰρ ἀπὸ τοῦ τὰς κόρας κινεῖν. τί
δ' οὐχὶ καὶ σείουρον λέγομεν ἀλλὰ σίλουρον; ἄνομα- 25
σται γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ σείειν συνεχῶς τὴν οὐράν.

28. ΒΕΜΒΡΑΔΕΣ. Φρούνιχος Τραγῶδοις

ᾧ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἦβας γάμῳ βαμβραδόνας αὐτὰς
καλεῖ

30

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι, λαγοὶ δράκοντές τ'
ἄλκιμοι.

καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις 'βαμβραδόνι ῥαφίδι.' Νου- c
μήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῶ

ἢ βαιῆ καρδίῃ καὶ εἴ ποτε βεμβράδι, κείνη
ζωὴ ἐπ' ἀγρώστοιο, τὰδε σκέψαισι δέλετρα.

5 Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί 'βεμβράδ' ἀπο-
κεφαλίσας, εἰάν ἢ ἀδροτέρα, καὶ ἀποπλύνας ἀλλ' λεπτῶ
καὶ ὕδατι ἔψε τὸν αὐτὸν τρόπον τῇ τριγλίτιδι. γί-
νεται δὲ (φησὶν) ἐκ μόνης τῆς βεμβράδος σκευασία
τις ἢ προσαγορευομένη βεμβραφύη· ὧν μνημονεύει
10 Ἀριστῶννυμος ἐν Ἠλίῳ ῥιγῶντι

ὅ γέ τοι Σικελὸς ταῖς μεμβραφύαις προσέοικεν d
ὁ καρκινοβήτης.

'Αττικοὶ δ' ὅμως βεμβράδας λέγουσιν. Ἀριστομένης
Γόησι 'βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ.' Ἀριστῶννυμος
15 Ἠλίῳ ῥιγῶντι

ὥστ' οὔτ' ἀφύη νῦν ἐστὶν ἀπλῶς οὔτ' αὖ βεμ-
βράς κακοδαίμων.

Ἀριστοφάνης Γήρα

ταῖς πολιοχρῶσι βεμβράσιν τεθραμμένη.

20 Πλάτων Πρέσβειν 'Ἡράκλεις, τῶν βεμβράδων.' ἐν
δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξίν ἐστιν εὔρεῖν καὶ διὰ τοῦ μ
γραφομένον. Ἀντιφάνης δ' ἐν Κνοιθιδεῖ e

ἄτοπά γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν

κηρύγμαθ', οὗ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα

25 μέλιτος γλυκντέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.

εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν κωλύει

τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι

πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ εἶρηκεν

30 ὅς τοῖσι τετραδισταῖς παρέθηκεν ἐστιῶν f

πρώην λέκιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα.

ἐν δὲ Πρωτοχόρῳ

ἐπιπονώτερον

ἔργον μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ' ἐγώ,
 ἀφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας μοι κρείττον ἦν
 ἔχειν μετ' ἄττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν.
 ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο.

288 29. ΒΛΕΝΝΟΣ. τούτου μέμνηται Σώφρων ἐν τῷ
 ἐπιγραφομένῳ Ὠλιεύς τὸν ἀγροιώταν 'βλέννω θηλα-
 μόνι.' ἔστι δὲ κωβιῶ τὴν ἰδέαν παραπλήσιος. Ἐπί-
 χαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ ΒΑΙΟΝΑΣ τινὰς ἰχθύς καλεῖ
 ἐν τούτοις

ἄγε δὲ τρίγλας τε κυφὰς κἀχαρίστους βαίονας.
 καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστὶ 'μὴ μοι βαίων·
 κακὸς ἰχθύς.'

30. ΒΟΥΓΛΩΣΣΟΣ. ὁ πυθαγορικὸς δὲ δι' ἐγκρά-
 τειαν Ἀρχέστρατὸς φησὶν

εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχυν
 βούγλωσσον ταύτην θέρεος κατὰ Χαλκίδα κε-
 δνήν.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ 'βούγλωσσοί τε καὶ κί-
 θαρὸς ἐνῆς.' τῶν δὲ βουγλώσσεων διαλλάττοντές
 εἰσιν οἱ κυνόγλωσσοι· περὶ ὧν καὶ αὐτῶν Ἐπίχαρμὸς
 φησιν

αἰολίαί πλωῖτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ
 σκιαθίδες.

Ἀττικοὶ δὲ ψῆτταν αὐτὴν καλοῦσιν.

c 31. ΓΟΓΓΡΟΙ. τούτους Ἰκέσιος σκληροτέρους τῶν
 ἐγγέλεων εἶναί φησι καὶ ἀραιοσαρκοτέρους τε καὶ
 ἀτροφωτέρους εὐχυλία τε πολὺν λειπομένους, εὐστο-
 μάχους δὲ εἶναι. Νίκανδρος δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τρίτῳ
 Γλωσσῶν καλεῖσθαι φησὶν αὐτοὺς καὶ γρούλλους. 30
 Εὐδοξὸς δ' ἐν ἕκτῳ γῆς Περιόδου γόγγρους φησὶ
 πολλοὺς ἀνδραχθεῖς ἐν Σικυῶνι ἀλίσκεσθαι· ὧν

ένίους εἶναι καὶ ἀμαξιαίους. Φιλήμων δὲ τῆς κωμω-
 δίας ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σι-
 κυῶνι διαφόρων γόγγρων, ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ δ
 τέχνη τῇ ἑαυτοῦ σεμνυνόμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ
 5 ἐπιγραφομένῳ Στρατιώτῃ τάδε

32. ὡς ἴμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανῳ
 λέξαι μολόντι τοῦψον ὡς ἐσζεύασα.
 νῆ τὴν Ἀθηναῖν, ἡδύ γ' ἔστ' εὐήμερεῖν
 ἐν ἅπασιν. ἰχθυὺς ἀπαλὸς οἷος γέγονέ μοι,
 10 οἷον παρατέθεικ'. οὐ πεφαρμακευμένον
 τυροῖσιν οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον·
 ἀλλ' οἷος ἦν ζῶν, κώπτὸς ὢν τοιοῦτος ἦν.
 οὕτως ἀπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾶον τὸ πῦρ
 ὀπτῶν τὸν ἰχθύν. οὐδὲ πιστευθήσομαι.
 15 ὅμοιον ἐγένετ' ὄρουις ὁπόταν ἀρπάσῃ
 τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει κύκλω
 τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν ἐσπούδακεν,
 ἕτεροι διώκουσιν δὲ ταύτην. ταυτὸν ἦν.
 20 τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθὼν
 τῆς λοπάδος ἀνεπήδησε κᾶφευγεν κύκλω
 τὴν λοπάδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.
 ἐξῆν ὀλολύξειν· οἱ μὲν ἤρπασάν τι γάρ.
 οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα. καίτοι παρέλαβον
 ἰχθυῦς ποταμίους ἐσθίοντας βόρβορον.
 25 εἰ δ' ἔλαβον ἀρτίως σκάρου· ἢ' κ τῆς Ἀττικῆς
 γλανκίσκον, ᾧ Ζεῦ σῶτερ, ἢ' ξ Ἀργους κάπρον,
 ἢ' κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς 259
 φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,
 ἅπαντες οἱ φαρόντες ἐγένοντ' ἄν θεοί.
 30 ἀθανασίαν εὔρηκα· τοὺς ἦδη νεκροὺς
 . . . ὅταν ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ξῆν πάλιν.
33. ταῦτα νῆ τὴν Ἀθηναῖν οὐδ' ἄν Μενεκράτης

ἂν ὁ Συρακόσιος ἐξωγκώσατο ὁ Ζεὺς ἐπικαλούμενος,
 ὃς ἐφρόνει μέγα ὡς μόνος αἴτιος τοῦ ζῆν τοῖς ἀνθρώ-
 ποις γινόμενος διὰ τῆς αὐτοῦ ἰατρικῆς. τοὺς γοῦν
 b θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἱερὰς καλουμένας
 νόσους συγγράφεισθαι ἠνάγκαζεν ὅτι ὑπακούσονται 5
 αὐτῷ δοῦλοι περισωθέντες. καὶ ἠκολούθουν ὃ μὲν
 τις Ἡρακλέους σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς,
 (Νικόστρατος δ' ἦν οὗτος ὁ Ἄργεῖος, ἱερὰν νόσον
 θεραπευθεῖς. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐφίππος ἐν
 Πελταστῆ λέγων ὧδε

10

οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός,
 Νικόστρατος δ' Ἄργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς;)

ἄλλος δέ τις ὡς Ἐριμῆς χλαμύδ' ἔχων καὶ κηρύκειον,
 c πρὸς δὲ τούτοις περὰ ὡς ὁ Ζελεΐτης Νικαγόρας ὁ
 καὶ τῆς πατρίδος τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν 15
 τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων. Ἠγήσανδρος δέ
 φησιν ὅτι καὶ Ἀστυκρέοντα θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ
 Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἄλλος δ' αὐτῷ τῶν περισω-
 θέντων Ἀσκληπιοῦ στολὴν ἀναλαβὼν συμπεριεφθεί-
 ρετο. αὐτὸς δ' ὁ Ζεὺς πορφύραν ἠμφιεσμένος καὶ 20
 στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχων καὶ σκῆ-
 πτρον κρατῶν κρηπίδας τε ὑποδεδεμένος περιήει
 d μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φιλίππῳ τῷ
 βασιλεῖ οὕτως ἔγραψεν

34. Μενεκράτης Ζεὺς Φιλίππῳ χαίρειν. σὺ μὲν 25

Μακεδονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρικῆς. καὶ σὺ μὲν
 ὑγιαίνοντας δύνασαι, ὅταν βουληθῆς, ἀπολλύναι,
 ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σώζειν, καὶ τοὺς εὐρώστους
 ἀνόσους, οἳ ἂν ἐμοὶ πείθωνται, παρέχειν μέχρι γή-
 ρως ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ μὲν Μακεδόνες δορυφο- 30
 ροῦσιν, ἐμὲ δὲ καὶ οἱ αἰεὶ μέλλοντες ἔσεσθαι. Ζεὺς
 e γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς βίον παρέχω. πρὸς ὃν ὡς μελαγχο-

λῶντα ἐπέστελλεν ὁ Φίλιππος 'Φίλιππος Μενεκράτει
 ὑγιαίνειν.' παραπλησίως δ' ἐπέστελλε καὶ Ἀρχιδά-
 μω τῷ Λακεδαιμονίῳ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοις
 ἔγραφεν, οὐκ ἀπεχόμενος τοῦ Διός. καλέσας δ' αὐ-
 5 τὸν ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὁ Φίλιππος μετὰ τῶν ἰδίων
 θεῶν συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ τῆς μέσης κλίνης
 ὑψηλότατα καὶ ἱεροπροπέστατα κεκοσμημένης, καὶ
 τράπεζαν παραθείς, ἐφ' ἧς βωμὸς ἔκειτο καὶ τῶν ἀπὸ
 γῆς πάντων ἀπαρχαί. καὶ ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέ-
 10 ρετο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἀμφὶ Μενεκράτην ἔθνυμιον καὶ
 ἔσπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος ὁ καινὸς Ζεὺς μετὰ
 τῶν ὑπηκόων γελῶμενος θεῶν ἔφυγεν ἐκ τοῦ συμ-
 ποσίου, ὡς Ἡγήσανδρος ἱστορεῖ. μνημονεύει δὲ τοῦ
 Μενεκράτους καὶ Ἄλεξις ἐν Μίνω.

15 35. καὶ Θεμισίων δ' ὁ Κύπριος, τὰ Ἀντιόχου τοῦ
 βασιλέως παιδικά, ὡς φησι Πύθερμος ὁ Ἐφέσιος ἐν
 τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν, οὐ μόνον ἐν ταῖς πανηγύρε-
 σιν ἀνεκηρῦττετο Θεμισίων Μακεδῶν Ἀντιόχου βα-
 σιλέως Ἡρακλῆς, ἔθνον δὲ αὐτῷ πάντες οἱ ἐγχώριοι 200
 20 ἐπιλέγοντες Ἡρακλεῖ Θεμισίωνι, καὶ παρῆν αὐτὸς
 ὁπότε τις τῶν ἐνδόξων θύοι, καὶ ἀνέκειτο στρωμνὴν
 καθ' αὐτὸν ἔχων, ἡμφιεσμένος λεοντῆν. ἐφόρει δὲ
 καὶ τόξα σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει. ὁ δ' οὖν Με-
 νεκράτης τοιοῦτος ὢν ὁποῖος εἴρηται οὐδὲν παραπλή-
 25 σιὸν ποτε ἐξωγκώσατο οἶον ὁ προειρημένος μάγειρος
 ἀθανασίαν ἠύρηκα. τοὺς ἤδη νεκροὺς
 . . . ὅταν ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν.

36. ἀλαξουικὸν δ' ἐστὶ πᾶν τὸ τῶν μαγείρων ἢ
 φῦλον, ὡς καὶ Ἡγήσιππος ἐν Ἀδελφοῖς παρίστησι.
 30 παράγει δὲ μάγειρον λέγοντα
 βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγικῆς
 εἰρημέν' ἐστίν· ἢ λέγων φαίνου τί μοι

καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με.

B. οὐκ ἀλλὰ τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς, Σύρε, εὐρηκέναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ.

οὐ γὰρ παρέργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυσὶν

ἔχων περιζῶμ', ἀλλ' ἅπαντα τὸν βίον

ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα,

εἶδη λαχάνων ὅσ' ἐστί, βεμβράδων τρόπους,

φακῆς γένη παντοδαπά. τὸ πέρας σοι λέγω·

ὅταν ἐν περιδείπῳ τυγχάνω διακουῶν,

ἐπὶν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς

τὰ βᾶπτ' ἔχοντες, τοῦπίθημα τῆς χύτρας

ἀφελὼν ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν·

τοιούτος ἔνδοθεν τις ἐν τῷ σώματι

διέδραμε γαργαλισμός, ὡς ὄντων γάμων.

A. φακῆν παρατιθεῖς, εἰπέ μοι, καὶ βεμβράδας; 15

B. τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἐστίν. ἂν δὲ δὴ λάβω

τὰ δέοντα καὶ τοῦπτάνιον ἀρμόσωμ' ἅπαξ,

ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε σειρήνων, Σύρε,

ἐγένετο, καὶ νῦν ταῦτ' οὗτ' ὄψει ἄλιον.

ὑπὸ τῆς γὰρ ὀσμῆς οὐδὲ εἷς δυνησεται

ἀπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτουί

ὁ δὲ παριῶν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν

ἐσθήξεται ἀχανής, προσπεπαταλευμένος,

ἄφωνος ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος

τὴν ῥῆν' ἕτερός τις προσδραμῶν ἀποσπάσῃ.

A. μέγας εἶ τεχνίτης. B. ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς·

πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα τῶν κεκλημένων,

οἱ καταβεβρώκασ' ἔνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.

πρὸς τῶν θεῶν τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν

παρὰ Πινδάρῳ κηληδόνων, αἶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρό-

πον ταῖς σειρῆσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποιοῦν ἐπιλαν-

5

10

20

25

30

θανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφανίζεσθαι;

37. Νικόμαχος δ' ἐν Εἰλειθυία καὶ αὐτὸς παράγει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοὺς περὶ τὸν Διόνυσου τεχνίτας. λέγει δ' οὖν οὗτος πρὸς τὸν μισθωσάμενον

ὑποδεικνύεις μὲν ἦθος ἀστεῖον πάνυ f

καὶ πρᾶον, ὀλίγωνρον δὲ πεποιήκας τι. B. πῶς;

A. ἐν τῇ τέχνῃ τίνας ἐσμὲν οὐκ ἐξήτακας.

10 ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδότεων

οὕτω τ' ἐμισθώσω με; B. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.

A. ἢ μὴν ἴσως ὅσον μαγείρου διαφέρει

μάγειρος οὐκ οἶσθ'. B. εἴσομαι δέ γ', ἂν λέγῃς· 291

A. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψον ἡγορασμένον,

15 πάτερ, ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς

διακόνου' στ' οὐ τοῦ τυχόντος. B. Ἡράκλεις·

A. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἑτέρα διάθεσις.

πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδόξους πάνυ,

ᾧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἐνι

20 ταύταις προσελθεῖν εὐθύς, ἀλλ' ἐμπροσθε δεῖ...
ζωγραφίας ἤφθαι. κατὰ ταῦτά καὶ μαγειρικῆς

πρότερον μαθεῖν δεῖ τινὰ τέχνης ἑτέρας τέχνας,

ᾧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν· b

γεωμετρικὴν ἰατρικὴν ἀστρολογικὴν.

25 τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τύχας

ἐντεῦθεν εἴσει, παρακολουθήσεις χρόνοις,

πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πότ' ὠριμος.

τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα·

ἐνίοτε κρεῖττων γίνεται θύνηνου βόας.

30 B. ἔστω. γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί;

A. τοῦπτάγιον ἡμεῖς σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα.

τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἕνα

- c μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια,
ἐκεῖθεν ἐνταῦθ' ἐστὶ μετενηνεγμένα.
B. οὗτος, πέπεισμαι· καὶ τὰ λοιπὰ μὴ λάλει.
A. περὶ τῆς ἰατρικῆς δέ. τῶν γὰρ βρωμάτων
πνευματικὰ καὶ δύσπεπτα καὶ τιμωρίαν 5
ἔχοντ' ἐν' ἔστιν, οὐ τροφήν. δειπνῶν δὲ πᾶς
τάλλότρια γίγνεται ὀξύχειο κοῦκ ἐγκρατής.
τοῖς δὴ τοιούτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα
εὖρητ' ἐκεῖθεν, μεταφορὰ δ' ἐστὶν τέχνης.
- d ἤδη τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως ἔχον. . . 10
παρὰ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθῆσεται·
ἀριθμῶ τὸ πλῆθος εἰδέναί, ἀριθμητικῆς.
οὐδεὶς ἕτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται.
B. μικρὰ διάκουσον ἐν μέρει κάμου. A. λέγε.
B. σὺ μὴδὲν ἐνόχλει μήτε σαυτὸν μήτ' ἐμέ, 15
ἀπραγμόνως δὲ διαγενοῦ τὴν ἡμέραν.
38. ὁ δὲ παρὰ τῷ νεωτέρῳ Φιλήμονι μάγειρος
διδασκαλικός τις εἶναι θέλει τοιαῦτά τινα λαλῶν
ἐάσαθ' οὕτως ὡς ἔχει. τὸ πῦρ μόνον
ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖσι μήτ' ἀνειμένον· 20
τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτὸν ἀλλ' ἐφθὸν ποιεῖ·
μήτ' ὀξύ· κατακάει γὰρ ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ
τοῦτο πάλιν, εἰς τὴν σάρκα δ' οὐκ ἐνδύεται.
μάγειρός ἐστὶν οὐκ ἂν ζωμήρυσιν
ἔχων τις ἔλθῃ καὶ μάχαιραν πρὸς τινα, 25
οὐδ' ἂν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθύος ἐμβάλλῃ,
ἀλλ' ἔστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι.
- f 39. ὁ δὲ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ Ζωγράφῳ καὶ πρὸς
οὓς ἐκμισθοῦν αὐτὸν δεῖ διδάσκει λέγων οὕτως 30
οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ, Δράκων, ἐγὼ
ἐπ' ἔργου, οὐ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν
τραπεξοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην.

οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον, ἂν μὴ δοκιμάσω
 τίς ἐσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται
 τὸ δεῖπνον, ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
 ἔστιν δ' ἀπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφή,
 5 εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαι με δεῖ.
 οἶον τὸ κατὰ τοῦμπόριον, εἰ βούλει, γένος
 ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν, ἀποβαλὼν
 τὸν ἴστων ἢ πηδάλια συντριψας νεῶς,
 ἢ φορτί' ἐξέροψ' ὑπέραντλος γενόμενος,
 10 ἀφήκα τὸν τοιοῦτον· οὐδὲν ἠδέως
 ποιεῖ γὰρ οὗτος ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν,
 ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται
 τοῖς συμπλέουσιν ὅποσον ἐπιβάλλει μέρος
 τιθεῖς, τά θ' αὐτοῦ σπλάγχν' ἕκαστος ἐσθίει.
 15 ἀλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου
 τριταῖος ἀπαθῆς εὐπορηκῶς, περιχαρῆς
 εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνη' γεγονέναι καὶ δῶδεκα,
 λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ δάνει' ἐρυγγάνων,
 ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν,
 20 ὑπὸ τοῦτον ὑπέκνυψ' εὐθύς ἐκβεβηκότα,
 τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον, ἐμνήσθην Διὸς
 σωτῆρος, ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν.
 τοιοῦτος ὁ τρόπος. μειράκιον ἐρῶν πάλιν
 τὰ πατρῶα βρύκει καὶ σπαθᾶ· πορεύομαι.
 25 ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα νῆ Δί' ἕτερά που
 ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον ἀνασεσσημένα,
 τὰ κρᾶσπεδ' ἀποθλίβοντα, καὶ κεκραγῶτα
 'ὄψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται;
 ἐῷ βοᾶν. πληγὰς γὰρ ἐνὶ προσλαμβάνειν
 30 ἐλθόντα καὶ τὴν νύχθ' ὅλην διακονεῖν.
 τὸ μισθάριον γὰρ ἂν ἀπαιτῆς, ἀμίδα μοι
 ἐνεργε προῶτον, φησί. ὄξος ἢ φακῆ

b

c

d

οὐκ εἶχε. πάλιν ἤτησας, οἰμῶξει μακρὰ
 πρῶτος μαγείρων, φησίν. ἕτερα μυρία
 τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἄν. οἷ δὲ νῦν σ' ἄγω,
 πορνείον ἐστι, πολυτελῶς ἀδῶνια
 ἄγουσ' ἑταίρα μεθ' ἑτέρων πορνῶν χύδην. 5
 σαυτὸν ἀποσάξεις τόν τε κόλπον ἀποτρέχων.

40. καὶ παρ' Ἀρχεδίκῳ δ' ἐν Θησαυρῷ ἄλλος
 e σοφιστῆς μαγειρικὸς τάδε λέγει

πρῶτον ὠμῶν κειμένων

τῶν ἰχθύων πάρειςιν οἱ κεκλημένοι. 10

ἴδιδου κατὰ χειρός. τοῦψον οὐκ οἴσεις λαβών·
 τὰς λοπάδας ἐπιθείς ἐπὶ τὸ πῦρ τοὺς ἄνθρακας
 ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα.

ἐν ᾧ τὸ λάχανον αἶ τε τῶν παροψίδων
 τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσί μου, 15

ἐφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ', ἔχοντα τοὺς
 χυμοὺς ἐν αὐτῷ τήν τε τῆς ἄλμης ἀκμήν,
 εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος.

ἐλαδίου κοτύλης τε παραναλωμένης
 σέσωκ' ἐμοὶ τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως. 20

Φιλοστέφανος δ' ἐν Δηλίῳ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων μα-
 γείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει

293 εἰδῶς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ
 τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρωνα, Δαίδαλε,
 τὸν ἐξ Ἀθηνῶν, τὸν καλούμενον πέρας, 25
 δοὺς μισθὸν ὄν μ' ἤτησας ἦκω δεῦρ' ἄγων.

41. Σωτάδης δ', οὐχ ὁ τῶν Ἰωνικῶν ἁσμάτων
 ποιητῆς ὁ Μαρωνίτης ἀλλ' ὁ τῆς μέσης κωμωδίας,
 ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἐγκλειομέναις, οὕτω γὰρ ἐπιγρά-
 φει τὸ δρᾶμα, τοιάδε μάγειρον λέγοντα 30

καριῖδας ἔλαβον πρῶτον, ἀπεταγήμισα
 ταύτας ἀπάσας. γαλεὸς εἰληπται μέγας,

ὄπτησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρουμέαν
 ἔψω ποιήσας τριῖμα συκαμίρινον.
 γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο·
 ἐν λοπάδι μεγάλη ταῦτα, λιτῶς προσαραγῶν
 5 χλόην κύμινον ἄλας ὕδωρ ἐλάδιον.
 λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα·
 ἔσται δι' ἄλμης λιπαρὸς ἐφθὸς ἐν χλόῃ.
 ἀποδοὺς ὅσ' ἔστιν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά,
 10 τρίγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλὰς,
 ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὡς ἔχει,
 ἄλμη τε λιπαρᾶ παρατίθημ' ὀρίγανον.
 ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
 ἀστεῖον ἐφθῆ τευθὶς ὠνθυλευμένη
 καὶ πτερύγι' ἀπαλῶς σηπίας ὄπτημένα.
 15 τριμμάτιον ῥκείωσα τούτοις ἀνθινὸν
 παντοδαπόν. ἔψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά·
 ὄξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον.
 γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα, d
 κατέπνιξ' ἐν ἄλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρῳ.
 20 κωβίδι' ἄττα καὶ πετραῖα δὴ τινα
 ἰχθύδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
 ἐμόλυν' ἀλεύρω [ταῦτα] τοιούτῳ τινί,
 πέμπω τε ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
 ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
 25 θηρίοισι ταύτην ἄλις ἐλαδίῳ διεῖς
 ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον,
 ἐνέκρουσά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν. e
 ἀφύην θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον φαληρικῆν.
 εἷς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ·
 30 τεμῶν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,
 κἂν ἢ δικότυλος λήμυθος, καταστρέφω.
 τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη,

οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.

42. καὶ μαγείρων μὲν ἄλις· τοῦ δὲ γόγγρου
 ἢ περὶ λεκτέον. Ἀρχέστρατος μὲν γὰρ ἐν τῇ Γαστρονο-
 μίᾳ καὶ ὁπόθεν ἕκαστον μέρος αὐτοῦ δεῖ συνωνεῖσθαι
 διηγεῖται οὕτως 5

γόγγρου μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλὴν φίλην ἐν Σικυῶνι,
 πίονος ἰσχυροῦ μεγάλου, καὶ πάντα τὰ κοῖλα·
 εἶτα χρόνον πολὺν ἔψε χλόῃ περίπαστον ἐν ἄλμυ·
 94 ἐξῆς τε περὶ τῶν κατ' Ἱταλίαν τόπων διεξιὼν πάλιν
 ὁ καλὸς οὗτος περιηγητῆς φησι 10

καὶ γόγγρος σπουδαῖος ἀλίσκεται, ὥστε τοσοῦτον
 τῶν ἄλλων πάντων ὕψων κρατεῖ οὗτος ὅσον περ
 θύννος ὁ πιότατος τῶν φανλοτάτων κορακίνων.

Ἄλεξις ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις

γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πιμελῆς μέλη 15
 ὑπεργέμοντα.

ἢ Ἀρχέδικος δ' ἐν Θησαυροῦ παραγεί τινὰ μάγειρον λέ-
 γοντα περὶ ὧν ὠψώνηκεν αὐτός

δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον,
 γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια 20
 δραχμῶν πάλιν πέντ'. ὦ ταλαιπώρου βίου.

δραχμῆς τραχήλους. ἀλλὰ νῆ τὸν ἥλιον,
 κάμοι τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν
 ἦν καὶ προῖασθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἄν,
 πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρ', ἀπηγξάμην. 25

οὐδεὶς δεδιηκόνηκεν ἐπιπουνώτερον.

ἅμα μὲν προῖασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα,
 ἅμα δ' εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ' ἀπωλλύμην,
 'κατέδοντ' ἐκείνοι τοῦτο' πρὸς ἑμαυτὸν λέγω.
 διαπνυτιοῦσ' οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί. 30

οἴμοι.

43. ΓΑΛΕΟΙ. Ἰκέσιος ἐν τοῖς περὶ ὕλης τῶν γα-

λεῶν βελτίονας εἶναι καὶ ἀπαλωτέρους τοὺς ἀστερίας
καλουμένους. Ἀριστοτέλης δὲ εἶδη αὐτῶν φησὶν εἶναι
πλειῶ, ἀκανθίαν λεῖον ποικίλον σκύμνον ἀλωπεκίαν
ῥίνην. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸν ἀλωπεκίαν
5 μίαν ἔχειν φησὶ λοφιᾶν πρὸς τῷ οὐραίῳ, ἐπὶ δὲ τῆς
ῥάχεως οὐδαμῶς. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῶων
μορίων καὶ κεντρίνην φησὶ τινα γαλεὸν εἶναι καὶ νο-
τιδανόν. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ ἐπινωτιδέα
καλεῖ, χείρονα δ' εἶναι τὸν κεντρίνην καὶ δυσώδη.
10 γνωρίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ ἔχειν
κέντρον, τῶν ὁμοειδῶν οὐκ ἔχόντων· οὔτε δὲ στέαρ
οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθύς τούτους διὰ τὸ χου-
δρώδεις εἶναι. ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν ἔχει
πεντάγωνον. τίκει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλεῖστα τρία, καὶ
15 εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν
ἀφίησι, μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ ὁ ἀλωπεκίας· οἱ
δὲ λοιποὶ οὐκ ἔτι διὰ τὴν τραχύτητα.

44. Ἀρχέστρατος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδανα-
πάλλῳ ζήσας βίον περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων
20 τὸν αὐτὸν εἶναι ἠγεῖται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετ' αὐ-
λῶν καὶ στεφάνων εἰς τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ, ἔστε-
φανωμένων καὶ τῶν φερόντων αὐτόν, καλούμενόν τε
ἀκκιπήσιον. ἀλλ' οὔτος μὲν μικρὸς καὶ μακροσυγχό-
τερός ἐστι καὶ τῷ σχήματι τρίγωνος ἐκείνων μᾶλλον·
25 τούτων δ' ὁ εὐτελέστατος καὶ μικρότατος οὐχ ἦττον
ἀττικῶν χιλίων πιπράσκειται. Ἀπίων δ' ὁ γραμματι-
κὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀπικίου τροφῆς τὸν ἔλοπα καλού-
μενον τοῦτόν φησιν εἶναι τὸν ἀκκιπήσιον. ἀλλ' ὅ γε
Ἀρχέστρατος περὶ τοῦ ῥοδιακοῦ γαλεοῦ λέγων τοῖς
30 ἐταίροις πατρικῶς πως συμβουλεύων φησὶν

ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κὰν ἀπο- 295

θυήσκειν

μέλλης, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν·
 ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα· κᾶτα
 ὕστερον ἤδη πάσχ' ὃ τί σοι πεπωμένον ἐστίν.

τούτων τῶν ἐπῶν μνησθεῖς καὶ Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν
 τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ φησὶ καὶ δικαίως παρα- 5
 κελεύεσθαι τὸν ποιητὴν τῷ μὴ δυναμένῳ τιμὴν ἀριθ-
 μῆσαι ἀδικία κτήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ γὰρ
 τὸν Θησέα φησὶ γεγονότα καλόν, ὑπολαμβάνω, τοῦ
 Τληπολέμου τὸν ἰχθὺν τοῦτον αὐτῷ παρασχόντος,
 παρεσχηκέναι. Τιμοκλῆς δ' ἐν Δακτυλίῳ φησὶ 10
 γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γευῶν
 ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.

45. ΓΛΑΥΚΟΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
 σκορπίοι τε ποικίλοι σαῦροί τε, γλαῦκοι πίονες.

Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ 15
 ὕκην ἢ κάλλιχθυν ἢ ἐχρόμιν, ἄλλοτε δ' ὀρφόν,
 ἢ γλαῦκον περόωντα κατὰ μνία σιγαλόεντα.
 τὴν δὲ τοῦ γλαύκου κεφαλὴν ἐπαινῶν ὁ Ἀρχέστρατός
 φησιν

ἀλλὰ μοι ὀψώνει γλαύκου κεφαλὴν ἐν Ὀλύμπῳ 20
 καὶ Μεγάροις. σεμνὸς γὰρ ἀλίσκεται ἐν τε-
 νάγεσσι.

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Προβατεῖ φησὶν
 βοιώται μὲν ἐγγέλεις, μῦς ποντικοί,
 γλαῦκοι μεγαρικοί, μαινίδες καρύστιαι, 25
 φάγροι δ' ἐρετρικοί, σκύριοι δὲ κάρραβοι.

ὁ δ' αὐτὸς ἐν Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει
 οὐκοῦν τὸ μὲν γλανκίδιον ὥσπερ ἄλλοτε
 ἔψειν ἐν ἄλμῃ φημί. Β. τὸ δὲ λαβράκιον;
 Α. ὀπτᾶν ὅλον. Β. τὸν γαλεόν; Α. ἐν ὑποτρίμματι 30
 ζέσαι. Β. τὸ δ' ἐγγέλειον; Α. ἄλες ὀρίγανον

ὔδωρ. Β. ὁ γόγγρος; Α. ταυτόν. Β. ἡ βατίς; Α.
χλόη.

Β. πρόσεστι θύννου τέμαχος. Α. ὀπτήσεις. Β.
κρέας

5 ἐρίφειον; Α. ὀπτόν. Β. θάτερον; Α. τάναντία.
Β. ὁ σπλήν; Α. σεσάχθω. Β. νῆστις;

46. Εὐβουλος Καμπυλίωσι

τὴν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦδε τοῦ θαλακτίου
γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστερον
10 λάβρακά θ' ἐφθὸν ἄλμη μίαν.

Ἀναξανδρίδης Νηρεῖ

ὁ πρῶτος εὐρῶν πολυτελὲς τμητὸν μέγα
γλαύκου πρόσωπον τοῦ τ' ἀνύμονος δέμας
θύννου τά τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἄλός,
15 Νηρεὺς κατοικεῖ πάντα τόνδε τὸν τόπον.

Ἄμφις ἐν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις

γλαῦκοι δ' ὅλοι, ῥαχιστὰ κρανίων μέρη
εὔσαρκα.

καὶ ἐν Φιλεταίρῳ

25 ἔχειν καθαρείως ἐγγελύδιόν τι καὶ
γλανκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου
τεμάχια.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Κύκλωσι ὑπερακοντίζων τὸν τέν-
θην Ἀρχέστρατόν φησιν

25 ἔστω δ' ἡμῖν κεστρεὺς τμητός,
νάρκη πικτή, πέρκη σχιστή,
τευθὶς σακτὴ, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλὴ,
βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,
30 βατίδος νῶτον, κέστρας ὄσφύς,
ψήττας κίσχος, μαινίς, καρίς,
τρίγλη, φυκίς·

τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.

296 47. *Ναυσικράτης Ναυκλήροις*

δύο μὲν (φησὶν) ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ
[ἐπώνυμοι] τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις
ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,
ὄν καὶ τὰ θνητῶν φασὶν ἀγγέλλειν πάθη.

B. γλαῦκον λέγεις. A. ἔγνωκας.

τὸν δὲ Γλαῦκον τὸν θαλάττιον δαίμονα Θεόλυτος μὲν
ὁ Μηθυμναῖος ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἔπεσιν ἐρασθέντα
φησὶν Ἀριάδνης, ὅτ' ἐν Δία τῇ νήσῳ ὑπὸ Διούσου 10
ἤρπασθη, καὶ βιαζόμενον ὑπὸ Διούσου ἀμπελίνῳ
b δεσμῷ ἐνδεθῆναι, καὶ δεηθέντα ἀφεθῆναι εἰπόντα
Ἀνθηδῶν νύ τις ἐστὶν ἐπὶ πλευροῖο θαλάσσης
ἀντίον Εὐβοίης σχεδὸν εὐρίποιο ῥοάων·
ἐνθεν ἐγὼ γένος εἰμί· πατήρ δέ με γείνατο 15

Κωπεύς.

Προμαθίδας δ' ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἡμιάμβοις Πολύβου
τοῦ Ἐρμοῦ καὶ Εὐβοίας τῆς Λαοῦμου γενεαλογεῖ τὸν
Γλαῦκον. Μνασέας δ' ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπιακῶν
Ἀνθηδόνοσ καὶ Ἀλκυόνης αὐτὸν γενεαλογεῖ. ναυτι- 20
c κὸν δὲ αὐτὸν καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γενόμενον πόν-
τιον καλεῖσθαι· ἀρπάσαντα δὲ Σύμην τὴν Ἰηλύσου καὶ
Δωτίδος θυγατέρα ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ τὴν
ἐγγυὲς τῆς Καρίας νήσον ἔρημον κατοικίσαντα ἀπὸ τῆς
γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορεῦσαι. Εὐάνθης δ' ὁ 25
ἐποποιὸς ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνῳ Ποσειδῶνος
αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ ναῖδος νύμφης, μιγῆναί τε
Ἀριάδνῃ ἐν Δία τῇ νήσῳ ἐρασθέντα, ὅτε ὑπὸ Θησέως
κατελείφθη. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Δηλίων πολιτεία
ἐν Δήλῳ κατοικήσαντα μετὰ τῶν νηρηίδων τοῖς θε- 30
1 λουσι μαντεύεσθαι. Πόσσις δ' ὁ Μάγνης ἐν τρίτῳ
Ἀμαζονίδος τῆς Ἀργοῦς φησὶ δημιουργὸν γενέσθαι

τὸν Γλαῦκον, καὶ κυβερνῶντα αὐτήν, ὅτε Ἰάσων μετὰ τῶν Τυρρηνηῶν ἐμάχετο, μόνου ἄτρωτου γενέσθαι ἐν τῇ ναυμαχίᾳ· κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν ἐν τῷ τῆς θαλάττης βυθῷ ἀφανισθῆναι, καὶ οὕτως γενέσθαι θαλάττιον δαίμονα ὑπὸ μόνου τε Ἰάσονος θεωρηθῆναι. Νικάνωρ δὲ ὁ Κυρηναῖος ἐν Μετονομασίαις τὸν Με-
 5 λικέροτην φησὶ Γλαῦκον μετονομασθῆναι.

48. Ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέ-
 ξανδρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀλιεῖ ὡς ὅτι ἔγευσάμε-
 10 νος βοτάνης κατεποντώθη,

ἦν Ἡελίῳ φαέθοντι

ἐν μακάρων νήσοισι λιτὴ φύει εἶαρι γαῖα,
 Ἡέλιος δ' ἵπποις θυμήρεα δόρπον ὀπάξει
 ὕλη ναιετάουσαν, ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν
 15 ἄτρουτοι καὶ μή τιν' ἔλλη μεσσηγὺς ἀνίη.

Αἰσχυρίων δ' ὁ Σάμιος ἐν τινι τῶν ἰάμβων Ἰθύνης φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ θυγατρὸς τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι. ἰδίως δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἦν φαγὼν ἀθάνατος
 20 ἐγένετο·

καὶ θεῶν [βρωῖμα]

ἄγρωστιν εὖρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρεν.

Νίκανδρος δ' ἐν τρίτῳ Εὐρωπίας Νηρέως ἐρώμενον τὸν Γλαῦκον Ἱστορεῖ γενέσθαι. ὁ δ' αὐτὸς Νίκανδρος
 25 ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν τὴν μαυτικὴν φησὶν Ἀπόλλωνα ὑπὸ Γλαύκου διδαχθῆναι· θηρῶντα δὲ περὶ τὴν 297 Ὀρειήν, ὄρος δὲ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν ἐν Αἰτωλίᾳ, λαγῶν θηρᾶσαι, ὃν λιποθυμοῦντα ὑπὸ τῆς διώξεως ἀπαγαγεῖν ἐπὶ κρήνην τινί, καὶ τῇ παρακειμένη πόσῃ
 30 ἤδη ἀποψυχόμενον ἀπομάσσειν. ἀναξωπυρήσαντος δὲ τοῦ λαγῶ τῇ βοτάνῃ ἐπιγνόντα τῆς βοτάνης τὴν δύναμιν ἀπογεύσασθαι, καὶ ἔνθεον γενόμενον ἐπιγενο-

μένου χειμῶνος κατὰ Διὸς βούλησιν εἰς τὴν θάλασσαν αὐτὸν ἐκρῖψαι. Ἡδύλος δ' ὁ Σάμιος ἢ Ἀθηναῖος
 b Μελικέρτου φησὶν ἐρασθέντα τὸν Γλαῦκον ἑαυτὸν
 ρῖψαι εἰς τὴν θάλασσαν. Ἡδύλη δὲ τοῦ ποιητοῦ τούτου
 μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς Ἀττικῆς ἰάμβων
 ποιητρίας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ ἱστορεῖ
 τὸν Γλαῦκον ἐρασθέντα Σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς εἰς τὸ
 ἄντρον

ἢ κόγχου δώρημα φέροντ' ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης,
 ἢ τοὺς ἀλκνούνων παῖδας εἶ' ἀπτερύγους, 10
 τῇ νύμφῃ δυσπείστῳ ἀθύρματα. δάκρυ δ' ἐκείνου
 καὶ Σειρὴν γείτων παρθένος ὠκτίσατο·
 c ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχето καὶ τὰ σύνεγγυς
 Αἴτνης.

49. ΓΝΑΦΕΥΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸ ἐκ 15
 τῆς ἐψήσεως τοῦ γραφέως ὑγρόν φησι πάντα σπῖλον
 καθαίρειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἐπαίνετος ἐν
 Ὀψαρτυτικῷ.

50. ΕΓΧΕΛΥΣ. τῶν θαλασσίων ἐγγέλεων μνη-
 μονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Δωρίων δ' ἐν τῷ 20
 περὶ ἰχθύων, μνημονεύων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Κωπαΐ-
 δος, τὰς κωπαῖδας ἐπαινεῖ· γίνονται δ' αὐταὶ ὑπερ-
 d μεγέθει. φησὶ γοῦν Ἀγαθαρχίδης ἐν ἕκτῃ Εὐρω-
 πιακῶν τὰς ὑπερφυεῖς τῶν κωπαῖδων ἐγγέλεων
 ἱερείων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κατευχομένους 25
 οὐλὰς τ' ἐπιβάλλοντας θύειν τοῖς θεοῖς τοὺς Βοιω-
 τούς· καὶ πρὸς τὸν ξένον τὸν διαποροῦντα τὸ τοῦ
 ἔθους παράδοξον καὶ πυνθανόμενον, ἐν μόνον εἰδέ-
 ναι φῆσαι τὸν Βοιωτὸν, φάσκειν τε ὅτι δεῖ τηρεῖν τὰ
 προγοικὰ νόμιμα, καὶ ὅτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις 30
 ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι. οὐ χρῆ δὲ θαυμάζειν εἰ
 ἱερείων τρόπον ἐγγέλεις θύονται, ὁπότε καὶ Ἀντί-

ρονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως τοὺς ἀλίαις ε
λέγει θυσίαν ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι ὑπὸ τὴν
τῶν θύνων ὥραν, ὅταν εὐαγρήσωσι, θύειν τῷ θεῷ
τὸν πρῶτον ἀλόντα θύνον, καὶ τὴν θυσίαν ταύτην
5 καλεῖσθαι θυνναῖα.

51. καὶ τάριχοι δὲ παρὰ Φασηλίταις ἀποθύου-
ται. Ἡρόπυθος γοῦν ἐν Ὄρεισι Κολοφωνίων περὶ τῆς
κτίσεως ἱστορῶν τῆς Φασήλιδος φησὶν ὅτι Λάκιος ὁ
τὴν ἀποικίαν στείλας μισθὸν ἔδωκε τοῦ τόπου Κυλά-
10 βρα ποιμένι νέμουτι πρόβατα ταρίχους, ἐκαίνου τοῦτο
αἰτήσαντος. προθέντος γὰρ αὐτῷ τοῦ Λακίου λαβεῖν
τοῦ χωρίου ἢ ἄλφιστα ἢ ἄλητα ἢ ταρίχους, εἴλετο ὁ
Κυλάβρας τοὺς ταρίχους. καὶ διὰ τοῦτο οἱ Φασηλίται
ἀνὰ πᾶν ἔτος τῷ Κυλάβρα ἔτι καὶ νῦν τάριχον θύουσι.
15 Φιλοστέφανος δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ
πόλεων οὕτως γράφει Ἰάκιον τὸν Ἀργεῖον τῶν σὺν
Μόψῳ ἀφικομένων, ὃν τινὲς μὲν Λίνδιον εἶναι λέγου-
σιν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιφήμου τοῦ Γέλαν οἰκίσαντος, εἰς
τὴν Φασήλιδα ὑπὸ Μόψου μετ' ἀνδρῶν πεμφθέντα 298
20 κατὰ τινὰ λόγον Μαντοῦς τῆς Μόψου μητρὸς, ὅτε αἱ
πρύμναι τῶν ἰδίων νηῶν συνέβαλον καὶ συνεθραύ-
σθησαν κατὰ Χελιδουίας, τῶν μετὰ τοῦ Λακίου διὰ
τὸ ὑστερεῖν αὐτῶν νυκτὸς προσβαλόντων. ἀγοράσαι
δ' αὐτὸν τὴν γῆν λέγεται οὗ ἢ πόλις νῦν ἔστι, καθὰ
25 ἢ Μαντὸ προεῖπε, παρὰ Κυλάβρα τινὸς δόντα τάρι-
χον· τοῦτον γὰρ ἐλέσθαι λαβεῖν αὐτὸν ἀφ' ὧν ἤγον.
ὅθεν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς Φασηλίτας τῷ Κυλάβρα
θύειν τάριχον, τιμῶντας ὡς ἦρωα.

52. περὶ δὲ τῶν ἐργέλεων Ἰκείσιός φησιν ἐν τοῖς περὶ
30 ὕλης ὡς αἱ ἐργέλεις εὐχλότεραι πάντων εἰσὶν ἰχθύων, b
καὶ ὅτι εὐστομαχίᾳ διαφέρουσι τῶν πλείστων· πλή-
σμαι γὰρ εἰσι καὶ πολύτροφοι. ἐν δὲ τοῖς ταρίχεσι

τὰς μακεδονικὰς ἐγγέλεις κατατάττει. Ἀριστοτέλης δὲ χαίρειν φησὶ τὰς ἐγγέλεις καθαρωτάτῳ ὕδατι. ὅθεν τοὺς ἐγγελυτοτρόφους καθαρὸν αὐταῖς ἐπιχεῖν πνίγεσθαι γὰρ ἐν τῷ θολερῷ. διὸ καὶ οἱ θηρεύοντες θολοῦσι τὸ ὕδωρ, ἵν' ἀποπνίγωνται. λεπτὰ γὰρ ἔχου- 5
σαι τὰ βραγχία αὐτίκα ὑπὸ τοῦ θολοῦ τοὺς πόρους
c ἐπιπωματίζονται. ὅθεν κὰν τοῖς χειμῶσιν ὑπὸ τῶν πνευμάτων ταραττομένου τοῦ ὕδατος ἀποπνίγονται. ὀχεύονται δὲ συμπλεκόμεναι, κἄτ' ἀφιαῖσι γλοιῶδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύϊ ζωογονεῖται. λέ- 10
γουσι δὲ οἱ ἐγγελυτοτρόφοι καὶ ὡς νυκτὸς μὲν νέμονται ἡμέρας δὲ ἐν τῇ ἰλύϊ ἀκίνητίζουσι, ζῶσί τε τὸ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ ὀκτώ ἔτη. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ γίνεσθαι αὐτὰς οὔτε φωτοκούσας οὔτε ζωοτοκούσας, ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ὀχείας, ἀλλ' ἐν τῷ βορβόρῳ καὶ τῇ ἰλύϊ 15
d σήψεως γινομένης· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν καλουμένων τῆς γῆς ἐντέρων λέγεται. διὸ καὶ Ὅμηρον τῆς τῶν ἰχθύων φύσεως χωρίζοντα τάδε εἰπεῖν

τεῖροντ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας.

53. Ἐπικούρειος δὲ τις εἰκαδιστῆς τῶν συνδει- 20
πνούντων ἡμῶν ἐγγέλως παρατεθείσης, πάρεστιν, ἔφη, ἢ τῶν δείπνων Ἐλένη· ἐγὼ οὖν Πάρις ἔσομαι. καὶ χεῖρας μήπω τινὸς ἐκτετακότος ἐπ' αὐτὴν ἐπιβαλὼν ἐψίλωσε τὸ πλευρὸν ἀγαγὼν εἰς ἄκανθαν. ὁ δ'
e αὐτὸς οὗτος πλακοῦντός ποτε θερμοῦ παρατεθέντος 25
καὶ πάντων ἀπεχομένων ἐπιφωνήσας

τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, προπετῶς ἐπιβαλὼν καὶ καταπιῶν φλεγόμενος ἐξεφέροτο. καὶ ὁ Κύνουλος ἔφη, ἀποφέρεται ἐκ τῆς βρογχοπαρατάξεως ὁ λάρος. καὶ περὶ τῆς ἐγγέλως δ' Ἀρ- 30
χέστρατος οὕτως ἱστορεῖ

ἐγγελυν αἰνῶ μὲν πᾶσαν, πολὺ δ' ἐστὶ κρατίστη

Ῥηγίου ἀντιπέραν πορθμῶ ληφθεῖσα θαλάσσης.
 ἐνθα σὺ τῶν ἄλλων πάντων, Μεσσήνιε, θνητῶν ἰ
 βρωῶμα τιθεῖς τοιόνδε διὰ στόματος πλεονεκτεῖς.
 οὐ μὴν ἀλλὰ κλέος γ' ἀρετῆς μέγα κάρτα φέρουσιν
 5 κωπαῖαι καὶ στρυμόναι· μεγάλα τε γὰρ εἰσιν
 καὶ τὸ πάχος θαυμασταί. ὅμως δ' οἶμαι βασιλεύει
 πάντων τῶν περὶ δαῖτα καὶ ἡδονῇ ἡγεμονεύει 299
 ἔγγελυς, ἣ φύσει ἐστὶν ἀπήρινος μόνος ἰχθύς.

54. Ὀμήρου δὲ εἰπόντος 'τείρουτ' ἔγγέλυσ τε
 10 καὶ ἰχθύες' ἀκολουθῶς ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος
 πολλὰς δὲ τυφλὰς ἔγγέλυσας ἐδέξω.

οἱ δ' Ἀττικοί, καθὼς Τρύφων φησί, τὰς ἐνικὰς χρή-
 σεις ἐπιστάμενοι διὰ τοῦ υ, τὰς πληθυντικὰς οὐκ ἔτι
 ἀκολουθῶς ἐπιφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης ἐν μὲν
 15 Ἀχαρνεῦσι

σκέψασθε (φησί) παῖδες τὴν κρατίστην ἔγγελυν.
 καὶ ἐν Αἰνιείαις 'ἔγγελυν βοιωτίαν.' τὴν δ' εὐθείαν ἠ
 ἐν Δαιταλεῦσι 'καὶ λειὸς ὥσπερ ἔγγελυς.' καὶ Κρατῆ-
 νος ἐν Πλούτοις

20 θύννος ὀρφῶς γλαῦκος ἔγγελυς κύνων.
 τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐκ ἔθ' ὁμοίως τῷ ποιητῇ.
 Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
 καὶ δευτέραις Νεφέλαις

25 τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγγέλεων τὰς ἑμὰς μιμούμενοι.
 ἐν Σφηξί δὲ ἡ δοτικὴ 'οὐ χαίρω δὲ βατίσιν οὐδ' ἔγγέ-
 λειν.' Στρατίτις δ' ἐν Ποταμίαις ἔφη 'ἔγγέλεων ἀνε-
 ψιός.' Σιμωνίδης δ' ἐν ἰάμβοις 'ὥσπερ ἔγγελυς κατὰ ο
 γλοιοῦ.' καὶ τὴν αἰτιατικὴν

30 ἐρωδιὸς γὰρ ἔγγελυν μαιανδρίην
 τρίορχον εὐρῶν ἐσθίουτ' ἀφείλετο.

Ἄριστοτέλης δ' ἐν τοῖς περὶ ζῴων μορίων διὰ τοῦ ι

ἔγγελις εἶρηκεν. ὅταν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι
λέγη

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας·
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῆ, λαμβάνουσιν οὐδέν,
d ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν, 5
αἱροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν τα-
ράττης,

σαφῶς δηλοῖ ὅτι ἡ ἔγγελυς ἐκ τῆς ἰλύος λαμβάνεται.
ἐνθεν καὶ τοῦνομα εἰς λυς ἐπερατώθη. καὶ ὁ ποιητῆς
οὖν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς βάθος τοῦ ποταμοῦ καιό- 10
μενον οὕτως ἔφη 'τεῖροντ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες.'
εἰδικώτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαιρετον ἐγγέλυες, ἵνα καὶ
τὸ βάθος τοῦ κεκαυμένου ὕδατος δηλώσῃ.

e 55. Ἀντιφάνης δ' ἐν Λύκωνι κωμωδῶν τοὺς Αἴ-
γυπτιοὺς φησί 15

καὶ τᾶλλα θεινοὺς φασὶ τοὺς Αἴγυπτιοὺς
εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγγελυν.
πολὺ τῶν θεῶν γὰρ ἔστι τιμιωτέρα.

τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
τούτων δὲ δραχμὰς τοῦλάχιστον δώδεκα 20
ἢ πλεον ἀναλώσασιν ὀσφρέσθαι μόνον.
οὕτως ἄγιόν τι παντελῶς τὸ θηρίον.

Ἄναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἴγυπτιοὺς
f ἀποτει νόμενος τὸν λόγον φησὶν

οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ· 25
οὐθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμοιοῦσ' οὐθ' οἱ νόμοι
ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολὺ.
βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς.

τὴν ἔγγελυν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα,
ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολὺ. 30
οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι
300 μάλιστα τούτοις. κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ,

τοῦψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω.
 τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὀλοκλήρους νόμος
 εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὡς ἔοικ', ἀπηργμῆνοις.
 τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἴδῃς,
 5 κλάεις, ἐγὼ δ' ἥδιστ' ἀποκτείνας δέξω.
 δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Αἴγυπτίοις

πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἴβις ἢ κύων;
 ὅπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς
 10 ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην,
 τίν' αἰελοῦρου βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἂν;

56. ὅτι δ' ἦσθιον τὰς ἐγγέλεις καὶ μετὰ τεύτλων
 ἐντυλίξαντες πολὺ μὲν ἐστὶ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
 κωμικοῖς, καὶ Εὐβουλος δέ φησιν ἐν Ἰηχοῖ
 15 νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλω περὶ σῶμα καλυπτὰ
 λευκόχρως παρέσται
 ἔγγελος, ᾧ μέγα μοι μέγα σοι φῶς ἐναργές.

καὶ ἐν Ἰωνί

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
 20 ὑπογάστρι' ὀπτῶν, αἳ τε λιπαροσώματα
 βοιωτῖαι παρῆσαν ἐγγέλεις θεαί
 τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι.

καὶ ἐν Μηδείᾳ

παρθένου βοιωτίας

25 κωπᾶδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.
 ὅτι δὲ καὶ αἱ στρουμόναι ἐγγέλεις δι' ὀνόματος ἦσαν
 φησὶν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνης

καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν
 Θρήκην κατάρδων ποταμὸς ὠνομασμένος
 30 Στρουμῶν, μεγίστας ἐγγέλεις κεκτημένος.
 καὶ περὶ τὸν Εὐλέα δὲ ποταμὸν, οὗ μνημονεύει Ἀντί-
 μαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως

ἐλθὼν Εὐλῆος πηγὰς ἔπι δινήεντος,
 Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν ἐκκαιδεκάτῳ τοῦ τρωικοῦ
 διακόσμου ἐργέλει φησὶ διαφόρους γίνεσθαι.

57. ΕΛΟΨ. προείρηται μὲν τινα περὶ αὐτοῦ·
 ἀλλὰ καὶ Ἀρχέστρατός φησι τάδε περὶ αὐτοῦ

e τὸν δ' ἔλοπ' ἔσθε μάλιστα Συρακούσiais ἐνὶ
 κλειναῖς,

τόν γε κρατιστεύονθ'. οὔτος γὰρ αὖ ἐστὶν ἐκεῖ-
 θεν

τὴν ἀρχὴν γεγυῶς θ' ἦν κ' ἂν ἢ περὶ νήσους, 10
 ἢ περὶ τὴν ἄλλην που ἀλῶ γῆν, ἢ περὶ Κρήτην,
 λεπτὸς καὶ στερεὸς καὶ κυματοπλήξ ἀφιννεῖται.

58. ΕΡΥΘΡΙΝΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων
 καὶ Σπεύσιππος παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγρον
 ἐρυθρίνον ἥπατον. τὰ παραπλήσια εἶρηκε καὶ Δω- 15
 f ρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Κυρηναῖοι δ' ὕκην τὸν
 ἐρυθρίνον καλοῦσιν, ὡς Κλείταρχός φησιν ἐν γλώσ-
 σiais.

59. ΕΓΚΡΑΣΙΧΟΛΟΙ. καὶ τούτων μέμνηται Ἀρι-
 στοτέλης ὡς μικρῶν ἰχθυυδίων ἐν τῷ περὶ ζωικῶν. 20
 Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν ἐγκρασιχόλων ἐν
 τοῖς ἐψητοῖς μέμνηται εἰπὼν οὕτως ἐψητοὺς εἶναι
 μὲν δεῖ ἐγκρασιχόλους ἢ Ἴωπας ἢ ἀθερίνας ἢ κωβιοὺς
 ἢ τριγλίδας μικράς, σηπίδιά τε καὶ τευθίδια καὶ καρ-
 κίνια.

301 60. ΕΨΗΤΟΣ. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυυδίων. Ἀρι-
 στοφάνης ἐν Ἀναγύρω 'οὐχ ἐψητῶν λοπάς ἐστίν.'

Ἄρχιππος Ἰχθύσι

καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἐντυχῶν
 ἐψητὸς

Εὐπόλις Αἰξίν

ὦ Χάριτες, αἴσι μέλουσιν ἐψητοί.

Εὐβουλος ἐν Προσούσια ἢ Κύνω
ἀγαπῶν τε κἂν ἐψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα
διὰ δωδεκάτης ἐψόμενον ἡμέρας ἰδη.

Ἀλεξίς ἐν Ἀπεγλανκωμένω

5 καὶ γὰρ ἐψητοί τινες
παρῆσαν ἡμῖν δαιδάλεοί πως.

τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ b
πάλιν

τῶν οὖν κορακίνων πείραν οὐχὶ λαμβάνεις,
10 οὐδὲ τριχίδων, οὐδ' οἶον ἐψητῶν τινῶν;
πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἐψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον.
Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβω
οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.

Μένανδρος Περιουθία

15 τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἐψητοὺς φέρον.
ἐνικῶς δὲ Νικόστρατος ἐν Ἡσιόδω
βεμβράδ' ἀφύην ἐψητόν.

Ποσειδίππος Ἀποκλειομένη
ἐψητὸν ἀγοράζειν τινά.

20 ἐν δὲ τῇ ἐμῇ Ναυκράτει ἐψητοὺς καλοῦσιν ἰχθύδια c
ἀπολειπόμενα ἐν ταῖς διώρουξιν, ὅταν ὁ Νεῖλος ὑπο-
παύηται τῆς πληρώσεως.

61. ΗΠΑΤΟΣ ἢ ΛΕΒΙΑΣ. Διοκλῆς τοῦτόν φησι
τῶν πετραίων εἶναι. Σπεύσιππος δ' ὅμοιον φάσκει
25 τὸν ἥπατον. ἔστι δὲ μονήρης, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης,
σαρκόφαγός τε καὶ καρχαρόδους, τὴν χοιρῆν μὲν μέ-
λας, ὀφθαλμοὺς δὲ μείζονας ἢ καθ' αὐτὸν ἔχων, καρ-
δίαν τρίγωνον λευκὴν. Ἀρχέστρατος δ' ὁ τῶν δει-
πνων λοχαγός φησιν

30 καὶ λεβίαν λαβέ, Μόσχε, τὸν ἥπατον ἐν περι- d
κλύστῳ

Δήλω καὶ Τήνω.

62. ΗΛΑΚΑΤΗΝΕΣ. Μνησίμαχος Ἴπποτρόφω
σκόμβρος

θύννος κωβιὸς ἠλακατῆνες.

εἰσὶ δὲ κητώδεις, ἐπιτήδειοι εἰς ταριχείαν. Μέναν-
δρος κόλωσί φησι

κωβιὸς ἠλακατῆνες

κυνὸς οὐραῖον.

Μνασέας δ' ὁ Πατρεύς φησιν ἰχθύος δὲ γίνεται καὶ
ἡσυχίας τῆς ἀδελφῆς γαλῆ καὶ μύραινα καὶ ἠλακατῆν.

e 63. ΘΥΝΝΟΣ. τοῦτόν φησιν Ἀριστοτέλης εἰσπλεῖν 10

εἰς τὸν Πόντον ἐχόμενον τῆς γῆς· ἐν τῷ δεξιῷ ὀφθαλ-
μῷ βλέπειν, τῷ γὰρ εὐωνύμῳ ἀμβλυοπεῖν. ἔχει δ'

ὑπὸ τὰ πτερόγρια τὸν λεγόμενον οἴστρον. χαίρει δὲ
ἀλέα· διὸ καὶ πρὸς τὴν ἄμμον πρόσσεισι. γίνεται δὲ

ἐδώδιμος, ὅταν τοῦ οἴστρον παύσῃται. μίσγεται δὲ 15

μετὰ τὴν φωλείαν, ὡς φησι Θεόφραστος. καὶ ἕως μὲν
f ἂν ἔχη μικρὰ τὰ κνήματα, δυσάλωτος, ὅταν δὲ μείζω

γένηται, διὰ τὸν οἴστρον ἀλίσκεται. φωλεύει δ' ὁ
θύννος καίτοι πολυαίματος ὢν. Ἀρχέστρατος δὲ

φησιν

20

ἀμφὶ δὲ τὴν ἱερὰν τε καὶ εὐρύχορον Σάμον ὄψει
θύννον ἀλίσκόμενον σπουδῆ μέγαν, ὃν καλέου-
σιν

ὄρκυν', ἄλλοι δ' αὖ κῆτος. τούτου δὲ θεοῖς χρη-
ὀψωνεῖν ἂ πρόπει ταχέως, καὶ μὴ περὶ τιμῆς ... 25

302 ἔστι δὲ γενναῖος Βυζαντίῳ ἐν τε Καρούστῳ,

ἐν Σικελῶν τε κλυτῇ νήσῳ Κεφαλοιδίς ἀμείνους
πολλῷ τῶνδε τρέφει θύννους καὶ Τυνδαρίς

ἀκτῆ.

ἂν δέ ποτ' Ἰταλίας ἱερᾶς Ἰππώνιον ἔλθῃς,

30

ἐρπετὸν εἰς ὕδατος στεφάνους· πολὺ δὲ πολὺ
πάντων

ἐνταῦθ' εἰσὶν ἄριστοι ἔχουσί τε τέρατα νίκης.
οἱ δ' ἐπὶ τῶνδε τόπων πεπλανημένοι εἰσὶν ἐκεί-
θεν

πολλὰ περάσαντες πελάγη βρυχίου διὰ πόντου,
ὥστ' αὐτοὺς ἡμεῖς θηρεύομεν ὄντας ἀώρους. b

64. ὠνομάσθη δὲ θύννος ἀπὸ τοῦ θύνειν τε καὶ
ὄρμαῖν. ὀρηκτικὸς γὰρ ὁ ἰχθύς διὰ τὸ ἔχειν κατὰ τινα
ᾠραν οἴστρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὑφ' οὗ φησιν ὁ Ἀρι-
στοτέλης αὐτὸν ἐξελαύνεσθαι γράφων οὕτως 'οἱ δὲ
10 θύννοι καὶ οἱ ξιφίαι οἴστροῦσι περὶ κυνὸς ἐπιτολήν.
ἔχουσι γὰρ ἀμφοτέρω τμητικαῦτα παρὰ τὰ πτερόγυια
οἶονεὶ σκωλήκιον τὸν καλούμενον οἴστρον, ὅμοιον μὲν c
σκορπίῳ, μέγεθος δ' ἡλίκον ἀράχνης. τοῦτο δὲ ποιεῖ
αὐτοὺς ἐξάλλεσθαι οὐκ ἔλαττον τοῦ δελφῖνος· καὶ
15 τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμπίπτουσι.' καὶ Θεοδωρίδας
δέ φησι

θύννοι τε διοιστρήσουσι Γαδείρων δρόμον.

Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τετάρτῃ καὶ τρια-
κοστῇ τῶν ἱστοριῶν περὶ τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ Λυσιτανίας
20 χώρας διαλεγόμενός φησιν ὅτι βάλανοί εἰσι κατὰ βά-
θος ἐν τῇ αὐτόθι θαλάττῃ πεφυτευμένοι, ὧν τὸν
καρπὸν σιτουμένους τοὺς θύννους πιαίνεσθαι. διόπερ d
οὐκ ἂν ἀμάρτοι τις λέγων ὕς εἶναι θαλαττίους τοὺς
θύννους. εἰσὶ γὰρ οἱ θύννοι οἶον ὕες ἀπὸ τῶν βαλά-
25 νων ἀύξανόμενοι.

65. ἐπαινεῖται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογά-
στρια, ὡς καὶ Εὐβουλός φησιν ἐν Ἰωνί

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
ὑπογάστρι' ὀπτῶν.

30 Ἀριστοφάνης Ἀημιῖαις

οὐκ ἔργελυν βοιωτίαν. οὐ γλαῦζον, οὐχὶ θύννου
ὑπογάστριον.

Στράτις Ἀταλάντῃ

ὑπογάστριον θύννου τι κάκροκώλιον

e δραχυῆς ὕειον.

ἐν δὲ Μακεδόσιν ὑπογάστριά θ' ἠδέα θύννων.' Ἐρι-
φος Μελιβοία

ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι,
ὑπογάστριον θύννακος, οὐδὲ κρανίον
λάβρακος, οὐδὲ γόγγρον, οὐδὲ σηπίας·
ἄς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς.

ὅταν δὲ καὶ Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρω λέγῃ
ἰχθύων δὲ δὴ

ὑπογάστρι' ὦ Δάματερ,

f παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστριον λέ-
γουσι, σπανίως δ' ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων.
ἄδηλον δ' ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον Ἀντιφά-
νης ἐν τῷ Ποντικῷ, ὅταν λέγῃ

ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως

τούτους μεγαλείως ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις
ὑπογάστρι' ἔλθῶν, ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι·
τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται
πλευρὰν μετ' αὐτῶν.

Ἄλεξις δὲ ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνουσι καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
θύννου ἐπαινῶν φησι

καὶ τοὺς ἀλιέας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ·
ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι,

303 τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας.

B. οὗτος πρότερον κεφαλαῖον εἰ θύννου λάβοι.
ἐνόμιζεν ἐγγέλεια καὶ θύννους ἔχειν.

ἐπήνου δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς κλειδας καλουμένας,
ὡς Ἀριστοφῶν ἐν Πειρίθῳ

καὶ μὴν διέφθαρχαί γε τοῦτον παντελῶς·
κλειδες μὲν ὅπται δύο παρεσκευασμέναι.

b

B. αἷς τὰς θύρας κλείουσι; A. τοῦ θύννου μὲν οὖν.

B. σεμνὸν τὸ βροῶμα. A. καὶ τρίτη λακωνική.

66. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως
 5 τῷ Ποσειδῶνι φησι θύννον θύεσθαι, καθάπερ προεί-
 παμεν. Ἡρακλέων δ' ὁ Ἐφέσιος τὸν ὄρνυθόν φησι
 λέγειν τοὺς Ἀττικούς. Σώστρατος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ
 ζώων τὴν πηλαμύδα θυννίδα καλεῖσθαι λέγει, μείζω
 δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μείζονα ὄρνυθον, ὑπερ-
 10 βαλλόντως δὲ ἀνξινόμενον γίνεσθαι κῆτος. μνημο-
 νεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρος,
 ὅς ἀστενακτὶ θύννος ὡς ἠνέσχετο
 ἄναυδος.

15 καὶ ἄλλαχού

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.

ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς
 Ἀριστοτέλης εἶρηκεν. Μένανδρος Ἀλιεῦσι

καὶ θάλαττα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον
 20 μέγαν.

καὶ παρὰ Σώφρονι ὁ θυννοθήρας ἐστίν. οὗς ἔμιοι
 θύννοισι καλοῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ θυννίδας.

67. ΘΥΝΝΙΣ. τοῦ ἄρρενος ταύτην φησὶ διαφέρειν
 ὁ Ἀριστοτέλης τῷ ἔχειν ὑπὸ τῇ γαστρὶ πτερούγιον, ὃ δ
 25 καλεῖσθαι ἀθήρα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζώων μορίων διστὰς
 αὐτὴν τοῦ θύννου φησὶ τοῦ θέρους τίκτειν περὶ τὸν
 ἑκατομβαιῶνα θυλακοειδές, ἐν ᾧ πολλὰ γίνεσθαι
 μικρὰ ῥά. καὶ Σπένσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων
 διίστησιν αὐτὰς τῶν θύννων καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μού-
 30 σαις. Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτοις φησὶν

ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ μελαινὰς ἢ
 καὶ θύννος ὀρφῶς γλαῦκος ἔγγελυς κύων.

Ἄριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθυῶν ἀγελαίου καὶ ἐκτο-
 οπιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα. Ἀρχέστρατος δ' ὁ κίμ-
 βιξ φησί

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν, τὴν θυννίδα φωνῶ
 τὴν μεγάλην, ἧς μητρόπολις Βυζάντιόν ἐστιν. 5
 εἶτα τεμῶν αὐτὴν ὀρθῶς ὀπτησον ἅπασαν,
 ἅλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.
 θερμά τ' ἔχειν τεμάχῃ βάπτων δριμεῖαν ἐς ἄλ-
 μην·

κὰν ξηρὰν ἐθέλης ἔσθειν, γενναῖα πέλονται, 10
 ἀθανάτοισι θεοῖσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοία.

f ἂν δ' ὄξει θάνας παραθῆς, ἀπόλωλεν ἐκείνη.

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Παιδεραστῇ

τῆς τε βελτίστης μεσαίου θυννάδος βυζαντίας
 τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγά- 15
 σμασιν.

τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν
 Κουρίδι οὕτως

ὁ δ' ἐν ἀγρῷ τρεφόμενος

θαλάττιον μὲν οὔτος οὐδὲν ἐσθίει, 20

304 πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην
 τιν' ἢ

θύννης τὰ πρὸς τῆς B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν
 λέγω.

B. τούτους φάγοις ἄν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νε- 25
 νόμικα

ἀνθρωποφάγους ἰχθυῖς. B. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις
 τουτὶ κακόνωτα πλοῖα. Γ. κωπαῖδας λέγεις.

B. ἀγρίως γε. [παρὰ] λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγ-
 χάνω. 30

τὰ δ' ἐγγέλεια γράφομαι λιποταξίου·
 κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

τούτων τῶν ἰαμβείων ἕνια ἔστιν εὐρεῖν καὶ ἐν Ἀγε-
στρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίῳ. Ἰπῶναξ δέ. ἢ
ὄν Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ ἰαμβοποιῶν παρατίθεται.
φησὶν

- 5 ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
θυννίδα τε καὶ μυσσωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χορὴ σκάπτειν
πέτρας ὄρειας σῦκα μέτρια τρώγων
10 καὶ κριθίνον κόλλιζα δούλιον χόρτον.

μνημονεύει δὲ τῶν θυννίδων καὶ Στράτις ἐν Καλ-
λιππίδῃ.

68. ΠΗΠΟΥΡΟΙ. Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων ε
μορίων τοὺς ἰππούρους φησὶν ῥᾶ τίκτειν, καὶ ταῦτα
15 ἔξ ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι, ὡς καὶ τὰ τῆς σμυ-
ραίνης· τίκτειν δ' ἕαρος. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ
ἰχθύων κορύφαιναν καλεῖσθαι φησι τὸν ἵππουρον.
Ἰκέσιος δ' ἰππουρεῖς αὐτοὺς προσαγορεύει. μνημο-
νεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
20 κῶξύρουγχοι ῥαφίδες ἵππουροί τε καὶ χρυσό-
φρουες.

Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ τὴν φύσιν τοῦ ἰχθύος
διηγούμενος συνεχές φησιν αὐτὸν ἐξάλλεσθαι, διὸ
καὶ ἀρνευτὴν ὀνομάζεσθαι. λέγει δὲ οὕτω περὶ αὐτοῦ
25 ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτὴν ἵππουρον.

Ἀρχέστρατος δὲ φησιν

ἵππουρος δὲ καρύστιός ἐστιν ἄριστος·

ἄλλως τ' εὐψων σφόδρα χωρίον ἐστὶ Κάρυστος.

- Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ κορύφαιναν αὐτὸν φη-
30 σιν ὀνομάζεσθαι.

69. ΠΗΠΟΣ. μήποτε τούτους ἰππίδια καλεῖ Ἐπί-
χαρμος ὅταν λέγῃ

κορακῖνοι δὲ κοριοειδέες

πίουες, χίππῖδια λεῖα, ψύχει ἀπαλοκουρίδες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῶ

ἢ σκάρου ἢ κῶθου τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην,

χάννους τ' ἐγγέλυσ τε καὶ εἰναλίην πυτίνην, 5

ἢ μύας ἢ ἵππους ἢ γλαύκην κορούδυλιν.

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος ἐν
τῇ Θηβαίδι λέγων οὕτως

f ἢ ὕκην ἢ ἵππον ἢ ὄν κίχλην καλέουσιν.

70. ΙΟΥΑΙΔΕΣ. περὶ τούτων Δωρίων ἐν τῷ περὶ 10

ἰχθύων φησὶν Ἰουλίδα εἶπειν μὲν ἐν ἄλλῃ, ὅπταν δ'

ἐπὶ τηγάνου. Νουμήνιος δέ

κεῖνο δὲ δὴ σκέπτοιο, τό κεν καὶ ἰουλίδα μάργον

πολλὸν ἀποτρωπῶτο καὶ ἰοβόλον σκολόπενδραν.

ἰούλους δ' ὁ αὐτὸς ὀνομάζει τὰ ἔντερα τῆς γῆς διὰ 15
τούτων

305 καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δελείατος ὅτι παρ' ἄκρα

δήεις αἰγιαλοῖο γεώλοφα, τοὶ μὲν ἰουλοὶ

κέκληνται μέλανες γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης.

ἢ καὶ ἐρπίλλας δολιχήποδας, ὅπποτε πέτραι 20

ἀμμώδεις κλύζονται ἐπ' ἄκρη κύματος ἀγῆ·

ἐνθεν ὀρούξασθαι θέμεναί τ' εἰς ἄγρος ἀολλεῖς.

71. ΚΙΧΛΑΙ καὶ ΚΟΣΣΥΦΟΙ. διὰ τοῦ ἠ' Ἀττικοὶ

b κίχλην λέγουσι. καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς

λα λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ' ἕτερον λ' ἔχει, σκύλλα 25

σκίλλα κόλλα βδέλλα ἄμιλλα ἄμαλλα· τὰ δὲ εἰς λη

οὐκ ἔτι, ὁμίχλη φύτλη γενέθλη αἰγλη τρώγλη. ὁμοίως

οὖν καὶ τρίγλη. Κρατῖνος

τρίγλην εἰ μὲν ἐδηδοκοίη ἔν τένθου τινὸς ἀνδρός.

Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν ὁὶ δὲ πετραῖοι (φησὶ) 30

καλούμενοι μαλακόσαρκοι, κόσσυφοι κίχλαι πέρκα

κωβιοὶ φυνκίδες ἀλφηστικὸς. Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευ-
τικῷ

γλαύκους ἢ ὄρφων ἔναλον γένος ἢ μελάγχρων e
κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειδέας.

5 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι λαγοὶ δράκοντές τ'
ἄλκιμοι.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν καὶ τὰ μὲν μελα-
νόστικτα ὡσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλόστικτα ὡσπερ

10 κίχλη. Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν Ἑργοῖς θαλαττίους

τὴν κίχλην πολλοῖς ὀνόμασί φησι καλεῖσθαι

οἷς ἤδη κίχλην οἰνώδεα, τὴν καλαμηῆς

σαῦρον κικλήσκουσι καὶ αἰολίην, ὄρφίσκον, d

πιότατον κεφαλή.

15 Νίκανδρος δ' ἐν τετάρτῳ Ἑτεροιοιυμένων φησὶν

ἢ σκάρον ἢ κίχλην πολυώνυμον.

72. ΚΑΠΡΟΣ καὶ ΚΡΕΜΥΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ

περὶ ζῴων φησὶ τὰ δὲ ἀνόδοντα καὶ λεία ὡς ῥαφίς.

καὶ τὰ μὲν λιθοκέφαλα ὡς κρέμυς, τὰ δὲ σκληρότατα

20 τραχύδεσμα ὡς κάπρος. καὶ τὰ μὲν δίραβδα ὡσπερ

σεσερίνος, τὰ δὲ πολύραβδα καὶ ἐρυθρόγραμμα ὡς

σάλπη. τοῦ δὲ κάπρου μνημονεύει καὶ Δωρίων καὶ e

Ἐπαίνετος. Ἀρχέστρατος δὲ φησιν

αὐτὰρ ἐς Ἀμβρακίαν ἐλθὼν εὐδαίμονα χώραν,

25 τὸν κάπρον ἂν ἐσίδῃς ὠνοῦ καὶ μὴ κατάλειπε,

κἂν ἰσόχρυσος ἔῃ, μὴ σοι νέμεσις καταπνεύσῃ

δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων. τὸ γὰρ ἐστὶν νέκταρος

ἄνθος.

τούτου δ' οὐ θέμις ἐστὶ φαγεῖν θνητοῖσιν ἅπα-

30

σιν,

οὐδ' ἐσιδεῖν ὅσσοισιν, ὅσοι μὴ πλεκτὸν ὕφασμα f

σχοίνου ἐλειοτρόφου κοῖλον χεῖρεσσιν ἔχοντες

εἰώθασι δονεῖν ψήφους αἰθῶνι λογισμῶ.

ἄρθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματα βάλλων.

73. ΚΙΘΑΡΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων ἢ περὶ ἰχθύων ὁ κίθαρος (φησὶ) καρχαρόδους μονήρης φυκοφάγος τὴν γλαῶτταν ἀπολελυμένος καρδίαν 5 λευκὴν ἔχων καὶ πλατεῖαν. Φερεκράτης Δουλοδι-
δασκάλῳ

306 κίθαρος γεγενῆσθαι ἀγοράζειν κίθαρος ὦν.

B. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος· καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος
πάνυ

10

ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ὡ^ς γαθή,
ἔνεστιν ἐν κιθάρῳ τι κακόν.

Ἐπίχαρμος Ἡβας γάμῳ

ἦν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος
ἐνῆς.

15

ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλ-
λωνος εἶρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλίας δὲ ἢ Διοκλῆς
Κύκλωσι

κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον
τοδί.

20

ὁ δ' Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἠδυπαθείᾳ

b κίθαρον δὲ κελεύω,

ἂν μὲν λευκὸς ἔη [χροιοῆν] στερεός τε πεφύκη,
ἔψειν εἰς ἄλμην καθαρὰν καὶ φύλλα καθέντα·
ἂν δ' ἦ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὀπτᾶν 25
ὀρθῆ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρα,
καὶ πολλῶ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειφε·
χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὀρῶν, ἔστιν δ' ἀκό-
λαστος.

74. ΚΟΡΔΑΤΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν ἀμ- 30
c φίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀναθέντα.
Νουμήνιος δὲ ἐν Ἀλιευτικῷ κούρουλον αὐτὸν καλεῖ

τοῖσί κεν ἄρμενα πάντα, παροπλίσσαιο δὲ μῦρα.
 κορύουλον ἢ πειρηνα ἢ εἰναλίην ἐριπυλλαν.

μέμνηται δὲ καὶ κορυυλίδος ἐν τούτοις
 ἢ μίας ἢ ἵππους ἢ γλαύκην κορύδυλιν.

75. ΚΑΜΜΟΡΟΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἴβας γάμφ
 ἔτι δὲ ποτιούτοισι βῶνες σμαρίδες ἀφύαι κάμ-
 μοροι.

καὶ Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις αὐτῶν μέμνη-
 ται. ἔστι δὲ καρίδων γένος, καὶ ὑπὸ Ῥωμαίων οὕτως d
 10 καλοῦνται.

76. ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ. Νουμήνιος ὁ Ἡρακλεώτης ἐν
 τῷ Ἀλιευτικῷ φησὶν

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.

Σώφρων Θυνηοθήρα ἅ δὲ γαστήρ ὑμέων καρχαρίας,
 15 ὄκκα τινὸς διῆσθε. Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν Γλώσ-
 σαις τὸν καρχαρίαν καλεῖσθαι φησι καὶ λάμιαν καὶ
 σκύλλαν.

77. ΚΕΣΤΡΕΥΣ. Ἰκέσιός φησι τῶν δὲ καλουμέ-
 νων λευκίσκων πλεονά ἐστιν εἶδη. λέγονται γὰρ οἱ e
 20 μὲν κέφαλοι, οἱ δὲ κεστρεῖς, ἄλλοι δὲ χελλῶνες, οἱ δὲ
 μυξῖνοι. ἄριστοι δ' εἰσὶν οἱ κέφαλοι καὶ πρὸς τὴν
 γεῦσιν καὶ πρὸς τὴν εὐχυλίαν. δεύτεροι δ' εἰσὶ τού-
 των οἱ λεγόμενοι κεστρεῖς, ἥσσονες δ' οἱ μυξῖνοι.
 καταδεέστεροι δὲ πάντων οἱ χελλῶνες οἱ λεγόμενοι
 25 βάκχοι. εὐχυλοι δ' εἰσὶ σφόδρα καὶ οὐ πολύτροφοι
 καὶ εὐέκκριτοι. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν
 κεστρέων τὸν μὲν θαλάττιον ἐκτίθεται, τὸν δὲ ποτά-
 μιου οὐ δοκιμάζει, εἶδη δὲ τοῦ θαλαττίου κέφαλου
 καὶ νῆστιν. τὸν δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κεστρέως f
 30 ἐχίνου σφόνδυλον ὀνομάζει. διαφέρειν τέ φησι κε-
 φάλου κεφαλῖνον, ὃν καὶ βλεψίαν καλεῖσθαι. Ἀρι-
 στοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων ἄρχονται δὲ (φησὶ)

κύνειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος
 μηνὸς καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέ-
 φαλος. κύνουσι δὲ τριάκοντα ἡμέρας. ἔνιοι δὲ τῶν
 κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται
 307 ἐκ τῆς ἰλύος καὶ τῆς ἄμμου. ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ 5
 Ἀριστοτέλης ὁ κεστρεὺς καρχαρόδους ὧν οὐκ ἀλλη-
 λοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ' ὅλως σαρκοφαγῶν. ἔστι δὲ ὁ
 μὲν τις κέφαλος ὁ δὲ χελλῶν ὁ δὲ φεραῖος. καὶ ὁ μὲν
 χελλῶν πρὸς τῇ γῇ νέμεται, ὁ δὲ φεραῖος οὔ. καὶ
 τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ ἀφ' αὐτοῦ γενομένη 10
 μύξῃ, ὁ δὲ χελλῶν ἄμμου καὶ ἰλύι. λέγεται δὲ καὶ ὅτι
 τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων κατε-
 σθίει, ἐπεὶ οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων. Εὐθύ-
 η 11 δημος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων εἶδη κε-
 στρέων εἶναι κέφαλον καὶ σφηνέα καὶ δακτυλέα. καὶ 15
 κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κεφα-
 λὴν ἔχειν, σφηνέας δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι.
 τὰ δὲ τῶν δακτυλέων τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν
 δυοῖν δακτύλων. θαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων
 οἱ περὶ Ἀβδηρα ἀλισκόμενοι, ὡς καὶ Ἀρχέστρατος 20
 εἶρηκε, δεύτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινώπης.

78. καλοῦνται δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπὸ τινων πλωῖτες,
 ὡς φησι Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποτα-
 μῶν. καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς
 ὀνομάζει 25

c αἰολίαί πλωῖτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ
 σκιαθίδες.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζῴων ἡθῶν καὶ βίων φη-
 σὶν ὅτι ἔζῳσιν οἱ κεστρεῖς, κἂν ἀφαιρεθῶσι τὰς κέρ-
 κους. ἀπεσθίεται δ' ὁ μὲν κεστρεὺς ὑπὸ λάβρακος, 30
 ὁ δὲ γόγγρος ὑπὸ μυραίνης. ἡ δὲ λεγομένη παροι-
 μία κεστρεὺς νηστεύει ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων

ἀκούεται, ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεῖ ὁ κεστρεύς. Ἀναξί-
 λας ἐν Μονοτρόπῳ Μάτων τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γα-
 στριμαργία διαβάλλων φησί

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
 5 ἀναρπάσας Μάτων, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὁ δὲ καλὸς Ἀρχέστρατός φησι

κεστρέα δ' Αἰγίνης ἐξ ἀμφιρῦτης ἀγόραζε,
 ἀνδράσι τ' ἀστειόισιν ὁμιλήσεις.

Διοκλῆς Θαλάττῃ ἄλλεται δ' ὑφ' ἠδονῆς κεστρεύς.

10 79. ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νῆστεις Ἄρχιππος
 Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησι νῆστεις κεστρέας, κεφάλους.
 Ἀντιφάνης Λάμπωνι

κεστρεῖς ἔχων ἄλλ' οὐ στρατιώτας τυγχάνεις
 νῆστεις.

15 Ἄλεξις Φρυγί

ἐγὼ δὲ κεστρεύς νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω.

Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν

ἐγὼ δ' ἰὼν πειράσομαι

20 εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν. Β. ἦτον γὰρ οὖν
 νῆστις καθάπερ κεστρεύς ἀκολουθήσεις ἐμοί.

Εὐφρων Αἰσχρῶ

Μίδαο δὲ κεστρεύς ἐστι· νῆστις περιπατεῖ.

Φιλήμων Συναποθνήσκουσιν

ἠγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὅπτον οὐ μέγαν.

25 Ἀριστοφάνης Γηρουτάδῃ

ἄρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;
 ὥς μὲν γὰρ εἰσι νῆστιδες γινώσκετε.

Ἀναξανδρίδης Ὀδυσσεῖ

30 τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρῖνός ἐστι
 νῆστις.

Εὐβουλος Ναυσικάα

ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται,

νηστιν πονηροῦ κεστρέως τριβων βίον.

80. τούτων ποτὲ λεχθέντων ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ ὄψω τῶν κυνικῶν τις ἐσπέριος ἐλθὼν ἔφη, ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς νηστείαν ἄγομεν θεσμοφορίων τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν. ὡς γὰρ 5 ὁ Δίφιλος φησιν ἐν Αἰμυλίοις

οὔτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ

30S κεστρεὺς ἂν εἶην ἕνεκα νηστείας ἄκρας.

ὑπολαβὼν δὲ Μυρτίλος

καὶ στῆτ' ἐφεξῆς,

ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἡδυχάρον,

κεστρέων νῆστις χορός,

λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξεισμημένοι.

οὐ πρότερον γὰρ τινος μεταλήψεσθε, ἕως ἂν ἢ ὑμεῖς ἢ ὁ συμμαθητὴς ὑμῶν Οὐλπιανὸς εἶπητε διὰ τί νῆστις 15 μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεὺς καλεῖται. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἐμψυχον, καὶ ἀνεκλυσθεὶς δὲ οὐ δελεάζεται οὔτε σαρκὶ οὔτ' ἄλλω

b τινὶ ἐμψύχῳ, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, φάσκων ὅτι μὴ νῆστις ἂν φαῦλός ἐστι, καὶ ὅτι, ἐὰν φοβηθῆ, κρύπτει 20 τὴν κεφαλὴν, ὡς τὸ πᾶν κρύπτων σῶμα. Πλάτων τε ἐν Ἐορταῖς φησιν

ἐξιόντι γὰρ

ἄλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας·

ἰχθύς ἀσίτους τοὺς πονηροὺς ἤγέ μοι.

σὺ δέ μοι εἶπέ, ὡς Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διότι οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπεσ καλοῦνται. καὶ ὅς, ἦτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι· βούλονται γὰρ κατὰ 30 τὴν ἀναλογίαν ἴλλοπέσ τινεσ εἶναι διὰ τὸ εἶργεσθαι φωνῆς. ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἴλλεσθαι εἶργεσθαι, ἢ δὲ ὄψ φωνή. καὶ γὰρ τοῦτ' ἀγνοεῖς, ἔλλοψ τίς ὢν. ἐγὼ δέ,

κατὰ τὸν σοφὸν Ἐπίχαρμον, μηδὲν ἀποκριναιμένου
τοῦ κυνός,

τὰ πρὸ τοῦ δὴ ἄνδρες ἔλεγον, εἰς ἔργων ἀποχρέω·
καὶ φημί, ἔλλοπεσ διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ καὶ
5 μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ πυθαγορικοὶ τῶν μὲν ἄλ-
λων ἐμψύχων μετρίως ἄπνυται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες,
ἰχθύων μόνων οὐ γεύονται τὸ παράπαν· ἢ διὰ τὴν
ἐχεμυθίαν; ὅσιον γὰρ ἡγοῦνται τὴν σιωπὴν. ἐπεὶ d
οὖν καὶ ὑμεῖς, ὧ Μολοττικοὶ κύνες, πάντα μὲν σιω-
10 πᾶτε πυθαγορίζετε δ' οὐ, ἡμεῖς μὲν ἄλλους ἰχθυολο-
γήσομεν.

* S1. ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. ὅ οἱ μὲν θαλάττιοι (φησὶν Ἰζέ-
σιος) ὀλιγότροφοι καὶ εὐέκκριτοι, εὐχυλίᾳ δὲ μέσοι.
Ἄριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων συμβαίνειν
15 μὲν φησὶ σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχεῖαν γίνεσθαι
τὴν αὖξησιν, οὐχ ἥμιστα δὲ κορακίνῳ. τίκει δὲ πρὸς
τῇ γῆ καὶ τοῖς βρυώδεσι καὶ δασέσι. Σπεύσιππος δ'
ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ἐμφερεῖς φησὶν εἶναι μελάνουρον e
καὶ κορακίνον. Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ φησὶ
20 ῥηιδίως ἔλκοιτο καὶ αἰολίην κορακίνον.

μήποτ' οὖν καὶ οἱ παρ' Ἐπιχάρμῳ αἰολία λεγόμενοι
ἐν Μούσαις κορακίνοί εἰσιν. φησὶ γάρ

αἰολία πλωτῆς τε κυνόγλωσσοί τε.

ἐν δὲ Ἡράκλῳ γάρμῳ καὶ τῶν αἰολιῶν μνημονεύει ὡς
25 διαφορῶν

μύες [ἄμ'] ἀλφησταί τε κορακίνοί τε κοριοειδέες.

αἰολία πλωτῆς τε κυνόγλωσσοί τε.

Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν κορακίνον
φησιν ὑπὸ πολλῶν σαπέροδην προσαγορευέσθαι.
30 ὁμοίως δ' εἶρηκε καὶ Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος. ἔτι δὲ f
Φιλότιμος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. ὅτι δὲ καὶ πλατίστακος
καλεῖται ὁ σαπέροδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακίνος, Παρ-

μένων φησὶν ὁ Ῥόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῆς διδασκα-
 λίας. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Τελμησσεῦσι ἑμελανοπτε-
 ρύγων ἔφη ἑκορακίνων. ὑποκοριστικῶς δὲ ὠνόμα-
 σεν αὐτοὺς Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι

309 τοῖς σοῖσι συνῶν κορακινιδίοις
 καὶ μαινιδίοις.

Ἄμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ

ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον

γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

οἱ δὲ νειλῶται κορακῖνοι ὅτι γλυκεῖς καὶ εὖσαρκοι ἔτι 10
 δὲ ἡδεῖς, οἱ πεπειραμένοι ἴσασιν. ὠνομάσθησαν δὲ
 διὰ τὸ διηνεκῶς τὰς κόρας κινεῖν καὶ οὐδέποτε παύε-
 σθαι. καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ Ἀλεξανδρεῖς πλάτακας,
 ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.

82. ΚΥΠΡΙΝΟΣ. τῶν σαρκοφάγων καὶ οὗτος, ὡς 15

b Ἀριστοτέλης ἰστορεῖ, καὶ συναγελαστικῶν. τὴν δὲ
 γλαῶτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι. ἀλλ' ὑπὸ τὸ στόμα κέ-
 κτηται. Δωρίων δ' αὐτὸν ἐν τοῖς λιμναίοις καὶ ποτα-
 μίοις καταλέγων γράφει οὕτως ἑλεπιδωτόν, ὃν κα-
 λοῦσίντινες κυπρίνον. 20

83. ΚΩΒΙΟΙ. πολύχυλοι, ὡς φησὶν Ἰκέσιος, εὖ-
 στομίαι διαφέροντες εὐέγκριτοι ὀλιγότροφοι καὶ κακό-
 χυμοι. διαφέρουσι δὲ εὖστομίαι οἱ λευκότεροι τῶν
 μελάνων. ἡ δὲ τῶν χλωρῶν κωβιῶν σὰρξ χαυνοτέρα
 ἐστὶ καὶ ἀλιπεστέρα· καὶ χυλὸν ἐλάττω καὶ λεπτό- 25

c τερον ἐναφιαῖσι· τροφιμώτεροι δ' εἰσὶ διὰ τὸ μέγεθος.
 Διοκλῆς φησὶ τοὺς πετραίους αὐτῶν μαλακοσάρκους
 εἶναι. Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κῶθους αὐτοὺς
 καλεῖ

ἢ σκάρων ἢ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην. 30

καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ κῶθωνοπλῦται φησί,
 καὶ τὸν τοῦ θυμνοθήρα δὲ υἱὸν ἴσως ἀπὸ τούτου Κω-

θωνίαν προσηγόρευσε. Σικελιῶται δ' εἰσὶν οἱ τὸν
 κωβιὸν κώθωνα καλοῦντες, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ
 Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν
 τοῖς περὶ Σώφρονος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἰβρας γάμῳ d
 5 κωβιοὺς ὀνομάζει

τρογόνες τ' ὑπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἄδροι κω-
 βιοί.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινωῶν τοὺς κωβιοὺς καὶ
 ὀπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων

10 ἤκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
 λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
 πάσαισι, τοῖς δ' ἤρωσι τὰ ψαῖστ' ἀπουέμων.
 ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς.
 ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρῦχον,
 15 τὸν ἰχθυοπώλην, προστίθημι, φησί, σοὶ
 τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ φαληρικοί.
 ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', ὀτρυνικούς.

Μένανδρος Ἐφεσίῳ

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
 20 δραχμῶν ἐτίμα κωβιούς. Β. [πολλοῦ] σφόδρα.
 ποταμίων δὲ κωβιῶν μνημονεύει Δωρίων ἐν τῷ περὶ
 ἰχθύων.

84. ΚΟΚΚΥΓΕΣ. Ἐπίχαρμος

κάγλαοὶ κόκκυγες. οὓς παρασχίζομες
 25 πάντας, ὀπτᾶντες δὲ χἀδύνοντες αὐτοὺς χναύομες. f
 καὶ Δωρίων δέ φησι δεῖν αὐτοὺς ὀπτᾶν παρασχίζαν-
 τας κατὰ ῥάχιν καὶ παρηδύνειν χλόη τυρῶ ῥοὶ σιλφίῳ
 ἀλλ' ἐλαίῳ· στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἀλλ'
 ὀλίγῳ, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. ἐρυθρὸν δ' αὐτὸν
 30 καλεῖ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Νουμήμιος οὕτως
 ἄλλοτ' ἐρυθρὸν
 κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας, ἄλλοτε σαῦρον.

310 85. ΚΤΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ. περὶ τούτων φησὶν Ἀρχέστρατος ὁ τῶν ὀψοφάγων Ἡσίοδος ἢ Θεόγνις. ἦν δὲ καὶ ὁ Θεόγνις περὶ ἠδυπάθειαν, ὡς αὐτὸς περὶ αὐτοῦ φησὶ διὰ τούτων

τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους 5
ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων,
δειπνου δὴ λήγοιμεν ὅσον τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.

b χέριβα δ' αἴψα θύραζε φέροι στεφανώματα δ'
εἶσω 10

εὐειδῆς ῥαδινηῆς χερσὶ Λάκαινα κόρη.
οὐδὲ τὸ παιδεραστεῖν ἀπαναίνεται ὁ σοφὸς οὔτος.
λέγει γοῦν

εἰ θείης Ἀκάδημε ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παις καλὸς ἄνθος ἔχων 15
σοὶ τ' εἶη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηριόωσιν,
γνοιῆς χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

ὁ δ' οὖν Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ταύταις ὑπο-
c θήκαις παραινεῖ

ἐν δὲ Τορωναίων ἄστει τοῦ καρχαρία χρῆ 20
τοῦ κυνὸς ὀψωνεῖν ὑπογάστρια κοῖλα κάτωθεν.
εἶτα κυμίνῳ ταῦτα πάσας ἀλλ' μὴ συχνῶ ὄπτα·
ἄλλο δ' ἐκεῖσε, φίλη κεφαλή, μηδὲν προσ-
ενέγκῃς,

d εἰ μὴ γλανκὸν ἔλαιον. ἐπειδὴν δ' ὄπτα γένηται 25
ἤδη, τριμμάτιόν τε φέρειν καὶ ἐκεῖνα μετ'
αὐτοῦ.

ὅσσα δ' ἂν ἐν λοπάδος κοίλης πλευρώμασιν
ἔψῃς,

μήθ' ὕδατος πηγῆν . . μήτ' οἴνινον ὄξος 30
συμμίξεῃς, ἀλλ' αὐτὸ μόνον κατάχευον ἔλαιον
αὐχμηρόν τε κύμινον, ὁμοῦ δ' εὐώδεα φύλλα.

ἔψε δ' ἐπ' ἀνθρακιῆς φλόγα τούτοις μὴ προσ-
ενεργῶν,

καὶ κίνει πυκινῶς, μὴ προσκαυθέντα λάθῃ σε.
ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα,
οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν ὅσοι κεφαττελεβώδη
ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι.
ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ
ἰχθύς σάρκα φιλεῖ βροτέην. ἂν που περιζύρη.

τούτου τοῦ ἰχθύος μέρος ἐστὶ καὶ ὁ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων
καλούμενος θυρσίων, ἥδιστος ὢν καὶ τρυφερώτατος.

86. ΛΑΒΡΑΚΕΣ. οὗτοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ,
μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ' ἔχουσιν
ὀστώδη καὶ προσπεφυκνῖαν, καρδίαν τρίγωνου. ἐν
δὲ πέμπτῳ ζώων μορίων τίκτειν αὐτούς. καθάπερ
15 τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφρουαζ, μάλιστα οὐ ἂν ποταμοὶ
ῥέωσι. τίκτουσι δὲ χειμῶνος καὶ τίκτουσι δὶς. Ἰεσίος
δὲ φησιν ὅτι οἱ λάβρακες εὐχνηλοὶ εἰσὶ καὶ οὐ πολύ-
τροφοι, πρὸς δὲ τὴν ἐκκρισιν ἤσσουνες. εὐστομία δὲ
πρῶτοι κρίνονται. ὠνομάσθη δ' ὁ ἰχθύς παρὰ τὴν
20 λαβρότητα. λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων
ἰχθύων διαφέρει, ἐπινοητικὸς ὢν τοῦ διασώζειν ἑαν-
τόν. διὸ καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησὶ
λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

Ἄλκαϊος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρόν φησιν αὐτὸν νήχε-
25 σθαι. ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος

λάμβανε δ' ἐκ Γαίσιωνος, ὅταν Μίλητον ἴκηαι.
κεστρέα τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.
εἰσὶ γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοι-
οὔτος.

30 πιότεροι δ' ἕτεροι πολλοὶ Καλυδῶνί τε κλεινῇ
Ἀμβρακίᾳ τ' ἐνὶ πλουτοφόρῳ Βολβῇ τ' ἐνὶ
λίμνῃ.

b ἄλλ' οὐκ εὐώδη γαστροὺς κέκτηνται ἀλοιφήν,
 οὐδ' οὕτω δριμεῖαν. ἐκεῖνοι δ' εἰσὶν, ἑταῖρε,
 τὴν ἀρετὴν θαυμαστοί. ὅλους δ' αὐτοὺς ἀλε-
 πίστους
 ὀπτήσας μαλακῶς χρηστοὺς προσένεγκε δίχ' 5
 ἄλμης.

μηδὲ προσέλθῃ σοι περὶ τοῦψον τοῦτο πονοῦντι
 μήτε Συρακόσιος μηδεὶς μήτ' Ἰταλιώτης.
 οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστοὺς σκευαζέμεν ἰχθυῶς,
 c ἀλλὰ διαφθείρουσι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα 10
 ὄξει τε φαίνοντες ὑγρῶ καὶ σιλφίου ἄλμη.
 τῶν δ' αὖ πετραίων ἰχθυῖδια τρισκαταράτων
 πάντων εἰσὶν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι,
 καὶ πολλὰς ιδέας κομψῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται
 ὄψαρίων τεύχειν γλίσχρων ἠδυσματολήρων. 15

87. καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἰππεῦσι μνημονεύει
 ὡς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λα-
 d βράκων, ὅταν οὕτως λέγῃ
 ἄλλ' οὐ λάβρακας καταφαγῶν μιλησίους κλονή-
 σεις. 20

ἐν δὲ Ἀημνίαις

οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι.
 ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου,
 καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὐβουλος δ' ἐν
 Τιτθαῖς φησί 25

μὴ πολυτελεῶς ἀλλὰ καθαρείως, ὅ τι ἂν ἦ,
 ὀσίας ἔνεκα, σηπίδι ἢ τευθίδια,
 πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,
 μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίον
 εὐμέγεθες. 30

ὁ δὲ Γαῖσων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαῖσω-
 e νὺς λίμνη ἐστὶ, μεταξὺ Προλήνης καὶ Μιλήτου ἠνω-

μένη τῆ θαλάττῃ, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῆ ἕκτῃ τῶν Ἑλληνικῶν. Ἐφορος δ' ἐν τῆ πέμπτῃ ποταμὸν εἶναι φησὶ τὸν Γαῖσωνα περὶ Προήνην, ὃν εἰσρεῖν εἰς λίμνην. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι μνημονεύων
5 τῶν λαβράκων φησὶν

Αἰγύπτιος μισρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἐρμαῖος, ὃς βία δέρων ῥίνας γαλεοῦς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

88. ΛΑΤΟΣ. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν κράτιστον
10 εἶναι φησὶν Ἀρχέστρατος λέγων οὕτως
τὸν δὲ λάτου τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρον
ὁ σκυλλαῖος ἔχει πορθμὸς, θαυμαστὸν ἔδεσμα.
οἱ δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ γινόμενοι λάτοι τὸ μέγεθος
εὐρίσκονται καὶ ὑπὲρ διακοσίας λίτρας ἔχοντες. ὁ δὲ
15 ἰχθύς οὗτος λευκότετος ὢν καὶ ἡδιστός ἐστι πάντα
τρόπον σκευαζόμενος, παραπλήσιος ὢν τῷ κατὰ τὸν
Ἰστρον γινομένῳ γλάνιδι. φέρει δὲ ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα
γένη πολλὰ ἰχθύων, καὶ πάντα ἡδίστα, μάλιστα δὲ τὰ
20 τῶν κορακίνων. πολλὰ γὰρ καὶ τούτων γένη. φέρει
δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει
Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων

τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας.

εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Πόντον, φέροντες τὴν ὄνομα-
σίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. νειλῶοι δ' εἰσὶν
25 ἰχθύες, εἴ γέ τι μνημονεύειν δύναμαι πολυετῆ τὴν
ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἢ ἡδίστη χοῖρος σῖμος ἢ
φάγρος ὀξύρυγχος ἀλλάβης σίλουρος συνοδοντὶς
ἐλέωτρις ἔγγελυς θρίσσα ἄβραμις τύφλη λεπιδωτὸς
φῦσα κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

30 89. ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη. ἐστὶ
δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλά-
των Σοφισταῖς

κὰν ἢ γαλεὸς κὰν λειόβατος κὰν ἔγγελυς.

90. ΜΥΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ [πέμπτῳ] περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διαιτωμένων ἔγγελύν φησι καὶ μύραιναι πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὑγροῦ ζῆν, διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βραγχία καὶ ὀλίγον δέχεσθαι τὸ
 c ὑγρὸν. τροφίμους δ' αὐτὰς εἶναί φησιν ὁ Ἰκέσιος ἦττον τῶν ἐγγέλεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων ἐκ μικροῦ φησιν αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὐξήσιν λαμβάνειν, καὶ εἶναι καρχαρόδουν τίπτειν τε πᾶσαν ὄραν μικρὰ ῥά. Ἐπί-
 χαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ σ μυραίνης αὐτὰς
 καλεῖ οὕτως ἰλέγων

οὔτε γόγγρων τις παχίων οὔτε μυραίνων ἀπῆς.
 ὁμοίως δὲ καὶ Σώφρων. Πλάτων δ' ἢ Κάνθαρος ἐν
 Συμμαχίᾳ σὺν τῷ σ

βατὶς τε καὶ σμύραινα προσέτιν.

d Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ μύραιναι ἔχειν μίαν ἄκανθαν μόνην ὁμοίαν τῷ ὀνίσκῳ τῷ καλουμένῳ γαλλαρία. Ἀνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ δακέτων τῶν μυραίνων φησὶ δακούσας ἀναιρεῖν τὰς
 εἰς ἔχως, εἶναι δ' αὐτὰς ἦττον περιφερεῖς καὶ ποικί-
 λας. Νίκανδρος δὲ ἐν Θηριακῷ

μυραίνης δ' ἔκπαγλον, ἐπεὶ μογεροῦς ἀλιῆς
 πολλάκις ἐκβρύξασα κατεπρήνιξεν ἐπάκτρων
 εἰς ἄλλα φυσηθέντας ἐχετλίου ἔξαναδῦσα·

εἰ ἔτυμον κείνην γε σὺν οὐλοβόροις ἐχίεσσι

e θόρυσσθαι προλιποῦσαν ἀλὸς νόμον ἠπείροισιν.
 Ἀνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων ψευδός φησιν εἶναι τὸ μύραιναι ἔχει μίγνυσθαι
 προερχομένην ἐπὶ τὸ τεναγῶδες· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τενα-
 γους ἔχεις νέμεσθαι φιληδοῦντας ἀμμῶδεσιν ἐρη-

μίας. Σώστρατος δὲ ἐν τοῖς περὶ ζώων, ἔστι δὲ ταῦτα δύο βιβλία, συγκατατίθεται τῇ μίξει.

91. ΜΥΡΟΣ. ὁ δὲ μῦρος, ὅς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων, διαφέρει τῆς σμυραίνης. ἢ 5 μὲν γὰρ ποικίλον καὶ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ μῦρος λειόχρους καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὸ χροῶμα ὅμοιον ἔχει ἰυγγι ὀδόντας τε ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Δωρίων δὲ τὸν μῦρον φησὶ τὰς διὰ σαρκὸς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν, ἀλλ' ὅλον εἶναι χρήσιμον καὶ ἀπαλὸν ὑπερβολῇ. εἶναι δὲ 10 αὐτῶν γένη δύο· εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν μέλανες οἱ δ' ὑποπυρρίζοντες, κρείσσονες δ' εἰσὶν οἱ μελανίζοντες. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ἠδονικὸς φιλόσοφος φησιν

Ἰταλίας δὲ μεταξὺ κατὰ στενοκύμονα πορθμὸν 313

ἢ πλωτὴ μύραινα καλουμένη ἂν ποτε ληφθῆ,

15 ὠνοῦ· τοῦτο γὰρ ἔστιν ἐκεῖ θανασιτὸν ἔδεσμα.

92. ΜΑΙΝΙΔΕΣ. ταύτας δὲ φησιν Ἰκέσιος εὐχυλοτέρας εἶναι τῶν κωβιῶν, λείπεσθαι δ' εὐστομίᾳ καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐκκρισιν τῆς κοιλίας συνεργεῖν. Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὁμοιά φησιν εἶναι τῇ 20 μαινίδι βόακα καὶ σμαρίδας, ὧν μνημονεύειν καὶ ἢ Ἐπίχαρμον ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσει οὕτως

ὄκχ' ὄρη βῶκᾶς τε πολλοὺς καὶ σμαρίδας.

Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ φησὶ σμαρίδα, ἣν ἐνιοὶ καλοῦσι κυνὸς εὐνά. Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ ἢ 25 Βουταλίῳνι Ἐκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας, διὰ τὴν βραχύτητα, λέγων οὕτως

τοὺς γὰρ μεγάλους τοῦτους ἅπαντας νερόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. Β. τί φῆς ὦ φίλτατε;
ἀνθρωποφάγους; πῶς; Γ. οὐς ἂν ἄνθρωπος
30 φάγοι

δῆλον ὅτι ταῦτα δ' ἔστιν Ἐκάτης βρώματα, ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

καλοῦνται δέ τινες καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἐνιοὶ βόα-
κας ὀνομάζουσι. Πολίοχος Κορινθιαστῆ

ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἷς, πρὸς τῶν θεῶν,
τοὺς βόακας, ἄν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

93. ΜΕΛΑΝΟΥΡΟΣ. περὶ τούτου φησὶ Νουμήμιος 5
ἐν Ἀλιευτικῷ

d σκορπίον ἢ πέροκαισι καθηγητὴν μελάνουρον.

Ἰκέσιος δὲ αὐτὸν σαργῶ φησὶ παραπλήσιον εἶναι, κα-
ταδεέστερον δὲ τῇ εὐχυλία καὶ τῇ εὐστομία, μικρῶς
δὲ παραστύφειν καὶ εἶναι τροφίμον. μνημονεύει δ' 10
αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμῳ

ἦν δὲ σαργῖνοί τε μελάνουροί τε.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν γράφει οὕτως ὄρ-
ροπυγόστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος καὶ σαργός,
πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοι. ὅμοιον δ' εἶναι 15

e τῷ μελανούρῳ φησὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων
τὸν καλούμενον ψύρον, ὃν Νουμήμιος καλεῖ ψόρον
οὕτως

ἢ ψόρον ἢ σάλπας ἢ αἰγιαλῆα δράκοντα.

94. ΜΟΡΜΥΡΟΣ. τροφιμώτατος, ὡς φησὶν Ἰκέσιος. 20
Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ μύρμας αὐτοὺς ὀνομά-
ζει, εἰ μὴ διάφοροι τὴν φύσιν εἰσὶ. γράφει δ' οὕτως
καὶ χελιδόνες τε μύρμαι θ' οἳ τε κολιᾶν μέζονες
ἐντί.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μορμύλους αὐτοὺς 25
f καλεῖ. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ,
ἦν προσεφώνησέ τιμι τῶν ἐταίρων δυσώνη, φησὶν
οὐκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ συγ-
καθιέντας τῇ τιμῇ καὶ τὸ κακῶς λέγειν παρεστηκότα
τοὺς ἰχθύας, ἐπαγόμενον Ἀρχέστρατον τὸν γράψαντα 30
τὴν Ἠδυπάθειαν, ἢ τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν, καὶ
λέγοντα τὸ μέτρον

μόρουρος αἰγιαλεὺς κακὸς ἰχθύς, οὐδέ ποτ'
ἔσθλός.

καί τὴν ἀμίαν ὠνοῦ φθινοπώρου, νῦν δ' ἐστὶν ἔαρ. 314
κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμῶν ἀφίκηται.
5 νῦν δ' ἐστὶ θέρος. καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀποσο-
βήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ὠνουμένων καὶ προσεστηκό-
των. τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις τὸ σοὶ δοκοῦν λα-
βεῖν αὐτόν.'

95. ΝΑΡΚΗ. Πλάτων ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχία
10 νάρκη γὰρ ἐφθῆ βρωῶμα χάριεν γίγνεται.
ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων ἐν Μένωνί φησι τῇ θαλατ-
τία νάρκη. καὶ γὰρ αὕτη τὸν πλησιάζοντα ναρκᾶν
ποιεῖ. ἢ δὲ κληῖσις αὐτῆς καὶ παρ' Ὀμήρῳ νάρκησε ἢ
δὲ χειρὸς ἐπὶ καρπῶ. Μένανδρος δὲ ἐν Φανίῳ διὰ τοῦ
15 α ἔφη

ὑπελήλυθέν τέ μου

νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα,
μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὕτω κεχημένον. Ἰκέσιος δέ
φησιν ἀτροφωτέραν καὶ ἀχυλοτέραν αὐτὴν εἶναι.
20 ἔχειν τε χονδροῶδές τι διακεχυμένον, εὐστόμαχον
πάνν. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων
διὰ τὸ ψυχὸς φησι τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι. ἐν
δὲ τῷ περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν διαπέμπεσθαί
c φησι τὴν νάρκην τὴν ἀφ' αὐτῆς δύναμιν καὶ διὰ τῶν
25 ξύλων καὶ διὰ τῶν τριοδόντων, ποιοῦσαν ναρκᾶν τοὺς
ἐν χεροῖν ἔχοντας. εἶρηκε δὲ τὴν αἰτίαν Κλέαρχος ὁ
Σολεὺς ἐν τῷ περὶ νάρκης. ἅπερ μακρότερα ὄντα ἐπι-
λέλησμαι, ὑμᾶς δὲ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα ἀναπέμπω. ἔστι
δ' ἢ νάρκη, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης, τῶν σελαχωδῶν
30 καὶ τῶν σκυμνοτοκούντων. θηρεύει δ' εἰς τροφήν
ἑαυτῆς τὰ ἰχθύδια προσαπτομένη καὶ ναρκᾶν καὶ ἀκι-
νητίζειν ποιοῦσα. Δίφιλος δ' ὁ Λαοδικεὺς ἐν τῷ περὶ d

τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν μὴ πᾶν τὸ ζῷον φησι τὴν
 νάρκαν ἐμποιεῖν, μέρος δέ τι αὐτῆς, διὰ πείρας πολ-
 λῆς φάσκων ἐληλυθέναι. ὁ δ' Ἀρχέστρατος φησι
 καὶ νάρκην ἐφθῆν ἐν ἐλαίῳ ἢ δὲ καὶ οἴνῳ,
 καὶ χλόη εὐώδει καὶ βαιῶ ξύσματι τυροῦ. 5

Ἀλεξίς ἐν Γαλατείᾳ

νάρκην μὲν οὖν, ὡς φασιν, ὠνθυλευμένην
 ὀπτᾶν ὅλην. e

ἐν δὲ Δημητρίῳ

ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος 10

ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους

ἀπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τούτους παθεῖν.

96. ΞΙΦΙΑΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν ἔχειν τοῦ
 ῥύγχους τὸ μὲν ὑποκάτω μικρὸν, τὸ δὲ καθῦπερθεν
 ὀστῶδες μέγα, ἴσον τῷ ὄλῳ αὐτοῦ μεγέθει· τοῦτο δὲ 15
 καλεῖσθαι ξίφος· ὀδόντας δ' οὐκ ἔχειν τὸν ἰχθύν.

Ἀρχέστρατος δέ φησιν

ἀλλὰ λαβὲ ξιφίου τέμαχος Βυζάντιον ἐλθῶν,

οὐραίου τ' αὐτὸν τὸν σφόνδυλον. ἔστι δὲ κεδνός

κᾶν πορθμῶ πρὸς ἄκραισι Πελωριάδος προ- 20
 χοαῖσι.

τίς οὕτως τακτικὸς ἀκριβῆς ἢ τίς οὕτως κριτῆς ὄψων,

ὡς ὁ ἐκ Γέλας μᾶλλον δὲ Καταρέλας οὗτος ποιητῆς;

ὅς ἀκριβῶς οὕτως διὰ λιχνείαν καὶ τὸν πορθμὸν διέ-

πλευσε καὶ τῶν μερῶν ἐκάστου τῶν ἰχθύων τὰς ποιό- 25

τητας καὶ τοὺς χυμοὺς [διὰ τὴν λιχνείαν] ἐξήτασεν.

ὡς τινα πραγματείαν βιωφελῆ καταβαλλόμενος.

315 97. ΟΡΦΩΣ. καλεῖται δὲ καὶ ὀρφός, ὡς Πάμφι-

λος. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζῶων μορίων ταχεῖαν

λέγων γίνεσθαι τοῖς ἰχθύσι τὴν αὐξήσιν, καὶ ὀρφώς, 30

φησὶν, ἐκ μικροῦ γίνεται μέγας ταχέως. ἔστι δὲ καὶ

σαρκοφάγος καὶ καρχαρόδους, ἔτι δὲ καὶ μονήρης.

ἴδιον δ' ἐν αὐτῷ ἐστὶ τὸ τοὺς θορικοὺς πόρους μὴ
εὐρίσκεισθαι καὶ τὸ δύνασθαι πολὺν χρόνον ζῆν μετὰ
τὴν ἀνατομὴν. ἔστι δὲ καὶ τῶν φωλευόντων ἐν ταῖς
χειμεριωτάταις ἡμέραις· χείρει τε πρόσγειος μᾶλλον
5 ὦν ἢ πελάγιος. ζῆ δ' οὐ πλέον δύο ἐτῶν. μνημο-
νεύων δ' αὐτοῦ Νουμήνιος φησι

τοῖσί κεν εὐμαρέως θαλάμης ἄπο μακρὸν αἰέροις
σκορπίου ἢ ὄρφον περιτροχέα· τῶν γὰρ ἐρᾷ
κρῆς . . .

10 καὶ πάλιν

γλαύκου ἢ ὄρφῶν ἔναλον γένος ἢ μελάγχρου
κόσσυφον.

Δωρίων δὲ τὸν νέον φησὶν ὄρφῶν ὑπ' ἐνίων καλεῖ-
σθαι ὄρφακίνην. Ἄρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσιν

15 ἱερεὺς γὰρ ἦλθ' αὐτοῖσιν ὄρφῶς τοῦ θεοῦ.

Κρατῖνος δ' ἐν Ὀδυσσεῦσι τέμαχος ὄρφῶ χλιαρόν.
Πλάτων Κλεοφῶντι

σὲ γάρ, γραῦ, συγκατῶκισεν σαπρὰν
ὄρφῶσι σελαχίοις τε καὶ φάγγροις βορᾶν.

20 Ἀριστοφάνης Σφηξίν

ἦν μὲν ὠνήται τις ὄρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη.
τὴν μέντοι ἐνικὴν εὐθείαν ὀξύτόνως προφέρονται
Ἄπτικοί. Ἄρχιππος Ἰχθύσιν ὡς πρόκειται. τὴν δὲ
γενικὴν Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι τέμαχος ὄρφῶ χλιαρόν.

25 98. ΟΡΚΥΝΟΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τοὺς
ὄρκύνους ἐκ τῆς περὶ Ἡρακλέους στηλας θαλάσσης
περαιουμένους εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἐρχεσθαι θάλασσαν·
διὸ καὶ πλείστους ἀλίσκεισθαι ἐν τῷ ἰβηρικῷ καὶ τυρ- d
ρηρικῷ πελάγει, κἀντεῦθεν κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν
30 διασκίδνασθαι. Ἰκέσιος δὲ τοὺς μὲν ἐν Γαδείοις
ἀλίσκομένους πιμελεστέρους εἶναι, μετὰ δὲ τούτους
τοὺς ἐν Σικελίᾳ, τοὺς δὲ πόρρω Ἡρακλείων στηλῶν

ἀλιπεῖς διὰ τὸ πλείονα τόπον ἐκνευῆσθαι. ἐν Γαδείροις μὲν οὖν τὰ κλειδιά καθ' αὐτὰ ταριχεύεται, ὡς καὶ τῶν ἀντακαίων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ οἱ λεγόμενοι μελανδρούαι ἐξ αὐτῶν ταριχεύονται. Ἰέσιος δέ φησι τὰ ὑπογάστρια αὐτῶν λιπαρὰ ὑπάρχοντα τῇ εὐστομίᾳ πολὺ διαλλάσσειν τῶν ἄλλων μερῶν, τὰ δὲ κλειδιά [μέρη] εὐστομώτερα εἶναι τούτων.

99. ΟΝΟΣ καὶ ΟΝΙΣΚΟΣ. ὄνος, φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν, ἔχει στόμα ἀνερωρῶδες ὁμοίως τοῖς γαλεοῖς καὶ οὐ συναγελαστικός. καὶ μόνος οὗτος ἰχθύων τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λίθους ἐμφερεῖς μύλαις. φωλεύει δὲ μόνος ἐν ταῖς ὑπὸ κύνα θερμοτάταις ἡμέραις, τῶν ἄλλων ταῖς χειμεριωτάταις φωλευόντων. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

μεγαλοχάσμονας τε χάννας κήκτραπελογάστροας ὄνους.

διαφέρει δ' ὄνος ὀνίσκου, ὡς φησι Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφων οὕτως ὄνος, ὃν καλοῦσί τινες γάδον. γαλλερίας, ὃν καλοῦσί τινες ὀνίσκον τε καὶ μυξίνον. Εὐθύδημος δὲ ἐν τῷ περὶ ταρίχων οἷ μὲν βάκχον (φησὶ) καλοῦσιν οἷ δὲ γελλαρίην οἷ δὲ ὀνίσκον. Ἀρχέστρατος δέ φησι

316 τὸν δ' ὄνον Ἀνθηδῶν, τὸν καλλαρίαν καλέου-
σιν,

ἐκτρέφει εὐμεγέθη, σομφὴν δὲ τρέφει τινὰ σάρκα

κ' ἄλλως οὐχ ἠδεῖαν ἔμοιγ', ἄλλοι δὲ νιν αἰνώσ
αἰνοῦσιν· χαίρει γὰρ ὃ μὲν τούτοις ὃ δ' ἐκείνοις.

100. ΠΟΥΛΥΠΟΤΣ, πουλύποδος. οὕτως φασὶν οἱ Ἀττικοὶ ὡς καὶ Ὅμηρος

ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο.

ἀνάλογον· παρὰ τὸ πούς γὰρ γέγονεν. τὴν δὲ αἰτια-
 τικὴν πουλύπουν φασὶν ὡς Ἀλκίνοον καὶ Οἰδίπουν.
 καὶ τρίπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλος εἴρηκεν ἐν Ἀθάμαντι b
 ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ πούς, ὡς νοῦς. τὸ δὲ πώλυπον λέγειν
 5 αἰολικόν· Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέγουσιν. Ἀρι-
 στοφάνης Δαιδάλω

καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.
 καὶ πάλιν τὸν πουλύπουν μοι ἔθηκε.' καὶ πάλιν
 πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

10 Ἀλκαῖος Ἀδελφαῖς μοιχευομέναις
 ἡλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν.

Ἀμειψίας Κατεσθίουτι

δεῖ μὲν, ὡς ἔοικε, πολλῶν πουλύπων.

Πλάτων Παιδίῳ

15 ὥσπερ τοὺς πουλύποδας πρώτιστα σέ. c

Ἀλκαῖος

ἔδω δ' ἑμαυτὸν [ὡς] πουλύπους.

οἱ δὲ πουλύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ πούς πο-
 δός ποδί πόδα. Εὐπολις Δήμοις

20 ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

101. Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν τὰ δὲ μα-
 λάκια (φησί) πρὸς ἠδονὴν καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια·
 μάλιστα δὲ οἱ πουλύποδες.' ἱστορεῖ δ' Ἀριστοτέλης
 τὸν πουλύποδα ἔχειν πόδας ὀκτώ, ὧν τοὺς μὲν ἄνω
 25 δύο καὶ κάτω ἐλαχίστους, τοὺς δ' ἐν μέσῳ μεγίστους·
 ἔχειν δὲ καὶ κοτυληδόνας δύο, αἷς τὴν τροφὴν προσ-
 ἀγεσθαι· τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς ἐπάνω τῶν δύο ποδῶν· d
 τὸ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐν μέσοις τοῖς ποσίν.
 ἀναπτυχθεῖς δὲ ἐγκέφαλον ἔχει διμερῆ. ἔχει δὲ καὶ
 30 τὸν λεγόμενον θόλον, οὐ μέλανα καθάπερ σηπία, ἀλλ'
 ὑπέρουθρον, ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι. ὁ δὲ μήκων
 κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἴουει κύστις. σπλαγγνον

δ' οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν. τροφῇ δὲ χρῆται ἔστιν ὅτε
καὶ τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὄστρακα ἐκτὸς
e τῶν θαλαμῶν ῥίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ θη-
ρεύοντες. ὀχεύει δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολλὸν χρόνον
πλησιάζει διὰ τὸ ἄναιμος εἶναι. τίκτει δὲ διὰ τοῦ 5
λεγομένου φυσητῆρος, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι. καὶ
τίκτει ἢ βοτρυδόν.

102. λέγουσι δὲ καὶ ὡς, ἂν ἀπορήσῃ τροφῆς, αὐ-
τὸν κατεσθίει. ὧν εἷς ἐστὶ καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Φε-
ρεκράτης. οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις φησὶν 10
Ἄγριοις

ἐνθρύσκοισιν καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοις ζῆν· ὁπότεν δ'
ἤδη πεινώσι σφόδρα,
ὡσπερ εἰ τοὺς πουλύποδας
f . . . νύκτωρ περιτρώ-
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

15

καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ

πουλύπους ἔχων ἀπάσας ὀλομελεῖς τὰς πλε-
κτάνας 20

οὐ περιβεβρωκῶς ἑαυτόν, ἔστιν [ἔνδον], φιλάτη.
τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. ὑπὸ γὰρ τῶν γόγγρων διωκό-
μενος τοὺς πόδας ἀδικεῖται. λέγεται δ' ὡς, ἂν τις
ταῖς θαλάμαις αὐτοῦ ἄλας ὑποσπείρῃ, εὐθὺς ἐξέρ-
χεται. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι φεύγων διὰ τὸν φόβον 25
μεταβάλλει τὰς χροῖας καὶ ἐξομοιοῦται τοῖς τόποις ἐν
317 οἷς κρύπτεται, ὡς καὶ ὁ Μεγαρεὺς Θεόγνις φησὶν
ἐν ταῖς ἐλεγείαις

πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὅς ποτὶ πέτρῃ,
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη. 30

ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροι-
μιῶν παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν ὅτου ἐστὶ

πουλύποδος μοι τέκνον ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἦρως,

τοῖσιν ἐφαρμόξειν, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἴκηαι. b

103. περὶ δὲ Τροιζῆνα τὸ παλαιὸν φησιν ὁ αὐτὸς
 5 Κλέαρχος οὔτε τὸν ἱερὸν καλούμενον πουλύπουν οὔτε
 τὸν κωπηλάτην πουλύπουν νόμιμον ἦν θηρεύειν, ἀλλ'
 ἀπέειπον τούτων τε καὶ τῆς θαλαττίας χελώνης μὴ
 ἄπτεσθαι. ὁ δὲ πουλύπους ἐστὶ συντηκτικὸς καὶ λίαν
 ἀνόητος. πρὸς γὰρ τὴν χεῖρα τῶν διωκόντων βαδίζει
 10 καὶ διωκόμενος ἐστὶν ὅτε οὐχ ὑποχωρεῖ. συντήκονται
 δ' αὐτῶν αἱ θήλειαι μετὰ τὸν τόκον καὶ παρίενται·
 διὸ καὶ ῥαδίως ἀλίσκονται. ἐρωάθησαν δέ ποτε καὶ
 ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐξιόντες, μάλιστα δὲ πρὸς τὰ τραχέα τῶν c
 χωρίων· φεύγουσι γὰρ τὰ λεῖα. καὶ χαίρουσι δὲ τῶν
 15 φυτῶν καὶ ταῖς ἐλαίαις καὶ πολλαῖς εὐρίσκονται ταῖς
 πλεκτάναις περιειληφότες τὸ στέλεχος. ἐφωράθησαν
 δὲ καὶ συκκαῖς προσπεφυκταῖς τῇ θαλάττῃ προσπλε-
 κόμενοι καὶ τῶν σύκων ἐσθίουντες, ὥς φησι Κλέαρχος
 ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ὕγρῳ. ἐστὶ δὲ δείγμα τοῦ ἠδε-
 20 σθαι αὐτοὺς τῇ ἐλαίᾳ καὶ τοῦτο· ἐάν τις κλάδον τοῦ
 φυτοῦ τούτου καθῆ ἑῖς τὴν θάλασσαν καθ' ἣν εἰσι
 πουλύποδες καὶ μικρὸν ἐπίσχη, ἀπονητὶ ἀνέλκει τῷ d
 κλάδῳ περιπλεκόμενους ὅσους ἐθέλει. ἔχουσι δὲ τὰ
 μὲν ἄλλα μέρη ἰσχυρότατα, τὸν δὲ τραχήλου ἀσθενῆ.
 25 104. λέγεται δ' αὐτῶν τὸν ἄρρενα ἔλκειν αἰδοιῶ-
 δές τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν. ἐν ἣ ἂν δύο μεγάλαι
 κοτυληδόνες εἰσίν. εἶναι δὲ τοῦτο νευρῶδες μέχρι εἰς
 μέσσην τὴν πλεκτάνην ἅπαν προσπεφυκός. ἐν δὲ πέμ-
 πτῳ μορίῳ φησὶν Ἀριστοτέλης ἄποιον οὐχ εὐεῖ
 30 τοῦ χειμῶνος καὶ τίκει τῷ ἔαρι. φωλεύει δὲ περὶ δύο
 μῆνας. ἐστὶ δὲ πολύγονον τὸ ζῶον. διαφέρει δ' ὁ e
 ἄρρην τῆς θηλείας τῷ τε τὴν κεφαλὴν ἔχειν προμη-

κεστέραν καὶ τὸ καλούμενον ὑπὸ τῶν ἀλιέων αἰ-
 δοῖον ἔχειν ἐν τῇ πλεκτάνῃ. ἐπράζει δὲ ὅταν τέκη·
 διὸ καὶ χεῖριστοὶ εἰσι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. ἀπο-
 τίκει δ' ὁ μὲν πουλύπους ἢ εἰς θαλάμας ἢ εἰς κερά-
 μιον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτό κοῖλον. καὶ μεθ' ἡμέρας πεν- 5
 τήκοντα ἐκ τῶν ῥῶν πουλυπόδια ἐξέρπει ὥσπερ τὰ
 φαλάγγια πολλὰ τὸ πλῆθος. ὁ δὲ θῆλυς πουλύπους
 ὅτε μὲν ἐπὶ τοῖς ῥοῖς, ὅτε δ' ἐπὶ τῷ στόματι προ-
 f κάθηται τῆς θαλάμης, τὴν πλεκτάνην ἐπέχων. Θεό-
 φραστος δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χροῶς 10
 τὸν πουλύποδά φησι τοῖς πετρώδεσι μάλιστα μυῖοις
 συνεξομοιοῦσθαι, τοῦτο ποιοῦντα φόβῳ καὶ φυλακῆς
 χάριν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διατριβόντων
 ζῴων οὐδέχεσθαι φησι τοὺς πουλύποδας τὴν θάλατ-
 ταν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν κατὰ τόπους διαφορῶν ὁ 15
 Θεόφραστος πουλύποδας οὐ γίνεσθαι φησι περὶ Ἑλ-
 λήσποντον. ψυχρὰ γὰρ ἢ θάλασσα αὕτη καὶ ἦττον
 ἀλμυρὰ, ταῦτα δ' ἀμφοτέρω πολέμια πουλύποδι.

105. ὁ δὲ ναυτίλος καλούμενος (φησὶν Ἀριστο-
 τέλης) πουλύπους μὲν οὐκ ἔστιν, ἐμφερῆς δὲ κατὰ 20
 τὰς πλεκτάνας. ἔχει δὲ τὸ νῶτον ὄστρακόδεσμον. ἀνα-
 318 δύνει δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἔχων τὸ ὄστρακον,
 ἵνα μὴ τὴν θάλατταν ἔλκη· ἐπαναστραφεὶς δ' ἐπι-
 πλεῖ, ἄνω ποιήσας δύο τῶν πλεκτανῶν, αἱ μεταξὺν αὐ-
 τῶν λεπτὸν ὑμένα ἔχουσι διαπεφυκῶτα, ὡς καὶ τῶν 25
 ὀρνίθων οἱ πόδες ὀρῶνται μεταξὺ τῶν δακτύλων
 δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες· ἄλλας δὲ δύο πλεκτάνας
 καθήσιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀντὶ πηδαλίων. ὅταν δέ
 τι προσιὸν ἴδῃ, δείσας συστέλλει τοὺς πόδας καὶ πλη-
 ρώσας αὐτὸν τῆς θαλάσσης κατὰ βυθοῦ ὡς τάχος χω- 30
 b ρεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν καὶ ἰχθύων πουλύπους
 (φησὶ) τίς ὁ μὲν τρεψίχρως ὁ δὲ ναυτίλος.

106. εἰς τὸν ναυτίλον τοῦτον φέρεται τι Καλλι-
μάχου τοῦ Κυρηναίου ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον
κόγχος ἐγὼ, Ζεφυρίτι, παλαιότερος, ἀλλὰ σὺ νῦν με,

Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
5 ναυτίλου, ὃς πελάγεσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·

εἰ δὲ γαληναίη λιπαρὴ θεός, οὔλος ἐρέσσω
ποσσίν. ἴδ' ὡς τῶργω τοῦνομα συμφέρεται. c

ἔκ τ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδας, ὄφρα γένωμαι
10 σοί τι περίσκεπτον παίγνιον, Ἄρσινόη,
μηδέ μοι ἐν θαλάμησιν ἔθ' ὡς πάρος (εἰμὶ γὰρ
ἄπνους)

τίκτεται νοτερῆς ὤεον ἀλκυόνης.

Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
15 ῥέξειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' αἰολίδος.

ἔγραψε δὲ καὶ Ποσειδίππος εἰς τὴν ἐν τῷ Ζεφυρίῳ d
τιμωμένην ταύτην Ἀφροδίτην τόδε τὸ ἐπίγραμμα
τοῦτο καὶ ἐν πόντῳ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς φιλαδέλφου

Κύπριδος ἰλάσκεσθ' ἱερὸν Ἄρσινόης,
20 ἦν ἄρα κοιρανέουσιν ἐπὶ ζεφυρίτιδος ἀκτῆς
σῶστρον ὃ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.

ἦ δὲ καὶ εὐπλοῖην δώσει καὶ χεῖματι μέσσω
τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.

τοῦ πουλύποδος μνημονεύει καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων ἐν
25 Φοῖνικι λέγων c

καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσιν
στρυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός.

107. εἶδη δ' ἐστὶ πουλυπόδων ἐλεδώνη πουλυ-
ποδίνη βολβοτίνη ὀσμύλος, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
30 καὶ Σπεύσιππος. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν Ἀριστοτέλης
μαλάκιά φησιν εἶναι πουλύποδας ὀσμύλην ἐλεδώνην
σηπῖαν τευθίδα. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ

πάλυποί τε σηπίαί τε καὶ ποταναὶ τευθίδες,
 χά δυσώδης βολβιτὶς γραῖαί τ' ἔριθακώδεες.

f Ἀρχέστρατος δέ φησι

πούλυποι ἔν τε Θάσῳ καὶ Καρία εἰδὲν ἄριστοι·
 καὶ Κέρκυρα τρέφει μεγάλους πολλοὺς τε τὸ 5
 πληῆθος.

Δωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ω καλοῦσι πάλυπον, ὡς
 Ἐπίχαρμος. καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη ἑπάλυπον διζή-
 μενος. Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν. ἔστι δὲ τῶν σελα-
 χωδῶν· τὰ χονδρώδη δ' οὕτω λέγεται 10

πουλύποδες γαλεοὶ τε κύνες.

μαλάκια δὲ καλεῖται τὰ τευθιδώδη. σελάχια δὲ τὰ
 τῶν ἔριων φῦλα.

319 108. ΠΑΓΟΥΤΡΟΙ. τούτων μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ
 Ξέναρχος ἐν Πορφύρῳ οὕτως 15

εἶθ' ἄλιεὺς ὦν ἄκρος

σοφίαν παγούροις μὲν θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
 ἰχθυοῖσι εὖρηκα παντοδαπὰς τέχνας,
 γέροντα βούγλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνν
 συναρπάσομαι; καλὸν γ' ἂν εἴη. 20

109. ΠΗΛΑΜΥΣ. Φρύνιχος ἐν Μούσαις μνημο-
 νεύει. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων αἰ
 πηλαμύδες (φησὶ) καὶ οἱ θύννοι τίκτουσιν ἐν τῷ
 Πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὔ. μνημονεύει αὐτῶν καὶ Σο-
 φοκλῆς ἐν Ποιμέσιν 25

b ἐνθ' ἡ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται
 πάραυτος Ἑλλησποντὶς ὠραία θέρους
 τῷ Βοσπορίτῃ· τῆδε γὰρ θαμίζεται.

110. ΠΕΡΚΑΙ. τούτων μέμνηται Διοκλῆς καὶ
 Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων παραπλησίας εἶναι 30
 λέγων πέριχην χάννην φυκίδα. Ἐπίχαρμος δέ φησι

κομαρίδας τε καὶ κύνιας κέστρας τε πέγκας τ'
αἰόλας.

Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

ἄλλοτε δ' αὖ πέγκας, ὅτε δὲ στροφάδας περὶ
πέτρην

φινκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χοιῶσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον.

ΦΥΚΙΣ. καὶ ταύτης Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμφω
μέμνηται καὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ τῶν Ὁμοίων
10 καὶ Νουμήμιος, ὧν τὰ μαρτύρια πρόκειται. Ἀριστο-
τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν ἀκανθοστεφῆ φησὶν εἶναι
καὶ ποικιλόχροα φινκίδα. τῶν δὲ γραμμοποικίλων
πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρομημένων πέγκη. καὶ
παροιμία δέ ἐστιν ἔπεται πέγκη μελανούρω.

15 111. ΡΑΦΙΔΕΣ. καὶ τούτων μέμνηται Ἐπίχαρμος
λέγων

κῶξιουγγχοι ῥαφίδες ἵππουροί τε.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων βελόνην, φησὶν. ἦν
καλοῦσι ῥαφίδα. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζῴων
20 μορίων βελόνην αὐτὴν καλεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν
ἢ ἰχθύων ῥαφίδα αὐτὴν ὀνομάσας ἀνόδου φησὶν
αὐτὴν εἶναι. καὶ Σπεύσιππος αὐτὴν βελόνην καλεῖ.

112. ΡΙΝΗ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν
Σμύρῃ φησὶ τὰς ῥίνας διαφόρους γίνεσθαι. καὶ
25 πάντα δὲ τὰ σελαχώδη τὸν σφυρηαῖκὸν κόλπου ἔχειν
διαφέροντα. Ἀρχέστρατος δὲ φησὶ

καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ Μίλητος ἄριστα
ἐκτρέφει· ἀλλὰ γε χορὴ ῥίνης λόγον ἢ πλατυ-
νώτου

30 λειοβάτου ποιεῖσθαι. ὁμῶς κροκόδειλον ἂν
ὀπτὸν

δαισαίμην ἀπ' ἱπποῦ, τερπνὸν παίδεσθαι Ἰώνων.

113. ΣΚΑΡΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν καρχα-
 ρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον, ἔχειν τε
 στόμα μικρὸν καὶ γλωτταν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν,
 f καρδίαν τρίγωνον παράλευκον τρίλοβον, ἔχειν τε χο-
 λήν καὶ σπλήνα μέλανα, τῶν δὲ βραγχίων τὸ μὲν δι- 5
 πλοῦν τὸ δὲ ἀπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων
 μηρυκάξει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ· διὸ καὶ
 τούτοις θηρεύεται. ἀκμάζει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ'
 ἐν Ἡβας γάμῳ φησὶν

ἀλιεύομεν σπάρους 10
 καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκῶρ θεμιτὸν ἐμβα-
 λεῖν θεοῖς.

320 Σέλευκος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ
 τῶν ἰχθύων τὸν σκάρου καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ νύ-
 κτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δὲ ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ 15
 συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ
 καὶ σκάρου ἕξ Ἐφέσου ζήτει, χειμῶνι δὲ τρίγλην
 ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθεῖσαν Τειχιόεσση
 Μιλήτου κόμη, Καρῶν πέλας ἀγκυλοκώλων.

κἂν ἄλλῳ δὲ μέρει φησὶ 20
 b καὶ σκάρου ἐν παράλῳ Καλχηθόνι τὸν μέγαν
 ὄπτα

πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει,
 καὶ μέγεθος κυκλίᾳ ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
 τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιούδε· λαβῶν 25
 νιν,

ἤνικ' ἂν εὖ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῇ,
 κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κἄπειτα κατόπτα.
 πάσσειν δ' ἄλσι κυμινοτροίβοις καὶ γλανκῷ ἐλαίῳ,
 ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῆν. 30

c Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησὶν εἶναι
 σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὀνίαν τὸν δὲ αἰόλου.

114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχυλότερον μὲν εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερον.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ

5 αὐτὸς ὁ Ποτιδὰν ἄγων γαύλοισιν ἐν φοινικικοῖς εἶκε καλλίστους ἄδητα τήγανος ἀγεμῶν σπάρους καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκῶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

ἢ σπάρου ἢ ὕκας ἀγεληίδας.

10 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωριῶν ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Πλειστάρχον Ὑγιεινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησὶν ἰχθύων ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους κόκκυγας ψήττας σαργοὺς τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἤττου
15 τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκότεροί εἰσιν. Ἰκέσιος δὲ φησὶ τῶν σκορπίων ὃ μὲν ἐστὶ πελάγιος ὃ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος πυρρὸς ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει καὶ
20 τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἶδὶ δὲ οἱ σκορπίοι σμηκτικοὶ εὐέκκριτοι πολύχυλοι πολύτροφοι. χονδρῶδεις γὰρ εἰσι. τίκει δ' ὁ σκορπίος δὶς, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῶων μορίων. Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

25 φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χοιῆσιν ἐρυθρὸν σκορπίον ἢ πέρικαισι καθηγητὴν μελάνουρου.

ὅτι δὲ καὶ πληκτικὸς ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἢ ζωικῶν. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναί φησὶ τὸν σκορπίου

30 σκορπίοι τε ποικίλοι γλαῦνοί τε σαῦροι πίονες. μνησῆς δ' ἐστὶ καὶ φυκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζῶων μορίων ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ σκορπίδας ἐν διαφόροις τύποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ εἰ τοὺς αὐτοὺς

λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορπίους πολλάκις
 ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ ὅτι διάφοροι καὶ οἱ χυμοὶ καὶ αἱ
 χροῖα εἰσὶν οὐδεὶς ἄγνοεῖ. ὁ δ' ὄψαρτυτῆς Ἀρχέστρα-
 τος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι λέγει

321 ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ἄνωϋ, ἐὰν ἦ⁵
 μὴ μείζων πυρόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χειρᾶς
 ἴαλλε.

116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηροτάδῃ. Ἰκέ-
 σιός φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ
 τὸ μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχυ- 10
 λοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μνημονεύει αὐ-
 τῶν οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
 καὶ χελιδόνες τε μύρμαι θ' οἳ τε κολιᾶν μέζονες
 ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τᾶν θυννίδων γα
 μήονες. 15

117. ΣΑΡΓΟΙ. οὗτοι, ὡς φησὶν Ἰκέσιος, στύφουσι
 b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰς τροφιμώτεροι. Νου-
 μήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ πανοὔργον εἶναί φησι περὶ
 τὰς θήρας τὸν σαργόν
 κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη 20
 σαργὸν ἐπικέλσοντα, λινοπληγέστατον ἰχθύν.
 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ μορίων τίκτειν αὐτόν φησι
 δῖς, ἕαρος εἶτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας
 γάμῳ
 αἰ δὲ λῆς, σαργοὶ τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι. 25
 c ὡς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει
 ἦν δὲ σαργῖνοί τε μελάνουροί τε καὶ ταὶ φίνταται
 ταινίαι, λεπταὶ μὲν ἀδεῖαι δέ.

ὁμοίως δὲ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶ σαρ-
 γίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ δὲ 30
 σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν
 ἠνίκα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὠρίωνος

μήτηρ οἰνοφόρου βότρουος χαιτήν ἀποβέλλη.
 τῆμος ἔχειν ὀπτὸν σαργὸν τυρῶ κατάπαστον,
 εὐμεγέθη θερμὸν δοιμεῖ δεδαῖγμένον ὄξει·
 σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἅπαντα δέ μοι θερά-

5

πευε

τὸν στερεὸν τοιῶδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν. d
 τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακὸν τε φύσει καὶ πίονα

σάρκα

ἄλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.

10

τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρψιος αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

118. ΣΑΛΠΗ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ

ἰόνες φάγροι τε λάβρακές τε καὶ τὰ πίονες

σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἄδῃαι δ' ἐν τῷ
 θέρει.

15

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίῳ ἅπαξ τίθειν e
 φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου, ἔστι δὲ πολύγραμμος
 καὶ ἐρυθρόγραμμος. ἔτι δὲ καρχαρόδους καὶ μονήρης.
 λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων φησὶν ὡς καὶ κολο-
 κύντη θηρεῦεται χαιρούσα τῷ βρώματι. Ἀρχέστρατος

20

δέ φησι

σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔργω

ἰχθύν εἰς αἰεὶ κρῖνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα

ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ
 αὐτὴν.

25

Παγκράτης δ' ἐν Ἔργοις θαλασσίσις

σάλπαι τ' ἰσομήκεες ἰχθῦς,

ἄς τε βόας πορκῆες ἀλίζωοι καλέουσιν.

οὔνεκα γαστέρι φῦκος αἰεὶ ἀλέουσιν ὀδοῦσιν.

30

ἐστὶ δὲ ποικίλος ὁ ἰχθῦς. ὅθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ Κο-
 λοφώνιον Μνασέαν συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα
 παίγνια διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς σάλπην οἱ
 συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρακό-

322 σιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ Λεσβίαν φησὶ γενέσθαι Σάλπην τὴν τὰ παίγνια συνθεῖσαν. Ἄλκιμος δ' ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐν Μεσσήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὐρετὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομένοις Σάλπης. Ἄρχιπ- 5
πος δὲ ἐν Ἰχθύσιν ἀρσενικῶς εἶπεν ὁ σάλπης

ἐκήρουξεν βόαξ,

σάλπης δ' ἐσάλπιγξ', ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.
γίνεται δ' ὁμοῖος ἰχθύς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ ὁ κα-
λούμενος στρωματεύς, ράβδους ἔχων δι' ὅλου τοῦ 10
σώματος τεταμέναις χρυσιζούσας, ὡς ἴστορεῖ Φίλων
ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

b 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων
Ἐπίχαρμος μέμνηται

συναγρίδας μαζοὺς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθρο- 15
ποικίλους.

καὶ Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ διὰ τοῦ ν λέγων
φησὶν

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τρικκοὺς τε.
καὶ πάλιν 20

τοῖσί κε θηρήσαιο φαγεῖν λεληημένος ἰχθύν,
ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτὴν ἵππουρον.

σινόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ ἰῶτα Δωρίων, ἔτι

c δὲ Ἀρχέστρατος ἐν τούτοις

αὐτὰρ τὸν σινόδοντα μένων ζήτει παχὺν εἶναι· 25
ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον, ἔταϊρε.
ταῦτα δὲ πάντα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σέ,
Κλέανδρε.

Ἀντιφάνης δὲ ἐν Ἀρχιστράτῃ

τίς δ' ἐγγέλειον ἂν φάγοι,
ἢ κρανίον σινόδοντος; 30

120. ΣΑΥΡΟΣ. τούτου μνημονεύει Ἄλεξις ἐν
Λεύκῃ· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων

ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι;

B. ἀλλ' ἂν διδάσκησ. A. ἐξελὼν τὰ βραγχία

5 πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλω,
παράσχισον χρηστῶς, διαπτύξας θ' ὅλου
τῷ σιλφίῳ μάστιξον εὖ τε καὶ καλῶς,
τυρῶ τε σάξον ἀλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ.

Ἐφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων
10 κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει
διὰ τούτων

θύνου τεμάχη γλάνιδος γαλεοῦ

ρίνης γόγγρου, κέφαλος πέροκη

σαῦρος φυκὶς βροίγκος τρίγλη

15 κόκκυξ φάγρος μύλλος λεβίας

σπάρος αἰολίας θρίττα χελιδῶν

καρὶς τευθὶς ψῆττα δρακαινὶς

πουλυπόδειον σηπία ὀρφῶς

κωβιὸς ἀφύαι βελόναι κεστρεῖς.

20 Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴπποτρόφῳ

τῶν καρχαριῶν

νάροκη βάτραχος πέροκη σαῦρος

τριχίας φυκὶς βροίγκος τρίγλη

κόκκυξ.

25 ΣΚΕΠΗΝΟΣ. τούτου μνημονεύων Δωριῶν ἐν τῷ
περὶ ἰχθύων καλεῖσθαι φησιν αὐτὸν ἄτταγῖνον.

121. ΣΚΙΑΙΝΑ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμῳ

αἰολία πλωτῆς τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνήν δὲ σκια-
θίδες.

30 Νουμήνιος δὲ σκιαδέα αὐτὸν καλεῖ ἐν τούτοις

τοῖσιν κε θηρήσαιο λαβὼν λελημένος ἰχθύν,

ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον,

ἢ ἐφάγρον λοφίην, ὅτε δ' ἀγρόμενον σκιαδῆα.

ΣΤΑΓΡΙΔΕΣ. τούτων μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν
323 Ἡβας γάμφω καὶ ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσεια.

122. ΣΦΥΡΑΙΝΑΙ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος τροφι-
ματέρας εἶναι τῶν γόγγρων, ἀπειθεῖς δὲ τὴν γεῦσιν
καὶ ἀστόμους, εὐχυλίαι δὲ μέσους. ὁ δὲ Δωρίων σφύ-
ραιναι, φησὶν, ἣν καλοῦσι κέστραν. Ἐπίχαρμος δὲ
ἐν Μούσαις κέστραν ὀνομάσας οὐκ ἔτι σφυραίνας
ὀνομάζει, ὡς ταυτὸν οὔσας,

χαλκίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις 'κέστραι βότιν κίπτουσαι.'
Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων ὡς παραπλήσια
b ἐκτίθεται κέστραν βελόνην σαυρίδα. καὶ οἱ Ἀττικοὶ
δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναι καλοῦσι κέστραν,
σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρήσαντο.
Στράτις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐρομένου τινὸς Ἀττικοῦ,
ὡς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα, καὶ λέγοντος

ἢ σφύραινα δ' ἔστι τίς;

φησὶν ὁ ἕτερος

κέστραν μὲν ὕμεις ὠπτικοὶ κικλήσκετε.

Ἐπιφάνης ἐν Εὐθυδικῷ

πάνυ συχνῇ

σφύραινα. Β. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Νικοφῶν δ' ἐν Πανδώρᾳ 'κέστραι τε καὶ λάβρακες.'
c Ἐπίχαρμος Ἡβας γάμφω 'κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.'

123. ΣΗΠΙΑ. Ἀριστοφάνης Δαναῖσι

καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους.

ὡς αἰτίας ἢ παραλήγουσα παροξύνεται, ὡς Φιλήμων
ἱστορεῖ, ὁμοίως καὶ ταῦτα, παιδία, ταινία, οἰκία. τὴν
σηπίαν δὲ Ἀριστοτέλης φησὶ πόδας ἔχειν ὀκτώ, ὧν
30 τοὺς ὑποκάτω δύο μεγίστους, προβοσκίδας δύο, καὶ

μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα. ἔχει δὲ καὶ ὀδόντας δύο, τὸν μὲν ἄνω τὸν δὲ κάτω, καὶ τὸ λεγόμενον ὄστρακον ἐν τῷ νῶτῳ. ἐν δὲ τῇ μύτιδι ὁ θολός d ἐστίν· αὕτη δὲ κεῖται παρ' αὐτὸ τὸ στόμα, κίστεως 5 τρόπον ἐπέχουσα. ἔστι δ' ἡ κοιλία πλακώδης καὶ λεία, ὁμοία τοῖς τῶν βοῶν ἡνύστροις. τρέφονται δὲ αἱ μικρὰ σηπία τοῖς λεπτοῖς ἰχθυοῖς. ἀποτείνουσαι τὰς προβοσκίδας ὡσπερ ὄρμιάς. καὶ ταύταις θηρεύουσαι. λέγεται δὲ ὡς, ὅταν ὁ χειμὼν γένηται. τῶν πε- 10 τριδίων ὡσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίσι λαμβανόμεναι ὄρμουσι. διωκομένη τε ἡ σηπία τὸν θολὸν ἀφήσῃ καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται, ἐμφήνασα φεύγειν εἰς τοῦμ- e προσθεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ θηρευθείσης τῆς θηλείας τριόδοντι οἱ ἄρρηνες ἐπαρήγουσιν ἀνθέλχοντες αὐ- 15 τήν· ἂν δ' οἱ ἄρρηνες ἀλώσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν. οὐ διετίξει δ' ἡ σηπία, καθάπερ οὐδ' ὁ πουλύπους. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων μορίων αἱ σηπία (φρησί) καὶ αἱ τευθίδες νέουσιν ἅμα καὶ συνεπόμεναι τὰ στόματα καὶ τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσαι καταντικρὺ ἀλλή- 20 λαις· ἐφαρμόττουσι δὲ καὶ τὸν μυκτῆρα εἰς τὸν μυκτῆρα. τῶν τε μαλακίων τίκτουσι πρῶται τοῦ ἔαρος αἱ σηπία, καὶ κύνουσι πᾶσαν ὥραν, καὶ κνῦσκονται f πεντεκαίδεκα ἡμέραις. ὅταν δὲ τέκωσι τὰ ρῆα, ὁ ἄρρην παρακολουθῶν καταφυεῖ καὶ στιφεῖ. βαδίζουσι δὲ 25 κατὰ ζυγά. καὶ ἔστιν ὁ ἄρρην τῆς θηλείας ποικιλώ- τερός τε καὶ μελάντερος τὸ νῶτον.

124. Ἐπίχαμος δ' ἐν Ἴβρις γάμῳ φρησί

πάλυπές τε σηπία τε καὶ ποτανὰ τευθίδες.

τοῦτο δὲ σημειωτέον πρὸς Σπεύσιππον λέγοντα εἶναι 80 ὅμοια σηπίαν καὶ τευθίδα. Ἰππώνακτος δ' ἐν τοῖς 324 ἰάμβοις εἰπόντος ἰσηπίας ὑπόσφαγμα' οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ἔστι δὲ τὸ

- ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ, ὑπότριμμα. γράφει δ' οὕτως ὑπόσφαγμα δ' εἶναι κρέασιν ὀπτοῖς ἐκ τοῦ αἵματος τεταραγμένου μέλιτι τυρῷ ἀλλ' κνμίνῃ σιλφίῳ ἕξ ἐφθοῖς.' καὶ Γλαῦκος δ' ὁ Λοκρὸς ἐν Ὀψαρτυτικῷ οὕτως γράφει ὑπόσφαγμα δ' αἶμα ἐφθὸν καὶ σίλφιον καὶ ἔψημα, ἢ μέλι καὶ ὄξος καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ φύλλα εὐώδη τετμημένα.' ὁ δὲ πολυμαθέστατος Ἀρχέστρατός φησι
- σηπίαι Ἀβδήροις τε Μαρωνεῖα τ' ἐνὶ μέσση.
Ἄριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις 10
ἰχθῦς ἐώνηται τις ἢ σηπίδιον·
καὶ ἐν Δαναίσιιν
ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.
Θεόπομπος Ἀφροδίτῃ
ἀλλ' ἔντραγε 15
τὴν σηπίαν τῆνδ' λαβοῦσα καὶ τοδὶ
τὸ πουλυπόδειον.
περὶ δὲ ἐφήσεως σηπιδίων Ἀλεξίς ἐν Πονήρῳ παρὰ γαί
μάγειρον τάδε λέγοντα
σηπίας τόσας 20
δραχμῆς μιᾶς τρεῖς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάννας
καὶ τὰ πτερύγια συντεμῶν ἐφθὰς ποιῶ.
τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμῶν πολλοὺς κύβους
σμήσας τε λεπτοῖς ἀλσί, δειπνούντων ἅμα
ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπισειῶν φέρω. 25
125. ΤΡΙΓΩΝ, κίχλη, διὰ τοῦ η. τὰ γὰρ εἰς λα
λήγοντα θηλυκὰ ἕτερον αἰτεῖ λάμβδα, σκύλλα Τελέ-
d σιλλα. ὅσα δὲ ἐπιπλοκὴν ἔχει τοῦ γ εἰς η λήγει, τρώ-
γλη αἶγλη ζεύγλη. τὴν δὲ τρίγλην φησὶν Ἀριστοτέλης
τρὶς τίκτειν τοῦ ἔτους ἐν πέμπτῳ ζῶων μορίων, τε-
κμαίρεσθαι λέγων τοὺς ἀλιεῖς τοῦτο ἐκ τοῦ γόνου τρεῖς 30
φαινομένου περὶ τινὰς τόπους. μήποτ' οὖν ἐντεῦθεν

ἔστι καὶ τὸ τῆς ὀνομασίας, ὡς αἰμῖαι, ὅτι οὐ κατὰ μίαν
 φέρονται ἀλλ' ἀγεληδόν, σκάρως δὲ ἀπὸ τοῦ σκαίρειν
 καὶ καρῖς, ἀφύαι δ' ὡς ἂν ἀφνεῖς οὔσαι τουτέστι
 δυσφνεῖς· θύω, θύννος, ὁ ὄρμητικός, διὰ τὸ κατὰ
 5 τὴν τοῦ κυνὸς ἐπιτολήν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 οἴστρου ἐξελαύνεσθαι. ἔστι δὲ καρχαρόδους συναγε- e
 λαστικὴ παντόστικτος, ἔτι δὲ σαρκοφάγος. τὸ δὲ τρί-
 τον τεκοῦσα ἄγονός ἐστι· γίνεταί γάρ τινα σκωλήκια
 αὐτῇ ἐν τῇ ὑστέρα, ἃ τὸν γόνου τὸν γινόμενον κατε-
 10 σθίει. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος Ἐπίχαρμος ὀνομάζει
 αὐτὰς κυφὰς ἐν Ἡβας γάμῳ διὰ τούτων

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς καὶ χαρίστους βαίονας.
 Σώφρων δ' ἐν τοῖς ἀνδρείοις τριγόλας τινὰς ἐν τού-
 τοις ὀνομάζει ἑπιγροῶν ὀμφαλοτόμα· καὶ τριγόλαν
 15 τὸν εὐδιαῖον· ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ ποιφύ- f
 ξεις φησὶ τριγλάς μὲν γένηον, τριγόλα δ' ὀπισθίδια·
 καὶ τοῖς γυναικείοις δ' ἔφη τριγόλαν γενεᾶτιν· Διο-
 κλῆς δ' ἐν τοῖς πρὸς Πλείσταρχον σκληρόσαρκου
 εἶναι φησὶ τὴν τρίγλαν. Σπεύσιππος δ' ἐμπερῆ φη-
 20 σιν εἶναι κόκκυγα χελιδόνα τριγόλαν. ὅθεν Τρύφων
 φησὶν ἐν τοῖς περὶ ζώων τὸν τριγόλαν τινὰς οἶεσθαι
 κόκκυγα εἶναι διὰ τε τὸ ἐμπερὲς καὶ τὴν τῶν ὀπι- 325
 σθίων ξηρότητα, ἣν σεσημειώται ὁ Σώφρων λέγων
 ἑπιγροῶν τριγλάς μὲν γε πίονας, τριγόλα δ' ὀπίσθια·

25 126. Πλάτων δ' ἐν Φάωνί φησὶ

τριγλή δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·
 παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφν καὶ στύματα μισεῖ.
 τῇ δὲ Ἐκάτῃ ἀποδίδοται ἢ τριγλή διὰ τὴν τῆς ὀνομα-
 σίας κοινότητα. τριοδίτις γὰρ καὶ τριγλήνος· καὶ
 30 ταῖς τριακάσι δὲ αὐτῇ τὰ δεῖπνα φέρουσι. κατὰ τὸ
 παραπλήσιον δ' οἰκειοῦσιν Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρρον,
 Ἐρμῇ δὲ βόακα, Διονύσῳ δὲ κιττόν, καὶ Ἀφροδίτῃ b

φαλαρίδα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρνισι, κατὰ συνέμ-
 φασιν τοῦ φαλλοῦ. καὶ τὴν νῆτταν δὲ καλουμένην
 Ποσειδῶνί τινες οἰκειοῦσι. καὶ τὸν θαλάττιον γόνου,
 ὃν ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρύην ὀνομάζουσιν,
 οἱ δὲ ἀφρόν· προσφιλέστατον δ' εἶναι καὶ τοῦτον ⁵
 Ἀφροδίτῃ διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐξ ἀφροῦ γεννηθῆναι.
 Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς περὶ θεῶν τῇ Ἑκάτῃ φησὶ
 θύεσθαι τρίγλην διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα·
 c τρίμορφος γὰρ ἡ θεός. Μελάνθιος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν
 ἐν Ἐλευσίνι μυστηρίων καὶ τρίγλην καὶ μαινίδα, ὅτι ¹⁰
 καὶ θαλάττιος ἡ Ἑκάτη. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς
 τρίγλην παραφέρεσθαι ἐν τοῖς ἀρτεμισίοις διὰ τὸ δο-
 κεῖν τοὺς θαλαττίους λαγῶς θανασίμους ὄντας θη-
 ρεῦειν ἐπιμελῶς καὶ καταναλίσκειν. διόπερ ὡς ἐπ'
 ὠφελείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦτο ποιοῦσα τῇ κυνηγε- ¹⁵
 τικῇ θεῷ ἡ κυνηγέτις ἀνάκειται. γενεᾶτιν δ' ἔφη
 τὴν τρίγλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι
 ἡδιονές εἰσι μᾶλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ
 d τόπος τις Τρίγλα καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα
 τῇ Ἑκάτῃ τριγλανθίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύ- ²⁰
 σει φησὶ

δέσποιν' Ἑκάτα τριοδίτι,
 τρίμορφε τριπρόσωπε,
 τρίγλαις κηλευμένα.

127. εἰάν δ' ἐναποπνιγῇ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ ²⁵
 τοῦτο ἀνὴρ πῖη, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ὡς
 Τερψικλῆς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. κἂν γυνὴ
 δὲ πῖη τοῦ αὐτοῦ οἴνου, οὐ κνῖσεται. ὁμοίως δὲ οὐδὲ
 ὄρνις. ὁ δὲ πολυίστωρ Ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς
 κατὰ Τειχιοῦντα τῆς Μιλησίας τρίγλας ἐξῆς φησὶ ³⁰
 e κἂν Θάσῳ ὀψώνει τρίγλην, κοῦ χεῖρονα λήψει
 ταύτης· ἐν δὲ Τέῳ χεῖρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτῇ·

ἐν δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλίτις.

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησὶν

οὐδ' αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην,
οὐδὲ τρυγόνος, οὐδὲ δεινοῦ φυῆν μελανούρου.

5 **Ναυσικρατίας** δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐπαιεῖ τὰς αἰξωνι-
κὰς τρίγλας ἐν Ναυκλήροις λέγων οὕτως

μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν

αἰ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων αἰξωνικὸς
πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις μαιεύεται·

10 αἷς καὶ θεῖαν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,
δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

B. τρίγλας λέγεις.

128. **ΤΑΙΝΙΑΙ.** καὶ τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται
καὶ τὰ φίνταται

15 ταινίαί, λεπταὶ μὲν ἀδεῖαι δὲ κῶλίγου πυρός.

Μίθαικος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ ταινίαν (φησὶν) ἐκκοι-
λιάξας, τὰν κεφαλὰν ἀποταμών, ἀποπλύνας καὶ τα-
μῶν τεμάχεια κατὰχει τυρὸν καὶ ἔλαιον. πλεῖσται δὲ 326

20 **δρεῖα Κάνωπον** καὶ ἐν **Σελευκείᾳ** τῇ πρὸς Ἀντιοχείᾳ.
ὅταν δ' **Εὐπολις** ἐν Προσπαλτίοις λέγῃ

μήτηρ τις αὐτῷ Θοῤῥα ταινιόπωλις ἦν,

ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λέγει καὶ τῶν ζωνῶν, αἷς αἰ γυ-
ναῖκες περιδέονται.

25 129. **ΤΡΑΧΟΥΤΡΟΙ.** τούτων ὡς ξηροτέρων μέμνη-
ται **Διοκλῆς**. **Νουμήνιος** δ' ἐν Ἀλιευτικῷ φησὶν

ἀκουίας κίγκλους τε καὶ ἔλλοπίην τρήχουρον.

ΤΑΥΤΑΩΠΙΑΣ. περὶ τούτου Ἀρχέστρατος ἱστορεῖ b

30 καὶ νεαροῦ μεγάλου τ' αὐλωπία ἐν θέρει ὠνοῦ
κρανίον, ἂν φαέθων πυμάτην ἀψίδα διφρεύῃ·
καὶ παράθες θερμὸν ταχέως καὶ τριῖμα μετ'
αὐτοῦ.

ὅπτα δ' ἄμφ' ὀβελίσκον ἑλὼν ὑπογάστριον
αὐτοῦ.

130. ΤΕΤΘΙΣ. Ἀριστοτέλης εἶναί φησι καὶ ταύ-
την τῶν συναγελαζομένων, ἔχειν τε τὰ πλεῖστα τῆς
c σηπίας, τὸν τῶν ποδῶν ἀριθμὸν, τὰς προβοσκίδας. 5
τῶν δὲ ταύτης ποδῶν οἱ μὲν κάτω μικροὶ εἰσιν οἱ δ'
ἄνω μείζους· καὶ τῶν προβοσκίδων ἡ δεξιὰ παχυτέρα
καὶ τὸ ὅλον σωματίον τρυφερόν καὶ ὑπομηκέστερον.
ἔχει δὲ καὶ θολὸν ἐν τῇ μύτιδι οὐ μέλανα ἀλλ' ὠχρόν,
καὶ τὸ ὄστρακον μικρὸν λίαν καὶ χονδρῶδες. 10

ΤΕΤΘΟΣ. ὁ δὲ τεῦθος μόνῳ τούτῳ διαφέρει, τῷ
μεγέθει· γίνεται δὲ καὶ τριῶν σπιθαμῶν. τὸ δὲ χρω-
μά ἐστὶν ὑπέρουθρος, καὶ τῶν ὀδόντων τὸν μὲν κάτω
d ἐλάττωνα ἔχει τὸν δὲ ἄνω μείζονα, ἄμφω δὲ μέλανας
καὶ ὁμοίους ῥύγχει ἰέρακος. ἀναπτυχθεὶς δὲ κοιλίαν 15
ἔχει ὁμοίαν ταῖς ὑείαις. ἐν δὲ πέμπτῳ μορίῳ βρα-
χύβιά φησιν εἶναι τὸν τεῦθον καὶ τὴν σηπίαν. Ἀρ-
χέστρατος δὲ ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν διὰ γαστρι-
μαργίαν περιπολήσας φησί

τευθίδες ἐν Δίῳ τῷ περικῷ παρὰ χεῦμα 20

Βαφύρα. καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ παμπληθέας ὄψει.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἑρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον

τευθίδες σπίνειν βατὶς δῆμος ἀφύαι

e κρεαδί' ἐντερίδια· τὰς μὲν τευθίδας,

τὰ περὺρί' αὐτῶν συντεμῶν, στεατίου 25

μικρὸν παραμίξας, περιπάσας ἠδύσμασιν

λεπτοῖσι χλωροῖς, ὠνθύλευσα.

καὶ πέμμα δέ τι τευθίδα ὀνομάζειν Ἰατροκλέα ἐν

Ἀρτοποιικῷ φησι Πάμφιλος.

131. ΤΕΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἠβας γάμφω 30

ἦν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος
ἐνῆς.

λέγει δέ τινας καὶ ὕας διὰ τούτων

χαλκίδες θ' ὕες τε ἰέρακές τε χῶ πίων κύων.

εἰ μὴ ἄρα οὗτοι οἱ αὐτοὶ εἰσι τῷ κάπρω. Νουμήμιος ἰ
δ' ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ ἄντικρος ὕαινάν τινα κατα-
5 ριθμεῖται ἐν τούτοις

κανθαρίδα προφανεῖσαν ὕαινάν τε τρίγλην τε.
καὶ Διονύσιος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῆς ὕαινης μνημο-
νεύει. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλος

ἐν δ' Αἴνῳ καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὕν ἀγόραξε,
10 ἣν καλέουσί τινες θνητῶν ψαμμῆτιν ὄρουκτὴν.
τούτου τὴν κεφαλὴν ἔψειν, μηδὲν προσευεγκῶν
ἦδυσμ', ἀλλ' ἐς ὕδωρ μόνον ἐνθεις καὶ θαμὰ
κινῶν

ὕσσωπον παράθες τρίψας, κὰν ἄλλο τι χρῆξῃς,
15 δριμὺν διεῖς ὄξος· κᾶτ' ἔμβαπτι' εὖ καὶ ἐπαίρου 327
οὕτως ὡς πνίγεσθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπίνων.
τὴν λοφιὰν δ' ὀπτᾶν αὐτῆς καὶ τᾶλλα τὰ
πλεῖστα.

μήποτ' οὖν καὶ ὁ Νουμήμιος ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ τὴν
20 ὕν ψαμαθίδα καλεῖ, ἐπὶ ἄν λέγῃ

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.

132. ΓΚΑΙ. τὸν ὕκην Καλλίμαχος ἐν ἐπιγράμ-
μασιν ἱερὸν ἰχθὺν καλεῖ διὰ τούτων ἑθεὸς δέ οἱ ἱερὸς
ὕκης. Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

25 ἢ σπάρου ἢ ὕκας ἀγεληίδας ἢ ἐπὶ φάγγρον ἢ
πέτρον ἀλωόμενον. ἢ

Τίμαιος δ' ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ
τοῦ σικελικοῦ πολυχίου, λέγω δὲ τῶν Ἰγκάρων, δια-
λεγόμενος προσαγορευθῆναι φησι τὸ πολίχιον διὰ
30 τὸ τοὺς πρώτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν
τόπον ἰχθῦς εὐρεῖν τοὺς καλουμένους ὕκας, καὶ τού-
τους ἐγκύους· δι' οὓς οἰωνισαμένους Ἰγκρον ὀνομά-

σαι τὸ χωρίον. Ζηνόδοτος δὲ φησι Κυρηναίους τὸν ὕκην καλεῖν ἐρυθρίνον. Ἐρμιππος δ' ὁ Συμωναῖος ἐν τοῖς περὶ Ἰππώνακτος ὕκην ἀκούει τὴν ἰουλίδα· εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον. διὸ καὶ Φιλητᾶν φάνα οὐδ' ὕκης ἰχθὺς ἔσχατος ἐξέφυγεν.

133. ΦΑΓΓΡΟΣ. Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίαν παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγγρον ἐρυθρίνον ἥπατον. ἐμνημόνευσε δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήμιος ἐν τοῖς προκειμένοις. Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν αὐτὸν εἶναι καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν τρίγωνον ἀκμά- 10 ζειν τε ἕαρος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ φησὶν ἀόνες φάγγροι τε καὶ λάβρακες.

d μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέρσαις. Ἀμειψίας δ' ἐν Κόννῳ

ὄρφῳσι σελαχίοις τε καὶ φάγγροις βορά.

Ἰκέσιος δὲ φησι φάγγροι καὶ χρομίς καὶ ἀνθίας καὶ ἀκαρῶνες καὶ ὄρφοι καὶ συνόδοντες καὶ συναγρίδες τῶ μὲν γένει παραπλήσιοι ὑπάρχουσι, γλυκεῖς τε γὰρ καὶ παραστύφοντες καὶ τροφιμοί, κατὰ λόγον δὲ καὶ δυσέκκριτοι, τροφιμώτεροι δ' αὐτῶν οἱ σαρκώδεις 20 καὶ γεωδέστεροι ἐλάττονά τε πιμελὴν ἔχοντες. Ἀρχέστρατος δὲ φησι σειρίου ἀνατέλλοντος δεῖν τὸν φάγγρον ἐσθίειν

Δήλῳ τ' Εἰρετρία τε κατ' εὐλιμένους ἀλὸς οἴκους.

e τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὠνοῦ καὶ μετ' ἐκείνης

οὐραῖον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον σὸν μηδ' ἐσενέγκης. μνημονεύει τοῦ φάγγρου καὶ Στράτις ἐν Λημνομέδᾳ πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάγγρους ἐγκάψας.

καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ

κατ' εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἀδρούς

ὀψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους
καὶ κωπάδων ἀπαλῶν τεμάχη
στρογγυλοπλεύρων.

ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου φάγρος. ἢ γὰρ ἀκόνη κατὰ
5 Κρη̄τας φάγρος, ὡς φησι Σιμίας.

134. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμφω
μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κήκτραπελογάστροας
ῥόους.

Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ

10 χάννους τ' ἐγγέλυάς τε καὶ ἐννουχίην πύτινον.
μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν ποικιλερυθρομέ-
λαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμαμον, διὰ τὸ
μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

15 135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρ- 328
μος λέγων

καὶ σκιφίας χρομιάς θ' ὅς ἐν τῷ ἦρι καττὸν
Ἀνάνιον

ἰχθύων πάντων ἄριστος.

20 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

ῥυκνὴν ἢ κάλλιχθιν ἢ χρομίν, ἄλλοτε δ' ὀρφόν.
καὶ Ἀρχέστρατος

τὸν χρομίν ἐν Πέλλῃ λήψει μέγαν, ἔστι δὲ πίων
ἂν θέρος ἦ, καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

25 136. ΧΡΥΣΟΦΥΤΣ. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσιν

ἱερὸς Ἀφροδίτης χρύσοφυτος Κυθηρίας.

τοὺς δ' ἰχθύς τούτους φησὶν Ἰκέσιος καὶ τῇ γλυκύτητι b
καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους. εἰσὶ
δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὡς φησὶν Ἀριστο-
30 τέλης, ὁμοίως τοῖς κεστρεῦσιν, οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν.
μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις καὶ

Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξι
φησι

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθύς ἐώνημαι μόνον
ὀκτὰ λάβρακας, χρυσοφόρους δὲ δώδεκα.

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει 5

χρυσόφρον ἐξ Ἐφέσου τὸν πίονα μὴ παράλειπε,

ὃν κείνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτόν

θρέμμα Σελινούντος σεμνοῦ, πλῦνον δέ νιν
ὀρθῶς,

εἶθ' ὅλον ὀπτήσας παράθες κἂν ἧ δεκάπηγυς. 10

137. ΧΑΛΚΙΔΕΣ καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι τριχίδες
ἐρίτιμοι. Ἰκέσιός φησιν αἱ λεγόμεναι χαλκίδες καὶ
οἱ τράγοι καὶ αἱ θραφίδες καὶ αἱ θρίσσαι ἀχρωδεις
καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ
χαλκίδες θ' ὕς τε ἰέρακές τε χῶ πίων κύων. 15

d Δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος
δέ φησι

σὺ δ' ἂν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην

αὐτῶς ἀμπεύραις καὶ ὀλίγην μαινίδα.

διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει 20

Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
περὶ ταρίχων, λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικη-
νῶν χώρα περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς.

ΘΡΙΣΣΩΝ δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων

e καὶ ἰχθύων ἐν τούτοις ἴμόνιμα θρίσσαι ἐγκρασίχολος 25

μεμβρὰς κορακίνος ἐρυθρίνος τριχίς. ΤΡΙΧΙΔΩΝ δὲ
Εὐπολις ἐν Κόλαξιν

ἐκείνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου

πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἄπαξ,

ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιοβολίου κρέα. 30

Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι

αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦ βολοῦ.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας μέ-
μνηται θρόισσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.
Νικοχάρης Δημυρίας

τριχίας δὲ καὶ τὰς προημνάδας τὰς θυρνίδας
ἐπὶ δεῖπρον ἠκούσας ὑπερπλήθει.

(προημνάδας δὲ τὰς θυρνίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐ-
ρώπη

ἀλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράγην
μετὰ προημνάδων, κἄπειτ' ἀφῆχ', ὅτι ἦν βόαξ.)

10 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων,
ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ ζωικῷ τριχίδα. τῶν δὲ λεγο-
μένων ἐστὶν ὅτι ἠδεταὶ ὀρχήσει καὶ ᾠδῇ καὶ ἀκούσας
ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς θαλάσσης. τῶν δ' ΕΡΙΤΙΜΩΝ μέ-
μνηται Δωρίων, λέγων κατὰ τὸ αὐτὸ ποιεῖν ταῖς χαλ-
15 κίδισιν, ἠδεῖς δ' εἶναι τὰς ἐν ὑποτρίμματι. Ἐπαίνετος
δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί 'γαλῆν σαορίδα ἦν ἔτιμοι
καλοῦσι κυνὸς εὐναί. χαλκίδας ἄς καλοῦσι καὶ σαο-
δίρους ἐρίτιμους, ἰέρακα χελιδόνα.' Ἀριστοτέλης δ' 329
ἐν πέμπτῳ μορίων σαορίτους αὐτὰς καλεῖ. Καλλι-
20 μαχος δ' ἐν ἔθνικαῖς ὀνομασίαις γράφει οὕτως 'ἐγ-
κρασίχολος ἐρίτιμος Καλχηδόσιοι. τριχίδια χαλκίς
ἵκταρ ἀθερίνη . . .' ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει καταλέγων
ἰχθύων ὀνομασίας φησὶν 'ὄξαινα ὀσμύλιον Θούριοι.
ἴωπες ἐρίτιμοι Ἀθηναῖοι.' τῶν δὲ ἰώπων μνημονεύει

25 Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Οἰταϊκῶν

ὥς δ' ὁπότε ἀμφ' ἀγέλησι νεηγενέεσσιν ἰώπων
ἢ φάγροι ἢ σκῶπες ἀρεῖονες ἢ καὶ ὀρφός.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀλκασίν

ὦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλλῃ πρῶτος τριχίδων
ἀπεβάφθη.

30

τοὺς γὰρ εἰς τὸ ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδείους ἰχθύς εἰς

ἄλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ θασίαν ἐκάλουν ἄλμην. ὡς
καὶ ἐν Σφηξίν ὁ αὐτός φησι ποιητῆς

καὶ γὰρ πρότερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην πιών.

138. ΘΡΑΙΤΤΑΙ. ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμὲν
προδιειλέγμεθά τε περὶ θρισσῶν, φέρε εἴπωμεν τίνες ⁵
εἰσὶν αἱ παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν Ἰχθύσι τῷ δράματι θραῖτ-
ται. κατὰ τὰς συγγραφὰς γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ Ἀθη-
c ναίων ταυτὶ πεποίηκεν ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν
ἀλλήλων· ἡμᾶς μὲν τὰς θραῖττας, καὶ ἀθερίνην τὴν
ἀύλητρίδα, καὶ σηπίαν τὴν θύρσου, καὶ τοὺς τρι- ¹⁰
γλίας, καὶ Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα, καὶ ἀναγυρου-
τόθεν τοὺς κορακίωνας, καὶ κωβιοῦ τοῦ σαλαμινίου
τόκον, καὶ βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὀρεοῦ. ἐν
τούτοις ἂν τις ζητήσῃ ποίας θραῖττας παρὰ τοῖς
ἰχθύσιν εἶναι συμβέβηκεν, ἃς ἀποδοῦναι τοῖς ἀν- ¹⁵
θρώποις συντίθενται. ἐπεὶ οὖν ἰδίᾳ μοι συγγέγρα-
πταί τι περὶ τούτου, αὐτὰ τὰ καιριώτατα νῦν λέξω.
d ἰχθύδιον οὖν ἐστὶν ἀληθῶς ἢ θραῖττα θαλάττιον. καὶ
μνημονεύει αὐτοῦ Μνησίμαχος ἐν Ἰπποτορόφῳ· ποιη-
τῆς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς μέσης κωμωδίας. λέγει δ' ²⁰
οὕτως

μύλλος λεβίας σπάρου αἰολίας

θραῖττα χελιδῶν καρὶς τευθίς.

Δωρόθεος δ' ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐν τῷ ὀργδῶφ πρὸς τοῖς
ἐκατὸν τῆς λέξεων συναγωγῆς θέτταν γράφει, ἥτοι ²⁵
ἡμαρτημένῳ περιτυχῶν τῷ δράματι ἢ διὰ τὸ ἀηδες
τοῦ ὀνόματος αὐτὸς διορθώσας ἐξήνεγκεν. ὅλως δ'
οὐδ' ἐστὶ τὸ τῆς θραῖττης ὄνομα παρ' οὐδενὶ τῶν
e Ἀπικῶν. ὅτι δὲ θραῖτταν ἔλεγον τὸ θαλάττιον ἰχθύ-
διον καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ ³⁰
λέγων οὕτως

καὶ συμπαίξειν κορακινιδίσις

μετὰ περικιδίων καὶ θραυτιδίων.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρροηνῶ

δήμου δ' Ἀλαιεύς ἐστιν. Β. ἐν γὰρ τοῦτό μοι
ἐτι λοιπόν ἐστι, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.

5 Α. τί δῆτα τοῦτο; Β. θραῦτταν ἢ ψῆτταν τιν' ἢ
μύραιναι ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα
θαλάττιον.

139. ΨΗΤΤΑΙ. ταύτας Διοκλῆς ἐν τοῖς ξηροτέροις
καταριθμεῖται. Σπένσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων f
10 παραπλήσιά φησιν εἶναι ψῆτταν βούγλωσσον ται-
νίαν. Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων γρά-
φει ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθύων οἱ πλεῖστοι ἅπαξ
τίκτουσιν, οἷον οἱ χυτοὶ οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι,
χρόμις ψῆττα θύννος πηλαμὺς κεστρεὺς χαλκίδες
15 καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ἑσλάχη 330
(φησί) βοῦς τρυγῶν νάρκη βατὶς βάτραχος βούγλωτ-
τος ψῆττα μῦς. Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γρά-
φει τῶν δὲ πλατέων βούγλωττον ψῆτταν ἔσχαρον.
ὄν καλοῦσι καὶ κόριν. βουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ
20 Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος.

Αυργεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς τὰς καλλίστας
γίνεσθαι φησι ψῆττας περὶ Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς.

Ἀρχέστρατος δέ φησιν

25 εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχυν
βούγλωσσον . . . περὶ Χαλκίδα κεδυήν. h

Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἐστὶ τὸ
ὄνομα ἑλληνικόν. Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις προ-
ειπὼν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει

30 αἱ ξανθοχρῶτες, ἅς κλύδων αἰξωνικὸς
πασῶν ἀρίστας ἐντόποις μαιεύεται,
αἷς καὶ θεῶν τιμῶσι φωσφόρον κόριν.

δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

B. τρίγλας λέγεις.

A. γαλακτοχρῶτα σικελὸς ὄν πήγνυσ' ὄχλος.

B. ῥόμβος.

140. πεπληρωκότες τὴν περὶ ἰχθύων γενομένην 5
 c τοῖς δειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν, ὧ Τιμόκρατες, αὐ-
 τοῦ τὸν λόγον καταπαύσαντες, εἰ μὴ τι καὶ ἄλλων σοι
 δεῖ βρωμάτων, παραθήσομέν σοι καὶ ἅ Εὐβουλος
 εἶρηκεν ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδα

πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοι

10

θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων,
 χορδαί τ' ἐρίφων, ἡπάρ τε κάρου,
 κριοῦ τ' ὄρχεις, χόλικές τε βοός,
 κρανία τ' ἄρνων, νῆστις τ' ἐρίφου,
 γαστήρ τε λαγῶ, φύσκη, χορδή,
 πνεύμων, ἀλλᾶς τε.

15

ἐμφορηθεῖς οὖν καὶ τούτων ἕασον ἡμᾶς καὶ τοῦ σω-
 ματίου ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, ἵνα δυνηθῆς τὰ μετὰ
 ταῦτα εὐλόγως σιτεῖσθαι.

H

330 1. Τὴν κατὰ τὴν Λυσιτανίαν (χώρα δ' ἐστὶν αὕτη 20
 τῆς Ἰβηρίας, ἣν νῦν Ῥωμαῖοι Σπανίαν ὀνομάζουσι)
 διηγούμενος εὐδαιμονίαν Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης,
 ἀνδρῶν ἄριστε Τιμόκρατες, ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τρια-
 331 κωστῇ τῶν ἱστοριῶν φησὶν ὡς αὐτόθι διὰ τὴν τοῦ
 ἀέρος εὐκρασίαν καὶ τὰ ζῶα πολύγωνα καὶ οἱ ἄνθρω- 25

ποι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ καρποὶ οὐδέποτε φθείρονται.
 ῥόδα μὲν γὰρ αὐτόθι καὶ λευκία καὶ ἀσπάραγοι καὶ
 τὰ παραπλήσια τούτοις οὐ πλεῖον διαλείπει μηνῶν
 τριῶν. τὸ δὲ θαλάττιον ὄψον καὶ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ
 5 κατὰ τὴν χρησιμότητα καὶ κατὰ τὸ κάλλος μεγάλην
 ἔχει διαφορὰν πρὸς τὸ γινόμενον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς
 θαλάττῃ. καὶ ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος [μέδιμνος]
 ἐστὶ δραχμῆς, ὁ δὲ τῶν πυρῶν ἐννέα ὀβολῶν ἀλεξαν-
 10 δρινῶν· τοῦ δ' οἴνου δραχμῆς ὁ μετροητής, καὶ ἔριφος
 ὁ μέτριος ὀβολοῦ καὶ λαγώς. τῶν δ' ἄρνων τριῶβο-
 λον καὶ τετρώβολον ἢ τιμῆ, ἕς δὲ πίων ἑκατὸν μνᾶς
 ἄγων πέντε δραχμῶν, καὶ πρόβατον δυοῖν, τάλαντον
 δὲ σύκων τριῶν ὀβολῶν, μόσχος δραχμῶν πέντε, καὶ
 15 βοῦς ζύγιμος δέκα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων ζώων κρέα
 σχεδὸν οὐδὲ κατηξιούτο τιμῆς, ἀλλ' ἐν ἐπιδόσει καὶ
 χάριτι τὴν ἀλλαγὴν ποιοῦνται τούτων.' ἡμῖν δὲ ὁ
 καλὸς Λαρήνσιος τὴν Ῥώμην Λυσιτανίαν ἐκάστοτε
 παρέχων ἐμπίπλησι παντοίων ἀγαθῶν ὁσημέραι, μετὰ
 20 τοῦ ἠδέος καὶ μεγαλοφρόνως φιλοτιμούμενος, οὐδὲν
 φερομένους οἴκοθεν ἢ λογάρια.

2. πολλῶν δὲ λεχθέντων ἐπὶ τοῖς ἰχθύσι λόγων
 δῆλος μὲν ἦν ἀχθόμενος ὁ Κύνουλος. καὶ ὁ καλὸς
 Δημόκριτος αὐτὸν προφθάσας ἔφη, ἀλλὰ μὴν, ἄνδρες
 ἰχθύς, κατὰ τὸν Ἄρχιππον, παρελίπετε (δεῖ γὰρ καὶ
 25 ἡμᾶς μικρὰ προσοψωνῆσαι) τοὺς τε ὀρνυκτοὺς ἰχθύς
 καλουμένους, οἳ ἐν Ἰρακλείᾳ γίνονται καὶ περὶ
 Τίον τοῦ Πόντου, τὴν Μιλησίαν ἀποικίαν, ἱστοροῦν-
 τος περὶ αὐτῶν Θεοφράστου. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος φιλό-
 30 σοφος καὶ περὶ τῶν πηγνυμένων διὰ χειμῶνος τῷ
 κρυστάλλῳ ἰστόρησεν, οἳ οὐ πρότερον αἰσθάνονται
 οὐδὲ κινουῦνται πρὶν ἂν εἰς τὰς λοπάδας ἐμβληθέντες
 ἔψωνται. ἴδιον δὲ παρὰ τούτους συμβαίνει τὸ περὶ d

τοὺς ἐν Παφλαγονίᾳ ὄρουκτοὺς καλουμένους ἰχθῦς γινόμενον. ὀρύττεσθαι γὰρ κατὰ βάθος πλέον ἐς τοὺς τόπους, οὔτε ποταμῶν ἐπιχύσεις ἔχοντας οὔθ' ἐτέρων ναμάτων, καὶ εὐρίσκεισθαι ἐν αὐτοῖς ἰχθῦς ζῶντας.

5

3. Μνασέας δ' ὁ Πατρὺς ἐν τῷ Περίπλῳ τοὺς ἐν τῷ Κλείτορι ποταμῷ φησὶν ἰχθῦς φθέγγεσθαι, καίτοι μόνους εἰρηκότος Ἀριστοτέλους φθέγγεσθαι σκάρου καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον. Φιλοστέφανος δὲ ὁ Κυρηναῖος μὲν γένος Καλλιμάχου δὲ γνώριμος, ἐν 10 τῷ περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν ἐν Ἀροανίῳ φησὶ τῷ ποταμῷ διὰ Φενεοῦ ῥέοντι ἰχθῦς εἶναι φθεγγόμενους ὁμοίως κίχλαις· καλεῖσθαι δ' αὐτοὺς ποικιλίας. Νυμφόδωρος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τοῖς Περίπλοις ἐν τῷ Ἐλώρῳ ποταμῷ λάβρακας εἶναι φησι καὶ 15 ἐγγέλεις μεγάλας οὔτω τιθασοὺς ὡς ἐκ τῶν χειρῶν δέχεσθαι τῶν προσφερόντων ἄρτους. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ κατὰ Χαλκίδα Ἀρεθούσῃ τεθέαμαι, ἴσως δὲ καὶ ὑμῶν οἱ πλείστοι, κεστρεῖς χειροθήεις καὶ ἐγγέλεις ἐνώτια ἐχούσας ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, λαμβανούσας τε καὶ λαμ- 20 βάνοντας παρὰ τῶν προσφερόντων τροφάς, τὰ τ' ἀπὸ τῶν ἱερείων σπλάγχνα καὶ τυροὺς χλωροὺς. Σῆμος δ' ἐν ἔκτῳ Δηλιάδος Ἀθηναίοις (φησὶ) θυομένοις ἐν Δήλῳ τὴν χέρυμβα βάψας ὁ παῖς προσήνεγκε, κὰν τῇ φιάλῃ μετὰ τοῦ ὕδατος ἰχθῦς κατέχεεν. εἰπεῖν 25 οὖν αὐτοῖς τοὺς τῶν Δηλίων μάντις ὡς κυριεύσουσι τῆς θαλάσσης.

332 4. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν μετὰ τὴν Πυρρήνην φησὶν ἕως τοῦ Νάρβωνος ποταμοῦ πεδίον εἶναι, δι' οὗ φέρεσθαι ποταμοὺς 30 Ἰλλέβριν καὶ Ῥόσκυνον, ῥέοντας παρὰ πόλεις ὁμωνύμους κατοικουμένας ὑπὸ Κελτῶν. ἐν οὖν τῷ πεδίῳ

τούτῳ εἶναι τοὺς λεγομένους ἰχθυῖς ὀρυκτούς. εἶναι τε τὸ πεδίον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν ἔχον πεφυκυῖαν. ὑπὸ δὲ ταύτην διάμμον τῆς γῆς οὕσης ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς πήγεις ὑπορρεῖν τὸ πλαζόμενον ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ· μεθ' οὗ ἰχθυῖς κατὰ τὰς παρεκ-
 5 χύσεις ὑποτρέχοντες ὑπὸ τὴν γῆν χάριν τῆς τροφῆς (φιληδοῦσι γὰρ τῇ τῆς ἀγρώστεως ῥίζῃ) πεποιήκασιν πᾶν τὸ πεδίον πλήρες ἰχθύων ὑπογείων, οὓς ἀνορύττοντες λαμβάνουσιν. ἐν Ἰνδοῖς δὲ φησι Θεόφραστος
 10 τοὺς ἰχθυῖς ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς τὴν γῆν ἐξιόντας καὶ πηδῶντας πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ ἀπιέναι καθάπερ τοὺς βατράχους, ὁμοίους ὄντας τὴν ιδέαὴν τοῖς μαξινοῖς καλουμένοις ἰχθύσιν.

5. οὐκ ἔλαθε δέ με οὐδὲ Κλέαρχος ὁ ἀπὸ τοῦ πε-
 15 ριπάτου, ὃς εἶρηκε καὶ περὶ τοῦ ἐξωκόιτου καλουμέ-
 νου ἰχθύος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐνύδρων. εἶρηκε γάρ, κρατεῖν δ' οἶμαι καὶ τῆς λέξεως οὕτως ἐχούσης· ἐξώκοιτος ἰχθύς, ὃν ἐνιοὶ καλοῦσιν ἄδωνιν, τοῦνομα μὲν εἴληφε διὰ τὸ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις
 20 ἔξω τοῦ ὕγρου ποιεῖσθαι. ἔστι δὲ ὑπόπυρρος, καὶ ἀπὸ τῶν βραγχίων ἐκατέρωθεν τοῦ σώματος μέχρι τῆς κέρκου μίαν ἔχει διηνεκῆ λευκὴν ῥάβδον. ἔστι δὲ στρογγύλος, ἀλλ' οὐ πλατὺς ὢν κατὰ τὸ μέγεθος ἴσος ἔστι τοῖς παρρηγιαλίταις κεστρινίσκοις· οὗτοι δ'
 25 εἰσὶν ὀκταδάκτυλοι μάλιστα τὸ μῆκος. τὸ δὲ σύνολον δὲ ὁμοιότατός ἐστι τῷ καλουμένῳ τράγῳ ἰχθυδίῳ, πλὴν τοῦ ὑπὸ τὸν στόμαχον μέλανος, ὃ καλοῦσιν τοῦ τράγου πώγωνα. ἔστι δὲ ὁ ἐξώκοιτος τῶν πετραίων καὶ βιοτεύει περὶ τοὺς πετρώδεις τόπους. καὶ ὅταν ἦ γα-
 30 λήνη, συνεξορούσας τῷ κύματι κεῖται ἐπὶ τῶν πετρίδιων πολὺν χρόνον ἀναπαυόμενος ἐν τῷ ξηρῷ, καὶ μεταστρέφει μὲν ἑαυτὸν πρὸς τὸν ἥλιον· ὅταν δ' ἰκα-

νῶς αὐτῶ τὰ πρὸς τὴν ἀνάπαυσιν ἔχη, προσκυλινδει-
 ται τῷ ὑγρῷ, μέχρι οὗ ἂν πάλιν ὑπολαβὸν αὐτὸν τὸ
 e κῦμα κατενέγκῃ μετὰ τῆς ἀναρροίας εἰς τὴν θάλασ-
 σαν. ὅταν δ' ἐργηγορῶς ἐν τῷ ξηρῷ τύχη, φυλάττε-
 ται τῶν ὀρνίθων τοὺς παρευδιαστὰς καλουμένους, ὧν 5
 ἔστι κηρούλος τροχίλος καὶ ὁ τῆ κρεκὶ προσεμφερῆς
 ἐλώριος. οὗτοι γὰρ ἐν ταῖς εὐδίαῖς παρὰ τὸ ξηρὸν νε-
 μόμενοι πολλάκις αὐτῶ περιπίπτουσιν. οὗς ὅταν προῖ-
 δηται, φεύγει πηδῶν καὶ ἀσπαίρων, ἕως ἂν εἰς τὸ
 ὕδωρ ἀποκυβήσῃ, 10

6. ἔτι ὁ αὐτὸς Κλέαρχος καὶ ταῦτά φησι, σαφέ-
 στερον τοῦ Κυρηναίου Φιλοστεφάνου, οὗ πρότερον
 f ἐμνήσθην ἑπί τινας τῶν ἰχθύων οὐκ ἔχοντες βρόγ-
 χον φθέγγονται. τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ περὶ Κλείτορα
 τῆς Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι καλουμένῳ ποταμῷ. 15
 φθέγγονται γὰρ καὶ πολλὸν ἤχον ἀποτελοῦσι. Νι-
 κόλαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ τετάρτῃ πρὸς ταῖς ἑκα-
 τὸν τῶν ἱστοριῶν περὶ Ἀπάμειαν (φησὶ) τὴν φρυ-
 γιακὴν κατὰ τὰ μιθριδατικὰ σεισμῶν γενομένων ἀνε-
 φάνησαν περὶ τὴν χώραν αὐτῶν λίμναι τε αἱ πρότε- 20
 ρον οὐκ οὔσαι καὶ ποταμοὶ καὶ ἄλλαι πηγαὶ ὑπὸ τῆς
 κινήσεως ἀνοιχθεῖσαι, πολλαὶ δὲ καὶ ἠφανίσθησαν.
 τοσοῦτόν τε ἄλλο ἀνέβλυσεν αὐτῶν ἐν τῇ γῆ πικρὸν
 τε καὶ γλαυκὸν ὕδωρ, πλείστον ὅσον ἀπεχούσης τῶν
 τόπων τῆς θαλάσσης, ὥστε ὀστρέων πλησθῆναι τὸν 25
 333 πλησίον τόπον ἅπαντα καὶ ἰχθύων τῶν τε ἄλλων ὅσα
 τρέφει ἢ θάλασσα. οἶδα δὲ καὶ πολλαχοῦ ὕσαντα τὸν
 θεὸν ἰχθύσι. Φανίας γοῦν ἐν δευτέρῳ πρυτανέων
 ἐρεσιῶν ἐν Χερρονήσῳ φησὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὕσαι
 τὸν θεὸν ἰχθύας. καὶ Φύλαρχος δ' ἐν τετάρτῃ ἕορα- 30
 κέναι τινὰς πολλαχοῦ τὸν θεὸν ὕσαντα ἰχθύσι, πολ-
 λάκις δὲ καὶ γυρίνοις, τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος καὶ ἐπὶ

βατράχων. Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Λέμβος ἐν τῇ εἰκοστῇ
 πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν ἔχει περὶ τὴν Παιονίαν καὶ Δαρδα-
 νίαν βατράχους (φησὶν) ὕσεν ὁ θεός, καὶ τοσοῦτον
 αὐτῶν ἐγένετο τὸ πλῆθος ὡς τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς
 5 πλήρεις εἶναι. τὰς μὲν οὖν πρώτας ἡμέρας κτείνου- b
 τες τούτους καὶ συγκλείοντες τὰς οἰκίας διεκαρτέ-
 ρουν· ὡς δ' οὐδὲν ἤνυον, ἀλλὰ τὰ τε σκεύη ἐπληροῦ-
 το καὶ μετὰ τῶν ἐδεσμάτων εὐρίσκοντο συνεψόμενοι
 καὶ συνοπτόμενοι οἱ βάτραχοι, καὶ πρὸς τούτοις οὔτε
 10 τοῖς ὕδασι ἦν χρῆσθαι οὔτε τοὺς πόδας ἐπὶ τὴν γῆν θεί-
 ναι συσσεσφωρεμένων αὐτῶν, ἐνοχλούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ
 τῆς τῶν τετελευτηκότων ὀσμῆς ἔφυγον τὴν χώραν.'

7. οἶδα δὲ καὶ Ποσειδῶνιον τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς
 εἰπόντα περὶ πλῆθους ἰχθύων τάδε ὅτε Τρύφων ὁ
 15 Ἀπαμεύς ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἀρπάσας ἐπο- c
 λεμῆτο ὑπὸ Σαρχηδόνοιο τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ
 περὶ Πτολεμαίδα πόλιν, καὶ ὡς ὁ Σαρχηδὼν λειψθεὶς
 ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγειαν μετὰ τῶν ἰδίων στρα-
 τιωτῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ὄδον κατὰ τὸ πλησία-
 20 λον νικήσαντες τὴν μάχην, ἐξαίφνης πελάγιον κῦμα
 ἐξαρθεὶν μετέωρον εἰς ὕψος ἐξαίσιον ἐπῆλθε τῇ γῆ καὶ
 πάντα αὐτοὺς ἐπέκλυσε διέφθειρέ τε ὑποβρυχίους,
 ἰχθύων τε πολὺν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κῦμα μετὰ
 τῶν νεκρῶν κατέλιπε. καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρχηδόνα d
 25 ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν ἐπελθόντες τοῖς μὲν τῶν
 πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν, ἰχθύων δὲ ἀφθουίαν
 ἀπηνέγκαντο, καὶ ἔθυσαν Ποσειδῶνι τροπαίῳ πρὸς
 τοῖς προαστείοις τῆς πόλεως.'

8. οὐ κατασιωπήσομαι δὲ οὐδὲ τοὺς ἐν Λυκίᾳ
 30 ἰχθυομάντις ἄνδρας, περὶ ὧν ἱστορεῖ Πολύχαρμος ἐν
 δευτέρῳ Λυκιακῶν γραφῶν οὕτως ὅταν γὰρ δὴ ἔλ-
 θωσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὗ τὸ ἄλλος ἐστὶ πρὸς τῷ

αἰγιαλῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἔστιν ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς ἀμάθου, παραγίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβελίσκους δύο ξυλίλους, ἔχοντας ἐφ' ἑκατέρῳ σάρκας ὀπτὰς ἀριθμῷ δέκα. καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς κἀθήηται πρὸς τῷ ἄλσει σιωπῇ, ὁ δὲ μαντευόμενος ἐμβάλλει τοὺς 5 ὀβελίσκους εἰς τὴν δῖναν καὶ ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμενον. μετὰ δὲ τὴν ἐμβολὴν τῶν ὀβελίσκων πληροῦται θαλάσσης ἡ δῖνα καὶ παραγίνεται ἰχθύων πλήθος τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον ὥστ' ἐκπλήττεσθαι τὸ ἀόρατον τοῦ πράγματος, τῷ δὲ μεγέθει ὥστε καὶ εὐλαβηθῆ- 10 ναι. ὅταν δὲ ἀπαγγείλῃ τὰ εἶδη τῶν ἰχθύων ὁ προφήτης, οὕτως τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ὁ μαντευόμενος περὶ ᾧ ηὔξατο. φαίνονται δὲ ὄρφοι, γλαῦκοι, ἐνίοτε δὲ φάλαινα ἢ πρίστεις, πολλοὶ δὲ καὶ ἀνόρατοι ἰχθύς καὶ ξένοι τῆ ὄψει.' Ἀρτεμίδωρος 15 δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν γεωγραφομένων λέγεσθαι φησιν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων πηγῆν ἀναδίδοσθαι γλυκῆος ὕδατος, ὅθεν συμβαίνειν δῖνας γίνεσθαι· γίνεσθαι δὲ καὶ ἰχθύας ἐν τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους. τούτοις δὲ οἱ θυσιάζοντες ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυ- 20 σιαζομένων ἐπὶ ξυλίων ὀβελίσκων ἀναπείροντες 4 κρέα ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ μάζας καὶ ἄρτους. ὀνομάζεται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος Δῖνος.'

9. οἶδα δὲ καὶ Φύλαρχον εἰρηκότα πού περὶ μεγάλων ἰχθύων καὶ τῶν συμπεμφθέντων αὐτοῖς σύ- 25 κων γλωρῶν, ὅτι αἰνιττόμενος Πάτροκλος ὁ Πτολεμαίου στρατηγὸς Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ ἔπεμπεν, ὡς Δαρείῳ Σκύθαι ἐπερχομένῳ αὐτῶν τῇ χώρᾳ. ἔπεμψαν γὰρ οὗτοι μὲν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, ὄρνιν καὶ οἰστὸν καὶ βάτραχον· ἀλλ' ὅ γε Πάτροκλος, ὡς διὰ 30 τῆς τρίτης τῶν ἱστοριῶν φησὶν ὁ Φύλαρχος, πεμφθέντων τῶν προειρημένων σύκων καὶ ἰχθύων. ἐτύγ-

χανε δὲ κωθωνιζόμενος ὁ βασιλεύς, καὶ ὡς πάντες b
 διηποροῦντο ἐπὶ τοῖς δώροις, ὁ Ἀντίγονος γελάσας
 πρὸς τοὺς φίλους ἔφη γινώσκειν τί βούλεται τὰ ξέ-
 νια· ἢ γὰρ θαλαττοκρατεῖν ἡμᾶς φησὶ Πάτροκλος ἢ
 5 τῶν σύκων τρώγειν.

10. οὐ λανθάνει δέ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ
 ἰχθύες καμασῆνες ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ
 φυσικοῦ οὕτως

πῶς καὶ δένδρεα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες.
 10 καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις
 ἔστιν ἢ Στασίνος, ἢ ὅστις δὴ ποτε χαίρει ὀνομαζόμε- c
 νος, τὴν Νέμεσιν, ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸς καὶ εἰς
 ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων

τοῖς δὲ μετὰ τριτάτην Ἐλένην τέκε, θαῦμα βρο-
 15 τοῖσιν·

τὴν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότητι μιγεῖσα
 Ζηνὶ θεῶν βασιλῆϊ τέκε κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης.
 φεῦγε γὰρ οὐδ' ἔθελεν μιχθῆμεναι ἐν φιλότητι
 πατρὶ Διὶ Κρονίῳ· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῦ. d
 20 καὶ Νέμεσις κατὰ γῆν τε καὶ ἀτρύγετον μέλαν
 ὕδωρ

φεῦγε, Ζεὺς δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἐλίλαετο
 θυμῷ·

ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 25 ἰχθύϊ εἰδομένη πόντου πολὺν ἐξορόθυνεν,
 ἄλλοτ' ἀν' ὠκεανὸν ποταμὸν καὶ πείρατα γαίης,
 ἄλλοτ' ἀν' ἠπειρον πολυβῶλακα. γίγνεται δ'
 αἰεὶ

θηρί' ὅσ' ἠπειρος αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.
 30 11. οἶδα δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπόπυριν καλουμέ- e
 νην περὶ τὴν Βόλβην λίμνην, περὶ ἧς Ἡγήσανδρος
 ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν οὕτως· περὶ Ἀπολλωνίαν

τὴν Χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ ῥέουσιν, Ἀμμίτης καὶ Ὀλυνθιακός. ἐμβάλλουσι δὲ ἀμφοτέρω εἰς τὴν Βόλβην λίμνην. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀλυνθιακοῦ μνημεῖόν ἐστιν Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βόλβης υἱοῦ. κατὰ δὲ τὸν ἀνθεστηριῶνα καὶ ἐλαφηβολιῶνα λέγουσιν οἱ ἐπιχώριοι διότι πέμπει ἡ Βόλβη τὴν ἀπόπυρρον Ὀλύνθω, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπέραντον πλήθος ἰχθύων ἐκ τῆς λίμνης εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν ἀναβαίνειν ποταμόν. ἔστι δὲ βραχὺς ὥστε μόλις κρύπτειν τὸ σφυρόν· ἀλλ' οὐδὲν ἦττον τοσοῦτον ἔρχεται πλήθος ἰχθύων ὥστε τοὺς περιοίκους ἅπαντας ἱκανὸν εἰς τὴν ἑαυτῶν χρεῖαν συντιθέναι τάριχος. θαυμαστὸν δὲ ἐστι τὸ μὴ παραλλάττειν τὸ τοῦ Ὀλύνθου μνημεῖον. πρότερον μὲν οὖν φασι τοὺς κατὰ τὴν Ἀπολλωνίαν ἐλαφηβολιῶνος τὰ νόμιμα συντελεῖν τοῖς τελευτήσασιν, νῦν δὲ ἀνθεστηριῶνος. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν μόνοις τούτοις τοῖς μηνὶ τοὺς ἰχθύς τὴν ἀνάβασιν ποιεῖσθαι, ἐν οἷς τοὺς τετελευτηκότας εἰώθασιν τιμᾶν.

12. Καὶ ταῦτα μὲν ταύτη, ἄνδρες ἰχθύες. ὑμεῖς γὰρ πάντα συναθροίσαντες βορὰν ἡμᾶς τοῖς ἰχθύσι παραβεβλήκατε, καὶ οὐκ ἐκείνους ἡμῖν, τοσαῦτα εἰπόντες ἃ οὐδὲ Ἰχθύας ὁ μεγαρικὸς φιλόσοφος, οὐδ' Ἰχθύων, ὄνομα δὲ καὶ τοῦτο κύριον, οὗ μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι. δι' ὑμᾶς δὲ καὶ τῷ παιδί παρακελεύσομαι κατὰ τοὺς Φερεικράτους Μυρμηκανθρώπους

μηδέ ποτ' ἰχθύν, ὧ Δευκαλίων, μηδ' ἦν αἰτῶ, παραθῆς μοι.

καὶ γὰρ ἐν Δήλῳ φησὶ Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν δευτέρῳ Δηλιάδος, ὅταν θύοσι τῇ Βριζοῦ· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ ἐν

ὑπὸ μάντις· βρίζειν δὲ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι τὸ καθ-
εὔδειν·

ἐνθα δ' ἀποβρίζαντες ἐμείναμεν ἡῶ διαν.

ταύτη οὖν ὅταν θύωσιν αἱ Δηλιάδες, προσφέρουσιν
αὐτῇ σάββα πάντων πλήρεις ἀγαθῶν, πλὴν ἰχθύων,
διὰ τὸ εὐχεσθαι ταύτη περὶ τε πάντων καὶ ὑπὲρ τῆς
τῶν πλοίων σωτηρίας.

13. Χρῦσιππον δ', ἄνδρες φίλοι, τὸν τῆς στοᾶς
ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζω ἔτι μᾶλλον ἐπαιῶ.
10 τὸν πολυθρόνητον ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατου αἰ-
ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοια, εἰς ἣν ἀναφέρε-
ται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ
φησὶ ποιῆσαι Αἰσχυρίων ὁ Σάμιος ἱαμβοποιὸς Πολυ-
κράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σω-
15 φρονεστίας γενομένης. ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἱαμβεῖα
ἐγὼ Φιλαινίς, ἣ' πῖρωτος ἀνθρώποις,
ἐνταῦθα γήρα τῶ μακροῦ κεκοίμημα.
μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
20 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης·
Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,
λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλώσσα,
ἔγραψεν ἄσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.
25 ἀλλ' οὖν γε ὁ θαυμασιώτατος Χρῦσιππος ἐν τῶ
πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησὶ καὶ βι-
βλία τὰ τε Φιλαινίδος καὶ τὴν τοῦ Ἀρχεστράτου Γα-
στρονομίαν, καὶ δυνάμεις ἐρωτικὰς καὶ συνουσιαστι-
κάς, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς θεραπαίνας ἐμπείρους τοιῶνδε
30 κινήσεών τε καὶ σχημάτων καὶ περὶ τὴν τούτων μελέ-
την γινομένης· καὶ πάλιν ἐκμανθάνειν τ' αὐτοὺς
τὰ τοιαῦτα καὶ κτᾶσθαι τὰ περὶ τούτων γεγραμμένα

Φιλαινίδι καὶ Ἀρχεστράτῳ καὶ τοῖς τὰ ὅμοια γράψασι.
 κὰν τῷ ἐβδόμῳ δέ φησι· καθάπερ γὰρ οὐκ ἐκμανθά-
 νειν τὰ Φιλαινίδος καὶ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρονο-
 μίαν ἔστιν ὡς φέροντά τι πρὸς τὸ ζῆν ἄμεινον.

14. ὑμεῖς δὲ πολλάκις τοῦ Ἀρχεστράτου τούτου 5
 μνημονεύσαντες ἀκολασίας ἐπληρώσατε τὸ συμπό-
 σιον. τί γὰρ τῶν ἐπιτροῖψαι δυναμένων παρέλιπεν ὁ
 καλὸς οὗτος ἐποποιὸς καὶ μόνος ζηλώσας τὸν Σαρδα-
 ναπάλλου τοῦ Ἀνακυνδαράξεω βίον, ὃν ἀδιανοητέ-
 ρον εἶναι κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρὸς Ἀριστο- 10
 τέλης ἔφη. ἐφ' οὗ τοῦ τάφου ἐπιγεγράφθαι φησὶ
 Χρῦσιππος τάδε

336 εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄξεε,
 τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὔτις ὄνησις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι Νίνου μεγάλης βασι- 15
 λεύσας.
 κεῖν' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν
 ἔρωτι
 τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα 20
 λέλυνται.
 ἦδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδέ ποτ' αὐτῆς
 λήσεται. ἐκτήσθω δ' ὁ θέλων τὸν ἀπείρονα
 χρυσόν.

καὶ ἐπὶ τῶν Φαιάκων δὲ ὁ ποιητῆς ἔφη
 αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε, 25
 εἵματά τ' ἐξημοιβά, λόετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 καὶ ἄλλος δὲ τίς φησὶ τῷ Σαρδαναπάλλῳ παραπλήσιος
 ὑποτιθέμενος καὶ οὗτος τοῖς μὴ σωφρονοῦσι τοιάδε
 πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι
 τοῦφήμερον ζῆν ἠδέως· ὁ γὰρ θανὼν 30
 τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός.
 c μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών.

καὶ Ἄμφις δὲ ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμῳ φησὶν
 ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
 ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἔσθ',
 μάταιός ἐστιν ἐν γ' ἔμοι καὶ τοῖς σοφοῖς
 κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχῆς.

καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφουμένῃ δὲ Γυναικοκρατίᾳ τὰ ὅμοια
 λέγει

πῖνε παίξε· θνητὸς ὁ βίος, ὀλίγος οὐπὶ γῆ χρό-
 νος·

ὁ θάνατος δ' ἀθάνατός ἐστιν, ἂν ἅπαξ τις ἀπο-
 θάνῃ.

καὶ Βακχίδας δέ τις τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας δ
 βίον ἀποθανῶν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγεγραμμένου ἔχει
 πῖνε φαγὲν καὶ πάντα τᾶ ψυχᾷ δόμεν.

καὶ γὰρ ἔστακ' ἀντὶ Βακχίδα λίθος.

15. Ἄλεξις δ' ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ, φησὶ Σωτίων
 ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Τίμωνος σίλλων· ἐγὼ
 γὰρ οὐκ ἀπήνησα τῷ δράματι· πλείονα [γὰρ] τῆς μέσης
 καλουμένης κωμωδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτακο-
 20 σίων καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος οὐ περιέτινον
 τῷ Ἀσωτοδιδασκάλῳ, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιω-
 θέντι σύνοιδα. οὔτε γὰρ Καλλίμαχος οὔτε Ἀριστο-
 φάνης αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν Περγάμῳ
 ἀναγραφὰς ποιησάμενοι. ὁ δὲ Σωτίων φησὶν ἐν τῷ
 25 δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκέτην πεποιῆσθαι προτροπέ-
 μενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα

τί ταῦτα ληρεῖς φληναφῶν ἄνω κάτω

Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ὠιδείου πύλας,

λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἐν τούτων καλόν.

30 πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ὦ Σίκων, [Σίκων.]

χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν.

τύρβαζε, Μανῆ. γαστροὺς οὐδὲν ἡδίου.

αὐτὴ πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
 ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι
 κόμποι κενοὶ ψοφοῦσιν αὐτ' ὄνειράτων.
 ψύξει σ' ὁ δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ·
 ἔξεις δ' ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα·
 σποδὸς δὲ τᾶλλα, Περικλέης Κόδρος Κίμων.

5

16. κρεῖττον δ' ἂν εἶχε, φησὶν ὁ Χρῦσιππος, εἰ
 μετελήφθη τὰ ἐπὶ τοῦ Σαρδαναπάλλου οὕτως
 εὖ εἰδὼς ὅτι θυητὸς ἔφυε σὸν θυμὸν ἄεξε,
 337 τερπόμενος μύθοισι· φαγόντι τοι οὔτις ὄνησις. 10
 καὶ γὰρ ἐγὼ κακὸς εἰμι φαγὼν ὡς πλεῖστα καὶ
 ἡσθεῖς.
 ταῦτ' ἔχω ὅσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
 τούτων
 ἔσθλ' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέ- 15
 λειπται.

παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τίμων ἔφη
 πάντων μὲν πρῶτιστα κακῶν ἐπιθυμίη ἐστίν.

17. Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν καὶ δι-
 δάσκαλον τὸν Ἀρχεστράτου γενέσθαι φησὶ Τερψίωνα, 20
 ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακελεύε-
 σθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον. ἀπεσχεδιακέναι
 τε τὸν Τερψίωνα καὶ περὶ τῆς χελώνης τάδε
 ἢ χορὴ χελώνης ἢ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

ἄλλοι δ' οὕτως λέγουσιν

25

ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

18. πόθεν δ' ὑμῖν, ὦ σοφώτατοι, ἐπῆλθε καὶ ὁ
 ὀψολόγος Δωρίων ὡς καὶ συγγραφεὺς τις γενόμε-
 νος; ὃν ἐγὼ κρουματοποιὸν οἶδα ὀνομαζόμενον καὶ
 φίλιχθυν, συγγραφέα δὲ οὔ. ὡς μὲν οὖν κρουματο- 30
 ποιῶ μνημονεύει Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς οὕτως
 ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων ποτ' εἰς Μύλων

ἐλθὼν κατάλυσιν οὐδαμοῦ μισθωσίην
 δυνάμενος εὐρεῖν, ἐν τεμένει καθίσας τιτί.
 ὁ πρὸ τῶν πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἰδοιμῆτον,
 ἰδὼν τ' ἐκεῖ θύοντα τὸν νεωκόρου

πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς καὶ θεῶν τίνας φράσον
 ἔστιν ὁ νεὸς βέλτιστε (φησὶν) οὐτοσί;

ὁ δ' εἶπεν αὐτῷ Ἰηροποσειδῶνος, ξένε.

ὁ Δωρίων δέ πῶς ἂν οὖν ἐνταῦθ' (ἔφη)

δύναιτο καταγωγεῖον ἐξευρεῖν τις οὗ

καὶ τοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σύνδυο;

10 *Αιγχεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητῆς
 Δούριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ
 τυραννήσαντος τῆς πατρίδος, ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι
 Δωρίωνι τῷ ἀκλητῇ φάσκοντός τινος ἀγαθὸν ἰχθύν
 εἶναι βατίδα, ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἔφη, ἐφθὸν τρίβωνα
 15 ἐσθίου. ἐπαινοῦντος δ' ἄλλου τὰ τῶν θύνων ὑπογά-
 στρια, καὶ μάλα, ἔφη· δεῖ μέντοι γε ἐσθίειν αὐτὰ
 ὥσπερ ἐγὼ ἐσθίω. εἰπόντος δὲ πῶς; ἠδέως, ἔφη. τοὺς
 δὲ καράβους ἔφη τρία ἔχειν, διατριβὴν καὶ εὐωχίαν
 20 καὶ θεωρίαν. ἐν Κύπρῳ δὲ παρὰ Νικοκρέοντι δει-
 πνῶν ἐπήνεσε ποτήριόν τι. καὶ ὁ Νικοκρέων ἔφη, ἐάν
 βούλη ὁ αὐτὸς τεχνίτης ποιήσῃ σοι ἕτερον. σοί γε,
 ἔφη, ἐμοὶ δὲ τοῦτο δός· οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο φήσας
 ὁ ἀκλητῆς. λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς ὅτι*

25 ἀνδρὶ μὲν ἀκλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,

ἀλλ' ἅμα τῷ φυσῆν χά νόος ἐκπέταται.

19. *Ἠγήσανδρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τάδε φησὶ
 περὶ αὐτοῦ Δωρίων ὁ ὀψοφάγος, τοῦ παιδὸς οὐκ ἀγο-
 ράσαντος ἰχθύς, μαστιγῶν αὐτὸν ἐκέλευε τῶν ἀρί-
 30 στῶν ἰχθύων ὀνόματα λέγειν. τοῦ δὲ παιδὸς ὀρφὸν
 καὶ γλανκίσκου καὶ γόγγρου καὶ τοιούτους ἕτεροὺς 338
 καταριθμοῦντος, ἰχθύων σε. φησὶν. ἐκέλευον ὀνό-*

ματα λέγειν, οὐ θεῶν. ὁ αὐτὸς Δωρίων καταγελαῶν
 τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυπλίῳ χειμῶνος ἔφασκεν ἐν
 κακκάβῃ ζεοῦσα μείζονα ἔορακέναι χειμῶνα. Ἀριστό-
 δημοσ δὲ ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπομνημονευμάτων
 φησί Δωρίωνος τοῦ κρουματοποιοῦ κυλλόποδος ὄν- 5
 τος ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ τοῦ χωλοῦ ποδὸς τὸ βλαυ-
 τίον. καὶ ὅς, οὐδέν, ἔφη, πλεῖον καταράσομαι τῷ
 κλέψαντι ἢ ἀρμόσαι αὐτῷ τὸ σανδάλιον. ὅτι δ' ἦν ὁ
 Δωρίων οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ διαβόητος φανερόν ἐξ
 ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλίππῳ 10
 δράματι

οὐκ ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἔσται Δωρίων
 ἔνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφουσητῆς.

20. οἶδα δὲ καὶ ἃ ὁ Ἑρμιονεὺς Λᾶσος ἔπαιξε
 περὶ ἰχθύων, ἅπερ Χαμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ Ἡρα- 15
 κλεώτης ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ Λάσου συγγράμματι
 λέγων ὧδε τὸν Λᾶσόν φασι τὸν ὠμὸν ἰχθὺν ὀπτὸν
 εἶναι φάσκειν. θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπιχειρεῖν
 λέγειν ὡς ὁ ἔστιν ἀκουσαί, τοῦτο ἔστιν ἀκουστόν, καὶ
 ὁ ἔστι νοῆσαι, τοῦτό ἐστι νοητόν. ὡσαύτως οὖν καὶ 20
 ὁ ἔστιν ἰδεῖν, τοῦτο εἶναι ὀπτόν. ὡστ' ἐπειδὴ τὸν
 ἰχθὺν ἦν ἰδεῖν, ὀπτὸν αὐτὸν εἶναι. καὶ παίζων δέ
 ποτε ἰχθὺν παρά τινων ἀλιέων ὑφείλετο καὶ λαβῶν
 ἔδωκέ τιμι τῶν παρεστῶτων. ὀρκίζοντος δὲ ὠμοσε
 μήτ' αὐτὸς ἔχειν τὸν ἰχθὺν μήτ' ἄλλῳ συνειδέναι λα- 25
 βόντι, διὰ τὸ λαβεῖν μὲν αὐτὸς ἔχειν δὲ ἕτερον, ὃν
 ἐδίδαξεν ἀπομόσαι πάλιν ὅτι οὐτ' αὐτὸς ἔλαβεν οὐτ'
 ἄλλον ἔχουτ' οἶδεν. εἰλήφει μὲν γὰρ ὁ Λᾶσος, εἶχε δὲ
 αὐτὸς. τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐπίχαρμος παίζει, ὡσπερ ἐν
 Λόγῳ καὶ Λογίνῃ

ὁ Ζεὺς μ' ἐκάλεσε Πέλοπι φέρανον ἔστιων.

B. ἡ παμπόνηρον ὄψον, ὧ τᾶν, ὁ γέρανος.

A. ἀλλ' οὔτι γέρανον, ἀλλὰ φέρανόν τοι λέγω.

21. Ἄλεξις δ' ἐν Δημητρίῳ Φάνλλον τινα κωμωδεῖ ὡς φίλιχθυν ἐν τούτοις

πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορραῖς ἢ νότος
ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθυῖς οὐκ ἐνῆν
οὔδενι φαγεῖν· νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασιν
τούτοις Φάνλλος προσγέγονε χειμῶν τρίτος.

ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταγίσας τύχη
εἰς τὴν ἀγοράν, τοῦψον πριάμενος οἴχεται
φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν· ὥστε γίγνεται
ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἢ μάχη.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀλιευομένη φιληδοῦντάς τινας καταλέγων ἰχθυῖσι φησί

τὰς σηπίας δὲς πρώτου. Ἡράκλεις ἄναξ,
ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σε,
Δωριάς, ἀλούτους σηπίας εἰληφέναι.

τὸν κάραβον δὲ τούδε πρὸς τὰς μαινίδας
ἀπόδος. παχύς γε νῆ Δί'. ὦ Ζεῦ, τίς ποτε,
ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδετα; τίς τῶν φίλων;
οὔδεις ὅς ἂν μὴ κατατιθῆ τὰς συμβολάς.

ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά,
τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὔσιαν.

καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
ἔχοντ' ἀκάνθας τουτονὶ τίς λήψεται
πρῶτος προσελθών; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὔτοσί,
ὄν ἂν ἴδῃ, τὰς χεῖρας οὐκ ἀφῆξεται.

καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρωδοῖς ὡς σφόδρα
ἅπασιν οὔτος ἐπιπεφυκῶς λανθάνει.

ἀνδρῶν τ' ἄριστον κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι

πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
 ἄδρὸς γὰρ ἐστίν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται,
 ἐπὶ τὸ ταρίχος ἐστὶν ὠρηκυῖα γάρ.
 ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρουγόνα
 χωρὶς Θεανοῦ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους. 5

22. πιθανώτατ' ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν
 Μισγόλαν κεκωμώδηκεν ὡς ἐσπουδακότα περὶ κι-
 θαρῶδους καὶ κιθαριστὰς ὠραίους. φησὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ
 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ περὶ αὐτοῦ τάδε 10
 'Μισγόλας ἐστὶ Ναυκράτους, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολ-
 λυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθός, καὶ οὐδα-
 μῆ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο· περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο
 δαιμονίως ἐσπουδακῶς καὶ αἰεί τινας εἰωθῶς ἔχειν
 περὶ αὐτὸν κιθαρῶδους ἢ κιθαριστάς. ταυτὶ δὲ λέγω
 οὐ τοῦ φορτικοῦ ἔνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν 15
 ὅστις ἐστίν.' καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῦ φησὶν
 ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
 ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος.

'Ἀλεξίς δὲ ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἰππίσκῳ
 ᾧ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ' πίσειέ μοι 20
 τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαρῶδός εἰμ' ἐγώ.

23. Πυθιονίκην δὲ φησὶ φιληθεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ
 ἐραστὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς,
 ὡς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις φησὶν· Ἄνυτος δ' ὁ παχὺς πρὸς
 Πυθιονίκην ὅταν ἐλθὼν φάγη τί. καλεῖ γὰρ αὐτόν, 25
 ὡς φασιν, ὁπότεν Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους
 ξενίσῃ μεγάλ' ἠδομένη.' καὶ πάλιν

ἢ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται,
 καὶ σοῦ κατέδεται τυχὸν ἴσως ἂ νῦν ἔχεις
 λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ'· ἄπληστός ἐστι γάρ. 30
 ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
 αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει

ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσίν,
καὶ ταῦτ' ἀνάλοις καὶ πλατυρρύγχοις τισίν.
πρὸ τούτων δ' ἦν ἔραστῆς αὐτῆς Κωβιός τις ὄνομα.

24. περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ
5 φίλιχθυς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμοὺς Τιμο- Γ
κλῆς ἐν Πολυπράγματι

εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω

ὁ Κάραβος προσῆλθεν. ἐμβλέπων δέ μοι,
ὡς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα
10 ἐλάλει. συνεις δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ
ᾧν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς, τῷ δ' ἄρα
βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι. 340

Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ
τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
15 ἤδη τετάρτην ἡμέραν. Β. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; Β. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων,
ἃς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προϊτίδας
ἔπαυσε μαινομένας, καταστήσειεν ἄν. b

ὁμοίως αὐτὸν σκώπτει καὶ τοῖς ἐπιγραφομένοις Συν-
20 τρέχουσιν. εἰς δὲ ὀψοφαγίαν ἐν μὲν Φαίδωνι ἢ Φαι-
δρία οὕτως

ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,
ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦψον, εἰ φιλεῖς τί με,
παύσης καταιγίζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.

25 Β. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.
μάχιμος γὰρ ἀνὴρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.

τὰ αὐτὰ λαμβεῖα φέρεται καὶ τῇ ἐπιγραφομένῃ εἰς τὸ c
φρέαρ. ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ

εἴ τινας μᾶλλον φιλᾷ

30 ξένους ἑτέροους ὑμῶν, γενοίμην ἔγγχευς,
ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.

ἐν δὲ Κρατεύᾳ

καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ

ἤττον τ' ἀποσταίην ἂν ὧν προειλόμην

ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἂν κρανίου.

d Εὐβουλος δ' ἐν Ἀνασώζοις

ἕτεροι δὲ τοῖς θεοῖσι συμπεπλεγμένοι

μετὰ Καραβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν

δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίαν

ἄθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἔν.

Θεόφιλος δὲ ἐν Ἰατρῶν ἅμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὸ ἐν
λόγοις ψυχρὸν

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων . .

. . . ἐγγέλειον παρατέθηκε. τῷ πατρὶ

e τευθὶς ἦν χρηστή. πατρίδιον, πῶς ἔχεις πρὸς

κάραβον;

ψυχρὸς ἐστίν, ἄπαγε, φησί· ῥητόρων οὐ γεύο-

μαι.

Φιλήμονος δὲ Μετιόντι εἰπόντος

Ἀγύρριος δὲ παρατεθέντος κάραβου,

ὡς εἶδεν αὐτόν, χαῖρε πάππα φίλτατε'

εἶπας, τί ἐποίει; τὸν πατέρα κατήσθιεν.

Ἡρόδικος δ' ὁ κρατήτειος ἐν τοῖς συμμίκτοις ὑπο-
μνήμασι τοῦ Καλλιμέδοντος υἱὸν ἀπέδειξεν ὄντα τὸν
Ἀγύρριον.

25. γερόνασι δὲ καὶ οἶδε ὀψοφάγοι. Ἀνταγόρας 25

f μὲν ὁ ποιητὴς οὐκ εἶα τὸν παῖδα ἀλείφαι τὸν ἰχθύνα,

ἀλλὰ λουῖσαι, ὡς φησὶν Ἡγήσανδρος. ἐν δὲ στρατο-

πέδῳ ἔφοντι, φησὶν, αὐτῷ γόγγρων λοπάδα καὶ πε-

ριεξωσμένῳ Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς παραστάς, ἄρά γε,

εἶπεν, ὦ Ἀνταγόρα, τὸν Ὀμηρον οἶει τὰς τοῦ Ἀγα- 30

μέμνονος πράξεις ἀναγράψαι γόγγρους ἔφοντα; κά-

κεινον οὐ φαύλως λόγος εἶπεῖν, σὺ δὲ οἶει, φησί, τὸν

Ἄγαμέμνονα τὰς πράξεις ἐκείνας ἐργάσασθαι πολυ-
 πραγμονοῦντα τίς ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρους ἔψει;
 ὄρνιν δ' ἔφων ποτὲ ὁ Ἀνταγόρας οὐκ ἔφη βαδιεῖσθαι
 εἰς τὸ βαλανεῖον, εὐλαβούμενος μὴ ποτε οἱ παῖδες
 5 τὸν ζωμὸν ἐκροφήσωσι. Φιλοκύνους δ' εἰπόντος ὅτι
 ἢ μήτηρ τηρήσει, ἐγὼ οὖν, εἶπε, τῇ μητρὶ ὀρνίθειον 341
 ζωμὸν πιστεύσω; καὶ Ἀνδροκύδης δ' ὁ Κυζικηνὸς
 ζωγράφος φίλιχθυς ὢν, ὡς ἱστορεῖ Πολέμων, ἐπὶ
 τοσοῦτον ἦλθεν ἡδυπαθείας ὡς καὶ τοὺς περὶ τὴν
 10 Σκύλλαν ἰχθῦς κατὰ σπουδὴν γράφαι.

26. περὶ δὲ Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου διθυραμ-
 βοποιῦ Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς τάδε γράφει
 ὑπερβολῇ λέγουσι τὸν Φιλόξενον,
 τῶν διθυράμβων τὸν ποιητὴν, γεγυμέναι
 15 ὀσοφάγον. εἶτα πουλύποδα πηχῶν δυοῖν b
 ἐν ταῖς Συρακούσαις ποτ' αὐτὸν ἀγοράσαι,
 καὶ σκευάσαντα καταφαγεῖν ὅλον σχεδὸν
 πλὴν τῆς κεφαλῆς. ἀλόντα δ' ὑπὸ δυσπεψίας
 κακῶς σφόδρα σχεῖν· εἶτα δ' ἰατροῦ τινὸς
 20 πρὸς αὐτὸν εἰσελθόντος, ὃς φάυλως πάνυ
 ὀρῶν φερόμενον αὐτὸν εἶπεν, εἰ τί σοι
 ἀνοικονόμητόν ἐστι, διατίθου ταχύ,
 Φιλόξεν'· ἀποθανεῖ γὰρ ὥρας ἐβδόμης.
 κακείνος εἶπε, τέλος ἔχει τὰ πάντα μοι, c
 25 ἰατρέ, φησί, καὶ δεδιώκηται πάλα.
 τοὺς διθυράμβους σὺν θεοῖς καταλιμπάνω
 ἡνδρωμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους,
 οὓς ἀνατίθημι ταῖς ἑμαυτοῦ συντροφίαις
 Μούσαις... Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον ἐπιτρόπους.
 30 ταῦθ' αἰ διαθήκαι διασκαφοῦσιν. ἀλλ' ἐπεὶ
 ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἔῃ
 οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμὸν ἀναβοᾷ,

d καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἧς κλύειν χρεών,
 ἴν' ἔχων ἀποτρέχω πάντα τὰ μαυτοῦ κάτω,
 τοῦ πουλύποδός μοι τὸ κατάλοιπον ἀπόδοτε.

κάν ἄλλω δὲ μέρει φησί

Φιλόξενός ποθ', ὡς λέγουσ', ὁ Κυθήριος 5
 ἠὔξατο τριῶν ἔχειν λάρυγγα πήχεων,
 ὅπως καταπίνω, φησίν, ὅτι πλείστον χρόνον
 καὶ πάνθ' ἅμα μοι τὰ βρώμαθ' ἠδουήν ποιῆ.

e καὶ Διογένης δὲ ὁ κύων ὤμῶν πουλύποδα καταφα-
 γῶν ἐπιθεμένης αὐτῷ τῆς γαστρὸς ἀπέθανε. περὶ δὲ 10
 τοῦ Φιλοξένου καὶ ὁ παρωδὸς Σώπατρος λέγων φησί
 δισσαῖς γὰρ ἐν μέσαισιν ἰχθύων φοραῖς
 ἦσται τὸν Αἴτνης ἐς μέσον λεύσσω σκοπόν.

27. καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ρήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὡς
 φησι Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δηλίῳ, διηγούμενος τοὺς 15

f παρὰ Ἀρπάλου δωροδοκῆσαντας. γράφει δ' οὕτως
 Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.

B. μακάριος, εἶπερ μεταδίδωσι μηδενί.

A. καὶ Μοιροκλῆς εἶληφε χρυσίον πολὺ.

B. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχῆς δ' ὁ λαμβάνων. 20

A. εἶληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.

B. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.

A. ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.

342 B. τοὺς ἰχθυοπάλας οὗτος ἡμῶν πλουτιεῖ,
 ὀψοφάγος ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους. 25

καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητῆς φησι

τόν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην πέρα,

ὃς ἠπίαις φωναῖσιν ἔμφρονος λόγου

κόμποις παφλάζων ἠπίοις πυκνώμασιν

πρὸς πᾶν . . . δύσας ἔχει 30

μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ τὸν Ὑπερείδην πρὸς τῷ

ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι, καθάπερ καὶ ἡ
 Καλλιὰν τὸν ῥήτορα Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπιδῆ
 ἄλλον δ' ἰχθύν

μεγέθει πῖσυνόν τινα τοῖσδε τόποις
 5 ἦκει κομίσας
 γλανκός τις ἐν πόντῳ γαλεοῦς
 σῖτον ὀψοφάγων λίχνων τ' ἀνδρῶν
 ἀγάπημα φέρω κατ' ὤμων.
 τίνα τῶδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;
 10 πότερον χλωροῦ τρίμματι βρέξας,
 ἢ τῆς ἀγρίας
 ἄλμης νάμασι σῶμα λιπάνας
 πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;
 ἔφα τις ὡς [ἐν] ἄλμῃ
 15 θερμοῦ τοῦτο φάγοι γ' ἐφθὸν ἀνὴρ Μοσχίων φί-
 λαυλος.

βοῶς δ' ὄνειδος ἴδιον, ὧ Καλλιὰ,
 εἰ σὺ μὲν ἀμφίτε σῦκα καὶ ἀμφὶ ταρίχη ἀγάλλει,
 τοῦδ' ἐν ἄλμῃ παρεόντος οὐ γεύει χαρίεντος ὄψου.
 20 τὰ μὲν σῦκα ὡς ἂν συκοφάντην λοιδορῶν, τὰ δὲ τα-
 ρίχη μήποτε καὶ ὡς αἰσχροποιουῦντος. καὶ ὁ Ἐρμιππος
 δέ φησιν ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν
 ἔωθινὸν τὸν Ὑπερείδην ποιεῖσθαι νῦν τοὺς περιπά-
 τους ἐν τοῖς ἰχθύσιν.

25 2S. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης καὶ Ἀριστοτέλη
 τὸν φιλόσοφον ὀψοφάγον φησὶ γεγονέναι. καὶ Μά-
 των δ' ὁ σοφιστὴς ὀψοφάγος ἦν. δηλοῖ δὲ τοῦτ' Ἀν- d
 τιφάνης ἐν Κιθαρωδῶ, οὗ ἡ ἀρχὴ οὐ ψεῦδος οὐδὲν
 φησιν,

30 ὀφθαλμὸν ὄρουτέν τις ὥσπερ ἰχθύος
 Μάτων προσελθόν.

Ἀναξίλας δ' ἐν Μονοτρόπῳ

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὑπερβολὴ γαστριμαργίας τὸ καὶ ἀρπάζειν ἐσθίουντα,
e καὶ ταῦτα κρανίον κεστρέως, εἰ μὴ ἄρα οἱ περὶ ταῦτα
δεινοὶ ἴσασιν ἐνόν τι χρήσιμον ἐν κεστρέως κρανίῳ, 5
ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἀρχεστράτου λιχνείας ἐμφανίσαι ἡμῖν.

29. Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κατάλογον ποιῆ-
ται ὀψοφάγων ἐν τούτοις

Εὐθύνοσ δ' ἔχων

σανδάλια καὶ σφραγίδα καὶ μεμυρισμένος 10
ἐλογίζετο τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι·

f Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
ἄνδρες παλαιοὶ ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες,
οἷοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
ὄρῳντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι, 15
ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ.

κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον τοιαδί,
ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν

τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαί τινας

343 ὑμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα, 20
ὄψου δὲ [δεῦρο] μηδὲν εἰσπλεῖν μηδὲ γοῦ.

τί οὖν ὄφελος τῶν νησιάρχων ἐστὶ; δεῖ
νόμῳ κατακλείσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
τῶν ἰχθύων. νυνδὲ Μάτων συνήρπακεν

τοὺς ἀλιέας, καὶ Διογείτων νῆ Δία 25

ἅπαντας ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν,

κοῦ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾶν τοιαῦτα φιλῶν.

γάμοι δ' ἐκείνοις καὶ πότοι νεανικοὶ
ἦσαν.

b Εὐφρων δὲ ἐν Μούσαις 30

Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν ἐν πλήθει νέων

μεστὴν ζέουσαν λοπάδα νηρείων τέκνων,

ἐπίσχετ' ὀργῇ χειῖρας ἠρεθισμένος·
 τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν ;
 τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἀρπάσαι ;
 ποῦ Κόρυδος ἢ Φυρόμαχος ἢ Νείλου βία ;
 5 ἴτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ' οὐδὲν ἂν λάβοι.

30. τῆς αὐτῆς ιδέας καὶ Μελάνθιος ἦν ὁ τῆς c
 τραγωδίας ποιητής. ἔγραψε δὲ καὶ ἔλεγεια. κωμω-
 δοῦσι δ' αὐτὸν ἐπ' ὀψοφαγία Λεύκων ἐν Φράτερσιν,
 Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ, Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ. ἐν
 10 δὲ τοῖς Ἰχθύσιν Ἀρχιππος τῷ δράματι ὡς ὀψοφάγου
 δήσας παραδίδωσι τοῖς ἰχθύσιν ἀντιβρωθησόμενον.
 ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀρίστιππος ὁ σωκρατικὸς ὀψοφάγος
 ἦν· ὅστις καὶ ὑπὸ Πλάτωνός ποτε ὄνειδιζόμενος ἐπὶ
 τῇ ὀψοφαγίᾳ, ὡς φησι Σωτίων καὶ Ἡγήσανδρος.
 15 γράφει δὲ οὕτως ὁ Δελφός Ἀρίστιππος, Πλάτωνος d
 ἐπιτιμήσαντος αὐτῷ διότι πολλοὺς ἰχθῦς ἠγόρασε,
 δυοῖν ὀβολοῖν ἔφησεν ἕωνῆσθαι. τοῦ δὲ Πλάτωνος
 εἰπόντος ὅτι καὶ αὐτὸς ἂν ἠγόρασα τοσοῦτου, ὄρῳ
 οὔν, εἶπεν, ὦ Πλάτων, ὅτι οὐκ ἐγὼ ὀψοφάγος, ἀλλὰ
 20 σὺ φιλάργυρος.' Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀύλητριδίῃ ἢ Δι-
 δύμαις Φοινικίδην τινὰ ἐπ' ὀψοφαγία κωμωδῶν
 φησίν

ὁ μὲν Μενέλεως ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
 τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναῖκα τὴν ὄψιν καλήν,
 25 Φοινικίδης δὲ Ταυρῆα δι' ἔργελυν.

31. Δημοσθένης δὲ ὁ ρήτωρ Φιλοκράτην, ἐπειδὴ e
 ἐκ τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόρα-
 ζεν, εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὀψοφαγίαν λοιδορεῖ. Διοκλῆς
 δὲ ὁ ὀψοφάγος, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος, πυθομένου
 30 τινὸς αὐτοῦ πότερος χρηστότερος ἰχθύς, γόγγρος ἢ
 λάβραξ, ὃ μὲν ἐφθός, ἔφη, ὃ δὲ ὀπτός. ὀψοφάγος δ'
 ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγωδός, Ἀθηνίωνος μὲν

μαθητῆς οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα τοῦ Μαυρουσίων βασιλέως, ὡς φησιν Ἀμάραντος ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, f
γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τοῦπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑψιπύλην ὑπεκρίνατο

μή με Λεοντήος τραγικοῦ κιναρηφάγου ἦθος 5
λεύσσω Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὄρα.

ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχω φίλος, οὐδέ τιν' ᾧδε
γῆρυν χρυσολόβοις οὐκασιν ἠγάσατο.

νῦν δέ με χυτρόποδες κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγηννα

344 χήρωσαν φωνῆς γαστρὶ χαριζόμενον. 10

32. Φόρουσκον δὲ φησιν Ἠγήσανδρος τὸν ἰχθυο-
φάγον οὐ δυνηθέντα ὅσον ἠθέλεν ἀφελεῖν τοῦ ἰχθύος,
ἀλλ' ἀκολουθήσαντος αὐτῷ πλείονος εἰπεῖν

τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται,
καὶ ὄλον τὸν ἰχθὺν ἀναλωῶσαι. Βίων δὲ προαρπάσαν- 15
τός τινος τὰ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος στρέψας καὶ αὐτὸς καὶ
δαψιλῶς φαρῶν ἐπεῖπεν

Ἴνῶ δὲ τὰπὶ θάτερο' ἐξειργάζετο.

b Θεόκριτος δ' ὁ Χῖος τελευτησάσης τῆς γυναικὸς Διο-
κλεῖ τῷ ὀψοφάγῳ, ἐπειδὴ ποιῶν αὐτῇ τὸ περιδίειπνον 20

πάλιν ὀψοφάγει κλαίων ἅμα, παῦσαι, φησί, κλαίων,
ᾧ πόνηρε· οὐδὲν γὰρ πλέον ὀψοφαγῶν ποιήσεις. τοῦ
δ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἀγρὸν καταβεβρωκότος εἰς ὀψοφα-
γίαν, ἐπειδὴ θερμόν ποτε καταβροχθίσας ἰχθὺν ἔφησε
τὸν οὐρανὸν κατακεκαῦσθαι, λοιπόν, ἔφησεν, ἐστίν, 25

ὁ Θεόκριτος, σοὶ καὶ τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν, καὶ ἔση
τρία τὰ μέγιστα ἠφανικῶς, γῆν καὶ θάλασσαν καὶ

c οὐρανόν. Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ βίων φίλιχθύν
τινα ἀναγράφων φησὶν οὕτως Ἐτέχνων ὁ παλαιὸς ἀν-
λητῆς, Χάρμον τοῦ ἀύλητοῦ τελευτήσαντος (ἦν δὲ 30
φίλιχθυσ) ἀποπυρίδας ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐνήγιζεν
αὐτῷ. καὶ Ἀλεξίς δ' ὁ ποιητῆς ἦν ὀψοφάγος, ὡς ὁ

Σάμιός φησι Λυγχεύς· καὶ σκωπτόμενος ὑπό τινων
 σπερμολόγων εἰς ὀψοφαγίαν, ἐρομένων τε ἐκείνων τί
 ἂν ἤδιστα φάγοι, ὃ Ἄλεξις, σπερμολόγους, ἔφη, πε-
 φουγγμένους.

5 33. Νόθιππον δὲ τὸν τραγωδιοποιὸν [ὄν] Ἐρ-
 μιππος ἐν ταῖς Μοῖραις φησὶν
 εἰ δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοι- d
 ὄνδε μάχεσθαι,
 καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγαῖτ' ὀπτὴ μεγάλη καὶ πλευ-
 ρὸν ὕειον,
 10 τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν
 δὲ Νόθιππον ἐν' ὄντα.
 εἷς γὰρ μόνος ὢν κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελο-
 πόννησον ἅπασαν.

15 ὅτι δὲ οὗτος ἦν ὁ ποιητὴς σαφῶς παρίστησι Τηλε-
 κλείδης ἐν Ἡσιόδοις. Μυνηίσκος ὁ τραγικὸς ὑποκρι-
 τὴς κωμωδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρφακι ὡς ὀψο-
 φάγος οὕτως

ὁδὶ μὲν ἀναγυράσιος ὀρφῶς ἐστί σοι. e
 20 Β. οἶδ', ᾧ φίλος Μυνηίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
 Α. καλῶς λέγεις.

καὶ Λάμπωνα δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις κωμω-
 δοῦσι Καλλίας Πεδήταις καὶ Λύσιππος Βάγκαις.
 Κρατῖνος δ' ἐν Δραπέτισιν εἰπὼν περὶ αὐτοῦ

25 Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν
 ψῆφος δύναται φλεγυρὰ
 δεῖπνου φίλων ἀπείργειν,
 ἐπιφέρει
 νῦν δ' αὖθις ἐρυγγάνει·
 30 βρύκει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν,
 τρίγλη δὲ κἂν μάχοιτο.

34. Ἡδύλος δ' ἐν ἐπιγράμμασιν ὀψοφάγους κατα-
λέγων Φαίδωνος μὲν τινος ἐν τούτοις μέμνηται

Φαίδων δέ τε φυνκιδ' ἐνεΐκαι

χορδάς θ' ὁ ψάλτης· ἔστι γὰρ ὀψοφάγος.

Ἄγιδος δ' ἐν τούτοις

5

ἐφθός ὁ κάλλιχθυσ· νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,

345 ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἄγρις ὁ τῶν λοπάδων.

γίγνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ὁ βούλεται. ἀλλ' ἀπό-
κλειε . . .

ἤξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεὶς τυχὸν ὡς Ζεὺς

10

χρυσορόης ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίου λοπάδα.

καὶ γυναιῖκα δέ τινα Κλειῶ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις σκώπτων
φησὶν

ὀψοφάγει Κλειοῖ· καταμύομεν· ἦν δὲ θελήσης,

b ἔσθε μόνῃ. δραχυῆς ἔστιν ὁ γόγγρος ἅπας.

15

θὲς μόνου ἢ ζώνῃν ἢ ἐνώτιον ἢ τι τοιοῦτον

σύσσημον. τὸ δ' ὄραν μὴ μόνον οὐ λέγομεν.

ἡμετέρη σὺ Μέδουσα· ἕλιθούμεθα πάντα πάλαι
που

οὐ Γοργοῦς, γόγγρου δ' οἱ μέλει λοπάδι.

20

35. Ἀριστόδημος δ' ἐν τοῖς γελοίοις ἀπομνημο-
νεύμασιν Εὐφράνορά φησι τὸν ὀψοφάγον ἀκούσαντα

c ὅτι ἄλλος ἰχθυόφάγος ἀπέθανε θερμὸν ἰχθύος τέμα-
χος καταπιῶν ἀναφωνῆσαι, ἱερόσυλος ὁ θάνατος.

Κίνδων δὲ ὁ ὀψοφάγος καὶ Δημύλος, ὀψοφάγος δὲ καὶ

25

οὗτος, γλαύκου παρατεθέντος, ἄλλου δ' οὐδενός, ὁ
μὲν τὸν ὀφθαλμὸν κατελάβετο, καὶ ὁ Δημύλος ἐπὶ

τὸν ἐκείνου ὀφθαλμὸν ἐπιβαλὼν ἐβιάζετο φωνῶν,
ἄφες καὶ ἀφήσω. ἐν δείπνῳ δέ ποτε καλῆς λοπάδος

ὄψου παρατεθείσης ὁ Δημύλος οὐκ ἔχων ὅπως αὐτὴν
μόνος καταφάγη ἐνέπτυσεν εἰς αὐτήν. Ζήνων δ' ὁ
Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστης πρὸς τὸν ὀψοφάγον, ᾧ

30

συνέζη ἐπὶ πλείονα χρόνον, καθά φησιν Ἀντίγονος ὁ δ
 Καρύστιος ἐν τῷ Ζήνωνος βίῳ, μεγάλου τινὸς κατὰ
 τύχην ἰχθύος παρατεθέντος, ἄλλου δ' οὐδενὸς παρε-
 σκευασμένου, λαβὼν ὅλον ὁ Ζήνων ἀπὸ τοῦ πίνακος
 5 οἶος ἦν κατεσθίειν. τοῦ δ' ἐμβλέψαντος αὐτῷ, τί
 οὖν, ἔφη, τοὺς συζῶντάς σοι οἶει πάσχειν, εἰ σὺ μίαν
 ἡμέραν μὴ δεδύνησαι ἐνεργεῖν ὀψοφαγίαν; Ἴστρος δέ
 φησι Χοιρίλον τὸν ποιητὴν παρ' Ἀρχελαίου τέσσαρας
 μῶς ἐφ' ἡμέρας λαμβάνοντα, ταύτας καταναλίσκεν
 10 εἰς ὀψοφαγίαν γενόμενον ὀψοφάγον. οὐκ ἄγνωσῶ δέ
 καὶ τοὺς ἰχθυοφάγους παῖδας, ὧν Κλέαρχος μνημο-
 νεύει ἐν τῷ περὶ θινῶν φάσκων Ψαμμίτιχον τὸν Αἰ- 0
 γυπτίων βασιλέα παῖδας θρέψαι ἰχθυοφάγους, τὰς
 πηγὰς τοῦ Νείλου βουλόμενον εὐρεῖν· καὶ ἄλλους δέ
 15 ἀδίψους ἀσκῆσαι τοὺς ἐρευνησομένους τὰς ἐν Λιβύῃ
 ψάμμους, ὧν ὀλίγοι διεσώθησαν. οἶδα δέ καὶ τοὺς
 περὶ Μόσσυνον τῆς Θράκης βοῦς, οἱ ἰχθύς ἐσθίουσι,
 παραβαλλομένους αὐτοῖς εἰς τὰς φάτνας. Φοινικίδης
 δὲ τοὺς ἰχθύς παρατιθεῖς τοῖς τὰς συμβολὰς δεδω-
 20 κόσι, τὴν μὲν θάλασσαν ἔλεγε κοινὴν εἶναι, τοὺς δ'
 ἐν αὐτῇ ἰχθύς τῶν ὠνησαμένων.

36. εἴρηται δὲ καὶ ὁ ὀψοφάγος, ὧ ἑταῖροι, καὶ τὸ Γ
 ὀψοφαγεῖν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις δευτέραις
 οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν.

25 Κηφισόδωρος Ἰί

οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης.

Μάχων Ἐπιστολῇ

ὀψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης

θεμέλιος ἡμῖν. προσπεπονθέναι τι δεῖ

30

τὸν μὴ τὰ παραδοθέντα λυμανούμενον.

πεφροντικῶς αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός.

ἔπειτ' ἐπὶ ἢ καθαρὰ τὰ σθητήρια,

οὐκ ἂν διαμάρτοις. ἔψε καὶ γεύου πυκνά.
 ἄλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ'. ἔτ' ἐπιδειταί τινος
 ἐτέρου· πάλιν γεύου σὺ μέχρη ἂν ἠδύς ἤ.
 ὡσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως ἂν ἀρμόσῃ.
 εἶθ' ὁπότεν ἤδη πάντα συμφωνεῖν δοκῆ,
 εἶσαγε διὰ πασῶν νικολαΐδας μυκόνιος.

b πρὸς τούτοις τοῖς ὀψοφάγοις, ἄνδρες ἑταῖροι, οἶδα καὶ
 τὸν παρ' Ἡλείοις τιμώμενον ὀψοφάγον Ἀπόλλωνα.
 μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Ἀτταλον
 ἐπιστολῇ. οἶδα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ Πισάτιδι γραφὴν
 ἀνακειμένην ἐν τῷ τῆς Ἀλφειώσας Ἀρτέμιδος ἱερῷ.
 c Κλεάνθους δ' ἐστὶ τοῦ Κορινθίου· ἐν ἣ Ἰοσειδῶν
 πεποιήται θύννον τῷ Διὶ προσφέρων ᾠδίνοντι, ὡς
 ἱστορεῖ Δημήτριος ἐν ὀγδόῃ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου.

37. καὶ τοσαῦτα μὲν, ἔφη ὁ Δημόκριτος, καὶ αὐ- 15
 τὸς ὑμῖν προσοψωνήσας, οὐκ ὀψοφαγήσων, παρῆλθον,
 διὰ τὸν πάντ' ἄριστον Οὐλπιανόν, ὃς διὰ τὰ Σύρων
 πάτρια καὶ ἡμᾶς τῶν ἰχθύων ἀπεστέρησεν, ἕτερόν ἐξ
 ἐτέρων ἀεὶ παρεισφέρων. καίτοι γε Ἀντίπατρος ὁ
 Ταρσεὺς ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τετάρτῳ περὶ δεισιδαι- 20
 μονίας λέγεσθαί φησι πρὸς τινῶν ὅτι Γάτις ἢ τῶν
 Σύρων βασίλισσα οὕτως ἦν ὀψοφάγος ὥστε κηρῶσαι
 ἄτερο Γάτιδος μηδένα ἰχθύν ἐσθίειν· ὑπ' ἀγνοίας δὲ
 τοὺς πολλοὺς αὐτὴν μὲν Ἀτεργάτιν ὀνομάζειν, ἰχθύων
 δὲ ἀπέχεσθαι. Μνασείας δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀσίας 25
 φησὶν οὕτως ἔμοι μὲν ἢ Ἀτεργάτις δοκεῖ χαλεπὴ βα-
 σίλισσα γεγονέναι καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπεστατη-
 κέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἰχθύν μὴ ἐσθίειν,
 ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν, διὰ τὸ ἀρέσαι αὐτῇ τὸ
 e βρῶμα. καὶ διὰ τὸδε νόμιμον ἔτι διαμένειν, ἐπὰν 30
 εὔξωνται τῇ θεῷ, ἰχθύς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀνατι-
 θέναι· τοὺς δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀληθι-

νοὺς ἰχθῦς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀψοποιησαμένους παρα-
 τιθέναι, ἐφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπτούς, οὓς δὴ αὐτοὶ
 καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς. καὶ μικρὸν
 προελθὼν πάλιν φησὶν ἢ δέ γε Ἀπεργάτις, ὥσπερ
 5 Ξάνθος λέγει ὁ Λυδός, ὑπὸ Μόξου τοῦ Λυδοῦ ἀλοῦσα
 κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ ἐν τῇ περὶ Ἀσκά-
 λωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν, καὶ ὑπὸ τῶν ἰχθύων
 κατεβρώθη.

35. τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς, ἄνδρες φίλοι, ἐκόντες
 10 παρελίπετε ὡς ἱερὸν τινα ἰχθύν τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ
 κωμωδιοποιῷ, ὃν φησι τῷ Γηρυνόῳ σκευάζεσθαι ἐν
 τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ τούτων λέγων

τούτῳ δ' ὀπτόταν ναέται χῶρας
 ἰχθύν τιν' ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον,
 15 τῆς περικλύστου δ' ἄλλας Κρήτης
 μείζω μεγέθει, λοπάς ἐστ' αὐτῷ
 δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.
 καὶ περιοίκους εἶναι ταύτης
 Σίνδους Λυκίους Μυγδομώτας
 20 Κραναοὺς Παφίους. τούτους δ' ὕλην
 κόπτειν, ὀπτόταν βασιλεὺς ἔφη
 τὸν μέγαν ἰχθύν, καὶ προσάγοντας
 καθ' ὅσον πόλεως ἔστηκεν ὄρος
 25 τούσδ' ὑποκάειν, λίμνην δ' ἐπάγειν
 ὕδατος μεστήν εἰς τὴν ἄλμην,
 τοὺς δ' ἄλλας αὐτῷ ξεύγη προσάγειν
 μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατόν.
 περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
 30 πέντε κέλητας πεντασκάλμους,
 περιαγγέλλειν τ' οὐχ ὑποκάειν
 Λυκίων πρυτάνεις. Β. ψυχρὸν τουτί.
 παύου φουσῶν, Μακεδῶν ἄρχων

σβέννυ Κελτούς, μὴ προσκαύσης.

οὐκ ἄγνωσθ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἶρηκεν ὁ Ἐφίππος
 c κὰν Πελταστῆ τῷ δράματι, ἐν ᾧ καὶ ταῦτα ἐκείνοις
 ὑποτέτακται

τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ καὶ ζῆ
 5 θανμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
 οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς,
 σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἔλκων.

εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος ὁ Ἐφίππος εἶρηκεν
 ὥρα σοὶ ζητεῖν, ᾧ καλὸν Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν 10
 ἡμᾶς, καὶ τῶν εἰρημένων τούτων

εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
 ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε.
 σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι,

κατὰ τὸν Αἰσχύλου Προμηθεῖα.

d 39. καὶ ὁ Κύνουλος ἀνεβόησε, καὶ τίν' ἂν τῶν
 μεγάλων οὔτος οὐκ ἰχθύων, ἀλλὰ ζητήσεων ἐπὶ νοῦν
 λάβοι; ὅς τὰς ἀκάνθας αἰεὶ ἐκλέγει ἐψητῶν τε καὶ
 ἀθερινῶν καὶ εἴ τι τούτων ἀτυχέστερόν ἐστιν ἰχθύ-
 διον, τὰ μεγάλα τεμάχη παραπεμπόμενος. καθάπερ 20
 γάρ

ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις

(φησὶν ἐν Ἰξίονι Εὐβουλος)

ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἐκάστοτε
 ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας
 25 καὶ κάρδαμ' ἐσκενασμένα,

οὔτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ λεβητοχάρων Οὐλπιανός, κατὰ
 c τὸν ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν, μηδὲν μὲν ἐσθί-
 ει τῶν ἀνδρῶν προσηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς ἐσθίου-
 τας εἰ παρεῖδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι ἢ 30
 χονδρωῶδες τῶν πάρατεθέντων, οὐδ' ἐπὶ νοῦν βαλλό-
 μενος τὰ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, ὅς τὰς

αὐτοῦ τραγωδίας τεμάχῃ εἶναι ἔλεγε τῶν Ὀμήρου
 μεγάλων δαίπνων. φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάντων ὁ Αἰ-
 σχύλος, ὃς καὶ ἠττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὡς Θεόφραστος
 ἢ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς εἶρηκεν, ἔφη χρόνον
 5 τὰς τραγωδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς ὅτι νομιεῖται τὴν
 προσήκουσαν τιμὴν.

40. πόθεν δὲ καὶ εἰδέναι δύναται ἄπερ εἶπε
 Στρατόνικος ὁ κιθαριστῆς εἰς Πρόπιν τὸν Ῥόδιον κι-
 θαρῳδόν; Κλέαρχος γὰρ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν φη-
 10 σιν ὡς ὁ Στρατόνικος θεασάμενος τὸν Πρόπιν, ὄντα
 τῷ μὲν μεγέθει μέγαν τῇ δὲ τέχνῃ κακὸν καὶ ἐλάτ-
 τουα τοῦ σώματος, ἐπερωτώντων αὐτὸν ποῖός τις
 ἔστιν, εἶπεν ὀυδεὶς κακὸς μέγας ἰχθύς, ἀλνισσόμενος 34S
 ὅτι πρῶτον μὲν οὔδεὶς ἔστιν, εἰθ' ὅτι κακός, καὶ πρὸς
 15 τούτοις μέγας μὲν ἰχθύς δὲ διὰ τὴν ἀφωσίαν. Θεό-
 φραστος δ' ἐν τῷ περὶ γελοίου λεχθῆναι μὲν φησι
 τὴν παροιμίαν ὑπὸ τοῦ Στρατονίκου, ἀλλ' εἰς Σιμ-
 μύκαν τὸν ὑποκριτὴν, διελόντος τὴν παροιμίαν ὀυ-
 δεὶς μέγας σαπρὸς ἰχθύς. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ναξίῳ
 20 πολιτείᾳ περὶ τῆς παροιμίας οὕτω γράφει τῶν παρὰ
 Ναξίοις εὐπόρων οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἄστυ ᾧκουν, οἱ δὲ b
 ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κώμας. ἐν οὖν δή τιμι τῶν
 κωμῶν, ἣ ὄνομα ἦν Λησιτάδα, Τελεσταγόρας ᾧκει,
 πλούσιός τε σφόδρα καὶ εὐδοκιμῶν καὶ τιμώμενος
 25 παρὰ τῷ δήμῳ τοῖς τ' ἄλλοις ἅπασιν καὶ τοῖς καθ'
 ἡμέραν πεμπομένοις. καὶ ὅτε καταβάντες ἐκ τῆς πό-
 λεως δυσωνοῦντό τι τῶν πωλουμένων, ἔθος ἦν τοῖς
 πωλοῦσιν λέγειν ὅτι μᾶλλον ἂν προέλοιτο Τελεστα-
 γόρα δοῦναι ἢ τοσοῦτου ἀποδόσθαι. νεανίσκοι οὖν
 30 τινὲς ᾧνούμενοι μέγαν ἰχθύν, εἰπόντος τοῦ ἀλιέως c
 τὰ αὐτά, λυπηθέντες τῷ πολλάκις ἀκούειν. ὑποπιόν-
 τες ἐκώμασαν πρὸς αὐτόν. δεξαμένου δὲ τοῦ Τελε-

σταγόρου φιλοφρόνως αὐτοὺς οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε ὕβρισαν καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπιγάμους. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ Νάξιοι καὶ τὰ ὄπλα ἀναλαμβάνοντες ἐπῆλθον τοῖς νεανίσκοις· καὶ μεγίστη τότε στάσις ἐγένετο, προστατοῦντος τῶν Ναξίων Λυγδάμιδος, ὃς ἀπὸ ταύτης τῆς στρατηγίας τύραννος ἀνεφάνη τῆς πατρίδος.

d 41. οὐκ ἄκαιρον δὲ εἶναι νομίζω [εἰπεῖν] ἔτι καὶ αὐτός, ἐπειδὴ περ ἐμνήσθην τοῦ κιθαριστοῦ Στρατονίκου, λέξαι τι περὶ τῆς εὐστοχίας αὐτοῦ τῶν ἀποκρίσεων. διδάσκων γὰρ κιθαριστάς, ἐπειδὴ ἐν τῷ διδασκαλείῳ εἶχεν ἐννέα μὲν εἰκόνας τῶν Μουσῶν, τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος μίαν, μαθητὰς δὲ δύο, πυνθανομένου τινὸς πόσους ἔχει μαθητὰς, ἔφη, σὺν τοῖς θεοῖς δώδεκα. εἰς Μύλασα δ' ἐπιδημήσας καὶ κατιδῶν ναοὺς μὲν πολλοὺς, ἀνθρώπους δὲ ὀλίγους, στὰς ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἔφη, ἀκούετε ναοί. Μάχων δὲ αὐτοῦ e ἀναγράφει τάδε ἀπομνημονεύματα

Στρατόνικος ἀπεδήμησεν εἰς Πέλλαν ποτὲ παρὰ πλειόνων ἔμπροσθε τοῦτ' ἀκηκώς, ὡς σπληνικοὺς εἴωθεν ἢ πόλις ποιεῖν ἐν τῷ βαλανείῳ· καταμαθὼν οὖν πλείονας γυμναζομένους τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ κομφῶς τό τε χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἡσικηκότας, διαμαρτάνειν ἔφρασκε τοὺς εἰρηκότας αὐτῷ· καταμαθὼν δ', ἠνίκ' ἐξῆει πάλιν, τῆς κοιλίας τὸν σπλῆν' ἔχοντα διπλάσιον . . . καθήμενος γὰρ ἐνθάδ' οὗτος φαίνεται

f τὰ θ' ἱμάτια τῶν εἰσιόντων λαμβάνων τηρεῖν ἅμα καὶ τοὺς σπλῆνας εὐθέως, ἵνα μηδ' ἠτισοῦν τοῖς ἔνδον ἢ στενοχωρία.

ψάλτης κακὸς Στρατόνικον ἐστιῶν ποτὲ

ἐπεδείκνυτ' αὐτῷ τὴν τέχνην παρὰ τὸν πότον.
 οὔσης δὲ λαμπρᾶς καὶ φιλοτίμου τῆς δοχῆς,
 ψαλλόμενος ὁ Στρατόνικος, οὐκ ἔχων δ' ὄρω
 διαλέξεθ' ἑτέρω, συγκατέθλα τὸ ποτήριον.
 ἤτησε μείζον. καὶ κινάθους πολλοὺς λαβών, 319
 τῷ θ' ἠλίω τὴν κύλικα δείξας, συντόμως
 πιῶν καθεῦθε, τᾶλλ' ἐπιτρέψας τῇ τύχῃ.
 ἐπὶ κῶμον ἐλθόντων δὲ τῷ ψάλτῃ τινῶν
 ἑτέρων κατὰ τύχην, ὡς ἔοικε, γνωρίμων,
 10 ἔξινος ὁ Στρατόνικος ἐγένετ' εὐθέως.
 προσπνυθανομένων δ' ὅ τι πολὺν πίνων ἀεὶ
 οἶνον ἐμεθύσθη συντόμως, ἀπεκρίνατο,
 ὁ γὰρ ἐπίβουλος κἀναγῆς ψάλτης, ἔφη,
 ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ δειπνίσας ἀπέκτονεν.

15 Στρατόνικος εἰς Ἀβδηρ' ἀποδημίσας ποτὲ b
 ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τιθέμενον αὐτόθι,
 ὁρῶν ἕκαστον τῶν πολιτῶν κατ' ἰδίαν
 κερητημένον κήρυκα, κηρύττοντά τε
 ἕκαστον αὐτῶν ὅτε θέλοι νομιμησίαν,
 20 σχεδόν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ
 ὄντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν,
 ἐπ' ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει
 σχέδην, δεδορκῶς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.
 25 πνυθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινὸς
 τὸ πάθος τὸ γεγονὸς ἕξαπίνης περὶ τοὺς πόδας, c
 τοῦτ' εἶπε, τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε,
 καὶ τῶν κολάκων πολὺ θᾶττον ἐπὶ δεῖπνον
 τρέχω·

ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς
 30 μὴ ποτ' ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ' ἀναπαρῶ.
 αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖσιν ἀύλητοῦ κακοῦ
 μέλλοντος ὁ Στρατόνικος, εὐφήμει μέγχι

σπείσαντες εὐξώμεσθ' ἄν, ἡσί, τοῖς θεοῖς.

Κλέων τις ἦν κιθαρωδός, ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς,
δεινῶς ἀπάδων τῇ λύρα τ' οὐ χρώμενος.

τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ' ὅτι
ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας.

Στρατόνικος ὁ κιθαρωδός ὡς Βηρισάδην
ἐπλευσεν εἰς τὸν Πόντον, ὄντα βασιλέα.

πολλοῦ χρόνου δ' ἤδη γεγονότος ἀποτρέχειν
ἠβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ὡς δ' αὐτόν, ὡς ἔοικεν, οὐ προσίετο,

τουτ' ἀποκριθῆναί φασι τῷ Βηρισάδῃ,

σὺ γὰρ διανοεῖ, φησίν, αὐτοῦ καταμένειν;

ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησέν ποτε

Στρατόνικος ὁ κιθαρωδός. εἶτα γράδιον

ἐνέβλεπεν αὐτῷ κοῦκ ἀφίστατ' οὐδαμοῦ.

καθ' ὃ Στρατόνικος, πρὸς θεῶν, μήτερ, φράσων

τί ἔσθ' ὃ βούλει, καὶ τί μ' εἰσβλέπεις αἰεῖ;

διηπόρησα, φησίν, εἰ μήτηρ δέκα

σὲ μῆνας εἶχε κάκρᾳ τῆς κοιλίας,

πόλις δ' ἔχουσα σ' ἡμέραν ἀλγεῖ μίαν.

ἢ Νικοκρέοντος εἰσιοῦσ' Ἀξιοθεά

γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἄβρας εἰς τὸν πότον

ἀπεψόφησε, κατὰ τῷ σικωνίῳ

ἀμυγδάλην ἐπιβᾶσα συνέτριψεν τύχη.

Στρατόνικος εἶπεν, οὐχ ὅμοιος ὁ ψόφος.

ὑπὸ νύκτα τῆς φωνῆς δὲ ταύτης οὔνεκα

ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν παρρησίαν.

ἐπίδεικνυμένου πόθ', ὡς ἔοικεν, ἐν Ἐφέσῳ

ἀφροῦς κιθαρωδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,

παρῶν κατὰ τύχην ὁ Στρατόνικος τουτ' ἔφη,

ὃς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθαρίζει . . .

ἄλλους κιθαρίζων . . .

42. Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ φιλίας, Στρα-
 τόνικος, φησὶν, ὁ κιθαριστὴς ἀναπαύεσθαι μέλλων
 ἐκέλευεν αἰεὶ τὸν παῖδα προσφέρειν αὐτῷ πιεῖν, οὐχ
 ὅτι διψῶ, φησὶν, ἵνα δὲ μὴ διψήσω. ἐν δὲ Βυζαντίῳ
 5 κιθαρωδοῦ τὸ μὲν προοίμιον ἄσαντος εὔ, ἐν δὲ τοῖς 350
 λοιποῖς ἀποτυγχάνουτος, ἀναστὰς ἐκήρυξεν, ὃς ἀν
 καταμηνύσῃ τὸν τὸ προοίμιον ἄσαντα κιθαρωδόν,
 λήψεται χιλίας δραχμάς. ἐρωτηθεὶς δ' ὑπὸ τινος
 10 τίνες εἰσὶν οἱ μοχθηρότατοι, τῶν ἐν Παμφυλίᾳ Φα-
 σηλίτας μὲν ἔφησε μοχθηροτάτους εἶναι, Σιδήτας δὲ
 τῶν ἐν τῇ οἴκουμένῃ. πάλιν δ' ἐπερωτηθεὶς, ὡς φη-
 σιν Ἠγήσανδρος, πότερα Βοιωτοὶ βαρβαρώτεροι τυγ-
 χάνουσιν ὄντες ἢ Θετταλοί, Ἠλείους ἔφησεν. ἀνα-
 στήσας δὲ ποτε καὶ τρόπαιον ἐν τῇ διατριβῇ ἐπέγραψε b
 15 ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΚΩΣ ΚΙΘΑΡΙΖΟΝΤΩΝ. ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ
 τινος τίνα τῶν πλοίων ἀσφαλέστατά ἐστι, τὰ μακρὰ ἢ
 τὰ στρογγύλα, τὰ νενεωλκημένα, εἶπεν. ἐν Ῥόδῳ δ'
 ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς οὐδεὶς ἐπεσημήνατο, κατα-
 λιπὼν τὸ θέατρον ἐξῆλθεν εἰπὼν, ὅπου τὸ ἀδάπανον
 20 οὐ ποιεῖτε, πῶς ἐγὼ ἐλπίζω παρ' ὑμῶν ἔρανον λήψε-
 σθαι; γυμνικοὺς δὲ ἀγῶνας, ἔφη, διατιθέτωσαν
 Ἠλεῖοι, Κορίνθιοι δὲ θυμελικούς, Ἀθηναῖοι δὲ σκη-
 νικούς. εἰ δὲ τις τούτων πλημμελοίῃ, μαστιγούσθω c
 25 ἀγομένας μαστιγώσεις, ὡς φησι Χαρικλῆς ἐν τῷ
 πρώτῳ περὶ τοῦ ἀστικῆς ἀγῶνος. Πτολεμαίου δὲ τοῦ
 βασιλέως περὶ κιθαριστικῆς πρὸς αὐτὸν διαλεγόμε-
 νου φιλονεικότερον, ἕτερόν ἐστιν, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ,
 σκῆπτρον, ἕτερον δὲ πλήκτρον· ὡς φησι Καπίτων ὁ
 30 ἐποποιὸς ἐν τετάρτῳ τῶν πρὸς Φιλόπαππον ὑπομνη-
 μάτων. παρακληθεὶς δὲ ἀκοῦσαί ποτε κιθαρωδοῦ d
 μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἔφη

τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνέ-
νευσε.

καί τινος εἰπόντος τὸ ποῖον; ἔφη, κακῶς μὲν κιθαρί-
ζειν ἔδωκεν, ἄδειν δὲ καλῶς ἀνένευσεν. δοκοῦ δέ
ποτε καταπεσούσης καὶ ἀποκτεινάσης ἓνα τῶν πονη- 5
ρῶν, ἄνδρες, ἔφη, δοκῶ, εἰσὶ θεοί· εἰ δὲ μὴ εἰσί, δο-
κοὶ εἰσίν.

43. ἀναγράφει δὲ καὶ τάδε μετὰ τὰ προειρημένα
τοῦ Στρατονίκου ἀπομνημονευμάτων οὕτως. Στρα-
τόνικος πρὸς τὸν Χρυσογόνου πατέρα λέγοντα ὅτι 10
πάντα αὐτῷ ὑπάρχει οἰκεία· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐργολά-
βος εἶναι, τῶν δὲ υἱῶν ὃ μὲν διδάξει ὃ δὲ ἀυλήσει,
προσδεῖ γε, ἔφη ὁ Στρατόνικος, ἔτι ἐνός. εἰπόντος
δὲ τίνος; θεατοῦ, ἔφη, οἰκείου. ἐρομένου δέ τινος
ὅ τι τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν περινοστεῖ, ἀλλ' οὐκ ἐν μιᾷ 15
πόλει διαμένει, παρὰ τῶν Μουσῶν ἔφη εἰληφέναι
τέλος τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας, παρ' ὧν πράττεσθαι
μισθὸν ἀμουσίας. τὸν Φάωνα δὲ ἔφη αὐλεῖν οὐχ Ἀρ-
μουσίαν ἀλλὰ τὸν Κάδμον. προσποιουμένου δὲ εἶναι 20
Φάωνος ἀυλητικοῦ καὶ ἔχειν φάσκοντος Μεγαροῦ χο-
ρόν, ληρεῖς, ἔφη· ἐκεῖ μὲν γὰρ οὐκ ἔχεις, ἀλλ' ἔχει.
μάλιστα δὲ θαυμάζειν ἔφη τὴν τοῦ σοφιστοῦ Σατύ-
ρου μητέρα, ὅτι ὃν οὐδεμία πόλις ἐνεγκεῖν οἶα τε δέκα
ἡμέρας, ἐκείνη δέκα μῆνας ἤνεγκε. πυνθανόμενος δ'
ἐν Ἰλίῳ ἐπιδημεῖν αὐτὸν ἐν τοῖς Ἰλιείοις, ἀεὶ, ἔφησεν, 25
351 Ἰλίῳ κακά. Μυνηνακοῦ δ' αὐτῷ περὶ μουσικῆς διαμ-
φισβητοῦντος, οὐ προσέχειν αὐτῷ ἔφη, ὅτι ἀνώτερον
τοῦ σφυροῦ λέγει. τὸν δὲ φαῦλον ἰατρὸν ἀπανθημε-
ρίζειν ἔφη ποιεῖν εἰς Αἰδου τοὺς θεραπευομένους.
ἀπαντήσας δέ τινι τῶν γνωρίμων, ὡς εἶδεν ἐσπογ- 30
γισμένα τὰ ὑποδήματα καλῶς, συνηχθῆσθαι ὡς πρᾶτ-
τουτι κακῶς, νομίζων οὐκ ἂν οὕτως ἐσπογγίσθαι κα-

λῶς, εἰ μὴ αὐτὸς ἐσπόγγισεν. ἐν Τειχιούντι δὲ τῆς
 Μιλήτου μιγάδων οἰκούντων, ὡς ἐώρα πάντας τοὺς
 τάφους ξενικοὺς ὄντας, ἀπίωμεν, ἔφη, παῖ· ἐνταῦθα
 γὰρ οἱ ξένοι εἰκόασιν ἀποθνήσκειν, τῶν δ' ἀστῶν οὐ-
 5 δείς. Ζήθου δὲ τοῦ κιθαριστοῦ διεξιόντος περὶ μου-
 σικῆς, μόνῳ δὴ οὐκ ἔφη προσήκειν περὶ μουσικῆς
 λαλεῖν, ὅς γ', ἔφη, τὸ ἀμουσότατον τῶν ὀνομάτων
 εἶλου, εἰ σεαυτὸν ἀντ' Ἀμφίονος Ζήθου καλεῖς. Μα-
 κεδόνα δὲ τινα κιθαρίζειν διδάσκων ἐκπικρανθεῖς
 10 ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτὸν ποιεῖν τῶν δεόντων, εἰς Μακε-
 δονίαν, ἔφη.

44. πρὸς βαλανεῖῳ ψυχρῷ καὶ φαύλῳ κεκοσμη-
 μένον ἰδὼν ἠρῶον λαμπρῶς, ὡς ἐξῆλθε λελουμένος c
 κακῶς, οὐ θαυμάζω, ἔφη, ὅτι πολλοὶ ἀνάκεινται πί-
 15 νακες· ἕκαστον γὰρ τῶν λουομένων ὡς σωθέντα
 ἀνατιθέναι. ἐν Αἴνῳ δὲ ἔφη τοὺς μὲν ὀκτῶ μῆνας
 εἶναι ψῦχος, τοὺς δὲ τέτταρας χειμῶνα. τοὺς δὲ Πον-
 τικοὺς ἐκ τοῦ πολλοῦ ἤκειν πόντου· ὥσπερ ἐκ τοῦ
 ὀλέθρου. τοὺς δὲ Ῥοδίους ἐκάλεε λευκοὺς Κυρηναί-
 20 οὺς καὶ μνηστήρων πόλιν, τὴν δ' Ἡράκλειαν ἀνδρο-
 κόρινθον, καὶ τὸ Βυζάντιον μασχάλην τῆς Ἑλλάδος,
 τοὺς δὲ Λευκαδίους ἐώλους Κορινθίους, τοὺς δ' Ἀμ- d
 βρακιώτας μεμβρακιώτας. ἐκ τῆς δ' Ἡρακλείας ὡς
 ἐξῆι τὰς πύλας καὶ περιεσκόπει, ἐρομένου τινὸς τί
 25 περισκοπεῖ, αἰσχύνεσθαι ἔφη μὴ ὀφθῆ, ὥσπερ ἐκ
 πορνείου ἐξιῶν. ἰδὼν δ' ἐν τῷ κύφῳ δεδεμένους
 δύο, ὡς μικροπολιτικόν, ἔφη, τὸ μὴ δύνασθαι συμ-
 πληρῶσαι. πρὸς δὲ ἀρμονικόν τινα κηπουρὸν ὄντα
 πρότερον ἀμφισβητοῦντ' αὐτῷ περὶ ἀρμονίας ἔφη
 30 ἄρδοι τίς ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

ἐν Μαρωεῖα δὲ συμπίνων τισὶν ἐθέλειν ἔφη γνῶναι c
 κατὰ τίνα τόπον ἐστὶ τῆς πόλεως, εἰν κατακαλύψαν-

τες ἄγωσιν. εἶθ' ὡς ἦγον καὶ ἠρώτων, κατὰ τὸ καπηλεῖον, ἔφη. ὅτι καπηλεῖα ἐδόκει εἶναι ἡ Μαρωνεία. τὸν δὲ Τηλεφάνην, ἐπεὶ ἀναφυσᾶν ἤρχετο, παρακατακείμενος, ἄνω, ἔφη, ὡς οἱ ἐρυγγάνοντες. τοῦ δὲ βαλανέως ἐν Καρδίᾳ ρύμμα γῆν μοχθηρὰν καὶ ὕδωρ 5 ἄλμυρόν παρέχοντος, πολιορκεῖσθαι ἔφη κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

45. νικήσας δ' ἐν Σικυῶνι τοὺς ἀνταγωνιστὰς
 f ἀνέθηκεν εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον τρόπαιον ἐπιγράψας
 ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΑΚΩΣ ΚΙΘΑΡΙΖΟΝΤΩΝ. 10
 ἄσαντος δὲ τινος ἤρχετο τίνος τὸ μέλος. εἰπόντος δ' ὅτι Καρκίνου, πολὺ γε μᾶλλον, ἔφη, ἢ ἀνθρώπου. ἐν Μαρωνείᾳ δ' ἔφη οὐ γίνεσθαι ἔαρ, ἀλλ' ἀλέαν. ἐν Φασήλιδι δὲ πρὸς τὸν παῖδα διαμφισβητοῦντος τοῦ βαλανέως περὶ τοῦ ἀργυρίου· ἦν γὰρ νόμος πλείονος 15 352 λούειν τοὺς ξένους· ὦ μισρὲ, ἔφη, παῖ, παρὰ χαλκοῦν με μικροῦ Φασηλίτην ἐποίησας. πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα ἵνα λάβῃ τί, αὐτὸς ἔφη μείζων εἶναι πτωχός. ἐν μικρᾷ δὲ πόλει διδάσκων ἔφη, αὕτη οὐ πόλις ἐστίν, ἀλλὰ μόλις. ἐν Πέλλῃ δὲ πρὸς φρέαρ προσελθὼν ἠρώτησεν εἰ πότιμόν ἐστιν. εἰπόντων δὲ τῶν ἱμῶντων, ἡμεῖς γε τοῦτο πίνομεν· οὐκ ἄρ', ἔφη, πότιμόν ἐστιν. ἐτύγχανον δὲ οἱ ἄνθρωποι χλωροὶ ὄντες. ἐπακούσας δὲ τῆς Ὠδῆνος τῆς Τιμοθέου, εἰ δ' ἐργολάβον, ἔφη, ἔτικτε καὶ μὴ θεόν, ποίας ἂν ἠφίει φω- 25 b νάς; Πολυῦδου δὲ σεμνυνομένου ὡς ἐνίκησε Τιμόθεον ὁ μαθητῆς αὐτοῦ Φιλωτᾶς, θανμάζειν ἔφη, εἰ ἀγνοεῖ ὅτι αὐτὸς μὲν ψηφίσματα ποιεῖ, Τιμόθεος δὲ νόμους. πρὸς Ἀρειον δὲ τὸν ψάλτην ὀχλοῦντά τι αὐτόν, ψάλλ' ἐς κόρακας, ἔφη. ἐν Σικυῶνι δὲ πρὸς 30 νακοδέψην γεγενημένου, ἐπεὶ ἐλοιδορεῖτό τι αὐτῶ καὶ κακόδαιμον ἔφη, νακόδαιμον ἔφη. τοὺς δὲ Ῥο-

δίους ὁ αὐτὸς Στρατόνικος σπαταλῶνας καὶ θερμο-
 πότας θεωρῶν ἔφη αὐτοὺς λευκοὺς εἶναι Κυρηναί-
 ουσ. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Ῥόδον ἐκάλει μνηστήρων
 πόλιν, χρώματι μὲν [εἰς ἀσωτίαν] διαλάττειν ἐκείνων
 5 ἡγούμενος αὐτούς, ὁμοιότητι δ' εἰς καταφέρειαν ἡδο-
 νῆς [τὴν πόλιν μνηστήρων] εἰκάζων.

46. ζηλωτῆς δὲ τῶν εὐτραπέλων λόγων τούτων
 ἐγένετο ὁ Στρατόνικος Σιμωνίδου τοῦ ποιητοῦ. ὥς
 φησιν Ἐφορος ἐν δευτέρῳ περὶ εὐρημάτων, φάσκων
 10 καὶ Φιλόξενον τὸν Κυθήριον περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδα-
 κέναι. Φανίας δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν δευτέρῳ περὶ
 ποιητῶν Ἐπιχάρμω (φησὶν) ὁ Ἀθηναῖος δοκεῖ τὴν
 πολυχορδίαν εἰς τὴν ψιλὴν κιθάρισιν πρῶτος εἰσε-
 νεγκεῖν, καὶ πρῶτος μαθητὰς τῶν ἀρμονικῶν ἔλαβε
 15 καὶ διάγραμμα συνεστήσατο. ἦν δὲ καὶ ἐν τῷ γελοίῳ d
 οὐκ ἀπίθανος. φησὶ δὲ καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν διὰ τὴν
 ἐν τῷ γελοίῳ παρορησίαν ὑπὸ Νικοκλέους τοῦ Κυ-
 πρίου βασιλέως φάρμακον πίνοντα, διὰ τὸ σκώπτειν
 αὐτοῦ τοὺς υἱούς.

47. τοῦ δ' Ἀριστοτέλους τεθαύμακα, ὃν πολυ-
 θρύλητον πεποιθήκασιν οἱ σοφοὶ οὗτοι, καλέ μου Δη-
 μόκριτε, καὶ εἰ τῶν λόγων αὐτοῦ πρεσβεύεις, ὡς καὶ
 τῶν ἄλλων φιλοσόφων τε καὶ ῥητόρων, τῆς ἀκριβείας,
 πότε μαθὼν ἢ παρὰ τίνος ἀνελθόντος ἐκ τοῦ βυθοῦ
 25 Πρωτέως ἢ Νηρέως, τί ποιοῦσιν οἱ ἰχθύες, ἢ πῶς ο
 κοιμῶνται, ἢ πῶς διαιτῶνται. τοιαῦτα γὰρ συνέγρα-
 ψεν, ὡς εἶναι κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν θαύματα μω-
 ροῖς. φησὶ γὰρ ὅτι κήρυκες μὲν καὶ πάντα τὰ ὄστρα-
 κόδεσμα ἀνόχευτον αὐτῶν ἐστὶ τὸ γένος, καὶ ὅτι ἢ
 30 πορφύρα καὶ ὁ κήρυξ μακρόβια. ζῆν γὰρ τὴν πορφύ-
 ραν ἔτη ἕξ, πόθεν αὐτῷ εἰδέναί; καὶ ὅτι ἐπὶ πλείστον
 χρόνον ἐν ὄχειά γίνεται ἢ ἐχιθνα· καὶ ὅτι μέγιστόν

f ἔστιν ἡ φάττα, δεύτερον δὲ ἡ οἰνάς, ἐλάχιστον δὲ ἡ
 τρουγών. πόθεν δ' ὅτι ὁ μὲν ἄρρην ἵππος ζῆ ἔτη πέντε
 καὶ τριάκοντα, ἡ δὲ θήλεια πλείω τῶν τεσσαράκοντα;
 βιωῖναι φήσας τινὰ καὶ ἐβδομήκοντα πέντε. ἱστορεῖ
 δὲ ὅτι καὶ ἐκ τῆς τῶν φθειρῶν ὀχείας αἱ κόνιδες γεν- 5
 νῶνται, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ σκώληκος μεταβάλλοντος γί-
 νεται κάμπη, ἐξ ἧς βομβυλιός, ἀφ' οὗ ὁ νεκύδαλλος
 ὀνομαζόμενος. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς μελίσσας βιοῦν φησὶ
 μέχρι ἐτῶν ἕξ, τινὰς δὲ καὶ ἑπτὰ. οὐκ ὠφθαι δέ φη-
 353 σιν οὔτε μέλισσαν οὔτε κηφήνα ὀχεύοντας, ὅθεν οὐκ 10
 εἶναι διιδεῖν πότερα αὐτῶν ἄρρηνα ἢ θήλεια. πόθεν
 δὲ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἦσσαν μελισσῶν; αἰεὶ γὰρ αὐταὶ
 τὴν ἰσότητά τοῦ βίου τηροῦσιν, οὐ μεταβαλλόμεναι
 ἀλλ' ἀγείρουσαι καὶ ἀδιδάκτως ποιοῦσαι· οἱ δ' ἄν-
 θρωποι ἦσσαν μελισσῶν καὶ πλήρεις οἰήσεως, ὡς 15
 ἐκεῖναι μέλιτος· πόθεν διετήρησεν; ἐν δὲ τῷ περὶ
 μακροβιότητός φησιν ὅτι ὠπταί τις μυῖα ἔτη ἕξ ἢ ἑπτὰ
 ζήσασα. τίς γὰρ τούτων ἢ ἀπόδειξις;

48. ποῦ δὲ εἶδεν ἐκ κέρατος ἐλάφου κισσὸν ἀνα-
 φύντα; γλαῦκες δέ, φησί, καὶ κόρακες ἡμέρας ἀδυ- 20
 b νατοῦσι βλέπειν· διὸ νύκτωρ τὴν τροφήν ἑαυτοῖς
 θηρεύουσι, καὶ οὐ πᾶσαν νύκτα, ἀλλὰ τὴν ἀρχέσπε-
 ρον. καὶ τὰς ιδέας δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἐμ-
 φρεῖς εἶναι. τοῖς μὲν γὰρ γλανκαί, τοῖς δὲ μέλαιναί,
 τοῖς δὲ χαροποί. ἀνθρώποις δ' ὅτι παντοῖος ὁ ὀφθαλ- 25
 μός, ἡθῶν τε διαφορὰς εἶναι περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 λέγει· τοὺς μὲν γὰρ αἰγωποὺς τῶν ἀνθρώπων πρὸς
 ὀξύτητα μὲν ὄψεως εὖ πεφυκέναι, τὰ δ' ἡθῆ βελτί-
 στους εἶναι. καὶ τῶν ἄλλων τοὺς μὲν ἐκτὸς ἔχειν τοὺς
 c ὀφθαλμοὺς, τοὺς δὲ ἐντὸς, ἄλλους δὲ μέσως. καὶ τοὺς 30
 μὲν ἐντὸς ὀξύωπεστάτους εἶναι, τοὺς δὲ ἐκτὸς κακοη-
 θεστάτους· οἱ δὲ μέσως, φησίν, ἔχοντες ἐπιεικεῖς.

εἶναι δέ τινες καὶ σκαρδαμυκτικούς, τοὺς δ' ἀτενεῖς, τοὺς δὲ μέσους· ἀναιδεῖς δ' εἶναι τοὺς σκαρδαμυκτικούς, ἀβεβαίους δ' εἶναι τοὺς ἀτενεῖς· τοὺς δὲ μέσους βελτίστων ἡθῶν. μόνον τε ἄνθρωπον τῶν ζῴων 5 τὴν καρδίαν ἔχειν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι, τὰ δ' ἄλλα ζῶα ἐν τῷ μέσῳ. καὶ τοὺς ὄρρενας τῶν θηλειῶν πλείονας ὀδόντας ἔχειν. τετηρηῆσθαι δὲ φησι τοῦτο καὶ ἐπὶ προβάτου καὶ ἐπὶ σὺς καὶ ἐπὶ αἰγός. τῶν δὲ ἰχθύων οὐδένα γεννᾶσθαι ὄρχεις ἔχοντα. μαστοὺς δὲ 10 οὔτ' ἰχθὺν ἔχειν οὔτε ὄρριθας. δελφίνα δὲ μόνον οὐκ ἔχειν χολήν. ἐνιοὶ δέ, φησὶν, ἐπὶ μὲν τῷ ἥπατι οὐκ ἔχουσι χολήν, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἐντέροις, ὡς ἔλουσ καὶ συναγρὶς καὶ σμύραινα καὶ ξιφίας καὶ χελιδῶν. ἡ δὲ ἀμία παρ' ὅλον τὸ ἔντερον παρατεταμένην ἔχει τὴν 15 χολήν· ἰέραξ δὲ καὶ ἰκτίνος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τοῖς ἐντέροις· ὁ δὲ αἰγοκέφαλος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τῇ κοιλίᾳ· περιστερὰ δὲ καὶ ὄρνυξ καὶ χελιδῶν οἱ μὲν πρὸς τοῖς ἐντέροις, οἱ δὲ πρὸς τῇ κοιλίᾳ.

49. τὰ δὲ μαλακόδερμά φησι καὶ τὰ ὄστρακό- 20 δερμα καὶ τὰ σελαχώδη καὶ τὰ ἔντομα πλείονα χρόνον ὀχεύειν. δελφίνα δὲ καὶ τινες τῶν ἰχθύων παρακατακλινομένους ὀχεύειν, καὶ εἶναι τῶν μὲν δελφίνων βραδείαν τὴν μίξιν, τῶν δὲ ἰχθύων ταχεῖαν. ἔτι ὁ λέων, φησί, στερέμνια ἔχει τὰ ὀστᾶ καὶ κοπτομένων 25 αὐτῶν ὥσπερ ἐκ τῶν λίθων πῦρ ἐκλάμπει. δελφίς δὲ ὀστᾶ μὲν ἔχει καὶ οὐκ ἄκανθαν, τὰ δὲ σελάχη καὶ χόνδρον καὶ ἄκανθαν. τῶν δὲ ζῴων τὰ μὲν εἶναι χερσαῖα, τὰ δὲ ἔνυδρα, τὰ δὲ πυριγενῆ. εἶναι δέ τινα καὶ ἐφήμερα καλούμενα, ἃ μίαν μόνην ἡμέραν ζῆν. 30 τὰ δὲ ἀμφίβια εἶναι, ὡς τὸν ποτάμιον ἴππον καὶ κροκόδειλον καὶ ἔνυδρον. πάντα τε τὰ ζῶα δύο ἡγεμόνας ἔχειν πόδας, καρκίνον δὲ τέσσαρας. ὅσα δ' ἔναιμά

ἔστι, φησί, τῶν ζώων, ἢ ἄποδά ἐστίν ἢ δίποδα ἢ τε-
 τράποδα· ὅσα δὲ τῶν τεσσάρων πλείονας ἔχει πόδας
 ἄναιμά ἐστι. διὸ καὶ πάντα τὰ κινούμενα τέτταρσι ση-
 μείοις κινεῖται· ἄνθρωπος μὲν δύο ποσὶ καὶ χερσὶ
 δύο, ὄρνις δὲ δύο ποσὶ καὶ δύο πτέρυξι, ἔγγελος καὶ 5

354 γόγγρος δύο πτερυγίοις καὶ δύο καμπαῖς. ἔτι τῶν
 ζώων τὰ μὲν ἔχει χεῖρας, ὡς ἄνθρωπος· τὰ δὲ δοκεῖ,
 ὡς πίθηκος. οὐδὲν γὰρ τῶν ἀλόγων ζώων δίδωσι καὶ
 λαμβάνει, πρὸς ἅπερ αἱ χεῖρες ὄργανα δέδονται. πάλιν
 τῶν ζώων τὰ μὲν ἄρθρα ἔχει, ὡς ἄνθρωπος, ὄνος, 10
 βοῦς, τὰ δὲ ἄναρθρά ἐστίν, οἶον ὄφεις, ὄστρεα,
 πλεύμονες. πολλὰ τε τῶν ζώων οὐ κατὰ πᾶσαν ὥραν
 φαίνεται, οἶον τὰ φωλεύοντα. καὶ ὅσα δὲ μὴ φωλεύει,
 οὐκ αἰεὶ φαίνεται, οἶον χελιδόνες καὶ πελαργοί.

50. πολλὰ δὲ ἔχων ἔτι λέγειν περὶ ὧν ἐλήρησεν 15

b ὁ φαρμακοπώλης πανόμαι, καίτοι εἰδὼς καὶ Ἐπίκου-
 ρον τὸν φιλαληθέστατον ταῦτ' εἰπόντα περὶ αὐτοῦ
 ἐν τῇ περὶ ἐπιτηδευμάτων ἐπιστολῇ, ὅτι καταφαγὼν
 τὰ πατρῶα ἐπὶ στρατείαν ὤρμησε, καὶ ὅτι ἐν ταύτῃ
 κακῶς πράττων ἐπὶ τὸ φαρμακοπωλεῖν ἦλθεν· εἶτα 20
 ἀναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου, φησί, πα-
 ραβαλὼν ἑαυτὸν προσεκάθισε τοῖς λόγοις, οὐκ ὦν
 ἀφυῆς. καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν θεωρουμένην ἐξῆλ-
 θεν. οἶδα δὲ ὅτι ταῦτα μόνος Ἐπίκουρος εἶρηκε κατ'
 c αὐτοῦ, οὔτε δ' Εὐβουλίδης, ἀλλ' οὐδὲ Κηφισόδωρος 25
 τοιοῦτόν τι ἐτόλμησεν εἰπεῖν κατὰ τοῦ Σταγειρίτου,
 καίτοι καὶ συγγράμματα ἐκδόντες κατὰ τάνδρος. ἐν
 δὲ τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ ὁ Ἐπίκουρος καὶ Πρωταγόραν
 φησὶ τὸν σοφιστὴν ἐκ φορμοφόρου καὶ ξυλοφόρου
 πρῶτον μὲν γενέσθαι γραφέα Δημοκρίτου· θαυμα- 30
 σθέντα δ' ὑπ' ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινῶν ἰδίᾳ συνθέ-
 σει ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ,

καὶ διδάσκειν ἐν κώμῃ τινὶ γράμματα, ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸ
σοφιστεύειν ὀρμῆσαι. καὶ γὰρ δέ, ἄνδρες συνδαιταλεῖς, d
ἀπὸ τῶν πολλῶν τούτων λόγων τὴν ὀρμὴν ἔχω ἐπὶ
τὸ ἤδη γαστρούζεσθαι. εἰπόντος οὖν τινος ἔτι παρα-
5 σκευάζεσθαι τοὺς μαγείρους διὰ τὴν πολλὴν τῶν
λόγων ἐστίασιν, ἵνα μὴ ψυχρὰ παρατιθῶσιν (οὐδεὶς
γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν), ὁ Κύνουλκος ἔφη, κατὰ τὸν
Ἀλέξιδος τοῦ κωμωδιοποιοῦ Μίλκωνα, ἐγώ, φησί,
καὶ μὴ παραθῶσι θερμά. τὰ γὰρ θὸν Πλάτων
10 ἀπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι. μανθάνεις:
τὸ δ' ἠδὲ πάντως ἠδύ, κακεῖ κἀνθάδε.

οὐκ ἀχαρίτως δὲ καὶ Σφαιῖρον, τὸν συσκολάσαντα e
μὲν Χρυσίππῳ παρὰ Κλεάνθει, μετάπεμpton δὲ γε-
νόμενον εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολε-
15 μαίου, κηρίων ποτὲ ἐν τῷ δείπνῳ παρατεθεισῶν
ὀρνίθων, ἐκτείναντα τὰς χεῖρας ἐπισχεθῆναι ὑπὸ τοῦ
βασιλέως, ὡς ψεύδει συγκατατιθέμενον. τὸν δ' εὐ-
στόχως ἀποφήνασθαι εἰπόντα οὐ τούτῳ συγκατατί-
θεσθαι, ὅτι εἰσὶν ὄρνεις, ἀλλ' ὅτι εὐλόγον ἔστι ταύ-
20 τας ὄρνεις εἶναι. διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν
φαντασίαν τοῦ εὐλόγου· τὴν μὲν γὰρ ἀδιάψευστον f
εἶναι, τὸ δ' εὐλόγον ἄλλως ἀποβαίνειν. καὶ ἡμῖν οὖν
κατὰ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν καὶ τῶν κηρίων
περιενεχθήτω, ἵνα καὶ κατὰ τὴν ὄψιν πλανᾶσθαι δυ-
25 νώμεθα, ἵνα μὴ πάντα λαλῶμεν.

51. Καὶ μελλόντων ἤδη δειπνεῖν ἐπισχεῖν ἐξέ- 355
λευσεν ὁ Δάφνος, ἐπειπὼν τὸ ἐκ Μαμμακύνθου Ἀρι-
σταγόρου ἢ Ἀύρων Μεταγρέτους ἰαμβεῖον

ὡσπερ ἐπειδὴν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα
30 λαλοῦμεν ἅπαντες.

καὶ γὰρ φημι ἐνδεῶς εἰρηῆσθαι τὸν περὶ ἰχθύων λόγον,
πολλὰ εἰρηκότων καὶ Ἀσκληπιαδῶν παίδων. Φιλοτί-

μου λέγω ἐν τοῖς περὶ τροφῆς καὶ Μνησιθέου τοῦ
 Ἀθηναίου, ἐτι δὲ Διφίλου τοῦ Σιφνίου. οὗτος γὰρ
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς
 νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι φησὶν ὅτι τῶν θαλασ-
 βίων ἰχθύων οἱ μὲν πετραῖοί εἰσιν εὐφθαρτοὶ εὐχυλοὶ 5
 σμηκτικοὶ κοῦφοὶ ὀλιγότροφοι, οἱ δὲ πελάγιοι δυσ-
 φθαρτότεροι πολύτροφοι δυσοικονόμητοι. καὶ τῶν
 πετραίων ὁ φυκὴν καὶ ἡ φυκὶς ἀπαλώτατα ἰχθύδια
 ὄντα ἄβρωμα καὶ εὐφθαρτά ἐστίν, ἡ δὲ πέρεκη τούτοις
 προσεοικνῖα κατὰ τόπους ὀλίγῳ διαλλάττει. οἱ δὲ 10
 κωβιοὶ ἀναλογοῦσι τῇ πέρεκη· ὧν οἱ μικροὶ καὶ οἱ
 λευκοὶ ἀπαλοὶ εἰσιν ἄβρωμοὶ εὐχυλοὶ εὐπεπτοί· οἱ
 δὲ χλωροὶ, καλοῦνται δὲ κανλίνας, ξηροὶ εἰσὶ καὶ ἀλι-
 πεῖς. αἱ δὲ χάνναι ἀπαλόσαρκοι, σκληρότεροι δὲ τῆς
 πέρεκης. ὁ δὲ σκάρος ἀπαλόσαρκος ψαθυρὸς γλυκὺς 15
 κοῦφος εὐπεπτος εὐανάδοτος εὐκοίλιος. τούτων δ'
 ὁ πρόσφατος ὑποπτος, ἐπειδὴ τοὺς θαλαττίους λαγῶς
 θηρεύοντες σιτοῦνται· διὸ καὶ τὰ ἐντὸς χολέρας
 ποιητικὰ ἔχει. ἡ δὲ καλουμένη κηρὶς ἀπαλόσαρκος
 εὐκοίλιος εὐστόμαχος· ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς παχύνει καὶ 20
 σμήχει. ὀρφὸς ἢ ὀρφῶς εὐχυλος πολύχυλος γλίσχρος
 δύσφθαρτος πολύτροφος οὐρητικός. τὰ δὲ πρὸς τῇ
 κεφαλῇ αὐτοῦ γλίσχρα εὐπεπτα, τὰ δὲ σαρκώδη
 δύσπεπτα βαρύτερα· ἀπαλώτερον δὲ τὸ οὐραίου·
 φλέγματος δ' ἐστὶ δραστικός ὁ ἰχθύς καὶ δύσπεπτος. 25
 αἱ δὲ σφύραιναί τῶν γόγγρων εἰσὶ τροφιμώτεραι. ἡ
 δὲ λιμναία ἔγγελος τῆς θαλασσίας ἐστὶν εὐστομωτέρα
 καὶ πολυτροφωτέρα. τῷ δὲ μελανούρῳ ἀναλογεῖ ὁ
 χρύσοφορος. σκορπίοι δὲ οἱ πελάγιοι καὶ κηροὶ τρο-
 φιμώτεροι τῶν τεναγωδῶν τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν 30
 μεγάλων.

52. Ἰσπάρως δὲ θριμύς ἀπαλόσαρκος ἄβρωμος
 εὐστόμαχος οὐρητικὸς οὐκ ἄπεπτος. ταρηνιστὸς δὲ
 δύσπεπτος. τρίγλη εὐστόμαχος παραστύφουσα σκλη-
 ρόσαρκος δύσφ θαρτος ἐφρεζτιζή κοιλίας, καὶ μάλιστα
 5 ἢ ἐξ ἀνθρώπων· ἢ δὲ ἀπὸ τηγάνου βαρεῖα καὶ δύσ-
 πεπτος, κοινῶς δὲ πᾶσα αἵματος ἐκκριτικὴ. συνόδους
 καὶ χάραξ τοῦ μὲν αὐτοῦ γένους εἰσί, διαφέρει δ' ὁ
 χάραξ. φάγρος γίνεται μὲν καὶ ποτάμιος, καλλίων δ'
 ἐστὶν ὁ θαλάττιος. καπρίσκος καλεῖται μὲν καὶ μῦς,
 10 βρωμώδης δ' ἐστὶ καὶ σκληρός, κισάου δ' ἐστὶ δυσ-
 πεπτότερος· δέσμα δὲ ἔχει εὐστόμον. ζαφίς ἢ βε-
 λόνη, καλεῖται δὲ καὶ ἀβλεννής, δύσπεπτος ὑγρὸς εὐ-
 κοιλίας. θρίσσα καὶ τὰ ὁμογενῆ, χαλκίς καὶ ἐρίτιμος,
 εὐανάδοτος. κεστρεὺς δὲ γίνεται μὲν καὶ θαλάσσιος
 15 καὶ λιμναῖος καὶ ποτάμιος. οὔτος δέ, φησί, καλεῖται
 καὶ ὀξύρυγχος· κορακῖνος δ' ὁ ἐκ τοῦ Νείλου. ἦτ- 356
 των δ' ὁ μέλας τοῦ λευκοῦ καὶ ὁ ἐφθὸς τοῦ ὀπτοῦ·
 οὔτος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐκοιλίας. σάλπη
 σκληρὰ ἄστομος. κρεῖσσων δὲ ἐν' Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἢ
 20 ἐν τῷ φθινοπώρῳ γινομένη· ὑγρὸν τι γὰρ καὶ λευ-
 κόν, ἔτι δὲ καὶ ἄβρωμον ἀνίσχιν. ὁ γρύλλος ὅμοιος
 μὲν ἐστὶν ἐγγέλει, ἄστομος δέ. ὁ δὲ ἰέραξ σκληροσαρ-
 κότερος μὲν κόκκυγος, τοῖς δ' ἄλλοις ὅμοιος· καὶ ὁ
 κόραξ ἰέρακος σκληρότερος. οὐρανοσκοπὸς δὲ καὶ ὁ
 25 ἄγνος καλούμενος ἢ καὶ καλλιώνυμος, βαρεῖς. βῶξ
 δὲ ἐφθὸς εὐπεπτος, εὐανάδοτον ὑγρὸν ἀμείς, εὐκοί-
 λιος· ὁ δ' ἀπ' ἀνθρώπων γλυκύτερος καὶ ἀπαλώτε-
 ρος. βάκχος εὐχυλὸς πολύχυλος εὐτροφος. τράγος
 οὐκ εὐχυλὸς ἄπεπτος βρωμώδης. ψῆτται βούγλωσσοι
 30 εὐτροφοὶ καὶ ἡδεῖαι. τούτοις ἀναλογεῖ καὶ ὁ ῥόμβος.
 λευκίσκοι κέφαλοι κεστρεῖς μυξῖνοι χελλῶνες ὅμοιοί
 εἰσι κατὰ τὴν προσφορὰν, τοῦ δὲ κεφάλου κατα-

δεέστερός ἐστὶν ὁ κεστρεύς, ἥσων δὲ ὁ μυξίνος, τελευταῖος ὁ χελλών.’

53. Ἐθυννὶς δὲ καὶ Ἐθύννος βαρεῖς καὶ πολύτροφοι. ὁ δὲ καλούμενος ἀκαρνὰν γλυκὺς ἐστὶ καὶ παρα-
 c στύφων, τρώφιος δὲ καὶ εὐέκκριτος. ἡ δὲ ἀφύη βα- 5
 ρεῖά ἐστὶ καὶ δύσπεπτος· ὧν ἡ λευκὴ καλεῖται κω-
 βίτις. καὶ ὁ ἐψητὸς δέ, τὸ μικρὸν ἰχθύδιον, τοῦ αὐτοῦ
 γένους ἐστὶ. τῶν δὲ σελαχίων ὁ μὲν βοῦς κρεώδης,
 ὁ δὲ γαλεὸς κρεῖσσων ὁ ἀστερίας λεγόμενος· ὁ δὲ
 ἀλωπεκίας ὅμοιός ἐστὶ τῇ γεύσει τῷ χερσαίῳ ζῴῳ, διὸ 10
 καὶ τούνοματος ἔτυχε. καὶ ἡ βατὶς δὲ εὐστόμος, ἡ δὲ
 ἀστερία βατὶς ἀπαλωτέρα καὶ εὐχυλος· ὁ δὲ λειόβατος
 δυσκοιλιώτερος καὶ βρωμώδης. ἡ δὲ νάρκη δύσ-
 d πεπτος οὕσα τὰ μὲν κατὰ τὴν κεφαλὴν ἀπαλά τε καὶ
 εὐστόμαχα ἔχει ἔτι δὲ εὐπέπτα, τὰ δ’ ἄλλα οὐ. κρεῖτ- 15
 τονες δὲ εἰσὶν αἱ μικραὶ, καὶ μάλιστα αἱ λιτῶς ἐψό-
 μεναι. ἡ δὲ ῥίνη καὶ αὐτὴ τῶν σελαχίων οὕσα εὐπε-
 πτός ἐστὶ καὶ κούφη· ἡ δὲ μεῖζων καὶ τροφιμωτέρα.
 κοινῶς δὲ πάντα τὰ σελάχια φυσώδη ἐστὶ καὶ κρεώδη
 καὶ δυσκατέργαστα, πλεοναζόμενά τε τὰς ὕψεις ἀμ- 20
 βλύνει. ἡ δὲ σηπία καὶ ἐφομένη μὲν ἀπαλὴ καὶ εὐστό-
 μος καὶ εὐπέπτος, ἔτι δ’ εὐκόλιος· ὁ δ’ ἀπ’ αὐτῆς χυλὸς
 λεπτυντικός ἐστὶν αἵματος καὶ κινητικὸς τῆς δι’ αἵμορ-
 e ροῖδων ἐκκρίσεως. τευθὶς δὲ εὐπέπτοτέρα καὶ τρώ-
 φιος, καὶ μᾶλλον ἢ μικρά· ἡ δὲ ἐφθῆ σκληροτέρα 25
 ἐστὶ καὶ οὐκ εὐστόμος. ὁ δὲ πῶλυψ συνεργεῖ μὲν
 ἀφροδισίοις, σκληρὸς δὲ ἐστὶ καὶ δύσπεπτος, ὁ δὲ
 μεῖζων τροφιμώτερος. παρυγραίνει δὲ καὶ κοιλίαν
 ἐψόμενος ἐπὶ πλεῖον καὶ τὸν στόμαχον ἴσθησιν. ἐμ-
 φανίζει δὲ καὶ Ἀλεξίς ἐν Παμφίλῃ τοῦ πουλύποδος 30
 τὸ χρήσιμον λέγων ὧδε

ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει

ὧν νῦν φέρων πάρειμι, κήρυκας κτένας
 βολβούς μέγαν τε πουλύπουν ἰχθύς θ' ἄδρους. f
 ἢ δὲ πηλαμὺς πολύτροφος μὲν ἐστὶ καὶ βαρεῖα, οὐρη-
 τικὴ δὲ καὶ δύσπεπτος· ταριχευθεῖσα δὲ κυβίω
 5 ὁμοίως εὐκοίλιος καὶ λεπτυντικὴ. ἢ δὲ μείζων συνο-
 δοντὶς καλεῖται. ἀναλογῶν μέντοι ὁ χελιδονίας τῆ
 πηλαμύδι σκληρότερός ἐστιν. ἢ δὲ χελιδῶν ἢ τῶ
 πουλύπῳ ἔοικυῖα ἔχει τὸ ἀφ' αὐτῆς ὑγρὸν εὐχροίαν
 ποιοῦν καὶ κινοῦν αἷμα. ὁ δὲ ὄρκυκος βορβορώδης· 357
 10 καὶ ὁ μείζων προσέοικε τῶ χελιδονίᾳ κατὰ τὴν σκλη-
 ρότητα· τὰ δὲ ὑπογάστρια αὐτοῦ καὶ ἠκλεις εὐστομα
 καὶ ἀπαλά. οἱ δὲ κοστὰι λεγόμενοι ταριχευθέντες
 εἰσὶ μέσοι. ξανθίας δ' ἐπὶ ποσὸν βορμώδης ἐστὶ καὶ
 ἀπαλώτερος τοῦ ὄρκυκου. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Δίφιλος
 15 εἶρηκεν.

54. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Μνησίθεος ἐν τῶ περὶ ἐδεστώων
 τῶν μειζόνων φησὶν ἰχθύων γένος ὑφ' ὧν μὲν κα-
 λεῖσθαι τμητόν, ὑπ' ἄλλων δὲ πελάγιον, οἷον χρυσό-
 φρος καὶ γλαύκους καὶ φάγρους. εἰσὶ δὲ δυσκατέρ- b
 20 γαστοι· κατεργασθέντες δὲ πολλαπλασίαν τροφήν
 παρέχουσι. τὸ δὲ τῶν λεπιδωτῶν γένος, οἷον θύν-
 νων σκόμβρων θυννίδων γόγγρων καὶ τῶν τοιούτων
 συμβαίνει τούτοις καὶ ἀγελαίοις εἶναι. τὰ μὲν οὖν
 μήτε καθ' αὐτὰ φαινόμενα μῆτ' ἐν ταῖς ἀγέλαις ἐκ-
 25 φερόμενα μᾶλλον ἐστὶν εὐπεπτα, οἷον γόγγροι καὶ
 καρχαρία καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ ἀγελαῖα γένη τῶν
 ἰχθύων τούτων τὴν μὲν ἐδωθὴν ἠδεῖαν ἔχει (πίονα
 γὰρ ἐστὶ) βαρεῖαν δὲ καὶ δυσκατέργαστον. διὸ καὶ
 ταριχεύεσθαι δύναται μάλιστα καὶ ἐστὶ τῶν ταριχη-
 30 ρῶν βέλτιστα γένη ταῦτα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν ὅποιοι· c
 τήκεται γὰρ τὸ πιμελῶδες αὐτῶν. τὰ δὲ καλούμενα
 δαρτὰ τὸ μὲν ὅλον ἐστὶν ὅσα τραχεῖαν ἔχει τὴν ἐπί-

φυσιν τοῦ δέρματος, οὐ λεπίσιν, ἀλλ' οἶον ἔχουσιν αἰ-
 βατίδες καὶ ῥίνοι. ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶ μὲν εὐθρο-
 πα, οὐκ εὐώδη δέ, καὶ τροφὰς ἐμποιεῖ τοῖς σώμασιν
 ὑγρὰς, ὑπάγει δὲ καὶ τὰς κοιλίας μάλιστα πάντων
 τῶν ἐφομένων ἰχθύων. τὰ δὲ ὀπτόμενα χείρονα. τὸ 5
 δὲ τῶν μαλακίων γένος, οἷα πουλυπόδων τε καὶ ση-
 πιῶν καὶ τῶν τοιούτων, τὴν μὲν σάρκα δύσπεπτον
 ἔχει· διὸ καὶ πρὸς ἀφροδισιασμοὺς ἀρμόττουσιν. αὐ-
 τοὶ μὲν γὰρ εἰσι πνευματώδεις, ὁ δὲ τῶν ἀφροδισια-
 σμῶν καιρὸς πνευματώδους προσδεῖται διαθέσεως. 10
 βελτίω δὲ ταῦτα γίνεται ἐψηθέντα. τὰς γὰρ ὑγρότη-
 τας ἔχει πονηράς· ἰδεῖν γοῦν ἔστιν οἷας ἀφίησι πλυ-
 νόμενα. ταύτας οὖν ἢ ἔψησις ἐκκαλεῖται τῆς σαρκός.
 μαλακῆς γὰρ τῆς πυρώσεως καὶ μεθ' ὑγροῦ διδομέ-
 νης οἰοῦναι πλύσις τις αὐτῶν γίνεται. τὰ δ' ὀπτόμενα 15
 καταξηραίνει τὰς ὑγρότητας· ἔτι δὲ καὶ τῆς σαρκός
 αὐτῶν φύσει σκληρᾶς οὔσης κατὰ λόγον οὕτως ἔχει
 γίνεσθαι αὐτά.'

55. ἄφυαι δὲ καὶ μεμβράδες καὶ τριχίδες καὶ
 τᾶλλα ὅσων συγκατεσθίμεν τὰς ἀκάνθας, ταῦτα 20
 πάντα τὴν πέψιν φυσώδη ποιεῖ, τὴν δὲ τροφήν δίδω-
 σιν ὑγρὰν. τῆς οὖν πέψεως οὐχ ὀμαλιζούσης, ἀλλὰ
 τῶν μὲν σαρκῶν ἄγαν ταχὺ πεττομένων, τῆς δὲ ἀκάν-
 θης σχολῆ διαλυομένης· καὶ γὰρ ἅμα αἱ ἀφύαι καθ'
 αὐτὰς ἀκανθώδεις· ἐμπόδισμός αὐτῶν ἐκατέρου γί- 25
 νεται περὶ τὴν κατεργασίαν, εἴτα φῦσαι μὲν ἀπὸ τῆς
 πέψεως, ὑγρασίαι δὲ ἀπὸ τῆς τροφῆς συμβαίνουσι.
 βελτίω δ' ἐστὶν ἐψόμενα, τῆς δὲ κοιλίας ἐστὶν ἀνω-
 μάλως ὑπακτικά. τὰ δὲ καλούμενα πετραῖα, κωβιοὶ
 καὶ σκορπίοι καὶ ψῆτται καὶ τὰ ὅμοια, τοῖς τε σώμα- 30
 σιν ἡμῶν ξηρὰν τε δίδωσι τροφήν, εὐογκα δ' ἐστὶ
 καὶ τροφίμα καὶ πέττεται ταχέως καὶ οὐκ ἐγκαταλεί-

πει περιττώματα πολλά, πνευμάτων τε οὐκ ἔστι περιποιητικά. γίνεται δ' εὐπεπτότερον ἅπαν ὄψον ταῖς σκευασίαις ἀπλῶς ἄρτυθέν· τὰ δὲ πετραῖα καὶ τῆ ἡδουῆ [διαφέρει] ἀπλῶς σκευασθέντα. τούτοις δ' ὅμοιόν ἐστι γένος τὸ καλούμενον μαλακόσαρκον, κίχλαι καὶ κόσσυφοι καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ ὑγρότερα μὲν ταῦτα ἐκείνων, πρὸς δὲ τὰς ἀναλήψεις ἀπόλαυσιν 35S ἔχει πλείω. τῆς μὲν κοιλίας καὶ τῆς οὐρήσεως ὑπακτικώτερα ταῦτ' ἐστὶν ἐκείνων, διὰ τὸ καὶ τὰς σάρκας ὑγροτέρας καὶ πλείους ἔχειν τῶν προειρημένων. 10 χορὴ δὲ ἐὰν μὲν τὴν κοιλίαν βούληται τις ὑπάγειν, ἔψοντα διδόναι· μετρίως δὲ ἐχούσης, ὀπηθέντα γίνεται τροφίμα. πρὸς δὲ τὰς οὐρήσεις ἀμφοτέρως σκευασθέντα χρήσιμα.

15 56. οἱ δὲ τόποι τῆς θαλάσσης, ὅπου ποταμοὶ καὶ λίμναι συμβάλλουσιν, ἔτι δὲ τενάγη μεγάλα καὶ κόλποι θαλάττης εἰσὶν, ἐνταῦθα μὲν πάντες οἱ ἰχθύες εἰσὶν ὑγρότεροι καὶ μᾶλλον πίονες ὑπάρχουσι· καὶ ἔσθίεσθαι μὲν εἰσὶν ἡδίους, πρὸς δὲ τὴν πέψιν καὶ 20 τροφήν γίνονται χείρους. ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τοῖς κειμένοις πρὸς τὰ πελάγη καὶ λίαν ἀναπεπταμένοις σκληροὶ καὶ λεπτοὶ καὶ κυματοπληγῆς εἰσὶν οἱ πλείους. περὶ δὲ τοὺς ἀρχιβαθεῖς, ἐν οἷς μὴ λίαν ἐγκείται 25 μεγάλα πνεύματα, πρὸς δὲ τούτοις εἴ που καὶ πόλεις σύνεγγύς εἰσὶν, ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὰ πλεῖστα γένη τῶν ἰχθύων ὁμαλῶς ἄριστα καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς εὐπεψίαν καὶ πρὸς τὴν τροφήν τοῦ σώματος. δύσπεπτοι δὲ καὶ βαρύτεροι τῶν θαλασσίων εἰσὶν οἱ μετακβαίνοντες ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τε ποταμοὺς καὶ 30 λίμνας, οἷον κεστρεὺς καὶ συλλήβδην τῶν ἰχθύων ὅσοι δύνανται βιοτεύειν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὕδασι. τῶν δὲ τελείως ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ λίμναις βιοτευ-

όντων ἀμείνους εἰσὶν οἱ ποτάμιοι· σῆψις γὰρ ὕδατος τὸ λιμναῖόν ἐστι. καὶ τῶν ποταμίων δὲ αὐτῶν βέλτιστοί εἰσιν οἱ ἐν τοῖς ὀξυτάτοις τῶν ποταμῶν ὄντες, οἳ τε πυροῦντες· οὗτοι γὰρ οὐ γίνονται, ἐὰν μὴ ποταμὸς ὀξὺς ἢ καὶ ψυχρός, διαφέρουσι δὲ τῶν ποταμίων ἰχθύων εὐπεψία.⁷

d 57. ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἔχετε, ἄνδρες φίλοι, ὄψωνησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνου Παράσιτον

ἐγὼ περὶ τὴν ὄψωνίαν μὲν οὐ πάνυ
 ἐσπούδακ', οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ, 10
 ὡς ἂν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου
 τοῦ διαλάβοι κραιπάλην ἑλληνικῶς.

ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυσ ὡς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίῳ, ὅπερ δροῦμα τῶν Ἀγροίκων ἐστὶν [ἐνός] διασκευή. φησὶ γάρ 15

e A. καὶ μὴν ἐστιάσω τήμερον

ὑμᾶς ἐγὼ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβῶν,
 Πίστ', ἀργύριον. Π. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι
 χρηστῶς ἀγοράζειν. A. φράζε δή, Φιλούμενον, 20
 ὄψω τίμη χαιρίζεις; Φ. πᾶσι. A. καθ' ἕναστον λέγε,
 ἰχθὺν τίν' ἠδέως φάγοις ἂν; Φ. εἰς ἀγρὸν
 ἦλθεν φέρων ποτ' ἰχθυοπώλης μαινίδας
 καὶ τριγλίδας, καὶ νῆ Δί' ἤρεσαν σφόδρα
 ἡμῖν ἅπασιν. A. εἶτα καὶ νῦν, εἰπέ μοι, 25
 τούτων φάγοις ἂν; Φ. κἂν τις ἄλλος μικρὸς ἦ.

f τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα
 ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. A. τί φῆς ὧ φίλτατε;
 ἀνθρωποφάγους; πῶς; Π. ὧν ἂν ἄνθρωπος
 φάγοι 30

δῆλον ὅτι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης βρώματα,
 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἐκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας
εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας. ἐκφανλίζων δὲ καὶ Ἐφιπ-
πος τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρᾳ φησί
παππία, βούλει δραμῶν

5 εἰς τὴν ἀγορὰν κᾶτ' ἀγοράσαι μοι; B. φράζε τί. 359

A. ἰχθύς φρουνοῦντας, ὧ πάτερ, μὴ μοι βρέφη.

B. οὐκ οἶσθ' ὅτι τὸ τάργυριόν ἐστ' ἰσάγγυρον;

58. ἥδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ

ἐν τοῖς Ὀβελιαφόροις νεανίσκος κατασμιζύνων

10 ἅπαντα τὰ περὶ τὴν ὀψωνίαν καὶ λέγων ὧδε

ἄλλ' ἀγόρασον εὐτελεῶς·

ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. B. φράζε δέσποτα.

A. μὴ πολυτελεῶς ἀλλὰ καθαρείως, ὅ τι ἂν ἦ,

ὄσιας ἔνεκ' ἀρκεῖ· τευθίδια, σηπίδια·

15 κἂν κάραβός τις ἦ λαβεῖν, εἰς ἀρκέσει

ἢ δὴ ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ἐγγελύδια

Θήβηθεν ἐνίσι' ἔρχεται. τούτων λαβέ.

ἄλεκτρονίον, φάττιον, περδίμιον,

τοιαῦτα. δασύπους ἂν ἐσέλθῃ τις, φέρε.

20 B. ὡς μικρολόγος εἶ. A. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής.

πάντως κρέ' ἡμῖν ἐστι. B. πότερ' ἔπεμψέ τις;

A. οὐκ ἄλλ' ἔθυσεν ἢ γυνή. B. τὸ μοσχίου

τὸ τῆς κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν τῷ ὀμωνύμῳ δράματι Δύσ- c
25 κολος φιλάγγυρος ὦν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτευόμε-
νον νεανίσκον φησὶν

ἄλλ' ἀντιβολῶ σ' ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν,

μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα,

μέτρια δέ, τῷ θεῷ σεαυτοῦ. B. πῶς ἔτι

30 μετριώτερ', ὧ δαιμόνι'; A. ὅπως; σύντεμνε καὶ

ἐπεξαπάτα με. τοὺς μὲν ἰχθύς μοι κάλει

ἰχθύδι· ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει

ὄψαριον. ἥδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολὺ.

59. ἐπεὶ δὲ κατὰ θεὸν ἐν τοῖς προκειμένοις, φίλ-
τατε Οὐλπιανέ, ἢ ὑμεῖς γραμματικῶν παῖδες, εἴπατέ
μοι τίνι ἐννοίᾳ ὁ Ἐπιππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη
τὸ μοςχίον

5

τὸ τῆς κορώνης αὐριον δειπνήσομεν.

ἐγὼ γὰρ οἶομαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν.
καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη ῥοδιακὴν εἶναι λεγομένην
ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ
δύνασθαι τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχημέναι τῷ
ταῦτα περιέχοντι βιβλίῳ. οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κο-
λοφώνιον ἱαμποποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν
ὡς ἀγειρόντων τῇ κορώνῃ καὶ λέγοντα ταῦτα

ἐσθλοὶ κορώνη χιθρα πρόσδοτε κριθέων

τῇ παιδὶ τὰ πόλλωνος, ἢ λέκος πυρῶν,

15

ἢ τ' ἄρτον, ἢ τ' ἡμαιθον, ἢ ὅ τι τις χρήξει·

δότη ὦγαθοί τι τῶν ἕκαστος ἐν χερσὶν

ἔχει κορώνη· χάλα λήψεται χόνδρον.

φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ πάντα δαίνυσθαι.

ὁ νῦν ἄλας δοὺς αὐθι κηρίον δώσει.

20

ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε. πλοῦτος ἤκουσεν . . .

καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φέροι σῦκα.

θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἢ κούρη,

κἀφνειὸν ἄνδρα κώνομαστὸν ἐξεύροι·

καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον ἐς χεῖρας,

25

καὶ μητρὶ κούρην ἐς τὰ γοῦνα κατθείη,

θάλος τρέφειν γυναιῖκα τοῖς κασιγνήτοις.

ἐγὼ δ', ὅκοι πόδες φέρουσιν, ἰφθίμους

ἀμείβομαι μούσαισι, πρὸς θύραις ἕδων

καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι πλεῦνα τῶν αἰτέω.

30

καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἱάμβου φησὶν

ἀλλ' ὦγαθοί' πορέξαθ' ὦν μυχὸς πλουτεῖ.

δὸς ὦνα δός τι καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη.
 νόμος κορώνη χεῖρα δοῦν ἐπαιτούση.
 τοσαῦτ' αἰίδω. δός τι καὶ καταχρήσει.

κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες, ἢ
 5 ὡς φησι Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνο-
 μάτων· καὶ τὰ ἀδόμενα δὲ ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα
 καλεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ἀγνοκλῆς ὁ Ῥόδιος ἐν Κορω-
 νισταῖς.

60. καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις
 10 ἀγερός τις ἄλλος, περὶ οὗ Θεόγνις φησιν ἐν δευτέρῳ
 περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν γράφων οὕτως εἶδος δέ τι
 τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν οἱ Ῥόδιοι καλοῦσιν, ὃ γίνε-
 ται τῷ βοηδρομιῶνι μηνί. χελιδονίζειν δὲ λέγεται διὰ
 τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι

15 ἦλθ' ἦλθε χελιδών,
 καλὰς ὥρας ἄγουσα,
 καλοὺς ἐνιαυτούς,
 ἐπὶ γαστέρα λευκά,
 ἐπὶ νῶτα μέλαινα.

20 παλάθαν σὺ προκύκλει
 ἐκ πίονος οἴκου,
 οἴνου τε δέπαστρον,
 τυρῶν τε κάνυστρον·
 καὶ πυρῶν ἅ χελιδῶν
 25 καὶ λεκιθίταν

οὐκ ἀπωθεῖται. πότερό' ἀπίωμες, ἢ λαβώμεθα;
 εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομες.
 ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θύπέρθυρον,
 ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·
 30 μικρὰ μὲν ἔστι, ῥαδίως νῖν οἴσομες.
 ἂν δὲ φέρῃς τι, μέγα δὴ τι φέροις.

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι.

οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

τὸν δὲ ἀγερομὸν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων.

5

61. ἐπεὶ δὲ ῥοδιακῶν ἱστοριῶν ἐμνήσθημεν, ἰχθυολογήσω καὶ αὐτὸς ὑμῖν ἔρχομαι περὶ τῆς καλῆς Ῥόδου, ἣν εὐίχθυν εἶναι φησιν ὁ ἥδιστος Λυγκεύς. Ἐρξίας οὖν ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς περὶ τῆς πατρίδος προειπὼν τινα περὶ τῶν κατοικησάντων τὴν νῆσον Φοινίκων φησὶν ὡς οἱ περὶ Φάλανθον ἐν τῇ Ἰαλυσῶ πόλιν ἔχοντες ἰσχυροτάτην τὴν Ἀχαΐαν καλουμένην, καὶ λιμένος ἐγκρατεῖς ὄντες χρόνον πολλὸν ἀντεῖχον Ἰφίκλῳ πολιορκοῦντι. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ θῆσφατον ἐν χρησμῶ τινι λελεγμένον ἕξειν τὴν χώραν, ἕως ἂν κόρακες λευκοὶ γένωνται καὶ ἐν τοῖς κρατῆρσιν ἰχθύες φανῶσιν. ἐλπίζοντες οὖν τοῦτ' οὐδέποτε ἔσεσθαι καὶ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ῥαθυμοτέρως διείπον. ὁ δ' Ἰφίκλος πυθόμενος παρὰ τινος τὰ τῶν Φοινίκων λόγια καὶ ἐνεδρεύσας τοῦ Φαλάνθου πιστόν τινα πορευόμενον ἐφ' ὕδωρ, ᾧ ὄνομα ἦν Λάρκας, καὶ πίστει πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος, θηρεύσας ἰχθύδια ἐκ τῆς κρήνης καὶ ἐμβαλὼν εἰς ὕδρευον ἔδωκε τῷ Λάρκῃ καὶ ἐκέλευσε φέροντα τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐκχεῖν εἰς τὸν κρατῆρα ὅθεν τῷ Φαλάνθῳ ἄνοχοεῖτο. καὶ ὁ μὲν ἐποίησε ταῦτα· ὁ δὲ Ἰφίκλος κόρακας θηρεύσας καὶ ἀλείψας γύψῳ ἀφῆκε. Φάλανθος δ' ἰδὼν τοὺς κόρακας ἐπορεύετο καὶ ἐπὶ τὸν κρατῆρα. ὡς δὲ καὶ τοὺς ἰχθύς εἶδεν, ὑπέλαβε τὴν χώραν οὐκ ἔτι αὐτῶν εἶναι, καὶ ἐπεκηρυκεύσατο πρὸς τὸν Ἰφίκλον ὑπόσπονδος ὑπεξελεθεῖν ἀξιῶν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. συγκαταθεμένου δὲ τοῦ Ἰφίκλου ἐπιτεχνᾶται ὁ Φάλανθος τοιούδε τι.

10

15

20

25

361

30

καταβαλὼν ἱερεῖα καὶ τὰς κοιλίας ἐκκαθάρας ἐν ταύ-
 ταις ἐπειρᾶτο ἐξάγειν χρυσίον καὶ ἀργύριον. αἰσθό-
 μενος δὲ ὁ Ἰφίκλος διεκώλυσε. προσφέροντός τε τοῦ
 Φαλάνθου τὸν ὄρκον ὃν ᾤμωσεν, ἐάσειν ἐξάγεσθαι ὅ
 5 τι κατὰ γαστροὺς αἴρωνται, ἀντισοφίζεται, πλοῖα αὐ-
 τοῖς διδοὺς ἵνα ἀποκομισθῶσι, παραλύσας τὰ πηδάλια
 καὶ τὰς κώπας καὶ τὰ ἰστία, ὁμόσαι φήσας πλοῖα
 παρεῖξιν, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἐν ἀπορίᾳ δὲ οἱ Φοίνικες
 ἐχόμενοι πολλὰ μὲν τῶν χρημάτων κατώρουσσον, ἐπι-
 10 σημαϊνόμενοι τοὺς τόπους, ἵν' ὕστερόν ποτε ἀνέλων-
 ται ἀφικόμενοι, πολλὰ δὲ τῷ Ἰφίκλῳ κατέλειπον.
 ἀπαλλαγέντων οὖν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐκ τῆς χώρας
 τῶν Φοινίκων κατέσχον τὰ πράγματα οἱ Ἕλληνες. c
 τὰ δ' αὐτὰ ἱστορήσας καὶ Πολύζηλος ἐν τοῖς Ῥωδιακοῖς
 15 τὰ περὶ ἰχθύων (φησὶ) καὶ τῶν κοράκων μόνοι ἦδε-
 σαν ὁ Φάκας καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Δορκία. αὕτη
 δ' ἐρασθεῖσα τοῦ Ἰφίκλου καὶ συνθεμένη περὶ γάμου
 διὰ τῆς τροφοῦ, ἔπεισε τὸν φέροντα τὸ ὕδωρ ἰχθῦς
 ἀγαγεῖν καὶ ἐμβαλεῖν εἰς τὸν κρατῆρα, καὶ αὕτη δὲ
 20 τοὺς κόρακας λευκάνασα ἀφῆκεν.

62. Κρεόφυλος δ' ἐν τοῖς Ἐφεσίων Ὠροῖς οἱ τὴν
 Ἐφεσον (φησὶ) κτίζοντες πολλὰ ταλαιπωρηθέντες
 ἀπορίῃ τόπου τὸ τελευταῖον πέμψαντες ἐς θεοῦ ἠρώ- d
 τευν ὄκου τὸ πόλισμα θέωνται. ὁ δ' αὐτοῖσι ἔχρησε
 25 ἐνταῦθα οἰκίζειν πόλιν τῇ ἂν ἰχθῦς δεῖξη καὶ ὕς
 ἄγριος ὑπηγήσεται. λέγεται ὦν ὄκου νῦν ἡ κρήνη
 ἐστὶ ἡ Ὑπέλαιος καλουμένη καὶ ὁ ἱερὸς λιμὴν ἀλιέας
 ἀριστοποιέσθαι, καὶ τῶν ἰχθύων τινὰ ἀποθορόντα
 σὺν ἀνθρακιῇ ἐσπεσέειν ἐς φόροτόν, καὶ ἀφθῆναι
 30 ὑπ' αὐτοῦ λόχμην ἐν τῇ ἔτυχε ὕς ἄγριος ἐών· ὃς ὑπὸ
 τοῦ πυρὸς θορυβηθεὶς ἐπέδραμε τοῦ ὄρεος ἐπὶ πολὺ,
 τὸ δὲ καλέεται Τρηχεῖα, καὶ πίπτει ἀκουτισθεὶς ὄκου e

καὶ νῦν ἔστι ὁ τῆς Ἀθηναίης ναός. καὶ διαβάντες οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτεα εἴκοσι ἐν οἰκίσαντες τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ κτίζουσι Τρηχεῖαν καὶ τὰ ἐπὶ Κόρησον, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀγορῇ ἰδρῦσαντο Ἀπόλλωνός τε τοῦ Πυθίου ἐπὶ τῷ λιμένι. 5

63. τοιούτων οὖν ἔτι πολλῶν λεγομένων, τότ' ἐξάκουστος ἐγένετο κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ἀνδρῶν τε βρόμβος καὶ κυμβάλων ἤχος ἔτι τε τυμπάνων κτύπος f μετὰ ῥόδῃς ἅμα γινόμενος. ἔτυχε δὲ οὕσα ἑορτὴ τὰ παρὶλια μὲν πάλαι καλούμενα νῦν δὲ ῥωμαῖα, τῇ 10 τῆς πόλεως Τύχῃ ναοῦ καθιδρυμένου ὑπὸ τοῦ πάντ' ἀρίστου καὶ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ. ἐκείνην τὴν ἡμέραν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπίσημον ἄγουσι πάντες οἱ τὴν Ῥώμην κατοικοῦντες καὶ οἱ ἐνεπιδημοῦντες τῇ πόλει. ὁ οὖν Οὐλπιανός, ἄνδρες, ἔφη, τί τοῦτο; 15

362 εἰλαπίνῃ ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἔστί. καὶ τινος εἰπόντος ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντες τῇ θεῷ, ᾧ λῶστε, ὁ Οὐλπιανὸς γελάσας ἔφη, καὶ τίς Ἑλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσε; δέον εἰρηκέναι κωμάζουσιν, ἢ χορεύουσιν, ἢ τι ἄλλο τῶν 20 εἰρημένων. σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς Συβούρας ὄνομα πριάμενος

ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ.

καὶ ὁ Μυρτίλος ἔφη, ἀλλὰ μὴν καὶ ἑλληνικώτερον b ἀποδείξω σοὶ τὸ ὄνομα, ᾧ φιλεπιτιμητά. πάντας γὰρ 25 ἐπιστομίξειν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν κατέγνωσ, σαυτὸν δ' ἀποφαίνεις κενώτερον λεβηρίδος. Ἐπίχαρμος, ᾧ θαυμασιώτατε, ἐν τοῖς Θεαροῖς μέμνηται τοῦ βαλλισμοῦ, καὶ οὐ μακρὰν ἔστι τῆς Σικελίας ἢ Ἰταλίας. ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθο- 30 ρῶντες τὰ ἐν Πυθοῦ ἀναθήματα καὶ περὶ ἐκάστου λέγοντες φασὶ καὶ τάδε

λέβητες χάλκεοι,

κρατήρες, ὄδελοί. B. τοῖς γὰ μὲν ὑπωδέλοις
καὶ ὥστε βαλλίζόντεσσι ὄσσου χοῆμα εἶη.

καὶ Σώφρων δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ
5 φησί 'κῆπειτα λαβὼν προῆχε, τοῖ δ' ἐβάλλιζον.' καὶ
πάλιν βαλλίζοντες τὸν θάλαμον σκάτους ἐνέπλησαν.
ἀλλὰ μὲν καὶ Ἄλεξις ἐν Κουρίδι φησί

καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον . . ἀνθρώπων ὄρω
πλήθος προσιὸν ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν
10 ἐνθάδε συνόντων. B. μὴ γένοιτό μοι μόνῳ
νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόσιν
ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμὸν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
θοιμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά.

οἶδα δὲ καὶ ἀλλαχόθι τοῦνομα καὶ ἀναπεμπασάμενος
15 ἐξοίσω.

64. σὺ δὲ ἡμῖν δίκαιος εἶ λέγειν, ὁ καὶ τῶν ὀμη-
ρικῶν μεμνημένος τούτων

τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὄδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε
χρεῶν;
20 εἰλαπίνη ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ'
ἐστίν·

τίνι διαφέρει ἀλλήλων. ἐπεὶ δὲ σιγᾶς, ἐγὼ ἐρῶ. κατὰ
γὰρ τὸν Συρακόσιον ποιητὴν

τὰ πρὸ τοῦ δὴ ἄνδρες ἔλεγον, εἰς ἐγῶν ἀπο-
25 χρεῶ.

τὰς θυσίας καὶ τὰς λαμπρότερας παρασκευὰς ἐκάλουν
οἱ παλαιοὶ εἰλαπίνας καὶ τοὺς τούτων μετέχοντας εἰ-
λαπιναστάς. ἔρανοι δὲ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλο-
μένων συναγωγαί, ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ συμφέρειν
30 ἕναστον. καλεῖται δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θίασος
καὶ οἱ συνιόντες ἐραμισταὶ καὶ συνθιασῶται. καλεῖ-

ται δὲ καὶ ὁ τῷ Διονύσῳ παρεπόμενος ὄχλος θιάσος,
ὡς Εὐριπίδης φησὶν

ὄρω δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν.

τοὺς μὲν οὖν θιάσους ἀπὸ τοῦ θεοῦ προσηγόρευον.

f καὶ γὰρ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς οἱ Λάκωνες σιοὺς φασί. 5
τὰς δ' εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν αὐταῖς παρασκευῆς γινο-
μένης καὶ δαπάνης. λαφύττειν γὰρ καὶ λαπάζειν τὸ
ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ πορθεῖν
τὸ ἀλαπάζειν οἱ ποιητὰὶ τάττουσι, καὶ τὰ διαρπαζό-
μενα κατὰ τὴν λάφυριν λάφυρα. τὰς δὲ τοιαύτας 10
εὐωχίας Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ
363 λελαπάχθαι. λάπτειν δὲ τὸ τὴν τροφήν ἐκπέττειν
καὶ κενούμενον λαγαρὸν γίνεσθαι. ὅθεν ἀπὸ μὲν
τοῦ λαγαροῦ ἢ λαγῶν, ὥσπερ καὶ λάγανον, ἀπὸ δὲ
τοῦ λαπάττειν λαπάρα. λαφύττειν δὲ ἐστὶ τὸ δαψι- 15
λῶς καὶ ἐπὶ πολὺν λαπάττειν καὶ ἐκκενοῦν. τὸ δὲ δα-
πανᾶν ἀπὸ τοῦ δάπτειν λέγεται. καὶ τοῦτο δὲ τοῦ
δαψιλοῦς ἔχεται· διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θη-
ριωδῶς ἐσθιόντων τὸ δάψαι καὶ δαρδάψαι. Ὅμηρος

ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν. 20

b τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ἣ ἐστὶ
τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ ἔχειν. εἰς ἃς δὴ
συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην
καὶ ἄνεσιν αὐτοὺς μεθιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθῃ, τὸν
δὲ τοῦτο δωρησάμενον θεὸν μεθυμναῖον καὶ λυαῖον 25
καὶ εὐιον καὶ ἰήιον προσηγόρευον, ὥσπερ καὶ τὸν μὴ
σκυθρωπὸν καὶ σύννουν ἰλαρόν. διὸ καὶ τὸ δαιμό-
νιον ἴλεων ἠξίου γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες ἰή ἰή. ὅθεν
καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοῦτο ἔπραττον ἱερὸν ὠνόμαζον.

c ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν ἴλεων καὶ ἰλαρὸν ἔλεγον δηλοῖ 30
Ἐπιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἐμπολή· περὶ
ἐταίρας δέ τινος λέγει

ἔπειτα δ' εἰσιόντ', ἔαν λυπούμενος
 τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἠδέως,
 ἐφίλησεν, οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα
 ὥσπερ πολέμιος ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις
 5 χανοῦσ' ὁμοίως· ἦσε, παρεμυθῆσατο,
 ἐποίησέ θ' ἱλαρόν, εὐθέως τ' ἀφείλε πᾶν
 αὐτοῦ τὸ λυποῦν κἀπέδειξεν ἴλεων.

65. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς d
 ὑποστησάμενοι καὶ τὰ περὶ τὰς ἑορτὰς διέταξαν.
 10 ὀρῶντες γὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὀριμῆς
 οὐχ οἶόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστῆσαι, χρήσιμον δὲ
 καὶ συμφέρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως
 ἐθίζειν χρῆσθαι, χρόνον ἀφορίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς
 προθύσαντες οὕτω μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν, ἔν'
 15 ἕκαστος ἠγρούμενος ἠκείνους τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς
 καὶ τὰς σπονδὰς μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῆται.
 Ὅμηρος γοῦν φησὶν ἠλθε δ' Ἀθήνη ἰρῶν ἀντήσου- e
 σα.' καὶ ὁ Ποσειδῶν

Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας
 20 ἀντιόων τὰύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
 καὶ ὁ Ζεὺς

χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα θεοί θ' ἅμα πάντες ἔποντο.
 κἂν ἄνθρωπος δέ που παρῆ πρεσβύτερος καὶ τῆ
 προαιρέσει σπονδαῖος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχη-
 25 μόνων ἢ καὶ πράττειν, ὡς καὶ Ἐπίχαρμος πού φησιν
 ἀλλὰ καὶ σιγῆν ἀγαθὸν ὅκα παρέοντι κάρρονες. f
 ὑπολαμβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν
 εἶναι τὰς ἑορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διῆγον. ὅθεν
 οὔτε κατακλίεσθαι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ
 30 δαίνυνθ' ἐξόμενοι, οὔτ' εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ' ἐπεὶ
 ἔσπεισάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἠθέλε θυμός, ἔβαν οἰκόνδε
 ἕκαστος.

66. οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς θύειν καὶ
 συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους καὶ τοὺς
 364 οἰκειοτάτους καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις, λοιδο-
 ροῦνται δὲ ταῖς γυναιξί, καλαβρίζουσι τοὺς οἰκέτας,
 ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς, μονονουχὶ τὸ τοῦ Ὀμήρου 5
 λέγοντες

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν
 Ἄρηα,

ἐπὶ νοῦν οὐ λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν
 Χείρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε 10
 Νικόμαχος ὁ ὀυθμικὸς ἢ ὅστις δὴ ποτε,

μηδὲ σύ γ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θά-
 λειαν

b ἄχθου ὄρων παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε
 ῥέξει. 15

ἀλλὰ μάλ' εὐκῆλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκεῖ-
 νου.

νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὅλως μέμνηνται, τὰ δὲ ἐξῆς
 αὐτῶν ἐκμανθάνουσιν, ἅπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίο-
 δου ἀναφερομένων μεγάλων Ἡοίων [καὶ μεγάλων 20
 Ἔργων] πεπαρώδηται

ἡμῶν δ' ἦν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον,
 ἀχθόμεθ' ἦν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα,
 χῶτι τάχιστα θύραξ' ἐξελεθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.

c εἶτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, κατὰ τις εἶπε 25
 τῶν ξυμπινόντων ἤδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;
 οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν; ὁ δ' ἀχθεται αὐτὸς ὁ
 θύων

τῶ κατακωλύοντι καὶ εὐθύς ἔλεξ' ἔλεγεία
 ἄμηνά μῆτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν 30
 μῆθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε Σιμωνίδη'. οὐ γὰρ ἐπ'
 οἴνοις

τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;
 ἔτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν

μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελον εἶναι d
 ἐκ κοινοῦ· πλείστη τε χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

5 67. καὶ θύοντες μὲν τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς
 θυσίας καὶ τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς
 Μένανδρος ἐν τῇ Μέθῃ παρίστησιν

εἴτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν;

ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἡγορασμένον

10 δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,

αὐλητριδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας

μενδαῖον ἐγγέλεις θασον τυρὸν μέλι

15 μικροῦ ταλάντου, γίγνεται τὸ κατὰ λόγον, e

δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα

15 ἡμᾶς, ἐὰν καὶ καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς,

τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀντανελεῖν τὴν ζημίαν.

πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;

ἐγὼ μὲν οὖν ὧν γε θεὸς οὐκ εἶσα τὴν

ὄσφυν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι ποτε,

20 εἰ μὴ καθήγισεν τις ἅμα τὴν ἐγγελευ;

ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν εἰς τῶν συγγενῶν.

68. ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα f
 δεῖπνα, ἅπερ Ἀλεξανδροεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιδομάτων.

Ἄλεξις γοῦν ἐν τῇ εἰς τὸ φρέαρ φησί

25 νυνὶ τέ μοι

ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον

τῶν ἔνδοθεν κομιοῦντ' ἐκεῖθεν. B. μανθάνω.

ἐπιδόσιμον παρὰ τᾶλλα τοῦτ' ἔσται. A. φιλω

αἰσθητικὴν γραῦν.

30 καὶ Κρωβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ

365

Λάχης. B. ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. A. προάγε. B. ποῖ;

A. ὅποι μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ἧ

τάπιδόσιμ' ἡμῖν ἐστίν. Β. ἧς ἐχθρὸς πιεῖν
 κνάθους ἀκράτου μ' ἐβιάσω σὺ δώδεκα ;
 οἶδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυ-
 ρίδος δεῖπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεικράτης περὶ τούτων
 ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ οὕτως

5
 συσκευασάμενος δεῖπνον ἐς τὸ σπυρίδιον
 ἐβάδιζεν ὡς πρὸς Ὠφελίαν.

τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον, ὅταν
 b τις αὐτὸς αὐτῷ σκευάσας δεῖπνον καὶ συνθεῖς εἰς
 σπυρίδα παρά τινα δειπνήσων ἴῃ. σύνδειπνον εἶρη- 10
 κεν ἐπὶ συμποσίου Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φό-
 νου. φησὶ γὰρ ἐκεῖνον ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημέ-
 νον. καὶ Πλάτων δὲ φησὶ τοῖς τὸ σύνδειπνον ποιη-
 σαμένοις' καὶ Ἀριστοφάνης Γηρουτάδῃ

15
 ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.

διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δράμα κατὰ τὸ οὐ-
 δέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσι Σύνδειπνον. καλοῦσι δὲ
 τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλο-
 κάλῳ ἢ Νύμφαις

c
 κατάκεισο, κἀκείνας κάλει. 20

συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
 κυμνοπρίστης ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλαι.

καὶ Ἐφιππος ἐν Γηρουόνη

καὶ συναγώγιμον

25
 συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν καὶ
 συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος ἐν Ἐμπιμπρα-
 μένῃ

καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.

εἶθ' ἐξῆς ἔφη

d
 30
 ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον.

μήποτε δὲ τοῦτ' ἔστι τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον.

τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἀλεξίς ἐν Μανδραγοριζομένη σημαίνει διὰ τούτων

ἤξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἅμα.

B. πῶς συμβολάς; A. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς
5 καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Ἀργεῖοι δ', ὡς ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν Ἡγήσανδρος, γράφει δ' οὕτως τὴν συμβολὴν τὴν εἰς τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην Ἀργεῖοι χῶν καλοῦσι, τὴν δὲ μερίδα αἶσαν. 6

10 69. οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμματος τέλος εἰληφότος, ἔταξε Τιμόκρατες, αὐτοῦ καταπαῦσαι τὸν λόγον, μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἰηθῆ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα ἰχθύς ποτὲ γεγρονέναι. φησὶ γὰρ ὁ φυσικός

15 ἤδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κούρη τε κόρος τε, ἄμνος τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἄλός ἔμπορος ἰχθύς.

Θ

Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' 366
ὔδαρ

χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθέν περ ἔσονται

20 ἐμοί τε καὶ σοί, ὦ Τιμόκρατες. περιενεχθέντων γὰρ κωλήνων καὶ τινος εἰπόντος εἰ τακεροί εἰσι, παρὰ τίνι κείται τὸ τακερόν; ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη. καὶ σίναπυ δὲ τίς εἶρηκε τὸ νᾶπυ; ὄρω γὰρ ἐν παροψίδι περιφερόμενον μετὰ τῶν κωλεῶν. οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λε-
25 γόμενον κωλεόν ἀρσενικῶς, καὶ οὐχ ὡς οἱ ἡμεδαποὶ

Ἄθηναῖοι μόνως θηλυκῶς. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Με-
 b γαρίδι φησὶν ὄρυα, τυρίδιον, κωλεοί, σφουδύλοι,
 τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ ἓν.' καὶ ἐν Κύκλωπι

χορδαί τε ἀδὺ ναὶ μὰ Δία χῶ κωλεός.

μάθετε δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ, ᾧ σοφώτατοι, ὅτι νῦν 5
 ὁ Ἐπίχαρμος καὶ χορδὴν ὠνόμασεν, ἀεὶ ποτε ὄρυαν
 καλῶν. καὶ ἄλας δὲ ἠδυσμένους ὄρω ἐν ἄλλαις παρο-
 ψίσιν. ἀνηδύντων δὲ ἀλῶν πλήρεις οἱ κυνικοί, παρ'
 οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύκῳ τις
 ἄλλος κύνων,

10

τῶν θαλαττίων δ' ἀεὶ

c ὄψων ἐν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἄλας.

. . . ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν

οἰνάριον, εἶδος νῆ Δία σκιᾶς τρόπον.

B. πῶς εἶδος; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρει 15

ἀπαξάπασιν ὄξυβάφῳ ποτηρίῳ.

ὄρω δὲ καὶ μετ' ὄξους ἀναμειγμένον γάρον. οἶδα δὲ
 ὅτι νῦν τινὲς τῶν Ποντικῶν ἰδίᾳ καθ' αὐτὸ κατα-
 σκευάζονται ὄξύγαρον.

2. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζωΐλος ἔφη, Ἀριστο- 20
 φάνης, ᾧ οὗτος, ἐν Λημνίαις τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ
 τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως

d Λῆμνος κνάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλοὺς.
 καὶ Φερεκράτης Κραπατάλοις

τακεροὺς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι. 25

σίνηπυ δ' ὠνόμασε Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν μὲν
 Θηριακοῖς οὕτως

ἧ μὴν καὶ σικύην χαλπήρεα ἠὲ σίνηπυ.

ἐν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς

σπέσματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπυος. 30

καὶ πάλιν

κάρδαμ' ἀνάρινον τε μελάμφυλλον τε σίνηπυ.

Κράτης δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀττικῆς λέξεως Ἀριστοφάνη παριστᾶ λέγοντα

κᾶβλεπε σίναπυ καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνέσπασεν, 367
καθὰ φησι Σέλευκος ἐν τοῖς περὶ ἑλληνισμοῦ. ἔστι δ'
5 ὁ στίχος ἐξ Ἰππέων καὶ ἔχει οὕτως 'κᾶβλεψε νᾶπυ.'
οὐδεὶς δ' Ἀττικῶν σίναπυ ἔφη. ἔχει δὲ ἐκάτερον
λόγον. νᾶπυ μὲν γὰρ οἶον νᾶφυ, ὅτι ἐστέρηται φύ-
σεως. ἀφνὲς γὰρ καὶ μικρόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀφύη.
σίναπυ δὲ ὅτι σίνεται τοὺς ὄπας ἐν τῇ ὀδμῇ, ὡς καὶ
15 τὸ κρόμμυον ὅτι τὰς κόρας μύομεν. Ξέναρχος δὲ ὁ
κωμωδιοποιὸς ἐν Σκύνθαις ἔφη

τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι

κακόν· τὸ θυγάτριον δέ μου σεσινάπικεν
διὰ τῆς ξένης. b

15 ἀλῶν δὲ καὶ ὄξους μέμνηται ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης ἐν
τοῖς περὶ Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ λέγων
καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;
B. εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λεπτοὺς ἄλας.

3. ἡμεῖς μὲν οὖν σοι τοσαῦτα, καλὲ ἄνθρωπε, ζη-
25 τοῦντι συνεισευπορήσαμεν. σὺ δ' ἡμῖν ἀποκρινα-
σθαι δίκαιος εἶ παρὰ τίνι ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἢ παροψὶς
κεῖται. ἐπὶ μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευασμένου ποικίλου
καὶ εἶδους τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἶδα εἰρηκότα ἐν c
Ἑορταῖς οὕτως

25 ὀπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν ἐπὶ παροψήματος διὰ πλειόνων
εἴρηκεν, ἐν οἷς ἔστι καὶ τάδε

γυνή καθεύδουσ' ἐστὶν ἀργόν. B. μανθάνω.

A. ἐργηγορούας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες
30 αὗται μόνον κρείττους πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονὴν
ηταλλαβεῖν. οὐ γὰρ τινες παροψίδες
εἶσ' ἀντιβολῶ σε; d

κάν τοῖς δ' ἐξῆς δίδεισιν ὥσπερ ἐπὶ παροψήματος λέ-
γων τῶν παροψίδων. ἐν δὲ Φάωνι

τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίδιν·
βραχὺ γάρ τι τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλω

πάσαις γυναιξίν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

4. σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανου, ἀλλ' ἐγώ,
φησὶν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμὶ δίκαιος, πολλὰ ἤδη
σιωπήσας·

e πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν μὲν
(κατὰ τὸν Πάριον Εὐῆνον)

ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν οὐκ ἔτι τοῦτ' ἐν ἔθει.

καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός,
σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω ἐμοὶ δὲ τάδε.

15 τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ θάσσης εἰσὶ διδασκαλίας.

f 5. ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἴρηκεν, ᾧ φιλότης
Μυρτίλε, προήεπασα γάρ σου τὸν λόγον, Ἀντιφάνης
Βοιωτίῳ

καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι.

καὶ Ἀλεξίς ἐν Ἡσιόνη

ὡς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο

φέροντας εἶσω ποικίλων παροψίδων

κόσμου βρούουσαν, οὐκ ἔτ' εἰς ἐμὲ βλέπων.

καὶ ὁ τὰ εἰς Μάγνητα ἀναφερόμενα ποιήσας ἐν Διο-
νύσῳ πρώτῳ

καὶ ταῦτα μὲν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.

368 Ἀχαιοὺς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῶ

κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων

κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα.

5

10

15

20

25

30

Σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς Παραλυτρομεῖνω
 παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλω·
 τοῦψον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

ἀμφιβόλως δ' εἴρηται τὸ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι ἐν
 5 πρώτῳ Παιδείας. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἔπροσῆγεν
 αὐτῷ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώ-
 ματα.' καὶ παρὰ τῷ τὸν Χείρωνα δὲ πεποιηκότι τὸν b
 εἰς Φερεκράτην ἀναφερόμενον ἐπὶ ἡδύσματος ἢ παρο-
 ψὶς κείται, καὶ οὐχ, ὡς Δίδυμος ἐν τῷ περὶ παρεφθο-
 10 ρυίας λέξεως, ἐπὶ τοῦ ἀγγείου. φησὶ γὰρ
 νῆ τὸν Δί' . . . ὥσπερ αἱ παροψίδες
 τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων,
 οὓς ὁ καλὸς οὗτος ἀξιοῖ τοῦ μηδενός.

Νικοφῶν Σειροῆσιν

15 ἄλλος μαχέσθω περὶ ἔδρας παροψίδι.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλω

πάσαις γυναιξίν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου c
 ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

Πλάτων Ἑορταῖς

20 ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

περὶ βολβῶν δ' ἀρτύσεως καὶ σκευασίας τὸν λόγον
 ποιεῖται. οἱ δ' Ἀττικοί, ᾧ Συρατικῆ Οὐλπιανέ, καὶ
 ἔμβαμμα λέγουσιν. ὡς Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ

ὁ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φευκακίζειν προσὸν
 25 ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίγνεται. d

6. καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν. Εὐπολις

Ἀυτολύκω

σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθύτου ῥίφου.

Εὐριπίδης Σκίρωνι ὀυδὲ κωλῆνες νεβρῶν.' ἀπὸ δὲ
 30 τοῦ κωλέα συνηρημένον ἐστίν, ὡς συκέα συκῆ, λεον-
 τέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ δευ-
 τέρῳ

οἴμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον.

καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν

e καὶ δελφακίων ἀπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια
πευρόεντα.

ἐν δὲ Πελαργοῖς

5

κεφαλάς τ' ἄρνῶν, κωλᾶς ἐρίφων.

Πλάτων Γρυψίν ἰχθῦς κωλᾶς φύσκας.' Ἀμειψίας
Κόννη

δίδοται μάλισθ' ἱερώσυνα,

κωλῆ, τὸ πλευρόν, ἡμίκριαι' ἀριστερά.

10

Ξενοφῶν Κυνηγετικῶ κωλῆν σαρκώδη, λαγόνας
ὑγρᾶς.' καὶ Ξενοφάνης δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς
ἐλεγείοις φησί

πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἦραο πῖον

f ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,

15

τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,

ἔς τ' ἂν ἀοιδάων ἦ κλέος ἑλλαδικῶν.

7. ἐξῆς δὲ τούτων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐπι-
φερομένων ἡμεῖς ἐπισημανοῦμεθα τὰ μνήμης ἄξια.

καὶ γὰρ ὀρνίθων πλῆθος ἦν αἰεὶ καὶ χηνῶν, ἔτι δὲ 20
τῶν νεοσσῶν ὀρνίθων, οὓς πίπους τινὲς καλοῦσι, καὶ
χοίρων καὶ τῶν περισπουδάστων φασιανικῶν ὀρνί-
369 θων. περὶ λαχάνων οὖν πρότερον ἐκθέμενός σοι
καὶ περὶ τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα διηγῆσομαι.

8. ΓΟΓΓΥΛΙΔΕΣ. ταύτας Ἀπόλλας ἐν τῷ περὶ 25
τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ὑπὸ Λακεδαιμονίων
γαστέρας φησὶ καλεῖσθαι. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώ-
νιος ἐν ταῖς Γλώσσαις παρὰ Βοιωτοῖς γάστρας ὀνο-

μάζεσθαι τὰς κράμβας, τὰς δὲ γογγυλίδας ζακελίτιδας·

Ἀμερίας δὲ καὶ Τιμαχίδας τὰς κολοκύντας ζακελίτιδας 30
καλεῖσθαι. Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων ῥα-

b φανὶς (φησὶ) γογγυλὶς ῥάφους ἀνάρινον ὅμοια.' τὴν

δὲ ῥάφην Γλαῦκος ἐν Ὀψαρτυτικῷ διὰ τοῦ π ψιλῶς
καλεῖ ῥάφην. τούτοις δ' οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ὅμοιον εἰ
μὴ ἢ νῦν προσαγορευομένη βουνιάς. Θεόφραστος δὲ
βουνιάδα μὲν οὐκ ὀνομάζει, ἄρρενα δὲ καλεῖ τινα
5 γογγυλίδα, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἢ βουνιάς. Νίκαν-
δρος δ' ἐν τοῖς Γεωργικαῖς τῆς βουνιάδος μνημονεύει
γογγυλίδας· σπείροις δὲ κυλινδρωτῆς ἐφ' ἄλλως,
ὄφρ' ἀν' ἴσαι πλαθάνοισι χαμηλότεραι θαλέθωσι·
βουνιάς ἀλλ' εἴσω ῥάφανος κείσθω λαθαρωκοί.
10 γογγυλίδος δισση γὰρ ἰδ' ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη
μακρὴ τε στιφορὴ τε φαίνεται ἐν πρασιῆσιν.
κηφισιακῶν δὲ γογγυλίδων μνημονεύει Κράτης ἐν
Ῥήτορσιν οὕτως

κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν ὅμοια πάνυ.

15 Θεόφραστος δὲ γογγυλίδων φησὶν εἶναι γένη δύο,
ἄρρεν καὶ θῆλυ. γίνεσθαι δ' ἄμφω ἐκ τοῦ αὐτοῦ
σπέρματος. Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ
εἰκοστῇ ἐβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ τὴν Δαλματίαν d
φησὶ γίνεσθαι γογγυλίδας ἀκηπεύτους καὶ ἀγρίους
20 σταφυλίνους. Δίφιλος δ' ὁ Σίφιμος ἰατρός ἢ γογ-
γυλὶς (φησί) λεπτυντικὴ ἐστὶ καὶ δριμεῖα καὶ δύσπε-
πτος, ἔτι δὲ πνευματωτικὴ. κρείττων δὲ ἢ βουνιάς
καθέστηκε· γλυκυτέρα γὰρ ἐστὶ καὶ πεπτικωτέρα
πρὸς τῷ εὐστόμαχος εἶναι καὶ τρόφιμος. ἢ δὲ ὀπω-
25 μένη, φησί, γογγυλὶς μᾶλλον πέττεται, περιττότερον
δὲ λεπτύνει. ταύτης μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Ἀγ-
κυλίῳ οὕτως

ὀπήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.

καὶ Ἀλεξίς ἐν Θεοφορήτῳ

30 λαλῶ Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.
ἢ δὲ ταριχευομένη γογγυλὶς λεπτυντικωτέρα ἐστὶ τῆς

ἐφθῆς καὶ μάλιστα ἢ διὰ νάπυος γινομένη, ὡς φησιν ὁ Δίφιλος.

9. ΚΡΑΜΒΗ. Εὐδήμος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ
λαχάνων κράμβης φησὶν εἶναι γένη τρία, τῆς τε κα-
λουμένης ἀλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινουσίης· 5
τῇ δ' ἠδουῆ πρώτην κεκρίσθαι τὴν ἀλμυρίδα. φύεται
δ' ἐν Ἐρεοῖα καὶ Κύμη καὶ Ῥόδῳ, ἔτι δὲ Κνίδῳ καὶ
Ἐφέσῳ· ἡ δὲ λειοφύλλος ἀνὰ πᾶσαν, φησί, χώραν
γίγνεται. ἡ δὲ σελινουσία τὴν ὀνομασίαν ἔχει διὰ
τὴν οὐλότητα· ἐμφερῆς γάρ ἐστι σελίῳ καὶ κατὰ 10
τὴν ἄλλην πύκνωσιν. Θεόφραστος δὲ οὕτως γράφει
τῆς δὲ ῥαφάνου (λέγω δὲ τὴν κράμβην) ἢ μὲν ἐστὶν
οὐλόφυλλος ἢ δὲ ἀγρία. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι
κράμβη δὲ καλλίστη γίνεται καὶ γλυκεῖα ἐν Κύμῃ·
ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ πικρά. τὸ δ' ἐκ Ῥόδου φερόμενον 15
σπέρμα εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐπὶ ἐνιαυτὸν γλυκεῖαν
ποιεῖ τὴν κράμβην, μεθ' ὃν χρόνον πάλιν ἐπιχωριά-
ζει. Νίκανδρος δ' ἐν Γεωργικοῖς
70 λείη μὲν κράμβη, ὅτε δ' ἀγρίας ἐμπίπτουσα
σπειρομένη, πολύφυλλος ἐνήβησε πρασιῆσιν 20
ἢ οὐλή, καὶ τύριος ὁ θαμνῆτις πετάλοισιν,
ἢ ἐπιφοινίσσουσα καὶ αὐχμηρῆσιν ὁμοίῃ
βατραχῆ κύμη τε κακόχροος, ἢ μὲν ἔοικε
πέλμασιν, οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύνουσιν·
ἢν μάντιν λαχάνοισι παλαιογόνοι ἐνέπουσιν. 25
μήποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην
ἱερὰν οὔσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππώνακτι ἐν τοῖς ἰάμ-
b βοις ἐστὶ τι λεγόμενον τοιοῦτον
ὃ δ' ἐξολισθὼν ἰκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδώρα 30
θαργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμάκου.
καὶ Ἀνάσιος δὲ φησι

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων

ἐγὼ φιλέω μάλιστα, καὶ μὰ τὴν κράμβην.

καὶ Τηλεκλείδης Πρυτάνεσι 'ναὶ μὰ τὰς κράμβας'
ἔφη. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσει 'ναὶ μὰ τὴν
5 κράμβαν.' Εὐπολις Βάπταις 'ναὶ μὰ τὴν κράμβην.'
ἔδόκει δὲ ἰωνικὸς εἶναι ὁ ὄρκος. καὶ οὐ παράδοξον
εἰ κατὰ τῆς κράμβης τινὲς ὤμνουν, ὅποτε καὶ Ζήνων
ὁ Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστῳ μιμούμενος τὸν κατὰ
τῆς κυνὸς ὄρκον Σωκράτους καὶ αὐτὸς ὤμνε τὴν
10 κάππαριν, ὡς Ἐμπεδὸς φησὶν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν.

10. Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκνίαις κράμβη
παρεσκευάζετο ὡς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν.
Ἐφιππος γοῦν ἐν Γηροῦνῃ φησὶν

ἔπειτα πῶς

15 οὐ στέφανος οὐδεὶς ἔστι πρόσθε τῶν θυρῶν,
οὐ κνῖσα κρούει ῥινὸς ὑπεροχὰς ἄρκας
ἀμφιδρομίων ὄντων; ἐν οἷς νομίζεται
ὀπτᾶν τε τυροῦ χερρονησίτου τόμους,
ἔψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαῖσμένην,
20 πνίγειν τε παχέων ἄρνιων στηθύνια,
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις,
χναύειν τε κοινῇ τευθίσιν σηπίδια,
πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστροφῶς,
πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρως.

25 Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς εὐτελοῦς βρώματος
τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις

οἷα δ' ἔστ' οἷσθ' ὦ γύναι,

[ἄρ]τοι σκόροδα τυρὸς πλακοῦντες, πράγματα
ἐλευθέρη', οὐ τάριχος οὐδ' ἠδύσμασιν
30 ἄρνεια καταπεπασμέν', οὐδὲ θρυμματὶς
τεταραγμένη καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φθοραί.
καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἔψουσι λιπαράς, ὦ θεοί,

ἔτνος θ' ἅμ' αὐταῖς πίσινον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀπλήστῳ

ἦκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τὰγαθά,
 ῥάφανος λιπαρά, σπλαγχνίδια πολλά, σαρκία
 ἀπαλώτατ', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἑμοῖς βλίτοις 5
 [καὶ τοῖσι σοῖς] ὅμοια πράγματ', οὐδὲ ταῖς
 θλασταῖς ἐλάαις.

Ἀλκαῖος Παλαιστρα ἤδη δ' ἤψε χύτραν ῥαφάνων.

Πολύζηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς ὀνο-
 μάζων φησὶν ὑπιπέταλοι τε κράμβαι συχναί. 10

11. ΣΕΥΤΛΑ. τούτων φησὶν ὁ Θεόφραστος εὐ-
 71 χυλότερον εἶναι τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὀλιγο-
 σπερμότερον, καὶ καλεῖσθαι σικελικόν. ἡ δὲ σευτλίς
 ἕτερον, φησί, τοῦ τεύτλου ἐστί. διὸ καὶ Δίφιλος ὁ
 κωμωδιοποιὸς ἐν Ἡρῳ δράματι ἐπιτιμᾷ τινι ὡς κα- 15
 κῶς λέγουσι καὶ τὰ τεύτλα τευτλίδας καλῶν. Εὐδή-
 μος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων τέσσαρα γένη φησὶν εἶναι
 τεύτλων, σπαστὸν καυλωτὸν λευκὸν πάνδημον·
 τοῦτο δ' εἶναι τῇ χροῇ φαιόν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος
 τὸ σευτλίον φησὶν εὐχυλότερον εἶναι τῆς κράμβης 20
 καὶ θρεπτικώτερον μετρίως· ἐκξεστὸν δὲ καὶ λαμβα-
 νόμενον μετὰ νάπυος λεπτυντικώτερον εἶναι καὶ
 ἐλμίνθων φθαρτικόν. εὐκοιλιώτερον δὲ τὸ λευκόν,
 τὸ δὲ μέλαν οὐρητικώτερον. ὑπάρχειν δὲ αὐτῶν καὶ
 τὰς ῥίζας εὐστομωτέρας καὶ πολυτροφωτέρας. 25

12. ΣΤΑΦΥΛΙΝΟΣ. οὗτος δριμύς ἐστί (φησὶν ὁ
 Δίφιλος) ἱκανῶς δὲ θρεπτικὸς καὶ εὐστόμαχος μέσως,
 διαχωρητικὸς τε καὶ πνευματώδης, δύσπεπτος, οὐρη-
 τικὸς, ἱκανῶς διεγερτικὸς πρὸς ἀφροδίσια· διὸ καὶ
 ὑπ' ἐνίων φίλτρον καλεῖται. Νουμήμιος δ' ἐν 30
 Ἀλιευτικῷ φησί

φύλλων δ' ὅσσ' ἄσπαρτα τά τ' ἐρρίζωται ἀρούραις

χειμάτος ἢδ' ὁπότεν πολυάνθεμον εἶαρ ἴκηται, ο
 ἀνχμηρὴν σκόλυμόν τε καὶ ἀγριάδα σταφυλίον,
 ῥάφιν τ' ἔμπεδον καὶ καυλίδα δ' ἀγροιώτιν.

Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν φησὶν

5 ἐν δέ τε καὶ μαράθου καυλὸς βαθύς, ἐν δέ τε
 ῥίξαι

πετραίου, σὺν δ' αὐτὸς ἐπανχμήεις σταφυλίνοσ,
 σμυρνεῖον σόγκος τε κυνόγλωσσός τε σέρις τε·
 σὺν καὶ ἄρου δριμεῖα καταψήχοιο πέτηλα,
 10 ἢδ' ὅπερ ὄρνιθος κλέεται γάλα.

μνημονεύει τοῦ σταφυλίνου καὶ Θεόφραστος. Φανίας
 δ' ἐν πέμπτῳ περὶ φυτῶν γράφει οὕτως ἑκατὰ δὲ τὴν d
 αὐτοῦ τοῦ σπέρματος φύσιν ὁ καλούμενος σῆψ καὶ τὸ
 τοῦ σταφυλίνου σπέρμα.· κἄν τῷ πρώτῳ δέ φησι
 15 ἑτασώδη τὴν τῶν σπερμάτων ἀπέληφε φύσιν ἄν-
 νησον μάραθου σταφυλίνοσ καυκαλὶς κώνειου κόριου
 σκιάσ, ἣν ἐνιοὶ μνηφόνον.· ἐπεὶ δὲ ἄρου ἐμνημόνευ-
 σεν ὁ Νίκανδρος, προσαποδοτέον ὅτι καὶ Φανίας ἐν
 τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ γράφει οὕτως ἑρακόντιον,
 20 ὁ ἐνιοὶ ἄρον ἄρωνία.· τὸν δὲ σταφυλίον Διοκλῆσ
 ἐν πρώτῳ Ὑγεινῶν ἀσταφυλίον καλεῖ. τὸ δὲ καρ-
 τὸν καλούμενον, μέγας δ' ἐστὶ καὶ εὐανξίης σταφυλι-
 νος, εὐχυλότερόν ἐστι τοῦ σταφυλίνοσ, καὶ μᾶλλον
 θερμαντικώτερον, οὐρητικώτερον. εὐστόμαχον, εὐοι-
 25 κονόμητον, ὡσ ὁ Δίφιλος ἱστορεῖ.

13. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. τοῦτο καὶ πράσιον καλεῖσθαι
 φησιν ὁ αὐτὸς Δίφιλος καὶ εὐχυλότερον εἶναι τοῦ
 καρτοῦ. εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ μέσως λεπτυντικὸν θρε-
 πτικόν τε καὶ πνευματωδὲσ. Ἐπαίνετοσ δ' ἐν Ὀψαρ-
 30 τυτικῷ τὰ κεφαλωτὰ καλεῖσθαι φησι γηθυλλίδασ.
 τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα μνήμησ εὐρίσκω τετυχηκόσ παρὰ
 μὲν Εὐβούλῳ ἐν Πορνοβοσκῷ οὕτωσ

οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτου τινά·
 παρὰ Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον,
 ἔψουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας.

οὐ δὲ τὸ γήθουον καλούμενον τοῦτό φασι εἶναι, οὗ
 μνημονεύει Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ. ὅπερ ἐξηγούμενος 5
 δρᾶμα Δίδυμος ὁμοιά φησιν εἶναι τὰ γήθουα τοῖς λε-
 γομένοις ἀμπελοπράσοις, τὰ δ' αὐτὰ καὶ γηθυλλίδας
 λέγεσθαι. μνημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐπίχαρ-
 μος ἐν Φιλοκτήτῃ οὕτως

372 ἐν δὲ σκορόδιον καὶ δύο γαθυλλίδες. 10
 καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ
 τῶν δὲ γηθύων

ρίξας ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

Πολέμων δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ Σαμοθράκης
 καὶ κιττήσαι φησι τῆς γηθυλλίδος τὴν Αἰτωίαν, γράφων 15
 οὕτως· διατέτακται παρὰ Δελφοῖς τῇ θυσίᾳ τῶν θεο-
 ξενίων, ὅς ἂν κομίσῃ γηθυλλίδα μεγίστην τῇ Αἰτωίᾳ,
 λαμβάνειν μοῖραν ἀπὸ τῆς τραπέζης. ἑώρακά τε καὶ
 αὐτὸς οὐκ ἐλάττω γηθυλλίδα γογγυλίδος καὶ τῆς
 β στρογγύλης ῥαφανίδος. ἱστοροῦσι δὲ τὴν Αἰτωίαν κύ- 20
 ουσαν τὸν Ἀπόλλωνα κιττήσαι γηθυλλίδος· διὸ δὴ
 τῆς τιμῆς τετυχηκέναι ταύτης·

14. ΚΟΛΟΚΥΝΤΗ. χειμῶνος δὲ ὥρα ποτὲ κολο-
 κυντῶν ἡμῖν περιενεχθεισῶν πάντες ἐθαυμάζομεν,
 νεαρὰς εἶναι νομίζοντες, καὶ ὑπεμιμνησκομέθα ὧν 25
 ἐν Ὁραῖς ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐπαινῶν τὰς
 καλὰς Ἀθήνας ἐν τούτοις

Α. ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικνοὺς βότρους ὀπώραν,
 στεφάνους ἴων [κρίνων ῥόδων], κοινορτὸν ἐκτυ-
 φλοῦντα. 30

γ αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας ἀπίους σχαδόνας
 ἐλάας

πῦον χόρια χελιδόνια τέτιγας ἐμβρύεια.
 ὑριχοὺς δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε
 μύρτων·

ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσι ἀροῦ-
 σιν.

ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὀπηνίκ' ἐστὶ τούνιαυ-
 τοῦ.

B. μέγιστον εἶπας ἀγαθόν, εἶπερ ἔστι δι' ἐνιαυ-
 τοῦ

ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. *Γ.* κακὸν μὲν οὖν
 μέγιστον.

εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδα-
 πανῶντο.

ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνου φήμας ἀφειλόμην ἂν.
A. κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δεῶ ταῦτα πλὴν
 Ἀθηνῶν.

τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς δ
 σέβουσιν.

Γ. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς ὡς σὺ φῆς.

A. τητί;

Γ. Αἴγυπτου αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ'
 Ἀθηνῶν.

ἐθαυμάζομεν οὖν τὰς κολοκύντας μὴνὶ ἰανουαρίῳ
 ἐσθλίοντες· χλωραὶ τε γὰρ ἦσαν καὶ τὸ ἴδιον ἀπεδίδο-
 25 σαν τοῦ χυμοῦ. ἐτύγγανον δὲ οὔσαι τῶν συντεθει-
 μένων ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα μαγγανεύειν εἰδότεων
 ὀψαρτυτῶν. ἐξήτει οὖν ὁ Ἀκρήσιος εἰ καὶ τὴν χρῆσιν
 ταύτην ἠπίσταντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, ο
Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Γεωρ-
 30 ρικῶν μνημονεύει ταύτης τῆς χρήσεως, σικύας ὀνο-
 μάξων τὰς κολοκύντας. οὕτως γὰρ ἐκαλοῦντο, ὡς
 πρότερον εἰρήμαμεν. λέγει δ' οὕτως

αὐτας μὴν σικύας τμήγων ἀνὰ κλώσμασιν εἴραις,
 ἤερι δὲ ξήρανον, ἐπεγκρεμάσαιο δὲ καπνῶ,
 χεῖμασιν ὄφρ' ἂν δμῶες ἄλις περιχανδέα χύ-
 τρον

Γ πλήσαντες ῥοφέωσιν ἀεργέες· ἐνθα τε μέτρῳ 5
 ὄσπρια πανσπερμηθὸν ἐπεγχεύησιν ἀλειτρίς.
 τῇ ἐνι μὲν σικύης ὄρμους βάλου ἐκπλύναντες,
 ἐν δὲ μύκην σειράς τε πάλαι λαχάνοισι πλα-
 κείσας,

οὐλοτέροις καυλοῖς τε μιγήμεναι εὐφραορίζη. 10

373 15. ΟΡΝΕΙΣ. ἐπεὶ δὲ καὶ ὄρνεις ἐπῆσαν ταῖς κο-
 λοκύνταις καὶ ἄλλοις κνιστοῖς λαχάνοις (οὕτως δ'
 εἶρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Δηλία τὰ συγκοπτὰ λάχανα
 'κνίστ' ἢ στέμφυλα') ὁ Μυρτίλος ἔφη, ἀλλὰ μὴν καὶ
 ὄρνιθας καὶ ὄρνιθία νῦν μόνως ἢ συνήθεια καλεῖ 15
 τὰς θηλείας, ὧν ὁρῶ περιφερομένων πλῆθος· (καὶ
 Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τοῦ
 καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς γράφει οὕτως 'καθ' ἅπερ τινὲς
 τὰς λευκὰς ὄρνιθας τῶν μελαινῶν ἡδίους εἶναι μάλ-
 λου'), ἀλεκτρούνας δὲ καὶ ἀλέκτορας τοὺς ἄρρενας, 20
 τῶν ἀρχαίων δὲ τὸ ὄρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς
 λεγόντων ἐπ' ἄλλων ὀρνέων, οὐ περὶ τούτου τοῦ
 εἰδικοῦ 'περὶ οὗ φησὶν ἢ συνήθεια' ὄρνιθας ὠνήσα-
 σθαι. Ὅμηρος μὲν οὖν φησὶν

ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο. 25

καὶ ἀλλαχόθι θηλυκῶς ὄρνιθι λιγυρῇ. καὶ
 ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρησιν
 μᾶστακ', ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δὲ τέ οἱ πέλει
 αὐτῇ.

ε Μένανδρος δ' ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ σαφῶς τὸ ἐπὶ τῆς 30
 συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως ἀλεκτροῦν τις

ἐκεκράγει μέγα. οὐ σοβήσεται ἔξω, φησί, τὰς ὄρνιθας
ἀφ' ἡμῶν; καὶ πάλιν

αὕτη ποτ' ἐξεσόβησε τὰς ὄρνιθας μόλις.

ὄρνιθια δ' εἶρηκε Κρατῖνος ἐν Νεμέσει οὕτως ἄλλα
5 πάντ' ὄρνιθια. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρ-
νιν ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. ὁ αὐτὸς Κρατῖνος ἐν τῷ αὐτῷ δ
δράματι φησιν ὄρνιθα φοινικόπτερον' καὶ πάλιν

ὄρνιθα τοῖνον δεῖ σε γίγνεσθαι μέγαν.

καὶ Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις

10 ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονου.

Αἰσχύλος Καβείροις

ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

Ξενοφῶν δ' ἐν δευτέρῳ Παιδείας ἐπὶ μὲν τοὺς ὄρ-
νιθας τῷ ἰσχυροτάτῳ χειμῶνι. Μένανδρος Διδύμαις
15 ὄρνιθας φέρον ἐλήλυθα. καὶ ἐξῆς ὄρνιθας ἀποστέλλει
φησίν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνιθας λέγουσι
πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρτύριον· ἀλλὰ καὶ Ἀλ- 6
κμάν πού φησι

αὔσαν δ' ἄπρακτα νεάνιδες

20 ὥστ' ὄρνιθας ἰέρακος ὑπερπταμένω.

καὶ Εὐπολις ἐν Δήμοις

οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς ἐμ' ἐκγενναῖν τέκνα,

ὄρνιθας δ' ὁμοίους τοὺς νεοτιτοὺς τῷ πατρί;

16. τὸν δ' ἀλεκτρούνα ἐκ τῶν ἐναυτίων οἱ ἀρ-
25 χαῖοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι. Κρατῖνος Νεμέσει

Λήδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος

ἀλεκτρούνονος μηδὲν διοίσεις τοὺς τρόπους

ἐπὶ τῷδ' ἐπώξουσ', ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν

ἡμῖν τι καὶ θαναμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον.

30 Στράτις Ψυχασταῖς

αἱ δ' ἀλεκτρούνονες ἅπασαι

καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε

καὶ τὰ μικρὰ ὀρνίθια.

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ

ὄχουομένους δὲ τοὺς κάπρους

καὶ τὰς ἀλεκτρούνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.

ἐπεὶ δὲ τοῦ κωμικοῦ τούτου ἐμνήσθην καὶ οἶδα τὸ 5

δρᾶμα τὸν Τηρέα αὐτοῦ μὴ κεκριμένον ἐν τοῖς πρώ-

374 τοις, ἐκθήσομαι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, εἰς κρίσιν ἃ

εἶρηκε περὶ αὐτοῦ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἔκτῳ

περὶ κωμωδίας γράφων ὧδε Ἐναξανδρίδης διδά-

σκων ποτὲ διθύραμβον Ἀθήνησιν εἰσῆλθεν ἐφ' ἵπ- 10

που καὶ ἀπήγγειλέ τι τῶν ἐκ τοῦ ἄσματος. ἦν δὲ τὴν

ὄψιν καλὸς καὶ μέγας καὶ κόμην ἔτρεφε καὶ ἐφόρει

ἀλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσᾶ. πικρὸς δ' ὢν τὸ

ἦθος ἐποίει τι τοιοῦτον περὶ τὰς κωμωδίας. ὅτε γὰρ

b μὴ νικῶν, λαμβάνων ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν κα- 15

τατεμεῖν, καὶ οὐ μετεσκεύαζεν ὥσπερ οἱ πολλοί. καὶ

πολλὰ ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιζε, δυσκο-

λαίνων τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας. [λέγεται δ' εἶναι

τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμείρου.] θαυμάζω οὖν πῶς ὁ

Τηρεὺς περιεσώθη μὴ τυχὰν νίκης καὶ ἄλλα δράματα 20

τῶν ὁμοίων τοῦ αὐτοῦ.' καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Εἰρήνῃ

ἐπὶ τῆς θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρούνα λέγων οὕτως

ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς

ἀλεκτρούνα τίκτουσαν ᾧὰ πάγκαλα.

c καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλω 25

ᾧὸν μέγιστον τέτοκεν ὡς ἀλεκτροῶν.

καὶ πάλιν

πολλὰ τῶν ἀλεκτρούνων βία

ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾧὰ πολλάκις.

ἐν δὲ Νεφέλαις διδάσκων τὸν πρεσβύτην περὶ ὀνό- 30

ματος διαφορᾶς φησί

νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;

Β. ἀλεκτρούαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.

λέγεται δὲ καὶ ἀλεκτορὶς καὶ ἀλέκτωρ. Σιμωνίδης δ'
 'ἡμερόφων' ἀλέκτωρ' ἔφη. Κρατῖνος "Ὠραῖς

ὥσπερ ὁ περσικὸς ὦραν πᾶσαν καναχῶν ὀλό-
 5 φωνος ἀλέκτωρ.

εἴρηται δ' οὕτως, ἐπειδὴ καὶ ἐκ τοῦ λέκτρου ἡμᾶς
 διεγείρει. οἱ δὲ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν
 διὰ τοῦ χ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμᾶν δὲ διὰ τοῦ σ
 τὴν εὐθείαν ἐκφέρει 'ἀλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις.' καὶ
 10 τὴν γενικὴν 'οἶδα δ' ὀρνίχων νόμῳ πάντων.'

17. ΔΕΛΦΑΞ. Ἐπίχαρμος τὸν ἄρρενα χοῖρον οὔ-
 τως καλεῖ ἐν Ὀδυσσεῖ Ἀὐτομόλω

δέλφανά τε τῶν γειτόνων

τοῖς ἐλευσίνοις φυλάσσων δαιμονίως ἀπώλεσα,
 15 οὐχ ἐκῶν· καὶ ταῦτα δὴ με συμβολατεύειν ἔφη
 τοῖς Ἀχαιοῖσιν, προδιδόμεν τ' ὦμνέ με τὸν
 δέλφακα.

καὶ Ἀραξίλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν
 δέλφακα καὶ ἐπὶ τοῦ τελείου τέθεικε τοῦνομα εἰπὼν

20 τοὺς μὲν ὄρειονόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ἢ
 ἡλιβάτους·

τοὺς δὲ πάνθηρας· ἄλλους ἀγρώστας λύκους
 [καὶ] λέοντας.

ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν τοῦνομα τάττει Ἀριστοφάνης

25 Ταγηνισταῖς

ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς ἡτριαιίαν.

καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν

νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα

ἔξει μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κήρυθραν.

30 ἀλλ' αἱ τράφεν λῆϊς, ἄδε τοι χοῖρος καλά. 375

καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῶ γένει. καὶ Ἰππῶναξ δ' ἔφη
 'ὥς ἐφεστὶν δέλφαξ.' κυρίως δ' αἱ θήλειαι οὕτως

λεχθεῖεν ἂν αἱ δελφύας ἔχουσαι. οὕτως δὲ αἱ μῆτραι
καλοῦνται καὶ οἱ ἄδελφοὶ ἔνθεν ἐτυμολογοῦνται.
περὶ δὲ τῆς ἡλικίας τοῦ ζώου Κρατῖνός φησιν ἐν Ἀρ-
χιλόχοις

ἤδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις. 5

Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ἡλικιῶν
φησὶ τῶν δὲ συῶν τὰ μὲν ἤδη συμπεπηγότα δέλφα-
b κες, τὰ δ' ἀπαλὰ καὶ ἐνικμα χοῖροι. ἔνθεν τὸ ὁμη-
ρικὸν σαφὲς γίνεται

τά τε δμῶεσσι πάρεστιν 10

χοίρε', ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν.

Πλάτων δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ποιητῇ ἀρσενικῶς ἔφη
'τὸν δέλφακα ἀπῆγε σιγῇ.' ἦν δὲ καὶ παλαιὸς νόμος,
ὡς φησιν Ἀνδροτίων, τῆς ἐπιγονῆς ἕνεκα τῶν θρεμ-
μάτων, μὴ σφάττειν πρόβατον ἀπεκτον ἢ ἄτοκον. 15
c διὸ τὰ ἤδη τέλεια ἦσθιον. 'ἀτὰρ σιάλους γε σύας
μνηστῆρες ἔδουσιν.' καὶ νῦν δὲ τὴν τῆς Ἀθηναῖς
ἰέρειαν οὐ θύειν ἀμνὴν οὐδὲ τυροῦ γεύεσθαι. καὶ
κατὰ χρόνον δέ τινα ἐκλιπόντων τῶν βοῶν φησὶν ὁ
Φιλόχορος νομοθετηθῆναι διὰ τὴν σπάνιν ἀπέχεσθαι 20
αὐτοὺς τῶν ζώων, συναγαγεῖν βουλομένους καὶ πλη-
θῦσαι τῷ μὴ καταθύεσθαι. χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι
τὴν θήλειαν, ὡς Ἰππῶναξ ἐν *

σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοίρου.

d καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταιναρίοις 25

τοιγὰρ ἰώδη φυλάξαι χοῖρον ὥστε δεσμίαν.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐν τῷ ἐνάτῳ
τῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς Ἄσσον (φησὶν) ἐπιδη-
μήσαντί μοι οἱ Ἄσσιοι παρέστησαν χοῖρον ἔχοντα τὸ
μὲν ὕψος δύο καὶ ἡμίσεους πήχεων, ὅλον δ' ἄρτιον 30
πρὸς τὸ μῆκος, τῇ χοιρᾷ χιόνινον. ἔφασάν τε τὸν βα-
σιλέα Εὐμένη τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς ὠνεῖσθαι παρ'

αὐτῶν, διδόντα τοῦ ἑνὸς δραχμᾶς τετρακισχιλίας.
Αἰσχύλος δέ φησιν

ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
 τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ
 ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;

καὶ πάλιν

λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος
 ὁ χοῖρος. ἔψου, μηδὲ λυπηθῆς πυρί.

καὶ ἔτι

10 θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός,
 ἢ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἰργασται κακά,
 δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ *Αἰσχύλου*. f

15 18. περὶ δὲ ὑῶν ὅτι ἱερόν ἐστι τὸ ζῶον παρὰ
 Κρησὶν Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος ἐν πρώτῳ περὶ Κυ-
 ζίκου φησὶν οὕτως ἔμυθενούσι ἐν Κρήτῃ γενέσθαι
 τὴν Διὸς τέκνωσιν ἐπὶ τῆς Δίκτης, ἐν τῇ καὶ ἀπόρ-
 ρητος γίνεται θυσίη. λέγεται γὰρ ὡς ἄρα Διὶ θηλήν 376
 ἐπέσχε ὕς, καὶ τῷ σφετέρῳ γρυσμῶ περιοιχνεῦσα τὸν
 20 κνυξηθμὸν τοῦ βρέφους ἀνεπαίστον τοῖσι παριοῦσι
 ἐτίθει. διὸ πάντες τὸ ζῷον τοῦτο περίσεπτον ἠγεῦν-
 ται, καὶ ὑὸς (φησὶ) τῶν κρεῶν [οὐκ ἂν] δαίσαιντο.
 Πραῖσιοι δὲ καὶ ἱρὰ ῥέξουσι ὑί, καὶ αὕτη προτελής
 αὐτοῖσι θυσίη νενόμισται. τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ
 25 Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τελετῆς. πε-
 ταλίδων συῶν μνημονεύει Ἀχαιοὺς ὁ Ἐρετριεὺς ἐν
Αἰθῶνι σατυρικῷ λέγων οὕτως

πεταλίδων δέ τοι συῶν

μορφαῖσ ταιῖσδε πόλλ' ἐπαίον.

30 πεταλίδας δ' αὐτὰς εἶρηκε, μεταφέρων ἀπὸ τῶν
 μόσχων. οὗτοι γὰρ πέτηλοι λέγονται ἀπὸ τῶν κερά-
 των, ὅταν αὐτὰ ἐκπέταλα ἔχωσι. παραπλησίως δὲ τῷ

Ἀχαιῶ καὶ Ἐρατοσθένῃς ἐν Ἀντερινύι τοὺς σύας λα-
 ρινοὺς προσηγόρευσε, μεταγαγῶν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν
 λαρινῶν βοῶν, οἳ οὕτως ἐκλήθησαν ἥτοι ἀπὸ τοῦ
 λαρινεύεσθαι (ὅπερ ἐστὶ σιτιζέσθαι. Σώφρων βόες
 δὲ λαρινεύονται), ἢ ἀπὸ τινος κώμης ἡπειρωτικῆς 5
 c Λαρίνης, ἢ ἀπὸ τοῦ βουκολοῦντος αὐτάς· Λαρίνος δ'
 οὗτος ἐκαλεῖτο.

19. εἰσαχθέντος δὲ ἡμῖν ποτὲ καὶ δέλφαικος, οὗ
 τὸ μὲν ἡμῖσιν κραμβαλέον ἦν ἐπιμελῶς πεποιημένον,
 τὸ δὲ τι ἡμῖσιν ὡς ἂν ἐξ ὕδατος ἠψημένον τακερῶς, 10
 καὶ πάντων θαυμαζόντων τοῦ μαγείρου τὴν σοφίαν,
 μέγα φρονῶν ἐκεῖνος ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἔφη, ἀλλὰ μὴν
 οὐδὲ τὴν σφαγὴν ἔχει τις ὑμῶν ἐπιδείξαι ὅπου ἐγέ-
 νετο, ἢ πῶς αὐτοῦ ἡ γαστήρ πεπλήρωται παντοίων
 ἀγαθῶν. καὶ γὰρ κίχλας ἐν ἑαυτῷ ἔχει καὶ ἄλλα ὄρ- 15
 νίθια, ὑπογαστρίων τε μέρη χοιρείων καὶ μήτρας
 d τόμους, καὶ τῶν ῥῶν τὰ χρυσᾶ, ἔτι δὲ ὀρνίθων γα-
 στέρας

αὐταῖσι μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέας,
 καὶ τὰ ἐκ σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακνιζόμενα καὶ μετὰ 20
 πεπερίδων συμπλαττόμενα· ἰσίκια γὰρ ὀνομάξιν
 αἰδοῦμαι τὸν Οὐλπιανόν, καίπερ αὐτὸν εἰδὼς ἠδέως
 αὐτοῖς χρώμενον. πλὴν ὁ ἐμὸς γε συγγραφεὺς Πά-
 ξαμος τῶν ἰσικίων μέμνηται, καὶ οὗ μοι φροντίς ἀτ-
 τικῶν χρήσεων. ὑμεῖς οὖν ἐπιδείξατε πῶς τε ὁ χοῖ- 25
 ρος ἐσφάγη καὶ πῶς ἐξ ἡμισείας μὲν ἐστὶν ὀπτός,
 e ἐφθός δὲ κατὰ θάτερα. ἔτ' οὖν ἡμῶν ἀναζητούντων,
 ὁ μάγειρος ἔφη, ἀλλ' ἢ νομίζετέ με ἔλαττον πεπαι-
 δεῦσθαι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων μαγείρων, περὶ ὧν οἱ
 κωμωδιοποιοὶ λέγουσι; Ποσειδίππος μὲν ἐν Χορευ- 30
 ούσαις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τοὺς μαθητὰς
 τάδε

- 20). μαθητὰ Λεύκων οἳ τε συνδιάκονοι
 ὑμεῖς· ἅπας γὰρ ἐστὶν οἰκείος τόπος
 ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι. τῶν ἡδυσμάτων
 πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ
 5 ἀλαξονεία. τὸ καθ' ὅλου δὲ τῶν τεχνῶν f
 ὕψει σχεδόν τι [πάντα] τοῦθ' ἡγούμενον.
 ξεναγὸς οὗτος, ὅστις ἂν θώρακ' ἔχη
 φολιδωτὸν ἢ δράκοντα σεσιδηρωμένον,
 ἐφάνη Βριαρέως, ἂν τύχη δ' ἐστὶν λαγῶς.
 10 ὁ μάγειρις ἂν μὲν ὑποδιακόνους ἔχων
 πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσῆ,
 κυμνοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλῶν, 377
 ἔπτηξ' ἕκαστος εὐθύς. ἂν δ' ἀληθινὸν
 σαντὸν παραβάλλης, καὶ πρὸς ἐκδαρεῖς ἄπει.
 15 ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου,
 καὶ τὰ στόμια γίγνωσκε τῶν κεκλημένων.
 ὥσπερ γὰρ εἰς τὰμπόρια, τῆς τέχνης πέρας
 τοῦτ' ἐστὶν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα.
 διακονοῦμεν νῦν γάμους. τὸ θυμα βοῦς·
 20 ὁ διδουὺς ἐπιφανῆς, ἐπιφανῆς ὁ λαμβάνων· b
 τούτων γυναῖκές εἰς' ἰέρεια τῇ θεῷ·
 κορύβαντες, αὐλοί, παννυχίδες, ἀναστροφή.
 ἰππόδρομος οὗτός ἐστί σοι μαγειρικῆς.
 μέμνησο καὶ σὺ τοῦτο.
 25 καὶ περὶ ἐτέρου δὲ μαγείρου, ὄνομα δέ ἐστι Σεύθης,
 ὁ αὐτὸς φησι ποιητῆς οὕτως
- ἰδιώτης μέγας
- αὐτοῖς ὁ Σεύθης. οἶσθα δ', ὧ βέλτισθ', ὅτι c
 ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐδὲν δοκεῖ.
 30 οἱ πολέμιοι πάρεισιν· ὁ βαθυὺς τῇ φύσει
 στρατηγὸς ἔστηκεν, τὸ προᾶγμ' ἐδέξατο.
 πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος.

κινεῖ γὰρ ἀθρόως οὔτος, εἰσελήλυθεν,
 ἐκ πεντεκαίδεχ' ἡμερῶν προηλπικῶς
 τὸ δεῖπνον, ὀρμῆς μεστός, ἐκκεκαυμένος,
 τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἶσει τις. νόει
 ὄχλου τοιοῦτου ῥαχίαν ἠθροισμένην. 5

d 21. ὁ δ' ἐν τοῖς Εὐφρονος Συνεφήβοις μάγειρος
 ἀκούσατε οἷα παραινεῖ

ὅταν ἐρανισταῖς, Καρίων, διακονῆς,
 οὐκ ἔστι παίζειν οὐδ' ἄ μεμάθηκας ποιεῖν.

ἐχθρὸς κενιδύνευκας. οὐδεὶς εἶχέ σοι
 κωβιὸς ὅλως γὰρ ἦπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενοί·

ὁ κέφαλος ἠλλοίωτο. δεῖ δέ, Καρίων,
 ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,

Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην,
 μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν αἰτήσῃς, ἀπλῶς

e εἶναι δίκαιον· οἱ δὲ νῦν βαδίζομεν,
 εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνου. ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ,

ἐμὸς εἶ μαθητῆς καὶ μάγειρος οὐ κακός.
 ὁ καιρὸς εὐκτός· ὠφελοῦ. φιλάργυρος

ὁ γέρων, ὁ μισθὸς μικρός· εἶ σε λήψομαι
 νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας,

f ἀπόλωλας. εἶσω, πάραγε· καὶ γὰρ οὐτοσὶ
 προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.

f 22. μέγας δ' ἐστὶ σοφιστῆς καὶ οὐδὲν ἥττων τῶν
 ἰατρῶν εἰς ἀλαξουεῖαν καὶ ὁ παρὰ Σωσιπάτρῳ μάγει- 25
 ρος ἐν Καταψευδομένῳ λέγων ὧδε

οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη,
 ἂν κατανοήσῃς, ἐστὶν ἡμῶν, Δημύλε.

ἀλλὰ πέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
 εἶναι μάγειροί φασι, οὐδὲν εἰδότες.

ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται.
 ἐπεὶ, μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν,

ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμα εἰσηγμένον,
 καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
 ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἕτερόν σοι τυχὸν
 φανήσεται τὸ πρᾶγμα. τρεῖς ἡμεῖς μόνοι
 5 ἐσμὲν ἔτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδης
 ἐγὼ τε. τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέροδον. *B.* τί φῆς;
A. ἐρῶ. τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σώζομεν
 τὸ Σίκωνος. οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν, b
 περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους.
 10 ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν. *B.* βαβαί.
A. ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν,
 ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
 πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.
B. ἄρα σύ με κόπτειν οἶος εἶ γε, φίλτατε;
 15 *A.* οὐκ ἄλλ' ἐν ὅσῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς,
 μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος, c
 ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὐκαιρὸν χρόνον.
B. Ἄπολλον ἐργῶδές γ'. *A.* ἄκουσον ὦγαθέ.
 δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρῶτίστα μὲν
 20 περὶ τῶν μετεώρων τὰς τε τῶν ἄστρον δύσεις
 καὶ τὰς ἐπιτολὰς καὶ τὸν ἥλιον πότε
 ἐπὶ τὴν μακρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν
 ἐπάνεισι, καὶ ποίοισιν ἔσται ζῳδίοις.
 τὰ γὰρ ὄψα πάντα καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν
 25 ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὅλης συντάξεως d
 ἐτέραν ἐν ἐτέροις λαμβάνει τὴν ἡδονήν.
 ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα τὴν ὥραν ἰδὼν
 τούτων, ἐκάστοις ὡς προσήκει χρῆσεται,
 ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται.
 30 πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως
 ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται.
B. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; *A.* ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω.

ε τοῦπτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς
λαβεῖν ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν
ἐστίν, μεγάλην χρείαν τιν' εἰς τὸ πράγμ' ἔχει.
ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κἀκεῖ διαφορὰν
εἶωθε τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινά. 5

τί οὖν; ἔτι σοι δίδειμι τὰ στρατηγικά . . .

ἔγωγε τὸν μάγειρον. ἡ τάξις σοφὸν
ἀπανταχοῦ μὲν ἐστὶ κἀν πάσῃ τέχνῃ,
f ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν.

τὸ γὰρ παραθεῖναι κἀφελεῖν τεταγμένως 10
ἕκαστα, καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν,
πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάρην,
καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον, καὶ πότε
εὐκαιρον αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὄψων τὰ μὲν
θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως 15
τὰ δ' ὄλως ἀποψύξαντα, ταῦτα πάντα δὴ
379 ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται

μαθήμασιν. τίς δὴ τι . . . B. παραδείξας ἐμοὶ
τὰ δέοντ' ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε.

23. καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξιδι δὲ ἐν Μιλησίοις μά- 20
γειρος οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε

οὐκ ἴστε ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι
οὐχ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
μόνος καθέστηκε, ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
συμβάλλεται τις, ἂν καλῶς χρῶνται, μερίς; 25
B. ποῖόν τι; δεῖ γὰρ κἀμὲ τὸν ξένον μαθεῖν.

A. τὸν ὄσοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνου
δεῖ τοῦψον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχη
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
εἰς καιρὸν ἐλθὼν, ὠφέλησε τὴν τέχνην· 30
ἂν δ' ὑστερίζη τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,
ὥστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,

ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.

εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω·
ἐστήκαθ' ὑμεῖς· κάεται δέ μοι τὸ πῦρ·

5 ἦδη πυκνοὶ δ' ἄττουσιν Ἡφαίστου κύνες
κούφως πρὸς αἴθρα, οἷς τὸ γίνεσθαί θ' ἅμα
καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις
μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὀρώμενος.

24. Εὐφρων δέ, οὗ καὶ πρὸ βραχέος ἐμνήσθην,
10 ἄνδρες δικασταί, δικαστὰς γὰρ ὑμᾶς οὐκ ὀκνήσαιμ'
ἂν καλεῖν ἀναμένων τὴν ὑμετέραν τῶν αἰσθητηρίων
κρίσιν, ἐν τοῖς Ἀδελφοῖς τῷ δράματι ποιήσας τινὰ
μάγειρον πολυμαθῆ καὶ εὐπαίδευτον, μνημονεύοντά d
τε τῶν πρὸ αὐτοῦ τεχνιτῶν καὶ τινὰ ἕκαστος εἶχεν
15 ἰδίαν ἀρετὴν καὶ ἐν τίνι ἐπλεονέκτει, ὅμως οὐδενὸς
ἐμνήσθη τοιούτου ὧν ἐγὼ ὑμῖν πολλάκις τυγχάνω
παρασκευάζων. λέγει δ' οὖν οὕτως

πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί, Λύκε,
διὰ τὸ νοεῖν αἰεὶ τι καὶ ψυχὴν ἔχειν,

20 ἅπει γεγωνῶς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας
ἐν οὐδ' ὄλοις δέκα μηνσί, πολὺ νεώτατος.

Ἄγρις Ῥόδιος ὥπτηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρω·

Νηρεὺς δ' ὁ Χῖος γόγγρον ἤψε τοῖς θεοῖς·
θροῖον τὸ λευκὸν οὐξ Ἀθηνῶν Χαριάδης·

25 ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος, Εὐθύνοσ φακῆν·
ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρῶτῳ Λαμπρία·

ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν ἀρίστων πόρους . . .

οὔτοι μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλαι
γεγόνασιν ἡμῶν ἑπτὰ δεῦτεροι σοφοί.

30 ἐγὼ δ' ὀρῶν τὰ πολλὰ προκατειλημμένα
εὔφρον τὸ κλέπτειν πρῶτος, ὥστε μηδένα
μισεῖν με διὰ τοῦτ', ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν.

c

d

e

f

ὕπ' ἐμοῦ δ' ὄρων σὺ τοῦτο προκατειλημμένον,
ἴδιον ἐφεύρηκός τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν.

πέμπτην ἔθνον ἡμέραν οἱ Τήνιοι,

πολιοὶ γέροντες πλοῦν πολὺν πεπλευκότες,

BS0 λεπτὸν ἔριφον καὶ μικρόν. οὐκ ἦν ἐκφορὰ 5

Λύκῳ κρεῶν τότε οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.

ἑτέρους πορίσασθαι δὴ ἔρίφους ἠνάγκασας·

τὸ γὰρ ἦπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοπουμένων

καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθῶν

ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρόν. 10

πολὺν ἐποίησας θόρουβον. οὐκ ἔχει νεφρόν,

b ἔλεγον. ἔκλυτον οἱ παρόντες ἀποβολῆ,

ἔθυσαν ἕτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν

τὴν καρδίαν εἶδόν σε καταπίνουτ' ἐγώ.

πάλαι μέγας εἶ, γίγνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν 15

λύκον διὰ κενῆς σὺ μόνος εὗρηκας τέχνην.

χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους

δὴ ἔχθρς ὤμοὺς εἰς τὸ πῦρ ἀπέσβεσας.

καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἑτερέτιζες. ἡσθόμην.

c ἐκείνο δράμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον. 20

25. μὴ τις οὖν τούτων τῶν δευτέρων ἐπτὰ σο-

φῶν ὀνομασθέντων τοιοῦτόν τι ἐπενόησε περὶ τοῦ

χοίρου, πῶς καὶ τὰ ἐντὸς πεπλήρωται, καὶ τὸ μὲν

ὀπταλέον ἐστὶν αὐτοῦ τὸ δ' ἐφθόν, αὐτὸς δ' ἐστὶν

ἄσφακτος. δεομένων οὖν ἡμῶν καὶ λιπαρῶντων 25

δεικνύναι τὴν σοφίαν, οὐκ ἐρῶ, φησί, τῆτες, μὰ τοὺς

ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας καὶ προσέτι τοὺς ἐν

Σαλαμῖνι ναυμαχῆσαντας. ἔδοξεν οὖν πᾶσι διὰ τὸν

d τηλικόνδε ὄρκον μὴ βιάζεσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἐπ'

ἄλλο δέ τι τῶν παραφερομένων τὰς χεῖρας ἐπιβάλ-

30 λειν. καὶ ὁ Οὐλπριανὸς ἔφη, μὰ τοὺς ἐν Ἀρτεμισίῳ

κινδυνεύσαντας, οὐδεὶς τινος γεύσεται, πρὶν λεχθῆ-

ναι ποῦ κείται τὸ παραφέρειν. τὰ γὰρ γεύματα ἐγὼ
οἶδα μόνος. καὶ ὁ Μάγνος ἔφη, Ἀριστοφάνης ἐν
Προαγῶνι

τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

5 Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις κατὰ κοινότερον κέχρηται ἐ-
λέγων ἑπαράφρασε, Κοικία, τὸν σκύφον μεστόν. καὶ
Πλάτων δ' ἐν Λάκωσιν ἔφη ἑπλήσας παραφερέτω.
Ἄλεξις Παμφίλῃ

10 παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παραφέρων
ἀγαθῶν ἀμάξας.

περὶ δὲ τῶν γευμάτων, ἂ σταντῶ προὔπιες, ὦρα σοι
λέγειν, Οὐλπιανέ. τὸ γὰρ γεῦσαι ἔχομεν παρ' Εὐπό-
λιδι ἐν Αἰξί

τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβῶν.

15 καὶ ὁ Οὐλπιανός, Ἐφιππος, ἔφη, ἐν Πελαστικῇ
ἐνθ' ὄνων ἵππων τε στάσεις,
καὶ γεύματ' οἴνων.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Διδύμοις

οἴνογενεστῆ, περιπατεῖ

20 ἐν τοῖς στεφάνοις.

26. ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη, λέξω τοίνυν
καὶ γὰρ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοικον, ἀλλ' εὔρεσιν ἐμήν, ἵνα
μὴ ὁ ἀύλητῆς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὐβουλος ἐν Λά-
κωσιν ἢ Λήδα ἔφη

25 ἀλλ' ἠκούσαμεν 381

καὶ τοῦτο, νῆ τὴν Ἐστίαν, οἴκοι ποθ' ὡς
ὅσ' ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάσῃ, τύπτεται,
ὡς φασιν, ἀύλητῆς παρ' ὑμῖν.

Φιλύλλιος τε ἢ ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησὶν

30 ὅτι ἂν τύχῃ

μάγειρος ἀδικήσας, τὸν ἀύλητὴν λαβεῖν
πληγὰς.

περὶ ἡμιόπτου καὶ ἡμιέφθου καὶ ἀσφάκτου γεμιστοῦ
χοίρου. ὁ μὲν χοῖρος ἐσφάγη ὑπὸ τὸν ὦμον σφαγῆν
b βραχεῖαν (καὶ ἐπέδειξεν). ἔπειτα ἀπορρεύσαντος
τοῦ πολλοῦ αἵματος πάντα τὰ ἐντοσθίδια μετὰ τῆς
ἐξαίρεσεως (εἴρηται γὰρ καὶ ἡ ἐξαίρεσις, ὡ̄ στωμυ- 5
λῆθραι δαιταλεῖς) διακλύσας ἐπιμελῶς οἶνω πολ-
λάκις ἐκρέμασα ἐκ ποδῶν. εἶτα πάλιν οἶνω διέβρεξα,
καὶ προεψήσας μετὰ πολλοῦ πεπέρεως τὰ προειρη-
μένα χυανμάτια ἔβυσα διὰ τοῦ στόματος, πολλὸν ἐπι-
χέας ζωμὸν εὖ πάνυ πεποιημένον. καὶ μετὰ ταῦτα 10
περιέπλασα τοῦ χοίρου τὴν ἡμίσειαν, ὡς ὁρᾶτε, ἀλ-
φίτοις πολλοῖς κριθῆς, ἀναδεύσας αὐτὰ οἶνω καὶ
c ἐλαίῳ. ἔπειτ' ἐνέθηκα κριβάνῳ, ὑποθεῖς τράπεζαν
χαλκῆν, ἐστάθηνσά τε τῷ πυρί, ὡς μήτε κατακαῦσαι
μήτ' ὦμὸν ἀφελεῖν. καὶ τῆς φορίνης ἥδη γενομένης 15
κραιβαλέας, ἤκασα καὶ τᾶλλο μέρος ἠψῆσθαι, ἀπο-
βαλὼν τ' αὐτοῦ τὰ ἄλφιστα οὕτω φέρων ὑμῖν παρέ-
θηκα.

27. τὴν δ' ἐξαίρεσιν, ὡ̄ καλέ μου Οὐλπιανέ, Διο-
νύσιος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ὀμωνύμοις τῷ δρᾶ- 20
ματι οὕτως εἴρηκε, ποιήσας τινὰ μάγειρον πρὸς τοὺς
μαθητὰς διαλεγόμενον

d ἄγε δὴ Δρόμων νῦν εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν
ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,
φανερὸν ποιήσον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ. 25
νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ.
εἰς πολεμίαν ἄγω σε· θαρρῶν κατὰτρεχε.
ἀριθμῶ διδόασι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε.
τακερὰ ποιήσας ταῦτα καὶ ζέσας σφόδρα,
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς λέγω σοι, σύγγεον. 30
ἰχθὺς ἄδρὸς πάρεστι· τάντός ἐστι σά.
κὰν τέμαχος ἐκκλίνης τι, καὶ τοῦτ' ἐστι σόν,

ἕως ἂν ἔνδον ὤμεν· ὅταν ἕξω δ', ἐμόν. e
 ἐξαιρέσεις καὶ τᾶλλα τὰκόλουθ'. ὅσα
 οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει,
 περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει,
 5 εἰς αὐριον σὲ κἀμὲ ταῦτ' εὐφρανάτω.
 λαφυροπώλη παντάπασι μεταδίδου,
 τὴν πάροδον ἴν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν.
 τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;
 ἐμὸς εἶ μαθητής, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος.
 10 μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρ' ἅμα.

2S. πάντων οὖν ἡμῶν ἐπαινεσάντων τὸν μάγει- f
 ρον ἐπὶ τε τῷ ἐτοίμῳ τῶν λεγομένων καὶ τῇ τῆς
 τέχνης περιεργίᾳ, ὁ καλὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ Λαρήνσιος,
 καὶ πόσῳ κάλλιον, ἔφη, τὰ τοιοῦτα ἐκμανθάνειν τοὺς
 15 μαγείρους ἢ ἅπερ παρὰ τιμὴν τῶν πολιτῶν ἡμῶν, ὃς
 ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς τοὺς τοῦ θαυμασιωτάτου
 Πλάτωνος διαλόγους ἠνάγκαζεν ἐκμανθάνοντας τοὺς
 μαγείρους, φέροντάς τε τὰς λοπάδας ἅμα λέγειν, εἰς
 δύο τρεῖς· ὁ δὲ δὴ τέταρτος ἡμῖν. ὦ φίλε Τίμαιε, 3S2
 20 ποῦ τῶν χθῆς μὲν δαιτυμόνων τὰ νῦν δ' ἐστιάτόρων;
 ἔπειτ' ἄλλος ἀπεκρίνατο, ἀσθένειά τις αὐτῷ ξυνέ-
 πεσεν, ὦ Σώκρατες. διεξήρχοντό τε τοῦ διαλόγου τὰ
 πολλὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ὡς ἄχθεσθαι μὲν τοὺς
 25 εὐωχουμένους, ὑβρίζεσθαι δὲ τὸν πάνσοφον ἐκείνου
 ἄνθρωπον ὀσημέραι, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς τῶν κα-
 θαρείων ἐξόμνυσθαι τὰς παρ' ἐκείνῳ ἐστιάσεις. οἱ
 δὲ ἡμέτεροι οὔτοι ἅμα ἴσως ταῦτ' ἐκμανθάνοντες οὐκ
 ὀλίγην ἡμῖν θυμηδίαν παρέχουσι. καὶ ὁ παῖς ἐπὶ τῇ b
 μαγειρικῇ σοφίᾳ ἐπαινεθείς, τί τοιοῦτον εὐρήκασιν,
 30 ἔφη, ἢ εἰρήκασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ; ἢ ἐπὶ μετρίοις ἑμαυτὸν
 ἄγω, οὐ μεγαλανχούμενος ἐπ' ἑμαυτῷ; καίτοι καὶ ὁ
 πρῶτος τῶν τὸν Ὀλυμπίασιν ἀγῶνα ἀναδησαμένων

Κόροιβος ὁ Ἡλείος μάγειρος ἦν, καὶ οὐχ οὕτως ἀγκύλλετο ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὡς ὁ παρὰ Στρατάωνι μάγειρος ἐν τῷ Φοινικίδῃ. περὶ οὗ τοιαῦτα λέγει ὁ μεμισθωμένος

29. σφίγγ' ἄρρεν' οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν
 εἶληφ'· ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἐν μὰ τοὺς θεοὺς
 ὅσ' ἂν λέγῃ συνίημι· καινὰ ῥήματα
 πεπορισμένος γάρ ἐστιν. ὡς εἰσῆλθε γάρ,
 εὐθύς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα,
 'πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; λέγε.' 10
 ἐγὼ κέκληκα μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾶς.
 τοὺς δὲ μέροπας τούτους με γιγνώσκειν δοκεῖς;
 οὐδεὶς παρέσται. τοῦτο γὰρ νῆ τὸν Δία
 ἔτι κατάλοιπον, μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν.
 'οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμῶν οὐδεὶς ὄλως;' 15
 οὐκ οἶομαί γε Δαιτυμῶν. ἐλογιζόμην,
 ἦξει Φιλῖνος, Μοσχίων, Νικήρατος,
 ὁ δεῖν', ὁ δεῖνα· κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμην·
 οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἷς μοι Δαιτυμῶν.
 οὐδεὶς παρέσται, φημί. 'τί λέγεις; οὐδὲ εἷς;' 20
 σφόδρ' ἠγανάκτησ', ὥσπερ ἠδικημένος,
 εἰ μὴ κέκληκα Δαιτυμόνα. καινὸν πάννυ.
 'οὐδ' ἄρα θύεις ἐρυσίχθον;' οὐκ ἔφην ἐγώ.
 'βοῦν δ' εὐρυμέτωπον;' οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε.
 'μῆλα θυσιάξεις ἄρα;' μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὐ, 25
 οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'. 'οὔκουν (ἔφη)
 τὰ μῆλα πρόβατα; μῆλα πρόβατ'; οὐ μανθάνω,
 [οὐδ' οἶδα] τούτων οὐδὲν οὐδὲ βούλομαι.
 ἀγροικότερός εἰμ', ὥσθ' ἀπλῶς μοι διαλέγου.
 'Ὅμηρον οὐκ οἶδας λέγοντα;' καὶ μάλα 30
 ἐξῆν ὃ βούλοιτ', ὃ μάγειρ', αὐτῷ λέγειν.
 ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο πρὸς τῆς Ἑστίας;

- 'κατ' ἐκείνον ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι.
 ὀμηρικῶς γὰρ διανοεῖ μ' ἀπολλύναι;
 'οὔτω λαλεῖν εἴωθα.' μὴ τοίνυν λάλει
 οὔτω παρ' ἔμοιγ' ὦν. ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας
 δραχμὰς ἀποβάλω (φησὶ) τὴν προαίρεσιν; 353
 τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο.' τοῦτο δ' ἐστὶ τί;
 'κριθαί.' τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκὰς λέγεις;
 'πηγὸς πάρεστι;' πηγὸς; οὐχὶ λαικάσει,
 ἔρεις σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;
 10 'ἀτάσθαλός γ' εἶ πρέσβυ (φησὶν), ἄλας φέρε.'
 τοῦτ' ἐστὶ πηγὸς; ἀλλὰ δεῖξον χέριβα.'
 παρῆν. ἔθυεν, ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα
 τοιαῦθ' ἃ μὰ τὴν γῆν οὐδὲ εἷς ἤκουσεν ἄν,
 μίστυλλα μοίρας δίπτυχ' ὀβελούς, ὥστε με b
 15 τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων
 σκοπεῖν ἕκαστον τί δύναται τῶν ῥημάτων.
 πλὴν ἰκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν,
 ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐκ ἂν τάχα
 ἐπεισεν ἢ πειθῶ μὰ τὴν γῆν οἶδ' ὅτι.
- 20 30. περίεργον δ' ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὸ πολὺ τῶν
 μαγείρων γένος περὶ τε τὰς ἱστορίας καὶ τὰ ὀνόματα.
 λέγουσι γοῦν αὐτῶν οἱ λογιώτατοι 'ρόνυ κνήμης ἔργ- c
 γιον' καὶ 'περιῆλθον Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.' ἐπιτι-
 μῶντες δέ τιμι φασὶ μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποι-
 25 εῖν. ἐγὼ δὲ ἓνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων τεθαύμακα
 πείρα τῆς τέχνης ἧς εἰσηγήσατο ἀπολαύσας. παρᾶγει
 δ' αὐτὸν Ἀλεξίς ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε
 ἔψειν μούδοκει
 πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον. B. ἠδὺ γε.
 30 A. ἔπειτα προσκέκρικα. B. μηδὲν φροντίσης.
 ἰάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστὶ. A. τῶ τρόπῳ;
 B. ὄξος λαβὼν ἦν εἰς λεζάνην τιν' ἐρχέας d

ψυχρόν, ξυνίης; εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν
εἰς τοῦξος ἐνθῆς. διάπυρος γὰρ οὗς' ἔτι
ἔλξει δι' αὐτῆς νοτίδα, καὶ ζυμουμένη
ὡσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους
σομφάς, δι' ὧν τὴν ὑγρασίαν ἐκδέξεται,
τὰ κρεάδι' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,
ἔγχυλα δ' ἀτρεμεῖ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.

A. Ἄπολλον, ὡς ἱατρικῶς. ὦ Γλαυκία,
ταυτὶ ποιήσω; B. καὶ παρατίθει γ' αὐτὰ παῖ,
ὅταν παρατιθῆς, μανθάνεις; ἐψυγμένα.

ἄτμος γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηθήσεται
ταῖς ῥισίν, ἀλλ' ἄνω βαδίζει καταφυγών.

A. πολλῶ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἤσθ' ἄρα
λογογράφος ἢ μάγειρος. B. ὃ λέγεις οὐ λέγεις,
τέχνην δ' ὄνειδίζεις.

31. καὶ μαγείρων μὲν ἄλλης, ἄνδρες δαιταλεῖς,
μὴ καὶ τις αὐτῶν τὰ ἐκ Δυσκόλου Μενάνδρου βρεν-
θυόμενος λαρυγγίση τάδε

οὐδὲ εἰς

μάγειρον ἀδικήσας ἀθῶος διέφυγεν.

ἱεροπρεπῆς πῶς ἔστιν ἡμῶν ἢ τέχνη.

ἐγὼ δ' ὑμῖν κατὰ τὸν ἠδιστον Δίφιλον

παρατίθην' ὀλοσχερῆ

ἄρον' ἐς μέσον συμπτυκτὸν ἄνθυλευμένον,

χοιρίδια περιφόρινα κρομβώσας ὄλα.

δούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φυσήματι.

32. ΧΗΝ. περιενεχθέντων δὲ τούτων καὶ ἄλλων
χηνῶν περιττῶς ἐσκενασμένων, ἔφη τις, οἱ χῆνες
σιτευτοί. καὶ ὁ Οὐλπιανός, ὁ δὲ σιτευτὸς χῆν παρὰ
τίμῃ; πρὸς ὃν ὁ Πλούταρχος, Θεόπομπος μὲν ἔφη ὁ
Χῖος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς κἄν τῇ τρισκαιδεκάτῃ δὲ
τῶν Φιλιππικῶν, Ἀγησιλάῳ τῷ Λάκωνι εἰς Αἴγυπτον

ἀφικομένῳ πέμψαι τοὺς Αἴγυπτίους χῆνας καὶ μό-
σχους σιτευτούς. καὶ Ἐπιγένης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς
ἐν Βάκχαις φησὶν

ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα σιτευτὸν λαβὼν

ἔτρεφέ με.

καὶ Ἀρχέστρατος ἐν τῷ πολυθρονήτῳ ποιήματι
καὶ σιτευτοῦ χηνὸς ὁμοῦ σκεύαζε νεοττόν,
ὄπτὸν ἀπλῶς καὶ τόνδε.

σὺ δὲ ἡμῖν, ὦ Οὐλπιανέ, δίκαιος εἶ λέγειν, ὁ περὶ
πάντων πάντας ἀπαιτῶν, ποῦ μνήμης ἠξίωται παρὰ
τοῖς ἀρχαίοις τὰ πολυτελῆ ταῦτα τῶν χηνῶν ἥπατα.
ὅτι γὰρ χηνοβοσκούς οἶδασι μάρτυς Κρατῖνος ἐν Διο-
νυσιαλεξάνδρῳ λέγων 'χηνοβοσκοί, βουκόλοι.' Ὀμη-
ρος δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς εἴρηκεν 'αλειτὸς
ἀργὴν χῆνα φέρων' καὶ

ὡς ὅδε χῆν' ἠρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ.

καὶ

χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἰκόσι πυρὸν ἔδουσι
ἐξ ὕδατος.

χηνεῖων δ' ἥπατων, περισπούδαστα δὲ ταῦτα κατὰ
τὴν Ῥώμην, μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Στεφανοπόλει
λέγων οὕτως

εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἥπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις.

ἅ. ἦσαν δὲ καὶ ἡμίχραιοι πολλαὶ δελφάκων.

μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρόβουλος ἐν Ψευδυποβολι-
μαίῳ

εἰσῆλθεν ἡμίχραιοι τακερὰ δέλφακος.

ταύτης μὰ τὸν Δι' οὐχὶ κατέλιπον δ' ἐγὼ
οὐδέν.

μετὰ δὲ ταῦτα ὁ καλούμενος κροκάκκαβος. κρέα δ'
ἐστὶ ταῦτα συγκεκομμένα μεθ' αἵματος καὶ λίπους
ἐν ζωμῷ γεγλυκασμένα. λέγειν δὲ οὕτως Ἀριστοφά-

νης φησίν ὁ γραμματικὸς Ἀχαιοὺς, ὁ Μυρτίλος ἔφη.
 Ἀντικλείδης δ' ἐν ἑβδομηκοστῷ ὀγδόῳ Νόστων ἐν
 δειπνῷ (φησί) μελλόντων Χίων ὑπ' Ἐρυθραίων ἐξ
 ἐπιβουλῆς ἀναιρεῖσθαι μαθὼν τις τὸ μέλλον γίνε-
 σθαι ἔφη

ὦ Χιοί· πολλὴ γὰρ Ἐρυθραίους ἔχει ὕβρις·
 φεύγετε δειπνήσαντες ὑὸς κρέα, μηδὲ μένειν
 βοῦν.'

ἀναβραστῶν δὲ κρεῶν μνημονεύει Ἀριστομένης Γόη-
 σιν οὕτως . . . καὶ ὄρχεις ἥσθιον, οὓς καὶ νε- 10
 φροὺς ἐκάλουν. Φιλιππίδης ἐν τῇ Ἀναεώσει Γνα-
 θαίνης τῆς ἐταίρας τὸ γαστρίμαργον ἐμφανίζων λέγει
 ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἢ ὄρχεις φέρον
 πολλούς. τὰ μὲν οὖν γύναια τᾶλλ' ἠκίετο,
 ἢ δ' ἀνδροφόνοσ Γνάθαιν' ἀναγελάσασ' ἅμα 15
 καλοί γε, φησίν, οἱ νεφροί, νῆ τὴν φίλην
 Δήμητρα. καὶ δὴ ἄρπασασα κατέπειν,
 ὥσθ' ὑπίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν.

34. εἰπόντος δὲ καὶ ἄλλου ἠδιστον γερονέναι καὶ
 τὸν μετ' ὄξυλιπάρου ἀλεκτρούνα, ὁ φιλεπιτιμητῆς 20
 Οὐλπιανός, κατακείμενος μόνος, ὀλίγα δ' ἐσθίων καὶ
 τηρῶν τοὺς λέγοντας, ἔφη, ὄξυλίπαρον δὲ τί ἐστι;
 πλὴν εἰ μὴ καὶ κόττανα ἡμᾶς καὶ λέπιδιν, τὰ πάτριά
 μου νόμιμα βρώματα, ὀνομάζειν μέλλετε. καὶ ὁ Τι-
 μοκλῆς, ἔφη, ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ μέμνηται τοῦ 25
 ὄξυλιπάρου λέγων οὕτως

γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν

ἐν ὄξυλιπάρῳ τρίματι σκευάζεται.

ἀκρολιπάρους δὲ τινὰς ἀνθρώπους κέκληκεν Ἀλεξίς
 ἐν Πονήρῳ οὕτως

ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον.

παρατεθέντος δὲ ποτε καὶ ἰχθύος μεγάλου ἐν ὀξάλμῃ,

καὶ εἰπόντος τινὸς ἥδιστον εἶναι ὀψάριον πᾶν τὸ ἐν
 ὀξάλμῃ παρατιθέμενον, συναγαγὼν τὰς ὀφρυῦς ὁ τὰς
 ἀκάνθας ἀγείρων Οὐλπιανός, ποῦ κεῖται, ἔφη, ὀξάλ-
 μη; ὀψάριον γὰρ παρ' οὐδενὶ τῶν ζώντων λεγόμενον
 5 οἶδα. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακρὰν χαίρειν εἰπόντες
 αὐτῷ ἐδείπνου, τοῦ Κυνούλκου τὰ ἐξ Ἀυρῶν Μετα-
 γένους ἀναφωνήσαντος

ἀλλ' ὦραθὲ δειπνῶμεν πρῶτον, κ' ἄπειτά με ε
 πάντ' ἐπερώτα,

10 ὅ τι ἂν βούλῃ· νῦν γὰρ πεινῶν δεινῶς πῶς εἰμ'
 ἐπιλήσιμων.

καὶ ὁ Μυρτίλος ἠδέως πως συναπογραφόμενος αὐτῷ,
 ἵνα μηδενὸς μεταλαμβάνῃ ἀλλὰ πάντα λαλῆ, ἔφη,
 Κρατῖνος ἐν Ὀδυσσεῦσιν εἶρηκε τὴν ὀξάλμην διὰ
 15 τούτων

ἀνθ' ὧν πάντας ἐλὼν ὑμᾶς ἐρήρησας ἐταίρους,
 φρυξίας ἐψήσας κἀπανθρακίσας ὀπήσας
 εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην, κᾶτ' ἐς σκοροδάλμην d
 χλιερὸν ἐμβάπτων, ὅς ἂν ὀπτότατός μοι ἀπάντων
 20 ὑμῶν φαίνεται κατατροῶξομαι, ὦ στρατιῶται.

καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν

ἀποφυσήσας

εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θεομήν.

35. ὀψάριον δὲ τῶν μὲν ζώντων ἡμεῖς λέγομεν.
 25 ἀτὰρ καὶ Πλάτων ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἐν Πεισάνδρῳ
 ἤδη φαρῶν τι πώποθ', οἷα γίγνεται, e
 ὀψάριον ἔκαμες καὶ προσέστη τοῦτό σοι;

B. ἔγωγε πέρουσι κάραβον φαρῶν.

Φερεκράτης Ἀυτομόλοις 'τοῦψάριον τουτὶ παρέθηκέ
 30 τις ἡμῖν.' Φιλῆμων Θησαυρῷ
 οὐκ ἔστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ', οὐδ' ἔχειν
 ὀψάρια χρηστά.

Μένανδρος Καρχηδονίῳ

ἐπιθυμιάσας τῷ βορέᾳ λιβανίδιον
ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον. ἐσήσω φακῆν.

f καὶ ἐν Ἐφεσίῳ

ἐπ' ἀρίστῳ λαβῶν

ὀψάριον,

εἴτ' ἐπιφέρει

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς.

Ἄναξιλας Ῥακίνθῳ ἢ Πορνοβοσκῷ

ἐγὼ δ' ἰὼν ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.

καὶ μετ' ὀλίγα

σκεύαζε παῖ τοῦ ψάριον ἡμῖν.

τὸ δὲ ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνους

εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις ἐκάστοτε

ἀντὶ τοῦ προσοψήμασιν ἀκούομεν. καὶ γὰρ Ἄλεξις ἐν

356 Παννυχίδι περιθεῖς μαγείρῳ τὸν λόγον φησί

θερμοτέροις χαίρεις ἀεὶ

τοῖς ὀψαρίοις, ἢ τὸ μέσον, ἢ κατωτέρῳ;

B. κατωτέρῳ. A. τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὐτοσὶ 20

ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν. ψυχρά σοι

ἅπαντα παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ;

B. Ἄπολλον. A. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω δηλαδή.

τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ.

b B. οὐκ οἶομ', οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς. 25

A. ἐγὼ δὲ πρῶτος. τοῖς γὰρ ἔστισι μὲν

τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.

B. οὐ πρὸς θεῶν ἔμ' ἔθυσας ἀλλὰ τὸν ἔριπον.

μὴ κόπτ' ἔμ', ἀλλὰ τὰ κρέα. B. παῖδες, παρὰ-

γετε.

ὀπτάνιον ἔστιν; B. ἔστι. A. καὶ κάπνην

ἔχει;

B. δῆλον ὅτι. A. μή μοι δῆλον. B. ἀλλ' ἔχει
κάπνην.

A. ἔχει κακόν, εἰ τύφουσιν. B. ἀπολεῖ μ' οὔτοςί. c

36. ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν τῶν ζῶντων, ὀλβιο-
5 γάστωρ Οὐλπιανέ, ἀπεμνημόνευσα. καὶ σὺ γάρ, ὡς
ἔοικε, μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸν Ἄλεξιν οὐδενὸς ἐμψύχου
μεταλαμβάνεις, ὅς φησιν ἐν Ἀτθίδι τάδε

ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστῆς οὐδὲ εἰς

ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίει σοφός τις ἦν.

10 ἐγὼ γὰρ ἤκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἐν
ἔμψυχον. ἰχθῦς ἐπριάμην τεθνηκότας

μεγάλους· κρεάδι' ἀρνός ἐστι πίονος
οὐ ζῶντος· οὐχ οἷόν τε γάρ. τί ἄλλο; καὶ

ἡπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον. τούτων ἕαν

15 δείξῃ τις ἢ φωνήν τι ἢ ψυχὴν ἔχον,

ἀδικεῖν ὁμολογῶ καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον.

ἐπὶ τούτοις οὖν ἔασον ἡμᾶς δειπνεῖν. ἰδοὺ γάρ, ἔως
πρὸς σὲ διαλέγομαι, καὶ οἱ φασιανικοὶ παραπεπλεύ-
20 κασιν, ὑπεριδόντες ἡμᾶς διὰ τὴν ἄκαιρόν σου γλωσσ-
αργίαν. ἀλλ' ἦν ἐμοὶ εἰπής, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, δι-
c δάσκαλε Μυρτίλε, ὁ ὀλβιογάστωρ σοι πόθεν, καὶ εἰ
φασιανικῶν τις ὀρνίθων μέμνηται τῶν παλαιῶν, ἐγὼ
σοι ἦρι μάλ' οὐκ ἐφ' Ἑλλήσποντον πλεύσας, ἀλλ' εἰς
τὴν ἀγορὰν πορευθεὶς ὠνήσομαι φασιανικόν, ὃν συγ-
25 κατέδομαί σοι.

37. καὶ ὁ Μυρτίλος, ἐπὶ ταύταις, ἔφη, ταῖς συν-
θήκαις λέγω. τοῦ μὲν ὀλβιογάστωρος Ἄμφις μέμνη-
ται ἐν Γυναικομανίᾳ οὕτως δὲ λέγων

Εὐρύβατε κνισολοιχέ. . .

20 οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ.

φασιανικοῦ δὲ ὄρμιθος ὁ ἡδίστος Ἀριστοφάνης ἐν τῷ
δράματι Ὀρμισιν. Ἀττικοὶ δὲ εἰσι δύο πρεσβῦται ὑπό

ἀπραγμοσύνης πόλιν ζητοῦντες ἐν ἧ κατοικήσουσιν ἀπράγμονα· καὶ αὐτοῖς ἀρέσκει ὁ βίος ὁ μετ' ὀρνίθων. ἔρχονται οὖν ὡς τοὺς ὄρνιθας, καὶ αἰφνίδιον αὐτοῖς ἐπιπτάντος ἐνὸς τῶν ὀρνίθων ἀγρίου τὴν ὄψιν δείσαντες ἑαυτοὺς παραμυθούμενοι λέγουσι τά 5 τ' ἄλλα καὶ τάδε

357 ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἔρεῖς;

B. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε φασιανικός.

καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δ' ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων ὡς πολλοί 10

τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ὄρνεις φασιανούς. κωμῶδεῖται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς γαστρομάργος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιαλγεῖ. Μνησίμαχος δ' ἐν Φιλίππῳ (εἷς δὲ καὶ οὗτός ἐστι τῶν τῆς 15 μέσης κωμωδίας ποιητῶν) φησί

καὶ τὸ λεγόμενον

b σπανιώτατον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

Θεόφραστος δὲ ὁ Ἐρέσιος Ἀριστοτέλους μαθητῆς 20 ἐν τρίτῃ περὶ ζώων μνημονεύων αὐτῶν οὕτως ἰσχυρῶς λέγει ἔστι δὲ καὶ τοῖς ὄρνισι τοιαύτη διαφορά. τὰ μὲν γὰρ βαρέα καὶ μὴ πτητικά, καθάπερ ἄτταγὴν πέρδιξ ἀλεκτροῦν φασιανός, εὐθύς βαδιστικά καὶ δασέα.' καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὀρνιθολογίᾳ ζώων ἱστορίας 25 γράφει τάδε εἰσὶ δὲ τῶν ὀρνίθων οἱ μὲν κοιμιστικοί, οἱ δὲ λουῦνται, οἱ δὲ οὔτε κοιμιστικοὶ οὔτε λουῦνται.

c ὅσοι δὲ μὴ πτητικοί, ἀλλ' ἐπίγειοι, κοιμιστικοί, οἷον ἀλεκτορὶς πέρδιξ ἄτταγὴν φασιανὸς κορυδαλλός.' μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ 30 Ὀμοίων. φασιανὸν δὲ οὔτοι κελήμασιν αὐτὸν καὶ οὐ φασιανικόν.

38. Ἀγαθαρχίδης δὲ ὁ Κνίδιος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ
 τριακοστῇ τῶν Εὐρωπιακῶν περὶ τοῦ Φάσιδος ποτα-
 μοῦ τὸν λόγον ποιούμενος γράφει καὶ ταῦτα ἄπληθος
 δ' ὀρνίθων τῶν καλουμένων φασιανῶν φοιτᾷ τροφῆς
 5 χάριν πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῶν στομάτων.' Καλλίξενος
 δ' ὁ Ῥόδιος ἐν τετάρτῃ περὶ Ἀλεξανδρείας, διαγρά- d
 φων τὴν γενομένην πομπὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πτολε-
 μαίου τοῦ φιλαδέλφου καλουμένου βασιλέως, ὡς
 μέγα θαῦμα περὶ τῶν ὀρνίθων τούτων οὕτως γράφει
 10 'εἶτα ἐφέροντο ἐν ἀγγείοις ψιττακοὶ καὶ τὰ καὶ με-
 λεαγρίδες καὶ φασιανοὶ καὶ ὄρνιθες αἰθιοπιζοὶ πλῆ-
 θει πολλοί.' Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν
 ταῖς ἐπιγραφομέναις ὕδαρτυτικαῖς γλώσσαις καὶ
 Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων καὶ
 15 γλωσσῶν Ἐπαίνετον παρατίθεται λέγοντα ἐν τῷ e
 ὕδαρτυτικῷ ὅτι ὁ φασιανὸς ὄρνις τατύρας καλεῖται.
 Πτολεμαῖος δ' ὁ Εὐεργέτης ἐν δευτέρῳ ὑπομνημάτων
 τέταρτόν φησιν ὀνομάζεσθαι τὸν φασιανὸν ὄρνιν. το-
 σαῦτά σοι περὶ τῶν φασιανικῶν ὀρνίθων ἔχω λέγειν.
 20 οὗς ἐγὼ διὰ σέ ὥσπερ οἱ πυρέςσουτες παραφερομέ-
 νους εἶδον. σὺ δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἂν μὴ αὔριον
 ἀποδῶς τὰ ὠμολογημένα, οὐκ ἔξαπατήσεως δημοσίᾳ
 σε γράψομαι, ἀλλὰ τὸν Φᾶσιν οἰκήσοντα ἀποπέμψω.
 ὡς Πολέμων ὁ περιηγητὴς Ἴστρον τὸν Καλλιμάχειον f
 25 συγγραφέα εἰς τὸν ἐμῶνυμον κατεπόντου ποταμόν.

39. ΑΤΤΑΓΑΣ. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς

ἀτταγᾶς ἠδιστον ἔψειν ἐν ἐπιμικίοις κροῆας.

Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος φησιν ὅτι μικρῷ μὲν μεί-
 ζων ἐστὶ πέριδος, ὅλος δὲ κατάγραφος τὰ περὶ τὸ
 30 νῶτον. κερამεοῦς τὴν χροᾶν, ὑποπιρροῖζων μᾶλλον.
 θηρεύεται δ' ὑπὸ τῶν κυνηγῶν διὰ τὸ βᾶρος καὶ τὴν
 τῶν πτερῶν βραχύτητα. ἐστὶ δὲ κομιστικὸς πολὺ- 388

τεκνός τε καὶ σπερμιολόγος. Σωκράτης δ' ἐν τῷ περὶ ὄρων καὶ τόπων καὶ πυρὸς καὶ λίθων ἐκ τῆς Λυδίας μετακομισθέντες (φησὶν) εἰς Αἴγυπτον οἱ ἄτταγαῖ καὶ ἀφεθέντες εἰς τὰς ὕλας ἕως μὲν τινὸς ὄρνυγος φωνὴν ἀφίεσαν, ἐπεὶ δὲ τοῦ ποταμοῦ κοίλου ὄνεντος 5 λιμὸς ἐγένετο καὶ πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἀπώλλυντο, οὐ διέλιπον σαφέστερον τῶν παίδων τῶν τρανοτάτων ἕως νῦν λέγοντες, τρεῖς τοῖς κακούργοις κακά. συλληφθέντες δὲ οὐ μόνον οὐ τιθασεύονται, b ἀλλ' οὐδὲ φωνὴν ἔτι ἀφιάσιν. ἐὰν δὲ ἀφεθῶσι, φωνήεντες 10 πάλιν γίνονται.' μνημονεύει αὐτῶν Ἰππώναξ οὕτως

οὐδ' ἄτταγᾶς τε καὶ λαγῶς διατρῶγων,
καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρνισιν, ἐν δ' Ἀχαρνεῦσι καὶ ὡς πλεοναζόντων αὐτῶν ἐν τῇ Μεγαρικῇ. περισπῶσι 15 δ' οἱ Ἀττικοὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τοῦνομα. τὰ γὰρ εἰς ας λήγοντα ἐκτεταμένον ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, ὅτε ἔχει τὸ α παραλήγον, βαρύτενά ἐστιν, οἷον ἀκάμας σακάδας ἀδάμας. λεκτέον δὲ καὶ ἄτταγαῖ καὶ οὐχὶ ἄτταγῆνες. 20

40. ΠΟΡΦΥΡΙΩΝ. ὅτι καὶ τούτου Ἀριστοφάνης c μνημονεύει δῆλον. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον πορφυρίωνά φησι τὸν ὄρνιν διαιτώμενον κατὰ τὰς οἰκίας τὰς ὑπ' ἀνδρῶν τῶν γυναικῶν τηρεῖν πικρῶς, καὶ τοιαύτην ἔχειν αἴσθησιν 25 ἐπὶ τῆς μοιχευομένης, ὥσθ' ὅταν τοῦθ' ὑπονοήσῃ, προσημαίνει τῷ δεσπότῃ, ἀγχόνη τὸ ζῆν περιγράφας. οὐ πρότερόν τε, φησί, τροφῆς μεταλαμβάνει, εἰ μὴ περιπατήσῃ τόπον τινὰ ἐξευρῶν ἑαυτῷ ἐπιτήδειον· μεθ' ὃν κοιισάμενος λούεται, εἶτα τρέφεται. Ἀριστο- 30 τέλης δὲ σχιδανόποδά φησιν αὐτὸν εἶναι, ἔχειν τε d χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρὰ, ῥύγχος ἠργμῆνον ἐκ

τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἀλεκτρούου, στόμα-
χον δ' ἔχει λεπτόν· διὸ τῶν λαμβανομένων εἰς τὸν
πόδα ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας, κάπτων δὲ
πίνει, πενταδάκτυλός τε ὢν τὸν μέσον ἔχει μέγιστον.

5 Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ τῆς τῶν
πτηνῶν ἱστορίας λίβυν εἶναί φησι τὸν ὄρνιν καὶ τῶν
κατὰ τὴν Λιβύην θεῶν ἱερόν.

ΠΟΡΦΥΡΙΣ. Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων διε-
στάται φησὶ πορφυρίωνα πορφυρίδος, ἰδίᾳ ἐκάτερον
10 καταριθμούμενος· τὴν τροφήν τε λαμβάνειν τὸν
πορφυρίωνα ἐν σκότῳ καταδυόμενον, ἵνα μὴ τις αὐ-
τὸν θεάσῃται. ἐχθραίνει γὰρ τοὺς προσιόντας αὐτοῦ
τῇ τροφῇ. τῆς δὲ πορφυρίδος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν
Ἔρωσι μνημονεύει. Ἴβυκος δὲ τινὰς λαθιπορφυρί-
15 δας ὀνομάζει διὰ τούτων· τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ'
ἀκροτάτοισι ξανθοῖσι ποικίλαι πανέλοπες, ἀλολόδει-
ροι λαθιπορφυρίδες, καὶ ἀκνόνες τανυσίπτεροι.
ἐν ἄλλοις δὲ φησιν

αἰεὶ μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὄκα πορ-
20 φυρίς.

41. ΠΕΡΔΙΞ. τούτων πολλοὶ μὲν μέμνηται, ὡς
καὶ Ἀριστοφάνης. τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν ἔνιοι συ-
στέλλουσι τὴν μέσην συλλαβὴν, ὡς Ἀρχίλοχος
πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

25 οὔτω καὶ ὄρτυγα καὶ χοίμικα, πολὺ δὲ ἔστι τὸ ἐκτει-
νόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Καμικίοις
ὄρνιθος ἦν δ' ἐπώνυμος

πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάροις.

Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸν Χείρωνα

30 ἔξεισιν ἄκων δεῦρο πέρδικος τρόπον.

Φρόνιχος Τραγωδοῖς

τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ

Πέρδικος υἱόν.

τὸ δὲ ζῶον ἐπὶ λαγνείας συμβολικῶς παρείληπται.
Νικοφῶν ἐν Χειρογράφοισι

τοὺς ἐψητοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους. 5

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Κωμασταῖς βραχέως

σηπίας τ' ἄγον νεούσας πέρδικάς τε πετομένους.
φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζῴου τάδε ὁ πέρδιξ
ἐστὶ μὲν χερσαῖος σχιδανόπους. ζῆ δὲ ἔτη πεντεκαί-
δεκα, ἢ δὲ θήλεια καὶ πλείονα. πολυχρομιώτερα γὰρ 10
ἐν τοῖς ὄρνεσι τῶν ἀρρένων τὰ θήλεα. ἐπράζει δὲ καὶ
b ἐκτρέφει, καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. ὅταν δὲ γνῶ ὅτι
θηρεύεται, προελθὼν τῆς νεοττιᾶς κυλινδεῖται παρὰ
τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος, ἐλπίδα ἐμποιῶν τοῦ συλ-
ληφθήσεσθαι, ἐξαπατᾷ τε, ἕως ἂν ἀποπτῶσιν οἱ νεοτ- 15
τοί· εἶτα καὶ αὐτὸς ἐξίπταται.'

42. ἔστι δὲ τὸ ζῶον κακόηθες καὶ πανοῦργον,
ἔτι δὲ ἀφροδισιαστικόν. διὸ καὶ τὰ ρῶα τῆς θηλείας
συντριβεί, ἵνα ἀπολαύῃ τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ
θήλεια γινώσκουσα ἀποδιδράσκουσα τίκται.' τὰ 20
αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὄρνέων. μά-
χονται δὲ καὶ οἱ χῆροι αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ
c ἠττηθεὶς ὀχεύεται ὑπὸ τοῦ νικῆσαντος. Ἀριστοτέλης
δὲ φησιν ὅτι τὸν ἠττηθέντα πάντες ἐν μέρει ὀχεύου-
σιν. ὀχεύουσι δὲ καὶ οἱ τιθασοὶ τοὺς ἀγρίους. ἐπει- 25
δὰν δὲ κρατηθῇ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου, οὗτος λάθρα
ὀχεύεται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύσαντος. γίνεται δὲ τοῦτο
κατὰ τινα ὥραν τοῦ ἔτους, ὡς καὶ ὁ Μύνδιός φησιν
Ἀλέξανδρος. νεοττεύουσι δὲ ἐπὶ γῆς οἱ ἄρρενες καὶ
αἱ θήλεια διελόμενοι ἕκαστοι οἶκον. ἐπὶ δὲ τὸν θη- 30
ρεύοντα πέρδικα ὠθεῖται ὁ τῶν ἀγρίων ἠγεμὼν μα-
χόμενος· ἄλόντος δὲ τούτου ἕτερος ἔρχεται μαχού-

μενος. καὶ ὁπόταν μὲν ἄρρην ἢ ὁ θηρεύων, τοῦτο δ
 ποιεῖ, ὅταν δὲ θήλεια ἢ ἡ θηρεύουσα, ἄδει ἕως ἂν
 ἀντάσῃ ὁ ἠγεμὼν αὐτῇ· καὶ οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες
 ἀποδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας, ὅτι ἐκείνη ἀλλ' οὐχ
 5 ἑαυτοῖς προσέχει. ὅθεν πολλάκις διὰ ταῦτα σιγῇ
 προσέροχεται, ὅπως μὴ ἄλλος ἀκούσας τῆς φωνῆς ἔλθῃ
 μαχούμενος αὐτῷ. ἐνίοτε δὲ ἡ θήλεια τὸν ἄρρηνα
 προσιόντα κατασιγάξει. πολλάκις τε ἐπρώζουσα ἐξι-
 10 σταται, ὅταν προσερχόμενον ἐπαισθάνηται τὸν ἄρ-
 ρηνα τῇ θηρευούσῃ, ὑπομένει τε ὀχρευθῆναι, ἵνα αὐ-
 τὸν ἀποσπάσῃ τῆς θηρευούσης. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ e
 ἐπτόχηται περὶ τὴν ὀχείαν οἱ πέρδικες καὶ οἱ ὄρτυγες
 ὡς εἰς τοὺς θηρεύοντας ἐπιπίπτειν, καθίζοντας ἐπὶ
 τῶν κεράμων. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀγομένους θήλεις
 15 πέρδικας ἐπὶ θήραν, ὁπόταν ἴδωσιν ἢ ὕσφρονται τῶν
 ἀρρῆνων κατ' ἀνεμον στάντων ἢ περιπετομένων, ἐγ-
 κύους γίγνεσθαι, τινὲς δὲ καὶ παραντίκα τίπτειν.
 πέτονται τε περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν χάσκοντες
 καὶ τὴν γλῶσσαν ἔξω ἔχοντες οἱ τε θήλεις καὶ οἱ ἄρ-
 20 ρηνες. Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ Παιμίου ὅτι f
 στρουθοὶ (φησὶ) χοὶ πέρδικες, ἔτι δὲ οἱ ἀλεκτρούνες
 καὶ οἱ ὄρτυγες προΐενται τὴν γονὴν οὐ μόνον ἰδόντες
 τὰς θηλείας, ἀλλὰ καὶ ἀκούσασιν αὐτῶν τὴν φωνήν·
 τούτου δὲ αἴτιον ἢ τῇ ψυχῇ γινομένη φαντασία περὶ
 25 τῶν πλησιασμῶν. φανερώτατον δὲ γίνεται περὶ τὰς
 ὀχείας, ὅταν ἐξ ἐναντίας αὐτοῖς θῆς κάτοπτρον. προσ-
 τρέχοντες γὰρ διὰ τὴν ἔμφασιν ἀλίσκονται τε καὶ
 προΐενται τὸ σπέρμα, πλὴν τῶν ἀλεκτρούνων. τού-
 30 τους δὲ ἢ τῆς ἐμφάσεως αἰσθησις εἰς μάχην προά-
 γεται μόνον. ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος.

43. καλοῦνται δὲ οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκά-
 βαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκιᾶνος λέγοντος οὕτως

390

ἐπείγε δὴ καὶ μέλος Ἀλκμάν

εὔρε γεγλωσσομένον

κακκαβίδων στόμα συνθέμενος.

σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδικῶν ἔδειν
ἐμάνθανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποντικός ἔφη τὴν 5
εὔρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ
τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ἀδόντων ὀρνίθων· ὧν κατὰ
μίμησιν λαβεῖν στάσιν τὴν μουσικήν. οὐ πάντες δ'
οἱ πέρδικες, φασί, κακκαβίζουσιν. Θεόφραστος γοῦν
ἐν τῷ περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν ὀϊ' Ἀθήνησι 10
(φησὶν) ἐπὶ τάδε πέρδικες τοῦ Κορυδαλλοῦ πρὸς τὸ
b ἄστν κακκαβίζουσιν, οἱ δ' ἐπέκεινα τιττυβίζουσιν.
Βάσιλις δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰνδικῶν ὀϊ' μικροὶ
(φησὶν) ἄνδρες, οἱ τοῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες,
πέρδιξιν ὀχήματι χρῶνται.' Μενεκλῆς δ' ἐν τῇ 15
πρώτῃ τῆς Συναγωγῆς ὀϊ' Πυγμαῖοι (φησὶ) τοῖς πέρ-
διξι καὶ τοῖς γεράνοις πολεμοῦσι.' τῶν δὲ περδικῶν
ἐστὶν ἕτερον γένος ἐν Ἰταλίᾳ, ἀμαυρόν τῇ πτερώσει
καὶ μικρότερον τῇ ἔξει, τὸ φύγχος οὐχὶ κινναβάρινον
ἔχον. οἱ δὲ περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον 20
c ἔχουσι τὸ κρέας διὰ τὰς νομάς. οἱ δὲ περὶ τὴν Βοιω-
τίαν ἢ οὐ διαβαίνουσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἢ διαβαί-
νουτες τῇ φωνῇ διάδηλοι γίνονται, καθάπερ προει-
ρήκαμεν. τοὺς δὲ περὶ Παφλαγονίαν γιγνομένους
πέρδικας φησὶ Θεόφραστος δύο ἔχειν καρδίας. οἱ δὲ 25
ἐν Σκιαθῶ τῇ νήσῳ κοχλίας ἐσθίουσι. τίχτουσι δὲ
ἐνίοτε καὶ πεντεκαίδεκα καὶ ἑκκαίδεκα. πέτονται δὲ
ἐπὶ βραχύ, ὡς φησὶ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως
γράφων οὕτως ἄς δὲ ὠτίδας ἂν τις ταχὺ ἀμιστῆ,
ἔστι λαμβάνειν. πέτονται τε γὰρ βραχύ, ὥσπερ οἱ 30
d πέρδικες, καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι. τὰ δὲ κρέα αὐτῶν
ἠδέα ἐστίν.'

44. ἀληθῆ λέγειν φησὶ τὸν Ξενοφῶντα ὁ Πλού-
 ταρχος περὶ τῶν ὠτίδων· φέρεσθαι γὰρ πάμπολλα
 τὰ ζῶα ταῦτα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ τῆς παρακει-
 μένης Λιβύης, τῆς θήρας αὐτῶν τοιαύτης γινομένης.
 5 μιμητικὸν δὲ ἔστι τὸ ζῶον τοῦτο, ὁ ὦτος, μάλιστα ὧν
 ἂν ἴδῃ ποιοῦντα ἄνθρωπον. ποιεῖ δ' οὖν ταῦτά ὅσα
 ἂν ἴδῃ τοὺς κυνηγοῦντας πράττοντας. οἱ δὲ σιάντες
 αὐτῶν καταντικρὺ ὑπαλείφονται φαρμάκῳ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς, παρασκευάσαντες ἄλλα φάρμακα κολλη-
 10 τικὰ ὀφθαλμῶν καὶ βλεφάρων, ἅπερ οὐ πόρρω ἐαυ-
 τῶν ἐν λεκανίσκαις βραχείαις τιθέασιν. οἱ οὖν ὦτοι
 θεώμενοι τοὺς ὑπαλειφομένους τὸ αὐτὸ καὶ αὐτοὶ
 ποιοῦσιν ἐκ τῶν λεκανίδων λαμβάνοντες, καὶ ταχέως
 ἀλίσκονται. γράφει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης οὐ-
 15 τως ὅτι ἔστι μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπό-
 δων καὶ τριδακτύλων. μέγεθος ἀλεκτρούονος μεγά-
 λου, χρῶμα ὄρνυρος, κεφαλὴ προμήκης, ῥύγχος ὄξι,
 τράχηλος λεπτός, ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, γλῶσσα ὀστώ-
 20 δης, πρόλοβον δ' οὐκ ἔχει. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύν-
 20 διος καὶ προσαγορεύεσθαι φησιν αὐτὸν λαγωδίαν.
 φασὶ δ' αὐτὸν καὶ τὴν τροφήν ἀναμηρουκᾶσθαι, ἣδε-
 σθαι τε ἵππῳ. εἰ γοῦν τις δορὰν ἵππων περιθοῖτο,
 θηρεύσει ὅσους ἂν θέλῃ· προσίασι γάρ. ἐν ἄλλοις
 δὲ πάλιν φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ὁ ὦτός ἔστι μὲν παρό-
 25 μοιος τῇ γλαυκί, οὐκ ἔστι δὲ νυκτερινός. ἔχει τε
 περὶ τὰ ὦτα πτεροῦργια· διὸ καὶ ὦτος καλεῖται· μέγε-
 θος περιστερᾶς, μιμητῆς ἀνθρώπων. ἀντορχούμενος
 γοῦν ἀλίσκεται. ἀνθρωποειδῆς δὲ ἔστι τὴν μορφήν,
 καὶ πάντων μιμητῆς ὅσα ἂν ἄνθρωπος ποιῇ. διόπερ 391
 30 καὶ τοὺς ἑξαπατωμένους ῥαδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ
 κωμικοὶ ὦτους καλοῦσιν. ἐν γοῦν τῇ θήρᾳ αὐτῶν ὁ
 ἐπιτηδειότατος σιάς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ τὰ

ζῶα βλέποντα εἰς τὸν ὀρχούμενον νευροσπαστεῖται. ἄλλος δέ τις ὀπισθεν στὰς καὶ λαθὼν συλλαμβάνει τῇ περὶ τὴν μίμησιν ἡδουῇ κατεχομένους.

45. τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖν λέγουσι καὶ τοὺς σκῶπας· καὶ γὰρ τούτους ὀρχήσει λόγος ἀλίσκεσθαι. μνημο-⁵νεύει δ' αὐτῶν Ὅμηρος. γένος τε ὀρχήσεως ἀπ' αὐτῶν καλεῖται σκῶψ, λαβὼν τοῦνομα ἀπὸ τῆς περὶ τὸ
 b ζῶον ἐν τῇ κινήσει ποικιλίας. χαίρουσι δὲ οἱ σκῶπες καὶ ὁμοιότητι καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡμεῖς σκῶπτειν καλοῦμεν τὸ συνεικάζειν καὶ καταστοχάζεσθαι τῶν σκω-¹⁰πτομένων, διὰ τὸ τὴν ἐκείνων ἐπιτηδεύειν προαίρεσιν. πάντα δὲ τὰ τῶν ζῴων εὐγλωττα καὶ διηρθρωμένα ἐστὶ τὴν φωνὴν καὶ μιμεῖται τοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ὀρνίθων ἤχους, ὥσπερ ψιττακὸς καὶ κίττα. ὁ δὲ σκῶψ, ὡς φησὶν Ἀλέξανδρος ὁ Μύν-¹⁵διος, μικρότερός ἐστι γλαυκὸς καὶ ἐπὶ μολυβδοφανεῖ τῷ χρώματι ὑπόλευκα στίγματα ἔχει, δύο τε ἀπὸ τῶν ὀφρύων παρ' ἐκάτερον κρόταφον ἀναφέρει πτερά.
 c Καλλιμάχος δὲ φησὶ δύο γένη εἶναι σκωπῶν, καὶ τοὺς μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ οὐ. διὸ καὶ καλεῖσθαι τοὺς²⁰ μὲν σκῶπας αὐτῶν, τοὺς δ' ἀείσκωπας· εἰσὶ δὲ γλαυκοί. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρός φησὶ τοὺς παρ' Ὀμήρω χωρὶς τοῦ σ κῶπας εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλη οὕτως αὐτοὺς ὠνομακέναι. φαίνεσθαι τε τούτους αἰεὶ καὶ μὴ ἐσθίεσθαι. τοὺς δ' ἐν τῷ φθινοπώρῳ φαινομέ-²⁵νους δύο ἡμέραις ἢ μιᾶ, τούτους εἶναι ἐδωδίμους. διαφέρουσι δὲ τῶν ἀεισκώπων τῷ τάχει, καὶ εἰσὶ πα-
 d ραπλήσιοι τρυγόνι καὶ φάττη. καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων χωρὶς τοῦ σ κῶπας αὐτοὺς ὀνομάζει. Ἐπίχαρος ἑποπας γλαῦκας. καὶ Μητρό-³⁰δωρος δ' ἐν τῷ περὶ συνηθείας ἀντορχουμένους φησὶν ἀλίσκεσθαι τοὺς σκῶπας.

46. Ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν περδίκων λόγῳ
 ἐμνήσθημεν ὅτι εἶσιν ὀχευτικώτατοι, προσιστορήσθω
 ὅτι καὶ ἀλεκτροῶν ἀφροδισιαστικὸν τὸ ὄρνεον. Ἀρι-
 στοτέλης γοῦν φησὶν ὅτι τῶν ἀνατιθεμένων ἐν τοῖς
 5 ἱεροῖς ἀλεκτροῦνων τὸν ἀνατεθέντα οἱ προόντες
 ὀχεύουσι μέχρι ἂν ἄλλος ἀνατεθῆ· εἰ δὲ μὴ ἀνατε-
 θεῖη, μάχονται πρὸς ἀλλήλους, καὶ ὁ ἠττήσας τὸν ο
 ἠττηθέντα διὰ παντὸς ὀχεύει. Ἱστορεῖται δὲ ὅτι καὶ
 ἀλεκτροῶν εἰσιῶν οἰανδήποτε θύραν ἐπικλίνει τὸν
 10 λόφον, καὶ ὅτι τῆς ὀχείας ἑτέρῳ δίχα μάχης οὐ παρα-
 χωρεῖ. ὁ δὲ Θεόφραστος τοὺς ἀγρίους φησὶν ὀχευτι-
 κωτέρους εἶναι τῶν ἡμέρων. λέγει δὲ καὶ τοὺς ἄρρε-
 νας εὐθύς ἐξ εὐνῆς ἐθέλειν πλησιάζειν, τὰς δὲ θη-
 λείας προβαινούσης μᾶλλον τῆς ἡμέρας. καὶ οἱ
 15 στρουθοὶ δὲ εἶσιν ὀχευτικοί· διὸ καὶ Τερψικλῆς τοὺς
 ἐμφαγόντας φησὶ στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς
 ἀφροδίσια γίνεσθαι. μήποτ' οὖν καὶ ἡ Σαπφῶ ἀπὸ τ
 τῆς ἱστορίας τὴν Ἀφροδίτην ἐπ' αὐτῶν φησὶν ὀχεῖ-
 σθαι· καὶ γὰρ ὀχευτικὸν τὸ ζῶον καὶ πολύγονον.
 20 τίκει γοῦν ὁ στρουθός, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης, καὶ
 μέχρι ὀκτώ. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύνδιος δύο γένη φη-
 σὶν εἶναι τῶν στρουθῶν, τὸ μὲν ἡμέρον, τὸ δὲ ἄγριον·
 τὰς δὲ θηλείας αὐτῶν ἀσθενεστέρας τά τ' ἄλλα εἶναι
 καὶ τὸ ὀύγχος κερατοειδὲς μᾶλλον τὴν χροάν, τὸ δὲ
 25 πρόσωπον οὔτε λίαν λευκὸν ἐχούσας οὔτε μέλαν.
 Ἀριστοτέλης δὲ φησὶ τοὺς ἄρρενας τῷ χειμῶνι ἀφα-
 νίζεσθαι, διαμένειν δὲ τὰς θηλείας, τεκμαιρόμενος 392
 ἐκ τῆς χροᾶς τὴν πιθανότητα· ἀλλάττεσθαι γὰρ ὡς
 τῶν κοσσύφων καὶ φαλαγίδων, ἀπολευκαινομένων
 30 κατὰ καιροῦς. Ἱπλεῖοι δὲ καλοῦσι τοὺς στρουθοὺς
 δειρήτας, ὡς Νίκανδρός φησὶν ὁ Κολοφώνιος ἐν
 τρίτῳ Γλωσσῶν.

47. ΟΡΤΥΓΕΣ. καθόλου ἐπὶ τῶν εἰς υἷ ληγόντων ὀνομάτων ἐξήτηται τί δὴ ποτε τῷ αὐτῷ οὐ χρῶνται ἐπὶ γενικῆς συμφώνῳ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τυπωτικῷ. λέγω δὲ ὄνυξ καὶ ὄρτυξ. τὰ δὲ εἰς ξ ἄρσενικὰ ἀπλᾶ δισύλλαβα, ὅταν τῷ υ παρεδρεύηται, 5
 b ἔχη δὲ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἄρχον ἐν τι τῶν ἀμεταβόλων ἢ δι' ὧν ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων λέγεται, διὰ τοῦ κ ἐπὶ γενικῆς κλίνεται, κήρυκος, πέλυκος, Ἔρυκος, Βέβρυκος· ὅσα δὲ μὴ τοῦτον ἔχει τὸν χαρακτῆρα, διὰ τοῦ γ, ὄρτυγος, κόκκυγος. ση- 10
 μειῶδες δὲ τὸ ὄνυχος. καθόλου τε τῇ πληθυντικῇ εὐθείᾳ ἐπομένη ἢ ἐνικῇ γενικῇ χρῆται τῷ αὐτῷ συμφώνῳ τῆς τελευταίας τυπωτικῷ, κἂν ἄνευ συμφώνου λέγεται, ὁμοίως. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ὁ ὄρτυξ ἐστὶ
 c μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων, νεοτιαν 15
 δ' οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ κούιστραν· καὶ ταύτην σκεπάζει φρυγάνοις διὰ τοὺς ἰέρακας, ἐν ἧ ἑπράζει.' Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων ὁ θῆλυς (φησὶν) ὄρτυξ λεπτοτράχηλός ἐστι τοῦ ἄρρενος οὐκ ἔχων τὰ ὑπὸ τῷ γενεῖῳ μέλανα. ἀνατμηθεὶς δὲ πρό- 20
 λοβον οὐχ ὀραταὶ μέγαν ἔχων, καρδίαν δ' ἔχει μεγάλην, καὶ ταύτην τρίλοβον. ἔχει δὲ καὶ ἦπαρ καὶ τὴν χολὴν ἐν τοῖς ἐντέροις κεκολλημένην, σπλῆνα μικρὸν
 d καὶ δυσθεώρητον, ὄρχεις δὲ ὑπὸ τῷ ἦπατι, ὡς ἀλεκτρούνες.' περὶ δὲ τῆς γενέσεως αὐτῶν Φανόδημος 25
 ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος φησὶν ὡς κατεῖδεν Ἐρυσίχθων Δῆλον τὴν νῆσον τὴν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καλουμένην Ὀρτυγίαν, παρὰ τὸ τὰς ἀγέλας τῶν ζώων τούτων φερομένας ἐκ τοῦ πελάγους ἰζάνειν εἰς τὴν νῆσον, διὰ τὸ εὐορμον εἶναι.' Εὐδοξος δ' ὁ Κνίδιος ἐν πρώτῳ 30
 γῆς περιόδου τοὺς Φοίνικας λέγει θῦναι τῷ Ἡρακλεῖ ὄρτυγας διὰ τὸ τὸν Ἡρακλεῖα τὸν Ἀστεριάς καὶ Διὸς

πορευόμενον εἰς Λιβύην ἀναιρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολάου δ' αὐτῷ προσενέγκαντος ὄρτυγα καὶ εὐπροσαγαρόντος ὄσφρανθέντ' ἀναβιῶναι. ἔχαιρε γάρ, φησί, καὶ περιῶν τῷ ζῳῷ τούτῳ.

5 48. ὑποκοριστικῶς δὲ Εὐπόλις ἐν Πόλεσιν αὐτοὺς κέκληκεν ὄρτύγια λέγων οὕτως

ὄρτυγας ἔθρεψας σὺ τινὰς ἤδη πρόποτε;

B. ἔγωγε μίχθ' ἄττ' ὄρτύγια. κἄπειτα τί;

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ ὄρτύγιον εἶρηκεν οὕτως

ὡς δὴ σὺ τι

10

ποιεῖν δυνάμενος ὄρτυγίου ψυχὴν ἔχων.

Πρατίνας δ' ἐν Δυμαίαις ἢ Καρνάτισιν ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρτυγα, πλὴν εἰ μὴ τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὡς καὶ οἱ πέρ-

15

δικες. καὶ ἡ σίαλις δὲ ἀπὸ τούτου ἂν εἴη, φησὶν ὁ Δίδυμος, ὠνομασμένη. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει τὴν ὀνομασίαν. ἡ δὲ ὄρτυγομήτρα καλουμένη, ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Χείρωσι λέγων Ἰθακησία ὄρτυγομήτρα, λέγει δὲ 393

20

περὶ αὐτῆς ὁ Μύνδιος Ἀλέξανδρος ὅτι ἐστὶ τὸ μέγεθος ἡλίκη τρυγῶν, σκέλη δὲ μακρὰ, δυσθαλῆς καὶ δειλή. περὶ δὲ τῆς τῶν ὄρτύγων θήρας ἰδίως ἱστορεῖ Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος πολιτείᾳ μαθηματικῶς εἰρημένων γρα-

25

φῶν οὕτως ὅτι ὄρτυγες περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν, εἰάν κάτοπτρον ἐξ ἐναντίας τις αὐτῶν καὶ πρὸ τούτου βρόχου θῆ, τρέχοντες πρὸς τὸν ἐμφαινόμενον ἐν τῷ κατόπτρῳ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸν βρόχον. καὶ περὶ τῶν κολοιῶν δὲ καλουμένων τὰ ὅμοια ἱστορεῖ ἐν τούτοις

30

καὶ τοῖς κολοιοῖς δὲ διὰ τὴν φυσικὴν φιλοστοργίαν... ἢ καὶ γὰρ τοσοῦτον πανουργία διαφέροντες ὅμως, ὅταν ἐλαίου κρατῆρ τεθῆ πλήρης, οἱ στάντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ

χειλος καὶ καταβλέψαντες ἐπὶ τὸν ἐμφαινόμενον κατα-
 κράττουσι. διόπερ ἔλαιοβρόχων γενομένων ἢ τῶν
 πτερῶν αὐτοῖς συγκόλλησις αἰτία γίνεται τῆς ἀλώ-
 σεως. τὴν μέσσην δὲ τοῦ ὀνόματος συλλαβὴν ἐκτεί-
 νουσιν Ἀττικοί, ὡς δοίδυκα καὶ κήρυκα, ὡς ὁ Ἰξίων
 φησὶ Δημήτριος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων δια-
 λέκτου. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Εἰρήνῃ συνεσταλμένως
 ἔφη διὰ τὸ μέτρον ὄρτυγες οἰκογενεῖς. τῶν δὲ κα-
 λουμένων χεννίων, μικρὸν δ' ἐστὶν ὄρτύγιον, μνη-
 μονεύει Κλεομένης ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ
 γράφων οὕτως ἴαληρίδας ταριχηρὰς μυρίας, τυλά-
 δας πεντακισχιλίας, χέννια ταριχηρὰ μύρια. καὶ
 Ἴππαρχος ἐν τῇ Αἰγυπτίᾳ Ἰλιάδι

οὐδέ μοι Αἰγυπτίων βίος ἤρρεσεν οἶον ἔχουσιν,
 γέννια τίλλοντες καλκατιάδει σαλέοντα. 15

49. Οὐκ ἀπελείποντο δὲ ἡμῶν τοῦ συμποσίου
 d πολλάκις οὐδὲ κύκνοι. περὶ ὧν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης
 ὁ κύκνος εὐτεκνός ἐστι καὶ μάχιμος. ἀλληλοκτονεῖ
 γοῦν ὁ μάχιμος. μάχεται δὲ καὶ τῷ ἀετῷ, αὐτὸς μά-
 χης μὴ προαρξάμενος. εἰσὶ δ' ὄρτικοί, καὶ μάλιστα
 περὶ τὰς τελευτάς. διαίρουσι δὲ καὶ τὸ πέλαγος ἄδον-
 τες. ἐστὶ δὲ τῶν στεγανοπόδων καὶ ποιηφάγων. ὁ
 δὲ Μύνδιός φησιν Ἀλέξανδρος πολλοῖς τελευτῶσι
 παρακολουθήσας οὐκ ἀκοῦσαι ἄδόντων. ὁ δὲ τὰ Κε-
 φαλίωνος ἐπιγραφόμενα Τρωικὰ συνθεῖς Ἡγησιάνῃ
 e ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ τὸν Ἀχιλλεῖ μονομαχήσαντα Κύ-
 κνον φησὶ τραφῆναι ἐν Λευκόφρουϊ πρὸς τοῦ ὄμωνύ-
 μου ὄρνιθος. Βοῖος δ' ἐν Ὀρνιθογονίᾳ ἢ Βοιώ, ὡς
 φησὶ Φιλόχορος, ὑπὸ Ἄρεως τὸν Κύκνον ὄρνιθωθῆ-
 ναι, καὶ παραγενόμενον ἐπὶ τὸν Σύβαριν ποταμὸν
 πλησιάσαι γεράνω. λέγει δὲ καὶ ἐντίθεσθαι αὐτὸν τῇ
 νεοτιᾷ πόαν τὴν λεγομένην λυγαίαν. καὶ περὶ τῆς

γεράνου δέ φησιν ὁ Βοῖος ὅτι ἦν τις παρὰ τοῖς Πυγμαίοις γυνὴ διάσημος ὄνομα Γεράνα. αὕτη κατὰ θεὸν τιμωμένη πρὸς τῶν πολιτῶν αὐτὴ τοὺς ὄντως θεοὺς ταπεινῶς ἤγε, μάλιστα δὲ Ἑραν τε καὶ Ἄρτε-
 5 μιν. ἀγανακτήσασα οὖν ἡ Ἑρα εἰς ἀπρεπῆ ὄψιν τὴν ὄρνιν μετεμόρφωσε, πολέμιόν τε καὶ στρυγητὴν κατέστησε τοῖς τιμήσασιν αὐτὴν Πυγμαίοις. γενέσθαι δὲ λέγει ἐξ αὐτῆς καὶ Νικοδάμαντος τὴν χερσαίαν χελώνην. καθόλου δὲ ὁ ποιήσας ταῦτα τὰ ἔπη πάντα
 10 τὰ ὄρνεα ἀνθρώπους ἱστορεῖ πρότερον γεγονέναι.

50. ΦΑΣΣΑΙ. Ἀριστοτέλης φησὶ περιστερῶν μὲν εἶναι ἔν γένος εἶδη δὲ πέντε, γράφων οὕτως ἑπι-
 στερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τρυγών. ἐν δὲ πέμπτῳ 394
 15 Αἰσχύλου ἐν τῷ τραγικῷ Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύον-
 τος τοῦ ὄρνιθος

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,

μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

κὰν Φιλοκτήτη δὲ κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν εἴρη-
 20 κεν. ἡ μὲν οὖν οἰνάς (φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης) μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χρωῶμα δ' ἔχει οἰνωπόν, ἡ δὲ φάψ μέσον περιστερᾶς καὶ οἰνάδος, ἡ δὲ φάσσα ἀλέκτορος τὸ μέγεθος, χρωῶμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγών πάντων ἐλάττων, χρωῶμα δὲ τεφρόν. αὕτη δὲ θέρους ἔ-
 25 φαίνεται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φάψ καὶ ἡ περιστερὰ αἰὲ φαίνονται, ἡ δ' οἰνάς φθινοπώρῳ μόνῳ. πολυχρονιωτέρα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα· καὶ γὰρ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ζῆ ἔτη. οὐκ ἀπολείπουσι δ' ἕως θανάτου οὔτε οἱ ἄρρενες τὰς
 30 θηλείας οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄρρενας, ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος. τὸ δ' αὐτὸ ποιῶσι καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολιοῖ· ἐπρώζει

δ' ἐκ διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος, καὶ γε-
 νομένων τῶν νεοτῶν ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς, ὡς μὴ
 c βασκανθῶσι. τίκει δὲ ῥὰ δύο, ὧν τὸ μὲν πρῶτον
 ἄρρην ποιεῖ τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτουσι δὲ πᾶσαν
 ὥραν τοῦ ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ 5
 τιθέασιν· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ
 τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ συλλαμβάνει. ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ
 φησὶν Ἀριστοτέλης ὅτι περιστερὰ ἕτερον πελειᾶς δ'
 ἕτερον, καὶ ὅτι ἡ πελειᾶς ἔλαττον καὶ τιθασὸν γίνε-
 ται, περιστερὰ δὲ καὶ μέλαν καὶ μικρὸν καὶ ἐρυθρό- 10
 πουν καὶ τραχύπουν· διὸ οὐδεὶς τρέφει. ἴδιον δὲ
 λέγει τῆς περιστερᾶς τὸ κυνεῖν αὐτὰς ὅταν μέλλωσιν
 d ἀναβαίνειν, ἢ οὐκ ἀνέχεσθαι τὰς θηλείας. ὁ δὲ πρε-
 σβύτερος, φησί, καὶ προαναβαίνει μὴ κύσας· οἱ δὲ
 νεώτεροι ἀεὶ τοῦτο ποιήσαντες ὀχεύουσιν. καὶ αἱ 15
 θήλειαι δ' ἀλλήλας ἀναβαίνουσιν, ὅταν ἄρρην μὴ
 παρῆ, κυνήσασαι· καὶ οὐδὲν προϊέμεναι εἰς ἀλλήλας
 τίκτουσιν ῥὰ, ἐξ ὧν οὐ γίνεται νεοττός. οἱ δὲ Δω-
 ριεῖς τὴν πελειάδα ἀντὶ περιστερᾶς τιθέασιν, ὡς Σώ-
 φρων ἐν γυναικείοις. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ 20
 ὀρνέων ὡς διαφόρους ἐκτίθεται φάσσαν πυραλλίδα
 περιστερὰν τρυγόνα.

51. Ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος οὐ πίνειν φησὶ
 e τὴν φάσσαν ἀνακύπτουσαν, ὡς τὴν τρυγόνα, καὶ τοῦ
 χειμῶνος μὴ φθέγγεσθαι εἰ μὴ εὐδίας γενομένης. 25
 λέγεται δὲ ὅτι, ἡ οἶνὰς ἐὰν φαγοῦσα τὸ τῆς ἰξίας
 σπέρμα ἐπὶ τινος ἀφοδεύσῃ δένδρου, ἰδίαν ἰξίαν
 φύεσθαι. Δαΐμαχος δ' ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς ἱστορεῖ περι-
 στερὰς μηλίνας γίνεσθαι ἐν Ἰνδοῖς. Χάρων δ' ὁ Λαμ-
 ψακηνὸς ἐν τοῖς Περσικοῖς περὶ Μαρδονίου ἱστορῶν 30
 καὶ τοῦ διαφθαρέντος στρατοῦ Περσικοῦ περὶ τὸν
 Ἄθω γράφει καὶ ταῦτα· καὶ λευκαὶ περιστερὰ τότε

πρῶτον εἰς Ἑλληνας ἐφάνησαν, πρότερον οὐ γιγνώ-
 μεναι. ὁ δ' Ἀριστοτέλης φησὶν ὡς αἱ περισσεραὶ
 γιγνομένων τῶν νεοτῶν τῆς ἀλμυριζούσης γῆς δια- f
 μασησάμεναι ἐμπτύουσιν αὐτοῖς διοιγνῦσαι τὸ στόμα,
 5 διὰ τούτου παρασκευάζουσαι αὐτοὺς πρὸς τὴν τρο-
 φήν. τῆς δὲ Σικελίας ἐν Ἐρυνίαι καὶρός τις ἐστὶν ὃν
 καλοῦσιν ἀναγῶγια, ἐν ᾧ φασὶ τὴν θεὸν εἰς Λιβύην
 ἀνάγεσθαι. τότε οὖν αἱ περὶ τὸν τόπον περισσεραὶ
 ἀφανεῖς γίνονται ὡς δὴ τῇ θεῷ συναποδημοῦσαι.
 10 καὶ μεθ' ἡμέρας ἑννέα ἐν τοῖς λεγομένοις καταγω-
 γίοις μιᾶς προπετασθείσης ἐκ τοῦ πελάγους περισσε- 395
 ρᾶς καὶ εἰς τὸν νεὸν εἰσπτάσης παραγίνονται καὶ αἱ
 λοιπαί. ὅσοι οὖν τότε περιουσίας εὖ ἤκουσι τῶν πε-
 ριοίκων εὐωχοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ κροταλίζουσι μετὰ
 15 χαρᾶς. ὅξει δὲ πᾶς ὁ τόπος τότε βούτυρον, ᾧ δὴ
 τεκμηρίῳ χρῶνται τῆς θείας ἐπανόδου. Ἀυτοκράτης
 δ' ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ τὸν Δία ἱστορεῖ μεταβαλεῖν
 τὴν μορφήν εἰς περισσεράν, ἐρασθέντα παρθένου
 Φθίας ὄνομα ἐν Αἰγίῳ. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περι-
 20 στερὸν καλοῦσιν. Ἀλεξίς Συντρέχουσι

λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ περισσερός. b

ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον·

εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν.

ἐν δὲ Ῥοδίῳ ἢ Ποπυζούσῃ θηλυκῶς εἶρηκε καὶ ὅτι
 25 αἱ σικελικαὶ διάφοροί εἰσι

περισσεράς

ἔνδον τρέφω τῶν σικελικῶν τούτων πάνυ
 κομψάς.

Φερεκράτης ἐν Γραυσί φησιν

30 ἀπόπεμψον ἀγγελοῦντα τὸν περισσερόν.

ἐν δὲ Πετάλῃ

ἀλλ' ᾧ περιστέριον ὅμοιον Κλεισθένει c

πέτου, κόμισον δέ μ' ἐς Κύθηρα καὶ Κύπρον.
 Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν τῶν σικελικῶν
 μνημονεύων πελειάδων φησί

καί τε σύ γε θρέψαιο δρακοντιάδας διτοκεύσας
 ἢ σικελὰς μεγάροισι πελειάδας· οὐδέ φιν ἄρπαι, 5
 οὐδέ φιν ὀστράκεοι νωμήσιμοι ἐξενέπονται.

52. ΝΗΤΤΑΙ. τούτων, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ
 Μύνδιος, ὁ ἄρρην μείζων καὶ ποικιλώτερος. τὸ δὲ
 λεγόμενον γλαυκίον διὰ τὴν τῶν ὀμμάτων χροῖαν μι-
 d κροῦ ἔλαττον ἐστὶ νήττης. τῶν δὲ βοσκάδων καλου- 10
 μένων ὁ μὲν ἄρρην κατάγραφος. ἐστὶ δὲ ἥττον νήτ-
 της. ἔχουσι δὲ οἱ ἄρρηνες σιμά τε καὶ ἐλάττονα τῆ
 συμμετοῖα τὰ ρύγχη. ἢ δὲ μικρὰ κολυμβίς πάντων
 ἐλαχίστη τῶν ἐνύδρων, ὑπαρομέλαινα τὴν χροῖαν
 καὶ τὸ ρύγχος ὄξυ ἔχει σκέπον τε τὰ ὄμματα, τὰ δὲ 15
 πολλὰ καταδύεται. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλο γένος βοσκάδων,
 μείζων μὲν νήττης ἔλαττον δὲ χηναλώπεκος. αἱ δὲ
 λεγόμεναι φασκάδες μικροῦ μείζονες οὔσαι τῶν μι-
 κροῦν κολυμβίδων τὰ λοιπὰ νήτταις εἰσὶ παραπλήσιοι.
 e ἢ δὲ λεγομένη οὐρία οὐ πολὺ λείπεται νήττης, τῷ 20
 χρώματι δὲ ὑπαροκέραμος ἐστὶ, τὸ δὲ ρύγχος μα-
 κρόν τε καὶ στενὸν ἔχει. ἢ δὲ φαλαρίς καὶ αὐτὴ στε-
 νὸν ἔχουσα τὸ ρύγχος, στρογγυλωτέρα τὴν ὄψιν οὔσα,
 ἔντεφος τὴν γαστέρα, μικροῦ μελαντέρα τὸ νῶτον.
 τῆς δὲ νήττης καὶ κολυμβάδος, ἀφ' ὧν καὶ τὸ νήχε- 25
 σθαι καὶ κολυμβᾶν εἴρηται, μνημονεύει μετὰ καὶ ἄλλ-
 λων λιμναίων πολλῶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι
 διὰ τούτων

νάσσας κῶλοιους ἄτταγᾶς φαλαρίδας

f τροχίλους κολύμβους. 30

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὄρ-
 νέων.

53. παρῆσαν δὲ πολλάκις ἡμῖν καὶ οἱ καλούμενοι
 παραστάται, ὧν μνημονεύει Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυ-
 τικῷ καὶ Σιμάριστος ἐν τρίτῳ συνωνύμων καὶ τετάρ-
 τῷ. εἰσὶ δ' οἱ ὄρχεις οὕτω καλούμενοι. συγκεκλι-
 5 σωμένων δέ τινων κρεῶν ζωμῶ καὶ παραφερομένων,
 ἐπεὶ τις ἔφη, τῶν πνικτῶν κρεαδίων δός, ὁ τῶν ὀνο-
 μάτων Δαίδαλος Οὐλπιανός, αὐτὸς ἐγώ, φησί, ἀπο- 396
 πνιγῆσομαι, εἰ μὴ εἶπης ὅπου καὶ σὺ εὖρες τὰ τοιαῦτα
 κρεάδια. οὐ μὴ γὰρ ὀνομάσω πρὶν μαθεῖν. ὁ δέ,
 10 Στράτις εἶπεν, ἔφη, ἐν Μακεδόσιν ἢ Κινησίᾳ
 πνικτόν τι τοίνυν ἔστω σοι συχνὸν τοιοῦτον.
 καὶ Εὐβουλος Κατακολλωμένῳ
 καὶ πνικτὰ σικελὰ πατανίων σωρεύματα.
 Ἄριστοφάνης τ' εἶρηκεν ἐν Σφηξίν
 15 ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
 Κρατῖνος δ' ἐν Δηλιάσι
 τῷ δ' ὑποτρίψας τι μέρος πνῖξον καθαρούλ- b
 λως.

Ἄντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ
 20 καὶ πρῶτα μὲν
 αἶρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος
 Διῶ βροτοῖσι χάσμα δωρεῖται φίλου·
 ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,
 χλόην καταμπέχοντα, σάρκα νεογενῆ.
 25 B. τί λέγεις; A. τραγωδίαν περαίνω Σοφοκλέους.

54. ΓΑΛΛΑΘΗΝΩΝ δὲ χοίρων ποτὲ περινεχθέν-
 των, καὶ περὶ τούτων ἐξήτησαν οἱ δαιταλεῖς εἰ τὸ c
 ὄνομα εἶρηται. καί τις ἔφη, Φερεκράτης Δουλοδιδα-
 σκάλῳ
 30 γαλαθὴν' ἔκλεπτον οὐ τέλεα.
 ἐν δὲ Αὐτομόλοις
 οὐ γαλαθηνὸν ἄρ' ἔν θύειν μέλλεις;

Ἄλκαϊος Παλαίστρα

ὁδὲ γὰρ αὐτός ἐστιν· εἴ τι γρούξομαι
ᾧ σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μῦθος.

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ φησὶν ὅτι ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ
τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι μὴ γαλαθηνὰ 5
μοῦνα. Ἀντιφάνης Φιλεταίρω

d κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὐτοσὶ
γαλαθηνός.

Ἡνίοχος Πολυεύκτω

ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἐφθὸς δεκάπαλαι, 10
ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβών.

καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν

οἶά τε νεβρὸν
νεοθηλέα γαλαθηνόν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης
ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη. 15

Κράτης Γεῖτοσι

νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν . . παιδικῶν ἄλις
ὅπως περ ἄρουῶν ἐστι γαλαθηνῶν τε καὶ
χοίρων.

e Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ 20
λέγουσαν

ᾧ τέκος, οἶον ἔχω πόνον·
σὺ δ' ἄωτεις γαλαθηνῶ τ' ἤτορι κνώσσεις.

καὶ ἐν ἄλλοις ἐπ' Ἀρχεμόρου εἶρηκεν

ἰοστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν 25
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων εἰς τοῦτό φησιν ὁμό-
τητος Φάλαριν τὸν τύραννον ἐλάσαι ὡς γαλαθηνὰ
θουινᾶσθαι βρέφη. θῆσθαι δ' ἐστὶ τὸ θηλάζειν τὸ
γάλα. Ὅμηρος 30

f Ἐκτω γὰρ θνητός τε γυναικά τε θῆσατο μαζόν.
διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς εἰς τὰ στόματα τὰ

βρέφη. καὶ ὁ τιτθὸς ἐνθένδε διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς
θηλάς.

νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς.

55. περιενεχθεισῶν δέ ποτε καὶ δορκάδων ὁ 397

5 Ἐλεατικὸς Παλαμῆδης ὀνοματολόγος ἔφη, οὐκ ἄχαρι
κρέας τὸ τῶν δορκάωνων. πρὸς ὃν ὁ Μυρτίλος ἔφη,
μόνως δορκάδες λέγονται, δόρκωνές δὲ οὐ. Ξενοφῶν
Ἀναβάσεως πρώτῳ ἐνήσαν δὲ καὶ ὠτίδες καὶ δορ-
κάδες.

10 56. ΤΑΩΣ. ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις δηλοῖ Ἀν-
τιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι λέγων οὕτως
τῶν ταῶν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἦγὰρ ἐν μόνον,
σπάνιον ὃν τὸ χοῦμα, πλείους δ' εἰσὶ νῦν τῶν
ὀρτύγων.

15 καὶ Εὐβουλος ἐν Φοίνικι

καὶ γὰρ ὁ ταὼς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται. b

ὁ ταὼς (φησὶν Ἀριστοτέλης) σχιδανόπους ἐστὶ καὶ
ποιολόγος, καὶ τίκει τριετῆς γενόμενος, ἐν οἷς χρό-
νοις καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν πτερῶν λαμβάνει. ἐπρά-
20 ζει δὲ πρὸς ἡμέρας τριάκοντα. τίκει δὲ ἅπαξ τοῦ
ἔτους ᾧ δώδεκα· ταῦτα δὲ οὐκ εἰς ἅπαξ, ἀλλὰ παρ'
ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ. τίκει δὲ καὶ
ὑψηλέμια ᾧ ὡς ἡ ἀλεκτορίς, οὐ πλείω δὲ τῶν δύο.
ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπράζει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. Ἐϋ-
25 πολις δ' ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶ περὶ αὐτοῦ οὕτως

μή ποτε θρέψω παρὰ Φερσεφόνῃ c

τοιόνδε ταῶν,

ὅς τοὺς εὐδοντας ἐγείρει.

Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων
30 ἐπίγραμμα περὶ ταῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία
μνεῖα τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποικίλους πολ-
λάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν

Δῆμον τὸν Πυριλάμπους, καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι
κατὰ πόθου τῆς τῶν ὀρνίθων θεάς ἕκ τε Λακεδαιμό-
νος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδῆν ποιεῖσθαι τῶν ῥῶν
μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ἰδέας αὐτῶν λέγων γράφει
d εἴ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς ὀρνίθας, 5
οἰχῆσονται ἀναπτόμενοι. εἰ δὲ τῶν πτερόγων ἀπο-
τέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται. τὰ πτερὰ γὰρ αὐτῶν
τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα. ὅτι δὲ καὶ περι-
σπούδαστος ἦν αὐτῶν ἢ θεά ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν
φησὶν ἄλλὰ τὰς μὲν νομηγίας ὁ βουλούμενος εἰσήει, 10
τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι βουλούμενος θεάσα-
σθαι, οὐκ ἐστὶν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθρὸς
οὐδὲ πρόφην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντα ἐστίν.

e 57. ταῶς δὲ λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ὡς φησι Τρύ-
φων, τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες καὶ δα- 15
σύνουτες. καὶ ἀναγινώσκουσι μὲν οὕτως παρ' Εὐ-
πόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις, πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον,
καὶ ἐν Ὀρμισιν Ἀριστοφάνους

Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς.

καὶ πάλιν

20

ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δὴ που ταῶς;
λέγουσι δὲ καὶ τὴν δοτικὴν ταῶνι, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ
Ἀριστοφάνη. ἀμήχανον δὲ παρ' Ἀττικοῖς καὶ Ἰωσιν
ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόμασι τὴν τελευτῶσαν
f ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην δασύνεσθαι. πάντως γὰρ 25
εἶναι ψιλὴν αὐτὴν παρηκολούθηκεν, οἷον νεῶς, λεῶς,
Τυνδάρεῶς, Μενέλεῶς, λιπόνεῶς, εὔνεῶς, Νείλεῶς,
πραῶς, υἷος, Κεῖος, Χίος, διός, χρεῖος, πλειός, λειός,
λαιός, βαιός, φαιός, πῆος, γός, θοός, ῥός, ζωός.
φίλαρχος γὰρ οὔσα καὶ ἡγεμονικὴ τὴν φύσιν ἢ δασύ- 30
της τοῖς τελευταίοις μέρεσι τῶν ὀνομάτων οὐδαμῶς
398 ἐγκαθειρῆνται. ὀνόμασται δὲ ταῶς ἀπὸ τῆς τά-

σεως τῶν πτερωῶν. Σέλευκος δ' ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ
 ἑλληνισμοῦ ταῶς· παραλόγως δὲ οἱ Ἀττικοὶ καὶ δα-
 σύνουσι καὶ περισπῶσι. τοῖς δὲ πρώτοις τῶν φωνη-
 ἐντων κατὰ τὰς ἀπλᾶς τῶν ὀνομάτων ἐκφορὰς συνεκ-
 5 φέρεσθαι ἐθέλει, καὶ ἐνταυθοῖ προῶττουσα, καὶ τά-
 χιον ἐκθέουσα δι' ἐπιπολῆς ἐστὶ τῶν λέξεων. τεκμαι-
 ρόμενοι οὖν Ἀθηναῖοι καὶ διὰ τῆς τάξεως τὴν ἐνου-
 σαν τῇ προσῳδίᾳ φύσιν, οὐκ ἐπὶ τῶν φωνηέντων
 τιθέασιν ὡσπερ τὰς ἄλλας, πρὸ δὲ τούτων τάσσουσιν.
 10 οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦ Η στοιχείου τυπώσασθαι τοὺς
 παλαιοὺς τὴν δασείαν. διόπερ καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ πάν- b
 των τῶν δασυνομένων ὀνομάτων τὸ Η προγράφουσι,
 τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς διασημαίνοντες. εἰ δὲ τοιαύτη
 ἡ δασύτης, μήποτε ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλ-
 15 λαβὴν ὁ ταῶς πρὸς τῶν Ἀττικῶν προσπνεῖται.

58. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ
 ἐκάστου τῶν εἰσκομιζομένων ῥηθέντων, ἀλλὰ κἀγὼ,
 φησὶν ὁ Λαγῆνσιος, κατὰ τὸν πάντ' ἄριστον Οὐλπα-
 νόν, προτείνω τι καὶ αὐτὸς ὑμῖν· ζητήσεις γὰρ σιτού-
 20 μεθα· τὸν τέτρακα τί νομίζετε; καὶ τινος εἰπόντος, c
 εἶδος ὀρνέου (ἔθος δὲ γραμματικῶν παισὶ περὶ πάντων
 τῶν προβαλλομένων λέγειν, εἶδος φυτοῦ, εἶδος ὀρνέου,
 εἶδος λίθου) ὁ Λαγῆνσιος ἔφη, καὶ αὐτός, ἀνδρῶν λῶστε,
 ὅτι ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ὀρμισι μνημονεύει
 25 ἐν τούτοις οἶδα πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι καὶ πελε-
 κίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι.· ζητῶ δ'
 ἐγὼ παρ' ὑμῶν μαθεῖν εἰ καὶ παρ' ἄλλῳ τινὶ αὐτοῦ
 τις γίνεται μνήμη. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ Μύνδιος ἐν
 δευτέρῳ περὶ πτηνῶν ζώων οὐ τοῦ ὄρνιθος τοῦ με-
 30 γάλου μνημονεύει, ἀλλὰ τινος τῶν σμικροτάτων. λέ-
 γει γὰρ οὕτως ἑτέραξ, τὸ μέγεθος ἴσος σπερμολόγῳ, d
 τὸ χροῶμα κερამεοῦς, ὄυπαραις στιγμαῖς καὶ μεγάλαις

γραμμαῖς ποικίλος, καρποφάγος. ὅταν ὤτοκῆ δέ, τετράζει τῆ φωνῆ.' καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἴβας Γάμῳ

λαμβάνοντι γὰρ

ὄρνυγας στρουθούς τε κορυδάλλας τε φοι-

κείμενας, 5

τέτραγὰς τε σπερματολόγους κάγλαας συκαλ-
λίδας.

καὶ ἐν ἄλλοις δέ φησιν

ἦν δ' ἔρωδιοί τε πολλοὶ μακροκαμπυλαύχενες,
τέτραγές τε σπερματολόγοι. 10

ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐδὲν ἔχετε, σιωπᾶτε γάρ, ἐγὼ καὶ τὸ
e ὄρνεον ὑμῖν ἐπιδείξω. ἐπιτροπεύων γὰρ ἐν Μυσίᾳ
τοῦ κυρίου αὐτοκράτορος καὶ προϊστάμενος τῶν τῆς
ἐπαρχίας ἐκείνης πραγμάτων τεθέσθαι ἐπὶ τῆ χώρα
ἐκείνῃ τοῦ ὄρνου. καὶ μαθὼν οὕτω καλούμενον παρὰ 15
τοῖς Μυσοῖς καὶ Παίοσιν ὑπεμνήσθην ἐκ τῶν παρ'
Ἀριστοφάνει εἰρημένων τὸν ὄρνιθα. νομίζων δὲ καὶ
παρὰ τῷ πολυμαθεστάτῳ Ἀριστοτέλει μνήμης ἠξιῶ-
σθαι τὸ ζῷον ἐν τῇ πολυτάλαντῳ πραγματείᾳ (ὅκτα-
κόσια γὰρ εἰληφέναι τάλαντα παρ' Ἀλεξάνδρου τὸν 20
Σταγειρίτην λόγος ἔχει εἰς τὴν περὶ τῶν ζῴων ἱστο-
f ρίαν) ὡς οὐδὲν εὖρον περὶ αὐτοῦ λεγόμενον, ἔχαιρον
ἔχων ἐχεγγυώτατον μάρτυρα τὸν χαρίεντ' Ἀριστο-
φάνη. ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ εἰσηλθέ τις φέ-
ρων ἐν τῷ ταλάρῳ τὸν τέτρακα. ἦν δὲ τὸ μὲν μέγεθος 25
ὑπὲρ ἀλεκτρούνα τὸν μέγιστον, τὸ δὲ εἶδος πορφυ-
ρίωνι παραπλήσιος· καὶ ἀπὸ τῶν ὠτων ἐκατέρωθεν
εἶχε κρεμάμενα, ὥσπερ οἱ ἀλεκτρούνες, τὰ κάλλαια·
399 βαρεῖα δ' ἦν ἡ φωνή. θαυμασάντων οὖν ἡμῶν τὸ
εὐανθὲς τοῦ ὄρνιθος μετ' οὐ πολὺ καὶ ἐσκευασμένος 30
παρηνέχθη, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ ἦν παραπλήσια τοῖς

τῆς μεγάλης στρουθοῦ, ἣν καὶ αὐτὴν πολλάκις κατε-
δαισάμεθα.

59. ΨΥΓΑΙ. ὁ τὴν τῶν Ἀτρείδων κάθοδον πεποιη-
κῶς ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν

5 Ἴσον δ' Ἑρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μετασπῶν
ψύας ἔρχεῖ νύξε.

Σιμάριστος δ' ἐν τρίτῳ Συνωνύμων οὕτως γράφει
ἴσφυός αἱ ἐκ πλαγίων σάρκες ἐπανεστηκνῦσαι ψύαι. b
τὰ δὲ ἐκατέρωθεν κοιλώματα λέγουσι κύβους, γαλ-
10 λίας. Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ σκελετῶν οὕτως
φησὶ σάρκες μυτῶν καθ' ἑκάτερον μέρος, ἃς οἱ μὲν
ψύας οἱ δὲ ἀλώπεκας οἱ δὲ νεφρομήτρας καλοῦσι.
μνημονεύει δὲ τῶν ψυῶν καὶ Ἰπποκράτης ὁ ἱερώτα-
15 σθαι, ἣ οἷόν τις οὔσα ἐπιψάνουσα σὰρξ καὶ ἐπιπολῆς
τοῖς ὀστέοις ὑπάρχουσα. μνημονεύει αὐτῶν καὶ Εὐ-
φρων ὁ κωμικὸς ἐν Θεωροῖς

λοβός τις ἔστι καὶ ψύαι καλούμεναι · c

ταύτας ἐπιτεμὼν πρὶν θεωρῆσαι μαθῶν —

20 60. ΟΥΘΑΡ. Τηλεκλείδης Στεροῖς
ὡς οὔσα θῆλυς εἰκότως οὔθαρ φορῶ.

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν φησὶν . . .
σπανίας δ' ἔστιν εὐρεῖν τὸ οὔθαρ ἐπὶ τῶν ἄλλων
ζῴων λεγόμενον· ὑπογάστριον δὲ μόνον ὡς ἐπὶ τῶν
25 ἰχθύων λέγεται. Στράτις Ἀταλάντη

ὑπογάστριον θύννου τι κάρκοκώλιον. d

Θεόπομπος Καλλαίσχρω

ἰχθύων δὲ δὴ

ὑπογάστρι' ὧ Δάματρο.

30 ἐν δὲ Σειρηῆσιν ὑπήτρια καλεῖ τὰ ὑπογάστρια λέγων
οὕτως

θύννων τε λευκῶν σικελικῶν ὑπήτρια.

61. ΛΑΓΩΣ. περὶ τούτου ὁ μὲν ὀψοδαίδαλος Ἄρ-
χέστρατος οὕτως φησί

τοῦ δὲ λαγῶ πολλοὶ τε τρόποι· πολλαὶ τε θέσεις σοι
σκευασίας εἰσὶν. κείνος δ' οὖν ἐστὶν ἄριστος,
ἂν πεινωῖσι μεταξὺ φέρῃς κρέας ὀπτὸν ἐκάστω, 5
θερμόν, ἀπλῶς ἀλίπαστον, ἀφαρπάξων ὀβελί-
σκου

μικρὸν ἐνωμότερον. μὴ λυπεῖται δέ σ' ὀρώντα
ἰχθῶρα στάζοντα κρεῶν, ἀλλ' ἔσθιτε λάβρως.
αἱ δ' ἄλλαι περιέργοι ἔμοιγ' εἰσὶν διὰ παντός 10
σκευασίαι, γλοιῶν καταχύσματα, καὶ κατάτυρα
καὶ κατέλαια λίαν, ὥσπερ γαλῆ ὀψοποιούντων.

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Περσίδι σπανίως,
φησὶν, ἐστὶν εὐρεῖν δασύποδα περὶ τὴν Ἀττικὴν.
λέγει δ' ὧδε 15

ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε
λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίου;
οὗ δασύποδ' εὐρεῖν ἐστὶν οὐχὶ θάδιον.

Ἄλκαϊος δ' ἐν Καλλιστοῖ καὶ ὡς πολλῶν ὄντων ἐμ-
φανίζει διὰ τούτων 20

κορίαννον εἰς τί λεπτόν; Β. ἵνα τοὺς δασύποδας,
οὓς ἂν λάβωμεν, ἀλσὶ διαπάττειν ἔχῃς.

400 62. Τρύφων δέ φησι τὸν λαγῶν ἐπ' αἰτιατικῆς
ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξύτωνος καὶ μετὰ τοῦ ν
λέγει 25

λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγῶν ξυναρπάσειεν ὑμῶν.
καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν

ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγῶν ὀφθήσομαι.

Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν λαγῶ καὶ
περισπωμένως. ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ λαγός. ὥσπερ 30
δὲ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεῶν καὶ λαὸν
λεῶν, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγῶν ἐροῦσι.

τῆ δὲ τὸν λαγὸν ἐνικῆ αἰτιατικῆ ἀκόλουθός ἐστιν ἢ b
παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύνῳ σατυρικῷ πληθυντικῆ
ὀνομαστικῆ

γέρανοι χελῶναι γλαῦκες ἰκτῖνοι λαγοί.

5 τῆ δὲ λαγῶν ἢ διὰ τοῦ ω παραπλησίως προσαγορευο-
μένη λαγῶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν ἵνα πάρα μὲν
βατίδες καὶ λαγῶ καὶ γυναῖκες εἰλίποδες. εἰσὶ δ' οἱ
καὶ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν
περισπωμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὄξυτουεῖν τὴν
10 λέξιν, ἐπειδὴ τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν ὀνομάτων ὁμό-
τονά ἐστι, κἂν μεταληφθῆ εἰς τὸ ω παρ' Ἀττικοῖς. c
ναὸς νεῶς, κάλος κάλως. οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνό-
ματι καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας
ποιήσας. εἰτά ἐστι τὸ μὲν ἰακὸν λαγός

15 λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.

τὸ δὲ λαγὸς ἄττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός,
ὡς ὁ Σοφοκλῆς

γέρανοι κορῶναι γλαῦκες ἰκτῖνοι λαγοί.

τὸ μέντοι ἢ πτῶκα λαγῶν' εἰ μὲν ἐστιν ἰωνικόν,
20 πλεονάζει τὸ ω, εἰ δ' ἄττικόν, τὸ ο. λαγῶα δὲ λέγε- d
ται κρέα.

63. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασι
κατὰ τὴν Ἀντιγόρου τοῦ Γονατᾶ φησὶ βασιλείαν το-
σοῦτον πληθὸς γενέσθαι λαγῶν ἐν Ἀστυπалаίᾳ, ὡς
25 τοὺς Ἀστυπалаίεις περὶ αὐτῶν μαντεύσασθαι. καὶ
τὴν Πυθίαν εἰπεῖν κύνας τρέφειν καὶ κυνηγετεῖν·
ἀλῶναί τε ἐν ἐνιαυτῷ πλείους τῶν ἐξακισχιλίων. ἐγένε-
νετο δὲ τὸ πλῆθος τοῦτο Ἀναφαίου τινὸς ἐμβελόντος
δύο λαγῶους εἰς τὴν νῆσον, ὡς καὶ πρότερον Ἀστυ-
30 παλαιέως τινὸς ἀφέντος δύο πέρδικας εἰς τὴν Ἀνά-
φην τοσοῦτον πληθὸς ἐγένετο περδίκων ἐν τῇ Ἀνάφῃ e
ὡς κινδυνεῦσαι ἀναστάτους γενέσθαι τοὺς κατοι-

κοῦντας. κατ' ἀρχὰς δὲ ἡ μὲν Ἀστὺπάλαια οὐκ εἶχε
 λαγῶς ἀλλὰ πέροδικας. πολύγονον δὲ ἐστὶ τὸ ζῶον ὁ
 λαγῶς, ὡς Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῷ Κυνηγητικῷ. καὶ
 Ἡρόδοτος δ' οὕτως φησὶ 'τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγῶς ὑπὸ
 πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ ἀν- 5
 θρώπου, οὕτω δὲ τι πολύγονόν ἐστιν, ἐπικυῖσκει τε
 μόνον πάντων θηρίων· καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων
 ἐν τῇ γαστρὶ, τὸ δὲ ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῆσι μήτρησι
 f πλάσσεται, τὸ δ' ἐπαναιρέεται.' Πολύβιος δ' ἐν τῇ
 δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν γίνεσθαι φησι παρόμοιον 10
 τῷ λαγῷ ζῶον τὸν κούνικλον καλούμενον, γράφων
 οὕτως 'ὁ δὲ κούνικλος καλούμενος πόρρωθεν μὲν
 ὀρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγῶς μικρός, ὅταν δ' εἰς τὰς
 χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν καὶ κατὰ τὴν
 ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν βρωσιν. γίνεται δὲ τὸ 15
 101 πλεῖον κατὰ γῆς.' μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Ποσει-
 δώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ ἱστορίᾳ. καὶ ἡμεῖς εἶδομεν
 πολλοὺς κατὰ τὸν ἀπὸ Δικαιαρχείας πλοῦν ἐπὶ Νέαυ
 πόλιν. νῆσος γάρ ἐστιν οὐ μακρὰν τῆς γῆς κατὰ τὰ
 τελευταῖα μέρη τῆς Δικαιαρχείας, ὑπ' ὀλίγων μὲν 20
 κατοικουμένη, πολλοὺς δὲ ἔχουσα τοὺς κουνίκλους
 τούτους. καλοῦνται δὲ τινες καὶ χελιδονίαι λαγωοί.
 μνημονεύει δὲ αὐτῶν Δίφιλος ἢ Καλλιάρχης ἐν
 Ἀγνοίᾳ οὕτως

τί τοῦτο; ποδάπος οὔτος; 25

B. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεῖα δ' ἡ μίμαρυς.
 Θεόπομπος δ' ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν περὶ τὴν
 b Βισαλτίαν φησὶ λαγωοὺς γίνεσθαι δύο ἡπάτα ἔχοντας.

64. ΣΤΟΣ δὲ ἀγρίου ἐπεισενεχθέντος, ὅς κατ'
 οὐδὲν ἦν ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου καλυδω- 30
 νίου, προβάλλω, τίς ἔφη, σοὶ ζητεῖν, φροντιστὰ καὶ
 λογιστὰ Οὐλπιανέ, τίς ἰστόρηκε τὸν καλυδώνιον σὺν

- θήλειάν τε γεγονέναι καὶ λευκὸν τὴν χροάν. ὃ δ' οὐ
 σφόδρα φροντίσας καὶ τὸ προβληθὲν ἀποδιοπομπη-
 σάμενος, ἀλλ' ὑμεῖς γε, ἔφη, ἄνδρες γάστρωνες, εἰ
 μὴ κόρον ἤδη ἔχετε τοσούτων ἐμπλησθέντες, ὑπερ-
 5 βάλλειν μοι δοκεῖτε πάντας τοὺς ἐπὶ πολυφαγίᾳ δια-
 βοήτους γενομένους· καὶ τίνες εἰδὼν οὗτοι ζητεῖτε.
 προφέρεσθαι δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς σὺν τῷ σ οὖς ἐτυ-
 μώτερον· παρὰ τὸ σεύεσθαι γὰρ καὶ ὀρηκτικῶς ἔχειν
 τὸ ζῶον εἴρηται. τέτριπται δὲ καὶ τὸ λέγειν χωρὶς
 10 τοῦ κατ' ἀρχὰς σ ὖς. οἱ δὲ σὺν εἰρησθαι οἶονεὶ θῦν,
 τὸν εἰς θυσίαν εὐθετοῦντα. νῦν δέ, εἰ δοκεῖ, ἀπο-
 κρίνασθέ μοι, τίς μνημονεύει κατὰ τὸ σύνθετον
 ὁμοίως ἡμῖν συάγρου ἐπὶ τοῦ συὸς τοῦ ἀγρίου; Σο-
 φοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς ἐπὶ κυνὸς
 15 ἔταξε τοῦνομα ἀπὸ τοῦ σὖς ἀγρεύειν λέγων d
 σὺ δ' ὦ σύαγρε, πηλιωτικὸν τρέφος.
 παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον Σύαγρος Λάκων γέ-
 νος, ὁ πρὸς Γέλωνα τὸν Συρακόσιον πρεσβεύσας περὶ
 τῆς πρὸς τοὺς Μήδους συμμαχίας, ἐν τῇ ἐβδόμῃ. καὶ
 20 Αἰτωλῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν Σύαγρον, οὗ μνημονεύει
 Φύλαρχος ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν. καὶ ὁ Δημόκριτος
 ἔφη, αἰεὶ ποτε σύ, ὦ Οὐλπιανέ, οὐδενὸς μεταλαμβά-
 νειν εἶωθας τῶν παρασκευαζομένων πρὶν μαθεῖν εἰ
 ἢ χρῆσις μὴ εἴη τῶν ὀνομάτων παλαιά. κινδυνεύεις e
 25 οὖν ποτὲ διὰ ταύτας τὰς φροντίδας, ὥσπερ ὁ Κῶος
 Φιλητᾶς ζητῶν τὸν καλούμενον ψευδολόγον τῶν λό-
 γων, ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ
 τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος ἀπέθανεν, ὡς τὸ
 πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ
 30 ξεῖνε, Φιλητᾶς εἰμί. λόγων ὁ ψευδόμενός με
 ὄλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριοι.
 65. ἴν' οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν σύαγρον ἀφαι-

αυθῆς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἀρπαξομένη οὐ-
τως ᾠνόμασε

f λαβὼν ἐπανήξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν
τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Διονύσιος δὲ ὁ τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι
νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὴν αὐτόστεγον
σύαγρον ἐκβόλειον εὐθνηρον κλύειν,
ᾧ πλεῖστ' ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι.

Αυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Ἀπολλόδωρον ἐπι-
402 στολῇ γράφει οὕτως ἵνα τὰ μὲν αἴγρια τοῖς παισί, 10
τὰ δὲ σύαγρεια μετὰ τῶν φίλων αὐτὸς ἔχῃς.' καὶ
Ἰππόλοχος δὲ ὁ Μακεδῶν, οὗ ἐμνημονεύσαμεν ἐν
τοῖς πρὸ τούτων, ἐν τῇ πρὸς τὸν προειρημένον Αυγκ-
κέα ἐπιστολῇ ἐμνήσθη σύαγρων πολλῶν. ἐπεὶ δὲ σύ
καὶ τὸ προβληθέν σοι ἀποπροσπεποίησαι περὶ τῆς 15
χρόας τοῦ καλυδωνίου συός, εἴ τις αὐτὸν ἱστορεῖ
λευκὸν τὴν χρόαν γεγονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς τὸν εἰ-
πόντα. τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σύ. πάλαι γὰρ
τυγχάνω ἀνεγνωκῶς τοὺς Κλεομένους τοῦ Ῥηγίνου
b διθυράμβους, ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ 20
τοῦτο ἱστόρηται. οὐκ ἄγνωσθ' ὅτι οἱ περὶ τὴν Σικε-
λίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σύαγρον.
Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρειακάζων τὸν Περσέα
τῷ ἀργίῳ τούτῳ σὺ φησίν

ἔδν δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ᾧς.

25

καὶ Σκληρίας (εἷς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς ἰταλικῆς καλου-
μένης κωμωδίας ποιητῆς, γένος Ταραντίνος) ἐν Με-
λεάγρῳ φησίν·

ἔνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ

οὔτ' ἀσχέδωρος νεμόμενος καπρῶζεται.

30

c ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρίψας ἐν Σικελίᾳ πολλαῖς κέχη-
ται φωναῖς σικελικαῖς οὐδὲν θαυμαστόν.

66. περιεφέροντο καὶ ἔριφοι πολλάκις ποικίλως
 ἐσκευασμένοι, ἄλλοι δὲ καὶ πολὺ τοῦ ὀποῦ ἔχοντες,
 οὔτινες οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδουὴν παρῆχον ἡμῖν. καὶ
 γὰρ τὸ τῆς αἰγὸς κρέας τροφιμώτατόν ἐστι. Κλειτό-
 5 μαχος γοῦν ὁ Καρχηδόνιος, οὐδενὸς δεύτερος τῶν
 ἀπὸ τῆς νέας ἀκαδημείας κατὰ τὴν θεωρίαν ὄν, Θη-
 βαῖόν τινα ἀθλητὴν ὑπερβαλεῖν ἰσχύϊ φησὶ τοὺς καθ'
 ἑαυτὸν, κρέασιν αἰγείοις χρώμενον. εὗτονοι γὰρ καὶ d
 γλίσχροι χυμοὶ καὶ πολὺν χρόνον ὑπομένειν ἐν τοῖς
 10 ὄγκοις δυνάμενοι. ἐσκώπτετο δ' ὁ ἀθλητῆς διὰ τὴν
 ἀπὸ τῶν ἰδρώτων δυσωδίαν. τὰ δ' ὕεια καὶ ἄρνια
 κρέα ἀδιαπόνητα ταῖς ἔξεσιν ὑπάρχοντα ῥᾶστα φθεί-
 ρεται διὰ τὴν πιμελήν. τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμωδιοποι-
 οῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδίστην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὡσὶ
 15 μᾶλλον ἢ τῇ φάρυγγι· ὡσπερ τὰ παρ' Ἀντιφάνει μὲν
 ἐν Ἀκιστρία

κρέας δὲ τίνοσ ἡδιστ' ἂν ἐσθίοις; (φησί)

B. τίνοσ;

εἰς εὐτέλειαν τῶν προβάτων μὲν οἷς ἐνι
 20 μῆτ' ἔρια μῆτε τυρὸς, ἄρνός, φίλτατε. e
 τῶν δ' αἰγίων κατὰ ταῦθ' ἂ μὴ τυρὸν ποιῆι,
 ἐρίφου. διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἀδρῶν
 ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι.

ἐν δὲ Κύκλωπί φησι

25 τῶν χειρσαίων δ' ὑμῖν ἥξει
 παρ' ἐμοῦ ταυτί·
 βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ἡλιβάτας.
 αἰξ οὐρανία, κριοὺς τομίας,
 κάπρος ἐκτομίας, ὕς οὐ τομίας,
 30 δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι . .
 τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός,
 τυρὸς κοπτός, τυρὸς ξυστός,

τυρὸς τμητός, τυρὸς πηκτός.

67. Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴπποτρόφῳ τοιαῦτα παρα-
σκευάζει

- f βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων,
ἔξω Μάνη· στεῖχ' εἰς ἀγορὰν 5
πρὸς τοὺς ἐρμᾶς,
οὗ προσφοιτᾶσ' οἱ φύλαρχοι,
τούς τε μαθητὰς τοὺς ἠραίους,
οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους
μελετᾶ Φείδων καὶ καταβαίνειν· 10
οἷσθ' οὓς φράζω.
- τούτοις τοίνυν ἄγγελλ' ὅτιη
ψυχρὸν τοῦψον, τὸ ποτὸν θερμόν,
ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί·
403 σπλάγχν' ὀπτᾶται, χναῦμ' ἤρπασται, 15
κρέας ἐξ ἄλμης ἐξήρηται,
τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου,
χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος
διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον·
κρατῆρ ἐξεροοίβδητ' οἴνου· 20
πρόποσις χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ·
ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων·
πάντως δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.
μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσσεχ' οἷς φράζω.
χάσκεις οὔτος; 25
βλέψον δευροί, πῶς αὐτὰ φράσεις.
αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
ἦκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν
- b τῷ τε μαγείρω μὴ λυμαίνεσθ',
ὡς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων, 30
ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
καθ' ἕκαστα λέγων. βολβός, ἐλάα,

σκόροδον, καυλός, κολοκύνθη, ἔτνος,
 θρόιον, φυλλάς, θύννου τεμάχη,
 γλάνιδος, γαλεοῦ, ρίνης, γόγγρου·
 ψοξίνος ὄλος, κορακίνος ὄλος,
 5 μεμβράς, σκόμβρος,
 θυννίς, κωβίος, ἤλακατῆνες,
 κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
 νάρκη, βάτραχος, πέρικη, σαῦρος,
 τριχίας, φυκίς, βοίγκος, τρίγλη,
 10 κόκκνξ, τρυγών, σμύραινα, φάγγρος,
 μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
 θραῖττα, χελιδών, καρίς, τευθίς,
 ψῆττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὄρφως,
 15 κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι,
 κεστρεύς, σκορπίος, ἔγγελος, ἄρκτοι,
 κρέα τ' ἄλλα· τὸ πλῆθος ἀμύθητον·
 χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός,
 κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρούνος, νήττης,
 20 κίττης, πέριδικος, ἀλωπεκίου.
 καὶ μετὰ δεῖπνον θαυμαστὸν ὅσ' ἔστ'
 ἀγαθῶν πλήθη.
 πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει πέττει,
 τίλλει κόπτει, τέμνει δεύει,
 25 χαίρει παίξει, δειπνεῖ πίνει,
 πηδᾷ σκιρτᾷ, λορδοῖ κεντεῖ [βινεῖ].
 σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί,
 μολπὰ κλαγγὰ θράττει [νεῖται] πνεῖται.
 κούραν κασίας
 30 ἀπὸ γᾶς ἀγίας ἀλίας Συρίας
 ὄσμη σεμνή μυκτῆρα δονεῖ
 λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,

c

d

στύρακος, βάρου,
 λίνδου, κίνδου, κίσθου, μίνθου.
 τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει
 πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.

68. ἐπὶ τούτοις λεγομένοις παρηνέχθη ἡ ῥοδουν- 5
 τία καλουμένη λοπάς· περὶ ἧς ἐξετραγώδησεν ὁ σο-
 e φὸς ἐκεῖνος μάγειρος πρὶν καὶ ἐπιδεῖξαι ὅτι φέροι,
 διεχλεύασέ τε τοὺς πάνυ μαγείρους λεγομένους, ὧν
 καὶ μνημονεύων ἔφη, τί τοιοῦτον ἐξεῦρεν ὁ παρὰ
 Ἀναξίππῳ τῷ κωμικῷ μάγειρός ὃς ἐν τῷ Ἐγκαλυ- 10
 πτομένῳ τοιάδε ὠγκώσατο;

Σόφων Ἀκαρνὰν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος
 ἐγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης,
 ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος.
 f οὔτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα 15
 ἀρτύματ' ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βιβλίων
 καὶ τὴν θυϊαν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου,
 οἶον λέγω κύμινον ὄξος σίλφιον
 τυρὸν κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν
 ἐχρᾶτο, πάντ' ἀφείλου εἶναί θ' ὑπέλαβον 20
 404 τὸν τοῖς τοιούτοις παντοπώλην χρώμενον.
 αὐτοὶ δ' ἔλαιον καὶ λοπάδα καινὴν, πάτερ,
 πῦρ τ' ὄξυ καὶ μὴ πολλάκις φρσώμενον
 ἐποίουν· ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές.
 οὔτοι τε πρῶτοι δάκρυα καὶ παρμόν πολὺν 25
 ἀπὸ τῆς τραπέξης καὶ σίαλον ἀπήγαγον,
 τῶν τ' ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους.
 ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πιών τιν' ἄλμην ἀπέθανεν,
 b παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν, μάλ' εἰκότως.
 ὁ Σόφων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει, 30
 ἐμὸς γενόμενος, ὦ πάτερ, διδάσκαλος.
 καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα

σπεύδων ἑμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης. Β. παπαῖ·
ἔμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν.

Α. τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία
ἔχοντα καὶ ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην,
οὐδὲν Διοδώρου διαφέρουτ' Ἀσπενδίου.

γεύσω δ' ἔαν βούλη σε τῶν εὗρημένων.
οὐ ταῦτ' ἀποσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα.

τεταγμέν' εὐθύς ἐστὶ μοι πρὸς τὸν βίου·
ἕτερόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις
καὶ τοῖς τελώναις. μειράκιον ἐρωμένην
ἔχον πατρῶαν οὐσίαν κατεσθίει·

τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας
καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων
ἐμβαμματίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα·

ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός,
πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.

τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλέαν πόδας·
ἀδηφάγον τὸ ζῷον εἰς ὑπερβολὴν

ἐστίν· τελώνη γλαῦκον ἐγγελευν σπάρου,
ὅταν ἐγγὺς ἦ δ' ὁ σταυρός, ἀρτύω φακῆν
καὶ τὸ περιδίειπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ.

τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,
νωθρότερα πολλῶ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων·
σίναπυ τούτοις παρατίθημι καὶ ποιῶ

χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος, τὴν φύσιν
ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἀέρα.

ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' οὗ ζητεῖ φαγεῖν
ἕκαστος ὑμῶν.

69. καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μά-
γειρος, ἄνδρες δαιταλεῖς (οὐ χεῖρον γὰρ καὶ τούτου
μνησθῆναι), τί φησι;

σφόδρα μοι κεχάρισται Σιμία νῆ τοὺς θεοὺς,

- f ταυτὶ προείπας. τὸν μάγειρον εἰδέναι
πολὺ δεῖ γὰρ αἰεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν.
ἂν μὲν γὰρ ἔν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον
τοῦψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα 5
τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι
δεῖ, μὴ προῖδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,
οὐκ ἔτι μάγειρος ὀψοποιὸς δ' ἐστὶ πού.
οὐ ταύτῃ δ' ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν,
405 [πολύ·] στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὅς ἂν λάβῃ 10
δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος κἂν πράγμασιν
ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί πού
στρατηγὸς ἐστίν, ἡγεμῶν δὲ θάτερον.
οὕτως ἐφ' ἡμῶν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
ἡδύσμαθ' ἐψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ 15
ὁ τυχῶν δύναται ἂν. ὀψοποιὸς οὖν μόνον
ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.
συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν
b δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι 20
[οὐ τοῦ τυχόντος]· πάντα μὲν λήψει σχεδὸν
αἰεὶ γὰρ, οὐκ αἰεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
ἕξεις ὁμοίαν οὐδ' ἴσην τὴν ἡδουήν.
Ἄρχεστράτος γέγραφέ τι καὶ δοξάζεται
παρὰ τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον,
τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κούδὲ ἔν λέγει. 25
c μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε,
τῶν βιαίων ἔσθ' ἕνεκα τὰ γεγραμμένα.
[κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτε ἦν οὐδέπω γεγραμμένα.]
οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς, ἐπεὶ
εἶπ' ἀρτίως . . . 30
ὄρου γὰρ οὐκ ἔσχηκεν, οὐδ' ὁ κύριος
αὐτῇ δ' ἑαυτῆς ἐστὶ δεσπότης. εἰάν δ'

εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τέχνης
καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, προσαπόλωλεν ἡ τέχνη.

B. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. A. τουτουὶ δ' ὄν ἀρτίως

ἔφῃς ἔχοντα πεῖραν ἤκειν πολυτελῶν d

πολλῶν τε δειπνῶν, ἐπιλαθέσθαι Σιμία

πάντων ποιήσω, θροῖον ἂν δείξω μόνον

παραθῶ τε δειπνον ὄξον αὔρας ἀττικῆς,

ἔξ ἀντλίας ἤκοντα καὶ γέμουτ' ἔτι

φορητικῶν μοι βρωμάτων ἀγωνίας,

εἰ μὴ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.

70. πρὸς ταῦτ' Αἰμιλιανὸς ἔφη

βέλτιστε πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς

εἰρημέν' ἔστί,

κατὰ τοὺς Ἡγησίππου Ἀδελφούς· σὺ οὖν ἢ δρῶν τι

15 φαίνου καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με, e

καὶ δείξον ὃ φέρεις καὶ λέγε τί ἔστι. καὶ ὅς, κατα-

φρονεῖς ὅτι μάγειρός εἰμι ἴσως· ὅσον δ' ἀπὸ ταύτης τῆς

τέχνης εἴργασμ' ἐγώ, κατὰ τὸν κωμικὸν Δημήτριον,

ὃς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρεοπαγίτῃ ταῦτ' εἴρηκεν

20 ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἴργασμ' ἐγώ

οὐδεὶς ὑποκριτῆς ἔσθ' ὅλως εἰργασμένος.

καπιζομένη τυραννὶς αὕτη ἔσθ' ἡ τέχνη.

ἀβυστακοποιὸς παρὰ Σέλευκου ἐγενόμην· f

παρ' Ἀγαθοκλεῖ δὲ πρῶτος εἰσήνεγκ' ἐγώ

25 τῷ Σικελιώτῃ τὴν τυραννικὴν φακῆν.

τὸ μέγιστον οὐκ εἴρηκα· Λαχάρους τινός,

ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἔστιῶντος τοὺς φίλους,

ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν.

γυμνὴν ἐποίησεν Ἀθηναῖν Λαχάρους οὐδὲν ἐνοχλοῦ-

30 σαν· σὲ δ' ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ, ὃ Αἰμιλιανὸς ἔφη, 406

εἰ μὴ δείξεις ὅ τι φέρεις. καὶ ὅς μόλις ἔφη, ῥοδωνιὰν

καλῶ μὲν τὴν λοπάδα ταύτην ἐγώ· ἐσκεύασται δ'

οὕτως, ἵνα καὶ ἥδυσμα στεφανωτικὸν μὴ μόνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαβὼν σχῆς, ἀλλὰ καὶ ἔνδον σεαυτοῦ, καὶ πανδαισία τὸ σωματίον πᾶν ἐστιάσης. ῥόδα τὰ εὐοσμότερα ἐν ἰγδῆ τρίψας ἐπέβαλον ἐγκεφάλους ὀρνίθων τε καὶ χοίρων ἐφθούς σφόδρα ἐξινιασθέν- 5 τας καὶ τῶν ῥῶν τὰ χρυσᾶ, μεθ' ἃ ἔλαιον γάρρον πέ- περι οἶνον. καὶ ταῦτα διατρίψας ἐπιμελῶς ἐνέβαλον
 b εἰς λοπάδα καινὴν, ἀπαλον καὶ συνεχῆς διδοῦς τὸ πῦρ. καὶ ἅμα λέγων ἀναπετάσας τὴν λοπάδα τοσαύ- την εὐωδίαν παρέσχε τῷ συμποσίῳ, ὡς ἀληθῶς τινα 10 τῶν παρόντων εἶπεῖν

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμῆ.

τοσαύτη διεχύθη ἀπὸ τῶν ῥόδων εὐωδία.

71. μετὰ ταῦτα περιενεχθεισῶν ὀρνίθων τε 15 ὀπτῶν φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ
 c τῶν τοιούτων, περὶ ὧν Φανίας ὁ Ἐρέσιος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν τάδε γράφει 'πᾶσα γὰρ χεδροπόδης ἡμερος φύσις ἐνσπέρματος ἢ μὲν ἐψησεως ἔνεκα σπείρεται, οἶον ὁ κύαμος, πισός· ἐτνήρῳν γὰρ ἐκ τούτων ἐψημα 20 γίνεται· τὰ δὲ πάλιν αὐθις λεκιθώδη, καθάπερ ἄρα- κος· τὸ δὲ φακῆς, οἶον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτου ἔνεκα τῶν τετραπόδων ζώων, οἶον ὄροβος μὲν ἀρο- τήρων βοῶν, ἀφάκη δὲ προβάτων.' πισοῦ δὲ τοῦ ὀσπρίου μνημονεύει καὶ Εὐπολις ἐν Χρυσῷ γένει. 25 'Ἡλιόδωρος δ' ὁ περιηγητῆς ἐν πρώτῳ περὶ ἀκροπό- λεως 'τῆς τῶν πυρῶν (φησί) ἐψησεως ἐπινοηθείσης
 d οἱ μὲν παλαιοὶ πύανον οἱ δὲ νῦν ὀλόπυρον προσαγο- ρεύουσιν.' τοιούτων ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημό- κριτος ἔφη, ἀλλὰ κἂν τῆς φακῆς ἐάσατε ἡμᾶς μετα- 30 λαβεῖν, ἢ αὐτῆς γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τις ὑμῶν βεβλήσεται, κατὰ τὸν Θάσιον Ἡγήμονα. καὶ ὁ

Οὐλπιανὸς ἔφη, τίς δ' αὐτῆ ἢ λιθίνῃ βαλλητὺς·
 Ἐλευσίνι γὰρ τῇ ἐμῇ οἰδὰ τινα πανήγυριν ἀγομένην
 καὶ καλουμένην βαλλητὺν· περὶ ἧς οὐκ ἄν τι εἴποιμι
 μὴ παρ' ἐκάστου μισθὸν λαβών. ἀλλ' ἔγωγε, φησὶν
 5 ὁ Δημόκριτος, οὐκ ἂν λαβάρυγρος ὠρολογητῆς κατὰ
 τὸν Τίμωνος Πρόδειπνον, λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἡγή-
 μονος.

72. Χαμαιλέων ὁ Ποντικός ἐν ἔκτῳ περὶ τῆς ἀρ-
 χαίας κωμωδίας Ἡγήμων (φησὶν) ὁ Θάσιος ὁ τὰς
 10 παρωδίας γράψας Φακῆ ἐπεκαλεῖτο, καὶ ἐποίησεν ἐν
 τινι τῶν παρωδιῶν

ταῦτά μοι ὀρμαίνουσι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη
 χρυσῆν ῥάβδον ἔχουσα, καὶ ἤλασεν εἰπέ τε
 μῦθον

15 'δεινὰ παθοῦσα Φακῆ βδελυρή, χῶρει 'ς τὸν
 ἄρῳνα.'

καὶ τότε ἐγὼ θάρσησα.

εἰσῆλθε δέ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον διδάσκων κωμω-
 δίαν λίθων ἔχων πλήρες τὸ ἱμάτιον, οὓς βάλλων εἰς
 20 τὴν ὀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς. καὶ
 ὀλίγον διαλιπὼν εἶπε

λίθοι μὲν οἶδε. βαλλέτω δ' εἴ τις θέλει. 41

φακῆ δὲ κὰν χειμῶνι κὰν θέρει καλόν.

εὐδοκίμει δ' ἀνὴρ μάλιστα ἐν ταῖς παρωδίαις, καὶ
 25 περιβόητος ἦν λέγων τὰ ἔπη πανούργως καὶ ὑποκρι-
 τικῶς, καὶ διὰ ταῦτα σφόδρα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις
 εὐδοκίμει. ἐν δὲ τῇ Γιγαντομαχίᾳ οὕτω σφόδρα τοὺς
 Ἀθηναίους ἐκήλησεν, ὥς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλεῖστα
 αὐτοὺς γελάσαι, καίτοι ἀγγελθέντων αὐτοῖς ἐν τῷ
 30 θεάτρῳ τῶν γενομένων περὶ Σικελίαν ἀτυχημάτων.
 οὐδεὶς δ' ἀπέστη, καίτοι σχεδὸν πᾶσι τῶν οἰκείων
 ἀπολωλότων. ἔκλαιον οὖν ἐγκαλυψάμενοι, οὐκ ἀνέ-

στησαν δ', ἵνα μὴ γένωνται διαφανεῖς τοῖς ἀπὸ τῶν ἄλλων πόλεων θεωροῦσιν ἀχθόμενοι τῇ συμφορᾷ· διέμειναν δ' ἀκροώμενοι, καίτοι καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἠγήμονος, ὡς ἤκουσε, σιωπᾶν διεγνωκότος. καθ' ὃν δὲ χρόνον θαλασσοκρατοῦντες Ἀθηναῖοι ἀνήγον εἰς 5 ἄστὺ τὰς νησιωτικὰς δίκας, γραψάμενός τις καὶ τὸν Ἠγήμονα δίκην ἤγαγεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ὁ δὲ παραγενόμενος καὶ συναγαγὼν τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας προσῆλθε μετ' αὐτῶν, Ἀλκιβιάδην βοηθεῖν ἀξιῶν. ὁ δὲ θαρρεῖν παρακελευσάμενος εἰπὼν τε 10 πᾶσιν ἔπεσθαι, ἤκεν εἰς τὸ μητροῶν, ὅπου τῶν δικῶν ἦσαν αἱ γραφαί, καὶ βρέξας τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ στόματος διήλειψε τὴν δίκην τοῦ Ἠγήμονος. ἀγανακτοῦντες δὲ ὅ τε γραμματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὰς ἡσυχίας ἤγαγον δι' Ἀλκιβιάδην, φυγόντος δι' εὐλάβειαν 15 καὶ τοῦ τὴν δίκην γραψαμένου.'

73. αὕτη παρ' ἡμῶν, Οὐλπιανέ, ἡ βαλλητύς. σὺ δ', ὅταν βουληθῆς, ἔρεῖς περὶ τῆς Ἐλευσίτι. καὶ ὁ Οὐλπιανός, ἀλλὰ με ἀνέμνησας, καλὲ Δημόκριτε, μνησθεῖς χύτρας, ποθοῦντα μαθεῖν πολλάκις τίς ἢ 20 Τηλεμάχου καλουμένη χύτρα καὶ τίς ὁ Τηλέμαχος. καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη, Τιμοκλῆς ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς (ἦν δὲ καὶ τραγωδίας) ἐν μὲν δράματι Ἀθήνη φησί

μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγγανεν, 25
καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἠδέως πάνυ
ἔπειτα ἤχρησόν μοι σὺ, φησί, τὰς χύτρας,
ἐν αἷσιν ἔψεις τοὺς κυάμους.' καὶ ταῦτά τε
εἶρητο καὶ παριόντα Φείδιππον πάλιν
τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδῶν τὸν παχὺν 30
ἐπόππυσ', εἶτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας.

ὅτι δὲ καὶ τῶν δῆμων Ἀχαρνεὺς ὁ Τηλέμαχος ὁ αὐτὸς
ποιητῆς φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως

ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ;

B. οὐκ ἄλλ' εἶοικε τοῖς νεωνῆτοισι Σύροις.

5 A. πῶς; ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδῆται.

B. θάργηλον ἀγκάλη χύτραν φέρει.

ἐν δ' Ἰκαρίοις σατύροις φησίν

ὥστ' ἔχειν οὐδέν· παρ' ἡμῖν νυκτερεύσας δ'
ἀθλίως

10 πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἶτα Θούδιππος
βδέων

παντελῶς ἔπνιξεν ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἤπτετο.

ἔφερόμην δὲ πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
οὐδ' ἐκεῖνος οὐδέν εἶχε. πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν

15 δραμῶν

Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρὸν τε κνάμων κατα-
λαβῶν,

ἀρπάσας τούτων ἐνέτραγον. ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς
ὄρα

20 . . . ὁ Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρ-
δετο.

ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι ὁ Τηλέμαχος κνάμων 408
χύτρας ἀεὶ σιτούμενος ἤγε πνανέψια πορδὴν ἐορτήν.

74. ἔτρουσ δὲ κναμίνου μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ
25 κωμικὸς ἐν Τροχίλῳ λέγων οὕτως

πρὸς ἑμαυτὸν ἐνθυμούμενος, νῆ τοὺς θεοὺς,
ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ

Παύσωνι φῆς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι.

30 B. καὶ πρᾶγμα γ' ἠρώτα με δυστράπελον πάννυ
ἔχον τε πολλὰς φροντίδων διεξόδους.

A. λέγ' αὐτό, καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως. b

B. ἔτρουσ κναμίνου δι' ὅτι τὴν μὲν γαστέρα

φυσᾶ, τὸ δὲ πῦρ οὐ; *A.* χάριεν οἷς γιγνώσκειται
τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωτος. ὡς δ' αἰεί ποτε
περὶ τοὺς κυάμους; ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστής.

75. τέλος τοιούτων (οὖν) πολλάκις λεγομένων
ὔδωρ ἐφέρετο κατὰ χειρῶν. καὶ πάλιν ὁ Οὐλπιανὸς
ἐξήτει εἰ τὸ χέριβον εἴρηται, καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν
ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ τις αὐτῷ ἀπήντησε λέγων τὸ ἐν
Ἰλιάδι

ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ᾧτρυν' ὁ γεραῖός,
χερσὶν ὔδωρ ἐπιχεῦσαι ἀκήρατον· ἦ δὲ παρέστη
χέριβον ἀμφίπολος πρόχόον θ' ἅμα χερσὶν
ἔχουσα.

*Ἀττικοὶ δὲ χερνίβιον λέγουσιν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ
Ἀλκιβιάδου λέγων οὕτως τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ
θυμιατηρίοις.* χειρόνιπρον δ' *Εὐπολις ἐν Δήμοις*
καὶν τις τύχη πρῶτος δραμῶν, εἴληφε χειρόνι-
προν·

ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ἦ καὶ χρήσιμος πολίτης,
νικᾷ τε [πάντα] χρηστὸς ὢν, οὐκ ἔστι χειρό-
νιπρον.

*Ἐπίχαρμος δ' ἐν Θεαροῖς εἴρηκε χειρόνιβα διὰ τούτων
κιθάραι, τρίποδες, ἄρματα, τράπεζαι, χαλκία,
χειρόνιβα, λοιβάσια, λέβητες χάλκεοι.*

ἢ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὔδωρ εἶωθε λέγειν,
ὡς *Εὐπολις ἐν Χρυσῷ γένει καὶ Ἀμειψίας Σφενδόνη*
Ἀλκαῖός τε ἐν Ἰερῷ γάμῳ. πλεῖστον δ' ἔστι τοῦτο.
Φιλύλλιος δὲ ἐν Ἀύγῃ κατὰ χειρῶν εἴρηκεν οὕτως
καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναῖκες· ἀλλ' ἀφαι-
ρεῖν

ῥα ὅστιν ἤδη τὰς τραπέζας, εἶτα παρακορῆσαι,
ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἐκάστη καὶ μύρον τι δοῦναι.

Μένανδρος Ἰδρία

οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι. f

76. Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς τοὺς Καλλιμάχου πίνακας χλευάζει τοὺς οὐκ εἰδότας τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπονίψασθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου καὶ δείπνου λέγεσθαι κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μετὰ τοῦτ' ἀπονίψασθαι. ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλαχέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. ἐπεὶ τοι Ὅμηρος πῆ μὲν φησι 409

νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν,
10 πῆ δέ
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χειρᾶς ἔχευαν,
σῆτον δὲ δμῶαί παρενήνεον ἐν κανέοισι.

καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις ἑτάλαινα Καικία, κατὰ
χειρὸς δοῦσα ἀπόδος πόχ' ἀμῖν τὰν τράπεζαν. παρὰ
15 μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς παροξυτόνως
ἀνέγνωσται χερνίβα. παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ
εἰς χερνίβ' ὡς βάψειεν Ἀλκιμήνης γόνος. b

ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἰξίν

αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.

20 ἔστι δὲ ὕδωρ, εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλόν, ἐκ τοῦ βωμοῦ
λαμβάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτω
περιοραίνοντες τοὺς παρόντας ἤγχιζον. χρὴ μέντοι
προπαροξυτόνως προφέρεσθαι. τὰ γὰρ τοιάδε δημα-
τικά σύνθετα εἰς ψ λήγοντα γεγυότα παρὰ τὸν πα-
25 ρακείμενον τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου
φυλάσσουσιν, ἄν τε ἔχη τοῦτον διὰ τῶν δύο μ μ λε-
γόμενον, βαρύνεται, λέλειμμαί αἰγίλιψ, τέτριμμαί c
αἰκότριψ, κέκλεμμαί βοόκλεψ παρὰ Σοφοκλεῖ Ἐρμῆς,
βέβλεμμαί κατῶβλεψ παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ Κερρονη-
30 σίτῃ ἐν τοῖς Ἰδιοφυέσι. ἐν δὲ τοῖς πλαγίοις τὰ τοι-
αῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς φυλάττει τὴν τάσιν.
Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἱρωσὶ χερνίβιον εἶρηκεν.

77. ἔχρω̃ντο δὲ εἰς τὰς χεῖρας ἀποπλύνοντες αὐ-
τὰς καὶ σμήματι ἀπορροφῆως χάριν, ὡς παρίστησιν
'Αντιφάνης ἐν Κωρούκῳ

d ἐν ὄσῳ δ' ἀκροῶμαι σου κέλευσόν μοί τινα
φέρειν ἀπονίψασθαι. B. δότω τις δεῦρ' ὕδωρ 5
καὶ σμήμα.

ἔτι δὲ καὶ εὐώδεσι τὰς χεῖρας κατεχρίοντο τὰς ἀπο-
μαργδαλίας ἀτιμάσαντες, ἃς Λακεδαιμόνιοι ἐκάλουν
κυνάδας, ὡς φησι Πολέμων ἐν τῇ περὶ ὀνομάτων
ἀδόξων ἐπιστολῇ. περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς 10
χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου
ἀφανισμῶ ὁύτως

καὶ τότε περιπατήσεις, κἀπονίψει κατὰ τρόπου
e τὰς χεῖρας εὐώδη λαβὼν τὴν γῆν.
καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν 15
ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδωσαν κατὰ
χειρῶν
σμήμασιν ἰρινομίκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ
ἐπεργέοντες
τόσσον ὅσον [τις] ἔχρηξ', ἐκτριμματα τ' . . . 20
λαμπρὰ
σινδουνηῆ, δίδωσαν [δὲ] χρίματά τ' ἀμβρο-
σίοδμα

καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.

Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ 25
ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἤμεν ἠρισθηκότες,
ἢ παῖς περιεῖλε τὰς τραπέζας, νίμματα
f ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν
τοὺς ἰρίνους λαβόντες ἐστεφανούμεθα.

78. ἐκάλουν δ' ἀπόνιπτρον τὸ ἀπόνιμμα τῶν 30
χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. Ἀριστοφάνης
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας.

ἴσως δὲ καὶ τὴν λεκάνην οὕτως ἔλεγον, ἐν ᾧ τρόπο
καὶ χειρόνιπτρον. ἰδίως δὲ καλεῖται παρ' Ἀθηναίους
ἀπόνιμα ἐπὶ τῶν εἰς τιμὴν τοῖς νεκροῖς γινομένων
καὶ ἐπὶ τῶν τοὺς ἐναγεῖς καθαιρόντων, ὡς καὶ Κλεί-
5 δημος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐξηγητικῷ. προθεῖς γὰρ 410
περὶ ἐναγισμῶν γράφει τάδε ὄρουξαι βόθρυνον πρὸς
ἐσπέραν τοῦ σήματος. ἔπειτα παρὰ τὸν βόθρυνον
πρὸς ἐσπέραν βλέπε, ὕδωρ κατάχεε, λέγων τάδε
'ὑμῖν ἀπόνιμα οἷς χρῆ καὶ οἷς θέμις.' ἔπειτα αὐθις
10 μύρον κατάχεε.' παρέθετο ταῦτα καὶ Δωρόθεος.
φάσκων καὶ ἐν τοῖς τῶν θυγατριδῶν πατρίοις τάδε
γεγράφθαι περὶ τῆς τῶν ἰκετῶν καθάρσεως ἔπειτ'
ἀποιψάμενος αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ σπλαγγνεύοντες b
ὕδωρ λαβὼν κάθαιρε, ἀπόνιζε τὸ αἷμα τοῦ καθαιρο-
15 μένου, καὶ μετὰ τὸ ἀπόνιμα ἀνακινήσας εἰς ταυτὸ
ἔγχρεε.'

79. χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ᾧ τὰς χεῖρας ἀπε-
μάττοντο ὠμολίνῳ, ὅπερ ἐν τοῖς προκειμένοις Φιλό-
ξενος ὁ Κυθήριος ὠνόμασεν ἔκτριμμα. Ἀριστοφάνης
20 Ταγηνισταῖς

φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ.

παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

(σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι κατὰ χει-
ρὸς ἔλεγον, οὐχ ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς φη-
25 σιν, ὅτι πρὶν φαγεῖν οἱ Ἀττικοὶ κατὰ χειρὸς ἔλεγον. c
μετὰ δὲ τὸ δειπνῆσαι τὸ νύσασθαι) Σοφοκλῆς Οἰ-
νομάχῳ

στυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένον.

καὶ Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ. Ξενοφῶν δ' ἐν πρώτῳ

30 Παιδείας γράφει ὅταν δὲ τούτων τιτὸς θίγῃς. εὐθύς
ἀποκαθαίρεις τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα. ὡς πάντι
ἀχθόμενος ὅτι κατάπλεά σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο.'

Πολέμων δ' ἐν ἔκτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαίου
 d περὶ τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χειρὸς πρὸς τὸ
 νύφασθαι. Δημόνικος δ' ἐν τῷ Ἀχελῷ τὸ πρὸ τοῦ
 δεῖπνον . . . κατὰ χειρὸς φησι διὰ τούτων
 ἐσπουδάκει δ' ἕκαστος, ὡς ἂν ἐστιῶν 5
 ἅμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιωτίου.
 τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ' εἶπας ὅτι
 μετὰ δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίνεται λαβεῖν.
 ὠμολίνου δὲ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις ὠμο-
 λίνουις κόμη βρούουσ' ἀτιμίας πλέως. Σαπφῶ δ' ὅταν 10
 λέγη ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν μελῶν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην
 e χειρόμακτρα δὲ καργόνων
 πορφυρᾶ . . .
 καὶ ταῦτα μὲν ἀτιμάσεις,
 ἔπεμψ' ἀπὸ Φωκίας 15
 δῶρα τίμια καργόνων,
 κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα. ὡς καὶ Ἐκα-
 ταῖος δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφὸς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ Ἀσία
 ἐπιγραφομένῃ ἑρυναῖκες δ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσι
 χειρόμακτρα. Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ δευτέρῃ φησὶ μετὰ 20
 δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν βασιλέα ζῶν καταβῆναι
 κάτω εἰς ὃν οἱ Ἕλληνες Αἰθην νομίζουσι, κάκειθι
 συγκυβεύειν τῇ Δήμητρι, καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτὴν
 f τὰ δὲ ἐσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς· καὶ μιν πάλιν ἀναφικέ-
 σθαι δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς χειρόμακτρον χρύσειον. 25
 80. τὸν δὲ τῷ χερσίβῳ θάναντα παῖδα διδόντα
 κατὰ χειρὸς Ἡρακλεῖ ὕδωρ, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἡρακλῆς
 κονδυλῶ, Ἑλλάνικος μὲν ἐν ταῖς ἱστορίαις Ἀρχίαν
 φησὶ καλεῖσθαι, δι' ὃν καὶ ἐξεχώρησε Καλυδῶνος·
 ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς Φορωνίδος Χερσίαν αὐτὸν ὀνο- 30
 μάξει, Ἡρόδοτος δ' ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ καθ'
 411 Ἡρακλέα λόγου Εὐνομον. καὶ Κύαθον δὲ τὸν Πύ-

λητος μὲν υἱὸν ἀδελφὸν δὲ Ἀντιμάχου ἀπέκτεινεν
 ἄκων Ἡρακλῆς οἴνοχοοῦντα αὐτῷ, ὡς Νίκανδρος
 ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Οἰταῖκῶν· ᾧ καὶ ἀνεῖσθαι φησι
 τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Πρῶσχιῳ, ὃ μέχρι νῦν
 5 προσαγορεύεσθαι Οἴνοχόου.

ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον ἀρ-
 χὴν ποιησόμεθα τῶν ἐξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡρακλέους
 ἀδηφαγίας.

I

Ἄλλ' ὥσπερ δείπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐω- 41
 10 χίαν
 τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν
 σοφόν,
 ἵν' ἀπίη τις τοῦτο φαγῶν καὶ πιῶν ᾧπερ λαβῶν
 χαίρει τις, καὶ σκευασία μὴ μί' ἢ τῆς μουσικῆς,
 15 Ἀστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ, ἑταῖρε,
 φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἰπόμεν ἐνταῦθα τοῖς προ-
 ειρημένοις τὰκόλουθα, ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀδη-
 φάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες ποιηταὶ
 καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσίριδι λέγων
 20 πρῶτον μὲν αἰ' κ' ἔσθοντ' ἴδοις νιν, ἀποθάνοις. b
 βρέμει μὲν ὁ φάρυγξ ἔνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἄ γνάθος,
 ψοφεῖ δ' ὁ γόμφιος, τέτριγε δ' ὁ κυνόδων,
 σίξει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' οὐάτα.
 Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν
 25 ἐπιφέρει

ὑπὸ δὲ τῆς βουλιμίας
κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.
c παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἴληφεν εἰπόντος
δοιὰ βοῶν

θερμὴν ἐς ἀνθρακίαν τρέψας πυρπολέων τε 5
σώματα. καὶ τότε ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπᾶν
[ἄιον] ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν.

ἦν ἰδόντα διακρίναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.
τοιούτου οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφαγίαις
καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον τὸν 10
προσαγορευόμενον βουφάγον.

2. εἰσάγεται δὲ ὁ Ἡρακλῆς καὶ Λεπρεῖ περὶ πο-
412 λυφαγίας ἐρίζων ἐκείνου προκαλεσαμένου, καὶ
νευίκηκε. Ζηνόδοτος δ' ἐν δευτέρῳ Ἐπιτομῶν Καύ-
κωνός φησι τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυδαμείας τῆς 15
Φόρβαντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν τὸν Ἡρακλέα
κελεῦσαι δεθῆναι, ὅτε Ἀγέαν τὸν μισθὸν ἀπῆτει.
Ἡρακλῆς δὲ ἐκτελέσας τοὺς ἄθλους ἔρχεται ἐπὶ Καύ-
κωνος καὶ δεηθείσης Ἀστυδαμείας διαλύεται πρὸς
τὸν Λεπρέα. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Λεπρεὺς Ἡρακλεῖ 20
ἐρίζει δίσκῳ καὶ ὕδατος ἀντλήσει καὶ ὅστις ἀναλώσει
θαῖττον ταῦρον, καὶ λείπεται πάντα. εἶτα θωρηχθεὶς
b προκαλεῖται Ἡρακλέα καὶ θνήσκει ἐν τῇ μάχῃ. Μᾶ-
τρις δ' ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ καὶ εἰς πολυ-
ποσίαν φησὶ τὸν Ἡρακλέα προκληθῆναι ὑπὸ τοῦ Λε- 25
πρέως, ὃν καὶ πάλιν νικηθῆναι. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ ὁ
Χίος ῥήτωρ Καύκαλος ὁ Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου
ἀδελφός, ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ.

3. καὶ τὸν Ὀδυσσεά δὲ Ὅμηρος πολυφάγον καὶ
λαίμαργον παραδίδωσιν, ὅταν λέγη 30
c ἄλλ' ἐμὲ μὲν δοροπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ.
οὐ γάρ τι στυγεροῦ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο

ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκη
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαι-
μαργία μετὰ τοῦ μηδὲ ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστροῦς
5 γνωμολογεῖν. ἐχοῖν γάρ, εἰ καὶ ἐλίμωττε, διακαρ-
τερεῖν ἢ μετριάξαι τὰ περὶ τὴν τροφήν. τὸ δὲ τελευ-
ταῖον καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίσθησι λαιμαρ-
γίαν καὶ γαστριμαργίαν

ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
10 ἐσθόμεναι κέλεται καὶ πινόμεν, ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει ὅσο' ἔπαθον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ταῦτα γὰρ οὐδὲ ἐκείνος ὁ Σαρδανάπαλλος εἰπεῖν ποτ'
ἂν ἐτόλμησε. γέρον τε ὦν ἤσθιεν ἀρπαλέως κρέα τ'
ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.

15 4. Θεαγένης δ' ὁ Θάσιος ἀθλητῆς ταῦρον μόνος
κατέφαγεν, ὡς Ποσειδίππος φησιν ἐν ἐπιγράμμασιν
καὶ περὶ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε μῆνιον βοῦν·
πάτρῃ γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος
Θευγένει, ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον· οὐνεκεν οὕτω
20 χάλκεος ἐστήκω χεῖρα προῖσχόμενος.

Μίλων δ' ὁ Κροτωνιάτης, ὡς φησιν ὁ Ἰεραπολίτης
Θεόδωρος ἐν τοῖς περὶ ἀγώνων, ἤσθιε μνᾶς κρεῶν
εἴκοσι καὶ τοσαύτας ἄρτων οἴνου τε τρεῖς χόας ἐπι-
νευ. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ ταῦρον ἀναθέμενος τοῖς ὤμοις
25 τετραετῇ καὶ τοῦτον περιενέγκας τὸ στάδιον· μετὰ
ταῦτα δαιτρεύσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ. Τίτορμος τε ὁ Αἰτωλὸς διηριστήσατο αὐτῷ
βοῦν, ὡς ἱστορεῖ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος. Φύλαρχος
δέ φησιν ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν τὸν Μίλωνα ταῦ-
30 ρον καταφαγεῖν κατακλιθέντα πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ
Διός· διὸ καὶ ποιῆσαι εἰς αὐτὸν Δωριέα τὸν ποιητὴν
τάδε

τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βροῖθος,
 τετραετῇ δαμάλην, ἐν Διὸς εἰλαπίνας,
 413 ὦμοις δὲ κτήνος τὸ πελώριον ὡς νέον ἄρα
 ἤνεγκεν δι' ὄλης κοῦφα πανηγύρεως.
 καὶ θάμβος μὲν, ἀτὰρ τοῦδε πλέου ἤνυσε θαῦμα 5
 πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, Θυηπολίου.
 ὄν γὰρ ἐπόμεπεν βουὴν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
 κόψας, πάντα κατ' οὖν μοῦνος ἐδαΐσατό νιν.
 Ἄστυάναξ δ' ὁ Μιλήσιος, τρεῖς ὀλύμπια νικήσας κατὰ
 h τὸ ἐξῆς παγκράτιον, κληθεῖς ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὑπὸ 10
 Ἀριοβαρζάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος ὑπέσχετο
 φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα, καὶ κατέ-
 φαγε. τοῦ Πέρσου δ' αὐτὸν ἀξιόσαντος, ὡς ὁ Θεό-
 δωρος ἱστορεῖ, ἄξιόν τι ποιῆσαι τῶν κατὰ τὴν ἰσχύν,
 φακὸν τῆς κλίνης περίχαλκον ὄντα κλάσας ἐξέτεινε 15
 μαλάξας. τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ καὶ κατακαυθέντος
 οὐκ ἐχώρησε μία ὑδρία τὰ ὀστέα, μόλις δὲ δύο. καὶ
 τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσι παρεσκευασμένα παρὰ τῶ
 c Ἀριοβαρζάνῃ εἰς τὸ δεῖπνον μόνον καταφαγεῖν.
 5. καὶ οὐδὲν παράδοξον τούτους τοὺς ἄνδρας 20
 ἀδηφάγους γενέσθαι· πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ
 τῶν γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται.
 διὸ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Ἀυτολύκῳ λέγει
 κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
 οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους. 25
 οἱ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
 οὔτ' ἂν δύναιτο. πῶς γὰρ, ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 γνάθου τε δοῦλος νηθύος θ' ἠέσημένος,
 d κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
 οὐδ' αὖ πένεσθαι καὶ ξυνηρεμεῖν τύχαις 30
 οἷοί τ'. ἔθῃ γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
 σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τὰ μίχανου.

λαμπροὶ δ' ἐν ἤβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
 φοιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν,
 τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας,
 ἐμεμφάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
 5 οἱ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
 τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς διαιτὸς χάριν.
 τί γὰρ παλαίσας εὖ, τί δ' ὠκύπους ἀνήρ,
 ἢ δίσκον ἄρας, ἢ γνάθου παίσας καλῶς, e
 πόλει πατρώα στέφανον ἤρκεσεν λαβών;
 10 πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
 δίσκους ἔχοντες, ἢ δίχ' ἀσπίδων χερὶ
 θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
 οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
 στάς. ἄνδρας οὖν ἐχρῆν σοφούς τε κἀγαθοὺς
 15 φύλλοις στέφεσθαι, χῶστις ἡγείται πόλει
 κάλλιστα σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ, f
 ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακά,
 μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις. τοιαῦτα γὰρ
 πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἑλλήσιν καλά.

20 6. ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολο-
 φωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότος
 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροίτο,
 ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος
 25 παρ Πίσαιο ῥοῆς ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων, 414
 ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
 ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
 καί κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροίτο,
 καὶ κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
 30 ἐκ πόλεως καὶ δῶρον ὅ οἱ κειμήλιον εἴη·
 εἴτε καὶ ἵπποισιν ταῦτά χ' ἅπαντα λάχοι,
 οὐκ ἔων ἄξιος ὥσπερ ἐγώ. ῥώμης γὰρ ἀμείνων

- b ἀνδρῶν ἢ δ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
 ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη,
 οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην, 5
 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό περ ἔστι πρότιμον
 ῥώμης ὅσσο' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τούνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
- c σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάριμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ
 εἰ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας. 10
 οὐ γὰρ παιίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.
 πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σο-
 φίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλων ὡς ἄχρηστον καὶ
 ἀλυσιτελεῆς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιοὺς δὲ ὁ
 Ἑρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμε- 15
 νός φησι
- d γυμνοὶ γὰρ ὠθουν φαιδίμους βραχίονας
 ἦβη σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέω
 στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
 ἄδην δ' ἐλαίου στέρινα καὶ ποδῶν κύτος 20
 χρίουσιν, ὡς ἔχοντες οἰκοθεν τρουφήν.
7. Ἡρακλείδης δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἐλένην φησί
 τινα γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναι. Ποσειδίππος δὲ
 ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον, εἰς ὃν καὶ τόδ' ἐπέγραψε
 Φυρόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βορὸν, οἶα κορώνην 25
 παννουχικήν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος,
 χλαίνης ἐν τρούχει πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
 καὶ χριε στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
 εἰ ποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν. ἦλθε δ' ἀμαυρὰ
 βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυννίων, 30
 ὁ τριχιδιφθερίας μονολήκυθος. ἐκ γὰρ ἀγῶνων
 τῶν τότε ληναϊκῶν ἦλθ' ὑπὸ καλλιόπην.

Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σικηνῆς f
 Ἡρόδωρόν φησι τὸν Μεγαρέα σαλπικτήν γενέσθαι
 τὸ μὲν μέγεθος πηχῶν τριῶν καὶ ἡμίους, εἶναι δὲ
 καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοί-
 νικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἴκοσιν οἴων ἂν εὐρήκη,
 πίνειν δὲ χόας δύο, καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυοσί.
 κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνῃς. ἐσήμεαινε
 δὲ σαλπίζων μέγιστον. Ἄργος γοῦν πολιορκουῖντος
 Δημητρίου τοῦ Ἀντιγόνου, οὐ δυναμένων τῶν 415
 στρατιωτῶν τὴν ἐλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι
 διὰ τὸ βάρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων, ὑπὸ τῆς
 ἀδρότητος τοῦ ἤχου τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε προ-
 θυμηθέντας προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ
 τὴν περίοδον δεκάκις καὶ ἐδείπνει καθήμενος, ὡς
 15 ἰστορεῖ Νέστωρ ἐν τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ
 γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν Ἀγλαΐς ἢ Μεγακλέους ἐν τῇ
 πρώτη ἀχθείσῃ μεγάλη πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ
 πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κε-
 φαλῆς, ὡς δηλοῖ Ποσειδίππος ἐν ἐπιγράμμασιν. b
 20 ἦσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν κρεῶν δώδεκα, ἄρτων
 δὲ χοίνικας τέσσαρας, καὶ ἔπινεν οἴνου χόα.

8. Λιτνέρας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κε-
 λαινῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεὺς, ἄργιος ιδέσθαι
 καὶ ἀνήμερος ἄνθρωπος, ἀθηγάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει
 25 δὲ περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν δράματι
 Δάφνιδι ἢ Λιτνέρας οὕτως

ἔσθι μὲν ἄρτους τρεῖς ὅλους κανθηλίους
 τρεῖς τῆς βραχείας ἡμέρας, πίνει δ' ἓνα
 καλῶν μετρητῆν τὸν δεκάμφορον πίθον. c

30 τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερειράται ἢ Στρατίτιδι ἐν
 Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησὶν
 ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας

πένθ' ἡμιμέδιμν', ἐὰν βιάζωμαι. Β. μόλις;
ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὅς κατασθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

Ξάνθος δὲ ἐν τοῖς Λυδιακοῖς Κάμβλητά φησι τὸν βασιλεύσαντα Λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστροίμαρον. τοῦτον οὖν ποτὲ νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρουρογγήσαντα καταφαγεῖν, ἔπειτα πρῶτ' εὐρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς ἐνουῖσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάζει περιβοήτου τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θυὸς τοῦ Παφλαγόνων βασιλέως ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος προειρήκαμεν, παραθέμενοι Θεόπουμον ἱστοροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ. Ἀρχίλοχος δ' ἐν τετραμέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια διαβέβληκεν, ὡς οἱ κωμωδιοποιοὶ Κλεώνυμον καὶ Πείσανδρον. περὶ δὲ Χαιρίππου φησὶ Φοινικίδης ἐν Φυλάρχῳ οὕτως

τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον
Χαίριππον. οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει
μέχρι ἂν διδῶ τις ἢ λάθῃ διαρραγείς.
τοιούτ' ἔχει ταμειῖον ὥσπερ οἰκίας.

9. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν Μιθριδάτην φησὶ τὸν Ποντικὸν βασιλέα προθέντ' ἀγῶνα πολυφαγίας καὶ πολυποσίας, ἣν δὲ τὸ ἄθλον τάλαντον ἀργυρίου, ἀμφοτέρα νικῆσαι. τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκστῆναι τῷ μετ' αὐτὸν κριθέντι Καλαμόδρῳ τῷ Κυζικηνῷ ἀθλητῇ. καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητῆς καὶ ἀθλητῆς πένταθλος ἄδην ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ

πολλὰ πιῶν καὶ πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπῶν

ὄνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

Θρασύμαχος δ' ὁ Καλχηδόνιος ἐν τινι τῶν προσι- 416
 μίων τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα ἀφι-
 κόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ πολλὰ ἐμπορεῖ-
 σθαι. πνθομένου δὲ τοῦ βασιλέως ὅ τι ἀπὸ τούτων
 5 ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγζόψειν.
 καὶ τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὺς καθ' ἓνα νικήσας μετὰ
 τοῦτο ἐχειρονόμησε. πνθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν
 ἀπολείπεσθαι ἔφη τοσαύτας, εἰ προσίοι τις, πληγᾶς.
 Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίῳ Καντιβάρι φησὶ τῷ b
 10 Πέρσῃ, ὁπότε κοπιᾶσαιε τὰς σιαγόνας ἐσθίων, κερη-
 νότι καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰσαντλεῖν τὴν
 τροφήν τοὺς οἰκείους. Ἑλλάνικος δὲ ἐν πρώτῳ Δευ-
 καλιωνείας Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνος, ὅτι
 ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἰθῶνα κληθῆναι. Πολέμων δ'
 15 ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον παρὰ Σικελιώταις φησὶν
 ἀδηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ σιτοῦς Διμήτρος ἄγαλμα,
 οὗ πλησίον ἰδρῦσθαι καὶ ἱμαλίδος, καθάπερ ἐν Δελ-
 φοῖς ἐρμούχου, ἐν δὲ Σικώλῳ τῷ βοιωτιακῷ μεγαλό- c
 του καὶ μεγαλομάξου.

20 10. καὶ Ἀλκμᾶν δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον
 εἶναι παραδίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων

καὶ ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,

ᾧ κ' ἐνιλεα γείρης.

ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος

25 ἔτυεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμᾶν

ἠράσθη χλιερὸν πέδα τὰς τροπὰς

ἔσθαι· οὐ τι γὰρ ἠὲ τετυγμένον,

ἀλλὰ τὰ κοινὰ γὰρ ὥσπερ ὁ δᾶμος

ζατεύει. d

30 γὰν τῷ πέμπτῳ δὲ ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέ-
 γων οὕτως

ᾧρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος

καὶ χειῖμα κῶπῶραν τρίταν
καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὅκα
σάλλει μὲν, ἐσθίεν δ' ἄδαν
οὐκ ἔστιν.

Ἄναξιλας δὲ ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγό- 5
μενος ἐν Χρυσοχόῳ δράματι φησιν

ἤδη σχεδὸν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου.

e δειπνοῦ γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχὴν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.

κἂν Πλουσίοις

10

διαρραγήτῳ χᾶτερος δειπνῶν τις εὔ,
μὴ Κτησίας μόνος. B. τί γὰρ σε κωλύει;

A. δειπνοῦ γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχὴν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε.

κἂν Χάρισι δὲ Κραναὸν τινα συγκαταλέγει οὕτως αὐτῷ 15

οὐκ ἐτὸς ἐρωτῶσίν με προσιόντες τινές,

f οὕτως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει

ἐλαττον, ἢ δειπνοῦσιν ἀμφοτέρωτεροι συχνά;

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ

κἂν δῆ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου, 20

τὸν Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ,

τὸν Κτησίαν δὲ τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.

Ἄναξιππος Κεραυνῷ

ὄρῳ γὰρ ἐκ παλαιστρας τῶν φίλων

προσιόντα μοι Δάμιππον. B. ἦ τοῦτον λέγεις 25

417 τὸν πέτρινον; τοῦτον οἱ δίφιλοι καλοῦσί σοι

νυνὶ δι' ἀνδρείαν κεραυνόν; A. εἰκότως

ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἶομαι

αὐτὸν κατασκήπτοντα ταύταις τῇ γνάθῳ.

ἐν τούτοις ἐδήλωσεν ὁ κωμικὸς διότι καὶ τὸ δράμα 30

Κεραυνὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιγέγραφε. Θεόφιλος δ' ἐν

Ἐπιδαυρίῳ

Ἰατροστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,
 ἀνδρῶν ἀπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν.
 ἐν δὲ Παγκρατιαστῇ παραγωγῶν τὸν ἀθλητὴν ὡς
 πολλὰ ἐσθίοντα φησίν

b

ἑφθῶν μὲν σχεδὸν
 τρεῖς μνᾶς. B. λέγ' ἄλλο. A. θυγγίον, κωλῆν,
 πόδας

τέτταρας ὑείους. B. Ἡράκλεις. A. βοὸς δὲ τρεῖς,
 ὄρνιθ'. B. Ἄπολλον. λέγ' ἕτερον. A. σύκων δύο
 μνᾶς. B. ἐπέπιες δὲ πόσον; A. ἀκράτου δώδεκα
 κοτύλας. B. Ἄπολλον Ὄρε καὶ Σαβάξιε.

11. καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμωδεῖτο.
 ὡς τὸ Βοιωτὸν. Εὐβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπῃ φησὶ
 πῶνειν μὲν ἀμῆς καὶ φαγεῖν μέγ' ἀνδρικοῖ
 καὶ καρτερῆμεν, τοὶ δ' Ἀθημαῖοι λέγειν
 καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα.
 καὶ ἐν Εὐρώπῃ

15

c

κτίζε Βοιωτῶν πόλιν,

ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας.

20 καὶ ἐν Ἰωνί

οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιωτίας.

ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὡς λέγουσ', ἐμπίμπλαται.

ἐν δὲ Κέρκωψι

25

d

μετὰ ταῦτα Θήβας ἦλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὅλην

τὴν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι καὶ κοπρῶν ἔχει

ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος, οὗ πλήρει βροτῶ

οὐκ ἐστὶ μεῖζον ἀγαθόν· ὡς χεξιτιῶν

μακρὰν βαδίζων πολλὰ δ' ἀσθμαίνων ἀνήρ.

δάκνων τὰ χεῖλη, παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν.

30 ἐν δὲ τοῖς Μυσοῖς πρὸς τὸν Ἰθακλέα ποιεῖ τινὰ τάδε
 λέγοντα

σὺ μὲν τὸ Θίβης, ὡς λέγεις, πέδον λιπών.

ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας
 ὅλης τραχήλους καὶ κοπρῶνος πλησίον.

Δίφιλος δὲ ἐν Βοιωτίῳ

οἷος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας
 ἀρξάμενος εἴτα καὶ πάλιν πρὸς ἡμέραν.

Μνησίμαχος Βουσίριδι

εἰμὶ γὰρ Βοιώτιος

ὀλίγα μὲν λαλῶν δίκαια, ταῦτα πολλὰ δ' ἐσθίων.

Ἄλεξις Τροφωνίῳ

νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιώτιοι
 φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις,
 ὡς ἀνίκητοι σύχ' ἀεὶ βοᾶν καὶ πίνειν μόνου
 καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ'
 ὄλην,

γυμνοῦθ' αὐτοὺς θᾶπτον ἅπαντες.

Ἀχαιὸς δ' ἐν Ἀθλοῖς

πότερα θεωροῖς ἢ ταγηνισταῖς λέγεις;

B. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος.

A. ποδαποὶ γὰρ εἰσιν οἱ ξένοι; B. Βοιώτιοι.

ἐκ τούτων εἰκὸς ἐστὶ καὶ Ἐρατοσθένη ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς
 Πέμπελον φῆσαι ἐρωτηθέντα τί αὐτῷ δοκοῦσιν εἶναι
 Βοιωτοί, εἰπεῖν οὐδέν, τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα ἐλάλουν
 οἷ' ἂν καὶ τὰ ἀγγεῖα φωνὴν λαβόντα, πόσον ἕκαστος
 χῶρεϊ. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τῇ εἰκοστῇ
 τῶν ἱστοριῶν φησὶν ὡς Βοιωτοὶ μεγίστην δόξαν λα-
 βόντες μετὰ τὰ λευκτρικὰ κατὰ μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς
 ψυχαῖς, καὶ ὀρμήσαντες ἐπ' εὐωχίας καὶ μέθας διέ-
 θευτο καὶ κοινωνεῖα τοῖς φίλοις. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν
 ἐχόντων γενεὰς ἀπεμέριζον τοῖς συσσιτίοις τὸ πλεον
 μέρος τῆς οὐσίας, ὥστε πολλοὺς εἶναι Βοιωτῶν οἷς
 ὑπῆρχε δειλινὰ τοῦ μηνὸς πλείω τῶν εἰς τὸν μῆνα
 διατεταγμένων ἡμερῶν. διόπερ Μεγαρεῖς μισήσαντες

αὐτῶν τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀπένευσαν εἰς τοὺς Ἄχαιούς·

12. καὶ Φαρσάλιοι δὲ κωμωδοῦνται ὡς πολυφάγοι. Μνησίμαχος γοῦν ἐν Φιλίππῳ φησί

5 τῶν Φαρσαλίων

ἦκει τις, ἵνα καὶ τὰς τραπέζας καταφάγη; c

B. οὐδεὶς πάρεστιν. A. εὐ γε δρωῶντες. ἄρά που ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν ἀχαϊκὴν;

ὅτι δὲ καὶ πάντες Θετταλοὶ ὡς πολυφάγοι διεβάλλοντο

10 Κράτης φησὶν ἐν Λαμῖα

ἔπη τριπλήχη Θετταλικῶς τετμημένα.

τοῦτο δ' εἶπεν ὡς τῶν Θετταλῶν μεγάλα κρέα τεμνόντων. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις

καὶ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας

15 Θετταλότμητον κρέας.

ἔλεγον δὲ καὶ Θετταλικὴν ἐνθεσιν τὴν μεγάλην. Ἐρμιππος Μοίραις

ὁ Ζεὺς δὲ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος d

μύων ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τὴν ἐνθεσιν.

20 ταῦτα δὲ καπανικὰ εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς

τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;

B. τὰ Θετταλῶν μὲν πολὺ καπανικώτερα.

οἷον τὰ ἀμαξιαῖα. Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας

25 ἔλεγον. Ξέναρχος Σκύθαις

ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλύμπια. e

B. τί λέγεις; καπάνας; πῶς; A. καπάνας Θετταλοὶ πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. B. μανθάνω.

13. Αἰγυπτίους δ' Ἐκαταῖος ἀροτροφάγους φησὶν
30 εἶναι κυλλήστιας ἐσθίουτας, τὰς δὲ κριθὰς εἰς ποτὸν καταλέοντας. διὰ ταῦτα καὶ Ἀλεξίνος ἐν τῷ περὶ αὐταρκείας ἔφη μετρία τροφῇ κερῆσθαι τὸν Βόχχοριν

καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Νεόχαβιν. καὶ Πυθαγόρας δ' ὁ Σάμιος μετρία τροφῇ ἐχρῆτο, ὡς ἱστορεῖ Λύκων ὁ Ἰασεὺς ἐν τῷ περὶ Πυθαγόρου. οὐκ ἀπείχετο δὲ ἐμψύχων, ὡς Ἀριστόξενος εἶρηκεν. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς καὶ Θῦσαι φησιν αὐτὸν ἐκατόμβην ἐπὶ 5 τῷ εὐρηκέναι ὅτι τριγώνου ὀρθογωνίου ἢ τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτείνουσα ἴσον δύναται ταῖς περιεχούσαις.

ἠνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεῆς εὔρετο γράμμα, κλεινὸς ἐφ' ᾧ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην.

119 ἦν δὲ καὶ ὀλιγοπότης ὁ Πυθαγόρας καὶ εὐτελέστατα 10 διεβίω, ὡς καὶ πολλάκις μέλιτι μόνῳ ἀρκεῖσθαι. τὰ παραπλήσια δ' ἱστορεῖται καὶ περὶ Ἀριστείδου καὶ Ἐπαμινώνδου καὶ Φωκίωνος καὶ Φορμίωνος τῶν στρατηγῶν. Μάνιος δὲ Κούριος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐπὶ γογγυλίσι διεβίω πάντα τὸν χρόνον· καὶ 15 Σαυνιτῶν αὐτῷ πολὺ χρυσίον προσπεμπόντων οὐκ ἔφη δεῖσθαι χρυσίου ἕως ἂν τοιαῦτα δειπνῇ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Μεγακλῆς ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν.

14. τῶν δειπνῶν δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται, ὡς Ἀλεξίς ἐν Φιλοῦσῃ παραδίδωσιν 20

ἀλλ' ἔγωγέ τοι τὰ δέοντ' ἔχων

τὰ περιττὰ μισῶ, τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι, πολυτέλεια δέ.

καὶ ἐν Ψευδομένῳ

τὰ περιττὰ μισῶ, τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ 25 δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἠτισοῦν.

ἐν δὲ Συντρόφοις

ὡς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον. οὐθ' ὑπεργέμων 30 ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ' ἡδέως ἔχων ἑμαυτοῦ. Μνησίθεος γὰρ φησι δεῖν φεύγειν ἀπάντων τὰς ὑπερβολὰς αἰεί.

Ἀρίστων δ' ὁ [Κεῖος] φιλόσοφος ἐν ἐρωτικῶν ὁμοίων

δευτέρῳ Πολέμωνά φησι τὸν ἀκαδημαῖον παραινεῖν
 τοῖς ἐπὶ δεῖπνον πορευομένοις φροντίζειν ὅπως ἡδὺν
 πότον ποιῶνται μὴ μόνον εἰς τὸ παρὸν ἀλλὰ καὶ εἰς
 τὴν αὔριον. Τιμόθεος δ' ὁ Κόνωνος ἐκ τῶν πολυτε-
 5 λῶν καὶ στρατηγικῶν δεῖπνων παραληφθεὶς ὑπὸ τοῦ
 Πλάτωνος εἰς τὸ ἐν Ἀκαδημαίᾳ συμπόσιον καὶ ἐστια- d
 θεὶς ἀφελῶς καὶ μουσικῶς ἔφη ὡς οἱ παρὰ Πλάτωνι
 δειπνοῦντες καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίνονται. ὁ δ'
 Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἔφη ὡς καὶ τῇ
 10 ὑστεραίᾳ ὁ Τιμόθεος ἀπαντήσας τῷ Πλάτωνι εἶπεν
 ἕμεῖς, ὦ Πλάτων, εὐδειπνεῖτε μᾶλλον εἰς τὴν ὑστε-
 ραίαν ἢ εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν. Πύρρων δ' ὁ
 Ἰπλεῖος, τῶν γνωρίμων τινὸς αὐτὸν ὑποδεξαμένου
 πολυτελῶς, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ εἰς τὸ λοιπὸν, εἶπεν,
 15 οὐχ ἦξω πρὸς σέ, ἂν οὕτως ὑποδέχη· ἵνα μὴτ' ἐγώ
 σε ἀηδῶς ὀροῶ καταδαπανώμενον οὐκ ἀναγκαιῶς μῆτε
 σὺ θλιβόμενος κακοπαθῆς. μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς τῇ μεθ'
 ἑαυτῶν συνουσίᾳ προσῆκόν ἐστιν εὐεργετεῖν ἢ τῷ
 πλήθει τῶν παρατιθεμένων, ὧν οἱ διακονοῦντες τὰ
 20 πλεῖστα δαπανῶσι.

15. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Μενεδήμου
 βίῳ τὴν διάταξιν διηγούμενος τοῦ παρὰ τῷ φιλοσό-
 φῳ συμπόσιου φησὶν ὅτι ἡρίστα μὲν δεύτερος ἢ τρίτος
 καθ' αὐτόν· καὶ ἔδει καὶ τοὺς λοιποὺς παρῆναι δε-
 25 δειπνηκότας. ἦν γὰρ τὸ τοῦ Μενεδήμου τοιοῦτον f
 ἄριστον. μετὰ δὲ ταῦτα εἰσεκάλουν τοὺς παραγενο-
 μένους· ὧν, ὡς ἔοικεν, ὅτε προτερήσειαν ἐνιοὶ τῆς
 ὥρας, ἀνακάμπτοντες παρὰ τὰς θύρας ἀνεπυθνά-
 νοντο τῶν ἐξιόντων παίδων τί τὸ παρακείμενον εἶη
 30 καὶ πῶς ἔχοι τῆς τοῦ χρόνου συμμετρίας τὸ ἄριστον.
 ὅτε μὲν οὖν ἀκούσειαν λάχανον ἢ τάριχος, ἀνεχώ-
 ρουν· ὅτε δ' ὅτι κρεάδιον, εἰσήεσαν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦτο

120) παρεσκευασμένον οἶκον. ἦν δὲ τοῦ μὲν θέρους ἡτοι-
 μασμένη ψίαθος ἐφ' ἐκάστης κλίνης, τοῦ δὲ χειμῶ-
 νος κῆριον· προσκεφάλαιον δὲ αὐτὸν φέρειν ἕκαστον
 ἔδει. τὸ δὲ περιαγόμενον ποτήριον οὐ μείζον ἦν κο-
 τυλαιῖον. τράγῃμα δὲ θέρμος μὲν ἢ κύαμος συνεχῶς, 5
 ποτὲ δὲ καὶ τῶν ὠραίων εἰσεφέρετό τι, τοῦ μὲν θέρους
 ἄπιος ἢ ῥόα, τοῦ δὲ ἔαρος ὠχροί, κατὰ δὲ τὴν
 χειμερινὴν ὥραν ἰσχάδες. μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τού-
 των Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς γράφας σατύρους Με-
 νέδημον, ἐν οἷς φησὶν ὁ σειληνὸς πρὸς τοὺς σατύρους 10

b παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι,
 ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ.
 δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεοὺς,
 οὔτ' ἐν Ρόδῳ τοιοῦτον οὔτ' ἐν Αὐδίᾳ
 κατέχω δεδειπνηκῶς. Ἄπολλον ὡς καλόν. 15
 καὶ προελθῶν

ἀλλὰ κυλίκιον

ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου

ἀτρέμα παρεξεστηκός· ὅ τ' ἀλιτήριος

καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλῆς 20

θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

c ἐξῆς δὲ φησὶν ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότου

τράγῃμα γὰρ

ὁ σωφρονιστῆς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

ἱστορεῖ δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ 25
 πλεῖον ὁ ὄρνις κατελάμβανε τὴν ἔω καλῶν, τοῖσι δ'
 οὐδέπω κόρος.

16. Ἄρκεσίλαος δ' ἐστιῶν τινάς, καὶ ἔλλιπόντων
 τῶν ἄρτων νεύσαντος τοῦ παιδὸς ὡς οὐκ ἔτ' εἰσίν,
 ἀνακαγχάσας καὶ τὰ χεῖρε συγκροτήσας ὀϊόν τι, ἔφη, 30
 τὸ συμπόσιόν ἐστὶν ἡμῶν, ἄνδρες φίλοι. ἄρτους ἐπι-
 d λελήσμεθ' ἀρκοῦντας πρίασθαι. τρέχε δὴ παῖ.' καὶ

τοῦτ' ἔλεγεν αὐτὸς γελῶν· καὶ τῶν παρόντων δ' ἄθρους ἐξεχύθη γέλως, καὶ διαγωγὴ πλείων ἐνέπεσε καὶ διατριβή, ὥστε ἡδυσμα γενέσθαι τῷ συμποσίῳ τὴν τῶν ἄρτων ἔνδειαν. ἄλλοτε δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος
 5 Ἀπελλῆ τῷ γνωρίμῳ προστάξας καθυλίσει τὸν οἶνον, ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἐκείνος τὰ μὲν ἐτάραττε τὰ δὲ ἐξέχει, καὶ πολὺ θολώτερος ἐφαίνετο ὁ οἶνος, ὑπο-
 μειδιάσας ἔφη ἔγὼ δὲ καθυλίσει προσέταξα ἀνθρώ-
 πῳ μηδὲν ἑορακότι ἀγαθόν, ὥσπερ οὐδ' ἐγώ. ἀνά-
 10 στηθι οὖν σύ, Ἀρίδικε· σὺ δὲ ἀπελθὼν τὰ ἐκτὰ τρύπα.' ταῦτα δ' οὕτως εὐφραине καὶ ἐξιλάρου τοὺς e
 παρόντας, ὡς εὐθυμίας πληροῦσθαι.

17. οἱ δὲ νῦν συνάγοντες τὰ δείπνα καὶ μάλιστα οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας βοῶσι, κευράγασι,
 15 βλασφημοῦσι τὸν οἰνοχόον, τὸν διάκονον, τὸν μάγει-
 ρον, κλάουσι δ' οἱ παῖδες τυπτόμενοι κονδύλοις ἄλ-
 λος ἄλλοθεν. καὶ οὐχ οἶον οἱ κεκλημένοι μετὰ πάσης ἀηδίας δειπνοῦσιν, ἀλλὰ κἂν τύχη θυσία τις οὔσα.
 παρακαλυψάμενος ὁ θεὸς οἰχθήσεται, καταλιπὼν οὐ
 20 μόνον τὸν οἶκον ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν. γελοῖον f
 γὰρ ἔστιν αὐτὸν εὐφημίαν κηρῦξαντα καταρᾶσθαι τῇ
 γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις. καὶ τοῖς δειπνοῦσι δ' ἂν
 εἴποι ὁ τοιοῦτος

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρῃα.
 25 τῷ γὰρ τοιούτῳ ὁ οἶκος

ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

421

τούτων λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόντων, παραιτη-
 τέου εἰς ταῦτ' ἀποβλέποντας ἔστι τὸ γαστριζέσθαι.
 30 ἀτελὲς γὰρ δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροιμίαν, ὡς Ἄμφις
 φησὶν ἐν Πανί, οὐδὲ ὕβρεις καὶ προπηλακισμούς, ὡς
 Ἄλεξις ἐν Ὀδυσσεὶ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ διὰ τούτων

φιλεῖ γὰρ ἢ μακρὰ συνουσία
καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν
ποιεῖν

σκῶψιν. ἢ σκῶψις δὲ λυπεῖ πλείον ἢ τέρπει
πολύ. 5

τῷ κακῶς λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίγνεται. ἂν δ' εἴπῃς
ἅπαξ,

εὐθὺς ἀντήκουσας. ἤδη λοιδορεῖσθαι λείπεται.
εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν. ταῦτα
γὰρ 10

κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως· καὶ τί μάντεώς
σε δεῖ;

18. καὶ Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερ-
βάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δειπνοῖς παράγει τι συμπό-
σιον, πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον καὶ ὡς 15
e ἀληθῶς κατὰ τὸν χαριέστατον Ξενοφῶντα πολέμου
ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως

ἄρ' οἴσθ' ὅτι ἡ πρὸς ἄνδρας ἐστὶ σοι μάχη,

οἷ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἠκουημένα,

ὄψον δὲ δᾶδας ἡμένας καταπίνομεν;

ἐντεῦθεν εὐθὺς ἐπιφέρει τραγήματα

ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δειπνον ἀκίδας κρητικᾶς

ὥσπερ ἐρεβίνθους δορατίων τε λείψανα

κατεαρότ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ

θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας 25

καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.

d καὶ Κολοφώνιος δὲ Φοῖνιξ φησὶν

Νίνου κάδοι μάχαιρα, καὶ κύλιξ αἰχμή,

κύμβη δὲ τόξα, δῆιοι δὲ κρητῆρες,

ἵπποι δ' ἄκρητος, κάλαλή μύρον χεῖτε.' 30

ἐν δὲ τῷ Παρασίτῳ Ἄλεξις περὶ πολυφάγου τινὸς
διαλεγόμενός φησι

καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι
 παράσιτον ὑποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει.
 δειπνεῖ δ' ἄφρωνος Τήλεφος, νεύων μόνου
 πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις
 5 αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τοῖς Σαμόθροξιν εὐχεται
 λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ.
 χεიმῶν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις.

Δίφιλος δ' ἐν Ἡρακλεῖ περὶ τινος τῶν ὁμοίων δια-
 λεγόμενος διέξεισιν

10 ἐμὲ μὲν οὖν ὄραξ πεπωκότα
 ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα κεύθυμούμενον,
 τουδὶ δὲ ναστὸν Ἀστίωνος μείζονα
 ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἡριστηκότα.

διὸ καλῶς ἔλεγεν ὁ Βορυσθενίτης Βίων οὐ δεῖν ἀπὸ
 15 τῆς τραπέξης τὰς ἡδονὰς πορίζεσθαι ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴ-
 φρουεῖν. ὁ δ' Εὐριπίδης φησί

φάυλη διαίτη προσβαλὼν ἤσθη στόμα,
 ὡς τῆς ἀπὸ τῶν προσφορῶν τέρψεως περὶ τὸ στόμα
 μᾶλλον γινομένης. Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ
 20 καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
 ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

ἐν Σθενεβοίᾳ δ' ὁ Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων

βίος δὲ πορφυρέων θαλάσσιος
 οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι. 422
 25 ὑγρὰ δὲ μήτηρ οὐ πεδοστιβῆς τροφὸς
 θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος
 βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται.

19. μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν ἢ γαστήρ, περὶ
 ἧς φησὶν Ἀλεξίς ἐν Συναποθνήσκουσι

30 μάθοις δ' ἀν οἶον ἀνθρώποις κακὸν
 ἔστιν ἢ γαστήρ, διδάσκει δ' οἷ' ἀναγκάζει θ'
 ὄσα.

εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ
 τοῦ σώματος,
 οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοι τὰν
 ἐκῶν.

νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίννεται τὰ δυσχερῆ. 5

Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ

εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε τοῦτ' Εὐριπίδης
 'νικᾷ δὲ χρεία μ' ἢ ταλαιπωρός τέ μου
 γαστήρ.' ταλαιπωρότερον οὐδὲν ἔστι γὰρ
 τῆς γαστροῦς, εἰς ἣν βρωτὸν ἐμβαλεῖς [ἅπαν], 10
 ἀλλ' οὐχ ἕτερον εἰς ἄγρος. ἐν πήρᾳ φέροις
 ἄρτους ἂν ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς.
 εἰς σπυρίδα μάζας ἐμβαλεῖς ἀλλ' οὐ φακῆν.
 οἰνάριον εἰς λάγννον ἀλλ' οὐ κάραβον.
 εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφορεῖν 15
 πάντ' ἔσθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα.
 κοῦ προστίθῃμι τᾶλλα, διότι πανταχοῦ
 διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην γίννεται.

καὶ Κράτης δ' ὁ κυνικός, ὡς φησι Σωσικράτης ἐν
 ταῖς Διαδοχαῖς, ἐπερράπισε Δημήτριον τὸν Φαληρέα 20

δ σὺν τῇ πήρᾳ τῶν ἄρτων καὶ λάγννον πέμψαντα οἰ-
 νου· εἶθε γάρ, ἔφη, τὰς κρήνας καὶ ἄρτους ἦν φέ-
 ρειν. Στίλπων δ' οὐ κατεπλάγη τὴν ἐγκράτειαν
 καταφαγῶν σκόροδα καὶ κατακοιμηθεὶς ἐν τῷ τῆς
 μητρὸς τῶν θεῶν ἱερῷ. ἀπείρητο δὲ τῷ τούτων τι 25
 φαγόντι μηδὲ εἰσιέναι. ἐπιστάσης δὲ αὐτῷ τῆς θεοῦ
 κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ εἰπούσης ὅτι 'φιλόσοφος ὢν
 ὦ Στίλπων παραβαίνεις τὰ νόμιμα;' καὶ τὸν δοκεῖν
 ἀποκρίνασθαι [κατὰ τοὺς ὕπνους] 'σὺ δέ μοι πάρεχ'
 ἔσθιεν, καὶ σκορόδοις οὐ χρήσομαι.' 30

e 20. ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· ἐπεὶ δεδείπνα-
 μεν — εἶρηκε δὲ οὕτως Ἀλεξίς ἐν Κουρίδι 'ἐπεὶ πά-

λαι δεδείπναμεν.' Εὐβουλος Προκρίδι 'ἡμεῖς δ' οὐδέπω δεδείπναμεν.' καὶ πάλιν 'ὄν χοῖν δεδειπνάναί πάλαι.' καὶ Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ

ἀλλὰ πρὶν δεδειπνάναί

5 ἡμᾶς παρέσται.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι

ὦρα βαδίξειν μούστῃ πρὸς τὸν δεσπότην,

ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἶομαι δεδειπνάναί.

καὶ ἐν Δαναΐσιν

10 ἤδη παροινεῖς εἰς με πρὶν δεδειπνάναί. f

καὶ Πλάτων Σοφισταῖς καὶ Ἐπικράτης ὁ Ἀμβρακιώτης, μέσης δ' ἐστὶ κωμωδίας ποιητής, ἐν Ἀμαζόσιν δεδειπνάναί γὰρ ἄνδρες εὐκαίρως πάνυ δοκοῦσί μοι.

15 καὶ ἠρίσταμεν δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς

ὑποπεπώκαμεν [μέν], ὦνδρες, καὶ καλῶς ἠρίσταμεν.

καὶ Ἐρμιππος ἐν Στρατιώταις ἠρίστανάι [καὶ παρι- 423

20 στανάι] τουτί.' Θεόπομπος Καλλιᾶσχωρ

ἠρίσταμεν, δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον.

καταριστᾶν δὲ εἶρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῷ Ἀντιφῶν οὕτως 'ὅτι δὴ τὰ πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων κατηρίσθηκεν.' παραδειπνημένος δ' εἶρηκεν Ἀμφις

25 ἐν Πλάνῳ 'παραδειπνημένος, παῖδες, πάλαι.'

21. τοῖς οὖν θεοῖς, κατὰ τὸν Πλάτωνα ὃς ἐν Φιλήβῳ φησίν, εὐχόμενοι κεραννύωμεν, εἴτε Διόνυσος εἶθ' Ἐφαιστος εἶθ' ὅστις θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως. καθάπερ γὰρ ἡμῖν οἰνοχόοις 30 τισὶ παρεστᾶσι κρῆναι. καὶ μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάζοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, τὴν δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον αὐστηροῦ τινὸς καὶ ὑγρῖνου ὕδατος.

ἄς προθυμητέον ὡς κάλλιστα συμμιγνύναι.' ὦρα
οὖν πίνειν ἡμῖν ἐστί, καὶ τῶν παιδῶν τις ἐκ τοῦ κυ-
λικείου τῶν ποτηρίων παραφερέτω· ὄρω γὰρ

πληθὸς καλῶν καὶ ποικίλων ἐκπωμάτων.

c δοθέντος οὖν ποτηρίου μεγάλου ἔφη, ἀλλ' ἄκρατέ- 5
στερόν μοι ὦ παῖ τῷ κυάθῳ πληρῶν ἔγχει εἰς τὴν
κύλικα, μὴ κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀντιφάνην, ὃς
ἐν Διδύμοις φησί

τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβῶν.

ἐπεχεάμην ἄκρατον. ἔγχει, παιδίον,

κυάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίουσ,

ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς

καὶ τοῦ γλυκυτάτου βασιλέως διμοιρίαν.

ἔμοι οὖν ὦ παῖ ζωρότερον κέραιρε. οὐπω γὰρ λέγο-
d μεν περὶ ἀριθμοῦ κυάθων (δείξω δ' ὅτι καὶ ὁ κύα- 15
θος εἴρηται καὶ τὸ ἄκρατέστερον) καὶ περὶ οἰνοχόων.

22. πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον.

Ἀντιφάνης Μειλανίῳ

τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα τῆς ὑγιείας

πίνειν ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ.

ἐν δὲ Λάμπῳ

ὁ δεῖν Ἰᾶπυξ, κέρασον εὐζωρότερον.

Ἐφιππος Ἐφήβοις

φιάλην ἐκατέρῳ

ἔδωκε κεράσας ζωρότερον ὀμηρικῶς.

e τινὲς δὲ καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ ἄκρατερον δὲ κέραιρε' 25
οὐκ ἄκρατον σημαίνειν φασὶν ἀλλὰ θερμόν, ἀπὸ τοῦ
ζωτικῆ καὶ τῆς ζέσεως. ἐταίρων γὰρ παρόντων νέον
ἐξ ὑπαρχῆς κεράννυσθαι κρατῆρα ἄτοπον. ἄλλοι δὲ
τὸ εὐκρατον ὡσπερ τὸ δεξιτερόν ἀντὶ τοῦ δεξιουῦ. 30
τινὲς δὲ ἐπεὶ οἱ ἐνιαυτοὶ ὦροι λέγονται καὶ τὸ ζα ὅτι

μέγεθος ἢ πλῆθος σημαίνει, ζωρὸν τὸν πολυετῆ λέγεσθαι. Δίφιλος δὲ ἐν Παιδερασταις φησὶν

ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν.

εὐζωρότερόν γε νῆ Δί' ὦ παῖ δός· τὸ γὰρ

ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἐστὶ τῆ ψυχῆ κακόν.

Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης ζωρότερόν φησιν εἶναι τὸ κεκραμένον παρατιθέμενος Ἐμπεδοκλέους τάδε

αἰψὰ δὲ θνητὰ φύονται τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' 424

εἶναι,

ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάσσοντα κελεύθους.

23. κνάθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητήρος Πλάτων εἴρηκεν ἐν Φάωνι οὕτως

τῷ στόματι τὸν κνάθον ὧδ' εἰληφότες.

καὶ ἐν Πρέσβεσι

κνάθους ὅσους ἐκλέπεθ' ἐκάστοτε.

"Αρχιππος Ἰχθύσι

κνάθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου.

20 τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν Εἰρήνῃ Ἀριστοφάνους

ὑπωπιασμένοι

ἀπαξάπασαι καὶ κνάθους προσκείμεναι.

τὰ γὰρ ὑπόπια τοῖς κνάθοις περιθλάμενα ἀμανροῦται. μνημονεύει τοῦ κνάθου καὶ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ

25 Παιδείας καὶ Κρατῖνος, ἔτι δ' Ἀριστοφάνης πολλοῦ, καὶ Εὐβουλος ἐν Ὀρθάνῃ. Φερεκράτης δ' ἐν

Λήροις ἀργυροῦν κνάθον ὠνόμασε. Τίμων δ' ἐν δευτέρῳ σίλλων ἀρυσάινας κέκληκε τοὺς κνάθους φάσκων οὕτωςί ἄπληστοίνοις τ' ἀρυσάινας ἀπὸ τοῦ

30 ἀρύσασθαι ὀνομάσας. καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστήρες καὶ ἀρυστιχοί. Σιμωνίδης

ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σφηξίν

ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

Φρόνιχος Ποαστρίαις 'κύλικ' ἀρυστίχον.' ἔνθεν καὶ ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον τὸ τοιοῦτον σκεῦος, ὡς Ζηνοφάνης ἐν τῷ Συγγενικῷ. Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ ποταμόν τινα ἀναγράφει Κύαθον καλούμενον περὶ Ἀρσινόην πόλιν Αἰτωλίας.

24. τῷ δὲ ἀκρατέστερον Ὑπερείδης κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους γράφων οὕτως 'εἰ μὲν τις ἀκρατέστερον ἔπινεν, ἐλύπει σέ.' τούτῳ ὅμοιόν ἐστι τὸ ἀνηρέστερον καὶ τὸ ἐν Ἠλιάσιν Αἰσχύλου 'ἀφθονέστερον λίβα.' καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Πύρρα εὐωνέστερον ἔφη. καὶ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου δὲ ὁ Ὑπερείδης εἶρηκε 'ῥαδιεστέραυ τὴν πόλιν.' τῷ δὲ κεραυνύειν κέχρηται Πλάτων μὲν ἐν Φιλήβῳ 'τοῖς δὴ θεοῖς ὦ Πρώταρχε εὐχόμενοι κεραυνύωμεν.' καὶ Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ 'κεραυνύουσιν ἀφανίζουσί τε.' Ὑπερείδης Δηλιακῷ 'καὶ τὸν κρατῆρα τὸν πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες κεραυνύουσιν.' ὠνοχόουν τε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ εὐγενέστατοι παῖδες, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱός

ὠνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.

καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν παισὶν ὠνοχόησε. Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶ 'πυνθάνομαι δ' ἔγωγε καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν οἰνοχοεῖν Ἀθήνησι τοῖς ὀρχησταῖς καλουμένοις. ὠρχοῦντο δ' οὗτοι περὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νεῶν τοῦ Δηλίου, τῶν πρώτων ὄντες Ἀθηναίων, καὶ ἐνεδύοντο ἱμάτια τῶν θηραϊκῶν. ὁ δὲ Ἀπόλλων οὗτός ἐστιν ὃ τὰ θαργγῆλια ἄγουσι. καὶ διασώζεται Φλυῆσιν ἐν τῷ δαφνηφορείῳ γραφὴ περὶ τούτων.' τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Ἱερώνυμος

ὁ Ῥόδιος, Ἀριστοτέλους ὦν μαθητής, καὶ οὗτος ἐν τῷ
περὶ μέθης. Σαπφῶ τε ἢ καλὴ πολλαχοῦ Λάριχον
τὸν ἀδελφὸν ἐπαινεῖ ὡς οἰνοχοοῦντα ἐν τῷ πρυτα- 425
νεῖῳ τοῖς Μυτιληναίοις. καὶ παρὰ Ῥωμαίοις δὲ οἱ
5 εὐγενέστατοι τῶν παίδων τὴν λειτουργίαν ταύτην
ἐκτελοῦσιν ἐν ταῖς δημοτελέσι τῶν θυσιῶν, πάντα
τοὺς Αἰολεῖς μιμούμενοι, ὡς καὶ κατὰ τοὺς τόνους
τῆς φωνῆς.

25. τοσαύτη δ' ἦν ἢ τῶν παλαιότερων τρυφή περὶ
10 τὰς πολυτελείας, ὥστε μὴ μόνον οἰνοχόους ἔχειν ἀλλὰ
καὶ οἰνόπτας. ἀρχὴ γοῦν ἐστὶν οἱ οἰνόπται παρὰ
Ἀθηναίοις, ἧς μνημονεύει ἐν ταῖς Πόλεσιν Εὐπόλις
ἐν τούτοις

οὓς δ' οὐκ ἂν εἴλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας πρὸ τοῦ, b
15 νυνὶ στρατηγούς [ἔχομεν]. ὦ πόλις πόλις,
ὡς εὐτυχῆς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.

οἱ δὲ οἰνόπται οὗτοι ἐφεώρων τὰ ἐν τοῖς δείπνοις εἰ
κατ' ἴσον πίνουσιν οἱ συνόντες. καὶ ἦν ἢ ἀρχὴ εὐτε-
λῆς, ὡς ὁ ῥήτωρ φησὶ Φιλῆνος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν
20 διαδικασίᾳ. καὶ ὅτι τρεῖς ἦσαν οἱ οἰνόπται, οἵτινες
καὶ παρεῖχον τοῖς δειπνοῦσι λύχνους καὶ θρυαλλίδας.
ἐκάλουν δὲ τινες τούτους καὶ ὀφθαλμούς. παρὰ δὲ c
Ἐφεσίοις οἱ οἰνοχοοῦντες ἤθθει τῇ τοῦ Ποσειδῶνος
ἑορτῇ ταῦροι ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀμερίας φησὶν. Ἐλλησ-
25 πόντιοι δὲ ἐπεγχύτην ὀνομάζουσι τὸν οἰνοχόον, καὶ
τὴν κρεανομίαν κρεοδαισίαν, ὡς φησὶ Δημήτριος ὁ
Σκήψιος ἐν ἕκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ τρωικοῦ δια-
κόσμου. τοῖς δὲ θεοῖς οἰνοχοοῦσαν τινὲς ἱστοροῦσι
τὴν Ἀρμουίαν, ὡς Καπίτων ἱστορεῖ ὁ ἔποποιός, Ἀλε-
30 ξανδρεὺς δὲ γένος, ἐν δευτέρῳ Ἑρωτικῶν. Ἀλκαῖος
δὲ καὶ τὸν Ἐρμῆν εἰσάγει αὐτῶν οἰνοχόον, ὡς καὶ
Σαπφῶ λέγουσα

d κάδδ' ἀμβροσίας μὲν κρατῆρ ἐκέκρατο,
Ἐρμᾶς δὲ ἐλὼν ὄλπιν θεοῖς οἴνοχόησε.

26. οἱ δὲ παλαιοὶ τοὺς πρὸς ταῖς ὑπηρεσίαις ταύ-
ταις κήρυκας ἐκάλουν. Ὅμηρος

κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν φέρον θεῶν ὄρκια πιστά, 5
ἄρνε δὺω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιινὸν
κήρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.

καὶ πάλιν

e ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ 10

ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας
ἔχευαν.

Κλείδημος δὲ τοὺς μαγείρους κήρυκας φησι καλεῖ-
σθαι. καὶ τὴν Ἥβην δέ τινες ἀνέπλασαν οἴνοχοῦσαν 15
αὐτοῖς, ἴσως διὰ τὸ ἠβητήρια καλεῖσθαι τὰ συμπόσια.

Κλεινοῦς δὲ τῆς οἴνοχόου Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως
ἐπὶ κλην δὲ φιλαδέλφου μνημονεύει Πτολεμαῖος ὁ
f τοῦ Ἀγησάρχου ἐν τῇ τρίτῃ τῶν περὶ φιλοπάτορα
ἱστοριῶν. Πολύβιος δὲ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν 20
ἱστοριῶν καὶ ἀνδριάντας αὐτῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐστά-
ναι φησὶ κατὰ πολλὰ μέρη τῆς πόλεως μονοχίτωνας,
ὅν τὸν κρατοῦντας ἐν ταῖς χερσίν.

27. ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἐκπίνων τὸ ποτήριον
ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη 25

426 τήνδ' ἐγὼ

μεστὴν ἅπαξ ἐπονομάσας προπίομαι
συγγενέσι πίστωμα φιλίας.

πρὸς ὃν ἔτι πίνοντα τῶν παρόντων τις προσέθηκε τὰ
λειπόμενα ἰαμβεῖα 30

πιῶν ἐρῶ

τὰ λοιπά· πνίγομαι γάρ. B. ἀλλ' ἐπιρρόφει.

καὶ ὁ Οὐλίπιανὸς ἐκπιὼν ἔφη, ταῦτα μὲν Κλέαρχος ἐν
Κιθαροφθῶ. ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς Ἀμφιδος Ἐρίθους
παρακελεύομαι

ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συγχοῦς.

5 καί

πίμπλη σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πιεῖν· b
ἀμυγδαλῇ μὲν παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῆν.

ταῦτα δ' ἔφη Ξέναρχος ἐν Αἰδύμοις, αἰτούντων οὖν
τῶν μὲν πλέον οἴνου τῶν δὲ ἴσον ἴσῳ φασκόντων
10 ζίγρασθαι, καὶ εἰπόντος τινὸς Ἀρχιππου εἰρηκέναι ἐν
δευτέρῳ Ἀμφιτρούωνι

τίς ἐκέρασε σφῶν ὧ κακόδαιμον ἴσον ἴσῳ;
καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ

τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ' ἐγὼ γ' ἐκτίχομαι·

15 ἔδοξε πᾶσι λέγειν περὶ τῶν κράσεων τῶν παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις.

28. καὶ τινος εἰπόντος ὅτι Μένανδρος ἐν Ἴηρῳ
ἔφη

χοῦς κεκραμέρου

20 οἴνου· λαβῶν ἔκπιθι τοῦτον

ὁ Δημόκριτος ἔφη, Ἡσίοδος μὲν ὧ ἐταῖροι παραινεῖ
τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτατον ἴμεν οἴνου.

διὸ καὶ Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη

καίτοι πολὺ γ' ἔσθ' ἡδίων, οὐ γὰρ ἄν ποτε

25 ἔπιον ἄν τρι' ὕδατ⁸³, οἴνου δ' ἔν μόνον.

Ἄλεξις δ' ἐν Τιτθῇ ἔτι σωφρονικώτερον κριθάναι
παρακελεύεται

ἰδοὺ πάρεστιν οἶνος· οὐκ οὐν ἐγγέω.

Κρίτων, πολύν; B. βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας.

30 B. ὕδατῃ λέγεις. ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιὼν

. . . λέγε τι καὶ διατριβὴν γε τῷ πότῳ
ποιῶμεν.

d

καὶ Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις

πῶς δὲ καὶ κεκραμένον

πίνειν τὸν οἶνον δεῖμε; Β. τέτταρα καὶ δύο.

ἢ δ' οὖν κρᾶσις αὕτη παρὰ τὸ ἔθος οὔσα ἐπέμνησε
τάχα καὶ τὴν θρυλουμένην παροιμίαν

ἢ πέντε πίνειν ἢ τρεῖ' ἢ μὴ τέτταρα.

ἢ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φασὶ δεῖν ἢ ἓνα πρὸς
τρεῖς. περὶ δὲ ταύτης τῆς κρᾶσεως Ἴων ὁ ποιητῆς ἐν
τῷ περὶ Χίου φησὶν ὅτι εὐρῶν ὁ μάντις Παλαμῆδης
ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλησι πίνουσι
τρεῖς πρὸς ἓνα κυάθους. οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμε-
νοι τῷ ποτῷ δύο οἶνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος.
Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυμώνῃ πρὸς τοῦνομα παί-
ζων ἔφη

Οἰνόμαος οὔτος, χαιρε πέντε καὶ δύο.

κἀγὼ τε καὶ σὺ συμπόται γενοίμεθ' ἄν.

τὰ παραπλήσια εἶρηκε καὶ ἐν Αἰγυπτίαις. Ἀμειψίας δ'
ἐν Ἀποκοτταβίζουσι

ἐγὼ δὲ (Διόνυσος) πᾶσιν (ὑμῖν) εἰμὶ πέντε καὶ
δύο.

Εὐπολις Αἰξί

Διόνυσε χαιρε, μὴ τι πέντε καὶ δύο;

Ἐρμιππος Θεοῖς

ἔπειθ', ὅταν πεινώμεθ' ἢ διψώμεθα,
εὐχόμεθα πρὸς τοῦτ' οἶνος ὧ κέρας γενοῦ.

427 κὰς τοῦ καπήλου γὰρ φέρω παίζων ἅμα,
κευθὺς γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ δύο.

29. παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἰς οἶνου πρὸς δύο
ὕδατος

ἄγε δὴ φέρε' ἡμῖν ὧ παῖ

κελέβην, ὅπως ἄμυστιν

προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγγέας

ὔδατος τὰ πέντε δ' οἴνου
 κνάθους, ὡς ἀνυβριστὶ
 ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν σκυθικὴν καλεῖ
 5 πόσιν

ἄγε δηῦτε μηκέθ' οὔτω
 πατάγω τε κάλαλητῶ
 σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνω
 μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
 10 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

καὶ Λακεδαιμόνιοι δ', ὡς φησὶν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ,
 Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύθαις ὁμιλήσαντα καὶ ἀκρα-
 τοπότην γενόμενον ἐκ τῆς μέθης φασὶ μανῆναι. καὶ
 αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες, ὅταν βούλωνται ἀκρατέστερον
 15 πίνειν, ἐπισκυθίσαι λέγουσι. Χαμαιλέων γοῦν ὁ Ἡρα-
 κλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης περὶ τούτων οὕτως γράφει
 ἔπει καὶ Κλεομένη τὸν Σπαρτιάτην φασὶν οἱ Λάκω-
 νες μανῆναι, διὰ τὸ Σκύθαις ὁμιλήσαντα μαθεῖν
 ἀκρατοποτεῖν. ὅθεν ὅταν βούλωνται πλεῖν ἀκρατέ-
 20 στερον ἔπισκυθίσου' λέγουσιν.' Ἀχαιοὶ δ' ἐν Αἴ-
 θιωι σατυρικῶ τούς σατύρους ποιεῖ δυσχεραίνοντας
 ἐπὶ τῷ ὕδαρῇ πίνειν καὶ λέγοντας

μῶν ἀχελῶς ἐγκεκραμένος πολὺς:

B. ἀλλ' οὐδὲ λείξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις.

25 A. καλῶς μὲν οὖν ἂν ἐγγχείαι Σκύθη πλεῖν.

30. ἦσαν δ' αἱ τῶν ἀκρατοποτῶν ἐπιχύσεις, ὡς
 φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μέθης, οὐ παλαιαί· d
 ἀλλ' ἦν ἀπ' ἀρχῆς τὸ μὲν σπένδειν ἀποδεδομένου τοῖς
 θεοῖς, ὁ δὲ κότταβος τοῖς ἐρωμένοις. ἐχρῶντο γὰρ
 30 ἐπιμελῶς τῷ κοιταβίξειν. ὅντος τοῦ παιγρίου σικε-
 λικοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀνακρέων ὁ Τήριος πεποίηκε
 ἴσικελὸν κότταβον ἀργύλη παΐζων.' διὸ καὶ τὰ σκο-

λιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη
 ἐστί. λέγω δ' οἶον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε
 χάριτάς τ' ἀφροδισίων ἐρώτων,
 ὄφρα σὺν Χιμάρῳ μεθύων
 Ἀγάθωνί τε καλῶ κότταβον.

τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πί-
 πτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐ-
 ριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησίν, ἐπειδὴ νομίζει
 τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι

πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χειρός,
 ἀλλ' εὐθύς αὐδ' ἄ τῷ κορινθίῳ ξένῳ.

31. οὐκ ἐμέθυον δ' οἱ πάλαι. ἀλλὰ καὶ Πιπτακὸς
 Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρήνει μὴ μεθύσκεσθαι
 μὴδὲ κωμάζειν, ἴν', ἔφη, μὴ γνωσθῆς οἶος ὢν τυγ-
 χάνεις, ἀλλ' οὐχ οἶος προσποιῆ. 'κάτοπτρον' γὰρ
 'εἶδους χαλκός ἐστ' οἶνος δὲ νοῦ.' διὸ καὶ καλῶς οἱ
 παροιμιαζόμενοι λέγουσι τὸν οἶνον οὐκ ἔχειν πηδάλια.
 Ξενοφῶν γοῦν ὁ Γρύλλου, παρὰ Διουυσίῳ ποτὲ τῷ
 Σικελιώτῃ πίνειν ἀναγκάζοντος τοῦ οἰνοχόου, προσ-
 αγορεύσας ὀνομαστὶ τὸν τύραννον, τί δή, ἔφη, ὦ Διο-
 νύσιε, οὐχὶ καὶ ὁ ὄψοποιὸς ἀγαθὸς ὢν καὶ ποικίλος
 ἀναγκάζει ἡμᾶς εὐωχουμένους ἐσθίειν καὶ μὴ βου-
 λομένους, ἀλλὰ κοσμίως ἡμῖν παρατίθησι τὴν τρα-
 πεξαν σιγῶν; καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν . . . σατυρικῷ
 φησὶν ὡς ἄρα

τὸ πρὸς βίαν

πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῆν κακόν.

ὄθεν εἶρηται καὶ τό

οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.

Σθένελός τε ὁ ποιητῆς οὐ κακῶς εἶρηκεν

οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει.

b ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη

χορῆ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίικων περινισομενάων
ἤδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἴνοποτάζειν.

ἔτι δὲ καὶ νῦν τοῦτο παραμένει παρ' ἐνίοις τῶν Ἑλ-
λήνων. ἐπεὶ δὲ τρυφᾶν ἤρξαντο καὶ χλιδῶσι, κατε-
5 ρύησαν ἀπὸ τῶν δίφρων ἐπὶ τὰς κλίνας, καὶ λαβόν-
τες σύμμαχον τὴν ἀνάγκυσιν καὶ ὀφιστόνην ἀνειμέ-
νωσ ἤδη καὶ ἀτάκτως ἐχρῶντο τῇ μέθῃ, χορηγούσης
οἴμαι τῆς παρασκευῆς εἰς τὰς ἡδονάς.

32. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἑοίαις εἶπεν

10 οἶα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος. e
ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μέργος,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλωσσάν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ ἐμαλθακὸς ὕπνος.
καὶ Θεόγνις δέ φησιν

15 ἤξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι,
οὔτε τι νήφων εἶμ' οὔτε λίην μεθύων.
ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτ' ἐκεῖνος
τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου· d
μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίγνεται αἰσχρά·
20 αἰδεῖται δ', ἔρδων οὐδέεν, ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γιννώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην.
πρὶν μεθύειν ἄρξῃ δ', ἀπανίστασο, μὴ σε βιάσθω
γαστήρ ὥστε κακὸν λάτριον ἐφημέριον.

25 Ἀνάχαρσις τε ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέ-
λου δύναμιν τῷ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ καὶ τὰ κλήματα e
αὐτῆς δεικνὺς ἔλεγεν ὡς, εἰ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος
ἔτεμνον οἱ Ἕλληνες τὴν ἀμπελον, ἤδη καὶ ἐν Σκυ-
θαις ἦν.

33. οὐ καλῶς δὲ οἱ πλάττοντες καὶ γράφοντες
τὸν Διόνυσον. ἔτι δὲ οἱ ἄγοντες ἐπὶ τῆς ἀμάξης διὰ
30 μέσης τῆς ἀγορᾶς οἴνωμένον. ἐπιδείκνυται γὰρ τοῖς

θεαταῖς ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ κρείττων ἐστὶν ὁ οἶνος.
 καίτοι γ' οὐδ' ἄν, οἶμαι, ἄνθρωπος σπουδαῖος τοῦθ'
 ὑπομείνειεν. εἰ δ' ὅτι κατέδειξεν ἡμῖν τὸν οἶνον,
 διὰ τοῦτο ποιούσιν αὐτὸν οὕτως διακείμενον, δῆλον
 ὅτι καὶ τὴν Δήμητρα θερίζουσιν ἢ ἐσθίουσαν ποιή- 5
 σουσιν. ἐπεὶ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἄν τοῦτο
 διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ ὡς ἔνιοί
 φασιν Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων
 ὄψιν εἰς τραγωδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει
 τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τρα- 10
 γωδιοποιὸς ἐποίει, ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· με-
 θύων γοῦν ἔγραφε τὰς τραγωδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς
 αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν ὅτι, ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ
 δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὖν οὐκ εἰδώς γε ποιεῖς· ὡς ἴστο-
 129 ρεῖ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. ἀγνοοῦσί τε οἱ 15
 λέγοντες πρῶτον Ἐπίχαρμον ἐπὶ τὴν σκηνὴν παρα-
 γαρεῖν μεθύοντα, μεθ' ὃν Κράτητα ἐν Γείτοσι. καὶ
 Ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιο-
 ποιὸς μεθύοντες ἔγραφον τὰ ποιήματα, πολλοὶ τε καὶ
 ἄλλοι μεθύσκόμενοι λαμπρότερον ἐν τῷ πολέμῳ ἠγω- 20
 νίσαντο. παρὰ δὲ Λοκροῖς τοῖς ἐπιξεφυροῖς εἴ τις
 ἄκρατον ἔπιε μὴ προστάξαντος ἰατροῦ θεραπείας
 ἔνεκα, θάνατος ἦν ἢ ζημία, Ζαλεύκου τὸν νόμον
 θέντος. παρὰ δὲ Μασσαλήταις ἄλλος νόμος, τὰς
 γυναικας ὑδροποτεῖν. ἐν δὲ Μιλήτῳ ἔτι καὶ νῦν φησὶ 25
 b Θεόφραστος τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον. παρὰ δὲ Ῥωμαί-
 οισι οὔτε οἰκέτης οἶνον ἔπινεν οὔτε γυνὴ ἐλευθέρα
 οὔτε τῶν ἐλευθέρων οἱ ἔφηβοι μέχρι τριάκοντα ἐτῶν.
 ἄτοπος δὲ ὁ Ἀνακρέων ὁ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ποιήσιν
 ἐξαρτήσας μέθης. τῇ γὰρ μαλακίᾳ καὶ τῇ τρυφῇ ἐπι- 30
 δούς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι διαβέβληται, οὐκ εἰδό-

των τῶν πολλῶν ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν καὶ ἀγα-
θὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν οὐκ οὔσης ἀνάγκης.

34. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν
Διόνυσον φάσκουσι μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώ-
5 ποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως. ὅθεν ὁ Μελανιπ- c
πίδης ἔφη

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ

τὸ πρὶν ἔόντες αἰδριες οἴνου.

τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο,

10 τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὁμψάν.

Ἄριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶν 'εἰ ὁ οἶνος
μετρίως ἀφεψηθεῖη, πινόμενος ἤττον μεθύσκει. τὴν
γὰρ δύναμιν ἀφεψηθέντος αὐτοῦ ἀσθενεστέραν γί-
γνεσθαι. μεθύσκονται δέ, φησὶν, οἱ γεραίτεροι τά-
15 χιστα, δι' ὀλιγότητα καὶ ἀσθένειαν τοῦ περὶ αὐτοὺς d
ἐνυπάρχοντος φύσει θερμοῦ. καὶ οἱ παντελῶς δὲ d
νεοὶ τάχιον μεθύσκονται, διὰ τὸ πληθὸς τοῦ ἐνυπάρ-
χοντος θερμοῦ· τῷ γὰρ ἐκ τοῦ οἴνου προσγινομένῳ
κρατοῦνται ῥαδίως. μεθύσκονται δὲ καὶ τοῖς ἀλόγοις
20 ζώοις ὕες μὲν σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες,
καὶ τὸ τῶν κοράκων καὶ τῶν κυνῶν γένος τὴν οἴνουτ-
ταν καλουμένην φαρόντα βοτάνην, πίθηκος δὲ καὶ
ἐλέφας πίνοντες οἶνον. διὸ καὶ τὰς θήρας ποιοῦνται
τῶν πιθήκων καὶ τῶν κοράκων μεθυσθέντων τῶν
25 μὲν οἴνω τῶν δὲ τῆ οἴνουύτη·

τὸ δ' ἐνδεδελεχῶς μεθύειν

(φησὶ Κρόβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ)

τίν' ἠδονὴν ἔχει c

ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,

30 ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχευ ἢ φύσις;

καὶ Ἄλεξις δὲ ἐν τῇ τοῦ Φρυγίου διασκευῆ φησὶν
εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραυπαλᾶν

παρεγίγνεθ' ἡμῖν, οὐδ' ἂν εἷς οἶνον ποτε
 προσίετο πλείω τοῦ μετρίου. νυνὶ δὲ τὴν
 τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης
 ἤξειν προχείρως τοὺς ἀκράτους πίνομεν.

f τὸν δὲ σαμαγόρειον οἶνον καλούμενον φησὶν ὁ Ἀρι- 5
 στοτέλης ἀπὸ τριῶν κοτυλῶν κερασθεισῶν μεθύσκειν
 ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἄνδρας.

35. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Δημόκριτος καὶ πῶν ἔφη,
 τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχοι, παρίτω. ἀκούσεται
 γὰρ κατὰ τὸν Εὐήνου

10

σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω ἐμοὶ δὲ τάδε.

ἔγὼ δ' ἐπεὶ παρεξέβην περὶ τῶν ἀρχαίων κρᾶσεων
 διαλεγόμενος, ἐπαναλήψομαι τὸν λόγον, τὰ ὑπὸ
 430 Ἀλκαίου τοῦ μελοποιουῦ λεχθέντα ἐπὶ νοῦν βαλλό-
 μενος. φησὶ γὰρ που οὗτος

15

ἔγχεε κίρνας ἓνα καὶ δύο.

ἐν τούτοις γὰρ τινες οὐ τὴν κρᾶσιν οἶονται λέγειν
 αὐτόν, ἀλλὰ σωφρονικὸν ὄντα καθ' ἓνα κύαθον
 ἄκρατον πίνειν, καὶ πάλιν κατὰ δύο. τοῦτο δὲ ὁ
 Ποντικὸς Χαμαιλέων ἐνδέδεκται τῆς Ἀλκαίου φιλο- 20
 νίας ἀπείρως ἔχων. κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ περι-
 στασιν πίνων ὁ ποιητῆς οὗτος εὐρίσκειται. χειμῶνος
 μὲν ἐν τούτοις

ὔει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ' ὄρανῳ μέγας
 χειμῶν, πεπάρασιν δ' ὑδάτων ῥοαί.

25

b κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τιθεῖς
 πῦρ, ἐν δὲ κίρνας οἶνον ἀφειδέως
 μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
 μαλθακὸν ἀμφι[βαλῶν] γνάφαλλον.

θέρους δέ

30

τέγγε πνεύμονας οἶνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλ-
 λεται·

ἀ δ' ὦρα χαλεπά, πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὸ καύ-
ματος.

τοῦ δὲ ἕαρος

ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπαίου ἐρχομένοιο.

5 καὶ προελθῶν

ἐν δὲ κίρνατε τῷ μελιαδέος ὅτι τάχιστα
κρατῆρα.

ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασι

οὐ χρὴ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπειν.

10

προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
ὦ Βυκχί. φάρμακον δ' ἄριστον,
οἶνον ἐνειακμένοις μεθύσθην.

ἐν δὲ ταῖς εὐφροσύναις

νῦν χρὴ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν

15

πώνην, ἐπειδὴ κἀτθανε Μυρσίλος.

καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησὶν

μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμ-
πέλω.

πῶς οὖν ἔμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος

20

εἶναι καὶ καθ' ἓνα καὶ δύο κνάθους πίνειν; αὐτὸ
γοῦν τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ
τοῖς οὕτως ἐκδεχομένοις. φησὶ γὰρ

πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ἀμμένομεν; δάκτυλος δ
ἄμερα.

25

κἀδδ' ἄειρε κυλίχλαις μεγάλαις αἰ τὰ ποικίλαις.
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχυε κίρναίς ἓνα καὶ δύο
πλέαις κακκεφαλαῖς· ἀ δ' ἑτέρα τὰν ἑτέραν κύλιξ
ὠθεῖτω.

30

ἓνα πρὸς δύο ῥητῶς κίρναται κελεύων.

36. ὁ δ' Ἀνακρέων ἐτι ζωρότερον, ἐν οἷς φησὶ
καθαροῇ δ' ἐν κελέβη πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχεῖσθω.

Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεῖ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκρά-
του. λέγει δὲ οὕτως

πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο

καὶ τρεῖς ἀκράτου.

Φερεκράτης δ' ἐν Κοριαννοῖ δύο ὕδατος πρὸς τέσσα-
ρας οἴνου; λέγων ὧδε

ἄποτ' ἔστ', ὧ Γλύκη.

B. ὕδαρῆ ἑνέχέ σοι; A. παντάπασι μὲν οὖν
ὕδωρ.

B. τί εἰργάσω; πῶς ὧ κατάρατε δ' ἐνέχεας; 10

Γ. δύο ὕδατος, ὧ μάμμη. B. τί δ' οἴνου; Γ. τέτ-
ταρας.

B. ἔρο' ἐς κόρακας βατράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ.

f Ἐφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας

οἴνου πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ 15

ὑδαρῆ. B. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.

A. οὕτως ἀκρατον, εἰπέ μοι, πῖει; τί φῆς;

37. Ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κομισάλῳ

πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις

μεγάλοις, ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι. 20

431 καὶ Ἀλεξίς ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ

τρεῖς φιλοτησίας ἐγὼ

μεστὰς προπίνων ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.

καὶ Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρῳ

μὰ τὸν Διόνυσον, ὃν σὺ κάπτεις ἴσον ἴσῳ. 25

Σώφιλος δ' ἐν Ἐγχειριδίῳ

συνεχῶς ἀκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ. πάλιν

τὴν μείζον' ἤτουν.

Ἄλεξίς Τοκιστῆ ἢ Καταψευδομένῳ

μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου 30

ὑδαρῆ. κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ. B. καλῶς.

Γ. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποδαπὸς ὁ βρόμιος, Τρύφη;

ΤΡ. θάσιος. Γ. ὅμοιον καὶ δίκαιον τοὺς ξένους
 πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.
 ἐν δὲ Ὑποβολιμαίῳ

ἀπνευστί τ' ἐκπιῶν

5 ὡς ἂν τις ἥδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

Μένανδρος Ἀδελφοῖς

ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα
 κνάθους, ἕως κατέσειε φιλοτιμούμενον.

κατασειεῖν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπι-
 10 νότων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς
 καρποὺς κατασειόντων. Ἄλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένη
 οὐ συμποσίαρχος ἦν γὰρ, ἀλλὰ δῆμιος,
 ὁ Χαιρέας κνάθους προπίνων εἴκοσιν.

35. Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἀὐλητρίδι

15 ἐπὶ κνάθους πίνῃ τις, ὧ Κρίτων, δέκα,
 ἀεὶ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον,
 πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ.
 ταῦτα σκόπει πρὸς σαντόν.

οὐκ ἀγλαφύρως δὲ Ἀύσανδρος ὁ Σπαρτιάτης, ὡς φη-
 20 σιν Ἠγήσανδρος ἐν ὑπομνήμασι, τὸν οἶνον ὑδαρῆ
 πωλούντων τῶν καπήλων ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κεκρα-
 μένου ἐκέλευσεν αὐτὸν πωλεῖν, ἵν' αὐτὸν ἀκρατέστε-
 ρον ὦνοῦντο. τὸ παραπλήσιον καὶ Ἄλεξις εἶρηκεν ἐν
 Αἰσώπῳ οὕτως

25 κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, ὧ Σόλων,
 ἐν ταῖς Ἀθήναις δεξιῶς θ' εὐρημένον.

Β. τὸ ποῖον; Α. ἐν τοῖς συμποσίοις οὐ πίνετε
 ἀκρατον. Β. οὐ γὰρ ῥάδιον. πωλοῦσι γὰρ
 ἐν ταῖς ἀμάξιαις εὐθέως κεκραμένον,
 30 οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὠνουμένων
 προνοοῦμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑμεῖς ἔχειν
 ἐκ κραιπάλης. τοῦτ' ἐσθ', ὀρᾶς, ἑλληρικὸς

πότος, μετρίοισι χρωμένους ποτηρίοις
λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς αὐτοὺς ἡδέως.

f τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος,
ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις· θάνατος μὲν οὖν.

39. 'πίνειν δ' εἰς μέθην (φησὶν ἐν ἕκτῳ Νόμῳ 5
Πλάτων) οὔτε ἄλλοθί που πρέπει, πλὴν ἐν ταῖς τοῦ
τὸν οἶνον δόντος θεοῦ ἑορταῖς, οὐδ' ἀσφαλές, οὔτ'
οὖν περὶ γάμους ἐσπουδακότα, ἐν οἷς ἔμφρονα εἶναι
πρέπει μάλιστα νύμφην καὶ νυμφίον, μεταβολὴν βίου
οὐ μικρὰν μεταλλάττοντας, ἅμα δὲ καὶ τὸ γεννώμε- 10
νον ὅπως ὅτι μάλιστα ἐξ ἔμφρόνων ἀεὶ γίγνηται.
432 σχεδὸν γὰρ ἄδηλον ὅποια νύξ ἢ φῶς αὐτὸ γεννήσει.
κὰν τῷ πρώτῳ δὲ τῶν Νόμων φησί· μέθης δὲ αὐτῆς
ὡσπερ Λυδοὶ χρωῶνται καὶ Πέρσαι καὶ Καρχηδόνιοι
καὶ Κελτοὶ καὶ Ἰβηρες καὶ Θραῖκες καὶ τὰ τοιαῦτα 15
γένη, καθάπερ ὑμεῖς, ὧ Λακεδαιμόνιοι, τὸ παράπαν
ἀπέχεσθε. Σκύθαι δὲ καὶ Θραῖκες ἀκράτῳ παντάπασι
χρωόμενοι, γυναικῆς τε καὶ πάντες αὐτοί, καὶ κατὰ
τῶν ἱματίων καταχεόμενοι, καλὸν καὶ εὐδαιμον ἐπι-
τήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Πέρσαι δὲ καὶ 20
b σφόδρα μὲν χρωῶνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς, ἃς
ὑμεῖς ἀποβάλλετε, ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων.'

40. ἐπινον οἱ πολλοὶ καὶ ἄλφιστα ἐπιβάλλοντες
τῷ οἴνῳ, ὡς ὁ Δελφὸς Ἠγήσανδρος φησὶν. Ἐπίνικος
ροῦν, Μνησιπτολέμου ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν 25
ἱστοριῶν, ἐν αἷς ἐγγράπτο ὡς Σέλευκος ἐπηλφίτωσε,
γράφων δράμα Μνησιπτόλεμον καὶ κωμῳδῶν αὐτὸν
καὶ περὶ τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρωόμενος φωναῖς,
ἐποίησε λέγοντα

ἐπαλφίτοῦντα τοῦ θέρους ποτὲ

30

c ἰδὼν Σέλευκον ἡδέως τὸν βασιλέα,
ἔγραψα καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι

κἄν τὸ τυχὸν ἢ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές,
 σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ μὴ ποιεῖν.
 γέροντα θάσιον τόν τε γῆς ἀπ' ἀτιδίδος
 ἔσμὸν μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκύν,
 5 συγκυροκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
 Δήμητρος ἀκτῆ πᾶν γεφυρώσας ὑγρόν,
 κατησίμωσε πῶμα καύματος λύσιν.

ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἄν Θηράσι ταῖς νήσοις ἐπιπάττον-
 τας λέκιθον ἀντὶ ἀλφίτου πίνειν, καὶ λέγεσθαι ταύ- d
 10 την τὴν πόσιν καλλίονα τῆς ἕξ ἀλφίτων.

41. προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμπο-
 σίοις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν, οὐδὲ φιλο-
 τησίας διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ
 δὲ ταῦτα Κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις
 15 καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν,
 πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρου κύλικα,
 μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
 μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλω θιάσου . . . e
 ἄγγε' ἅ λυθὴ χεῖρ εὖρ' ἀσιατογενῆς
 20 καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
 ἔξονομακλήδην ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.
 εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
 εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον
 τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀγλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
 25 λῆστις δ' ἐκτῆκει μνημοσύνην πραπίδων·
 νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν f
 ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.
 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,
 ὥστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἐλπίδα πάντα ἄγειν,
 30 εἰς τε φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα.
 τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
 γνώμη τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης

433 πρὸς θ' ὕπνον ἤροσται, τὸν καμάτων λιμένα,
 πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θυητοῖς ὑγίειαν,
 καὶ τὴν εὐσεβίης γείτονα σωφροσύνην.

ἔξῃς τε πάλιν φησὶν

αἶ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παρα- 5
 χοῆμα

τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

ἢ Λακεδαιμονίων δὲ δίκαιθ' ὀμαλῶς διάκειται,

b ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν

καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος 10

ἡμέρα οἰνώσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

42. φίλοινοσ δὲ ἔστιν ὁ πρὸς οἶνον ἔτοιμοσ. φι-
 λοπότησ δὲ ὁ πρὸς πότουσ. κωθωνιστήσ δὲ ὁ μέχρι
 μέθησ. πλεῖστον δὲ ἔπτε τῶν μὲν ἡρώων Νέστωρ ὁ
 τριγέρον. φανερωῶσ γὰρ αὐτὸσ προσέκειτο τῶν ἄλλων 15
 μᾶλλον τῷ οἴνω, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονοσ αὐτοῦ, ὃν ὡσ
 πολυπότην ἐπιπλήσσει ὁ Ἀχιλλεύσ. ὁ δὲ Νέστωρ καὶ
 c τῆσ μεγίστησ μάχησ ἐνεσθηκυίασ οὐκ ἀπέχεται καὶ τοῦ
 πίνειν. φησὶ γοῦν Ὅμηροσ

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχῆ, πίνοντά περ ἔμπησ. 20
 καὶ μόνου δὲ τούτου τῶν ἡρώων τὸ ποτήριον ἡρομή-
 νευκεν, ὡσ τὴν Ἀχιλλέωσ ἀσπίδα. ἐστρατεύετο γὰρ
 μετ' αὐτοῦ. καθάπερ καὶ τῆσ ἀσπίδοσ ἐκείνησ, ἧσ
 φησὶν ὁ Ἐκτωρ καὶ μέχρι οὐρανοῦ ἤκειν τὸ κλέοσ.
 οὐκ ἂν ἀμάροτι δὲ τισ καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ λέγων 25
 φιάλην Ἄρεωσ κατὰ τὸν Ἀντιφάνουσ Καινέα, ἐν ᾧ
 λέγεται οὕτωσ

εἰ τῆ δῆλοσ φιάλην Ἄρεωσ,

κατὰ Τιμόθεου, ξυστόν τε βέλοσ.

d ἀλλὰ μὲν καὶ διὰ τὴν φιλοποσίαν ὁ Νέστωρ καὶ παρ' 30
 Ἀχιλλέωσ λαμβάνει δῶρον φιάλην ἐν τῷ ἐπὶ Πατρό-
 κλωσ ἐπιτελουμένῳ ἀγῶνι, οὐχ ὅτι καὶ οὐχὶ τῷ νικη-

θέντι ἔδωκε δέπας ὁ Ἀχιλλεύς. τοῖς γὰρ φιλοπόταις οὐ παρέπεται τὸ νικᾶν διὰ τὸ ῥάθυμον ἢ ὅτι διὰ δίψαν μάλιστα λείπονται οἱ πύκται, διὰ τὸ βαρεῖσθαι τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες. ὁ δὲ Εὐμηλος λαμβάνει θώρακα, δραμῶν ἄθλον ἐπισφαλῶς καὶ ἀμυγθεῖς, ἀσφαλείας ὄπλον.

43. τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον. ο διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητῆς ἔφη, τὸ πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον. τὸ δίψος γὰρ πᾶσιν 10 ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύσεως. διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησί

διψῶντι γὰρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς.

καὶ ὁ Ἀρχίλοχος

15 μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὡς ἐρέω.

καὶ τῶν τραγικῶν δέ τις ἔφη

ἰσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου.

καὶ Ἀνακρέων

20 φίλη γὰρ εἶ ξένοις·

ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

καὶ Ξενοφῶν δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς Παιδείας ποιεῖ τὸν Κῦρον τάδε λέγοντα ἔγὼ ὑμῖν διψῶ χαρίσασθαι. Πλάτων δ' ἐν τῇ Πολιτείᾳ ὅταν οἴμαι δημοκρατου- 25 μένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχῃ, καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου μεθύσθῃ.

44. ἔπινε δὲ καὶ Πρωτέας ὁ Μακεδῶν πλεῖστον, 43-4 ὡς φησιν Ἐφίππος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ 30 Ἡφαιστίωνος ταφῆς· καὶ εὐρώστῳ τῷ σώματι διῆγε, καίτοι τῷ πιεῖν ἐγγεγυμνασμένος ὦν. Ἀλέξανδρος γοῦν αἰτήσας ποτὲ ποτήριον δίχουν καὶ πιῶν προῦπιε

τῷ Πρωτέᾳ. καὶ ὅς λαβὼν καὶ πολλὰ ὑμνήσας τὸν βασιλέα ἔπιεν ὡς ὑπὸ πάντων κροταλισθῆναι. καὶ μετ' ὀλίγον τὸ αὐτὸ ποτήριον αἰτήσας ὁ Πρωτέας καὶ πάλιν πινὼν προὔπιε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος
 b λαβὼν ἔσπασε μὲν γενναίως, οὐ μὴν ὑπήνεγκεν, ἀλλ' 5
 ἀπέκλινεν ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον, ἀφείς τῶν χειρῶν τὸ ποτήριον. καὶ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε, τοῦ Διουύσου, φησί, μηνίσαντος αὐτῷ, διότι τὴν πατριίδα αὐτοῦ τὰς Θήβας ἐπολιόρησεν. ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλεῖστον, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς 10
 κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν ταῖς ἐφημερίσιν αὐτοῦ, ἃς ἀνέγραψαν Εὐ- μένης τε ὁ Καρδιανὸς καὶ Διόδωτος ὁ Ἐρυθραῖος. Μένανδρος δ' ἐν Κόλακί φησι

c κοτύλας χωροῦν δέκα 15
 ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδν χρυσοῦν, Στρουθία, τρις ἐξέπιον εἰς ὧν. Β. Ἀλεξάνδρου πλεόν τοῦ βασιλέως πέπωκας. Α. οὐκ ἔλαττον οὔ, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. Β. μέγα γε.

Νικοβούλη δὲ ἢ ὁ ἀναθεὶς ταύτῃ τὰ συγγράμματα 20
 φησὶν ὅτι παρὰ Μηδεῖῳ τῷ Θεσσαλῷ δειπνῶν ὁ Ἀλέξανδρος εἰκοσιν οὔσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσι προὔπιε, παρὰ πάντων τὰ ἴσα λαμβάνων, καὶ ἀναστὰς τοῦ συμποσίου μετ' οὐ πολὺ ἀνεπαύετο. Καλλισθένους δὲ
 d ὁ σοφιστῆς, ὡς Λυγκεὺς ὁ Σάμιός φησὶν ἐν τοῖς ἀπο- 25
 μνημονεύμασι καὶ Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης ἐν ταῖς ἱστορίαις, ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου τῆς τοῦ ἀκράτου κύλικος εἰς αὐτὸν ἐλθούσης, ὡς διωθεῖτο, εἰπόντος τινὸς αὐτῷ, διὰ τί οὐ πίνεις; οὐδὲν δέομαι, ἔφη, Ἀλεξάνδρου πινὼν τοῦ Ἀσκληπιοῦ δεῖσθαι. 30

45. Δαρκεῖος δὲ ὁ τοὺς μάγους ἀνελὼν ἐπιγεγραμμένον εἶχεν ἐπὶ τοῦ μνήματος ἡ δ υ ν ἄ μ η ν καὶ οἱ -

νον πίνειν πολὺν καὶ τοῦτον φέρειν καλῶς.
 Κτησίας δὲ παρ' Ἴνδοις φησὶν οὐκ εἶναι τῷ βασιλεῖ ο
 μεθυσθῆναι. παρὰ δὲ Πέρσαις τῷ βασιλεῖ ἐφίεται
 μεθύσκεσθαι μιᾷ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ θύουσι τῷ Μίθρῳ.
 5 γράφει δὲ οὕτως περὶ τούτου Δοῦρις ἐν τῇ ἐβδόμῃ
 τῶν ἱστοριῶν ἐν μόνῃ τῶν ἑορτῶν τῶν ἀγομένων
 ὑπὸ Περσῶν τῷ Μίθρῳ βασιλεὺς μεθύσκεται καὶ τὸ
 περσικὸν ὀρχεῖται· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς κατὰ τὴν
 Ἰσταν, ἀλλὰ πάντες ἀπέχονται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύ-
 10 τὴν τῆς ὀρχήσεως. Πέρσαι γὰρ ὥσπερ ἰππεύειν οὔτω
 καὶ ὀρχεῖσθαι μανθάνουσι· καὶ νομίζουσι τὴν ἐκ τῆς
 ἐργασίας ταύτης κίνησιν ἐμμελῆ τινὰ λαμβάνειν f
 γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος ῥώμης· εἰς τοσοῦ-
 του δὲ Ἀλέξανδρος ἐμέθυεν, ὥς φησι Καρύστιος
 15 ὁ Περγαμηνὸς ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν, ὥς καὶ ἐπὶ
 ὄνων ἄρματος κωμάζειν. ἐποίουν δὲ τοῦτο, φησί, καὶ
 οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς. μήποτε οὖν διὰ τοῦτο οὐδὲ
 πρὸς τὰ ἀφροδίσια εἶχεν ὀρμὴν. ἐξυδαροῦσθαι γὰρ
 φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι
 20 τῶν τοιούτων τὴν γονήν. Ἰερώνυμος τε ἐν ταῖς Ἐπι-
 στολαῖς Θεόφραστον φησι λέγειν ὅτι Ἀλέξανδρος οὐκ 435
 εὖ διέκειτο πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Ὀλυμπιάδος γοῦν
 καὶ παρανακλινάσης αὐτῷ Καλλιξέναν τὴν θετταλὴν
 ἑταῖραν περικαλλεστάτην οὔσαν, συνειδότος τοῦτο
 25 καὶ τοῦ Φιλίππου (εὐλαβοῦντο γὰρ μὴ γύνυις εἶη)
 πολλάκις ἤτει αὐτὴ τὸν Ἀλέξανδρον συγγενέσθαι.

46. καὶ Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ φιλο-
 πότης ἦν, ὥς ἱστορεῖ Θεόπομπος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκο-
 στῇ τῶν ἱστοριῶν. κὰν ἄλλῳ δὲ μέρει τῆς ἱστορίας b
 30 γράφει Φίλιππος ἦν τὰ μὲν φύσει μανικὸς καὶ προ-
 πετής ἐπὶ τῶν κινδύνων, τὰ δὲ διὰ μέθην. ἦν γὰρ
 πολυπότης καὶ πολλάκις μεθύων ἐξεβοήθει· ἐν δὲ

τῇ τρίτῃ καὶ πεντηκοστῇ περὶ τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ γε-
 νομένων εἰπὼν καὶ ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε τοὺς πα-
 ραγενομένους τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις, φησὶν ὁ δὲ
 Φίλιππος ἀποχωρησάντων ἐκείνων εὐθέως μετε-
 πέμπει τινὰς τῶν ἑταίρων, καλεῖν τ' ἐκέλευε τὰς 5
 ἀνλητρίδας καὶ Ἀριστόνικον τὸν κιθαρωδὸν καὶ Δω-
 ρίωνα τὸν ἀνλητὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς εἰθισμένους
 αὐτῷ συμπίνειν. περιήγετο γὰρ πανταχοῦ τοὺς τοι-
 ούτους ὁ Φίλιππος, καὶ κατασκευασάμενος ἦν ὄργανα 10
 πολλὰ συμποσίου καὶ συνουσίας. ὦν γὰρ φιλοπότης
 καὶ τὸν τρόπον ἀκόλαστος καὶ βωμολόχους εἶχε περὶ
 αὐτὸν συχνούς, καὶ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ὄντων
 καὶ τῶν τὰ γελοῖα λεγόντων. πῶν δὲ τὴν νύκτα πᾶ-
 σαν καὶ μεθύσθεις πολὺ καὶ πατάξας, ἀφείς ἅπαντας
 τοὺς ἄλλους ἀπαλλάττεσθαι, ἤδη πρὸς ἡμέραν ἐκώ- 15
 μαξεν ὡς τοὺς πρέσβεις τοὺς τῶν Ἀθηναίων. Κα-
 ρύστιος δὲ ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν ὅτε (φησὶ)
 μεθύειν προηρεῖτο Φίλιππος, τοῦτ' ἔλεγε, χρὴ πίνειν,
 Ἀντίπατρος γὰρ ἱκανὸς ἔστι νήφων. κυβεύοντος δέ
 ποτε αὐτοῦ καὶ τινος ἀγγείλαντος ὡς Ἀντίπατρος 20
 πάρεστι, διαπορήσας ὤσεν ὑπὸ τὴν κλίνην τὸν ἄβακα.

47. Φιλοπότης δὲ καὶ μεθύσους καταλέγει Θεό-
 πομπος, Διονύσιον τὸν νεώτερον Σικελίας τύραννον,
 ὃν καὶ τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ οἴνου διαφθαρῆναι. Ἀρι-
 στοτέλης δ' ἐν τῇ Συρακοσίων πολιτείᾳ καὶ συνεχῶς 25
 φησὶν αὐτὸν ἔσθ' ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενήκοντα μεθύ-
 ει· διὸ καὶ ἀμβλυώτερον γενέσθαι τὰς ὄψεις.
 Θεόφραστος δὲ φησὶ καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ τοὺς
 κολακεύοντας τὴν τυραννίδα προσποιεῖσθαι μὴ βλέ-
 πειν καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου χειραγωγεῖσθαι, 30
 καὶ μήτε τὰ παρατιθέμενα τῶν ἐδεσμάτων μήτε τὰς
 κύλικας ὄραν. διὸ κληθῆναι Διονυσοκόλακας. ἔπινε

δὲ πλειῶστεν καὶ Νυσαῖος ὁ τυραννήσας Συρακοσίων
 καὶ Ἀπολλοκράτης· Διονυσίου δὲ τοῦ προτέρου οὐ- f
 τοι υἱοί, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ τετραρακοστῇ
 καὶ τῇ ἐξῆς τῶν ἱστοριῶν. γράφει δὲ οὕτως περὶ τοῦ
 5 Νυσαίου Ἐνυσαῖος ὁ τυραννήσας ὑστερον Συρακο-
 σίων, ὡς περὶ ἐπὶ θανάτῳ συνειλημμένος καὶ προει-
 δὼς ὅτι μῆνας ὀλίγους ἤμελλε βιώσεσθαι, γαστριζό-
 μενος καὶ μεθύων διῆγεν· ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἐνάτῃ
 φησὶν Ἀπολλοκράτης ὁ Διονυσίου τοῦ τυράννου
 10 υἱὸς ἀκόλαστος ἦν καὶ φιλοπότης· καὶ τῶν κολα- 436
 κευόντων τινὲς αὐτὸν παρεσκεύαζον ὡς ἐνι μάλιστα
 ἀλλοτριώτατα πρὸς τὸν πατέρα διακεῖσθαι· καὶ Ἰπ-
 παρίνου δὲ τὸν τοῦ Διονυσίου φησὶν ὑπὸ μέθης πα-
 ροινοῦντα ἀποσφαγῆναι. περὶ δὲ τοῦ Νυσαίου καὶ
 15 τάδε γράφει Ἐνυσαῖος, ὁ Διονυσίου τοῦ προτέρου
 υἱός, κύριος τῶν ἐν Συρακούσαις γενόμενος πραγ-
 μάτων κατεσκευάσατο τέθριππον καὶ τὴν ἐσθῆτα
 τὴν ποικίλην ἀνέλαβεν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὀψοφαγίαν
 καὶ τὴν οἰνοφλυγίαν καὶ τὴν τῶν παίδων καὶ τὴν b
 20 τῶν γυναικῶν ὕβριν καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὅσα συν-
 τελεῖν τούτοις πέφυκε καὶ τὴν δίαιταν διῆγεν
 οὕτως· ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ πέμπτῃ ὁ αὐτὸς
 περὶ Τιμολάου λέγων τοῦ Θηβαίου φησὶν οὐκ
 ὀλίγων γὰρ ἤδη γενομένων ἀσελγῶν περὶ τὸν
 25 βίον τὸν καθ' ἡμέραν καὶ τοὺς πότους οὐδένα νο-
 μιζῶ τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις ὄντων οὔτ' ἀκρατέστε-
 ρον οὔτε λιχνότερον οὔτε δοῦλον γεγονέναι μᾶλλον
 τῶν ἡδονῶν εἰ μὴ, ὡς περὶ εἶπον, Τιμόλαον· ἐν δὲ
 τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ περὶ Χαριδήμου τοῦ Ὀρειτοῦ
 30 διηγούμενος, ὃν Ἀθηναῖοι πολίτην ἐπονήσαντο, φησί c
 τὴν τε γὰρ δίαιταν ἐωρᾶτο τὴν καθ' ἡμέραν ἀσελγῆ
 καὶ τοιαύτην ποιούμενος ὥστε πίνειν καὶ μεθύειν

αεί, καὶ γυναῖκας ἐλευθέρως ἐτόλμα διαφθεῖρειν, καὶ εἰς τοσοῦτον προῆλθεν ἀκρασίας, ὥστε μειράκιόν τι παρὰ τῆς βουλῆς τῆς τῶν Ὀλυνθίων αἰτεῖν ἐπεχείρησεν, ὃ τὴν μὲν ὄψιν ἦν εὐεიდὲς καὶ χάριεν, ἐτύγχανε δὲ μετὰ Δέροδου τοῦ Μακεδόνοιο ἀλχμάλωτον 5 γεγεννημένον.

48. ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀρκαδίων (ἄδηλον δ' εἰ ὁ Φιλίππῳ διεχθρεύσας), ὡς τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων 10

τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος
 ἄστεος ὠρθῶσαν τὰδε παρ' ἀτραπιτῶ
 υἱῆς Δόρκων καὶ Χαρμύλος. ἔφθιτο δ' ὠνήρ,
 ἄνθρωπ', εὐχανθεῖς ζωροποτῶν κύλικας.

Ἐρασίξενον δὲ τινα πεπωκέναι πλεῖστόν φησι τὸ ἐπ' 15 αὐτῷ ἐπίγραμμα

ο τὸν βαθὺν οἰνοπότην Ἐρασίξενον ἢ δις ἐφεξῆς ἀκρήτου προποθεῖς ὄχρετ' ἔχουσα κύλιξ.
 ἔνιπε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀλκέτας ὁ Μακεδῶν, ὡς φησιν Ἄριστος ὁ Σαλαμίνιος, καὶ Διότιμος ὁ Ἀθηναῖος. 20 οὗτος δὲ καὶ χώνη ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενος γὰρ τῷ στόματι χώνην ἀπαύστως ἔπινεν ἐπιχεομένου οἴνου, ὅθεν καὶ χώνη ἐπεκλήθη, ὡς φησι Πολέμων. Κλεομένης δ' ὁ Λακεδαιμόνιος ὅτι καὶ ἀκρατοπότης ἦν προεῖρηται· ὅτι δὲ διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ μαχαίρα 25 κατέτεμεν Ἡρόδοτος ἰστόρησε. καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ ποιητὴς φιλοπότης ἦν, ὡς προεῖπον. Βάτων δ' ὁ Σινοπεὺς ἐν τοῖς περὶ Ἴωνος τοῦ ποιητοῦ φιλοπότην φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρωτικώτατον τὸν Ἴωνα. καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς ἐλεγείοις ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης 30 τῆς Κορινθίας, Τελέου δὲ θυγατρὸς, ἧς καὶ Περικλέα τὸν ὀλύμπιον ἐρᾶν φησὶ Τηλεκλειδῆς ἐν Ἡσιό-

δοις. Ξέναρχος δ' ὁ Ῥόδιος διὰ τὴν πολυποσίαν με-
 τρητῆς ἐπεκαλεῖτο· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Εὐφορίων
 ὁ ἐποποιὸς ἐν Χιλιάσι.

49. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξαν-
 5 δρον ἱστορίαις περὶ Καλάνου εἰπὼν τοῦ Ἰνδοῦ φιλο- 437
 σόφου ὅτι ῥίψας ἑαυτὸν εἰς πυρὰν νενημένην ἀπέ-
 θανε, φησὶν ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ διέθηκεν
 Ἀλέξανδρος γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ μουσικὸν ἐγκωμίων.
 ἔθηκε δὲ (φησὶ) καὶ διὰ τὴν φιλοινίαν τῶν Ἰνδῶν
 10 καὶ ἀκρατοποσίας ἀγῶνα. καὶ ἦν ἄθλον τῷ μὲν πρώ-
 τῷ τάλαντον, τῷ δὲ δευτέρῳ τριάκοντα μναῖ, καὶ τῷ
 τρίτῳ δέκα. τῶν οὖν πiónτων τὸν οἶνον παραχρηῖμα
 μὲν ἐτελεύτησαν ὑπὸ τοῦ ψύχους τριάκοντα καὶ
 πέντε, μικρὸν δὲ διαλιπόντες ἐν ταῖς σκηναῖς ἕξ. ὁ δὲ
 15 πλείστον πίων καὶ νικήσας ἔπιε μὲν ἀκράτου χόας b
 τέσσαρας καὶ τὸ τάλαντον ἔλαβεν, ἐβίωσε δὲ ἡμέρας
 τέσσαρας, ἐκαλεῖτο δὲ Πρόμαχος. Τίμαιος δὲ φησὶν
 ὡς Διονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ τῷ
 πρώτῳ ἐκπιόντι χόα ἄθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν·
 20 καὶ ὅτι πρῶτος ἔξέπιε Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος, καὶ
 λαβὼν τὸν χρυσοῦν στέφανον καὶ ἀναλύων τῷ Ἐρμῇ
 τῷ ἰδρυμένῳ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἐπέθηκεν, ᾧπερ εἰώθει
 καὶ τοὺς ἀνθινοὺς ἐκάστοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους,
 ἐσπέρας ἀπαλλασσόμενος ὡς αὐτόν. καὶ ἐπὶ τούτῳ
 25 ἐθαυμάσθη. τὴν δὲ τῶν χοῶν ἑορτὴν τὴν Ἀθήνησιν
 ἐπιτελουμένην Φανόδημός φησι [κτίσαι] Δημοφῶντα c
 τὸν βασιλέα βουλόμενον ὑποδέξασθαι παραγενόμενον
 τὸν Ὀρέστην Ἀθήναζε. πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ οὐ θέλων
 αὐτὸν προσιέναι οὐδ' ὁμόσπουδον γενέσθαι μήπω
 30 δικασθέντα, ἐκέλευσε συγκλεισθῆναί τε τὰ ἱερὰ καὶ
 χόα οἴνου ἐκάστῳ παρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι
 εἰπὼν ἄθλον δοθήσεσθαι πλακοῦντα. παρήγγειλέ τε

καὶ τοῦ πότου παυσαμένους τοὺς μὲν στεφάνους οἷς
 ἐστεφάνωντο πρὸς τὰ ἱερὰ μὴ τιθέναι, διὰ τὸ ὁμο-
 d ρόφους γενέσθαι τῷ Ὁρέστη, περὶ δὲ τὸν χόα τὸν
 ἑαυτοῦ ἕκαστον περιθεῖναι καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀποφέρειν
 τοὺς στεφάνους πρὸς τὸ ἐν Λίμναις τέμενος, ἔπειτα 5
 θύειν ἐν τῷ ἱερῷ τὰ ἐπίλοιπα. καὶ ἕκτοτε τὴν ἑορτὴν
 κληθῆναι χόας. τῇ δὲ ἑορτῇ τῶν χοῶν ἔθος ἐστὶν
 Ἀθήνησι πέμπεσθαι δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς
 σοφισταῖς, οἵπερ καὶ αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξένια
 τοὺς γνωρίμους, ὥς φησιν Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς 10
 ἐν δράματι Κωμασταῖς οὕτως

σοφιστιᾶς, κάκιστε, καὶ χοῶν δέει

e τῶν μισθοδώρων, σῦκα δειπνῶν ἐν τρυφῇ.

50. Ἀντίγονος δὲ ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ τοῦ
 Διονυσίου βίου τοῦ Ἡρακλεώτου τοῦ ἐπικληθέντος 15
 Μεταθεμένου φησὶ τὸν Διονύσιον τοῖς οἰκέταις συν-
 εορτάζοντα ἐν τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ καὶ μὴ δυνάμενον
 διὰ γῆρας χρῆσθαι ἢ παρειλήφεσαν ἑταίρα ὑποστρέ-
 φαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας

οὐ δύναμαι ταχύσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος. 20

ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου, ὥς φησι Νικίας ὁ Νι-
 καεὺς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκμανῆς
 f καὶ πρὸς τὰς δημοσίας εἰσῆει παιδίσκας ἀδιαφόρως.
 καὶ ποτε πορευόμενος μετὰ τινων γνωρίμων ὥς ἐγέ-
 νετο κατὰ τὸ παιδισκεῖον, εἰς ὃ τῇ προτεραῖα παρε- 25
 ληλυθὼς ὤφειλε χαλκοῦς ἕξ ἔχων τότε κατὰ τύχην
 ἐκτείνας τὴν χεῖρα πάντων ὁρώντων ἀπεδίδου. Ἀνά-
 χαρσις δ' ὁ Σκύθης, παρὰ Περιάνδρῳ τεθέντος ἄθλου
 περὶ τοῦ πίνειν, ἤτησε τὸ νικητήριον πρῶτος με-
 43S θυσθεῖς τῶν συμπαρόντων, ὥς ὄντος τέλους τούτου 30
 καὶ τῆς ἐν τῷ πότῳ νίκης ὥσπερ καὶ τῆς ἐν τῷ τρέ-
 χειν. Λακύνδης δὲ καὶ Τίμων οἱ φιλόσοφοι κληθέντες

πρός τινα τῶν γνωρίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας, καὶ βουλό-
 μνοι συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν, ἔπεινον προ-
 θυμότερον. τῇ μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ Λακύ-
 δης ἀπῆει πρότερος ἐπιπολάσαντος αὐτῷ τοῦ ποτοῦ.
 5 καὶ ὁ Τίμων ὁρῶν αὐτὸν ἀπιόντα ἔφη

ἤράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Ἐκτορα δῖον.
 τῇ δ' ὑστεραία προαπιόντος τοῦ Τίμωνος, διὰ τὸ μὴ
 δυνηθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα, ὁ
 Λακύδης ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε

10 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσι.

51. Μυκερίνον δὲ τὸν Αἰγύπτιον ὁ Ἡρόδοτος
 ἱστορεῖ διὰ τῆς δευτέρας ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάν-
 τεων ὅτι ὀλιγοχρόνιος ἔστι, λύχνα ποιησάμενον πολλὰ
 ὁπότε γένοιτο νύξ, πίνειν καὶ εὐπαθεῖν οὔτε ἡμέρας
 15 οὔτε νυκτὸς ἀνιέντα· καὶ εἰς τὰ ἔλαια δὲ καὶ τὰ ἄλσεια
 νεμόμενον, ἔτι δὲ ὅπου πύθειτο ἠβητήρια εἶναι, με-
 θυσκεσθαι. καὶ Ἄριστον δὲ τὸν καὶ αὐτὸν Αἰγυπτίων
 βασιλέα Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησί. Ἐρμείας
 δ' ὁ Μηθυμναῖος ἐν τρίτῃ Σικελικῶν φιλοπότην φησὶ c
 20 γενέσθαι Νικοτέλη τὸν Κορίνθιον. Φανίας δὲ ὁ Ἐρέ-
 σιος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ
 τιμωρίας Σκόπαν φησὶ τὸν Κρέοντος μὲν υἱόν, Σκόπα
 δὲ τοῦ παλαιοῦ υἱοῦν, φιλοποτοῦντα διατελέσαι καὶ
 τὴν ἐπάνοδον τὴν ἀπὸ τῶν συμποσίων ποιεῖσθαι ἐπὶ
 25 θρόνου καθήμενον, καὶ ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον
 οὕτως οἴκαδε ἀπιέναι. Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἔκτῃ τῶν
 ἱστοριῶν Ἀντίοχόν φησὶ τὸν βασιλέα φίλοινον γενό-
 μενον μεθύσκεσθαι τε καὶ κοιμᾶσθαι ἐπὶ πλέον, εἰθ' d
 30 ἐσπέρας πάλιν ἀφυπνιζόμενον ἐπιπίνειν. ἐχρημάτιζέ
 τε, φησί, νήφων μὲν βραχέα τελέως, μεθύων δὲ τὰ
 πολλά. διὸ περὶ αὐτὸν δύο ἦσαν οἱ διοικοῦντες τὴν
 βασιλείαν, Ἄριστος καὶ Θεμίσων, Κύπριοι μὲν γέ-

ιος καὶ ἀδελφοί, ἐρώμενοι δὲ ἀμφοτέροισι τοῦ Ἀντιόχου.

52. πολυπότης δὲ ἦν καὶ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ὁ κληθεὶς ἐπιφανῆς, ὁ ὀμηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ Πτολεμαῖος ὁ εὐεργέτης ἐν τῷ πρώτῳ τῶν 5
 ο ὑπομνημάτων κἀν τῷ πέμπτῳ, φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς κεντρικοὺς κώμους καὶ μέσας τραπέντας πολλὰ ἀναλίσκιν. καὶ τὰ περιλειπούμενα δὲ τῶν χρημάτων μεθ' ἡμῶν κωμάζων ὅτε μὲν ἐξέχει, ἄλλοτε δὲ ἐν ταῖς δημοταῖς ὁδοῖς ἱστάμενος ἔλεγε, τίς ἢ τύχη δίδωσι λαβεῖν. καὶ ῥίψας τὸ ἀργύριον ὥχεται. πολλὰ κίς δὲ καὶ πλεκτὸν στέφανον ῥόδων ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ χρυσοῦφῃ τήβενναν φορῶν μόνος ἐρέμβετο, λίθους ὑπὸ μάλης ἔχων, οἷς ἔβαλλε τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ἀκολουθῶντας αὐτῷ. ἐλούετό τε καὶ εἰς τοὺς 15
 f κοινούς λουτρίνας μύροις ἀλειφόμενος. ὅτε καί ποτε συνιδῶν τε αὐτὸν ἰδιώτης ἔφη, μακάριος εἶ, ὦ βασιλεῦ, πολυεὲς ὄξεις. καὶ ὅς ἤσθεις, ἐγὼ σε, φησὶν, ὑπέροκρον-ούτου ποιήσω. καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὑδρίσῃν ὑπὲρ δύο χόας ἔχουσαν πα- 20
 χέος μύρου καταχυθῆναι ἐκέλευσεν, ὡς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀγοραιοτέρων εἰς τὸ ἐκχυθῆναι συγκυλισθῆναι. ὀλίσθου τε γενομένου ὑπὸς τε ὁ Ἀντίοχος ἔπεσε καχάζων καὶ οἱ πλείους τῶν λουομένων τὸ αὐτὸ 439 ἔπασχον. Πολύβιος δ' ἐ τῇ ἕκτη καὶ εἰκοστῇ τῶν 25
 ἱστοριῶν καλεῖ αὐτὸν ἐπιφανῆ, καὶ οὐκ ἐπιφανῆ, διὰ τὰς πράξεις. οὐ μόνον ἄρ' μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων κατέβαινε εἰς ὁμίλη, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων ξένων καὶ τι, εὐτελεστάτων συνέπιπεν. εἰ δὲ καὶ τῶν νεωτέρων φησὶ, συναίσθητό 30
 τινος εὐωχουμένου ὅπουδῆποτε παρῆν μετὰ κεραιμίου καὶ συμφωνίας, ὥστε τοὺς πηλοὺς διὰ τὸ πα-

ράδοξον ἀνισταμένους φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀποβαλὼν τήβενναν ἀναλαβὼν ἔ περιήει τὴν ἀγορὰν.

53. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς Πολύβιος φησι συντελοῦντα αὐτὸν ἐν τῇ Ἀντιχείᾳ ἀγῶνας συγκαλέσαι πάντας Ἑλληνας καὶ τῶν φυλομένων τοὺς πολλοὺς ἐπὶ τὴν θείαν. καὶ κείστων παρὰ γινομένων ἐν τοῖς γυμνασίοις πάντας ἐκ χρυσῶν ὀλκείων ἤλειψε κροκίνῳ μύρω καὶ κινικωμίνῳ καὶ κερδίνῳ καὶ ἀμαρακίνῳ καὶ ἰρίνῳ. καὶ συγκαλῶν αὐτοὺς εἰς εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα ποτὲ δὲ χίλια πεντακόσια συνεπλήρου μετὰ πολυτελεστάτης κατασκευῆς. καὶ ὁ χειρισμὸς τῆς διακονίας δι' αὐτοῦ ἐγένετο. κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς μὲν εἰσῆγεν οὓς δ' ἀνέκλινεν. καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς τὰς παραθέσεις εἰσφέροντας αὐτῶν εἰσῆγεν. καὶ περιπορευόμενος οὗ μὲν προσεκάθειεν οὗ δὲ προσανέπιπτε. καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμὸν ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον ἀνεπήδ καὶ μεταρίστατο, καὶ περιήει τὸν πότον προπόσῃ λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις. ἅμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων, καὶ ὑπὸ τῶν μίμων εἰσφέρετο ὄλος συγκεκαλυμμένος καὶ ἐτίθετο εἰς τὴν γῆν ὡς εἷς ὢν τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφωνίας προκαλουμένης ὁ βασιλεὺς ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο καὶ προσέπαιξε τοῖς μίμοις, ὥστε πάντας εἰσχύνεσθαι τοιαῦτα ἀπεργάζεται τοὺς ταλαιπώρους ἢ πρὸς τῇ ἐσθῆ ἀπαιδεισία. φιλοπότης δ' ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος πατρὸς Ἀντίοχος ἐν Μηδίᾳ πρὸς Ἀρσάκην πολεμήσας. ἡ ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεινώνης ἐν τῇ ἐκκαίδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν. ἀναρεθέντος γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θάπτοντα αὐτὸν λέγειν ἔσφηλέ σε Ἀντίοχος θράσος καὶ μέθη. ἤλπιζες γὰρ

ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσάκου βασιλείαν ἐκπιεῖν.

54. Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν Ῥωμαῖοι καθείλον, ὡς ἰστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ εἰκοστῇ, παρελθὼν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γάμους, πεντήκοντα μὲν ἔτη γεγυνώς, καὶ δύο τὰ μέ- 5
 ριστα τῶν ἔργων ἀνελιφώς, τὴν τε τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν, ὡς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ τὸν πρὸς
 f Ῥωμαίους πόλεμον. ἐρασθεῖς γοῦν παρθένου Χαλ-
 κιδικῆς, κατὰ τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν ἐφιλοτιμήσατο
 γῆμαι αὐτὴν οἰνοπότης ὢν καὶ μέθαις χαίρων. ἦν δ' 10
 αὕτη Κλεοπολέμου μὲν θυγάτηρ ἐνὸς τῶν ἐπιφανῶν,
 κάλλει δὲ πάσας ὑπερβάλλουσα. καὶ τοὺς γάμους
 συνετελῶν ἐν τῇ Χαλκίδι, αὐτόθι διέτριψε τὸν χει-
 μῶνα τῶν ἐνεστώτων οὐδ' ἤντινοῦν ποιούμενος
 πρόνοιαν. ἔθετο δὲ καὶ τῇ παιδί ὄνομα Εὐβοίαν. 15
 ἦτηθεῖς οὖν τῷ πολέμῳ ἔφυγεν εἰς Ἐφεσον μετὰ
 τῆς νεογάμου.' ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ αὐτὸς Πολύβιος
 ἰστορεῖ Ἄγρωνα τὸν Ἰλλυριῶν βασιλέα ἡσθέντα ἐπὶ
 440 τῷ νευικηκένοι τοὺς μέγα φρονοῦντας Αἰτωλοὺς,
 πολυπότην ὄντα καὶ εἰς μέθας καὶ εὐωχίας τραπέντα, 20
 πλευρίτιδι ληφθέντα ἀποθανεῖν. ἐν δὲ τῇ ἐνάτῃ καὶ
 εἰκοστῇ ὁ αὐτὸς Γενθίωνα φησι τὸν τῶν Ἰλλυριῶν
 βασιλέα διὰ τὴν πολυποσίαν πολλὰ ποιεῖν ἀσελγῆ
 κατὰ τὸν βίον, νύκτωρ τε ἀεὶ καὶ μεθ' ἡμέραν με-
 θύοντα. ἀποκτείναντα δὲ καὶ Πλεύρατον τὸν ἀδελ- 25
 φόν, γαμεῖν μέλλοντα τὴν Μενουνίου θυγατέρα,
 αὐτὸν γῆμαι τὴν παῖδα καὶ ὡμῶς χρῆσθαι τοῖς ἀρχο-
 b μένοις. καὶ Δημήτριον δὲ φησι τὸν ἐκ τῆς Ῥώμης
 τὴν ὀμηρείαν διαφυγόντα ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ
 βασιλεύσαντα Σύρων πολυπότην ὄντα τὸ πλεῖστον 30
 τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι. Ὅροφέρην τε ὀλίγον χρό-
 νον Καππαδοκίας βασιλεύσαντα καὶ παριδόντα τὰς

πατρίους ἀγωγὰς φησιν ἐν τῇ τριακοστῇ δευτέρῳ εἰσαγαγεῖν τὴν ἰακὴν καὶ τεχνητὴν ἀσωτίαν.

55. διόπερ ὁ θεϊότατος Πλάτων καλῶς νομοθετεῖ ἐν τῷ δευτέρῳ 'τοὺς παῖδας μέχρι ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι· οὐ γὰρ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν· οἴνου δὲ μετρίου γεύεσθαι μέχρι τριάκοντα ἐτῶν, μέθης δὲ καὶ πολυουρίας τὸ παράπαν τὸν νέον ἀπέχεσθαι· τετραράκοντα δὲ ἐπιβαίνοντα ἐτῶν ἐν τοῖς συσσιτίοις εὐωγηθέντα καλεῖν τοὺς τε ἄλλους θεοὺς καὶ δὴ Διόνυσον παρακαλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιδείαν. ἦν τοῖς ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρως ἀνστηρότητος ἐδώρησατο τὸν οἴνον φάρμακον, ὥστε ἀνηβᾶν ἡμᾶς καὶ δυσθυμίας λήθην γίνεσθαι.' καὶ ἐξῆς δὲ φησι 'λόγος καὶ φήμη ὑποσρεῖ ὡς ὁ θεὸς οὗτος ὑπὸ τῆς μητροῦς Ἴρας διεφορήθη τῆς ψυχῆς τὴν γνώμην· διὸ τὰς τε βακχείας καὶ τὴν μαυικὴν πᾶσαν ἐμβάλλει χορείαν τιμωρούμενος· ὅθεν καὶ τὸν οἴνον ἐπὶ τοῦτ' αὐτὸ δεδώρηται.'

56. Φάλαικος δ' ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γυναικᾶτινα ἀναγράφει πολυπότιν Κλεῶ ὄνομα

χρυσῶ τὸν χρυκόεντα περιζώσασα χιτῶνα

τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεῶ.

οὔνεκα συμποσίοισι μετέπραπεν· ἴσα δὲ πίνειν

οὔτις οἱ ἀνδρῶν ἤρισεν οὐδαμὰ πω.

ὅτι δὲ φίλοιον τὸ τῶν γυναικῶν γένος κοινόν. οὐκ ἀχαρίτως δὲ καὶ ὁ Ξέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλῳ γυναικᾶτινα εἰσάγει φρικτότατον ὄρκον ὀμνύουσαν τόνδε

ἔμοι γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον,

ἐλευθέριον πιούσαν οἴνου ἀποθανεῖν.

παρὰ Ῥωμαίοις δέ, ὡς φησι Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ, ἀπείρηται γυναιξὶ πίνειν οἴνον. τὸν δὲ καλούμενον

πάσσον πίνουσι. τοῦτο δὲ ποιεῖται μὲν ἐκ τῆς ἀστα-
 f φίδος, καὶ ἔστι παραπλήσιος πινόμενος τῷ αἴγροσθε-
 νίτῃ τῷ γλυκεῖ καὶ τῷ κρητικῷ. διὸ πρὸς τὸ κατ-
 επεῖγον τοῦ δίψους χρῶνται αὐτῷ. λαθεῖν δὲ ἔστιν
 ἀδύνατον τὴν γυναῖκα πιῶσαν οἶνον. πρῶτον μὲν 5
 γὰρ οὐδ' ἔχει οἶνον κυραῖαν ἢ γυνή· πρὸς δὲ τούτοις
 φιλεῖν δεῖ τοὺς συγγενεῖς τοὺς ἑαυτῆς καὶ τοὺς τοῦ
 ἀνδρὸς ἕως ἑξανεψίων. καὶ τοῦτο ποιεῖν καθ' ἡμέραν
 ὁπότεν ἴδη πρῶτον. λοιπόν, ἀδήλου τῆς ἐντυχίας
 οὔσης τίσιν ἀπάντησει, φυλάσσεται· τὸ γὰρ πρῶγμα, 10
 441 κὰν γεύσῃται μόνον, οὐ προσδεῖ διαβολῆς. Ἄλκι-
 μος δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ τῶν βίβλων
 Ἰταλικῇ πάσας φησὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ γυναῖκας μὴ πί-
 νειν οἶνον ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας. Ἡρακλῆς περὶ τὴν
 Κροτωνιάτιν γενόμενος, ἐπεὶ πρὸς τινα οἰκίαν οὔσαν 15
 παρὰ τὴν ὁδὸν διψῶν ἀφίκετο, προσελθὼν ἤτει πιεῖν
 ἐντεῦθεν. ἔτυχε δ' ἡ γυνὴ τοῦ τὴν οἰκίαν κεκτημέ-
 νου πίθου οἶνον λαθραίως ὑποίξασα· καὶ πρὸς μὲν
 τὸν ἄνδρα δεινὸν ἔφη ποιήσειν αὐτόν, εἰ ξένου χάριν
 τὸν πίθου τοῦτου ἀνοίξειεν, ὕδωρ δ' ἐκέλευσεν αὐ- 20
 442 τὸν προσενεγκεῖν. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ θύραις ἐστὼς καὶ
 ἀκούσας ταῦτα τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σφόδρα ἐπήνε-
 σεν· ὃν καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν παρελθόντα εἶσω σκο-
 πεῖν τὸν πίθου. καὶ ὃς εἰσελθὼν λίθινου εὔρε τὸν
 πίθου γεγονότα. τούτου δὲ τὸ σημεῖον ἔτι καὶ νῦν 25
 ἐστὶν ἐν ταῖς ἐπιχωρίαις γυναιξὶ πάσαις, ἐν αἰσχροῦ
 κείσθαι τὸ πίνειν οἶνον, διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν.

57. οἶαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μεθύουσαι αἱ
 γυναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκουτι-
 ζομένη οὔτω

30

γείτων ἐστὶ τις

c κάπηλος· οὔτος εὐθύς, ὅταν ἔλθω ποτὲ

διψῶσα, μόνος οἶδ' ὧς γέ μοι κεράννυται,
οὔθ' ὕδαρες οὔτ' ἄκρατον. B. οἶδ' ἐγὼ ποτε
πιούσα.

καὶ ἐν Μύστιδι (γυναῖκες δ' εἶδιν αἰ διαλεγόμεναι)
5 βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν;
B. καλῶς ἔχει μοι. Γ. τοιγαροῦν [έμοι] φέρε·
μέχρι γὰρ τριῶν δεῖν φασὶ τιμᾶν τοὺς θεούς.

"Αλεξίς δ' Ὀρχηστρίδι

γυναίξι δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῆ
10 πίνειν διαρκῆς. B. ἀλλὰ μὴν, νῆ τῷ θεῷ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
ἠδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός,
λέγων, γέρον τε δαιμονίως. A. ἀσπάζομαι
γραῦν σφίγγα.

15 [πρὸς ἐμὲ ὧς αἰνίγματα λέγει καὶ τὰ λοιπά.] ἐν δὲ Δίς
πενθοῦντι Ζωπύρας τινὸς μνημονεύων φησὶ καὶ Ζω-
πύρα οἰνηρὸν ἀγγεῖον. Ἐπιφανῆς Βάκχαις
ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
ὅστις γαμειῖ γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·
20 ἐκεῖ μόνου γὰρ οὐχὶ φύετ' ἄμπελος.

Ξέναρχος Πεντάθλω

ὄρκου δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

58. Πλάτων Φάωνι διηγούμενος ὅσα διὰ τὸν οἶνον
συμβαίνει ταῖς γυναίξι φησὶν

26 εἶεν γυναῖκες . . . ὧς ὑμῖν πάλαι
οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὐχομαι.
ὑμῖν γὰρ οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία,
ἐν τῷ καπῆλῳ νοῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ.
εἰ γὰρ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ
30 ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί.
πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται
πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος ἐγκύμων, κίχλαι

ἐκκαίδεχ' ὀλόκληροι μέλιτι μεμιγμένα,
 λάγῳ δάδεκ' ἐπισέλινα. τᾶλλα δὲ
 ἤδη τὰ μετὰ ταῦτ' εὐτελεῖ' στ'. ἄκουε δὴ.

βολβῶν μὲν Ὀρθάνη τρί' ἡμιέκτεα,
 Κονισάλῳ δὲ καὶ παραστάταιν δυοῖν

5

μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατετιλιμένων,
 λύχνων γὰρ ὄσμᾶς οὐ φιλοῦσι δαίμονες·

πύργης τετάρτης κυσί τε καὶ κυνηγέταις,
 Λόρδωνι δραχμῇ, Κυβδάσῳ τριώβολον,

ἤρῳ Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα.

10

ταῦτ' ἐστὶ τὰναλώματ'. εἰ μὲν οὖν τάδε
 προσοίσειτ', εἰσέλθοιτ' ἄν· εἰ δὲ μή, μάτην

ἔξεστιν ὑμῖν διὰ κενῆς βινητιᾶν.

Ἄξιόνικος δ' ἐν Φιλίννῃ φησί

γυναικὶ δὴ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ.

15

59. καὶ ὅλα δὲ ἔθνη περὶ μέθας διατρίβοντα μνή-

μησ ἠξίωται. Βαίτων γοῦν ὁ Ἀλεξάνδρου βηματιστῆς

ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πο-

ρείας καὶ Ἀμύντας ἐν τοῖς Σταθμοῖς τὸ τῶν Ταπύ-

ρων ἔθνος φησὶν οὕτω φίλοινον εἶναι ὡς καὶ ἀλεί-

ματι ἄλλῳ μηδενὶ χρῆσθαι ἢ τῷ οἴνῳ. τὰ δ' αὐτὰ

ἱστορεῖ καὶ Κτησίᾳς ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν

φόρων. οὗτος δὲ καὶ δικαιοτάτους αὐτοὺς λέγει εἶναι.

Ἀρμόδιος δὲ ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν παρὰ Φι-

γαλεῦσι νομίμων φιλοπότας φησὶ γενέσθαι Φιγαλεῖς,

25 Μεσσηνίοις ἀστυγείτονας ὄντας, καὶ ἀποδημεῖν ἐπι-

σθέντας. Φύλαρχος ἐν ἕκτῃ Βυζαντίους οἰνόφυλας

ὄντας ἐν τοῖς καπηλείοις οἰκεῖν, ἐκμισθώσαντας τοὺς

ἑαυτῶν θαλάμους μετὰ τῶν γυναικῶν τοῖς ξένοις,

πολεμίας σάλπιγγος οὐδ' ἐν ὕπνοις ὑπομένοντας

30 ἀκοῦσαι. διὸ καὶ πολεμουμένων ποτὲ αὐτῶν καὶ οὐ

προσκαρτεροῦντων τοῖς τείχεσι Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς

ἐκέλευσε τὰ καπηλεία ἐπὶ τῶν τειχῶν σιηνοπηγεῖν,
καὶ μόλις ποτὲ ἐπαύσαντο λιποτακτοῦντες, ὡς φησὶ
Δάμων ἐν τῷ περὶ Βυζαντίου. Μένανδρος δ' ἐν Ἀρ-
ρηφόρῳ ἢ Ἀύλητροίδι

5 πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους
ποιεῖ τὸ Βυζάντιον. ὅλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ.
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων.

κωμωδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἀργεῖοι μὲν καὶ Τιρύν-
10 θιοι ὑπ' Ἐφίππου ἐν Βουσίριδι. ποιεῖ δὲ τὸν Ἡρα-
κλέα λέγοντα

οὐκ οἶσθά μ' ὄντα, πρὸς θεῶν, Τιρύνθιον
Ἀργεῖον, οἱ μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας
πάσας μάχονται. Β. τοιγαροῦν φεύγουσ' ἀεὶ.

15 Μιλησίους δ' Εὐβουλος ἐν Κατακολλημένῳ ὑβριστὰς
εἶναί φησι μεθυσθέντας. Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν
κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων περὶ Ἡλείων λέγων παρα-
τίθεται τόδε τὸ ἐπίγραμμα

Ἥλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται. οἶος ἐκάστου
20 οἴκος, τοίη δὴ καὶ ξυνάπασα πόλις.

60. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ εἰκοστῇ περὶ
Χαλκιδέων ἱστορῶν τῶν ἐν Θράκη φησὶν ἑτύγχανον
γὰρ τῶν μὲν βελτίστων ἐπιτηδευμάτων ὑπερορῶντες,
ἐπὶ δὲ τοὺς πότους καὶ ῥαθυμίαν καὶ πολλὴν ἀκολα-
25 σίαν ὠρμηκότες. ἐπεικῶς [τὸ] δ' εἰσὶ πάντες οἱ
Θράκες πολυπόται'. διὸ καὶ Καλλίμαχος ἔφη

καὶ γὰρ ὁ θρηκίην μὲν ἀπέστρυγε χανδὸν ἄμυστιν
οἴνοποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἤδετο κισσυβίῳ.

ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ ὁ Θεόπομπος περὶ Μηθυμναίων
30 τάδε λέγει καὶ τὰ μὲν ἐπιτήδεια προσφερομένους
πολυτελῶς μετὰ τοῦ κατακεῖσθαι καὶ πίνειν. ἔργον
δ' οὐδὲν ἄξιον τῶν ἀναλωμάτων ποιοῦντας. ἐπαυσεν

443 οὖν αὐτοὺς τούτων Κλεομένης ὁ τύραννος, ὁ καὶ τὰς
 μαστροποὺς τὰς εἰθισμένας προαγωγεύειν τὰς ἔλευ-
 θέρας γυναῖκας τρεῖς ἢ τέτταρας τὰς ἐπιφανεστάτας
 πορευομένας ἐνδήσας εἰς σάκκους καταποντίσαι τισὶ
 προστάξας. καὶ Ἑρμιππος δὲ ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐπὶ 5
 σοφῶν Περίανδρον τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ
 τῶν Φιλιππικῶν Ἰλλυριοὶ (φησὶ) δειπνοῦσι καθήμε-
 νοι καὶ πίνουσιν. ἄγουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας εἰς τὰς
 συνουσίας· καὶ καλὸν αὐταῖς προπίνειν οἷς ἂν τύχῃσι
 τῶν παρόντων. ἐκ δὲ τῶν συμποσίων αὐταὶ τοὺς ἄν- 10
 δρας ἀπάγουσι. καὶ κακόβιοι δὲ πάντες εἰσὶ καὶ ζών-
 νυνται τὰς κοιλίας ζώγκαις πλατεταῖς, ὅταν πίνωσι.
 καὶ τοῦτο μὲν πρῶτον μετρίως ποιοῦσιν· ἐπειδὴν δὲ
 σφοδρότερον πίνωσι, μᾶλλον ἀεὶ συνάγουσι τὴν ζώ-
 νην. Ἀσιαῖοι δὲ (φησὶ) κέκτηνται προσπελατῶν 15
 ὥσπερ εἰλώτων τριάκοντα μυριάδας. καθ' ἑκάστην
 δὲ ἡμέραν μεθύουσι καὶ ποιοῦνται συνουσίας καὶ
 διάκεινται πρὸς ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἀκρατέστερον. διὸ
 καὶ Κελτοὶ πολεμοῦντες αὐτοῖς καὶ εἰδότες αὐτῶν
 τὴν ἀκρασίαν παρήγγειλαν ἅπασιν τοῖς στρατιώταις 20
 δειπνῶν ὡς λαμπρότατον παρασκευάσαντας κατὰ
 σκηπὴν, ἐμβαλεῖν εἰς τὰ σιτία πόαν τινὰ φαρμακώδη,
 δυναμένην διακόπτειν τὰς κοιλίας καὶ διακαθαίρειν.
 γενομένου δὲ τούτου οἱ μὲν αὐτῶν καταληφθέντες
 ὑπὸ τῶν Κελτῶν ἀπώλοντο, οἱ δὲ καὶ εἰς τοὺς ποτα- 25
 μοὺς αὐτοὺς ἔρριψαν ἀκράτορες τῶν γαστέρων γενό-
 μενοι.

61. τοιαῦτα πολλὰ ἐφεξῆς καταλέξαντος τοῦ Δη-
 μοκρίτου ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι τῶν
 δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέθας 30
 καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροιμίας γίνεσθαι·
 οὗ τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς ὁ χαλ-

κοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυ-
λίκων ἐρέτας ἔφη

καὶ τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται,

5 . . . περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν.

Ἄλεξις δ' ἐν Κουρίδι περὶ τινος πλέον πiónτος δια-
λεγόμενός φησιν

ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἶον ὑμεῖς ἀρτίως
εἶδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ

10 Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ τις Τιμοκλῆς· e

μεθύει γὰρ οὐδὲν ἦττον. ὁ δ' ἕτερος, τί ἂν
τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς
ἄνθρωπος.

χαλεπὸν οὖν ἐστίν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μεθύειν· καὶ
15 καλῶς πρὸς τοὺς οὕτω λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς

Ἄλεξις ἐν Ὀπώρα (ἐταίρας δὲ ὄνομα τὸ δρᾶμα ἔχει)
φησίν

οἶνον πολὺν

οὐ κεκραμένον σὺ πίνεις μεστὸς ὦν κοῦκ ἐξεμεῖς.

20 καὶ Δακτυλίῳ

εἶτ' οὐχ ἀπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον;

καὶ Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη

πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

25 Κρῶβυλός τ' ἐν Ἀπολιπούσῃ

τὸ γὰρ ἐνδεδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχευ ἢ φύσις;

οὐ χρὴ οὖν μεθύειν. καὶ γὰρ δημοκρατουμένη πόλις
30 (φησὶν ὁ Πλάτων ἐν ὀγδόῃ Πολιτείας) ἐλευθερίας

διψήσασα ἢν κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχῃ, 444
καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὐτῆς μεθυσθῆ,

τοὺς ἄρχοντας δὴ, ἂν μὴ πάνυ πρᾶοι ὧσι καὶ πολλὴν
 παρέχῃσι τὴν ἔλευθερίαν, κολάζει αἰτιωμένη ὡς μι-
 ροὺς τε καὶ ὀλιγαρχικούς, τοὺς δὲ κατηκόους τῶν
 ἀρχόντων προπηλακίζει.' ἐν δὲ τῷ τῶν Νόμων ἔκτῳ
 φησί 'τὴν πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κεκραμένην κρατῆ- 5
 ρος, οὗ μαινόμενος μὲν ὁ οἶνος ἐγκεχυμένος ζεῖ, κο-
 λαζόμενος δὲ ὑπὸ νήφοντος ἑτέρου θεοῦ καλὴν κοι-
 νωνίαν λαβὼν ἀγαθὸν πᾶμα καὶ μέτριον ἀπεργάζεται.'

62. τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν γίνεται. διὸ
 καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι φησίν 10

οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ
 οὐδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ', ὅταν πίνειν
 δέη,

νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον
 φρονεῖ, 15

[μικρῷ πεποιθὸς ἀθλίῳ νομίσματι,]

εἰς ἄφοδον ἐλθὼν ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται,
 ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἱατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια,
 τὰς φλέβας θ' ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς
 κάτω 20

τεταμένας, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται
 βίος.

ἐν δὲ Αἰόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ
 πλέον πίνοντες φησί

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς 25

πληγὴς τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς,

κατεῖχέ θ' αὐτόν· εἶτα παραλαβὼν ποτε

οἴνου στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει

τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας,

νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἠβούλετο. 30

καλῶς οὖν ἄρα καὶ Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γάλα τὸν
 οἶνον ἔφη εἰπών

ἡδύς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.

ὄν πολὺν σπῶντες ἔνιοι παρανόμων ἀφροδισίων ὕρε-
ξιν λαμβάνουσιν.

63. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς καὶ ἑξοίλους τινας
5 κέκληκε λέγων οὕτως Ἰομῶν καὶ Ῥοδοφῶν τῶν ἐν
Ῥόδῳ πολιτευσαμένων ὄντες ἦσαν ἑξοίλοι. καὶ ὁ
Ἰομῶν εἰς κυβευτὴν σκώπτων τὸν Ῥοδοφῶντα
ἔλεγεν

ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι κυβευταί. e
10 Ῥοδοφῶν τε ἐκείνῳ τὴν περὶ τὰς γυναῖκας σπουδὴν
καὶ τὴν ἀκρασίαν ὠνειδίξεν οὐδεμιᾶς ἀπεχόμενος λοι-
δορίας. Θεόπουπος δ' ἐν τῇ ἐκκαίδεκάτῃ τῶν ἱστο-
ριῶν περὶ ἄλλου Ῥοδίου διαλεγόμενός φησι τοῦ
Ἠγησιλόχου τὰ μὲν ἀχρείου γεγονότος ὑπὸ οἴνοφλυ-
15 γρίας καὶ κύβων, καὶ παντάπασιν οὐκ ἔχοντος ἰδίωμα
παρὰ τοῖς Ῥοδίοις, ἀλλὰ διαβεβλημένου διὰ τὴν ἀσω-
τίαν τὴν τοῦ βίου καὶ παρὰ τοῖς ἐταίροις καὶ παρὰ f
τοῖς ἄλλοις πολίταις. εἶθ' ἐξῆς λέγων περὶ τῆς ὀλι-
γαρχίας, ἣν κατεστήσατο μετὰ τῶν φίλων, ἐπιφέρει
20 καὶ πολλὰς μὲν γυναῖκας εὐγενεῖς καὶ τῶν πρώτων
ἀνθρώπων ἡσχυναν, οὐκ ὀλίγους δὲ παῖδας καὶ νεα-
νίσκους διέφθειραν· εἰς τοῦτο δὲ προέβησαν ἀσελ-
γείας ὥστε καὶ κυβεύειν ἠξίωσαν πρὸς ἀλλήλους περὶ
τῶν γυναικῶν τῶν ἐλευθέρων, καὶ διωμολογοῦντο
25 τοὺς ἐλάττω τοῖς ἀστραγάλοις βάλλοντας ἦντινα χρῆ-
τῶν πολιτίδων τῷ νικῶντι εἰς συνουσίαν ἀγαγεῖν,
οὐδεμίαν ὑπεξαιρούμενοι πρόφασιν, ἀλλ' ὅπως δὴ 445
ἕκαστος ἦν δυνατός, πείθων ἢ βιαζόμενος, οὕτω προσ-
τάττοντες ἄγειν. καὶ ταύτην τὴν κυβείαν ἐπαιζον
30 μὲν καὶ τῶν ἄλλων Ῥοδίων τινές, ἐπιφανέστατα δὲ
καὶ πλειστάκις αὐτὸς ὁ Ἠγησίλοχος, ὁ προστατεῖν
τῆς πόλεως ἀξιῶν. Ἀνθέας δὲ ὁ Λίνδιος, συγγενῆς

δὲ εἶναι φάσκων Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, ὡς φησι
 Φιλόμνηστος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθίων, πρε-
 σβύτερος καὶ εὐδαίμων ἄνθρωπος εὐφυῆς τε περὶ
 b ποιήσιν ὧν πάντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζεν, ἐσθῆτά τε
 διονυσιακὴν φορῶν καὶ πολλοὺς τρέφων συμβάκ- 5
 χους, ἐξῆγγέ τε κῶμον αἰεὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ.
 καὶ πρῶτος εὗρε τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων
 ποιήσιν, ἣ Ἄσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἐχρή-
 σατο ἐν τοῖς καταλογάδην ἰάμβοις. οὗτος δὲ καὶ κω-
 μωδίας ἐποίει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ 10
 τῶν ποιημάτων, ἃ ἐξῆρχε τοῖς μεθ' αὐτοῦ φαλλο-
 φοροῦσι.

64. τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανός, ὁ δὲ πάροι-
 c νος, ἔφη, καλέ μου Ποντιανέ, παρὰ τίμιν κεῖται; καὶ
 ὅς ἔφη 15

ἀπολείς μ' ἐρωτῶν (κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα)
 καὶ σὺ χῶ νέος τρόπος,

ἐν οὐ πρόποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος.

ἐπεὶ δὲ πάντων ἡμᾶς εὐθύνας σοι διδόναι κέκριται,
 Ἀντιφάνης ἐν Λυδῷ εἶρηκε. 20

Κολχίς ἄνθρωπος πάροινος.

σὺ δὲ παροιμῶν καὶ μεθύων οὐδέπω κόρον ἔχεις, οὐδ'
 ἐπὶ νοῦν λαμβάνεις ὅτι ὑπὸ μέθης ἀπέθανεν Εὐμέ-
 d νης ὁ Περγαμηνός, ὁ Φιλεταίρου τοῦ Περγάμου βα- 25
 σιλεύσαντος ἀδελφιδοῦς, ὡς ἱστορεῖ Κτησικλῆς ἐν
 τρίτῳ Χρόνῳ. ἀλλ' οὐ Περσεὺς ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων
 καθαιρεθεῖς· κατ' οὐδὲν γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον
 ἐμιμήσατο. οὔτε γὰρ περὶ γυναικας ἐσπουδάκει οὔτε
 φίλοινος ἦν, [ἀλλὰ] καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἔπινε
 δειπνῶν ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἱστο- 30
 ρεῖ Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτη καὶ εἰκοστῇ. σὺ δέ, ὦ Οὐλ-
 πιανέ, ἀρρυθμοπότης μὲν εἶ, κατὰ τὸν Φλιάσιον Τί-

μωνα. οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ὠνόμασε τοὺς τὸν πολὺν
 σπῶντας οἶνον ἄκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν σίλλων e
 ἢ βαρὺν βουπλήγα τομώτερον ἢ Λυκόοργος,
 ὅς ῥα διωνύσου ἀρρηθμοπότας ἐπέκοπτεν,

5 ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρυσάνας.
 οὐ ποτικὸς δέ. ὠνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γανυ-
 μῆδει οὕτως. ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ τὰς ὄψεις ἡμῶν
 πλανᾷ σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρσις δι' ὧν εἶρηκε, δη- f
 λῶσας ὅτι ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι γίνονται.
 10 συμπότης γάρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐν τῷ
 συμποσίῳ ἔφη, ὦ Ἀνάχαρσι, γυναῖκα γεγάμηκας
 αἰσχράν. καὶ ὅς ἔφη, πάνν γε κἄμοι δοκεῖ· ἀλλὰ μοι
 ἔρχεον, ὦ παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν
 καλὴν ποιήσω.

15 65. μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς προπιῶν τιμὴ τῶν
 ἑταίρων ἔφη, ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὦ φιλότης,
 ὅς ἐν Ἀγροίοις φησὶν

ὄλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίου. 446

A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστὶν ἐμπείρως ἔχων.

20 πῖθι οὔν, ὦ ἑταῖρε. καί

μὴ μεστὰς ἀεὶ

ἔλκωμεν,

(ὁ αὐτὸς φησὶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματία)

ἀλλὰ καὶ λογισμὸς εἰς μέσον

25 παραξάτω τις καὶ τι καὶ μελίσκιον,
 στροφή λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
 ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἑνός.

. . . παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ

τὸν ἀρκεσίγγιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης.

30 A. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; B. ἀλλὰ τίς; b

A. Φιλόξενος δήπουθεν. B. οὐδὲν διαφέρει,

ὦ τᾶν· ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς.

καὶ ὅς, τὸ δὲ πῖθι τίς εἴρηκεν; ἀπεσκοτώθης φίλ-
τάτε, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, σπάσας οἴνου τοσοῦτον. παρὰ
Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεῦσι

τῆ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη καὶ τοῦνομά μ'
εὐθύς ἐρώτα. 5

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι

c σὺ δ' ἄλλὰ πῖθι. B. τοῦτο μὲν σοι πείσομαι·
καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ᾧ θεοί, τὸ σῆμμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἐορτῆς. οὐ μὲν ἦμεν ἄρτι γὰρ 10
ἐξ ὄξυβαφίων κεραμέων ἐπίνομεν.
τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὅς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὔνεκα.

d καὶ Δίφιλος ἐν Βαλανεῖῳ 15

ἔρχεο μεστήν· τὸ θνητὸν περικάλυπτε τῷ θεῷ.
πῖθι. ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν Διὸς ἑταιρείου,
πάτερ.

Ἀμειψίας Σφενδόνη

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον. 20

Μένανδρος Ἀύλητριδί

ἐλλέβορον ἤδη πόποτ' ἔπιες Σωσία;
B. ἅπαξ. A. πάλιν νῦν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

66. πίομαι δὲ ἄνευ τοῦ υ λεκτέον, ἐκτείνοντας
δὲ τὸ ι. οὔτω γὰρ ἔχει καὶ τὸ ὀμηρικόν 25
πιόμεν' ἐκ βοτάνης.

καὶ Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι

e κοῦποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.
καὶ ἐν ἄλλοις

πικρότατον οἶνον τήμερον πίνει τάχα. 30

[ὡς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι.] ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ ι.
ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἰερωῶν

οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.
καὶ ἐν Σύρφακι 'καὶ πίεσθ' ὕδωρ πολὺ.' πίε δὲ ἀεὶ
συνεσταλαμένως. Μένανδρος ἐν Ἐγχειριδίῳ

πίε. B. πιεῖν ἀναγκάσω

5 τὴν ἱερόσυλον πρῶτα.

καὶ 'τῇ πίε.' καὶ [πῖνε. καὶ] σὺ οὖν, ὦ ἑταῖρε, κατὰ ἱ
τὸν Ἀλεξιν, ὃς ἐν Διδύμοις φησί

τούτῳ πρόπιθ', ἵνα καὐτὸς ἄλλῳ,

καὶ γένηται ἢ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος.

10 φησὶ γὰρ ὁ μελοποιός

μηδ' ὥστε κῦμα πόντιου

447

λάλαξε τῇ πολυκρότῃ

σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην

πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

15 τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμα φαμέν.

67. σὺ δὲ πῖων μὴ φοβηθῆς ὡς εἰς τοῦπίσω μέλ-
λων καταπεσεῖσθαι. τοῦτο γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται
οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην πίνοντες οἶνον ἀμύντορα
δυσφροσυνάων. ἀλλ', ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
20 περὶ μέθης, εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν οἱ τὸν κρι-
θινον πεπωκότες, ὃν πῖνον καλοῦσι, λέγων οὕτως
'πλὴν ἰδιόν τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ
καλούμενον πῖνον. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ ἂ
μεθυστικῶν οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πί-
25 πτουςι. καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ προ-
νεῖς καὶ ὕπτιοι. μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς
τοῦπίσω καὶ ὕπτιοι κλίνονται.' τὸν δὲ κριθινὸν οἶνον
καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τρι-
πτολέμῳ

30 βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν.

καὶ Ἀρχίλοχος

ὥσπερ παρ' ἀλῶ βρῦτον ἢ Θρηῖξ ἀνήρ

ἢ Φρὺξ ἔβρουζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

c μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ
καὶ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχυαίνων χρόνῳ,
κάσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρεία στέγῃ.

Ἑλλάνικος δ' ἐν Κτίσεισι καὶ ἐκ ῥιζῶν, φησί, κατα- 5
σκευάζεται τὸ βρῦτον, γράφων ὡς ἐπίνουσι δὲ βρῦ-
τον ἐκ τῶν ῥιζέων, καθάπερ οἱ Θρήικες ἐκ τῶν κρι-
θέων.' Ἐκαταῖος δὲ ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως εἰπὼν
περὶ Αἰγυπτίων ὡς ἀρτοφάγοι εἰσίν, ἐπιφέρει τὰς
κριθὰς ἐς τὸ πῶμα καταλέουσι.' ἐν δὲ τῇ τῆς Εὐ- 10
ρώπης περιόδῳ Παίουνάς φησι πίνειν βρῦτον ἀπὸ τῶν
d κριθέων καὶ παραβίην ἀπὸ κέγχρου καὶ κούζης
ἀλείφονται δὲ (φησὶν) ἐλαίῳ ἀπὸ γάλακτος.' καὶ
ταῦτα μὲν ταύτῃ.

68. τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ οἶνος φίλος ὢν, θυρ- 15
σοφόροις μέγα πρεσβεύων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ
Χίος ἐν τοῖς ἐλεγείοις,

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων
ἐν τε Πανελλήνων ἀγοραῖς θαλίσαις τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυνόεσσ' οἴνας ὑποχθόνιον 20
e πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πνικινὸν
παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν. παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται ποτὸν ὄλβιον ἀνθρώποισιν, 25
ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές,
τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
f τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.
τῷ σὺ πάτερ Διόνυσε φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίῳν πρῦτατι, 30
χαίρε. δίδου δ' αἰῶνα καλῶν ἐπιήρανον ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοπο-
τῶν φησὶ βίον

κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον 445

τὸν τῶν φιλοποτῶν ἢ περ ὑμῶν τῶν μόνου

ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.

ἢ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάσθαι διὰ τέλους

φρόνησις οὔσα διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς

πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα

ὀρμαῖν προχείρως, ἢ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς

τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται

διαλελογίσθαι δρᾶ τι καὶ νεανικὸν

καὶ θερμόν. b

69. μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ
Οὐλπιανοῦ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη, ὦρα ἡμῖν, ἄνδρες φί-
λοι, ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα κἂν βραχὺ δια-
στησώμεθ' ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου
τοῦ Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγω-
δίαν· ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τίς ὁ ὄρος
τοῦ γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλίνη ἢ Λινδία προῦβαλ-
λεν ἐν τοῖς αἰνίγμασιν· ἱκανῶς γὰρ εἶρηκε περὶ αὐ-
τῶν ὁ ἑταῖρος ἡμῶν Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός. ἀλλὰ c
πῶς οἱ κωμωδιοποιοὶ αὐτῶν μέμνηται καὶ τίνα κό-
λασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες. καὶ ὁ Λαρήνσιος ἔφη,
ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὀρίζειται ἄγριος πρό-
βλημά ἐστι παιστικόν, προστακτικὸν τοῦ διὰ ζητή-
σεως εὑρεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθέν, τιμῆς ἢ ἐπι-
ζημίου χάριν εἰρημένον.' ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων ὁ
αὐτὸς Κλέαρχος φησιν ἐπτὰ εἶδη εἶναι γρίφων. ἐν
γράμματι μὲν, οἶον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ὡς ὄνομά
τι ἰχθύος ἢ φυτοῦ. ὁμοίως δὲ κἂν ἔχειν τι κελεύη
τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν· καθάπερ οἱ ἄσιγμοι κα- d
λούμενοι τῶν γρίφων· ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς τὸ σ

ἐποίησεν ᾠδὴν, οἷονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ
 προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρίφοι, οἷον
 ἐροῦμεν ἔμμετρον ὅτιδῆποτε οὐ ἠγεῖται βα οἷον
 βασιλεύς· ἢ ᾧ ἔχει τελευτὴν τὸ ναξ ὡς Καλλιάνας·
 ἢ ᾧ τὸν λέοντα καθηγεῖσθαι οἷον Λεωνίδης, ἢ ἔμ- 5
 παλιν τελικὸν εἶναι οἷον Θρασυλέων. ἐν ὀνόματι
 δέ, οἷον ἐροῦμεν ὀνόματα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα δισύλλαβα,
 οὐ μορφή τις ἐμφαίνεται τραγικὴ ἢ πάλιν ταπεινὴ·
 ἢ ἄθεα ὀνόματα οἷον Κλεώνυμος, ἢ Θεοφόρα οἷον
 Διούσιος. καὶ τοῦτο ἦτοι ἐξ ἑνὸς θεοῦ ἢ πλεόνων 10
 οἷον Ἐρμαφρόδιτος, ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι Διοκλῆς,
 ἢ Ἐρμοῦ Ἐρμόδωρος, ἢ λήγειν εἰ τύχοι εἰς νικος . . .
 οἱ δὲ μὴ εἰπόντες οἷς προσετάττετο ἔπινον τὸ ποτή-
 ριον. καὶ ὁ μὲν Κλέαρχος οὕτως ὠρίσατο. τί δ'
 ἐστὶ τοῦτο τὸ ποτήριον, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζήτει. 15

70. περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοι-
 θιδεὶ ἢ Γάστρωνί φησιν

f ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν
 γρίφους παρὰ πότου ᾠόμεν ληρεῖν σαφῶς
 λέγοντας οὐδέν· ὅποτε προστάξειέ τις 20
 εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 ἐγέλων νομίζων λῆρον· οὐκ ἂν γενόμενον
 οὐδέποτε γ' ᾠμην πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
 449 ἐνέδρας δ' ἕνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἐγνωχ' ὅτι
 ἀληθὲς ἦν. φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα 25
 ἔρανον τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν
 οὐδαίς. σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει
 τοῦτ' ἔστιν, ἦν θ' ὁ γρίφος ἐνταῦθα ῥέπων.
 καὶ τοῦτο μὲν δὴ κάστί συγγνώμην ἔχον·
 ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι 30
 οἱ τὰργύριον μὴ κατατιθέντες ὡς σφόδρα . . .
 b Φίλιππος. ἄρ' ἦν εὐτυχὴς τις νῆ Δία.

ἐν δὲ Ἀφροδισίῳ

πότερ', ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, χύ-
τραν λέγω,

ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματος κύτος
πλαστὸν ἐκ γαίας, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπηθέν στεγγή,
νεογενοῦς ποίμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατο-
θρέμμουνα,

τακεροχοῶτ' εἶδη κύουσαν; B. Ἡράκλεις ἀπο-
κτενεῖς

10 ἄρά μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν
χύτραν.

A. εὖ λέγεις. ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμ- c
μιγῆ

15 μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρου θρόμβον, ἐγκαθει-
μένον

εἰς πλατὺν στέγαστρον ἀγνῆς παρθένου Δηοῦς
κόρης

λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν;
ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράξω σοι; B. πλακοῦντα

20 βούλομαι.

A. βρομιάδος δ' ἰδρωῶτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπέ
συντεμών.

A. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη; B. παραλιπὼν
ὔδωρ φάθι.

25 A. κασιόπνου δ' αὔραν δι' αἶθρας; B. σμύρ- d
ναν εἰπέ, μὴ μακρὰν.

A. μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; B. μὴ ἀλλὰ τοῦμ-
παλιν λέγε.

30 ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μείζον, ὥς φασίν
τινες,

αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν
πυκνά.

71. καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Ἵπνῳ τοιούτους γρίφους
προβάλλει

οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν, ἀλλὰ φύεσθαι τ' αἰ
καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν,
ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὢν.

B. παίζουσα χαίρεις ὦ γύναι μ' αἰνίγμασιν.

A. καὶ μὴν ἀπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν.

B. τίς οὖν τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;

A. ὕπνος, βροτείων ὦ κόρη παυστήρ πόνων.

Εὐβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι τοιούτους γρίφους
προβάλλει, αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς.

ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρειν θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασὺς ἄλλοτε λειὸς,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἔλκων·
ἐν δ' ἔστιν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρω-
τος.

τί ἐστι τοῦτο; B. τί ἀπορεῖς; Καλλίστρατος.

A. πρωκτὸς μὲν οὖν οὔτος. B. σὺ δὲ ληρεῖς
ἔχων.

A. οὔτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος λάλος,
ἐν ὄνομα πολλοῖς, τρωτὸς οὐ τρωτός, δασὺς
λειὸς. τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ.

ἀττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέ-
φαλλος,

αἰχητηῆς, παίδων ἀγόνων γόνου ἔξαφανίζων.

ἰχνεύμων αἰγύπτιος.

τῶν γὰρ κροκοδείλων οὔτος ᾧα λαμβάνων,

πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνου, καταγνύει,

ἔπειτ' ἀφανίζει. διότι δ' ἔστ' ἀμφίστομος,

κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνει.

οἷδ' ἐγὼ ὅς νεός ὢν ἔστιν βαρὺς, ἂν δὲ γέρον ᾗ,
ἄπτερος ὢν κούφως πέταται καὶ γῆν ἀφανίζει.

πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γάρ

νεός μὲν ὢν ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι·

5 ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κούφος ὢν
δήπουθεν ὑπὸ τῶν παιδίων φυσώμενος.

ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός,
εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετροημένον ὄξυ διαπρό,

10 ἄνθρώπους τίκτου κατὰ τὴν πυγὴν ἐν' ἕκαστον·
ᾧν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου οἱ δὲ πλανῶνται.
αὐτὸ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτόν, καλέω δὲ φυλάτ-

τειν.

ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει ὑμεῖς διακρίνατε, c
ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν.

15 72. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματί φησιν
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνήρ πολλοῖς περιβάλ-

λειν

οἰηθεὶς μεγάλη δαπάνη μίαν εἴλκυσε πέρκην,
κατ' αὐτὴν ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεύς ἴσον αὐτὴν
20 ᾗγεν. βουλομένη δ' ἔπεται πέρκη μελανούρου.

B. κεστρεύς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἷδ' ὅ τι
λέγεις.

οὐδὲν λέγεις γάρ. A. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
ἔστι τις ὅς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκώς d
25 οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ᾧν οὐδὲν ἔδειτο.

B. διδοὺς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;

οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. A. οὐκοῦν ταῦτα καὶ
ὁ γριῖφος ἔλεγεν. ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν,
οὐδ' ὅσα δέδωκας, οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.

30 τοιοῦτο τοῦτ' ᾗν. B. τοιγαροῦν κἀγὼ τινα
εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γριῖφον. A. λέγε.
B. πίνη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθυῦ δύ' ἔχουσαι

e πόλλ' ἐλάλουν. περὶ ὧν δὲ πρὸς ὄν τ' ᾤοντο
λέγειν τι

οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς
ὄν μὲν

ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λα- 5
λούσας

αὐτὰς ἀμφοτέρας ἢ Δημήτηρ ἐπιτρίψαι.

73. ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιή-
τριαν προβάλλουσιν ποιεῖ γριφους τόνδε τὸν τρόπον,
ἐπιλυομένου τινὸς οὕτως. ἢ μὲν γὰρ φησιν 10

ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις

f αὐτῆς. ὄντα δ' ἄφωνα βοῆν ἴσθησι γεγωνόν

καὶ κατὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης

οἷς ἐθέλει θνητῶν· τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν

ἀκούειν 15

ἔξεστιν· κωφὴν δ' ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν.

ταῦτά τις ἐπιλυόμενος φησιν

ἢ μὲν φύσις γὰρ ἦν λέγεις ἐστὶν πόλις,

βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.

οὔτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια 20

τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θοράκης λήμματα

451 ἔλκουσι δεῦρο. νεμομένων δὲ πλησίον

αὐτῶν κάθεται λοιδορομένων τ' αἰεὶ

ὁ δῆμος, οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὄρων.

Σ. [οὐδὲν λέγεις·] πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ, 25

ῥήτωρ ἄφωνος; B. ἦν ἀλῶ τρεῖς παρανόμων·

Σ. [παίξεις ἔχων.] B. καὶ μὴν ἀκριβῶς ῥόμην

ἐγνωκέναι τὸ ῥηθέν. ἀλλὰ δὴ λέγε.

ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφῶν διαλυομένην τὸν γριφον
οὕτως 30

θήλεια μὲν νῦν ἐστὶ φύσις ἐπιστολή,

βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα·

ἄφωνα δ' ὄντα ταῦτα τοῖς πόρω λαλεῖ
οἷς βούλεθ'· ἕτερος δ' ἂν τύχη τις πλησίον
ἐστὼς ἀναγινώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.

74. Δίφιλος δ' ἐν Θησεῖ τρεῖς ποτε κόρας Σαμίας
5 φησὶν ἀδωνίοισι γριφεύειν παρὰ πότον. προβαλεῖν
δ' αὐταῖσι τὸν γριφὸν τί πάντων ἰσχυρότατον; καὶ
τὴν μὲν εἶπειν ὁ σίδηρος, καὶ φέρειν τούτου λόγου
τὴν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀρύσσουσίν τε καὶ
τέμνουσι καὶ χρῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδοκιμοῦσαι δ',
10 ἐπάγειν τὴν δευτέραν, φάσκειν τε τὸν χαλκῆα πολὺ
κρείττω φέρειν ἰσχύν· ἐπεὶ τοῦτον κατεργαζόμενον
καὶ τὸν σίδηρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν, μαλάσσειν,
ὅτι ἂν χρηῖται ποιεῖν. τὴν δὲ τρίτην ἀποφῆναι πέος
ἰσχυρότατον πάντων· διδάσκειν δ' ὅτι καὶ τὸν χαλ-
15 κῆα στένοντα πυγίζουσι τούτῳ. Ἀχαιοὺς δ' ὁ Ἐρε-
τριεύς, γλαφυρὸς ὢν ποιητὴς περὶ τὴν σύνθεσιν,
ἔσθ' ὅτε καὶ μελαίνει τὴν φράσιν καὶ πολλὰ αἰνιγμα-
τωδῶς ἐκφέρει, ὥσπερ ἐν Ἰριδι σατυρικῇ. λέγει γάρ
λιθάργυρος δ'

20 ὄληη παρηωρεῖτο χρίματος πλέα
τὸν σπαρτιάτην γραπτὸν ἐν διπλῷ ξύλῳ
κύρβιν.

τὸν γὰρ λευκὸν ἱμάντα βουληθεὶς εἶπειν, ἐξ οὗ ἢ ἀρ-
γυρᾶ λήκυθος ἐξήρτητο, σπαρτιάτην γραπτὸν ἔφη
25 κύρβιν ἀντὶ τοῦ σπαρτιάτιν σκυτάλην. ὅτι δὲ λευκῷ
ἱμάντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἔγρα-
φον ἃ ἠβούλοντο εἶρηκεν ἰκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥό-
διος ἐν τῷ περὶ Ἀρχιλόχου. καὶ Στησίχορος δ' ἐν
Ἑλένη λιθαργύρεον ποδονιπτῆρα ἔφη. Ἴων δ' ἐν Φοί-
30 νικῇ ἢ Καίνει δρυὸς ἰδρωῖτα εἶρηκε τὸν ἰξὸν ἐν τούτοις
δρυὸς μ' ἰδρωῖς
καὶ θαμνομήκης θάβδος ἢ τ' αἰγυπτία

e βόσκει λινουλκὸς χλαῖνα, θήραγρος πέδη.

75. Θεοδέκτην δὲ τὸν Φασηλίτην φησὶν Ἐρμιπ-
πος ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν ἰκανώτα-
τον γεγυῖναι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γριφον καὶ
αὐτὸν προβαλεῖν ἐτέροις ἐπιδεξιῶς, οἷον τὸν περὶ 5
τῆς σκιᾶς. ἔφη γὰρ εἶναι τινα φύσιν ἢ περὶ τὴν γέ-
νεσιν καὶ φθίσειν ἐστὶ μέγιστη, περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν
ἐλαχίστη. λέγει δ' οὕτως

τίς φύσις οὐθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὐθ' ὅσα
πόντος,

10

f οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὐξήσιν ὁμοίαν.

ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μέγιστη,
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήρα δὲ πρὸς αὐτῷ
μορφῇ καὶ μερέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἀπάντων.
κἂν τῷ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγωδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν 15
ἡμέραν εἴρηκεν αἰνιττόμενος

εἰσὶ κασίγνηται δισσαί, ὧν ἡ μία τίκτει

452 τὴν ἐτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται.
τοιούτων τι καὶ Καλλισθένης ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φη-
σὶν, ὡς Ἀρκάδων πολιορκούντων Κρωῖνον (πολί- 20
χνιον δ' ἐστὶν ἰδρυμένον πλησίον Μεγάλης πόλεως)
Ἰππόδαμος ὁ Λάκων εἶξ ὧν τῶν πολιορκουμένων
διεκελεύετο τῷ παρὰ Λακεδαιμονίων πρὸς αὐτοὺς
ἦκοντι κήρυκι, δηλῶν ἐν αἰνιγμῷ τὴν περὶ αὐτοὺς
κατάστασιν, ἀπαγγέλλειν τῇ μητρὶ λύεσθαι τὸ γύ- 25
ναιον δέχ' ἡμερῶν τὸ ἐν Ἀπολλωνεῖῳ δεδεμένον,
ὡς οὐκ ἔτι λύσιμον ἐσόμενον, εἰάν αὐταὶ παρέλθωσι.
καὶ διὰ ταύτης τῆς γνώμης ἐμήνυε σαφῶς τὸ μήνυμα.
αὕτη γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ Ἀπολλωνεῖῳ παρὰ τὸν τοῦ
Ἀπόλλωνος θρόνον διὰ γραφῆς ἀπομειμημένος Λι- 30
μός, ἔχων γυναικὸς μορφὴν. φανερὸν οὖν ἐγένετο
πᾶσιν ὅτι δέκα ἡμέρας ἔτι κατερεῖσαι δύνανται οἱ

πολιορκούμενοι διὰ τὸν λιμὸν. συνέντες οὖν οἱ Λάκωνες τὸ λεχθὲν ἐβοήθησαν κατὰ τάχος τοῖς ἐν τῇ Κρῶμνῳ.

76. πολλοὶ δὲ γρίφων καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἶον
 5 ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
 οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν. c
 τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβολήν. καὶ τὸ Πανάρκους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων, ὅτι βάλοι ξύλω τε καὶ οὐ ξύλω καθημένην
 10 ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνήρ τε καὶ οὐκ ἀνὴρ λίθῳ τε καὶ οὐ λίθῳ. τούτων γὰρ ἐστὶ τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνοῦχος, τὸ δὲ κίσηρις. καὶ Πλάτων δ' ἐν πέμπτῳ Πολιτείας μνημονεύει τὸς τῶν τεχνυδρίων φιλοσόφους τοῖς ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν ἔφη ἔπαμ-
 15 φοτερίζουσιν εἰκέναι καὶ τῷ τῶν παίδων αἰνίγματι d
 τῷ περὶ τοῦ εὐνοῦχου τῆς βολῆς πέρι τῆς νυκτερίδος, ᾧ καὶ ἀφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται βαλεῖν.'

77. καὶ τὰ Πυθαγόρου δὲ αἰνίγματα τοιαῦτά ἐστιν, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ
 20 περὶ ποιημάτων. 'καρδίαν μὴ ἐσθίειν' ἀντὶ τοῦ ἀλυπίαν ἀσκεῖν. 'πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεύειν' ἀντὶ τοῦ τεθυμωμένον ἄνδρα μὴ ἐριδαίνειν. πῦρ γὰρ ὁ θυμός, ἡ δὲ ἔρις μάχαιρα. 'ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν' ἀντὶ τοῦ πᾶσαν πλεονεξίαν φεύγειν καὶ στυγεῖν, ζητεῖν δὲ τὸ e
 25 ἴσον. 'λεωφόρους ὁδοὺς μὴ στείχειν' ἀντὶ τοῦ γνώμη τῶν πολλῶν μὴ ἀκολουθεῖν· εἰκῆ γὰρ ἕκαστος ὅ τι αὐτὸν δόξη ἀποκρίνεται. τὴν δ' εὐθεῖαν ἄγειν ἡγεμόνι χρώμενον τῷ νῷ. 'μὴ καθῆσθαι ἐπὶ χοίρικα' ἀντὶ τοῦ μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν ἀεὶ . . .
 30 προσδέχεσθαι. ὅρια γὰρ καὶ πέρας ζωῆς ὁ θάνατος· τοῦτον οὖν οὐκ ἔῃ μετὰ λύπης καὶ φροντίδος προσ-
 λίσθαι.

78. τῷ δὲ Θεοδέκτει παραπλησίως ἔπαιξε γρίφους
 Γ καὶ Δρομέας ὁ Κῶος, ὡς φησι Κλέαρχος· καὶ Ἀρι-
 στώνυμος ὁ ψιλοκιθαριστής, ἔτι δὲ Κλέων ὁ μίμαν-
 λος ἐπικαλούμενος, ὅσπερ καὶ τῶν ἰταλικῶν μίμων
 ἄριστος γέγονεν αὐτοπρόσωπος ὑποκριτής. καὶ γὰρ 5
 Νυμφοδώρου περιῆν ἐν τῷ μνημονευομένῳ μίμῳ.
 τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ κήρυξ ἐγένετο ζηλωτής, ὃς
 ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις· ὡς δ' εὐδο-
 κίμει, μεταβὰς ἐν τοῖς θαύμασιν ὑπεκρίνετο μίμους.
 τοιοῦτοι δ' ἦσαν οὓς ἐποίουν γρίφους, οἷον ἀγροίκου 10
 453 τινὸς ὑπερπλησθέντος καὶ κακῶς ἔχοντος, ὡς ἠρώτα
 αὐτὸν ὁ ἰατρὸς μὴ εἰς ἔμετον ἐδειπνησεν, οὐκ ἔγωγε,
 εἶπεῖν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν. καὶ πτωχῆς τινὸς τὴν
 γαστέρα πονούσης, ἐπεὶ ὁ ἰατρὸς ἐπυνθάνετο μὴ ἐν
 γαστρὶ ἔχει, πῶς γε, εἶπε, τριταΐα μὴ βεβρωκυῖα; 15
 τῶν Ἀριστωνυμ . . . ὦν δ' ἦν εὐπαρόφων ἰσχυρῶν λόγων. καὶ
 ὁ Σωσιφάνης ὁ ποιητής εἰς Κηφισοκλέα τὸν ὑποκρι-
 τὴν εἶπε λοιδορῶν αὐτὸν ὡς εἰς εὐρύστομον, 'ἐνέ-
 βαλλον γὰρ ἄν σου, φησίν, εἰς τὰ ἰσχύια λίθου, εἰ μὴ
 b καταρραίνειν ἔμελλον τοὺς περιεστηκότας.' ἀρχαιό- 20
 τatos δ' ἐστὶ λογικὸς γρίφος καὶ τῆς τοῦ γριφεύειν
 φύσεως οἰκειότατος

τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;

καί

τί ταυτὸν ἐστὶν οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;

25

καὶ πρὸς τούτοις

τί ταυτὸν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ;
 τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμωνυμία, καὶ γὰρ ἄρκτος καὶ ὄφις
 καὶ ἀετὸς καὶ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν
 θαλάττῃ. τὸ δὲ χρόνον σημαίνει, ἅμα γὰρ παρὰ πᾶ-
 c σιν ὁ αὐτὸς καὶ οὐδαμοῦ διὰ τὸ μὴ ἐν ἐνὶ τόπῳ τὴν

φύσιν ἔχειν. τὸ δὲ προάγον ἐστὶ ψυχᾶς ἔχειν· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς ἡμῶν ἐπιστάμενος διδάσκει τὸν πλησίον.

79. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Καλλίας, ἐζητοῦμεν γὰρ ἔτι πρότερον περὶ αὐτοῦ, μικρὸν ἔμπροσθεν γενόμενος
5 τοῖς χρόνοις Στράτιδος, ἐποίησε τὴν καλουμένην γραμματικὴν τραγωδίαν, οὕτω διατάξας. πρόλογος μὲν αὐτῆς ἐστὶν ἐκ τῶν στοιχείων, ὃν χορὴ λέγειν δια-
ρουῖντας κατὰ τὰς παραγραφάς, καὶ τὴν τελευτὴν καταστροφικῶς ποιουμένους

10 ἔστ' ἄλφα, βῆτα, γάμμα, δέλτα, θεοῦ πάρ' εἶ, d
ζῆτ', ἦτα, θῆτ', ἰῶτα, κάππα, λάβδα, μῦ,
νῦ, ξῦ, τὸ οὔ, πῖ, ῥῶ, τὸ σάν, ταῦ, ὕ παρόν,
φι, χῖ τε τῶ ψῖ εἰς τὸ ὦ.

ὁ χορὸς δὲ γυναικῶν ἐκ τῶν σύνδυο πεποιημένος
15 αὐτῶ ἐστὶν ἔμμετρος ἅμα καὶ μεμελοπεποιημένος τόνδε τὸν τρόπον, βῆτα ἄλφα βα, βῆτα εἶ βε, βῆτα ἦτα βη, βῆτα ἰῶτα βι, βῆτα οὔ βο, βῆτα ὕ βυ, βῆτα ὦ βω. καὶ πάλιν ἐν ἀντιστρόφῳ τοῦ μέλους καὶ τοῦ
μέτρου, γάμμα ἄλφα, γάμμα εἶ, γάμμα ἦτα, γάμμα
20 ἰῶτα, γάμμα οὔ, γάμμα ὕ, γάμμα ὦ. καὶ ἐπὶ τῶν e
λοιπῶν συλλαβῶν ὁμοίως ἐκάστων τό τε μέτρον καὶ τὸ μέλος ἐν ἀντιστρόφοις ἔχουσι πᾶσαι ταυτὸν. ὥστε τὸν Εὐριπίδην μὴ μόνον ὑπονοεῖσθαι τὴν Μῆδειαν ἐντέϋθεν πεποιηκέναι πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλος αὐτὸ
25 μετενηνοχότα φανερὸν εἶναι. τὸν δὲ Σοφοκλέα διε-
λεῖν φασὶν ἀποτολμῆσαι τὸ ποίημα τῶ μέτρῳ τοῦτ' ἀκούσαντα, καὶ ποιῆσαι ἐν τῶ Οἰδίποδι οὕτως

ἐγὼ οὔτ' ἔμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῖτ'
ἄλλως ἐλέγχεις;

30 διόπερ οἱ λοιποὶ τὰς ἀντιστρόφους ἀπὸ τούτου παρε-
δέχοντο πάντες, ὡς ἔοικεν. εἰς τὰς τραγωδίας. καὶ f
μετὰ τὸν χορὸν εἰσάγει πάλιν ἐκ τῶν φωνηέντων

ῥῆσιν οὕτως, ἣν δεῖ κατὰ τὰς παραγραφὰς ὁμοίως τοῖς πρόσθεν λέγοντα διαιρεῖν, ἵν' ἡ τοῦ ποιήσαντος ὑπόκρισις σώζηται κατὰ τὴν δύναμιν·

A. ἄλφα μόνον, ᾧ γυναῖκες, εἰ τε δεύτερον μόνον λέγειν χρή; X. καὶ τρίτου μόνον γ' ἔρεις. 5

A. ἦτ' ἄρα φήσω. X. τό τε τέταρτον αὖ μόνον ἰῶτα, πέμπτου οὖ, τό θ' ἕκτου ὕ λέγειν μόνον· τὸ λοιπὸν δὲ φώνησον τὸ ᾧ τῶν ἐπὶ φωνῶν, ἐπὶ δ' ἐν μέτροις μόνον.

454 καὶ τοῦτο λέξασ' εἶτα δὴ στυγῆ λάλει. 10

50. δεδήλωκε δὲ καὶ διὰ τῶν ἱαμβείων γράμμα πρῶτος οὗτος ἀκολαστότερον μὲν κατὰ τὴν διάνοιαν, πεφρασμένον δὲ τὸν τρόπον τοῦτον

κύω γάρ, ᾧ γυναῖκες, ἀλλ' αἰδοῖ, φίλα, ἐν γράμμασι σφῶν τοῦνομ' ἐξερω βρέφους. 15 ὀρθὴ μακρὰ γραμμὴ ἔστιν, ἐκ δ' αὐτῆς μέσης μικρὰ παρεστῶσ' ἐκατέρωθεν ὑπτία, ἔπειτα κύκλος πόδας ἔχων βραχεῖς δύο.

ὅθεν ὕστερον, ὥς ἂν ὑπονοήσειέ τις, Μαιάνδριος μὲν ὁ συγγραφεὺς μικρὸν διὰ τῆς ἐρμηνείας τῆ μι- 20 μήσει παρεγκλίνας συνέγραψεν ἐν τῷ Παραγγέλματι φορτικώτερον τοῦ ῥηθέντος, Εὐριπίδης δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεὶ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι ῥῆσιν. βοτῆρ δ' ἔστιν ἀγράμματος αὐτόθι δηλῶν τοῦνομα τοῦ Θη- 25 σέως ἐπιγεγραμμένον οὕτως

ἐγὼ πέφυκα γραμμαίων μὲν οὐκ ἴδρις. μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.

κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος. οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σκαφές.

c τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, 30 ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία. τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὡς εἰλιγμένος.

τὸ δ' αὖ τέταρτον ἦν μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
 λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμένα
 εἰσίν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι·
 γραμμαὶ γὰρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
 5 αὐται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.
 τὸ λοιπὸν δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

τὸ δ' αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν α
 τῷ Τηλέφῳ. ἀγράμματος γὰρ τις κἀνταῦθα δηλοῖ τὴν
 τοῦ Θεσέως ἐπιγραφὴν οὕτως

10 γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμματος κύκλος·
 ὀρθοὶ τε κανόνες ἐξυγωμένοι δύο,
 σινδικῶ τε τόξῳ τὸ τρίτον ἦν προσεμφερές.
 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκειόμενος,
 ἐφ' ἑνὸς τε κανόνος ὑπιωμένοι δύο.

15 ὅπερ δὲ τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον πάλιν.

καὶ Θεοδέκτης δ' ὁ Φασηλίτης ἄγροικόν τινα ἀγράμ-
 ματον παράγει, καὶ τοῦτον τὸ τοῦ Θεσέως ὄνομα δια- e
 σημαίνοντα

20 γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόφθαλμος κύκλος.
 ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ,
 τούτους δὲ πλάγιος διὰ μέσον συνδεῖ κανῶν,
 τρίτον δ' ἐλικτῶ βοστρύχῳ προσεμφερές.
 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὡς ἐφαίνετο,
 πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο,
 25 αὐται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν.

ἔκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶφ', ὁ βόστρυχος. f

καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν
 Ἀμφιαράῳ σατυρικῶ τὰ γράμματα παράγων ὀρχού-
 μενον.

30 S1. Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τῷ περὶ ἐπι-
 γραμμάτων ἐν Καλχηδόνι φησὶν ἐπὶ τοῦ Θρασυμάχου

τοῦ σοφιστοῦ μνήματος ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ ἐπί-
γραμμα

τοῦνομα θῆτα ρῶ ἄλφα σάν υῖ μῦ ἄλφα χῖ οὐ
σάν.

πατρὶς Καλχηδῶν. ἡ δὲ τέχνη σοφίη. 5

τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος φη-
σιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν
455 ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασι περιειλημμένος πάντας
ὁμοίως ἡγεμονικούς καὶ ἀκολουθητικούς ἔχει τοὺς
πόδας, οἷον 10

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχειμέρον
ναῖονθ' ἔδραν, θηροφόνε Πᾶν, χθόν' Ἀρκάδων.
κλήσω γραφῇ τῆδ' ἐν σοφῇ πάγκλειτ' ἔπη
συνθεῖς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶ κλύειν,
μωσοπόλε θῆρ, κηρόχυτον ὃς μείλιγμ' ἰεῖς. 15

καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δ' ἕκαστον
τῶν ποδῶν ὡς ἂν τῇ τάξει θῆς τὸ αὐτὸ μέτρον ἀπο-
δώσει, οὕτως

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχειμέρον.

νιφοκτύποις σὲ τὸν βολαῖς δυσχειμέρον. 20

b καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστιν ἐνδεκαγράμματος.
ἔστι δὲ καὶ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον, ἀλλ' ἑτέρως ποιῆ-
σαι, ὥστε πλείω πρὸς τὴν χρῆσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς ἔχειν
οὕτω λέγοντας

μέτρον φράσον μοι τῶν ποδῶν μέτρον λαβῶν. 25

λαβῶν μέτρον μοι τῶν ποδῶν μέτρον φράσον.

οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.

λαβεῖν μέτρον γὰρ τῶν ποδῶν οὐ βούλομαι.

82. Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν
c ᾠδὴν, ὡς ὁ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἶονεὶ γοῖφου 30
τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτω

προσκειρόντων διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ἀποσχέσθαι
 τοῦ σίγμα καὶ διὰ τὸ μὴ δοκιμάζειν ἐποίησε
 πρὶν μὲν εἶπε σχοινοτένεια τ' αἰοιδὰ
 καὶ τὸν σὺν κίβδηλον ἀνθρώποις.

5 ταῦτα σημειώσαιτ' ἂν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λά-
 σου τοῦ Ἑρμιονέως τὴν ἄσιγμον ῥῶθὴν, ἣτις ἐπιγρά-
 φεται Κένταυροι. καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν
 Ἑρμιόνη ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὡς
 10 κῆς. οὗ ἐστὶν ἀρχή

Δάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένιοιο ἄλοχον.

83. ἔστιν εὐπορηῆσαι καὶ ἄλλων γρίφων

ἐν φανεραῖ γενόμεαν, πάτραν δέ μου ἀλμυρὸν ὕδωρ
 ἀμφὶς ἔχει. μάτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάις.

15 φανεραῖ μὲν οὖν λέγει τῇ Δήλῳ, ἣτις ὑπὸ θαλάσσης
 περιέχεται. μήτηρ δ' ἡ Αἰτώ, ἣτις Κοῖον ἐστὶ θυ-
 γάτηρ. Μακεδόνες δὲ τὸν ἀριθμὸν κοῖον προσαγο- e
 ρεῦουσι. καὶ ἐπὶ τῆς πτισάνης

κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε.

20 πεποιήται δὲ τῆς πτισάνης τοῦνομα ἀπὸ τοῦ πτίσσειν
 καὶ ἀνεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ κοχλίου. φέρεται δὲ τοῦτο
 καὶ ἐν τοῖς Τεύκρου Ὁρισμοῖς

ζῶον ἄπουν ἀνάκανθον ἀνόστεον ὄστρακόνωτον,
 ὄμματά τ' ἐκκύπτοντα προμήκεα κείσκύπτοντα.

25 Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὐτοῦ ἐρωῶντι φησι

τροφαλίδας τε λιπαροσάρκους. μανθάνεις; τυ- f
 ρὸν λέγω.

Ἀναξανδρίδης δὲ Αἰσχραῖ

ἀρτίως διηροτάμηκε, καὶ τὰ μὲν διανεκῆ

30 σώματος μέρη δαμάζειτ' ἐν πυρικίτιοισι γᾶς·

Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι
 λέγων.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἑρωσιν

ὡς δ' ἦν ἠορμένη

βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ

φιλίας, ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,

456 τράπεζα. Β. περιέρως γε νῆ τὸν οὐρανόν, 5
ἐξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως.

Πλάτων δ' ἐν τῷ Ἀδώνιδι χρησμὸν δοθῆναι λέγων

Κινύρα ὑπὲρ Ἀδώνιδος τοῦ υἱοῦ φησίν

ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων ἀνδρῶν δασυ-
πρώκτων, 10

παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφν θανυμαστότατός τε
πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ὀλεῖ-
τον,

ἢ μὲν ἐλαννομένη λαθροῖσις ἐρετμοῖς, ὃ δ' ἐλαύ-
νων. 15

b λέγει δὲ Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον· ἀμφοτέροι γὰρ
ἦσαν τοῦ Ἀδώνιδος. καὶ τὸ τῆς σφιγγὸς δὲ αἰνιγμα
Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς Τραγωδομένοις τοιοῦτον εἶναι
φησιν

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὗ μία φωνή, 20
καὶ τρίπουν, ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον ὅσο' ἐπὶ
γαῖαν

ἐρπετὰ κινεῖται καὶ ἀν' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.

ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,

ἔνθα τάχος γυνοῖσιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ. 25

c 84. γριφώδη δ' ἐστὶ καὶ Σιμωνίδη ταῦτα πεποιη-
μένα, ὡς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ
Σιμωνίδου

μιξονόμου τε πατήρ ἐρίφου καὶ σγέτλιος ἰχθύς

πλησίον ἠρείσαντο καρῆατα· παῖδα δὲ νυκτὸς 30

δεξάμενοι βλεφάροισι Διωνύσοιο ἄνακτος

βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

φασὶ δ' οἱ μὲν ἐπὶ τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων
 ἐν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν
 αὐτῷ τράγον καὶ δελφῖνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον
 τοῦτον. οἱ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφῖνα καὶ d
 5 τράγον εἰργασμένον εἰρῆσθαι· καὶ εἶναι τὸν βουφό-
 νου καὶ τὸν Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἱ
 δὲ φασιν ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ Διονύσῳ θνύμενον βοῦν
 ὑπὸ τινος τῶν νεανίσκων παῖεσθαι πελέκει. πλησίον
 δὲ τῆς ἐορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλε-
 10 κυν· τὸν οὖν Σιμωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσαι πρὸς
 τὸν χαλκέα κομιούμενον αὐτόν. ἰδόντα δὲ καὶ τὸν
 τεχνίτην κοιμώμενον καὶ τὸν ἄσκον καὶ τὸν καρκίνου
 εἰκῆ κείμενον καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν,
 οὕτως ἐλθόντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προει- e
 15 ρημένον πρόβλημα. τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα
 τὸν ἄσκον εἶναι, σχέτλιον δὲ ἰχθὺν τὸν καρκίνου,
 νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν ὕπνου, βουφόνου δὲ καὶ Διονύ-
 σου θεράποντα τὸν πέλεκυν. πεποιήκε δὲ καὶ ἕτερον
 ὁ Σιμωνίδης ἐπίγραμμα, ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς
 20 ἱστορίας ἀπορίαν

φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέτιγος ἄεθλον
 τῷ Πανοπηιάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῶ.
 λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρίβοντα αὐτὸν διδά- f
 σκειν τοὺς χορούς. εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς
 25 Ἀπόλλωνος ἱερῷ οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης. ὑδρευέ-
 σθαι οὖν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνί-
 δην κάτωθεν, ἔνθα ἦν ἡ κρήνη. ἀνακομίζοντος δ'
 αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειόν· διὰ τὸ μυ-
 θολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκείνου, καὶ ἀναγεγράφθαι
 30 ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν τρωικὸν μῦθον, ἐν ᾧ
 ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ὡς καὶ Στησίχο-
 ρὸς φησιν ὥκτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ ἀεὶ φορέοντα 457

Διὸς κούρα βασιλεῦσιν.¹ ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναί φασι τῷ μὴ παραγενομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὠρισμένην ὥραν, παρέχειν τῷ ὄνῳ χοίνικα κριθῶν. τοῦτο οὖν κἂν τῷ ποιητῇ λέγεσθαι· καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντο τὸ τοῦ τέττιγος ἄεθλον τὸν οὐκ ἐθέλοντα ἄδειν, Πανοπηιάδην δὲ τὸν ὄνον, μέγα δεῖπνον τὴν χοίνικα τῶν κριθῶν.

b 85. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγνιδος τοῦ ποιητοῦ ἤδη γὰρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός, τεθνηκὼς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι. 10 σημαίνει γὰρ κόχλον. τοιοῦτον δ' ἐστὶ καὶ τὸ ῥήματα λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια. οἴου λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος. καὶ τὸ περιφερόμενον

πέντ' ἄνδρες δέκα ναυσὶ κατέδραμον εἰς ἓνα 15 χῶρον,

ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι·

c δίψῃ δ' ἐξώλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερείχε γενεῖου.

d 86. τίνα δὲ κόλασιν ὑπέμενον Ἀθήνησιν οἱ μὴ 20 λύσαντες τὸν προταθέντα γρίφον, εἴ γε ἔπινον φιάλην [ἄλμη] κεκερασμένην, ὡς καὶ ὁ Κλέαρχος προεῖπεν ἐν τῷ ὄρῳ; κἂν τῷ πρώτῳ δὲ περὶ παροιμιῶν γράφει οὕτως τῶν γρίφων ἢ ζήτησις οὐκ ἀλλοτρία φιλοσοφίας ἐστὶ. καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν τῆς παιδείας ἀπόδειξιν ἐν τούτοις 25 ἐποιοῦντο. προέβαλλον γὰρ παρὰ τοὺς πότους, οὐχ ὥσπερ οἱ νῦν ἐρωτῶντες ἀλλήλους, τίς τῶν ἀφροδισιαστικῶν συνδυασμῶν, ἢ τίς ἢ ποῖος ἰχθὺς ἤδιστος ἢ τίς ἀκμαιότατος, ἔτι δὲ τίς μετ' ἀρκοῦρον ἢ μετὰ πλειάδα ἢ τίς μετὰ κύνα μάλιστα βρωτός. καὶ ἐπὶ 30 τούτοις ἄθλα μὲν τοῖς νικῶσι φιλήματα, μίσους ἄξια τοῖς ἐλευθέραν αἰσθησιν ἔχουσι, ζημίαν δὲ τοῖς ἥττη-

θεῖσι τάττουσιν ἄκρατον πιεῖν, ὃν ἥδιον τῆς ὑγείας
 πίνουσιν. κομιδῇ γάρ ἐστι ταῦτά γε τινὸς τοῖς Φι-
 λαινίδος καὶ τοῖς Ἀρχεστράτου συγγράμμασιν ἐπιφ- e
 κηκότος, ἔτι δὲ περὶ τὰς καλουμένας γαστρολογίας
 5 ἐσπουδακότος· ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας, τῷ πρώτῳ
 ἔπος ἢ ἱαμβεῖον εἰπὸντι τὸ ἐχόμενον ἕκαστον λέγειν,
 καὶ τῷ κεφάλαιον εἰπὸντι ἀντειπεῖν τὸ ἐτέρου ποιη-
 τοῦ τινός, εἰ τὴν αὐτὴν εἶπε γνώμην· ἔτι δὲ λέγειν
 ἕκαστον ἱαμβεῖον. πρὸς τε τούτοις ἕκαστον εἰπεῖν
 10 ὅσων ἂν προσταχθῇ συλλαβῶν ἔμμετρον· καὶ ὅσ' ἀπὸ
 τῆς τῶν γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας.
 ὁμοίως δὲ τοῖς εἰρημένους ἠγεμόνος ἕκαστου λέγειν
 ὄνομα τῶν ἐπὶ Τροίαν ἢ τῶν Τρώων· καὶ πόλεως
 ὄνομα τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ λέγειν ἀπὸ τοῦ δοθέντος γραμ- f
 15 ματος, τὸν δ' ἐχόμενον τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. καὶ τοὺς
 λοιποὺς ἐναλλάξαι, ἂν τε ἑλληνίδος ἂν τε βαρβάρου
 τάξῃ τις. ὥστε τὴν παιδιὰν μὴ ἄσχετον οὔσαν μῆ-
 νυμα γίνεσθαι τῆς ἕκαστου πρὸς παιδείαν οἰκειό-
 τητος. ἐφ' οἷς ἄθλον ἐτίθεσαν στέφανον καὶ εὐφη-
 20 μίαν, οἷς μάλιστα γλυκαίνεται τὸ φιλεῖν ἀλλήλους.

87. ταῦτα μὲν οὖν Κλέαρχος εἶρηκε. καὶ ἂ προ- 458
 βάλλειν δεῖ τοιαῦτά τινα εἶναι ἠγοῦμαι. στίχον εἰ-
 πεῖν ὁμηρικὸν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρχόμενον καὶ εἰς τὸ
 αὐτὸ στοιχεῖον καταλήγοντα

25 ἀργοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἠμῖα σιγαλόεντα.
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήμια τε πτερόεντα.
 καὶ πάλιν ὁμοίως ἱαμβεῖα

ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἂν ὁ φέρων τὰγαθά.
 30 ἀγαθὸς ἂν εἴη χῶ φέρων καλῶς κακά.

ὁμηρικοὶ ἀπὸ τοῦ ε ἐπὶ τὸ ε

εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε. b

ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔρωγε.
 ὁμοίως καὶ ἰαμβεῖα
 εὐκαταφρόνητός ἐστι πενία, Δερκύλε.
 ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον, παῖ, διάπλεκε.

Ὅμηρου ἀπὸ η εἰς η

5

ἢ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ἢ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης διτ' Ἀφροδίτη.

ἰαμβοι

ἢ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη.

ἀπὸ τοῦ ι ἐπὶ τὸ ι Ὅμηρου

10

Ἰλίου ἔξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.

Ἰππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέ-
 σθαι.

ἀπὸ τοῦ σ εἰς τὸ σ

συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα 15
 εἰπης.

σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰπὸ τῆς τύχης καλῶς.

d ἀπὸ τοῦ ω εἰς τὸ ω

ὡς δ' ὅτ' ἀπ' οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν
 εἶσω. 20

ὠρθωμένην πρὸς πάντα τὴν ψυχὴν ἔχε.

προβάλλειν δὲ δεῖ καὶ στίχους ἀσίγμους οἷον

πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκόθεν ἄλλ' ἐπι-
 θεῖναι.

καὶ πάλιν στίχους ὁμηρικοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συλ- 25
 λαβῆς καὶ τῆς ἐσχάτης δηλοῦντας ὄνομα. οἷον

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας.

Φυλείδης ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς.

ἰητῆρ δ' ἀγαθὸς Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων.

εἰςὶ καὶ ἄλλοι στίχοι ὁμηρικοὶ δηλοῦντες σκευῶν 30
 ὀνόματα ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐσχάτης συλλαβῆς,
 οἷον

ὄλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
ὄλμος.

μυθεῖται κατὰ μοῖραν ἄπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος.
μύλος.

5 λυγρὸς ἐὼν μὴ που τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη.
λύρη.

ἄλλοι στίχοι δηλοῦντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους ἰ
τῶν ἐδωδίων τῶν τί

ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος.
10 ἄρτος.

μὴ τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖροο μηδὲ μετάλλα.
μῆλα.

88. ἐπεὶ δὲ ἱκανὴν παράβασιν πεποιήμεθα περὶ
τῶν γριφῶν, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον
15 οἱ μὴ λύσαντες τὸν προταθέντα γριφον. ἐπινοῦν οὗτοι
ἄλμην παραμισγομένην τῷ αὐτῶν ποτῷ, καὶ ἐδει
προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὡς Ἀντιφά-
νης δηλοῖ ἐν Γανυμήδει διὰ τούτων 459

οἶμοι περιπλοκάς

20 λίαν ἐρωτᾶς. B. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω·
τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύννοισθά τι,
ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι. A. πότερά
μοι

γριφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,
25 τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύννοιδά τι;
ἢ τί δύναται τὸ ρηθέν; B. ἔξω τις δότω
ἱμάντα ταχέως. A. ποῖον; B. οὐκ ἔγνωσ ἴσως·
A. ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς·
ἄλμης δ' ἐχοῖν τι παραφέρειν ποτήριον. b

30 B. οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; A. ἐγὼ
κομιδῇ γε. B. πῶς; A. ἐνέχυρον ἀποφέροντά
σου.

Β. οὐκ ἄλλ' ὀπίσω τὸ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ
ἔλκειν ἀπνευστί.

89. τσαῦτα καὶ περὶ τῶν γρίφων εἰπόντων τῶν
δειπνοσοφιστῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς ἐσπέρα καταλαμ-
βάνει ἀναπεμπαζομένους τὰ εἰρημένα, τὸν περὶ τῶν 5
ἐκπωμάτων λόγον εἰς αὔριον ἀναβαλώμεθα. κατὰ
γὰρ τὸν Μεταγένους Φιλοθύτην

κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον, ὡς ἂν
πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐωχῆσω τὸ θέα-
τρον, 10

περὶ τῶν ἐκπωμάτων τὸν λόγον ἐξῆς ποιούμενος.

ΙΑ

459 Ἄγε δὴ, τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται :

κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν Κηφισόδωρον, ἔταίρε Τιμό-
κρατες. συναχθέντων γὰρ ἡμῶν καθ' ὥραν μετὰ
σπουδῆς διὰ τὰ ἐκπώματα, ὁ Οὐλπιανός, ἔτι καθη- 15
μένων ἀπάντων, πρὶν καὶ τινα λεχθῆναι, ἔφη, παρὰ
μὲν τῷ Ἀδράστῳ, ἄνδρες φίλοι, καθίσαντες οἱ ἀρι-
στεῖς δειπνοῦσιν, ὁ δὲ Πολύιδος ἱερὰ θύων ἐν ὀδῷ
παραπορευόμενον τὸν Πετεῶ κατέσχε, καὶ κατακλί-
νας ἐν τῇ πόρᾳ θαλλίαν τε κατακλάσας ἀντὶ τραπέζης 20
παρέθηκε τῶν τυθέντων. καὶ τῷ Αὐτολύκῳ ἐλθόντι
460 Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον ἢ τροφός, καθημένῳ δῆλον
ὅτι (οὕτως γὰρ ἐδείπνουσιν οἱ τότε), τὸν Ὀδυσσεῆα, φη-
σὶν ὁ ποιητής,

παῖδα νέον γεγαῶτα κιχῆσατο θυγατέρος ἧς, 25

τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
παυομένῳ δόρποιο,

ἐκάθισεν ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ οὐχὶ παρὰ τοῖς γόνα-
σιν ἔστησεν. ἡμεῖς δ' οὖν μὴ διατρίβωμεν ἀλλ' ἤδη
5 κατακλινώμεθα. ἴν' ἡμῖν ὁ Πλούταρχος περὶ ὧν
ἐπαγγέλλεται ποτηρίων ἀποδοὺς τὸν λόγον καὶ τὰς b
κύλικας πλήρεις ἅπασι προπῆ.

2. ποτήρια δὲ πρῶτον οἶδα ὀνομάσαντα τὸν
'Αμόργιον ποιητὴν Σιμωνίδην ἐν ἰάμβοις οὕτως
10 ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια.

καὶ ὁ τὴν 'Αλκμαιωνίδα δὲ ποιήσας φησὶν
νέκυς δὲ χαμαιστρώτου ἐπὶ κλίνας
εὐρείης στιβάδος, προέθηκ' αὐτοῖσι θάλειαν
δαῖτα ποτήριά τε στεφάνους τ' ἐπὶ κρασὶν
15 ἔθηκεν.

ἄπερ ὀνομάσθη ἀπὸ τῆς πόσεως, ὡς τὸ ἔκπωμα οἱ
'Αττικοί· ἐπεὶ ὕδροποτεῖν καὶ οἰνοποτεῖν λέγουσιν. c
'Αριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσιν

γαμφηλαῖσι δράκοντα κοάλεμον αἵματοπώτην.
20 κὰν τῷ αὐτῷ δὲ ἔφη
πολλῶ γ' ὁ Βάκις διεχοῖτο τῷ ποτηρίῳ.
καὶ Φερεκράτης ἐν Τυραννίδι
κρείττων μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων.

ὁ δὲ 'Ανακρέων ἔφη
25 οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· οἰνοποτάζων
γὰρ εἶρηκε. καὶ Σαπφῶ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ ἔφη· πολλὰ d
δ' ἀνάριθμα ποτήρια καλαίφεις.' καὶ 'Αλκαῖος ἔκ δὲ
ποτηρίων πώνης Δινομένη παρίσδων.' τιμᾶται δὲ
30 καὶ ἐν 'Αχαΐᾳ Δημήτηρ ποτηριοφόρος κατὰ τὴν 'Αν-
θέων χάρον, ὡς Αὐτοκράτης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ
'Αχαϊκῶν.

3. ἄξιον δὲ εἶναι νομίζω ζητῆσαι ὑμᾶς πρὸ τοῦ καταλόγου τῶν ποτηρίων, ὧν πλήρῆς ἐστὶ τὸ κυλικεῖον τοδί· εἴρηται γὰρ οὕτως ἢ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη. παρὰ Ἀριστοφάνει μὲν ἐν Γεωργοῖς
 e ὥσπερ κυλικεῖον τοῦθόνιον προπέπταται. 5
 ἐστὶ καὶ παρ' Ἀναξανδρίδῃ ἐν Μελιλωτῶ. Εὐβουλος δ' ἐν Λήδα

ὥσπερ εἰ σπονδὴν διδοῦς
 τὰν τῷ κυλικεῖῳ συντέτριφε ποτήρια.
 κὰν Ψαλτρία δὲ ἔφη

τὰ κυλικεῖα δὲ

ἔξεῦρεν ἡμῖν.

ἐν δὲ Σεμέλῃ ἢ Διονύσῳ

Ἐρμῆς ὁ Μαΐας λίθινος, ὃν προσεύγμασιν
 ἐν τῷ κυλικεῖῳ λαμπρὸν ἐκτετριμμένον.

f Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Χείρωνι

πολλοστῶ δ' ἔτει

ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδ' ἦκων, συγγενεῖς
 καὶ φράτερας καὶ δημότας εὐρῶν μόλις,
 εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφην. Ζεὺς ἐστὶ μοι
 ἐρκεῖος, ἐστὶ φρατέριος, τὰ τέλη τελεῶ.

4. ἄξιον δὲ ἐστὶ ζητῆσαι εἰ οἱ ἀρχαῖοι μεγάλοις ἔπινον ποτηρίοις. Δικαίαρχος μὲν γὰρ ὁ Μεσσήνιος
 461 ὁ Ἀριστοτέλους μαθητῆς ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου μι-
 κροῖς φησὶν αὐτοὺς ἐκπώμασι κεχρηῆσθαι καὶ ὑδαρέ- 25
 στερον πεπωκέναι. Χαμαιλέον δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν
 τῷ περὶ μέθης, εἴ γε τῆς φωνῆς μνημονεύω, φησὶν
 εἰ δὲ οἱ ταῖς ἐξουσίαις χρώμενοι καὶ τῷ πλουτεῖν
 προτιμῶσι τὴν μέθην ταύτην, οὐδὲν θαυμαστόν.
 οὐκ ἔχοντες γὰρ ἑτέραν ἡδονὴν ταύτης καλλίω οὐδὲ 30
 μᾶλλον εὐχερῆ καταφεύγουσιν εἰκότως ἐπὶ τὸν οἶνον.
 ὅθεν δὴ καὶ τὰ μεγάλα τῶν ἐκπωμάτων ἐπιχώρια

γέγονε τοῖς δυνάσταις. οὐδὲ γὰρ παλαιὸν οὐδὲ τοῦτό b
 γέ ἐστι παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἀλλὰ νεωστὶ εὐρέθη πεμ-
 φθὲν ἐκ τῶν βαρβάρων. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπεστερημένοι
 τῆς παιδείας ὀρμῶσιν ἐπὶ τὸν πολὺν οἶνον καὶ πορί-
 5 ζονται τροφὰς περιέργους καὶ παντοίας. ἐν δὲ τοῖς
 περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποις οὗτ' ἐν γραφαῖς οὗτ' ... ἐπὶ
 τῶν πρότερον εὐρήσομεν ποτήριον εὐμέγεθες εἰρ-
 γασμένον πλὴν τῶν ἐπὶ τοῖς ἥρωικοῖς. τὸ γὰρ ὅντων
 ὀνομαζόμενον μόνοις τοῖς ἥρωσιν ἀπεδίδοσαν. ὃ καὶ
 10 δόξει τισὶν ἔχειν ἀπορίαν, εἰ μὴ τις ἄρα φήσῃ, διὰ
 τὴν ὀξύτητα τῆς ἐπιφανείας τῶν δαιμόνων καταδει- c
 χθῆναι τοῦτο. χαλεποὺς γὰρ καὶ πλήκτας τοὺς ἥρωας
 νομίζουσι. καὶ μᾶλλον νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν. ὅπως
 οὖν μὴ διὰ τὸν τρόπον ἀλλὰ διὰ τὴν μέθην φαίνων-
 15 ται τοιοῦτοι, δημιουργοῦσιν αὐτοὺς πίνοντας ἐκπώ-
 μασι μεγάλοις. καὶ μοι δοκοῦσι λέγειν οὐ κακῶς οἱ
 φάσκοντες τὸ μέγα ποτήριον φρέαρ ἀργυροῦν εἶναι.
 ἐν τούτοις ἀγνοεῖν ἔοικεν ὁ Χαμαιλέων ὅτι οὐκ ἐστι
 μικρὸν τὸ παρ' Ὀμήρῳ διδόμενον τῷ Κύκλωπι ὑπ'
 20 Ὀδυσσεῶς κισσύβιον. οὐ γὰρ ἂν τρεῖς πῖων οὕτως d
 κατηνέχθη ὑπὸ μέθης τηλικούτος ὢν. ἦν οὖν καὶ τότε
 μεγάλα ποτήρια, εἰ μὴ αἰτιάσεται τις τὴν δύναμιν
 τοῦ οἴνου, ἦν αὐτὸς Ὀμηρος ἐξηγήσατο, ἢ τὸ ἄηθες
 τῆς πόσεως τοῦ Κύκλωπος, ἐπεὶ τὰ πολλὰ ἐγαλακτο-
 25 πότει. ἢ τάχα καὶ βαρβαρικὸν ἦν τὸ ἐκπωμα, εἶπερ
 μέγα ἦν, ἐκ τῆς Κικόνων εἰλημμένον λείας. τί οὖν
 ἔχομεν λέγειν περὶ τοῦ Νέστορος ποτηρίου, ὃ μόνις
 ἂν νέος βαστάσαι ἴσχυσε, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ
 ἄειρε, περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ διδάξει τι ἡμᾶς ὁ Πλούταρχ- e
 30 ρος. ὦρα οὖν κατακλίνεσθαι.

5. καὶ κατακλιθέντων, ἀλλὰ μὴν, ὁ Πλούταρχος
 ἔφη, κατὰ τὸν Φλιάσιον ποιητὴν Πρατίαν, οὐ γὰρ

ἀνλακισμένην ἀρῶν, ἀλλὰ σκύφον ματεύων, κυλικη-
γορήσων ἔρχομαι, οὐ τῶν Κυλικράνων εἰς ὑπάρχων,
οὓς χλευάζων Ἐρωίππος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμ-
βοις φησὶν

εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφι- 5
κόμην·

εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὠραίαν πόλιν.

Ἡρακλεῶται δ' εἰσὶν οὗτοι οἱ ὑπὸ τῇ Οἴτῃ κατοικ-
κοῦντες, ὥς φησι Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, ὀνομα-
σθῆναι φάσκων αὐτοὺς ἀπὸ τινος Κύλικος γένος 10
Λυδοῦ, ἐνὸς τῶν Ἡρακλεῖ συστρατευσαμένων. μνη-
μονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Σκυθῆνος ὁ Τήμιος ἐν τῇ ἐπι-
γραφομένῃ ἱστορίῃ λέγων οὕτως Ἡρακλέης λαβὼν
Εὐρυτον καὶ τὸν υἱὸν ἔκτεινε φόρους πρήσσοντας
παρ' Εὐβοέων, Κυλικρῆνας δ' ἐξεπόρθησε ληξομέ- 15
62 νους, καὶ αὐτόθι πόλιν ἐδείματο Ἡράκλειαν τὴν
Τρηχινίδα καλεσομένην. Πολέμων δὲ ἐν τῷ πρώτῳ
τῶν πρὸς Ἀδαῖου καὶ Ἀντίγονόν φησιν οὕτως τῆς δ'
Ἡρακλείας τῆς ὑπὸ τὴν Οἴτην καὶ Τραχίνα τῶν οἰκη-
τόρων μεθ' Ἡρακλέους τινὲς ἀφικόμενοι ἐκ Λυδίας 20
Κυλικρᾶνες, οἳ δ' Ἀθαμᾶνες, ἀφ' ὧν οἱ τόποι δια-
μένουσιν· οἷς οὐδὲ τῆς πολιτείας μετέδωσαν οἱ Ἡρα-
κλεῶται, συνοίκους ἀλλοφύλους ὑπολαβόντες. Κυ-
λικρᾶνες δὲ λέγονται, ὅτι τοὺς ὤμους ἐγκεχαραγμένοι
κύλικας ἦσαν. 25

6. οἶδα δὲ καὶ Ἑλλάνικον ἐν ἔθνων ὀνομασίαις
b λέγοντα ὅτι Λιβύων τῶν νομάδων τινὲς οὐδὲν ἄλλο
κέκτηνται ἢ κύλικα καὶ μάχαιραν καὶ ὑδρίαν, καὶ ὅτι
οἰκίας ἔχουσιν ἐξ ἀνθερῆκου πεποιημένας μικράς,
ὅσον σκιάς ἕνεκα, ἃς καὶ περιφέρουσιν ὅπου ἂν πο- 30
ρεύωνται. πολλοῖς δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλλυριοῖς τόπος δια-
βότης ἐστὶν ὁ καλούμενος Κύλικες, παρ' ᾧ ἐστὶ τὸ

Κάδμου καὶ Ἀρμονίας μνημεῖον, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος
 ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν. καὶ Πολέ-
 μων δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ Μορύχου ἐν Συρακούσαις
 φησὶν ἐπ' ἄκρᾳ τῇ νήσῳ πρὸς τῷ τῆς Ὀλυμπίας ἱερῷ
 5 ἐκτὸς τοῦ τείχους ἐσχάραν τινὰ εἶναι, ἀφ' ἧς, φησί, e
 τὴν κύλικα ναυστολοῦσιν ἀναπλέοντες μέχρι τοῦ
 γενέσθαι τὴν ἐπὶ τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηναῖς ἀόρατον
 ἀσπίδα· καὶ οὕτως ἀφιαῖσιν εἰς τὴν θάλασσαν κερ-
 μέαν κύλικα, καθέντες εἰς αὐτὴν ἄνθεα καὶ κηρία
 10 καὶ λιβανωτὸν ἄτμητον καὶ ἄλλ' ἄττα μετὰ τούτων
 ἀρώματα.

7. ὁρῶν οὖν ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον, κατὰ
 τὸν Κολοφώνιον Ξενοφάνη, πλήρες ὄν πάσης θυμη-
 δίας,

15 νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
 καὶ κύλικες· πλεκτούς δ' ἀμφιτιθεῖς στεφάνους. d
 ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
 κρητῆρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
 ἄλλος δ' οἶνος ἔτοιμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν.
 20 μείλιχος ἐν κεράμοις, ἄνθεος ὑσδόμενος·
 ἐν δὲ μέσοις ἀγνήν ὀδυμὴν λιβανωτὸς ἴησιν.
 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν.
 πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα e
 τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθουμένη·
 25 βρωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
 μολπῆ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
 χορὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑνεῖν εὐφρονας ἀνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.
 σπείσαντάς τε καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 30· πρῆσσειν· ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προχειρότερον, f
 οὐχ ὕβρις· πίνειν δ' ὀπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιτο
 οἴκαδ' ἄνευ προπόλου μὴ πάνν γηραλέος.

ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον ὃς ἐσθλὰ πῶν ἀναφαίνει,
 ὧν ἡ μνημοσύνη, καὶ τὸν ὃς ἀμφ' ἀρετῆς
 οὔτι μάχας διέπει Τιτῆνων οὐδὲ Γιγάντων,
 οὐδὲ τὰ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἢ στάσιος σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν, 5
 463 θεῶν δὲ προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

8. καὶ ὁ χαρίεις δ' Ἀνακρέων φησὶν
 οὐ φιλέω ὃς κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
 νεῖκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
 ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης 10
 συμμίσγων ἐρατῆς μνήσεται εὐφροσύνης.

καὶ Ἴων δ' ὁ Χῖός φησιν

b χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε.
 ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
 κινράντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσὸς 15
 οἶνον ἔχων χειρῶν νιζέτω εἰς ἔδαφος.

σπένδοντες δ' ἀγνώως Ἡρακλεί τ' Ἀλκμήνη τε
 Προκλεί Περσείδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
 c πίνωμεν παίζωμεν· ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή,
 ὄρχεῖσθω τίς. ἐκῶν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης. 20
 ὄντινα δ' εὐειδῆς μίμνει θήλεια πάρευνος,
 κείνος τῶν ἄλλων ἀδρότερον πιέτω.

ἐποιοῦντο δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ καλούμενοι σοφοὶ συμποτι-
 κὰς ὁμιλίας. παραμυθεῖται γὰρ ὁ οἶνος καὶ τὴν τοῦ
 γήρωσ δυσθυμίαν, φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ 25
 μέθης.

9. διόπερ συνιοῦσι καὶ ἡμῖν ἐπὶ τὰς διονυσιακὰς
 ταύτας λαλιάς οὐδὲ εἰς ἂν εὐλόγως φθονήσαι νοῦν
 ἔχων, κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Ταραντίνους,

οἱ τῶν πέλας 30
 d οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν'. ἄρά γ' οἴσθ' ὅτι
 τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν

ὄνομ' ἐστὶν ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης
 μοίρας; ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς
 φῆσει με κρίνειν, οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι φράσαι·
 ἔγνωκα δ' οὖν οὕτως ἐπισκοπούμενος,
 5 εἶναι μανιώδη πάντα τὰνθρώπων ὄλως,
 ἀποδημίας δὲ τυγχάνειν ἡμᾶς ἀεὶ
 τοὺς ζῶντας, ὥσπερ εἰς πανήγυριν τινα
 ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους
 εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δὴ
 10 ὀρῶμεν. ὅς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πίνῃ, e
 καὶ τῆς ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον
 τοῦτου ὃν ἀφείται, κἂν τύχῃ ῥάνου τινός,
 πανηγυρίσας ἥδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.

καὶ κατὰ τὴν καλὴν οὖν Σαπφώ

15 ἐλθὲ Κύπρι
 χρυσέαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβροῖς
 συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
 οἴνοχοῦσα
 τοῖσδε τοῖς ἔμοῖς ἐτάροις τε καὶ σοῖς.

20 10. πρὸς οὓς λεκτέον ὅτι τρόποι εἰς πόσεων κατὰ
 πόλεις ἴδιοι, ὡς Κριτίας παρίστησιν ἐν τῇ Λακεδαι-
 μουίῳ Πολιτείᾳ διὰ τούτων ὁ μὲν Χίος καὶ Θάσιος
 ἐκ μεγάλων κυλίκων ἐπιδέξια, ὁ δ' Ἀττικὸς ἐκ μι- f
 κρῶν ἐπιδέξια, ὁ δὲ Θετταλικὸς ἐκπώματα προπίνει
 25 ὅτῳ ἂν βούλωνται μεγάλα. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν
 παρ' αὐτῷ ἕκαστος πίνει, ὁ δὲ παῖς ὁ οἴνοχός [ἐπι-
 χει] ὅσον ἂν ἀποπίῃ. τοῦ δ' ἐπιδέξια πίνειν μνημο-
 νεύει καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκις οὕτως

τίνα δὴ παρεσκευασμένοι 464

30 πίνειν τρόπον νῦν ἐστέ; λέγετε. τίνα τρόπον;
 Β. ἡμεῖς τοιοῦτον οἶον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ.
 Α. βούλεσθε δῆτ' οὖν τὸν ἐπιδέξι', ὦ πάτερ,

λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι; Β. τὸν ἐπιδέξια
λέγειν, "Ἀπολλων, ὡσπερεὶ τεθνηκότι;

11. παραιτητέον δ' ἡμῖν τὰ κεράμεια ποτήρια.
καὶ γὰρ Κτησίας 'παρὰ Πέρσαις' φησὶν 'ὄν ἂν βασι-
λεὺς ἀτιμάσῃ, κεραμέοις χρῆται.' Χοιρίλος δ' ὁ ἔπο- 5
ποιός φησιν

b χερσὶν ὄλβον ἔχω κύλικος τρύφος ἀμφὶς ἑαγός,
ἀνδρῶν δαιτυμόνων νανάγιον, οἷά τε πολλὰ
πνεῦμα Διωνύσοιο πρὸς ὕβριος ἔκβαλεν ἀκτάς.
ἐγὼ δὲ εὖ οἶδα ὅτι ἥδιστα πολλάκις ἐστὶ τὰ κεράμεια 10
ἐκπώματα, ὡς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἐκ τῆς Κόπτου κατα-
γόμενα· μετὰ γὰρ ἀρωμάτων συμφυραθείσης τῆς
c γῆς ὀπτᾶται. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ μέθης
'αἱ ῥοδιακαὶ (φησὶ) προσαγορευόμεναι χυτρίδες διὰ
τε τὴν ἡδονὴν εἰς τὰς μέθας παρεισφέρονται καὶ διὰ 15
τὸ θερμαινομένας τὸν οἶνον ἤττον ποιεῖν μεθύσκειν.
σμύρνης γὰρ καὶ σχοίνου καὶ τῶν τοιούτων ἐτέρων
εἰς τὸ ὕδωρ ἐμβληθέντων ἔψονται, καὶ παραχεόντων
εἰς τὸν οἶνον ἤττον μεθύσκουσιν.' καὶ ἄλλω δὲ μέρει
φησὶν 'αἱ ῥοδιακαὶ χυτρίδες γίνονται σμύρνης σχοί- 20
νου ἄνθους κρόκου βαλσάμου ἀμώμου κινναμώμου
συνεψηθέντων· ἀφ' ὧν τὸ γινόμενον τῷ οἴνῳ παρα-
d χυθὲν οὕτω μέθας ἴστησιν ὥστε καὶ τῶν ἀφροδισίων
παραλύειν τὰ πνεύματα πέττον.'

12. οὐ δεῖ οὖν ἡμᾶς ἐκμανῶς πίνειν ἀποβλέπον- 25
τας εἰς τὸ πλῆθος τῶν καλῶν τούτων καὶ παντοδα-
πῶν κατὰ τὰς τέχνας ἐκπωμάτων. τὴν δὲ μανίαν τοὺς
πολλοὺς φησιν ὁ Χρύσιππος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς περὶ
ἀγαθῶν καὶ κακῶν πραγματείας τοῖς πλείστοις προσ-
άπτεσθαι. καλεῖσθαι γοῦν τὴν μὲν γυναικομανίαν, 30
τὴν δὲ ὀρτυγομανίαν. τινὲς δὲ καὶ δοξομανεῖς κα-
λουῦσι τοὺς φιλοδόξους, καθάπερ τοὺς φιλογύνας

γυναικομανεῖς, καὶ τοὺς φιλόρριθας ὀρριθομανεῖς. e
 τὸ αὐτὸ σημαίνοντων τῶν ὀνομάτων τούτων. ὥστε
 καὶ τὰ λοιπὰ μὴ ἀλλοτρίως καλεῖσθαι τὸν τρόπον
 τοῦτον. καὶ γὰρ ὁ φίλοψος καὶ ὁ ὀψοφάγος οἶον ὀψο-
 5 μανῆς ἔστι, καὶ ὁ φίλοινος οἰνομανῆς, καὶ ὡσαύτως
 ἐπὶ τῶν ὁμοίων, οὐκ ἀλλοτρίως τῆς μανίας κειμένης
 ἐν αὐτοῖς, ὡς ἀμαρτάνουσι μανικῶς καὶ τῆς ἀληθείας
 ἐπὶ πλεῖον ἀπαρτωμένοις.

13. ἡμεῖς οὖν, ὡς καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἐγίνετο.
 10 ἅμα ἀκροώμενοι τῶν γελωτοποιῶν τούτων καὶ μίμων.
 ἔτι δὲ τῶν ἄλλων τεχνιτῶν, ὑποπίνωμεν. λέγει δὲ f
 περὶ τούτων ὁ Φιλόχορος οὕτωςί' Ἀθηναῖοι τοῖς διο-
 νυσιακοῖς ἀγῶσι τὸ μὲν πρῶτον ἠριστηκότες καὶ πε-
 πωκότες ἐβάδιζον ἐπὶ τὴν θέαν καὶ ἐστεφανωμένοι
 15 ἐθεώρουν, παρὰ δὲ τὸν ἀγῶνα πάντα οἶνος αὐτοῖς
 ὄνοχοεῖτο καὶ τραγήματα παρεφέρετο, καὶ τοῖς χοροῖς
 εἰσιουῶσιν ἐνέχεον πίνειν, καὶ διηγανισμένοις ὅτ' ἐξε-
 πορεύοντο ἐνέχεον πάλιν· μαρτυρεῖν δὲ τούτοις καὶ
 Φερεκράτη τὸν κωμικόν, ὅτι μέχρι τῆς καθ' ἑαυτὸν
 20 ἡλικίας οὐκ ἀσίτους εἶναι τοὺς θεωροῦντας.' Φανό-
 δημος δὲ πρὸς τῷ ἱερῷ φησὶ τοῦ ἐν Λίμναις Διονύ- 465
 σου τὸ γλεῦκος φέροντας τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τῶν
 πίθων τῷ θεῷ κιρνάναι, εἴτ' αὐτοὺς προσφέρεισθαι·
 ὅθεν καὶ Λιμναῖον κληθῆναι τὸν Διόνυσον, ὅτι
 25 μίχθεν τὸ γλεῦκος τῷ ὕδατι τότε πρῶτον ἐπόθη κε-
 κραμένον. διόπερ ὀνομασθῆναι τὰς πηγὰς νύμφας
 καὶ τιθήνας τοῦ Διονύσου, ὅτι τὸν οἶνον αὐξάνει τὸ
 ὕδωρ κιρνάμενον. ἠσθέντες οὖν τῇ κράσει ἐν ᾧδαῖς
 ἐμελπον τὸν Διόνυσον, χορεύοντες καὶ ἀνακαλοῦντες
 30 εὐανθῆ καὶ διθύραμβον καὶ βακχευτὰν καὶ βρόμιον.
 καὶ Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶν ὅτι τοῦ b
 Διονύσου τροφοὶ αἱ νύμφαι κατ' ἀλήθειαν. αἱ γὰρ

ἄμπελοι πλείστον ὑγρὸν χέουσι τεμνόμεναι καὶ κατὰ φύσιν δακρύνουσι. διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἕνα τῶν τοῦ ἡλίου ἵππων φησὶν εἶναι

βακχίου φιλανθέμου

Αἴθοπα πεπαίνουτ' ὀρχάτους ὀπωρινούς· 5

ἔξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα.

καὶ Ὀδυσσεὺς ὅπασε

μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,

ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος δ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα χεῦ· ὁδμή δ' ἠδέϊα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει. 10

Τιμόθεος δ' ἐν Κύκλωπι

ἔχευε δ' ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας

στὰρόνος ἀμβρότας ἀφρωῖ βροάζον·

εἴκοσιν δὲ μέτρ' ἀνέχευεν, ἔμισγε δ' αἶμα

βακχίου νεορρύτοις δακρύνουσι νυμφᾶν. 15

14. οἶδα δέ τινας, ἄνδρες θιασῶται, καὶ μέγα

φρονήσαντας οὐχ οὕτως ἐπὶ πλούτῳ ὡς ἐπὶ τῷ κεκτη-

σθαι πολλὰ ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ. ὧν εἷς

δ' ἐστὶ καὶ Πυθίας ὁ Ἄρκας ἐκ Φιγαλείας, ὃς καὶ ἀπο-

θνήσκων οὐκ ἄκνησεν ἐπιθέσθαι τοῖς οἰκείοις ἐπι- 20

γράψαι αὐτοῦ τῷ μνήματι τάδε

Πυθία μνημῆμά τόδ' ἔστ', ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀν-
δρός,

ὃς κυλίκων ἔσχεν πλῆθος ἀπειρέσιον

ἀργυρέων χρυσοῦ τε καὶ ἠλέκτροιο φαινοῦ, 25

τῶν προτέρων πάντων πλείονα πασάμενος.

τοῦτο δ' ἱστορεῖ Ἀρμόδιος ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ

e τῶν κατὰ Φιγαλείαν Νομίμων. Ξενοφῶν δ' ἐν ὀργόφῳ

Παιδείας περὶ Περσῶν λέγων γράφει καὶ ταῦτα· καὶ μὴν ἐκπώματα ἦν μὲν ὡς πλείστα ἔχουσι, τούτῳ καλ- 30

λωπίξονται, ἦν δ' ἔξ ἀδίκων φανερωῶς ἢ μεμηχανη-

μένα, οὐδὲν αἰσχύνονται. πολὺ γὰρ ἠϋξῆται ἐν αὐ-

τοῖς ἢ ἀδικία τε καὶ αἰσχροκέρδεια. ὁ δὲ Οἰδίπους δι' ἐκπώματα τοῖς νίοις κατηγοράσατο, ὡς ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαίδα πεποιηκώς φησιν, ὅτι αὐτῷ παρέθηκαν ἔκπωμα ὃ ἀπηγορεύκει, λέγων οὕτως

- 5 αὐτὰρ ὁ διογενὴς ἦρως ξανθὸς Πολυνείκης f
 πρῶτα μὲν Οἰδιπόδῃ καλὴν παρέθηκε τράπεζαν
 ἄργυρῆν Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
 χρύσειον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἠδέος οἴνου.
 αὐτὰρ ὁ γ' ὡς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἑοῦτο
 10 τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ,
 αἶψα δὲ παισὶν ἑοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς 466
 ἄργαλέας ἤρᾶτο· θεῶν δ' οὐ λάνθαν' ἐρινύν·
 ὡς οὐ οἱ πατρῷ' ἐν ἠθείῃ φιλότῃτι
 δάσσαντ', ἀμφοτέροισι δ' αἰεὶ πόλεμοί τε μάχαι
 15 τε . . .

15. Καικίλιος δ' ὁ ρήτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς ἀκτῆς ἐν τῷ περὶ ἱστορίας Ἀγαθοκλέα φησὶ τὸν τύραννον ἐκπώματα χρυσᾶ ἐπιδεικνύντα τοῖς ἐταίροις φάσκειν ἐξ ὧν ἔκεράμευσε κατεσκευακέναι ταῦτα. ὁ δὲ παρὰ
 20 Σοφοκλεῖ ἐν τοῖς Λαρισαίοις Ἀκρίσιος καὶ αὐτὸς ἐκπώματα ὅσα πλεῖστα εἶχεν, ὡς φησιν ὁ τραγικός
 πολὺν δ' ἀγῶνα πάγξενον κηρῦσσεται,
 χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν
 καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα
 25 ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἐξήκοντα δῖς.

- Ποσειδώνιος δ' ἐν τῇ εἰκοστῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν Λυσίμαχόν φησι τὸν Βαβυλώνιον καλέσαντα ἐπὶ δεῖπνον Ἴμερον, τὸν τυραννήσαντα οὐ μόνον Βαβυλωνίων ἀλλὰ καὶ Σελευκέων, μετὰ τριακοσίων, μετὰ τὸ τὰς
 30 τραπέζας ἀρθῆναι τετραμνοὺν ἐκάστῳ τῶν τριακοσίων ἐκπωμα δοῦναι ἀργυροῦν καὶ σπονδοποιησάμενον προπιεῖν ἅμα πᾶσι. καὶ ἀποφέρεισθαι ἔδωκε τὰ

ποτήρια. Ἀντικλείδης δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ ἐκκαί-
 δεκάτῳ Νόστῳ περὶ Γρᾶ διηγούμενος, τοῦ τὴν
 ἀποικίαν εἰς Λέσβον στείλαντος σὺν ἄλλοις βασιλεῦσι,
 καὶ ὅτι χρησμὸς ἦν αὐτοῖς δηλώσας καθεῖναι δια-
 πλέοντας τῷ Ποσειδῶνι εἰς τὸ πέλαγος παρθένου, 5
 γράφει καὶ ταῦτα μυθολογοῦσι δὲ περὶ τῶν ἐν Μη-
 θύμνῃ τινὲς περὶ τῆς ἀφεθείσης εἰς τὴν θάλασσαν
 παρθένου, καὶ φασιν ἐρασθέντα αὐτῆς τῶν ἡγεμό-
 νων τινά, ᾧ ἦν τὸ ὄνομα Ἐναλος, ἐκκολυμβῆσαι βου-
 λόμενον ἀνασῶσαι τὴν παιδίσκην. τότε μὲν οὖν ὑπὸ 15
 κύματος αὐτοὺς ἀμφοτέρους κρυφθέντας ἀφανεῖς γε-
 νέσθαι, χρόνῳ δ' ὕστερον ἤδη τῆς Μηθύμνης οἰκου-
 μένης παραγενέσθαι τὸν Ἐναλον καὶ διηγείσθαι τὸν
 τρόπον . . . καὶ ὅτι ἡ μὲν παρθένος παρὰ ταῖς νηρησι
 διέτριβεν, αὐτὸς δὲ τὰς τοῦ Ποσειδῶνος ἔβασκεν ἔπ- 15
 781 πους· καὶ ποτε [καὶ] κύματος ἐπιφερομένου μεγάλου
 c συγκολυμβῆσαντα αὐτὸν ἐκβῆναι, ἔχοντα κύπελλον
 χρυσοῦ οὕτω θαυμασίου, ὡς τὸν παρ' αὐτοῖς αὐτῷ
 παραβαλλόμενον οὐδὲν διάφορον εἶναι χαλκοῦ.

16. τιμιώτατον δ' ἦν πάλαι τὸ τῶν ἐκπωμάτων 20
 κτῆμα. Ἀχιλλεὺς γοῦν ὡς ἐξαιρετόν τι εἶχεν ἀνάθημα
 δέπας, οὐδέ τις ἄλλος οὐτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ'
 αὐτοῦ οὔτε τερῶ σπένδεσκε θεῶν ὅτε μὴ Διί. καὶ ὁ
 Πρίαμος δὲ τὸν υἱὸν λυτρούμενος τοῖς ἐπισημοτάτοις
 κειμηλίοις καὶ δέπας δίδωσι περικαλλές. αὐτὸς γε 25
 μὴν ὁ Ζεὺς τῆς Ἡρακλέους γενέσεως ἄξιον ἡγεῖται
 δῶρον Ἀλκμήνῃ δοθῆναι ποτήριον, ὅπερ Ἀμφιτρούωνι
 εἰκασθεὶς δίδωσιν,
 d ἃ δ' ὑποδεξαμένα θαῖσατο χρύσειον αἶψα πο-
 τήριον. 30

τὸν δὲ Ἥλιον ὁ Στησίχορος ποτηρίῳ διαπλεῖν φησὶ
 τὸν ὠκεανόν, ᾧ καὶ τὸν Ἡρακλέα περαιωθῆναι ἐπὶ

τὰς Γηρυόου βόας ὀρμῶντα. οἶδαμεν δὲ καὶ τὸ Βα-
 θυκλέους τοῦ Ἀρχάδος ποτήριον, ὃ σοφίας ἄθλου ὁ
 Βαθυκλῆς τῷ κριθέντι ἀρίστῳ τῶν καλουμένων σο-
 φῶν ἀπέλιπε. τὸ δὲ Νέστορος ποτήριον πολλοὶ κεραι-
 5 μεύουσι. πλεῖστοι γὰρ περὶ αὐτοῦ συνεγράψαντο.
 καὶ θεοφιλῆς δὲ τὸ ποτήριον· χρυσέοις γοῦν δεπάεσ-
 σιν ἀλλήλους δεξιοῦνται. ἐλευθέριον δὲ φησι καὶ
 ἐμμελῆς ἐν οἴνῳ διάγειν μὴ κωθωνιζόμενον μηδὲ
 θρακίῳ νόμῳ ἄμυστιν οἴνοποτεῖν, ἀλλὰ τῷ πωματι
 10 φάρμακον ὑγείας ἐγκριθῆναι τὸν λόγον.

17. ὅτι διὰ σπουδῆς εἶχον οἱ ἀρχαῖοι ἐγκόλαπτον ε
 ἱστορίαν ἔχειν ἐν ἐκπώμασιν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ τέχνῃ
 εὐδοκίμησαν Κίμων καὶ Ἀθηνοκλῆς. ἐχρῶντο δὲ καὶ
 λιθοκολλήτοις ἐκπώμασι. Μένανδρος δὲ πού φησι

15 καὶ ποτήριον τορνευτὸν καὶ τορνευτά. Ἀντιφάνης

ἄλλοι δὲ καὶ δὴ βακχίου παλαιγενοῦς
 ἀφροῦ σκιασθὲν χρυσοκόλλητον δέπας
 μεστὸν κύκλῳ χορεῦον ἔλκουσι γνάθοιν
 ὀλοκοῖς ἀπαύστοις, παντελῶς ἐστραμμένον
 20 τᾶνω κάτω δεικνύντες. f

φησὶ πρὸς τινὰ Νικόμαχος

ὦ χαῖρε χρυσοκλαῦστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν.

Φιλιππίδης

τὰ ποτήρι' ἂν ἴδῃς τὰ παρεσκευασμένα,
 25 ἅπαντα χρυσᾶ, Τρόφιμε, νῆ τὸν οὐρανόν.
 ὑπερήφαν'. ἔγωγε μὲν γὰρ ἐξέστην ἰδῶν.
 κρατῆρες ἀργυροῖ, κἀδοὶ μείζους ἐμοῦ.

ὅτι Παρμενίων συγκεφαλαιούμενος ἐν ταῖς πρὸς
 Ἀλέξανδρον ἐπιστολαῖς τὰ περὶ τὰ λάφυρα ποτη-
 30 ρίων (φησὶ) χρυσῶν σταθμὸς, τάλαντα βαβυλώνια 782
 οἷ μναῖ νβ'. ποτηρίων λιθοκολλήτων σταθμὸς, τάλ-
 λαντα βαβυλώνια νς' μναῖ λδ'.

18. ἔθος δ' ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ ἐμβάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον. Ξενοφάνης οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ, καὶ καθύπερθε μέθυ.

Ἀνακρέων

φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον ὦ παῖ,
φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
στεφάνους· ἐνεικον, ὡς δὴ
πρὸς ἔρωτα πυκταλίζω.

πρὸ δὲ τούτων Ἡσίοδος

κρήνης τ' ἀνεάου καὶ ἀπορηύτου, ἢ τ' ἀθόλωτος,
τρὶς ὕδατος προχέειν. τὸ δὲ τέταρτον ἴμεν
οἶνου.

Θεόφραστος ἔπει καὶ τὰ περὶ τὴν κρᾶσιν ἐναντίως
εἶχε τὸ παλαιὸν τῷ νῦν παρ' Ἑλλησιν ὑπάρχοντι. οὐ
γὰρ τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸν οἶνον ἐπέχεον, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ὕδωρ
τὸν οἶνον, ὅπως ἐν τῷ πίνειν ὑδαρέστερον γρῶντο
τῷ ποτῷ, καὶ τούτου ποιησάμενοι τὴν ἀπόλαυσιν
ἦττον ὀρέγοντο τοῦ λοιποῦ. καὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἰς
τοὺς κοττάβους κατανήλισκον.

19. ἐνδοξοὶ δὲ τορευταὶ Ἀθηνοκλῆς, Κράτης,
Στρατόνικος, Μυρμηκίδης ὁ Μιλήσιος, Καλλικράτης
ὁ Λάκων, καὶ Μῦς, οὓς εἶδομεν σκύφον Ἡρακλεωπι-
κόν, τεχνικῶς ἔχοντα Ἰλίου ἐντετορευμένην πόρθη-
σιν, ἔχοντα ἐπίγραμμα τόδε

γραμμα Παρρησίῳ, τέχνα Μυός. ἐμμὶ δὲ εἰκῶν
Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἂν ἔλεν Αἰακίδας.

20. ὅτι κλεινοὶ λέγονται παρὰ Κρησὶν οἱ ἐρώμε-
νοι. σπουδῇ δὲ αὐτοῖς παιδας ἀρπάζειν· καὶ τοῖς κα-
λοῖς παρ' αὐτοῖς ἄδοξόν ἐστιν ἐραστοῦ μὴ τυχεῖν.
καλοῦνται δὲ οἱ ἀρπασθέντες παρασταθέντες. διδάσει
δὲ τῷ ἀρπασθέντι στολὴν καὶ βουὴν καὶ ποτήριον. ἦν

καὶ πρεσβύτεροι γενόμενοι φέρουσιν, ἵνα δῆλοι ὡς κλεινοὶ γενόμενοι.

21. ὄρᾱς δ', ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας.

5 εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελουῖσι τοὺς φίλους.

αὐξοῖ γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἢ ἐν τοῖς πότοις διατριβὴ ἀναξωπυροῦσα καὶ ἀνεγείρουσα μετὰ φρονήσεως τὸν ἐκάστου νοῦν, ὡς φησὶν ὁ Πίνδαρος

10 ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου

πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν·

ὅς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες.

15

εἴτ' ἐπάγει

ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

22. ΑΓΚΥΛΗ. ποτήριον πρὸς τὴν τῶν κοττάβων παιδιὰν χρήσιμον. Κρατῖνος

20 πιεῖν δὲ θάνατος οἶνον, ἂν ὕδωρ ἐπῆ. ἀλλ' ἴσον ἴσῳ μάλιστ' ἀκράτου δύο χάσας πίνουσ' ἀπ' ἀγκύλης ἐπονομάζουσ' ἅμα ἴησι λάταγας τῷ κορινθίῳ πέει.

καὶ Βακχυλίδης

25 εὖτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἴησι τοῖς νεαυίαις, λευκὸν ἀντεῖνασα πῆχυν.

ἐντεῦθεν νοοῦμεν τοὺς παρ' Αἰσχύλῳ ἀγκυλητοὺς κοττάβους. λέγονται δὲ καὶ δόρατα ἀγκυλητὰ καὶ μεσάγκυλα, ἀλλ' ἀπὸ ἀγκύλης ἦτοι τῆς δεξιᾶς χειρός.

30 καὶ ἡ κύλιξ δὲ ἡ ἀγκύλη, διὰ τὸ ἀπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τῇ προέσει. ἦν γὰρ τοῖς παλαιοῖς πεφροντισμένον καλῶς καὶ εὐσχημόνως κότταβον

προϊεσθαι. καὶ οἱ πολλοὶ ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ἐφρόνουσι
 μέγα ἢ ἐπὶ τῷ εὖ ἀκοντίζειν. ὠνομάσθη οὖν ἀπὸ τοῦ
 τῆς χειρὸς σχηματισμοῦ, ὃν ποιούμενοι εὐρύθμως
 ἐρρίπτουν εἰς τὸ κοττάβιον. καὶ οἴκους δὲ ἐπιτη-
 f δείους κατεσκεύαζον εἰς ταύτην τὴν παιδίαν. 5

23. ὅτι παρὰ Τιμαχίδα ΛΙΑΚΙΣ ἢ κύλιξ καλεῖται.

ΑΚΑΤΟΣ, ποτήριον εἰοικὸς πλοῖω. Ἐπικράτης

κατάβαλλε τὰκάτια καὶ κυμβία

αἴρου τὰ μείζω, κεύθῃ τοῦ καρρησίου

ἄνελκε τὴν γραῦν, τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας 10

πλήρωσον, εὐτρεπῆ τε τὸν κοντὸν ποιοῦ,

καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.

783 ΑΩΤΟΝ. παρὰ Κυπρίοις τὸ ἔκπωμα, ὡς Πάμφι-
 λος. Φιλητᾶς δὲ ποτήριον οὗς οὐκ ἔχον.

ΑΡΟΚΛΟΝ. ἢ φιάλη παρὰ τῷ Κολοφωνίῳ Νικάν- 15
 δρω.

24. ΑΛΕΙΣΟΝ καὶ ΔΕΠΑΣ τὸ αὐτό. Ὅμηρος ἐν
 Ὀδυσσεΐα περὶ Πεισιστράτου ἐν δ' οἶνον ἔχευε χρυ-
 σεῖω δέπαϊ. εἶτα παρακατιῶν τὸ αὐτό

τούνεκα σοὶ δώσω χρύσειον ἄλειςον. 20

καὶ ἔξῃς τὸ αὐτὸ πάλιν

δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας.

φησὶν οὖν Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός ἔδοκε μοι
 φιαλῶδες εἶναι τὸ δέπας. σπένδουσι γὰρ ἐν αὐτῷ.

b λέγει γοῦν Ὅμηρος δέπας, δι' οὗ Διὶ μόνῳ σπέν- 25

δεσκεν Ἀχιλλεύς. καλεῖται δὲ δέπας ἥτοι ὅτι δίδοται

πᾶσι τοῖς σπένδειν βουλομένοις εἶτε καὶ τοῖς πίνειν,
 ἢ ὅτι δύο ὦπας εἶχε· ταῦτα δὲ ἂν εἶη τὰ ὦπα. τὸ δὲ

ἄλειςον, ἥτοι ἀπὸ τοῦ ἄγαν λειῶν εἶναι, ἢ ὅτι ἀλίζεται
 ἐν αὐτῷ τὸ ὑγρόν. ὅτι δὲ δύο ὦπα εἶχε δῆλον 30

ἥτοι ὁ καλὸν ἄλειςον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε

χρύσειον ἄμφωτον.

ἀμφικύπελλον δὲ λέγων αὐτό, οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι ἦν ἀμφίκυρτον. Σειληνὸς δὲ ἀμφικύπελλον φησὶ τὸ μὴ ἔχον ὠτα. ἄλλοι δὲ τὴν ἀμφί ἀντὶ τῆς περι εἶναι, ἴν' ἢ περιότοτον, τὸ πανταχόθεν πίνειν ἐπιτή-
 5 δειον. Παρθένιος δὲ διὰ τὸ περικεκυρτωῖσθαι τὰ ὠτάρια. κυφὸν γὰρ εἶναι τὸ κυρτόν. Ἀνίκητος δὲ τὸ μὲν κύπελλον φησὶ φιάλην εἶναι, τὸ δὲ ἀμφικύπελλον ὑπερφιάλον, τὸ ὑπερήφανον καὶ καλόν. εἰ μὴ ἄρα τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ ἄλεισον θέλει τις
 10 ἀκούειν, ἔξω λειότητος ὄν. Πείσανδρος δὲ φησὶν Ἡρακλέα Τελαμῶνι τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας ἀριστεῖον ἄλεισον δοῦναι.

25. ὅτι ἐστὶ ποτήριον ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ ΚΕΡΑΣ καὶ ΕΝΙΑΤΤΟΣ καλούμενον.

15 ΑΜΦΩΤΙΣ. ξύλινον ποτήριον, ᾧ χρῆσθαι τοὺς ἀγροίκους Φιλητᾶς φησὶ τοὺς ἀμέλγοντας εἰς αὐτὸ καὶ οὕτω πίνοντας.

ΑΜΥΣΤΙΣ. καλεῖται μὲν οὕτω πόσις τις, ἣν ἔστι ἀπνευστὶ πίνειν μὴ μύσαντα. καλοῦσι δὲ οὕτω καὶ
 20 τὰ ποτήρια ἀφ' ὧν ἔστι πιεῖν εὐμαρῶς. καὶ τὸ ῥῆμα δὲ ἐξημύστισε φασί, τὸ ἐφ' ἔν πνεῦμα πιεῖν. ὡς ὁ κωμικὸς Πλάτων

λύσσασα δ' ἄρτι στάμνον εὐώδους ποτοῦ
 ἴησιν εὐθύς κύλικος εἰς κοῖλον κύτος·
 25 ἔπειτ' ἄκρατον κοῦ τεταργανωμένον
 ἔπινε καῖξημύστισεν.

ἔπινον δὲ τὴν ἄμυστιν μετὰ μέλους μεμετροημένου ε
 πρὸς ὠκυτότητα χρόνου. ὡς Ἀμειψίας

αὐλεῖ μοι μέλος.

30 σὺ δ' ἄδε πρὸς τήνδ', ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως.
 Β. αὐλεῖ σύ, καὶ σὺ τὴν ἄμυστιν λάμβανε.
 οὐ χροὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον [ὄντ'],

ἀλλ' ἐρᾶν κάσθιειν·
σὺ δὲ κάρτ' ἀφειδής.

26. ΑΝΤΙΦΟΝΙΣ. ἔκπωμα, ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου, ὡς ἀπὸ Σελεύκου σελευκίς καὶ ἀπὸ Προυσίου προυσίς.

f ΑΝΑΦΑΙΑ. ἡ θερμοποτις παρὰ Κρησίην.

ΑΡΤΒΑΛΛΟΣ. ποτήριον κάτωθεν εὐρύτερον, ἄνω δὲ συνηγμένον, ὡς τὰ συσπαστὰ βαλλάντια, ἃ καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἀρυβάλλους τινὲς καλοῦσιν. Ἄριστοφάνης Ἰππεῦσι

κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλω
ἀμβροσίαν.

οὐ πόρρω δὲ ἔστι τοῦ ἀρυστίχου ὁ ἀρύβαλλος, ἀπὸ τοῦ ἀρύτειν καὶ βάλλειν. λέγουσι δὲ καὶ πρόχουν ἀρυστιν. Σοφοκλῆς

[κακῆ] κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη,

784 ἢ τὰς ἀρύστεις ᾧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας.

ἔστι δὲ καὶ πόλις Ἰώνων Ἄρυστις.

ΑΡΓΥΡΙΣ. εἶδος ποτηρίου, οὐ μόνον ἐξ ἀργύρου. Ἀναξίλας καὶ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν.

27. ΒΑΤΙΑΚΙΟΝ, λαβρώνιος, τραγέλαφος, πρίστις, ποτηρίων ὀνόματα. περσικὴ δὲ φιάλη ἢ βατιάκη. Ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βασιλέως ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ταῖς πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ σατραπᾶς φέρεται τις ἐπιστολὴ ἐν ἣ ταῦτα γέγραπται βατιάκαι ἀργυραῖ κατάχρυσοι 25

b τισιγίτης ἀργυροῦς εἷς. μύστροι ἀργυροῖ κατάχρυσοι λβ'. λαχανοθήκη ἀργυρᾶ μία. οἰνοφόρον βαρβαρικὸν ἀργυροῦν ποικίλον ἓν. ἄλλα ποτήρια παντοδαπὰ μικρὰ κθ'. ἄλλα ποτήρια μικρά, ὅντ' αὐτὰ καὶ βάτια 30 καὶ λυκιουργεῖς ἐπίχρυσοι καὶ θυμιατήρια καὶ τρύβλια.'

ΒΗΣΣΑ. ποτήριον παρ' Ἀλεξανδρεῦσι πλατύτερον ἐκ τῶν κάτω μερῶν, ἐστενωμένον ἄνωθεν.

25. ΒΑΥΚΑΛΙΣ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ αὕτη, ὡς Σώπατρος ὁ παρῳδός 'βαυκαλὶς ἢ τετρακότυλος.' καὶ

5 πάλιν
 νᾶμα μελισσῶν ἠδὺ μὲν ὄρθρου
 καταβαυκαλίσαι τοῖς ὑπὸ πολλῆς
 κραιπαλοβόσκου δίψης κατόχοις.

κατασκευάζουσι δέ, φησὶν, οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν
 10 ὕαλον μεταρρυσθμίζοντες πολλαῖς καὶ ποικίλαις ιδέαις
 ποτηρίων, παντὸς τοῦ πανταχόθεν κατακομιζομένου
 κεράμου τὴν ιδέαν μιμούμενοι. Λύσιππον τὸν ἀν-
 δριαντοποιὸν φασὶ Κασάνδρῳ χαριζόμενον, ὅτε συν-
 ῳκισε τὴν Κασάνδρειαν, φιλοδοξοῦντι καὶ βουλο-
 15 μένῳ ἰδιὸν τινα εὐρέσθαι κέραμον, διὰ τὸ πολλὴν
 ἐξάγεσθαι τὸν μενδαίου οἶνον ἐκ τῆς πόλεως, φιλο-
 τιμηθῆναι, καὶ πολλὰ καὶ παντοδαπὰ γένη παραθέ-
 μενον κεραμίων ἐξ ἐκάστου ἀποπλασάμενον ἰδίου
 ποιῆσαι πλάσμα.

29. ΒΙΚΟΣ. Ξενοφῶν Ἀναβάσεως πρώτῳ Ἰκῦρος δ
 ἐπεμπε βίκους οἴνου ἡμιδεεῖς. ἔστι δὲ φιαλῶδες πο-
 τήριον, κατὰ τὸν Παριανὸν Πολυδεύκην.

BOMBΥΛΙΟΣ. θηρίκλειον ῥοδιακόν, οὗ περὶ τῆς
 ιδέας Σωκράτης φησὶν 'οἱ μὲν ἐκ φιάλης πίνοντες
 25 ὅσον θέλουσι τάχιστ' ἀπαλλαγῆσονται. οἱ δὲ ἐκ βομ-
 βυλιοῦ κατὰ μικρὸν στάζοντες...' ἔστι δὲ καὶ ζῶόν τι.

ΒΡΟΜΙΑΔΕΣ. ἔκπωμα ὅμοιον τοῖς μακροτέροις
 τῶν σκύφων.

30. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΝ ΕΚΠΩΜΑ. τὸ γράμματα ἔχον
 30 ἐγκεχαραγμένα. Ἀλεξίς

τὴν ὄψιν εἶπω τοῦ ποτηρίου γέ σοι

πρώτιστον. ἦν γὰρ στοργγύλον, μικρὸν πᾶν, 466

παλαιόν, ὧτα συντεθλασμένον σφόδρα,
 ἔχον κύκλω τε γράμματ'. Β. ἀρά γ' ἔνδεκα
 χρυσᾶ Διὸς σωτήρος; Α. οὐκ ἄλλου μὲν οὖν.

τοιούτων εἶδομεν ποτήριον γραμματικὸν ἀνακείμενον
 ἐν Καπύῃ τῆς Καμπανίας τῇ Ἀρτέμιδι ἔργουρον, ἐκ 5
 τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν κατεσκευασμένον καὶ ἐντετυπω-
 μένα ἔχον τὰ ἔπη χρυσοῖς γράμμασιν, ὡς τὸ Νέστορος
 ὄν. Ἀχαιοὺς δ' ὁ τραγικὸς ἐν Ὀμφάλῃ καὶ αὐτὸς περὶ
 γραμματικῷ ποτηρίου ποιεῖ τοὺς σατύρους τάδε λέ-
 γοντας

10

ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι,
 τὸ γράμμα φαίνων δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτου
 ὦ νῦ τό τ' ὕ πάρεστιν, οὗ κἀπουσίαν
 ἐκ τοῦπέκεινα σάν τό τ' οὗ κηρῦσσετον.

ἐν τούτοις λείπει τὸ ὕ στοιχεῖον, ἐπεὶ πάντες οἱ ἀρ- 15
 χαῖοι τῶ οὗ ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται
 467 δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαί-
 νει, διὰ τοῦ οὗ μόνου γράφουσι. παραπλησίως δὲ
 καὶ τὸ εἰ γράφουσιν, ὅταν καὶ καθ' αὐτὸ μόνον ἐκ-
 φωνῆται καὶ ὅταν συξευγνυμένον τοῦ ἰῶτα. κὰν τοῖς 20
 προκειμένοις οὖν οἱ σάτυροι τοῦ Διονύσου τὴν τελευ-
 ταίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ο μόνου, ὡς βραχέος ἐγκε-
 χαραγμένου, ἐδήλωσαν ὅτι συνυπακούεσθαι δεῖ καὶ
 τὸ ν, ἢν' ἡ Διονύσου. τὸ δὲ σάν ἀντὶ τοῦ σίγμα δω-
 ρικῶς εἰρήκασιν. οἱ γὰρ μουσικοί, καθάπερ πολλάκις 25
 Ἀριστόξενός φησι, τὸ σίγμα λέγειν παρητοῦντο διὰ
 τὸ σκληρόστομον εἶναι καὶ ἀνεπιτήδειον ἀνλῶ· τὸ δὲ
 ῥῶ διὰ τὸ εὐκόλον πολλάκις παραλαμβάνουσι. καὶ
 τοὺς ἵππους τοὺς τὸ C ἐγκεχαραγμένον ἔχοντας σαμ-
 φόρας καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις

30

οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας.

καὶ Πίνδαρος δέ φησι

πρὶν μὲν εἶρεπε σχοινοτένειά τ' αἰοιδά
καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀπὸ στομάτων.

μνημονεύει δὲ τοῦ γραμματικοῦ ἐκπώματος ὡς οὕτως
καλουμένου Εὐβουλος ἐν Νεοττίδι οὕτως

μισῶ κάκιστον γραμματικὸν ἐκπῶμ' αἰεί. c
ἀτὰρ ὡς ὅμοιον οὐμὸς υἱὸς ᾧχετο
ἔχων φιάλιον τῷδε. B. πολλὰ γίγνεται
ὅμοια.

31. ΓΥΑΛΑΣ. Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις Μεγαρέας
10 οὕτω φησὶ καλεῖν τὰ ποτήρια γυάλας. Παρθένιος δ'
ὁ τοῦ Διονυσίου ἐν πρώτῳ περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἱστο-
ρικοῖς λέξεων ζητουμένων φησὶ γυάλας, ποτηρίου
εἶδος, ὡς Μαρσύας γράφει ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἰηρακλέους,
οὕτως ὅταν εἰσῆῃ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν, συναντᾶν
15 οἴνου πλήρη γυάλαν ἔχοντά τινα, τὸν δὲ λαβόντα
σπένδειν.'

32. ΔΕΙΝΟΣ. [ὅτι καὶ τοῦτο ποτηρίου ὄνομα] Διο- d
νύσιος ὁ Σινωπεὺς ἐν Σωζούσῃ καταλέγων ὀνόματα
ποτηρίων μνημονεύει καὶ τούτου λέγων οὕτως
20 ὅσα δ' ἐστὶν εἶδη θηροικλείων τῶν καλῶν,
κοτύλαι, δικότυλοι, τρικότυλοι, δεῖνος μέγας
χωρῶν μετρητὴν, κυμβίον, σκύφοι, ῥυτά.
B. ποτήρι' ἢ γραῦς ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει.

Κλεάνθης δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ μεταλήψεως ἀπὸ
25 τῶν κατασκευασάντων φησὶν ὀνομασθῆναι τὴν τε e
θηροικλείου κύλικα καὶ τὴν δεινιάδα. Σέλευκος δ'
εἰπὼν ἐκπώματος εἶναι γένος τὸν δεῖνον παρατίθεται
Στράτιδος ἐκ Μηδείας

οἷσθ' ᾧ προσέοικεν, ᾧ Κρέων, τὸ βρέγμα σου;
30 ἐγῶδα· δεῖνω περὶ κάτω τετραμμένω.

Ἀρχέδικος δὲ ἐν Διαμαρτάνοντι παράγων οἰκίτην
τινὰ περὶ ἐταιρίδων διαλεγόμενον φησι

Νικοστράτην τιν' ἤγαγον πρόην σφόδρα
 γρουπὴν, Σκοτοδείνην ἐπικαλουμένην, ὅτι
 δεινόν ποτ' ἤρην ἀργυροῦν ἐν τῷ σκότῳ.

B. δεινον; . . . δεινόν, ὡ θεοί.

ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεως, ὡς Ἀπολλοφάνης ἐν Δαλίδι
 παρίστησιν οὕτως ἰ δεινος [τι δεινος] καὶ καλαθίσκος
 [οὔτοσι]. Τελέσιλλα δὲ ἠ' Ἀργεία καὶ τὴν ἄλω καλεῖ
 δεινον. Κυρηναῖοι δὲ τὸν ποδονιπτῆρα δεινον ὀνο-
 μάξουσιν, ὡς Φιλητᾶς φησὶν ἐν Ἀτάκτοις.

468 33. ΔΕΠΑΣΤΡΑ Σειληνὸς καὶ Κλείταρχος ἐν 10
 Γλώσσαις παρὰ Κλειτορίοις τὰ ποτήρια καλεῖσθαι.
 Ἀντίμαχος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος φησί
 πάντα μάλ' ὅσσ' Ἀδρηστος ἐποιχομένους ἐκέ-
 λευσεν

ῥεξέμεν· ἐν μὲν ὕδωρ, ἐν δ' ἀσκηθῆς μέλι χεῦαν 15
 ἀργυρέῳ κρητῆρι, περιφραδέως κερόωντες·
 νόμησαν δὲ δέπαστρα θοῶς βασιλευσὶν Ἀχαιῶν
 ἐν σχερῶ ἔστηῶσι, καὶ ἐς λοιβὴν χέον εἶθαρ
 χρυσεῖη προχόῳ.

b καὶ πάλιν 20
 ἄλλοι δὲ κρητῆρα πανάργυρον ἠδὲ δέπαστρα
 οἰσόντων χρύσεια, τὰ τ' ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι
 κείαται.

κὰν τοῖς ἐξῆς δέ φησι
 καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθῆς κελέβειον 25
 ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον εἶη.

c 34. ΔΑΚΤΥΛΩΤΟΝ. ἔκπωμα οὕτως καλούμενον
 παρὰ Ἴωνι ἐν Ἀγαμέμνονι
 οἷσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος,
 ἔκπωμα δακτυλωτόν, ἄχραντον πυρί, 30
 Πελίου μὲν ἄθλον Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν.
 Ἐπιγένης μὲν οὖν ἀκούει τὸ ἄμφωτον ποτήριον, εἰς

ὁ οἶόν τε τοὺς δακτύλους διείρειν ἐκατέρωθεν, ἄλλοι δὲ τὸ ἐν κύκλῳ τύπους ἔχον οἶον δακτύλους, ἢ τὸ ἔχον ἔξοχάς, οἷα τὰ σιδόνια ποτήρια, ἢ τὸ λεῖον. ἄχραντον δὲ πυρὶ παρὰ τὸ ὀμηρικόν ἄπυρον κατέθηκε λέβητα. τὸ ἐπιτήδειον εἰς ψυχρῶν ὑδάτων ὑποδοχὴν ἢ τὸ πρὸς ψυχροποσίαν εὐθετον. τινὲς δὲ τὸ κέρας. περὶ δὲ τὴν Μολοσσίδα οἱ βόες ὑπερφυῆ ἱστοροῦνται κέρατα ἔχειν· περὶ ὧν τῆς κατασκευῆς Θεόπομπος ἱστορεῖ. ἐξ ὧν πιθανὸν καὶ αὐτὸν ἐσχηκεῖναι. πλησίον δὲ τῆς Μολοσσίας ἡ Ἰωλκός, ἐν ἣ ὁ ἐπὶ Πελίας ἀγὼν ἐτέθη. βέλτιον δὲ λέγειν, φησὶν ὁ Δίδυμος ἐν τῷ τοῦ δράματος ἐξηγητικῷ, ὅτι παρήκουσεν Ὀμήρου λέγοντος

πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθημεν.
 15 ἔδοξε γὰρ ἔκπωμα εἶναι· ἐστὶ δὲ χαλκίον ἐκπέταλον ὀλεβητῶδες, ἐπιτηδείως ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. δακτυλωτὸν δ' οἶον κύκλῳ τὴν φιάλην κοιλότητα ἔχουσαν ἔνδοθεν οἶον δακτύλων, ἢ ἐπεὶ περιείληπται τοῖς τῶν πινόντων δακτύλοις. τινὲς δὲ ἀπύρωτον φιάλην τὸ κέρας· οὐ γὰρ γίνεται διὰ πυρός. λέγοι δ' ἂν ἴσως κατὰ μεταφορὰν ἔκπωμα τὴν φιάλην. Φιλῆμων δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ὀνόμασιν ἢ Γλώσσαις προθεὶς 'καλπίς' φησὶ δακτυλωτὸν ἔκπωμα καὶ τὸ ἄμφωτον, εἰς ὃ ἐστὶν οἶόν τε τοὺς δακτύλους ἐκατέρωθεν διείρειν. οἱ δὲ τὸ ἔχον κύκλῳ δακτυλοειδεῖς τύπους τινάς.

35. ΕΛΕΦΑΣ. οὕτως ἐκαλεῖτο ποτήριόν τι. ὡς Λαμόξενός φησιν ἐν Αὐτὸν πενθοῦντι
 εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι, τὸν ἐλέφανθ' ἦκει φέρων
 20 ὁ παῖς. Β. τί δ' ἐστὶ τοῦτο, πρὸς θεῶν; Α. οὐτὸν δίκρουνον, ἠλίκον τι τρεῖς χωροῦν χάσας. 469
 Ἄλκιμος ἔργον. προὔπιεν δέ μοι ποτε

ἐν Κυψέλοις Ἀδαῖος.

μνημονεύει τοῦ ποτηρίου τούτου καὶ Ἐπίνικος ἐν Ὑποβαλλομέναις, οὗ τὸ μαρτύριον παρέξομαι ἐν τῷ περὶ τοῦ ῥυτοῦ λόγῳ.

36. ΕΦΗΒΟΣ. τὸ καλούμενον ποτήριον ἐμβασι- 5
κοίταν οὕτως φησὶ καλεῖσθαι Φιλήμων ὁ Ἀθηναῖος
ἐν τῷ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων ἢ Γλωσσῶν. Στέφα-
νος δ' ὁ κωμικὸς ἐν Φιλολάκωνί φησι

b τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινά.

B. καινόν τι νῦν τουτὶ γέγονε ποτήριον. 10

A. κώμη μὲν οὖν τίς ἐστι περὶ τὴν Θουρίαν.

B. εἰς τὰς ῥοδιακὰς ὄλος ἀπηνέχθην ἐγὼ
καὶ τοὺς ἐφήβους, Σωσία, τοὺς δυσχερεῖς.

37. ΗΔΥΠΟΤΙΔΕΣ. ταύτας φησὶν ὁ Σάμιος Λυγ- 15
κεὺς Ῥοδίους ἀντιδημιουργήσασθαι πρὸς τὰς Ἀθή-
νησι θηρικλείους, Ἀθηναίων μὲν αὐτὰς τοῖς πλου-
σίοις διὰ τὰ βάρη χαλκευσαμένων τὸν ῥυθμὸν τοῦ-
τον, Ῥοδίων δὲ διὰ τὴν ἐλαφρότητα τῶν ποτηρίων
καὶ τοῖς πένησι τοῦ καλλωπισμοῦ τούτου μεταδιδόν-
c των. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Ἐπιγένης ἐν Ἡρωίνῃ 20
διὰ τούτων

ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα,
ἠδυποτίδας τρεῖς, ἠθμὸν ἀργυροῦν.

Σῆμος δ' ἐν πέμπτῃ Δηλιάδος ἀνακεῖσθαι φησιν ἐν
Δήλῳ χρυσῆν ἠδυποτίδα Ἐχενίκης ἐπιχωρίας γυναι- 25
κός, ἧς μνημονεύει καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ. Κρατῖνος δ' ὁ
νεώτερός φησι

παρ' Ἀρχεφῶντος ἠδυποτίδας δώδεκα.

38. ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. Πείσανδρος ἐν δευτέρῳ Ἡρα-
d κλείας τὸ δέπας ἐν ᾧ διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν 30
Ῥακεανὸν εἶναι μὲν φησιν Ἡλίου, λαβεῖν δ' αὐτὸ
παρ' Ῥακεανοῦ Ἡρακλέα. μήποτε δέ, ἐπεὶ μεγάλοις

ἔχαιρε ποτηρίοις ὁ ἥρως, διὰ τὸ μέγεθος παίζοντες οἱ
 ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς πλεῖν αὐτὸν ἐν ποτηρίῳ
 ἐμυθολόγησαν. Πανύασις δ' ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας
 παρὰ Νηρέως φησὶ τὴν τοῦ ἡλίου φιάλην κομίσασθαι
 τὸν Ἡρακλέα καὶ διαπλεῦσαι εἰς Ἐρῴθειαν. ὅτι
 δὲ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς τῶν πλεῖστον πινόντων προείπομεν.
 ὅτι δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν
 δύσιν Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν

Ἄελιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε
 χρῦσεον, ὄφρα δι' ὠκεανοῖο περάσας
 ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἔρεμνᾶς
 ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον
 παῖδας τε φίλους. ὃ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι
 κατάσκιον

ποσσὶ παῖς Διός.

f

καὶ Ἀντίμαχος δ' οὕτωςι λέγει

τότε δὴ χρυσεῶν ἐν δέπαϊ
 Ἥελιον πόμπευεν ἀρακλυμένη Ἐρῴθεια.
 καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν
 ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου
 πατρὸς Ἡφαιστοτυκῆς
 δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
 πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμου
 πόρον οὐδ' εἰς μελανίππου
 προφυγῶν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

39. Μίνερμος δὲ Ναννοῖ ἐν εὐνῇ φησὶ χρυσεῇ 470
 κατεσκευασμένη πρὸς τὴν χρείαν ταύτην ὑπὸ Ἡφαίστου
 τὸν Ἥλιον καθεύδοντα περαιοῦσθαι πρὸς τὰς ἀνατολάς,
 αἰνισθόμενος τὸ κοῖλον τοῦ ποτηρίου.
 λέγει δ' οὕτως

Ἥελιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἧματα πάντα,
 οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία

ἵπποισίν τε καὶ αὐτῶ, ἐπὴν ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῆ.

b τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνή
κοιλὴ Ἥφαιστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος ὑπόπτερος ἄκρον ἐφ' ὕδωρ 5
εὔδονθ' ἀρπαλέως, χώρου ἀφ' Ἐσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιοπῶν, ἵνα δὴ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
ἔστᾱσ', ὄφρ' ἠὼς ἠριγένεια μόλη.

ἔνθ' ἐπέβη σφετέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

Θεόλυτος δ' ἐν δευτέρῳ Ὄρων ἐπὶ λέβητός φησιν 10
c αὐτὸν διαπλεῦσαι, τοῦτο πρῶτου εἰπόντος τοῦ τὴν
Τιτανομαχίαν ποιήσαντος. Φερεκύδης δ' ἐν τῇ τρίτῃ
τῶν ἱστοριῶν προειπὼν περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ ἐπιφέρει
ὁ δ' Ἡρακλῆς ἔλκεται ἐπ' αὐτὸν τὸ τόξον ὡς βαλῶν,
καὶ ὁ Ἥλιος παύσασθαι κελεύει, ὃ δὲ δείσας παύεται. 15
Ἥλιος δὲ ἀντὶ τούτου δίδωσιν αὐτῶ τὸ δέπας τὸ χρύ-
σειον, ὃ αὐτὸν ἐφόρει σὺν ταῖς ἵπποις, ἐπὴν δύῃ, διὰ
τοῦ Ὠκεανοῦ τὴν νύκτα πρὸς ἑῶν, ἵν' ἀνίσχει ὁ
ἥλιος. ἔπειτα πορεύεται ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῷ δέπαϊ τού-
d τῳ ἐς τὴν Ἐρυθραίαν. καὶ ὅτε δὲ ἦν ἐν τῷ πελάγει, 20
Ὠκεανὸς πειρώμενος αὐτοῦ κυμαίνει τὸ δέπας φαν-
ταζόμενος. ὃ δὲ τοξεύειν αὐτὸν μέλλει, καὶ αὐτὸν
δείσας Ὠκεανὸς παύσασθαι κελεύει.'

40. ΘΗΑΝΙΟΝ. Ἑλλάνικος ἐν Αἰγυπτιακοῖς οὕτως
γράφει Ἀιγυπτίων ἐν τοῖς οἴκοις κεῖται φιάλη χαλκῆ 25
καὶ κύαθος χαλκοῦς καὶ ἠθάνιον χαλκοῦν.'

ΗΜΙΤΟΜΟΣ. ἐκπωμά τι παρ' Ἀττικοῖς ἀπὸ τοῦ
σχήματος ὀνομασθέν, φησὶ Πάμφιλος ἐν Γλώσ-
σαις.

e 41. ΘΗΡΙΚΛΕΙΟΣ. ἡ κύλιξ αὕτη ἐγκάθηται περὶ 30
τὰς λαγόναις ἱκανῶς βαθυνομένη ὥτ' ἔχει βραχέα
ὡς ἂν κύλιξ οὔσα. καὶ μήποτε Ἀλεξίς ἐν Ἡσιόνη

θηρικλείῳ ποιεῖ τὸν Ἰηρακλέα πίνοντα, ὅταν οὕτωςι
λέγῃ

γενόμενος (φησί) δ' ἔνθους μόλις
ἤτησε κύλικα, καὶ λαβῶν ἐξῆς πικρίας
ἔλκει, καταντλεῖ, κατὰ τε τὴν παροιμίαν
ἀεὶ ποτ' εὖ μὲν ἀσκόσ εὖ δὲ θύλακος
ἄνθρωπός ἐστιν.

ὅτι δὲ κύλιξ ἐστὶν ἡ Ἰηρικλείος σαφῶς περίστιχισ
Θεόφραστος ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἱστορίᾳ. διηγούμενος ἔ
10 γὰρ περὶ τῆς τερμίνθου φησί· τορνεύεσθαι δὲ ἐξ αὐ-
τῆς καὶ κύλικας θηρικλείους, ὥστε μηδένα διαγνώ-
ναι πρὸς τὰς κερამεάς. κατασκευάσαι δὲ λέγεται τὴν
κύλικα ταύτην Ἰηρικλῆς ὁ Κορίνθιος κερამεύς. ἀφ'
οὗ καὶ τοῦνομα ἔχει, γεροντῶς τοῖς χρόνοις κατὰ τὸν
15 κωμικὸν Ἀριστοφάνη. μνημονεύει δὲ τῆς κύλικος
Θεόπομπος μὲν ἐν Νεμέᾳ οὕτως

χώραι σὺ δεῦρο, Ἰηρικλέους πιστὸν τέκνον,
γενναῖον εἶδος, ὄνομά σοι τί θώμεθα;
ἄρ' εἰ κἀποπτρον γύσεος; ἦν πλήρες δοθῆς. 471
20 οὐδέν ποτ' ἄλλο. δεῦρο δὴ, γεμίσω σ' ἐγώ.
γραῦ Θεολύτῃ, γραῦ. Θ. τί με καλεῖς σὺ,
φίλιτατε;

Α. ἴν' ἀσπάσσωμαι. δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτῃ,
παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον· οὕτωςι καλῶς.
25 Θ. Σπίνθηρ τάλαν πειρᾶς με; Α. ναὶ τοιοῦτό τι.
φιλοτησίαν δὲ τήνδε σοι προπίομαι.
δέξαι· πιῶσα δ' ὅποσον ἂν σοι θυμὸς ἦ,
παράδος τὸ πρῶτον.

Κλεάνθης δ' ἐν τῷ περὶ μεταλήψεως συγγράμματι ἔ
30 φησί· τὰ τοίνυν εὐρήματα καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐτι καὶ τὰ
λοιπά ἐστιν, οἷον Ἰηρικλείος δεινὰς ἐφικρατὶς·
ταῦτα γὰρ πρότερον συνιστορεῖν τοὺς εὐρόντας, φαί-

νεται δ' ἔτι καὶ νῦν, εἰ δὲ μὴ ποιεῖ τοῦτο, μεταβε-
 βληγὸς ἂν εἴη μικρὸν τοῦνομα. ἀλλὰ καθάπερ εἴρη-
 ται, οὐκ ἔστι πιστεῦσαι τῷ τυχόντι. ἄλλοι δὲ ἱστο-
 ροῦσι θηρίκλειον ὀνομασθῆναι τὸ ποτήριον διὰ τὸ
 μορφᾶς θηρίων αὐτῷ ἐντετυπῶσθαι. Πάμφιλος δὲ ὁ
 c Ἀλεξανδρεὺς ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον τοὺς θῆρας κλο-
 νεῖν σπένδοντα ταῖς κύλιξι ταύταις κατ' αὐτῶν.

42. μνημονεύει τοῦ ἐκπώματος καὶ Ἀντιφάνης ἐν
 Ὅμοις οὕτως

ὡς δ' ἐδείπνησαν, συνάψαι βούλομαι γὰρ τὰν 10
 μέσῳ,

καὶ Διὸς σωτήρος ἦλθε θηρίκλειον ὄργανον
 τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπότου σταγόνος
 πλῆρες ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτερᾷ δ' ἔλαβεν.

καὶ Εὐβουλος ἐν μὲν Δόλωνι 15

διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε·

d καθαρώτερον γὰρ τὸν κέραμον εἰσγαζόμεν
 ἢ Θηρικλῆς τὰς κύλικας, ἠνίκ' ἦν νέος.

ἐν δὲ Κυβευταῖς

ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν 20

τῶν θηρικλείων, ὑπεραφρίζουσαν παρά,
 κωθωνόχειλον, ψηφοπεριβομβήτριαν,
 μέλαιναν, εὐκύκλωτον, ὄξυπύνδακα,
 στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν, ἐκνευιμμένην,
 κισσῶ κέρα βρούουσαν, ἐπικαλούμενοι 25
 e εἶλκον Διὸς σωτήρος.

Ἄραρὸς δ' ἢ Εὐβουλος ἐν Καμπυλίῳ

ὦ γαῖα κεραμί, τίς σε Θηρικλῆς ποτὲ
 ἔτευξε, κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάθος;
 ἦ που κατειδὼς τὴν γυναικείαν φύσιν,
 ὡς οὐχὶ μικροῖς ἦδεται ποτηρίοις.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἴππεϊ

καὶ θηρίκλειός τις κύλιξ στέφανον κύκλω
ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ ἐπίτηκτόν τινα.

καὶ ἐν Ἰππίσκῳ

μεστήν ἀκράτου θηρίκλειον ἔσπασεν
κοίλην ὑπερθύουσαν.

43. Τίμαιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστο-
ριῶν θηρικλείαν καλεῖ τὴν κύλικα γράφων οὕτως
'Πολύξενός τις τῶν ἐκ Ταυρομενίου μεθεστηκότων
ταχθεὶς ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἕτερά τε δῶρα παρὰ τοῦ
10 Νικοδήμου καὶ κύλικα θηρικλείαν λαβὼν ἐπανῆκεν.'
'Ἀδαῖος δ' ἐν τοῖς περὶ διαθέσεως τὸ αὐτὸ ὑπολαμ-
βάνει θηρίκλειον εἶναι καὶ καρχῆσιον. ὅτι δὲ δια-
φέρει σαφῶς παρίστησι Καλλιξένος ἐν τοῖς περὶ Ἀλε-
ξανδρείας φάσκων τινὰς ἔχοντας θηρικλείους πομ- 472
15 πεύειν, τοὺς δὲ καρχῆσια. ὁποῖον δ' ἐστὶ τὸ καρ-
χῆσιον ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται. καλεῖται δέ τις
καὶ θηρίκλειος κρατῆρ, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν
Κύκλῳ

20 παιδρὸς δὲ κρατῆρ θηρίκλειος ἐν μέσῳ
ἔστηκε, λευκοῦ νέκταρος παλαιγενιοῦς
πλήρης ἀφρίζων, ὃν λαβὼν ἐγὼ κενόν,
τρίψας, ποιήσας λαμπρόν, ἀσφαλῆ βάσιν
στήσας, ἀνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις
ἔστεψα.

25 θηλυκῶς δὲ τὴν θηρίκλειον εἶπε Μένανδρος ἐν Θεο-
φορουμένῃ

μέσῳ μεθύων [τὴν] θηρίκλειον ἔσπασεν.

καὶ ἐν Μηναγύρτῃ

[μεστήν] προπίνων θηρίκλειον τρικόντυλον.

30 καὶ Διοξίππος ἐν Φιλαργύρῳ

τῆς θηρικλείου τῆς μεγάλης χρεία ὅτι μοι.

B. εὖ οἶδα. A. καὶ τῶν ῥοδιακῶν. ἦμιστα γὰρ

ἐκ τῶν τοιούτων, Αἰσχέα, ποτηρίων
εἴωθα πίνειν.

Πολέμων δ' ἐν πρώτῃ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπό-
c λεως οὐδετέρως ὠνόμασεν εἰπὼν τὰ χρυσᾶ θηρίκλεια
ὑπόξυλα Νεοπτόλεμος ἀνέθηκεν. 5

44. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῶνος ἐν Φιλαδέλφοις ἢ
'Αποκαρτεροῦντί φησιν

ἐφεξῆς στρώματ', ἀργυρώματα,
θηρίκλεια καὶ τορευτὰ πολυτελῆ ποτήρια
ἕτερα. 10

'Αριστοφῶν δ' ἐν Φιλωνίδῃ

τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα,
ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν, ἴσον ἴσῳ κεκρα-
μένην, 15

d προσφέρων ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος οὔνεκα.
εἴτ' ἐλευθέραν ἀφῆκε βαπτίσας ἐρρωμένως.

Θεόφιλος δὲ ἐν Βοιωτία

τετρακότυλον δὲ κύλικα κεραμέαν τινὰ
τῶν θηρικλείων πῶς δοκεῖς κεραυνύει 20
καλῶς ἀφροῦ ζέουσαν . . . οὐδ' ἂν Ἀύτοκλῆς
οὔτως μὰ τὴν γῆν εὐρύθμως τῇ δεξιᾷ
ἄρας ἐνώμα.

e ἐν δὲ Προιτίσι

καὶ κύλικα θηρίκλειον εἰσφέρει [τινά] 25
πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἔπ' ἀγαθῆς τύχης.

ΙΣΘΜΙΟΝ. Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων Κυ-
πρίουσ τι ποτήριον οὔτως καλεῖν.

45. ΚΑΔΟΣ. Σιμμίας ποτήριον παρατιθέμενος
'Ανακρέοντος 30

ἡρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτὸν ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον.

Ἐπιρένης δὲ ἐν Μνηματίῳ φησί

κρατῆρες, κάδοι,

ὀλκεία, κρουεῖ'. Β. ἔστι γὰρ κρουεῖα: Α. καί. f
λουτήρι'. ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν:

5 ὄψει γὰρ αὐτός. Β. βασιλέως υἱὸν λέγεις

... ἀφίχθαι. Α. δηλαδὴ Πιζώδαρον.

Ἡδύλος ἐπιγράμμασι

πίνωμεν· καὶ γὰρ τι νέον, παῖ, κάρτα παρ' οἴνου

εὔροισι' ἂν λεπτὸν καὶ τι μελιχρὸν ἔπος. 473

10 ἀλλὰ κάδοις χίου με κατάβροχε καὶ λέγε' παῖζε

Ἡδύλε.' μισῶ ξῆν ἐς κενὸν οὐ μεθύων.

καὶ ἐν ἄλλῳ

ἐξ ἡοῦς εἰς νύκτα καὶ ἐκ νυκτὸς πάλι Σωκλῆς

εἰς ἡοῦν πίνει τετραχόισι κάδοις·

15 εἴτ' ἑξαίφνης που τυχὸν οἴχεται. ἀλλὰ παρ' οἴνου

Σικελίδου παίζει πουλὸν μελιχρότερον.

ἔστι δὲ δὴ πολὺ τι στιβαρότερος. ὥς δ' ἐπιλάμπει h

ἡ χάρις. ὥστε φίλει καὶ γράφε καὶ μέθυε.

Κλείταρχος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸ κεράμιον φησιν

20 Ἰωνας κάδου καλεῖν. Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τρίτῃ φοινι-

κηίου φησιν οἴνου κάδον.

46. ΚΑΔΙΣΚΟΣ. Φιλήμων ἐν τῷ προειρημένῳ

συγγράμματι ποτηρίου εἶδος. ἀγγεῖον δ' ἔστιν ἐν ᾧ

τοὺς κτησίους Δίας ἐγκαθιδρούουσιν, ὡς Ἀντικλειίδης

25 φησὶν ἐν τῷ Ἑξηγητικῷ γράφων οὕτως Διὸς κτησίου e

σημαῖα ἰδρύνεσθαι χρῆ ᾧδε. καδίσκον καινὸν δίωτον

ἐπιθηματοῦντα, στέφαντα τὰ ὄτα ἐρίῳ λευκῷ καὶ ἐκ

τοῦ ὤμου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐκ τοῦ μετώπου τοῦ κρο-

30 σίαν. ἢ δ' ἀμβροσία ὕδωρ ἀχραιφνές, ἔλαιον, παγ-

καρπία. ἄπερ ἔμβαλε.' μνημονεύει τοῦ καδίσκου καὶ

Στράτις ὁ κωμικὸς ἐν Αἰηνομέδῃ λέγων οὕτως

Ἐρμῆς, ὃν ἔλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου,
οἱ δ' ἐκ καδίσκου σ' ἴσον ἴσῳ κειραμένον.

d 47. ΚΑΝΘΑΡΟΣ. ὅτι μὲν πλοίου ὄνομα κοινόν,
ὅτι δὲ καὶ ποτήριόν τι οὕτω καλεῖται Ἀμειψίας ἐν
Ἀποκοτταβίζουσί φησιν 5

ἢ Μανία φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους.

Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεύᾳ (ὁ δὲ λόγος περὶ τινος ἐν καπη-
λείῳ πίνοντος)

εἶθ' ὄρω τὸν Ἐρμαῖσκον τῶν ἀδρῶν τούτων τινὰ
κάνθαρον καταστρέφοντα, πλησίον δὲ κείμενον 10
στρωματέα καὶ γύλιον αὐτοῦ.

e Εὐβουλος δ' ἐν Παμφίλῳ πολλάκις μεμνημένος τοῦ
ὀνόματός φησιν

ἐγὼ δέ, καὶ γὰρ ἔτυχεν ὃν καταντικρὺ
τῆς οἰκίας καινὸν καπηλεῖον μέγα, 15
ἐνταῦθ' ἐπετήρουν τὴν τροφὸν τῆς παρθένου,
κεράσαι κελεύσας τὸν κάπηλόν μοι χόα
ὀβολοῦ, παραθεῖναί θ' ὡς μέγιστον κάνθαρον.

καὶ πάλιν

ὁ δὲ κάνθαρος πάλαι [δὴ κενὸς ὡς] ξηραίνεται. 20

f καὶ ἔτι

ἅμα δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε πηλίκον τινὰ
οἶεσθε μέγεθος, Ἀρεσία, μέγαν πάνυ,
καὶ ξηρὸν ἐποίησ' εὐθέως τὸν κάνθαρον.

Ξέναρχος δ' ἐν Πριάπῳ φησὶ τάδε 25

σύ δὲ μηκέτ' ἔγχει, παιδάριον, εἰς τὰργυροῦν·
εἰς τὸ βαθὺ δ' ἐπανάγωμεν. εἰς τὸν κάνθαρον,
474 παιδάριον, ἔγχει. B. νῆ Δί' εἰς τὸν κάνθαρον.

Ἐπιγένης Ἡρώϊνη

ἀλλ' οὐδὲ κεραιμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους, 30
ὦ τάλαν, ἐκείνους τοὺς ἀδρούς, ταπεινὰ δὲ
καὶ γλαφυρὰ πάντες [κανθαρίδι,] ὡσπερεῖ

αὐτὰ τὰ ποτήρι', οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι.

48. Σωσικράτης Φιλαδέλφοις

λεπτὴ δὲ κυρτοῖς ἐγγελοῦσα κύμασιν

αὔρα, κόρη Σκείρωνος, ἡσύχῳ ποδί

προσῆγε πρῶως καὶ μαλακῶς τὸν κάνθαρον. b

Φρύνιχος Κωμασταῖς

εἶτα κερამεύων ἄν οἴκοι σωφρόνως Χαιρέ-
στρατος

ἐκατὸν ἄν τῆς ἡμέρας ἔκλαιεν οἶνου κανθάρους.

ο Νικόστρατος Διαβόλῳ

ἢ ναῦς δὲ πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος

ἢ κάνθαρος; τευτὶ γὰρ ἄν πύθωμ' ὅ τι,

αὐτὸς περανῶ τὰ πάντ'. B. ἀμέλει κυκνοκάν-
θαρος.

15 [ἔξ ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένος.] Μένανδρος
δὲ Ναυκλήρῳ

ἦκει λιπὼν Δίγαῖον ἀλμυρὸν βάθος

Θεόφιλος ἡμῖν, ὦ Στράτων. ὡς εἰς καλὸν c

τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσωσμένον

20 πρῶτος λέγω σοι τόν τε χρυσοῦν κάνθαρον.

B. ποῖον; A. τὸ πλοῖον.

καὶ μετ' ὀλίγα

τὴν ναῦν σεσωσθαί μοι λέγεις. B. ἔγωγε μὴν

τὴν ναῦν ἐκείνην, ἣν ἐποίησε Καλλικλῆς

25 ὁ Καλύμνιος, Εὐφράνω δ' ἐκνβέρινα Θούριος.

Πολέμων δ' ἐν τοῖς πρὸς Ἀντίγονον περὶ ζωγράφων

φησὶν Ἄδημησιν ἐν τῷ τοῦ Πειρίθου γάμῳ πεποίη-

κεν Ἴππυς τὴν μὲν οἰνοχόην καὶ τὸ κύπελλον λίθινα, d

χρυσῶ τὰ χεῖλη περιτεραμνίσας, τὰς δὲ κλισίας ἐλα-

30 τῖνας χαμαῖζε ποικίλοις στρώμασι κεκοσμημένας, ἐκ-

πώματα δὲ κερამέους κανθάρους, καὶ τὸν λύχνον

ὁμοίως ἐκ τῆς ὀροφῆς ἐξηρητημένον ἀνακεχυμένας

ἔχοντα τὰς φλόγας.' ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ Κανθάρου
κεραμέως ὠνομάσθη τὸ ἐκπωμά φησι Φιλέταιρος ἐν
'Αχιλλεῖ

Πηλεὺς; ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως,
e ξηροῦ λυχνοποιοῦ Κανθάρου πενιχροῦ πάνυ, 5
ἀλλ' οὐ τυράννου μὰ Δία.

ὅτι δὲ καὶ γυναικεῖον κοσμάριόν ἐστι κάνθαρος Ἀντι-
φάνης εἶρηκεν ἐν Βοιωτίᾳ.

49. ΚΑΡΧΗΣΙΟΝ. Καλλιξενος ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς
περὶ Ἀλεξανδρείας φησὶν ὅτι ποτήριόν ἐστιν ἐπίμη- 10
κες, συνηγμένον εἰς μέσον ἐπιεικῶς, ὧτα ἔχον μέγρι
τοῦ πυθμένος καθήκοντα. ἔστι δὲ ἰκανῶς ἐπίμηκες
f τὸ ποτήριον τὸ καρχήσιον, καὶ τάχα διὰ τὸ ἀνατετά-
σθαι οὕτως ὠνόμασται. ἀρχαιότατον δ' ἐστὶ ποτήριον
τὸ καρχήσιον, εἴ γε ὁ Ζεὺς ὀμιλήσας Ἀλκμήνῃ ἔδωκε 15
δῶρον αὐτὸ τῆς μίξεως, ὡς Φερεκνύδης ἐν τῇ δευτέρᾳ
ἱστορεῖ καὶ Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης. Ἀσκληπιάδης
δ' ὁ Μυρλεανὸς κεκλησθαί φησιν αὐτὸ ἀπὸ τινος τῶν
ἐν τῇ νηὶ κατασκευασμάτων. τοῦ γὰρ ἱστοῦ τὸ μὲν
κατωτάτω πτέρνα καλεῖται, ἣ ἐμπίπτει εἰς τὸν ληνόν, 20
τὸ δ' οἶον εἰς μέσον τράχηλος, τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει
475 καρχήσιον. ἔχει δὲ τοῦτο κεραίας ἄνω συννενούσας
ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη, καὶ ἐπίκειται τὸ λεγόμενον αὐτῷ
θωράκιον, τετράγωνον πάντῃ πλὴν τῆς βάσεως καὶ
τῆς κορυφῆς· αὐταὶ δὲ προὔχουσι μικρὸν ἐπ' εὐθείας 25
ἐξωτέρω. ἐπὶ δὲ τοῦ θωρακίου εἰς ὕψος ἀνήκουσα
καὶ ὀξεῖα γιγνομένη ἐστὶν ἡ λεγομένη ἡλακάτη. μνη-
μονεύει δὲ τῶν καρχησίων καὶ Σαπφῶ ἐν τούτοις
κῆνοι δ' ἄρα πάντες καρχήσι' ἦχον
κάλειβον, ἀράσαντο δὲ πάμπαν
ἐσλὰ τῷ γαμβρῷ.

Σοφοκλῆς δὲ Τυροῖ

προσδοτῆναι μέσῃν

τράπεζαν ἀμφὶ σίτα καὶ καρχίσια.

πρὸς τὴν τράπεζαν φάσκων προσεληλυθῆναι τοὺς ἠδράκοντας καὶ γενέσθαι περὶ τὰ σίτια καὶ τὰ καρχίσια. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κεκραμένα τιθέναι ποτήρια, καθὰ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ. ὠνομάσθη δὲ τὸ καρχίσιον διὰ τὸ τραχύσματα ἔχειν κεγχροειδῆ, καὶ εἴρηται κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ εἰ πρὸς τὸ ἄλφα ἀντὶ τοῦ κερχίσιον· διὸ καὶ Ὅμηρος τοὺς ὑπὸ δῖφους κρατουμένους καρχαλέους εἶπεν. Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς Ὀρκοῖς παρὰ Λακεδαιμονίοις φησὶν ἔτι καὶ εἰς αὐτὸν δαίκευσθαι τὸ δέπας τὸ δοθὲν Ἀλκμήνῃ ὑπὸ Διός, ὅτε Ἀμφιτρώωνι εἰκάσθη.

ΚΑΛΗΘΝ. ποτηρίου τι γένος Ἐρυθραίου, ὡς φησι Πάμφιλος. οἶμα δ' αὐτὸ οἶόν ἐστι τὸ σκάφιον.

50. ΚΕΛΕΒΗ. τούτου τοῦ ἐκπώματος Ἀνακρέων μνημονεύει

ἄγε δὴ φέρο' ἡμῖν ὦ παῖ
κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγγέας
ὔδατος τὰ πέντε δ' οἴνου
κυάθους.

ἄδηλον δὲ ποῖον εἶδός ἐστι ποτηρίου· ἢ πᾶν ποτήριον κελέβη καλεῖται ἀπὸ τοῦ χέειν εἰς αὐτὸ τὴν λοιβήν ἢ τὸ λείβειν; τοῦτο δ' ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ συνήθως ἔταπτον, ἀφ' οὗ λέγεται καὶ ὁ λέβης. Σειληνὸς δὲ καὶ Κλείταρχος τοὺς Αἰολεῖς φασὶν οὕτω καλεῖν τὸ ποτήριον. Πάμφιλος δὲ τὸ ποτήριον θερμοποτίδα καλουμένην τὴν κελέβην εἶναι. Νικαῖδος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις ποιμεικὸν ἀγγεῖον μελιτηρὸν τὴν κελίβην εἶναι. καὶ γὰρ Ἀρτίμαχος ὁ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηβαῖδος φησὶ

κῆρυκας δ' ἄρα τοῖσι φέρειν μέλανος οἴνοιο
 ἄσκον ἐνίπλειον κελέβειόν θ' ὅτι φέριστον
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροις κεῖται μέλιτος πεπληθός.

καὶ πάλιν

ἄτὰρ ἀμφίθετον κελέβειον ἐλόντες 5
 ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον ἦεν.

ἀλλαχοῦ δέ φησι

καὶ χρῦσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθῆς κελέβειον
 ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον εἶη.

σαφῶς γὰρ νῦν κελέβειον ἀντὶ ἀγγείου τινὸς τέθεικε, 10
 προειπὼν ποτήρια δέπαστρα. Θεόκριτος δ' ὁ Συρα-
 κόςιος ἐν ταῖς Φαρμακευτρίαις φησί

στέψον τὰν κελέβαν φοινικέω οἶδς ἄνωγῳ.

καὶ Εὐφορίων

ἢ ποθεν ποταμῶν κελέβη ἀποήφυσας ὕδωρ. 15

Ἀνακρέων

ἄνοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν
 οἶνον τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

Διονύσιος δ' ὁ λεπτὸς ἐξηγούμενος Θεοδωρίδα τὸ εἰς
 τὸν Ἔρωτα μέλος τὴν κελέβην φησὶ τίθεσθαι ἐπὶ τοῦ 20
 ὀρθοῦ ποτηρίου, οἶον προυσιάδος καὶ θηρικλείου.

476 51. ΚΕΡΑΣ. τοὺς πρώτους λέγεται τοῖς κέρασι
 τῶν βοῶν πίνειν. ἀφ' οὗ τὸν Διόνυσον κερατοφυῆ
 πλάττεσθαι, ἔτι δὲ ταῦρον καλεῖσθαι ὑπὸ πολλῶν
 ποιητῶν. ἐν δὲ Κυζίκῳ καὶ ταυρόμορφος ἴδρυνται. 25
 ὅτι δὲ τοῖς κέρασιν ἔπινον δῆλον ἐκ τοῦ καὶ μέχρι
 νῦν λέγεσθαι ὅταν συμμίσγωσι τῷ οἴνῳ τὸ ὕδωρ,
 κεράσαι φάσκοντες. καὶ τὸ ἀγγεῖον δ' ἐν ᾧ κερναται
 ὁ οἶνος κρατήρ, ἀπὸ τοῦ συγκερνασθαι ἐν αὐτῷ τὸ
 ὕδωρ, ἀπὸ τοῦ κέρατος, οἶον κερατήρ, ἀπὸ τοῦ εἰς 30
 τὸ κέρας ἐγγεῖσθαι τὸ πόμα. διαμένει δ' ἔτι καὶ νῦν
 ἢ τῶν κεράτων κατασκευή. καλοῦσι γοῦν ἔνιοι ταῦτα

ῥυτά. καὶ τῶν ποιητῶν δὲ πολλοὶ παράγουσι πίνον-
τας τοὺς ἀρχαίους κέρασι. Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν
κενταύρων λέγων

5 ἀνδροδάμαντα δ' ἐπεὶ φῆρες δάεν ριπὰν μελιη-
δέος οἴνου,
ἔσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ᾧθεον, αὐτόματοι δ' ἔξ ἀργυρέων κεράων πί-
νουτες ἐπλάζοντο.

καὶ Ξενοφῶν δ' ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῆς Ἀναβάσεως διη-
10 γούμενος τὸ παρὰ τῷ Θρακὶ Σεύθῃ συμπόσιον γρά-
φει οὕτως 'ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ
εἰσῆλθε πρὸς τὸν Σεύθην, ἡσπάζοντο μὲν πρῶτον
ἀλλήλους καὶ κατὰ τὸν Θράκιον νόμον κέρατα οἴνου
προὔπινον.' ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ περὶ Παφλαγόνων διη-
15 γούμενός φησι 'κατακείμενοι δ' ἐν στιβάσιν ἐδεί-
πνουν καὶ ἔπινον κερατίνοις ποτηρίοις.' Αἰσχύλος
δ' ἐν Περραιβίσι τοὺς Περραιβοὺς παρίστησιν ἀντὶ
ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων
ἀργυρηλάτοις

20 κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.

καὶ Σοφοκλῆς Πανδώρα

καὶ πλήρες ἐκπιὼν τι χρύσειον κέρας
τρίψει τένοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης.

Ἑρμιππος Μοίραις

25 οἶσθ' ἄ νυν ὅ μοι ποιήσον; τήνδε νῦν μὴ μοι
δίδου,

ἐκ δὲ τοῦ κέρατος αὖ μοι δὸς πιεῖν ἅπαξ μόνου.
Λυκοῦργος δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου Φίλιπ-
πόν φησι τὸν βασιλέα προπίνειν κέρατι τούτοις οἷς
30 ἐφιλοφροεῖτο. τοὺς δὲ Παίωνων βασιλεῖς φησὶ Θεό-
πομπος ἐν δευτέρῃ Φιλιππικῶν τῶν βῶων τῶν παρ'
αὐτοῖς γινομένων μεγάλα κέρατα φυόντων, ὡς χωρεῖν

τρεις καὶ τέτταρας χόας, ἐκπώματα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν,
 e τὰ χεῖλη περιαργυροῦντας καὶ χρυσοῦντας. καὶ Φιλόξε-
 νος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν
 πίνετο νεκτάρεον πῶμ' ἐν χρυσείαις προτομαῖς
 γναμπτῶν κεράτων · 5

. . . ἔβρεχον [δὲ] κατὰ μικρόν.

Ἀθηναῖοι δὲ καὶ ἀργυρᾶ ποιοῦντες κέρατα ἔπινον ἐξ
 αὐτῶν. ἔστι γοῦν τοῦτο εὔρειν ἐν τοῖς δημοιοπρά-
 τοις ἀναγεγραμμένον οὕτως ἐκ στήλης ἀνακειμένης
 ἐν ἀκροπόλει ἢ τὰ ἀναθήματα περιέχει κέρας ἔκπωμα 10
 ἀργυροῦν καὶ περισκελῖς, προσέτι . . .

52. ΚΕΡΝΟΣ. ἀγγεῖον κεραμεοῦν ἔχον ἐν αὐτῷ
 f πολλοὺς κοτυλίσκους κεκολλημένους, ἐν οἷς εἰσὶ μῆ-
 κωνες λευκοί, πυροί, κριθαί, πισοί, λάθυροι, ὄχροι,
 φακοί. ὁ δὲ βαστάσας αὐτό, οἶον λικνοφορήσας, τού- 15
 των γεύεται, ὡς ἱστορεῖ Ἀμμώνιος ἐν τρίτῃ περι-
 βωμῶν καὶ θυσιῶν.

53. ΚΙΣΣΤΥΒΙΟΝ. τὸ μόνωτον ποτήριον Φιλήμων.
 Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν τὸ
 κίσσινον ποτήριον σημαίνειν παρ' Εὐρύπιδῃ ἐν Ἀν- 20
 δρομέδῳ

477

πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεώς,

ὃ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος,
 πόνων ἀναψυκτῆρ', ὃ δ' ἀμπέλων γάνος.

τὸ γὰρ κισσύβιον, φησὶ, λέγεται ἐπὶ συνόδου ἀγροί- 25
 κικῆς, ἐνθα προσήκει μάλιστα τὸ ξύλινον ποτήριον.
 Κλείταρχος δὲ φησιν Αἰολεῖς τὸν σκύφον κισσύβιον
 καλεῖν· Μαρσύας δὲ κύπελλον καὶ τὸ ξύλινον ποτή-
 ριον. Εὐμόλπος δὲ γένος τι ποτηρίου, ἴσως, φησὶ,
 b κατ' ἀρχὰς ἐκ κισσίνου κατασκευασθὲν ξύλου. Νί- 30
 κανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰτωλι-
 κῶν γράφει ἐν τῇ ἱεροποιίῃ τοῦ Διδυμαίου Διὸς

κισσοῦ σπονδοποιεῖνται πετάλοισι, ὅθεν τὰ ἀρχαία ἐκπώματα κισσύβια φωνέεται. Ὅμηρος

κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.

Ἄσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς νεστο-
 5 ρίδος ἰκνύφει (φησί) καὶ κισσυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει
 καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, συβῶται δὲ καὶ νομαῖς
 καὶ οἱ ἐν ἀγρῷ. Πολύφημος μὲν τῷ κισσυβίῳ, θατέρῳ
 δὲ Εὐμαίος. Καλλιμάχος δ' εἶοικε διαμαρτάνειν ἐν
 τῇ συγχύσει τῶν ὀνομάτων λέγων ἐπὶ τοῦ οἴκειου
 10 ξένου τοῦ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ Πόλλιδι συνεστιαθέντος
 αὐτῷ

καὶ γὰρ ὁ θρηκίζην μὲν ἀνήνατο χανδὸν ἄμυστιν
 ζωροποτεῖν, ὀλίγω δ' ἦδετο κισσυβίῳ.

τῷ μὲν ἐγὼ τὸδ' ἔλεξα περιστείχοντος ἄλεισον
 15 τὸ τρίτον.

ὁ γὰρ λέγων ἄλεισον τὸ αὐτὸ καὶ κισσύβιον τὴν
 ἀκριβῆ θεῖσιν τῶν ὀνομάτων οὐ διαφυλάττει. εἰκά-
 20 σεις δ' ἂν τις τὸ κισσύβιον τὸ πρῶτον ὑπὸ ποιμένων
 ἐργασθῆναι ἐκ κισσίνου ξύλου. ἄλλοι δὲ ἐτυμολογοῦ-
 σιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, τὸ δ' ἐστὶ χωρεῖν οὐδὸς
 δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται. καὶ ἡ τοῦ ὄφεως κατὰ-
 δυσις χειή, ἡ καταδεχομένη τὸ ζῶον. καὶ κήθιον τὸ
 κήτιον, τὸ χωροῦν τοὺς ἀστραγάλους. Διονύσιος δ'
 ὁ Σάμιος ἐν τοῖς περὶ τοῦ κύκλου τὸ ὀμηρικὸν κισ-
 25 σύβιον κυμβίον ἔφη γράφω οὕτως καὶ αὐτὸν Ὀδυσ-
 σεὺς ὁρῶν ταῦτα ποιοῦντα πληρώσας τοῦ οἴνου κυμ-
 βίον δίδωσι πιεῖν.

54. ΚΙΒΩΡΙΟΝ. Ἠγήσανδρος ὁ Δελφὸς Εὐφο-
 ρίωνά φησι τὸν ποιητὴν παρὰ Πρυτάνιδι δειπνοῦντα,
 30 καὶ ἐπιδεικνυμένου τοῦ Πρυτάνιδος κιβώριά τινα
 δοκοῦντα πεποιῆσθαι πολυτελῶς, τοῦ κώθωνος εὐ-
 μάλα προβεβηκότος λαβὼν ἐν τῶν κιβωρίων ὡς ἔξοι-

νῶν καὶ μεθύων ἐνεούρησε. Δίδυμος δέ φησι ποτη-
 ρίου εἶδος εἶναι, καὶ τάχ' ἂν εἶη τὰ λεγόμενα σκυ-
 φία, διὰ τὸ κάτωθεν εἰς στενὸν συνῆχθαι, ὡς τὰ
 αἰγύπτια κιβώρια.

55. ΚΟΝΔΥ. ποτήριον ἄσιατικόν. Μένανδρος 5
 Κόλακι

κοτύλας χωροῦν δέκα

ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδου χρυσοῦν, Στρουθία.

Ἴππαρχος Ἀνασωζομένοις

προσέχεις τι τούτῳ τῷ στρατιώτῃ; τί δ' ἐδίδου; 10

ἀργύριον οὗτος οὐδαμόθεν, εὖ οἶδ' ἐγώ,

ἀλλ' ἢ δαπίδιον ἐν ἀγαπητὸν ποικίλου,

Πέρσας ἔχον καὶ γοῦπας ἐξώλεις τινὰς

478 τῶν περσικῶν B. ἐς κόρακας ᾧ μαστιγία,

καὶ κόνδου καὶ ψυκτῆριον καὶ κυμβίον. 15

Νικόμαχος δ' ἐν πρώτῳ περὶ ἐορτῶν αἰγυπτίων φησί

τὸ δὲ κόνδου ἐστὶ μὲν περσικόν, τὴν δὲ ἀρχὴν ἣν

Ἐρμιππος ἀστρολογικὸς ὡς ὁ κόσμος ἐξ οὗ τῶν θεῶν

τὰ θαύματα καὶ τὰ καρπώσιμα γίνεσθαι ἐπὶ γῆς· διὸ

ἐκ τούτου σπένδεσθαι. Παγκράτης δ' ἐν πρώτῳ 20

Βογχορηίδος

αὐτὰρ ὅ γε σπείσας ἐκ κόνδου ἀργυρέοιο

b νέκταρ ἐπ' ἀλλοδαπὴν οἶμον ἔβαινε πόδα.

ΚΟΝΩΝΕΙΟΣ. Ἴστρος ὁ Καλλιμάχειος ἐν πρώτῳ

Πτολεμαίδος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ πόλεως γράφει οὕτως 25

κυλίκων κουωνείων ξεῦγος καὶ θηρικλείων χρυσο-

κλύστων ξεῦγος.

56. ΚΟΥΤΛΟΣ. τὰ μόνωτα ποτήρια κότυλοι, ᾧν

καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει. Διόδωρος δ' ἐν τῷ πρὸς

Λυκόφρονα παρὰ Σικωνίοις καὶ Ταραντίνοις ἐπι- 30

πολάζειν φησὶ τὸ ἔκπωμα, εἶναι δὲ αὐτὸ λουτηρίω

ἑοικὸς βαθεῖ. ἔχει δὲ καὶ οὗς ἐνιαχῆ. μνημονεύει δὲ

αὐτοῦ καὶ Ἴων ὁ Χίος κότυλον οἴνου πλέων λέγων. c
Ἐριπιπος δ' ἐν Θεοῖς

τόν τε κότυλον προῶτον ἤνεγκ' ἐνέχυρον τῶν
γειτόνων.

5 καὶ Πλάτων ἐν Διὶ κακουμένῳ τὸν κότυλον φέρει
φησὶ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίαις. Εὐβουλος
δὲ ἐν Ὀδυσσεῖ ἢ Πανόπταις

ὁ δ' ἱερεὺς εὐηγορῶν

ἐν μέσοις αὐτοῖσιν ἐστὼς τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων
10 οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ.

Πάμφιλος δὲ ποτηρίου φησὶν εἶναι γένος, ἴδιον δ'
εἶναι Διονύσου. Πολέμων δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ Δίου
κωδίου φησὶ μετὰ δὲ ταῦτα τὴν τελετὴν ποιεῖ, καὶ
αἶρεῖ τὰκ τῆς θαλάμης καὶ νέμει ὅσοι ἂν ὦσι τὸ κέρ- d
15 νος περιενηνοχότες. τοῦτο δ' ἐστὶν ἀγγεῖον κερ-
μεοῦν, ἔχον ἐν αὐτῷ πολλοὺς κοτυλίσκους κεκολλη-
μένους· ἐνὶ δ' ἐν αὐτοῖς ὄρμινοι, μήκωνες λευκοί,
πυροί, κριθαί, πισοί, λάθυροι, ὄχθοι, φακοί, κύαμοι,
ξειαί, βρόμος, παλάθιον, μέλι, ἔλαιον, οἶνος, γάλα,
20 ὄϊον ἔριον ἄπλυτον. ὁ δὲ τοῦτο βαστάσας, οἶον λιανο-
φορήσας τούτων γεύεται.

57. ΚΟΤΤΛΗ. Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ ἄλλαι ὑπο-
προσβύτεραι γράες θασίου μέλανος μεστὸν κερ-
μενομέναις κοτύλαις μεγάλαις ἔγχεον ἐς σφέτερον
25 δέμας οὐδένα κόσμον. ἔρωτι βιαζόμεναι μέλανος
οἴνου ἀκράτου. Σειληνὸς καὶ Κλείταρχος ἐτι δὲ Ζη- e
νόδοτος τὴν κύλικα

πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρουτον ἔρρεεν αἶμα.

καί

30 πολλὰ μεταξὺ πέλει κοτύλης καὶ χεῖλεος ἄκρου.
Σιμάριστος δὲ τὸ λεπτὸν ποτήριον οὕτω καλεῖσθαι.
Διόδωρος δὲ τὸν παρὰ τισι κότυλον κοτύλην ὠνομα-

κέναι τὸν ποιητὴν ἄπυρον καὶ κοτύλην. ὃν κύλικα
 μὲν οὐκ εἶναι, οὐ γὰρ ἔχειν ὦτα, παραπλήσιον δ'
 ὑπάρχειν λουτηρίῳ βαθεῖ ποτηρίου δὲ εἶδος εἶναι.
 f δύνασθαι δὲ καὶ τὸν παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ τισι τῶν
 Ἰώνων λεγόμενον κότυλον, ὃν ὅμοιον ὄντα τῶν προ- 5
 ειρημένων ἐν οἷς ἔχειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Κράτης
 ἐν Παιδιαῖς καὶ Ἑρμιππος ἐν Θεοῖς. Ἀθηναῖοι δὲ
 μέτρον τι καλοῦσι κοτύλην. Θουκυδίδης ἐδίδουσαν
 μὲν αὐτῶν ἐκάστῳ ἐπὶ ὀκτῶ μῆνας κοτύλην ὕδατος
 καὶ δύο κοτύλας σίτου. Ἀριστοφάνης Προαγῶνι 10
 ὃ δ' ἀλφίτων γε πριάμενος τρεῖς χοίνικας
 κοτύλης δεούσας εἴκοσ' ἀπολογίζεται.

479 Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὑψηλὸν καὶ ἔγ-
 κοιλον. πᾶν δὲ τὸ κοῖλον κοτύλην, φησὶν, ἐκάλουν
 οἱ παλαιοί, ὡς καὶ τὸ τῶν χειρῶν κοῖλον. ὅθεν καὶ 15
 κοτυλήρυτον αἶμα τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀρυ-
 σθῆναι δυναμένον. καὶ ἐγκοτύλη δέ τις παιδιὰ κα-
 λεῖται, ἐν ἣ κοιλάναντες τὰς χεῖρας δέχονται τὰ γό-
 νατα τῶν νενικηκότων οἱ νενικημένοι καὶ βαστάζου-
 σιν αὐτούς. Διόδωρος δὲ ἐν ἰταλικαῖς γλώσσαις καὶ 20
 Ἑρακλέων, ὧς φησι Πάμφιλος, τὴν κοτύλην καλεῖ-
 σθαι καὶ ἡμίαν, παρατιθέμενος Ἐπιχάρμου

b καὶ πιεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρὸν ἡμίνας δύο.
 καὶ Σώφρονος ἑκατάστρεψον, τέκνον, τὰν ἡμίαν.
 κοτυλίσκην δ' εἴρηκε Φερεικράτης ἐν Κοριαννοῖ τὴν 25
 κοτυλίσκην μηδαμῶς. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι
 κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.

κοτύλη δὲ καλεῖται καὶ ἡ τοῦ ἰσχύου κοιλότης, καὶ αἱ
 τοῦ πουλύποδος ἐν ταῖς πλεκτάναις ἐπιφύσεις παρα-
 γῶως κοτυληδόνες. καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος 30
 ἐν Ἡδωνοῖς κοτύλας εἴρηκεν

ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

Μαρσύας δὲ φησι τὸ ἐν τῷ ἰσχύῳ ὄστουν καλεῖσθαι ἑ
 ἔλαιον καὶ κύλικα. κοτυλίσκος δὲ καλεῖται ὁ ἱερός
 τοῦ Διονύσου κρατηρίσκος, καὶ οἷς χρῶνται οἱ μύσται.
 ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Θυατειρηγός. παρατιθέμενος
 5 τὸ ἐκ Νεφελῶν Ἀριστοφάνους ἄμῃδὲ στένω κοτυ-
 λίσκον. Σιμμίαι δὲ ἀποδίδωσι τὴν κοτύλην ἄλαιον.

58. ΚΟΤΤΑΒΙΣ. Ἀρμόδιος ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ
 περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν νομίμων διεξιῶν περὶ τῶν
 ἐπιχωρίων δαίπνων γράφει καὶ ταῦτα καθαρῶσαντων
 10 ταῦτα ἐν κεραμέα κοτταβίδι πιεῖν ἐκάστῳ μικρόν, καὶ
 ὁ προσφέρων ἀνεῖπεν εὐδειπνίας. Ἡγήσανδρος δ' ὁ d
 Δελφός ἐν ὑπομνήμασιν ὧν ἀρχὴ ἐν τῇ ἀρίστη πο-
 λιτείᾳ, φησὶν ὁ καλούμενος κότταβος παρῆλθεν εἰς
 τὰ συμπόσια. τῶν περὶ Σικελίαν, ὡς φησι Δικαίερ-
 15 χος, πρῶτον εἰσαγαγόντων. τοσαύτη δὲ ἐγένετο
 σπουδὴ περὶ τὸ ἐπιτήδευμα ὥστε εἰς τὰ συμπόσια
 παρεισφέρειν ἄθλα κοττάβια καλούμενα. εἶτα κύλι-
 κες αἱ πρὸς τὸ πρᾶγμα χρήσιμα μάλιστ' εἶναι δο-
 κοῦσαι κατεσκευάζοντο καλούμεναι κοτταβίδες. πρὸς
 20 δὲ τούτοις οἴκοι κατεσκευάζοντο κυλιότεραις, ἵνα e
 πάντες εἰς τὸ μέσον τοῦ κοττάβου τεθέντος ἐξ ἀπο-
 στήματος ἴσου καὶ τόπων ὁμοίων ἀγωνίζοντο περὶ
 τῆς νίκης. οὐ γὰρ μόνον ἐφιλοτιμοῦντο βάλλειν ἐπὶ
 τὸν σκοπόν, ἀλλὰ καὶ καλῶς ἕκαστα αὐτῶν. ἔδει γὰρ
 25 εἰς τὸν ἀριστερὸν ἀγωνῶνα ἐρείσαντα καὶ τῇ δεξιᾷ
 κυκλώσαντα ὑγρῶς ἀφείναι τὴν λάταρα· οὕτω γὰρ
 ἐκάλουν τὸ ἐκπίπτειν ἐκ τῆς κύλικος ὑγρὸν· ὥστε
 ἔνιοι μείζον ἐφρόνου ἐπὶ τῷ καλῶς κοτταβίζειν τῶν
 ἐπὶ τῷ ἀκοντίζειν μέγα φρονοῦντων.

30 59. ΚΡΑΤΑΝΙΟΝ. μήποτε τὸ νῦν καλούμενον κρᾶ- f
 νειον ἐκπωμα οὕτως ὠνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι. Πολέμων
 γοῦν ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον

Ἑλλαδικόν, περὶ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ λέγων Μεταπον-
 τίνων ναοῦ γράφει καὶ ταῦτα ἑκὼς Μεταποντίνων,
 ἐν ᾧ φιάλαι ἀργυραῖ ἑκατὸν τριάκοντα δύο, οἰνοχόαι
 480 ἀργυραῖ δύο, ἀποθυστάμιον ἀργυροῦν, φιάλαι τρεῖς
 ἐπίχρσοι. ναὸς Βυζαντίων, ἐν ᾧ τρίτων κυπαρίσ- 5
 σινος ἔχων κρατάμιον ἀργυροῦν, σειρήν ἀργυρᾶ, καρ-
 χήσια δύο ἀργυρᾶ, κύλιξ ἀργυρᾶ, οἰνοχόη χρυσοῦ,
 κέρατα δύο. ἐν δὲ τῷ ναῷ τῆς Ἥρας τῷ παλαιῷ
 φιάλαι ἀργυραῖ τριάκοντα, κρατάνια ἀργυρᾶ δύο,
 χύτρος ἀργυροῦς, ἀποθυστάμιον χρυσοῦν, κρα- 10
 τῆρ χρυσοῦς, Κυρηναίων ἀνάθημα, βατιάκιον ἀρ-
 γυροῦν.

ΚΡΟΥΝΕΙΑ. Ἐπιγένης Μνηματίῳ

κρατῆρες, κάδοι,

ὀλκεία, κρουνεῖ'. Β. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; Α. ναί. 15

b ΚΥΑΘΙΣ. κοτυλῶδες ἀγγεῖον. Σώφρων ἐν τῷ
 ἐπιγραφομένῳ μίμῳ Γυναῖκες αἰ τὰν θεὸν φαντὶ ἔλε-
 ξαν ὑποκατώρουκται δ' ἐν κυαθίδι τρικτύς ἀλεξιφαρ-
 μάκων.

60. ΚΥΛΙΞ. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ 20

νυνὶ δ' ἀπονίζων τὴν κύλικα δὸς ἐμπιεῖν

ἔγχει τ' ἐπιθείς τὸν ἡθμόν.

ταῦτα δ' ἔστι κεράμεα ποτήρια καὶ λέγεται ἀπὸ τοῦ
 κυλίεσθαι τῷ τροχῷ· ἀφ' ᾧν καλεῖται τό τε κυλι-
 κεῖον ἐν ᾧ τίθεται τόπω τὰ ποτήρια κὰν ἀργυρᾶ 25
 τυγχάνη ὄντα, καὶ τὸ κυλικηγορεῖν ὅταν ἐπὶ τῇ
 κύλικί τις ἀγορεύῃ. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὴν ἱατρικὴν
 c πυξίδα καλοῦσι κυλικίδα διὰ τὸ τῷ τόρῳ κεκυλί-
 σθαι. ἐγένοντο δ' ἐπίσημοι κύλικες αἰ τε ἀργεῖαι καὶ
 αἰ ἀττικάι. καὶ τῶν μὲν ἀττικῶν μνημονεύει Πίν- 30
 δαρος ἐν τοῖσδε

ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' αἰοιδᾶν

τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῶ κεν εἶη
 συμπόταισιν τε γλυκερὸν
 καὶ Διωνύσοιο καρπῶ καὶ κυλίκεσσιν ἀθη-
 ναίαισι κέντρον.

5 αἱ δὲ ἀργεῖαι δοκοῦσι καὶ τὸν τύπον ἔχειν διάφορον
 πρὸς τὰς ἀττικάς. φοξαὶ γοῦν ἦσαν τὸ χεῖλος, ὡς d
 Σιμωνίδης φησὶν ὁ Ἀμόργιος

αὕτη δὲ φοξίχειλος [ἀργεῖη κύλιξ].

ἢ εἰς ὄξυ ἀνηγμένη, οἷοί εἰσιν οἱ ἄμβικες καλούμενοι.
 10 τὸ γὰρ φοξὸν ἐπὶ τούτου τάττουσι, καθότι Ὅμηρος
 ἐπὶ τοῦ Θερσίτου 'φοξὸς ἔην κεφαλῆν.' καὶ ἔστιν
 οἷον φαοξός, ὁ πρὸς τὰ φάη ὄξυς ὀρώμενος.

61. διάφοροι δὲ κύλικες γίνονται καὶ ἐν τῇ τοῦ
 συσσίτου ἡμῶν Ἀθηναίου πατρίδι Νανκράτει. εἰσὶ e
 15 γὰρ φιαλώδεις μὲν, οὐ κατὰ τόρον δ' ἄλλ' ὥσπερ
 δακτύλω πεποιημένοι, καὶ ἔχουσιν ὦτα τέσσαρα,
 πυθμένα εἰς πλάτος ἐκτεταμένον, καὶ βάπτονται εἰς
 τὸ δοκεῖν εἶναι ἀργυραῖ. πολλοὶ δ' ἐν τῇ Νανκράτει
 κεραμεῖς, ἀφ' ὧν καὶ ἡ πλησίον τῶν κεραμείων πύλη
 20 κεραμικὴ καλεῖται. ἐπαινοῦνται δὲ καὶ αἱ χῆαι κύλι-
 κες, ὧν μνημονεύει Ἑρμιππος ἐν Στρατιώταις
 χῆαι δὲ κύλιξ ὑψοῦ κρέματα
 περὶ πασσαλόφιν.

Γλαύκων δ' ἐν ταῖς γλώσσαις Κυπρίου φησὶ τὴν f
 25 κοτύλην κύλικα καλεῖν. Ἑρμῶναξ δ' ἐν συνωνύμοις
 οὕτως γράφει ἄλεισον ποτήριον κύπελλον ἀμφωτις
 σκύφος κύλιξ κῶθων καρχήσιον φιάλη. Ἀχαιὸς δ'
 ὁ Ἑρετριεὺς ἐν Ἀλκμαίῳ ἀντὶ τοῦ κύλικες παρα-
 γῶγως κυλιχίδας εἴρηκε διὰ τούτων

30 ἀλλ' ὡς τάχιστα μέλινα δεῦρ' ἄμνον φέρειν
 κοινόν τε χρῆ κρατῆρα καὶ κυλιχίδας.
 καὶ Ἀλκαῖος

481 πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ἀμμένομεν; δάκτυλος
ἀμέρα.

κάδδ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις, ὧ ἔτα, ποικίλαις.
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κίρναις ἓνα καὶ δύο 5
πλέαις.

καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ

λάταγες ποτέονται κυλιχνᾶν ἀπὸ τηϊᾶν.

ὡς διαφόρων γινομένων καὶ ἐν Τέῳ κυλίκων.

62. Φερεκράτης Κοριαννοῖ

10

ἐκ τοῦ βαλανείου γὰρ δίεφθος ἔρχομαι,
ξηρὰν ἔχουσα τὴν φάρυγα. B. δώσω πιεῖν.

A. γλισχρόν γε μούστῃ τὸ σίαλον νῆ τῷ θεῷ.

B. τί λάβω κόρη σοι; τὴν κοτυλίσκην; A. μη-
δαμῶς 15

μικρὰν γε. κινεῖται γὰρ εὐθύς μοι χολή,

ἔξ οὔπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φάρμακον.

εἰς τὴν ἐμήν νυν ἔγχεον τὴν μείζονα.

ὅτι δὲ μεγάλοις ποτηρίοις αἱ γυναῖκες ἐχρῶντο ὁ αὐ-
τὸς εἶρηκε Φερεκράτης ἐν Τυραννίδι διὰ τούτων 20

εἶτ' ἐκεραμέυσαντο τοῖς μὲν ἀνδράσιν ποτήρια
πλατέα, τοίχους οὐκ ἔχοντ' ἀλλ' αὐτὸ τοῦδα-

φος μόνον,

κούχλῃ χωροῦντ' οὐδὲ κόγχην, ἐμφερῆ γευστη-
ρίοις· 25

σφίσι δέ γ' αὐταῖσιν βαθείας κύλικας ὥσπερ
ὀλκάδας

οἴναγωγὸν περιφερεῖς λεπτὰς μέσας γαστρο-
ίδας,

οὐκ ἀβούλως, ἀλλὰ πόρρωθεν κατεσκευασμένοι 30
αὐτ' ὅπως ἀνεκλογίστως πλείστος οἶνος ἐκποθῆ.

d εἶθ' ὅταν τὸν οἶνον αὐτὰς αἰτιώμεθ' ἐκπιεῖν,

λοιδοροῦνται κἀμνύουσι μὴ ἔπιεν ἄλλ' ἢ μίαν.
ἢ δὲ κραιπτων ἢ μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων.

63. ΚΥΜΒΙΑ. τὰ κοῖλα ποτήρια καὶ μικρὰ Σι-
μάριστος. Δωρόθεος δὲ ἔγενος ποτηρίων βαθέων τὰ
5 κυμβία καὶ ὀρθῶν, πυθμένα μὴ ἔχόντων μηδὲ ὄτα.
Πτολεμαῖος δὲ ὁ τοῦ Ἀριστουίνου τὰ κυφά. Νίκαν-
δρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς τὸ χωρὶς ὀπίων ποτήριον ὠνο-
μακέναι Θεόπομπον ἐν Μήδῳ. Φιλήμων Φάσματι
ἔπιεν ἢ Ῥόδη

10 κυμβίον ἀκράτου, κατασέσειχ' ἡμᾶς κάτω. e
Διονύσιος δ' ὁ Σάμιος ἐν ἔκτῳ περὶ τοῦ κύκλου τὸ
αὐτὸ οἶεται εἶναι κισσύβιον καὶ κυμβίον. φησὶ γὰρ
ὡς Ὀδυσσεὺς πληρώσας κυμβίου ἀκράτου ὠρεξε τῷ
κύκλωπι. οὐκ ἔστι δὲ μικρὸν τὸ διδόμενον αὐτῷ
15 κισσύβιον παρ' Ὀμήρῳ· οὐ γὰρ ἂν τρεῖς πίων μέ-
γιστος ὦν τὸ σῶμα ταχέως ἂν ὑπὸ τῆς μέθης κατη-
νέχθη. τοῦ κυμβίου μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν
τῷ κατὰ Μειδίου, ἀκολουθεῖν αὐτῷ φάσκων ἑντὰ
καὶ κυμβία. καὶ ἐν τῷ κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβού- f
20 λου. φησὶ δὲ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐπίμηκες εἶναι
τὸ ποτήριον καὶ στενὸν τῷ σχήματι, παρόμοιον πλοῖῳ.
καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις

μεγάλ' ἴσως ποτήρια
προπινόμενα καὶ μέστ' ἀκράτου κυμβία
25 ἐκάρωσεν ὑμᾶς. B. ἀνακεχαίτιζεν μὲν οὖν.

Ἄλεξις Ἰππεῖ

τά τε κυμβία

ἄρ' ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χροσᾶ παρθένων; 482
B. νῆ τὸν Δί', ἦν γάρ. A. ὃ τέλειν' ἐγὼ κακῶν.
30 64. Ἐρατοσθένης δ' ἐν τῇ πρὸς Ἀγήτορα τὸν Λά-
κωνα ἐπιστολῇ ὡς κναθῶδες ἀγγεῖον τὸ κυμβίου πα-
ραδίδωσι γράφων οὕτως ἑθαυμάξουσιν δ' οἱ αὐτοὶ καὶ

πῶς κῦαθον μὴ κεκτημένος ἀλλὰ κυμβίον μόνου,
φιάλην προσεκέκτητο. δοκεῖ δὴ μοι τὸ μὲν τῆς τῶν
ἀνθρώπων χρείας ἔνεκα, τὸ δὲ τῆς τῶν θεῶν τιμῆς
εἰς τὴν κτῆσιν παρειληφέναι. κῦαθῶ μὲν οὖν οὐδὲν
ἐχρῶντο τότε οὐδὲ κοτύλη· κρατῆρα γὰρ ἴστασαν 5

b τοῖς θεοῖς οὐκ ἀργυροῦν οὐδὲ λιθοκόλλητον ἀλλὰ τῆς
κωλιάδος γῆς. τοῦτον δ' ὁσάκις ἐπιπληρώσαιεν, ἀπο-
σπείσαντες τοῖς θεοῖς ἐκ τῆς φιάλης ἡνοχόουν ἐφε-
ξῆς τὸν νεοκράτα βάπτοντες τῷ κυμβίῳ, καθὰ καὶ
νῦν παρ' ἡμῖν ποιοῦσιν ἐν τοῖς φιδιτίοις. εἰ δέ ποτε 10
πλεῖον πιεῖν βουληθεῖεν, προσπαρετίθεσαν τοὺς
καλουμένους κοτύλους, κάλλιστα καὶ εὐποτώτατα
ἐκπωμάτων. ἦσαν δὲ καὶ οὗτοι τῆς αὐτῆς κεραμείας.
ὅταν δ' Ἐφιππος ἐν Ἐφήβοις λέγει

c οὐ κύλικας ἐπὶ τὰ δεῖπνα Χαιρήμων φέρει, 15
οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' Εὐριπίδης·

οὐ τὸν τραγικὸν λέγει ποιητὴν ἀλλὰ τινὰ ὁμώνυμον
αὐτῷ, ἥτοι φίλοινόν τινά ἢ αἰτίαν ἔχοντα οὐ χρηστήν,
ὡς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν
τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμῳδουμένων ποιητῶν. τὸ γὰρ 20
ἐπάγεσθαι κατὰ τὰς ἐστιάσεις κυμβία καὶ δοκεῖν τού-
τοις διαμάχεσθαι εἰς ἑκάτερα τείνει. μνημονεύει δ'
αὐτοῦ καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Νηρηίσι

d δὸς δὴ τὸν χόα 25
αὐτῷ σὺ Κῶμε καὶ τὸ κυμβίον φέρων,
Εὐριπίδης τις τήμερον γενήσεται.

καὶ Ἐφιππος ἐν Ὀμοίοις ἢ ἐν Ὀβελιαφόροις
Διονυσίου δὲ δράματ' ἐκμαθεῖν δέοι,
καὶ Δημοφῶντος ἅττ' ἐποίησεν εἰς Κότυν,
ρήσεις τε κατὰ δεῖπνον Θεόδωρός μοι λέγοι, 30
Λάχητί τ' οἰκήσαιμι τὴν ἐξῆς θύραν,
κυμβία τε παρέχοιμ' ἐστιῶν Εὐριπίδῃ.

ὅτι δὲ καὶ πλοῖον ἢ κύμβα Ἰσοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδᾳ φησὶν

ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα; e
 κύμβα ποτήριον Παφίαις Ἀπολλόδωρος.

5 65. ΚΥΠΕΛΛΟΝ. τοῦτο πότερόν ἐστι ταυτὸν τῷ ἀλείσῳ καὶ τῷ δέπαι, ἢ ὀνόματι μόνον διαλλάσσει; τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν.
 ἢ διάφορος ἦν ὁ τύπος, καὶ οὐχ ὥσπερ τὸ δέπας καὶ
 10 τὸ ἄλεισον ἀμφικύπελλον οὕτω δὲ καὶ τοῦτο, κυφὸν δὲ μόνου; ἀπὸ γὰρ τῆς κυφότητος τὸ κύπελλον ὥσπερ καὶ τὸ ἀμφικύπελλον· ἢ ὅτι παραπλήσιον ἦν ταῖς f
 πέλλαις, συνηγμένον μάλλον εἰς τὴν κυφότητα· ἢ ἀμφικύπελλα οἷον ἀμφίκυρτα ἀπὸ τῶν ὠτων, διὰ τὸ
 15 τοιαῦτα εἶναι τῇ κατασκευῇ. φησὶ γὰρ καὶ ὁ ποιητῆς ἑχρύσειον ἀμφωτον.' Ἀντίμαχος δ' ἐν πέμπτῳ Θηβαῖδος

παῖσιν δ' ἠγεμόνεσβιν ἐποιχόμενοι κήρυκες
 χρύσεια καλὰ κύπελλα τετυγμένα νωμήσαντο.

20 Σειληνὸς δὲ φησὶ κύπελλα ἐκπώματα σκύφοις ὅμοια, ὡς καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος· κύπελλα δ' ἐνειμε 483
 συβώτης.' Εὐμολπος δὲ ποτηρίου γένος ἀπὸ τοῦ κυφὸν εἶναι. Σιμάριστος δὲ τὸ δίωτον ποτήριον Κυπρίου, τὸ δὲ δίωτον καὶ τετράωτον Κρητίας. Φιλη-
 25 τᾶς δὲ Συρακοσίου κύπελλα καλεῖν τὰ τῆς μάξης καὶ τῶν ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέξης καταλείμματα.

ΚΥΜΒΗ. Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς κύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίους τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβαν.

30 66. ΚΩΘΩΝ. Λακωνικὸν ποτήριον, οὗ μνημονεύει b
 Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Κύρου παιδείας. Κριτίας δὲ ἐν Λακεδαιμονίῳ πολιτεία γράφει οὕτως ἑχωρὶς δὲ τού-

των τὰ σμικρότατα ἐς τὴν δίαιταν, ὑποδήματα
 ἄριστα λακωνικά, ἱμάτια φορεῖν ἥδιστα καὶ χρησι-
 μώτατα· κώθων λακωνικός, ἔκπωμα ἐπιτηδειότατον
 εἰς στρατείαν καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλίῳ. τοῦ δὲ
 ἔνεκα; στρατιωτικὸν πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν 5
 οὐ καθαρὸν. πρῶτον μὲν οὖν τῷ μὴ λίαν κατάδηλον
 εἶναι τὸ πῶμα, εἶτα ἄμβωνας ὁ κώθων ἔχων ὑπολεί-
 c πει τὸ οὐ καθαρὸν ἐν αὐτῷ. καὶ Πολέμων δ' ἐν τῇ . .
 τῶν πρὸς Ἀδαίου καὶ Ἀντίγονον, ὅτι κεραιμέοις ἀγ-
 γείοις ἐχρῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι γράφει οὕτως ἄλλὰ 10
 μὴν ὅτι ἀρχαῖκόν ἦν τὸ τοιοῦτον δὲ τῆς ἀγωγῆς γένος,
 ὃ καὶ νῦν ὁρᾶται παρὰ τισι τῶν Ἑλλήνων· ἐν Ἄργει
 μὲν ἐν ταῖς δημοσίαις θοίλαις, ἐν Λακεδαίμονι δὲ
 κατὰ τὰς ἐορτὰς ἐν τε τοῖς ἐπινικίοις καὶ τοῖς γάμοις
 τῶν παρθένων πίνουσιν ἐκ κεραιμέων ποτηρίων, ἐν 15
 d δὲ τοῖς ἄλλοις συμποσίοις καὶ φιδιτίοις ἐν πιθάκναις.
 μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ἐν ἐλεγείοις ὡς πο-
 τηρίου οὕτως

ἄλλ' ἄγε σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλιματα νηὸς
 φοίτα, καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων, 20
 ἄργει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
 νήφειν ἐν φυλακῇ τῆδε δυνησόμεθα.

ὡς τῆς κύλικος λεγομένης κώθωνος. Ἀριστοφάνης
 Ἴππεῦσιν

εἰς τὰς ἵππαγωγούς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς, 25
 πρίαμένοι κώθωνας, οἳ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμ-
 μυα.

e Ἠνίοχος Γοργόσι

πιεῖν πιεῖν τις ἔγχει, πυριγενῆ
 λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερεῖ παχύστομον 30
 κώθωνα παῖδα φάρυγος.

Θεόπομπος Στρατιώτισιν

ἐγὼ γὰρ ἂν κώθωνος ἐκ στρεψαύχενος
πίοιμι τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη;

Ἄλεξις Ἐρίθοις

εἶτα τετρακότυλον ἐπεσόβει κώθωνά μοι,

5 παλαιὸν οἴκων κτῆμα.

ἀπὸ δὲ τοῦ ποτηρίου τούτου καὶ ἀκρατοκώθωνας κα-
λοῦσι τοὺς πλέον ἄκρατον σπῶντας, ὡς Ἵπερείδης ἐν
τῷ κατὰ Δημοσθένους. Καλλιξενος δ' ἐν τετάρτῳ
περὶ Ἀλεξανδρείας ἀναγράφων τὴν τοῦ Φιλαδέλφου
10 πομπὴν καὶ καταλέγων πολλὰ ἐκπώματα γράφει καὶ
τάδε κώθωνες διμέτρητοι δύο.

67. περὶ δὲ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ ὅτι χρήσιμος
ἐστὶ διὰ χρόνου ὁ κωθωνισμὸς Μνησίθεος ὁ Ἀθη-
ναῖος ἰατρός ἐν τῇ περὶ κωθωνισμοῦ ἐπιστολῇ φησὶν
15 οὕτως συμβαίνει τοὺς μὲν πολὺν ἄκρατον ἐν ταῖς
συνουσίαις πίνοντας μεγάλα βλάπτεσθαι καὶ τὸ σῶμα
καὶ τὴν ψυχὴν. τὸ μέντοι κωθωνίζεσθαι διὰ τινῶν 454
ἡμερῶν δοκεῖ μοι ποιεῖν τινα καὶ τοῦ σώματος κά-
θαρσιν καὶ τῆς ψυχῆς ἄνεσιν. γίνονται γὰρ τινες
20 ἡμῖν ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν συμποσίων ἐπιπόλαιοι δρι-
μύτητες. ταύταις οὖν ἐστὶ τῶν μὲν πόρων οἰκειότατος
ὁ διὰ τῆς οὐρήσεως, τῶν δὲ καθάρσεων ἢ διὰ τῶν
κωθωνισμῶν πρόπει μάλιστα. κατανίξεται γὰρ τὸ
σῶμα τοῖς οἴνοις· ὑγρὸν γὰρ καὶ θερμὸν ὁ οἶνος. τὸ
25 δὲ ἀφ' ἡμῶν διηθούμενον οὐρὸν ἐστὶ δριμύ. τὰ γοῦν
ἱμάτια τούτῳ χρώμενοι ῥύμματι πλύνουσιν οἱ γνα- b
φεῖς. τρία δὲ παραφύλαττε ὅταν κωθωνίζῃ· μὴ πο-
νηρὸν οἶνον πίνειν, μηδὲ ἄκρατον, μηδὲ τραγηματί-
ζεσθαι ἐν τοῖς κωθωνισμοῖς. ὅταν δὲ ἱκανῶς ἔχῃς
30 ἤδη, μὴ κοιμῶ πρὶν ἂν ἐμέσης πλέον ἢ ἕλαττον.
εἶτα ἐὰν μὲν ἐμέσης ἱκανῶς, ἀναπαύου μικρὸν περι-
χεάμενος· ἐὰν δὲ μὴ δυνηθῆς ἱκανῶς κενῶσαι σαυτόν,

πλείονι χοῆσαι τῷ λουτρῷ καὶ εἰς τὴν πύελον κατα-
κλίθῃσι σφόδρα εἰς θερμὸν ὕδωρ. Πολέμων δ' ἐν
c πέμπτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονόν φησι Διό-
νυσος τέλειος, καθήμενος ἐπὶ πέτρας· ἐξ εὐωνύμων
δ' αὐτοῦ σάτυρος φαλακρός, ἐν τῇ δεξιᾷ κώθωνα 5
μόνωτον ῥαβδωτὸν κρατῶν.

68. ΛΑΒΡΩΝΙΑ. ἐκπώματος περσικοῦ εἶδος ἀπὸ
τῆς ἐν τῷ πίνειν λαβρότητος ὀνομασμένου. πλατὺ
δ' ἐστὶ τῇ κατασκευῇ καὶ μέγα· ἔχει δὲ καὶ ὅτα με-
γάλα. Μένανδρος Ἀλιεῖ 10

d εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως· ἐκ Κυτῆδων χρυσίου,
περσικὰ στολὰὶ δ' ἐκείναι πορφυρᾷ τε στρώ-
ματα·

ἔνδον ἔστ', ἄνδρες, ποτηρίδια . . τορεύματα,
κάκτυπωμάτων πρόσωπα, τραγέλαφοι, λα- 15
βρώνια.

ἐν δὲ Φιλαδέλφοις

ἤδη δ' ἐπίχυσις, διάλιθοι λαβρώνιοι,
Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας ἐστήκεσαν.

Ἴππαρχος δ' ἐν Θαῦδι 20

ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὄρνις; Β. Ἡράκλεις,
c ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον.

Α. ὃ περιβοήτου, φιλτάτη, λαβρωνίου.

Δίφιλος Τιθραύστη καὶ ἄλλα γένη καταλέγων ποτη-
ρίων φησί 25

πρίστις τραγέλαφος βατιάκη λαβρώνιος.

Β. ἀνδραπόδι' ἤδη ταῦθ', ὄρῃς; Α. ἦκιστά γε·
ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα, πρὸς τῆς Ἑστίας.

ὁ λαβρώνιος χρυσῶν δέ, παῖδες, εἴκοσιν.

Γ Δίδυμος δὲ ὅμοιον εἶναί φησιν αὐτὸν βομβυλιῶ ἢ 30
βατιακίῳ.

69. ΛΑΚΑΙΝΑΙ. κυλίκων εἶδος οὕτως λεγόμενον

ἢ ἀπὸ τοῦ κεράμου, ὡς τὰ ἀττικά σκεύη, ἢ ἀπὸ τοῦ
σχήματος ἐπιχωριάσαντος ἐκεῖ, ὥσπερ αἱ θηροίκλαια
λέγονται. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι

συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ χῖον ἐκ λακαινῶν.

5 [κυλίκων μέθην ἠδέως καὶ φίλως.]

70. ΛΕΠΑΣΤΗ. οἱ μὲν ὀξύνουσι τὴν τελευταίαν
ὡς καλή, οἱ δὲ παροξύνουσιν ὡς μεγάλη. τοῦτο δὲ
τὸ ποτήριον ὠνομάσθη ἀπὸ τῶν εἰς τὰς μέθας καὶ 185
τὰς ἀσωτίας πολλὰ ἀναλίσκόντων, οὓς λαφύοντας κα-
10 λουῖμεν. κύλικες δ' ἦσαν μεγάλαι. Ἀριστοφάνης Εἰ-
ρήνη

τί δῆτ', ἐπειδὴν ἐκπίης οἴνου κύλικα λεπαστήν;
ἀφ' ἧς ἐστὶ λάψαι, τουτέστιν ἀθρόως πιεῖν, κατευαν-
τίου τῷ λεγομένῳ βομβυλιῶ. φησὶ γὰρ που ὁ αὐτός

15 τὸ δ' αἶμα λέλαφας τοῦμόν, ὄναξ δέσποτα.

οἶον ἄθρουν μ' ἐξέπιες. ἐν δὲ Γηουτάδῃ ἦν δὲ τὸ
πραῖγμ' ἐορτή. περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστήν ἡμῖν ἢ
ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε σφόδρα κυανοβενθῆ.
τὸ βάθος παρίστησιν ὁ κωμικὸς τοῦ ποτηρίου. Ἀντι-

20 φάνης δ' ἐν Ἀσκληπιῶ

τὴν δὲ γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν πάνυ πάλαι τὴν
βρυτικήν,

δίξιον τρίψας τι μικρὸν δελεάσας τε γεννικῆ
τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῆ, τοῦτ' ἐποίησ' ἐκ-
25 πιεῖν.

Φιλύλλιος Ἀὔρη

πάντα γὰρ ἦν

μέστ' ἀνδρῶν καὶ μειρακίων

πινόντων, ὁμοῦ δὲ λάλων

30 γραδίων, μεγάλαισιν οἴ-

νου χαίροντα λεπασταῖς.

Θεόπομπος Παμφίλη

c σπόγγος, λεκάνη, πτερόν, λεπαστή πάνυ πυκνή,
 ἦν ἐκπιούσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος
 τέτιξ κελαδεῖ.

καὶ ἐν Μήδῳ

ὥς ποτ' ἐκήλησεν Καλλίστρατος νῆας Ἀχαιῶν 5
 κέρμα φίλον διαδούς, ὅτε συμμαχίαν ἐρέεινε·
 οἶον δ' οὐ κήλησε δέμας λεπτὸν Ῥαδάμανθυν
 Λύσανδρον κάθωνι πρὶν αὐτῷ δῶκε λεπαστήν.

d Ἀμερίας δέ φησι τὴν οἰνοχόην λεπαστήν καλεῖσθαι.
 Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος γένος εἶναι κύλι- 10
 κος. Φερεκράτης Κραπατάλοις τῶν θεατῶν δ' ὅστις
 ἂν διψῇ, λεπαστήν λαψάμενος μεστήν ἐκχαρυβδίσει.
 Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος φησι Δόλοπας οὕτω
 καλεῖν τὴν κύλικα. Λυκόφρων δ' ἐν τῷ ἐνάτῳ περὶ
 κωμωδίας παραθέμενος τὸ Φερεκράτους καὶ αὐτὸς 15

e εἶναί φησι γένος κύλικος τὴν λεπαστήν. Μόσχος δ'
 ἐν ἐξηγήσει ῥοδιακῶν λέξεων κεραμεοῦν ἀγγεῖον φη-
 σιν αὐτὸ εἶναι, εἰκόδς ταῖς λεγομέναις πτωματίσιν,
 ἐκπεταλώτερον δέ. Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος
 ποτήριον ποιόν. Ἀπολλοφάνης δὲ Κρησί 20

καὶ λεπαστά μ' ἀδύοιμος εὐφρανεῖ δι' ἀμέρας.

Θεόπομπος Παμφίλῃ

λεπαστή μάλα συχνή,

f ἦν ἐκπιούσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος
 περίστατον βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ. 25

Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς κύλιξ φησὶ μείζων, πα-
 ρατιθέμενος Τηλεκλείδου ἐκ Πρωτάνεων
 καὶ μελιχρὸν οἶνον εἴλκεν ἐξ ἠδύπνου λεπαστῆς.

486 Ἐρμιππος Μοίραις

ἦν ἐγὼ πάθω τι τήνδε τὴν λεπαστήν ἐκπιών, 30
 τῷ Διονύσῳ πάντα τὰμαντοῦ δίδωμι χρήματα.

71. ΛΟΙΒΑΣΙΟΝ. κύλιξ, ὡς φησι Κλέαρχος καὶ

Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, ᾧ τὸ ἔλαιον ἐπισπένδουσι τοῖς ἱεροῖς· σπονδεῖον δὲ ᾧ τὸν οἶνον· καλεῖσθαι λέγων λοιβίδας καὶ τὰ σπονδεῖα ὑπὸ Ἀντιμάχου τοῦ Κολοφωνίου.

5 ΛΕΣΒΙΟΝ. ὅτι ποτηρίου εἶδος Ἰδύλος παρίσθῃσιν ἐν ἐπιγράμμασιν οὕτως λέγων

ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι, θαῦμα, h
κοῦ ψευδές, νῆστις τρεῖς χάσας ἐξέπιεν·

ἧς τόδε σοί, Παφίη, ζωροῖς μέτροισι θυῶεν
10 κεῖται πορφυρέης λέσβιον ἐξ ἰέλου.

ἦν σώου πάντως· ὡς καὶ πάντων ἀπ' ἐκείνης
σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σῦλα φέρωσι πόθων.

ΛΟΥΤΗΡΙΟΝ. Ἐπιγένης Μνηματίῳ ἐν τῷ τῶν ποτηρίων καταλόγῳ φησί

15 κρατῆρες, κάδοι,
ὀλκεία, κρουναί'. Β. ἔστι γὰρ κρουναία; Α. ναί. c
λουτήρι'. ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστα δεῖ λέγειν;
ὄψει γὰρ αὐτός.

72. ΛΥΚΙΟΥΡΓΕΙΣ. φιάλαι τινὲς οὕτω καλοῦνται
20 ἀπὸ Λύκωνος τοῦ κατεσκευασμένου, ὡς καὶ κωνώνυμοι αἱ ὑπὸ Κόνωνος ποιηθεῖσαι. μνημονεύει [τοῦ Λύκωνος] Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου, καὶ τῷ πρὸς Τιμόθεον ὑπὲρ χρέως, λέγων οὕτως 'φιάλας λυκιουργεῖς δύο.' [ἐν δὲ τῷ πρὸς Τιμόθεον
25 γράφει 'δίδωσιν ἀποθεῖναι τῷ Φορμίωνι μετὰ τῶν χρημάτων καὶ ἄλλας φιάλας λυκιουργεῖς δύο.' Ἡρό- d
δοτος δ' ἐν ἐβδόμῃ, προβόλους δύο λυκιουργέας, ὅτι ἀκόντια ἔστι πρὸς λύκων θήραν ἐπιτήδεια, ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα.] ὅπερ ἐξηγούμενος Δίδυμος ὁ γραμμα-
30 τικὸς τὰς ὑπὸ Λυκίου φησὶ κατεσκευασμένας. ἦν δὲ οὗτος τὸ γένος Βοιωτίας ἐξ Ἐλευθερῶν, υἱὸς Μύρωνος τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ, ὡς Πολέμων φησὶν ἐν

πρώτῳ περὶ ἀκροπόλεως. ἀγνοεῖ δ' ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἄν τις εὔροι γινόμενον ἀλλ' ἀπὸ πόλεων ἢ ἐθνῶν. Ἀριστοφάνης τε γὰρ ἐν Εἰρήνῃ φησὶ

τὸ δὲ πλοῖον ἔσται ναξιουργῆς κάνθαρος. 5

Κριτίας δ' ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ κλίνη μιλησιουργῆς καὶ δίφρος μιλησιουργῆς. κλίνη χιουργῆς καὶ τράπεζα ῥηνειουργῆς. Ἡρόδοτός τε ἐν τῇ ἐβδόμῃ φησὶ προβόλους δύο λυκιοεργέας. μήποτ' οὖν καὶ παρὰ τῷ Ἡροδότῳ, ὡς καὶ παρὰ τῷ Δημοσθένει, γραπτέον λυκιοεργέας, ἵν' ἀκούηται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰρησμένα. 10

73. ΜΕΛΗ. οὔτω καλεῖται τινα ποτήρια, ὧν μνημονεύει Ἀναξίππος ἐν Φρέατι λέγων οὔτως σὺ δὲ τὴν μέλην, Συρίσκε, ταυτηνὶ λαβὼν ἔνεγκον ἐπὶ τὸ μνῆμ' ἐκείνης, μανθάνεις; καὶ κατάχεον. 15

ΜΕΤΑΝΙΠΤΡΟΝ. ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὴν ἀπονήψονται, διδομένη κύλιξ. Ἀντιφάνης Λαμπάδι δαίμονος ἀγαθοῦ μετάνιπτρον, ἐντραγεῖν, σπονδῆ, κρότος. 20

487 Δίφιλος Σαπφοῖ

Ἀρχίλοχε, δέξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα μεστήν Διὸς σωτήρος ἀγαθοῦ δαίμονος. 25

ἔνιοι δὲ τὴν μετὰ τὸ νίψασθαι πόσιν, ὡς Σέλευκος ἐν Γλώσσαις. Καλλίας δ' ἐν Κύκλωσι καὶ δέξαι τηνδὶ μετανιπτρίδα τῆς ὑγιείας.

Φιλέταιρος Ἀσκληπιῷ

ἐνέσεισε μεστήν ἴσον ἴσῳ μετανιπτρίδα μεγάλην, ὑπειπὼν τῆς ὑγιείας τοῦνομα. 30

Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ

λείπω μετὰ τὸ ἀπονίψασθαι τὰς χεῖρας προπίνων
τινὶ φησι

σὺ δὲ τάνδε βακχίαν

εὐδροσον πλήρη μεταμπριίδα δέξαι.

πραύ τί τοι βρόμιος γάνος τόδε δοὺς ἐπὶ τέρωψιν
πάντας ἄγει.

Ἀντιφάνης Λαμπάδι

τραπέξα, φυστή, μαινίς. ἀμία. δαίμονος
ἀγαθοῦ μετάμπρον.

10 Νικόστρατος Ἀντερώση

μεταμπριίδ' αὐτῷ τῆς ὑγείας ἐγχεον.

74. ΜΑΣΤΟΣ. Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, ὡς
Πάμφιλος φησι, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτως καλεῖν.

ΜΑΘΑΛΙΔΕΣ. Βλαῖσος ἐν Σατούρω φησὶν

15 ἐπὶ μαθαλίδας

ἐπίχε' ἀμῖν τῷ γλυκντάτω.

Πάμφιλος δὲ φησι ἴμποτε ἐκπώματός ἐστιν εἶδος. ἢ
μέτρον οἶον κύαθος. Διόδωρος δὲ κύλικα ἀποδί-
δωσι.

20 75. ΜΑΝΗΣ. ποτηρίου εἶδος. Νίκων Κιθαρωδῶ

καὶ πάνυ τις εὐκαίρως προπίνω φησὶ σοὶ
πατριῶτα. μάνην δ' εἶχε κεραιμεοῦν ἀδρόν,
χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως. ἐδεξάμην.

παρέθετο τὰ λαμβεῖα καὶ Δίδυμος καὶ Πάμφιλος. κα-

25 λείται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοττάβου ἐφεστηγός. d

ἐφ' οὗ τὰς λάταρας ἐν παιδιᾷ ἐπεμπον. ὅπερ ὁ Σο-
φοκλῆς ἐν Σαλμωνεῖ χάλκειον ἔφη κάρα λέγων οὕτως
τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος.

τῷ καλλικοσσαβοῦντι νικητήριε

30 τίθημι καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα.

Ἀντιφάνης Ἀφροδίτης γοναῖς

ἐγὼ πιδείξω καθ' ὄν. ὅς ἂν τὸν κότταβον

ἀφεις ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν

B. πλάστιγγα ποίαν; A. τοῦτο τοῦπικεῖμενον

ἄνω τὸ μικρόν. B. τὸ πινακίσκιον λέγεις;

A. τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγξ. οὗτος ὁ κρατῶν γίννεται.

B. πῶς δ' εἴσεται τις τοῦτ'; A. ἐὰν θίγῃ μόνον ⁵

αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος

ἔσται πάνυ πολὺς. B. πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ

πρόσεστι καὶ μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης;

Ἐρμιππος Μοίραις

ῥάβδου δ' ὄψει (φησὶ) τὴν κοτταβικὴν 10

ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην,

μάνης δ' οὐδὲν λατάγων αἰεὶ·

τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἴδοις

παρὰ τὸν στροφῆα τῆς κηπαίας

ἐν τοῖσι κορήμασιν οὔσαν. 15

76. ΝΕΣΤΟΡΙΣ. περὶ τῆς ιδέας τοῦ Νέστορος πο-
τηρίου φησὶν ὁ ποιητής

παρὸ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἰκοθεν ἦγ' ὁ γε-
ραιός,

χρυσείοις ἤλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ 20

τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον

χρύσειαι νεμέθοντο· δύο δ' ὑπὸ πυθμένεσσι ἦσαν.

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξης

πλεῖον ἑόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν.

ἐν τούτοις ζητεῖται πρῶτον μὲν τί ποτ' ἐστὶ τὸ χρυ- 25

σείοις ἤλοισι πεπαρμένον, ἔπειτα τί τὸ οὔατα δ' αὐ-

τοῦ τέσσαρ' ἔσαν. τὰ γὰρ ἄλλα ποτήρια φησὶν ὁ

Μυρλεανὸς Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ περὶ τῆς νεστορίδος

δύο ᾄτα ἔχειν. πελειάδας δὲ πῶς ἂν τις ὑπόθοιτο

νεμομένας περὶ ἕκαστον τῶν ᾄτων; πῶς δὲ καὶ λέγει 30

δύο πυθμένας εἶναι τοῦ ποτηρίου; ἰδίως δὲ καὶ τοῦτο

b λέγεται ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι μογοῦντες ἐβάσταζον τὸ πο-

e

f

488

b

τήριον, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν. ταῦτα προθέμενος ὁ Ἀσκληπιάδης ζητεῖ περὶ τῶν ἥλων, πῶς πεπαρμένους αὐτοὺς δεῖ δέχεσθαι. οἱ μὲν οὖν λέγουσιν ἔξωθεν δεῖν ἐμπείρεσθαι τοὺς χρυσοῦς ἥλους τῷ ἀργυρῷ ἐκπώματι κατὰ τὸν τῆς ἐμπαιστικῆς τέχνης [τρόπον], ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως σκηπτρου ὡς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ, χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον.

ἐμφαίνεται γὰρ ὡς τῶν ἥλων ἐμπεπερονημένων, καθάπερ ἐπὶ τῶν ῥοπάλων. καὶ ἐπὶ τοῦ ξίφους τοῦ Ἀγαμέμνονος

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἥλοι χρυσειοὶ πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν ἀργύρεον.

Ἀπελλῆς μὲν οὖν ὁ τορευτῆς ἐπεδείκνυε, φησὶν, ἡμῶν ἔν τισι κορινθιακοῖς ἔργοις τὴν τῶν ἥλων θέσιν. ἔξοχή δ' ἦν ὀλίγη τοῖς κολαπτήροισιν ἐπηρομένη καὶ οἶονεὶ κεφαλίδας ἥλων ἀποτελοῦσα. πεπάρθαι δὲ λέγεται τοὺς ἥλους ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, οὐχ ὅτι ἔξωθεν πρόσκεινται καὶ πεπαρμένοι εἰσίν, ἀλλ' ὅτι ἐμπεπαρμένοι οἰκασιν, ἔξω τε ὀλίγῳ προὔχουσι, μετέωροι δὲ τῆς ἄλλης ἐπιφανείας ὄντες.

77. καὶ περὶ τῶν ὄτων οὕτως διορίζονται. ὅτι εἶχε μὲν δύο ὄτα ἄνω, καθότι καὶ τἄλλα ποτήρια, ἄλλα δὲ δύο κατὰ τὸ κύρωμα μέσον ἐξ ἀμφοῖν τοῦν μεροῖν μικρά, παρόμοια ταῖς κορινθιακαῖς ὑδρίας. ὁ δὲ Ἀπελλῆς ἐντέχνως ἄγαν ὑπέδειξε τὴν τῶν τεσσάρων ὄτων σχέσιν ἔχουσαν ὧδε. ἐκ μιᾶς οἶονεὶ ρίξης, ἣτις τῷ πυθμένι προσκυρᾷ, καθ' ἑκάτερον τὸ οὖς διασχιδεῖς εἰσὶ ῥάβδοι ἐπ' ἀμφοῖν, οὐ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διεστῶσαι διάστημα. αὐταὶ μέχρι τοῦ χεῖλους διήκουσαι τοῦ ποτηρίου, καὶ μικρὸν ἔτι μετ-

εωριζόμεναι, κατὰ μὲν τὴν ἀπόστασιν τοῦ ἀγγείου
 φυλάττουσι τὴν διάσχισιν, κατὰ δὲ τὸ ἀπολήγον πρὸς
 τὴν τοῦ χείλους ἔρεισιν πάλιν συμφυεῖς. καὶ γίνεται
 τὸν τρόπον τοῦτον τέτταρα ὄτια. τοῦτο δὲ οὐκ ἐπὶ
 πάντων, ἀλλ' ἐπ' ἐνίων ποτηρίων τὸ εἶδος τῆς κατα- 5
 σκευῆς θεωρεῖται, μάλιστα δὲ τῶν λεγομένων σελευ-
 κίδων. τὸ δὲ περὶ τῶν δυοῖν πυθμένοιιν ζητούμενον,
 f πῶς λέγεται τὸ δύο δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν, διαλύ-
 ουσιν οὕτως τινές. τῶν ποτηρίων τινὰ μὲν ἕνα πυθ-
 μένα ἔχειν τὸν φυσικὸν καὶ συγκεχαλκευμένον τῷ 10
 ὄλω ποτηρίῳ, καθότι τὰ λεγόμενα κυμβία καὶ τὰς
 φιάλας καὶ εἴ τι φιαλῶδες ἐστὶ τὴν ιδέαν· τινὰ δὲ
 δύο, ὥσπερ τὰ ῥοσκύφια καὶ τὰ κανθάρια καὶ τὰς
 σελευκίδας καὶ καρχίσια καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· ἕνα
 μὲν γὰρ εἶναι πυθμένα τὸν κατὰ τὸ κύτος συγκε- 15
 χαλκευμένον ὄλω τῷ ἀγγείῳ, ἕτερον δὲ τὸν προσθε-
 τόν, ἀπὸ ὀξέος ἀρχόμενον, καταλήγοντα δ' εἰς πλα-
 489 τύτερον, ἐφ' οὗ ἴσταται τὸ ποτήριον. καὶ τὸ τοῦ
 Νέστορος οὖν δέπας φασὶν εἶναι τοιοῦτον. δύναται
 δὲ καὶ δύο πυθμένας ὑποτίθεσθαι, τὸν μὲν οἶον τοῦ 20
 ποτηρίου φέροντα τὸν ὅλον ὄγκον, καὶ κατὰ μείζονα
 κυκλοειδῆ περιγραφὴν ἔξαρσιν ἔχοντα τοῦ ὕψους
 σύμμετρον, τὸν δὲ κατ' ἐλάττω κύκλον συνεχόμενον
 ἐν κύκλῳ μείζονι, καθ' ὅσον συννεύειν συμβέβηκεν
 εἰς ὄξυ τὸν φυσικὸν τοῦ ποτηρίου πυθμένα, ὥστε 25
 ὑπὸ δυοῖν πυθμένοιιν φέρεσθαι τὸ ἔκπωμα. Λιονύ-
 σιος δὲ ὁ Θραξ ἐν Ῥόδῳ λέγεται τὴν νεστορίδα κατα-
 σκευάσαι τῶν μαθητῶν αὐτῷ συννευγάντων τὰ ρ-
 30 γύριον. ὅπερ Προμαθίδας ὁ Ἡρακλεώτης, ἐξηγου-
 μενος τὴν κατὰ τὸν Λιονύσιον διάταξιν, φησὶ σκύφον
 εἶναι παρακειμένως ἔχοντα τὰ ὄτια καθάπερ αἱ δί-
 προωροι τῶν νεῶν, περὶ δὲ τὰ ὄτια τὰς περιστεράς·

ὡσπερὲν δὲ τινα ῥοπάλια δύο ὑποκείσθαι τῷ ποτηρίῳ
 πλάγια διὰ μήκους· ταῦτα δ' εἶναι τοὺς δύο πυθμέ-
 νας. ὁποῖόν τι καὶ νῦν ἔστιν ἰδεῖν ἐν Καπύῃ πόλει
 τῆς Καρπυαίας ἀνακειμένον τῇ Ἀρτέμιδι ποτήριον,
 ὅπερ λέγουσιν ἐκαῖνοι Νέστορος γεγονέναι· ἔστι δὲ
 ἀργύρεον χρυσοῖς γραμμασιν ἐντετυπωμένα ἔχον τὰ
 Ὀμηρικὰ ἔπη.

78. ἔγὼ δὲ (φησὶν ὁ Μυρλεανὸς) τάδε λέγω περὶ
 τοῦ ποτηρίου. οἱ παλαιοὶ καὶ τὰ περὶ τὴν ἡμερον
 τροφὴν πρῶτοι διαταξάμενοι τοῖς ἀνθρώποις, πειθό-
 μενοι τὸν κόσμον εἶναι σφαιροειδῆ, λαμβάνοντες ἐκ
 τε τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης σχήματος ἐναργεῖς τὰς
 φαντασίας, καὶ τὰ περὶ τὴν αἰδιον τροφὴν τῷ περιέ-
 χοντι κατὰ τὴν ιδέαν τοῦ σχήματος ἀφομοιοῦν εἶναι
 δίκαιον ἐνόμιζον. διὸ τὴν τράπεζαν κυκλοειδῆ κατε-
 σκευάσαντο, καὶ τοὺς τρίποδας τοὺς τοῖς θεοῖς καθα-
 ριζομένους, φθόεις κυκλοτερεῖς καὶ ἀστέρας ἔχοντας,
 οὓς καὶ καλοῦσι σελήνας. καὶ τὸν ἄρτον δὲ ἐκάλεσαν,
 ὅτι τῶν σχημάτων ὁ κύκλος ἀπήρτισται καὶ ἔστι τέ-
 λειος. καὶ τὸ ποτήριον οὖν τὸ δεχόμενον τὴν ὑγρὰν
 τροφὴν κυκλοτερὲς ἐποίησαν κατὰ μίμημα τοῦ κό-
 σμου. τὸ δὲ τοῦ Νέστορος καὶ ἰδιαίτερόν ἐστιν. ἔχει
 γὰρ καὶ ἀστέρας, οὓς ἡλοῖς ὁ ποιητὴς ἀπεικάζει, διὰ
 τὸ τοὺς ἀστέρας περιφερεῖς εἶναι τοῖς ἡλοῖς ὁμοίως,
 καὶ ὡς ἐμπεπηγέει τῷ οὐρανῷ. καθὼς καὶ Ἄρατος
 φησιν ἐπ' αὐτῶν

οὐρανῷ αἰὲν ἄρηρην ἀγάλματα νυκτὸς ἰού-
 σης.

περιττῶς δὲ καὶ τοῦτ' ἔφρασεν ὁ ποιητὴς, τοὺς χρυ-
 σοῦς ἡλοῦς παρατιθεῖς τῇ τοῦ ἀργυροῦ ἐκπώματος
 φύσει, τὴν τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐκτυπῶν
 κατὰ τὴν ιδέαν τῆς χροῆς οὐσίας. ὁ μὲν γὰρ οὐρανὸς

ἀργύρω προσέοικεν, οἱ δὲ ἀστέρες χρυῶ, διὰ τὸ πυρῶδες.

79. ὑποθέμενος οὖν κατηστερισμένον τὸ τοῦ Νέστορος ποτήριον μεταβαίνει καὶ ἐπὶ τὰ κράτιστα τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, οἷς δὴ τεκμαίρονται τὰ περὶ τὴν 5 ζωὴν ἄνθρωποι· λέγω δὲ τὰς πελειάδας. ὅταν γὰρ εἴπῃ ἄνω δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον χρύσειαι νεμέθοντο, πελειάδας οὐ σημαίνει τὰς ὄρνιθας, ὡς τινες ὑπονοοῦσι περιστερὰς εἶναι, ἀμαρτάνοντες. ἕτερον γὰρ φησὶν εἶναι Ἀριστοτέλης πελειάδα καὶ ἕτερον 10 περιστερᾶν. πελειάδας δὲ ὁ ποιητὴς καλεῖ νῦν τὰς πλειάδας, πρὸς ἃς σπóρος τε καὶ ἄμητος καὶ τῶν καρπῶν ἀρχὴ γενέσεως καὶ συναίρεσις, καθά φησι καὶ Ἡσίοδος

Πηλιάδων ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων 15

490 ἄρχεσθ' ἄμητου, ἀρότιοι δὲ δυσομενάων.

καὶ Ἄρατος

αἱ μὲν ὁμῶς ὀλίγαι καὶ ἀφεγγέες, ἀλλ' ὀνομασται 1
ἦρι καὶ ἐσπέριαι, Ζεὺς δ' αἴτιος, εἰλίσσουνται·
ὅς σφισι καὶ θέρεος καὶ χεῖματος ἀρχομένοιο, 20
σημαίνειν ἐπένευσεν, ἐπερχομένου τ' ἀρότιοι.

τὰς οὖν τῆς τῶν καρπῶν γενέσεως καὶ τελειώσεως
προσημαντικὰς πλειάδας οἰκείως ἐνετόρευσσε τῷ τοῦ
σοφωτάτου Νέστορος ὁ ποιητὴς ποτηρίῳ· καὶ γὰρ
b τοῦτο τῆς ἐτέρας τροφῆς δεκτικὸν ἀγγεῖον. διὸ καὶ 25
τῷ Διὶ τὴν ἀμβροσίαν τὰς πελειάδας φέρειν φησί

τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσι.
οὐ γὰρ τὰς πελειάδας τὰς ὄρνεις φέρειν τῷ Διὶ νο-
μιστέον τὴν ἀμβροσίαν, ὡς οἱ πολλοὶ δοξάζουσιν· 30
ἄσεμνον γὰρ· ἀλλὰ τὰς πλειάδας. οἰκείου γὰρ τὰς
προσημαινούσας τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει τὰς ὄρνεις,

ταύτας καὶ τῷ Διὶ φέρειν τὴν ἀμβροσίαν. διόπερ
ἀπὸ τῶν πτηνῶν αὐτὰς χωρίζει λέγων

τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι. c
ὅτι δὲ τὰς πλειάδας τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ ἀπλανῶν
5 ἄστρον ὑπέειλεν δῆλον ἐκ τοῦ προτάττειν αὐτὰς
κατὰ τὴν ἄλλων συναρίθμησιν

ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφά-
νωται,

πληιάδας θ' ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος,
10 ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν.
ἐπλανήθησαν δ' οἱ πολλοὶ νομίζοντες τὰς πλειάδας d
ὄρνεις εἶναι, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ ποιητικοῦ σχημα-
τισμοῦ τοῦ κατὰ τὴν πρόσθεσιν τοῦ γράμματος·
ἔπειτα δ' ὅτι τὸ τρήρωνες μόνον ἐδέξαντο εἶναι ἐπί-
15 θετον πελειάδων· ἐπεὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν εὐλαβῆς ἢ
ὄρνις αὕτη· τρεῖν δ' ἐστὶ τὸ εὐλαβεῖσθαι. πιθανὸν
δέ ἐστι τὸ ἐπίθετον καὶ ἐπὶ τῶν πλειάδων τιθέμενον.
μυθεύονται γὰρ καὶ αὐταὶ τὸν Ὠρίωνα φεύγειν,
διωκομένης τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληιόνης ὑπὸ τοῦ
20 Ὠρίωνος.

80. ἢ δὲ τοῦ ὀνόματος ἐκτροπή, καθ' ἣν αἱ o
πλειάδες λέγονται πέλειαι καὶ πελειάδες, παρὰ πολ-
λοῖς ἐστὶ τῶν ποιητῶν. πρώτη δὲ Μοιρῶ ἢ Βυζαν-
τία καλῶς ἐδέξατο τὸν νοῦν τῶν Ὀμήρου ποιημάτων
25 ἐν τῇ Μνημοσύνῃ ἐπιγραφομένη γάσκουσα τὴν ἀμ-
βροσίαν τῷ Διὶ τὰς πλειάδας κομίζειν. Κράτης δὲ ὁ
κριτικὸς σφετερισάμενος αὐτῆς τὴν δόξαν ὡς ἰδιον
ἐκφέρει τὸν λόγον. καὶ Σιμωνίδης δὲ τὰς πλειάδας
πελειάδας εἶρηκεν ἐν τούτοις f

30 δίδωσι δ' εὔτε σ' Ἐρμῆς ἐναγώνιος,
Μαίας εὐπλοκάμοιο παῖς, ἔτιχτε δ' Ἄτλας
ἐπὶ ἰοπλοκάμων φιλᾶν θυγατρῶν

τὰν ἔξοχον εἶδος, αἷ καλέονται
πελειάδες οὐράνιαι.

σαφῶς γὰρ τὰς πλειάδας, οὔσας Ἄτλαντος θυγα-
τέρας, πελειάδας καλεῖ, καθάπερ καὶ Πίνδαρος

ἔστι δ' εἰκόσ

5

ὄρειαν γε Πελειάδων

μὴ τηλόθεν Ὀαρίωνα νεῖσθαι.

σύνεγγυς γὰρ ἔστιν ὁ Ὀρίων τῇ ἀστροθεσίᾳ τῶν
πλειάδων· διὸ καὶ ὁ περὶ ταύτας μῦθος ὅτι φεύγουσι
μετὰ τῆς μητρὸς τῆς Πληιόνης τὸν Ὀρίωνα. ὄρειας 10

491 δὲ λέγει τὰς Πλειάδας ἐν ἴσῳ τῷ οὐρείας, κατὰ παρά-
λειψιν τοῦ ὕ, ἐπειδὴ κεῖνται ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ
ταύρου. καὶ Αἰσχύλος δ' ἐκφανέστερον προσπαίζων
τῷ ὀνόματι κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν

αἱ δ' ἔπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμένοι 15

πατρὸς μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῆ

κλαίεσκον, ἐνθα νυκτέρων φαντασμάτων

ἔχουσι μορφᾶς ἄπτεροι πελειάδες.

ἄπτερους γὰρ αὐτὰς εἶρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις
ὁμωνυμίαν. ἡ δὲ Μοιρῶ καὶ αὐτὴ τὸν τρόπον τοῦτόν 20
φησι

Zeὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ'
ἄρα τίς νιν

b

ἠεῖδει μακάρων· ὃ δ' ἀξέτο πᾶσι μέλεσσιν.

τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τράφου ἄντρον, 25
ἀμβροσίην φορέουσαι ἀπ' ὠκεανοῦ ῥοάων·

νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων
γαμφηλῆς φορέεσκε ποτὸν Διὶ μητιόεντι.

τὸν καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἀθάνατον ποίησε καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασεν. 30

ὡς δ' αὐτῶς τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμὴν,

c

αἱ δὴ τοι θέρεος καὶ χερίματος ἄγγελοι εἰσίν.

καὶ Σιμμίας δ' ἐν τῇ Γοργοῖ φησίν

αἰθέρος ὠκεῖαι πρόπολοι πύλναντο πέλειαι.

Ποσειδίππος τ' ἐν τῇ Ἀσωπία

οὐδέ τοι ἀκρόνυχαι ψυχραὶ δύνουσι πέλειαι.

5 Λαμπροκλῆς δ' ὁ διθυραμβοποιὸς καὶ ρητῶς αὐτὰς
εἶπεν ἰμῶνυμειν ταῖς περιστεραῖς ἐν τούτοις 'αἴ τε
ποταναῖς ἰμῶνυμοι πελειάσιν αἰθέρι νεῖσθε.' καὶ ὁ
τὴν εἰς Ἡσίοδον δὲ ἀναφερομένην ποιήσας Ἀστρονο-
μίαν ἀεὶ πελειάδας αὐτὰς λέγει 'τάσδε βροτοὶ καλέ- d
10 οῦσι πελειάδας.' καὶ πάλιν 'χειμέρια δύνουσι πε-
λειάδες.' καὶ πάλιν 'τῆμος ἀποκρύπτουσι πελειάδες.'
οὐδὲν οὖν ἄπιστον καὶ Ὅμηρον τὰς πλειάδας κατὰ
ποιητικὸν νόμον πελειάδας ὠνομακέναι.'

81. 'ἀποδεδειγμένου οὖν τοῦ ὅτι πλειάδες ἦσαν
15 ἐντετορευμένοι τῷ ποτηρίῳ, καθ' ἕκαστον τῶν ὠτων
δύο ὑποθετέον, εἴτε βούλεται τις ὀρμηθοφυεῖς κόρας
εἴτ' αὖ καὶ ἀνθρωποειδεῖς, ἄστροις δὲ πεποικιλμένας.
τὸ μέντοι 'ἀμφὶς ἕκαστον χρούσειαι νεμέθοντο' οὐχ e
ὡς περὶ ἐν ἕκαστον ἀκουστέον· γενήσονται γὰρ οὐ-
20 τως ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν· ἀλλ' ἐπεὶ περ ἔσχιται μὲν
ἐκάτερον τῶν ὠτων εἰς δύο σχίσσεις, τούτων δ' αὖ
συνάφεια κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπόληξιν· ἕκαστον
μὲν ἂν λέγοιτο καθὸ τέτταρες αἱ πᾶσαι σχίσσεις τῶν
ὠτων, ἐκάτερον δὲ καθὸ συμφυῆ πάλιν ἐπὶ τέλει γί-
25 νεται τῆς ἀνατάσεως αὐτῶν. ὅταν οὖν εἶπη

δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρούσειαι νεμέθοντο, δύο δ' ὑπο πυθμένες
ἦσαν·

καθ' ἑκατέραν τὴν σχίσιν τῶν ὠτων ἀκουσόμεθα f
30 μίαν πελειάδα· ἃς δοιὰς εἶπε καθὸ συμφυεῖς εἰσὶν
ἀλλήλαις καὶ συνεξευγμέναι. τὸ γὰρ δοιοὶ καὶ δοιαὶ
σημαίνει καὶ τὸ κατ' ἀριθμὸν εἶδος, τὸ δύο, οἶον

δοιούς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
καὶ δοιῶ θεράποντε. σημαίνει δὲ καὶ τὸ συμφυῆς καὶ
τὸ συνεξευγμένον κατ' ἀριθμὸν, ὡς ἐν τούτοις

δοιούς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους
ἕξ ὁμόθεν πεφυῶτας, ὃ μὲν φυλῆς ὃ δ' ἐλαίης. 5
492 γενήσονται οὖν ἐπὶ τῶν ὄτων τέσσαρες πελειάδες.

82. ἔπειθ' ὅταν ἐπενέγκῃ τό

δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρῦσαι νεμέθοντο, δύο δ' ὑποπυθμένες ἦσαν·
ἀκουστέον οὐ πυθμένας δύο, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ διαί- 10
ρεσιν ἀναγνωστέον, ὡς ὁ Θραξ Διονύσιος, ἀλλὰ κατὰ
σύμφετον ὑποπυθμένες, ὅπως ἐπὶ τῶν πελειάδων
ἀκούομεν· ὅτι τέσσαρες μὲν ἦσαν ἐπὶ τῶν ὄτων, δύο
δ' ὑποπυθμένες, τουτέστιν ὑπὸ τῷ πυθμένι, οἷον
ὑποπυθμένοι· ὥστε διακρατεῖσθαι τὸ δέπας ὑπὸ 15

b δυοῖν πελειάδων ὑποκειμένων τῷ πυθμένι, ἕξ δὲ τὰς
πάσας γένεσθαι πλειάδας, ἐπεὶ περ ὄρωνται τοσαῦται,
λέγονται δὲ ἑπτὰ, καθότι καὶ Ἄρατος φησιν

ἑπτάποροι δὴ ταί γε μετ' ἀνθρώποις καλέονται,
ἕξ οἳαί περ ἑοῦσαι ἐπόψαι ὀφθαλμοῖσιν. 20

οὐ μὲν πως ἀπόλωλεν ἀπενεθῆς ἐκ Διὸς ἀστήρ,
ἕξ οὗ καὶ γενεῆθεν ἀκούομεν, ἀλλὰ μάλ' αὕτως
εἴρεται. ἑπτὰ δ' ἐκεῖναι ἐπιρρήθην καλέονται.

c ἕξ οἳαί περ ἑοῦσαι ἐπόψαι ὀφθαλμοῖσιν. τὸ ὄρωμε-
νον οὖν ἐν τοῖς ἄστροις καὶ ἐν τῇ φαινομένῃ κατα- 25
σκευῇ προσηκόντως ἐτόρευσεν. τοῦτο μέντοι καὶ ἐπὶ
τοῦ Διὸς σημαίνειν πείθονται τὸν ποιητὴν, ὅταν λέγῃ
τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
τροήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν.

ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῖς πέτρον· 30
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.

d ὑπὸ τῆς ὀξύτητος τῶν πλαγκτῶν πετρῶν καὶ τῆς

λειότητος ἀφαιρεῖσθαι λέγων μίαν τῶν πλειάδων, ἄλλην δὲ πρὸς τοῦ Διὸς ἐνίεσθαι χάριν τοῦ σώζειν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν· ποιητικῶς αἰνιττόμενος ὅτι τῶν πλειάδων ἕξ ὄρωμένων, ὅμως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν οὐκ ἀπόλλυται, λέγονται δὲ καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἑπτά.'

83. Ἐπὶ πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας οὐκ οἰκείως τῷ ποτηρίῳ ἐντετυπῶσθαι τὰς πλειάδας ξηρῶν τροφῶν οὐσας σημαντικὰς, λεκτέον ὅτι τὸ δέπας ἀμφοτέρων τῶν τροφῶν ἐστὶ δεκτικόν. κυκεῶν γὰρ ἐν αὐτῷ γίνεταί· τοῦτο δ' ἐστὶ πόσις ἐν τῷ κράματι τυρὸν ἔχουσα καὶ ἄλφитον· ἄμφω δὲ ταῦτα κυκώμενα καὶ οὕτω πινόμενα λέγει ὁ ποιητής

τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῷ ἐϋπλόκαμος Ἐκαμήδη·
 15 ἢ σφῶν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν,
 καλήν, κυανόπεζαν, ἐϋξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμμον ποτῷ ὄψον,
 ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἄλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν.
 παρὸ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γε-
 20 ραιός,

ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν
 οἴνω πρᾶμνείῳ, ἐπὶ δ' αἰγείον κνῆ τυρὸν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφίτα λευκὰ πάλυνε·
 πινέμεναι δ' ἐκέλευεν, ἐπεὶ ῥ' ὥπλισσε κυκειῷ.'

25 84. τὸ δέ

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξης

πλεῖον ἔόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν, 493

οὐκ ἀκουστέον ἐπὶ μόνων Μαχάονος καὶ Νέστορος,
 ὡς οἴονται τινες, τὸ ὅς ἀντὶ τοῦ ὃ λαμβάνοντες ἐπὶ

30 τοῦ Μαχάονος, λέγοντες

ἀλλ' ὅς μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξης,

ἐκ τοῦ μογέων δηλοῦσθαι νομίζοντες, ἐπειδὴ τέτρωται.

ὅτι δὲ καθ' Ὅμηρον ὁ Μαχάων οὐ τέτρωται ἐν ἄλλοις δειχθήσεται. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι τὸ ἄλλος Ὅμηρος οὐκ ἐπὶ μόνων Μαχάωνος καὶ Νέστορος ἔθηκε, δύο ἄλλοι γὰρ οὗτοι πίνουσιν, ἀλλ' εἶπεν ἂν ἕτερος. τοῦτο γὰρ ἐπὶ δύο τάσσεσθαι πέφυκεν, ὡς καὶ ἐπὶ τούτων
οἴσεται δ' ἄρ' ἕτερον λευκόν, ἑτέρον δὲ μέλαιναν.

ἔπειτα δὲ τὸ ὅς ἀντὶ προτακτικοῦ τοῦ ὁ Ὅμηρος οὐδέποτε τίθησι· τοῦμπαλιν δὲ ἀντὶ τοῦ ὅς ὑποτακτικοῦ παραλαμβάνει τὸ προτακτικὸν ὁ, οἶον
ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιτος γένετ' ἀνδρῶν.

ἑλλείπει οὖν τὸ τις μόριον. τὸ γὰρ πλήρῆς ἐστίν, ἄλλος μὲν τις μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξης, πλείον ἔόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν, ὡς παντὸς ἀνθρώπου μόλις ἂν ἀποκινήσοντος ἀπὸ τῆς τραπέξης τὸ ποτήριον, τοῦ δὲ Νέστορος αὐτὸ ῥαδίως βαστάζοντος δίχα πόνου καὶ κακοπαθείας. τὸ γὰρ ποτήριον ὑφίσταται μέγα καὶ κατὰ τὸ κῦτος καὶ βαρὺ τὴν ὀκλήν· ὅπερ φιλοπότης ἂν ὁ Νέστωρ ἐκ τῆς συνεχοῦς
συνηθείας βαστάζειν ἔσθνε.

55. Ἰωσὶβίος δὲ ὁ λυτικὸς προθεῖς τὰ ἔπη
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξης
πλείον ἔόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν
γράφει κατὰ λέξιν ἔνθα τὸ μὲν ἐπιτιμώμενόν ἐστι τῷ
ποιητῇ ὅτι τοὺς μὲν λοιποὺς ἔστι μογέοντας ἀείρειν
τὸ δέπας, τὸν δὲ Νέστορα μόνον ἀμογητὶ. ἄλογον δ'
ἐδόκει Διομήδους καὶ Αἴαντος ἔτι δ' Ἀχιλλέως
παρόντων εἰσάγεσθαι τὸν Νέστορα γενναιότερον, τῇ
ἡλικίᾳ προβεβηκότα. τούτων τοίνυν οὕτως κατηγο-
ρουμένων τῇ ἀναστροφῇ χρησάμενοι ἀπολύομεν τὸν
ποιητὴν. ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ ἐξαμέτρου

πλείον ἔόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν e
 ἀπὸ τοῦ μέσου ἐξελόντες τὸ γέρον τάξομεν τοῦ πρώ-
 του στίχου πρὸς τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τὸ Ἄλλος μὲν, εἶτα
 τὸ ἐξ ἀρχῆς συνεροῦμεν, Ἄλλος μὲν γέρον μογέων
 5 ἀποκινήσασκε τραπέξης πλείον ἔόν, ὁ δὲ Νέστωρ
 ἀπονητὶ ἄειρεν. νῦν οὖν οὕτω τεταγμένων ὁ Νέστωρ
 φαίνεται τῶν μὲν λοιπῶν πρεσβυτῶν μόνος τὸ δέπας
 ἀμογητὶ αἰείρων. ταῦτα καὶ ὁ θαυμασίος λυτικὸς
 Σωσίβιος, ὃν οὐκ ἀχαρίτως διέπαιξε διὰ τὰς πολυ-
 10 θρυλήτους ταύτας καὶ τὰς τοιαύτας λύσεις Πτολε-
 μαῖος ὁ φιλάδελφος βασιλεὺς. λαμβάνοντος γὰρ αὐ-
 τοῦ σύνταξιν βασιλικὴν μεταπεμφάμενος τοὺς ταμίαις
 ἐκέλευσεν, εἰὰ παραγένηται ὁ Σωσίβιος ἐπὶ τὴν
 ἀπαίτησιν τῆς συντάξεως, λέγειν αὐτῷ ὅτι ἀπείληφε.
 15 καὶ μετ' οὐ πολὺ παραγενομένῳ καὶ αἰτοῦντι εἰπόν-
 τες δεδωκέναι αὐτῷ τὰς ἡσυχίας εἶχον, ὃ δὲ τῷ βασι-
 λεῖ προσελθὼν κατεμέμεφετο τοὺς ταμίαις. Πτολεμαῖος
 δὲ μεταπεμφάμενος αὐτοὺς καὶ ἦκειν κελεύσας μετὰ 19
 τῶν βιβλίων ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαὶ εἰσι τῶν τὰς συν-
 20 τάξεις λαμβανόντων, λαβὼν ταύτας εἰς χεῖρας ὁ βα-
 σιλεὺς καὶ κατιδὼν ἔφη καὶ αὐτὸς εἰληφέναι αὐτὸν
 οὕτως. ἦν ὀνόματα ἐγγεγραμμένα ταῦτα, Σωτήρος
 Σωσιγένους Βίωνος Ἀπολλωνίου Δίωνος, εἰς ἃ
 ἀποβλέψας ὁ βασιλεὺς εἶπεν, ὦ θαυμάσιε λυτικέ, εἰὰ
 25 ἀφέλης τοῦ Σωτήρος τὸ σω καὶ τοῦ Σωσιγένους τὸ
 σι καὶ τοῦ Βίωνος τὴν πρώτην συλλαβὴν βι καὶ τὴν
 τελευταίαν τοῦ Ἀπολλωνίου, εὐρήσεις σαυτὸν ἀπει-
 ληφότα κατὰ τὰς σὰς ἐπινοίας. καὶ ταῦτα οὐχ ὑπ' b
 ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς κατὰ τὸν θαυμά-
 30 σιον Αἰσχύλον ἀλίσκη, ἀπροσδιονύσους λύσεις πραγ-
 ματευόμενος.

86. ΟΛΜΟΣ. ποτήριον κεραιτίου τρόπον εἰρηγασμέ-

νον. Μενεσθένης ἐν τετάρτῳ Πολιτικῶν γράφει οὕτως Ἐλβατάνης δὲ στρεπτόν καὶ ὄλμον χρυσοῦν. ὁ δὲ ὄλμος ἐστὶ ποτήριον κερατίου τρόπον εἰργασμένον, ὕψος ὡς πυγονιαῖον.

87. ΟΞΥΒΑΦΟΝ. ἡ μὲν κοινὴ συνήθεια οὕτως καλεῖ τὸ ὄξους δεκτικὸν σκευῶς· ἐστὶ δὲ καὶ ὄνομα ποτηρίου, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος μὲν ἐν Πυτίνῃ οὕτως

πῶς τις αὐτὸν πῶς τις ἂν

ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε τοῦ λίαν πότου; 10

B. ἐγὼ δα. συντριψὼ γὰρ αὐτοῦ τοὺς χόας, καὶ τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω σποδῶν, καὶ τὰλλα πάντ' ἀγγεῖα τὰ περὶ τὸν πότον. κοῦδ' ὄξύβαφον οἴνηρόν ἐτι κεκτήσεται.

ὅτι δ' ἐστὶ τὸ ὄξύβαφον εἶδος κύλικος μικρᾶς κερ- 15 μέας σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι διὰ τούτων. γραῦς ἐστὶ φίλοινος ἐπαινοῦσα κύλικα με- γάλην καὶ ἐξευτελίξουσα τὸ ὄξύβαφον ὡς βραχύ. εἰ- 20 πόντος οὖν τινὸς πρὸς αὐτὴν· σὺ δ' ἀλλὰ πιθί' λέγει

τοῦτο μὲν σοὶ πείσομαι. 20

καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ᾧ θεοί, τὸ σχῆμά πως τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους τοῦ τῆς ἐορτῆς. οὗ μὲν ἡμεν ἄρτι γὰρ ἐξ ὄξυβαφίων κεραιμένων ἐπίνομεν·

τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ καγάθ' οἱ θεοὶ 25 τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὅς ἐποίησέ σε, τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὔνεκα.

κάν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκου- 30 σόμεθα ποτήριον τὸ ὄξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν ὡς αὐτὸν ἦτουν ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ὄξυβάφω δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἠγῆτέον εἶναι ἢ ὅτι ἐκπώματα ἦτουν. καὶ τὸ τοῖς

ἀποκοτταβίζουσι δὲ ὀξύβαφον τιθέμενον εἰς ὃ τὰς
λάταγας ἐγγέουσιν οὐκ ἄλλο τι ἂν εἶη ἢ ἐκπέταλον
ποτήριον. μνημονεύει δὲ τοῦ ὀξυβάφου ὡς ποτηρίου
καὶ Εὐβουλος ἐν Μυλωθρίδι

5 καὶ πιεῖν χωρὶς μετρῶ
ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν, εἶθ' ὑπώμνυτο
ὁ μὲν οἶνος ὄξος αὐτὸς εἶναι γνήσιον,
τὸ δ' ὄξος οἶνος αὐτὸ μᾶλλον θατέρου. f

SS. ΟΙΝΙΣΤΗΡΙΑ. οἱ μέλλοντες ἀποκείρειν τὸν
10 σκόλλυν ἔφηβοι, φησὶ Πάμφιλος, εἰσφέρουσι τῷ
Ἡρακλεῖ μέγα ποτήριον πληρώσαντες οἴνου, ὃ κα-
λουῦσιν οἰνιστηρίαν, καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθούσι
διδόασι πιεῖν.

ΟΛΛΙΞ. Πάμφιλος ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι τὸ ξύλινον
15 ποτήριον ἀποδίδωσι.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. Ποσειδώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν
ἔκτη καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν ὡς οὕτω καλουμέ-
νων τινῶν ποτηρίων μνημονεύει γράφων οὕτως 495
ἦσαν δὲ καὶ ὀνύχινοι σκύφοι καὶ συνδέσεις τούτων
20 μέχρι δικοτύλων, καὶ παναθηναϊκὰ μέγιστα τὰ μὲν
δίχροα τὰ δὲ καὶ μείζονα.

ΠΡΟΔΡΟΝ. κρατῆρ ξύλινος, εἰς ὃν τὸν οἶνον κρο-
ναῖσιν οἱ Ἀττικοί, 'κοίλοις ἐν προάροις,' φησὶ Πάμ-
φιλος.

25 90. ΠΕΛΙΚΑΙ. Καλλίστρατος ἐν ὑπομνήμασι Θρατ-
τῶν Κρατίνου ἀποδίδωσι κύλικα. Κράτης δ' ἐν δευ-
τέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου γράφει οὕτως 'οἱ χόες πελί-
και, καθάπερ εἶπομεν, ὠνομάζοντο. ὁ δὲ τύπος ἦν
τοῦ ἀγγείου πρότερον μὲν τοῖς παναθηναϊκοῖς εἰκοῦς, b
30 ἡνίκα ἐκαλεῖτο πελίκη, ὕστερον δὲ ἔσχεν οἰνοχόης
σχῆμα, οἰοί εἰσιν οἱ ἐν τῇ ἑορτῇ παρατιθέμενοι. ὁποί-
ους δὴ ποτε ὄλπας ἐκάλουν, χρώμενοι πρὸς τὴν τοῦ

οἴνου ἔγχυσιν. καθάπερ Ἴων ὁ Χίος ἐν Εὐρυτίδαις
φησὶν

ἐκ ξαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὄλπαις
οἴνον ὑπερφιάλου κελαρῦζετε.

νυνὶ δὲ τὸ μὲν τοιοῦτον ἀγγεῖον καθιερωμένον τινὰ
τρόπον ἐν τῇ ἑορτῇ παρατίθεται μόνον, τὸ δ' ἐς τὴν
c χρεῖαν πίπτου μετεσχημάτισται, ἀρτυαίνῃ μάλιστα
ἑοικός, ὃ δὴ καλοῦμεν χάα. τὴν δὲ ὄλπην Κλείταρχος
Κορινθίους μὲν φησὶ καὶ Βυζαντίους καὶ Κυ-
πρίους τὴν λήκυθον ἀποδιδόναι, Θεσσαλοὺς δὲ τὴν
πρόχοον. Σέλευκος δὲ πελίχναν Βοιωτοὺς μὲν τὴν
κύλικα, Εὐφρόνιος δ' ἐν ὑπομνήμασι τοὺς χάας.

91. ΠΕΛΛΑ. ἀγγεῖον σκυφοειδές, πυθμένα ἔχον
πλατύτερον, εἰς ὃ ἡμελγον τὸ γάλα. Ὅμηρος

ὡς ὅτε μυῖαι 15

σταθμῶ ἐνιβρομέεσιν ἐυγλαγέας κατὰ πέλλας.
τοῦτο δὲ Ἰππῶναξ λέγει πελλίδα

ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ

d κύλιξ, ὃ παῖς γὰρ ἐμπεσῶν κατήραξεν.

δῆλον, οἶμαι, ποιῶν ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' 20
ἀπορίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. καὶ πάλιν

ἐκ δὲ τῆς πέλλης

ἔπινον, ἄλλοτ' αὐτὸς ἄλλοτ' Ἀρήτη
προῦπινεν.

Φοίνιξ δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἰάμβοις ἐπὶ φιάλης 25
τίθησι τὴν λέξιν λέγων οὕτως

Θαλῆς γάρ, ὅστις ἰστόρων ὀνήσιτος,

καὶ τῶν τότε, ὡς λέγουσι, πολλὸν ἀνθρώπων

ἦν ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσέην.

e καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει φησὶν

ἐκ πελλίδος δὲ τάργανον κατηγνίης

χωλοῖσι δακτύλοισι τῆτέρη σπένδει,

τρέμων οἶόν περ ἐν βορηίῳ νωδός.

Κλείταρχος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις πελλητῆρα μὲν καλεῖν Θεσσαλοὺς καὶ Αἰολεῖς τὸν ἀμολγέα, πέλλαν δὲ τὸ ποτήριον. Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάκτοις τὴν κύλικα
5 Βοιωτούς.

92. ΠΕΝΤΑΠΛΟΑ. μνημονεύει αὐτῆς Φιλόχορος ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος. Ἀριστόδημος δ' ἐν τρίτῳ περὶ Πινδάρου τοῖς σκίροις φησὶν Ἀθήνησι ἀγῶνα ἐπιτελεῖσθαι τῶν ἐφήβων δρόμου· τρέχειν δ' αὐτοὺς ἔχοντας ἀμπέλου κλάδου κατάκαρπον, τὸν καλούμενον ὠσχον. τρέχουσι δ' ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μέχρι τοῦ τῆς σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ ὁ νικῆσας λαμβάνει κύλικα τὴν λεγομένην πενταπλόαν καὶ κωμάζει μετὰ χοροῦ. πενταπλόα δ' ἡ κύλιξ καλεῖται, καθ'
10 ὅσον οἶνον ἔχει καὶ μέλι καὶ τυρὸν καὶ ἄλφιτον καὶ ἔλαιον βραχύ.

ΠΕΤΑΧΝΟΝ. ποτήριον ἐκπέταλον, οὗ μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Δρωπίδῃ· πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον. μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι λέγων
20 ἅπαντες δ' ἔνδον πεταχνοῦνται.

93. ΠΛΗΜΟΧΟΗ. σκεῦος κεραμεῶν βεμβικῶδες ἔδραϊον ἡσυχῆ, ὃ κοτυλίσκον ἔνιοι προσαγορεύουσι, ὡς φησι Πάμφιλος. χρῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσίῃ τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ, ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ
25 προσαγορεύουσι πλημοχόας· ἐν ἣ ἴσθι δύο πλημοχόας ἢ πληρώσαντες, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς τὴν δὲ πρὸς δύσιν ἀνιστάμενοι, ἀνατρέπουσιν ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικὴν. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τὸν Πειρίθου γράψας, εἴτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης,
30 λέγων οὕτως

ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν.

ΠΡΙΣΤΙΣ. ὅτι ποτηρίου εἶδος προεῖρηται ἐν τῷ
περὶ τοῦ βατιακίου λόγῳ.

c 94. ΠΡΟΧΥΤΗΣ. εἶδος ἐκπώματος, ὡς Σιμάριστος
ἐν τετάρτῳ Συνωνύμων. Ἴων δ' ὁ Χίτος ἐν ἐλεγείοις
ἡμῶν δὲ κρητῆρ' οἴνοχοοι θέραπες
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυροῖσι. 5

Φιλιππῶν δ' ἐν Ἀτάκτοις ἀγγεῖον ξύλινον, ἀφ' οὗ
τοὺς ἀγροίκους πίνειν. μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀλέ-
ξανδρος ἐν Τιγονίῳ. Ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ Παιδείας
προχοῖδας τινας λέγει κύλικας γράφων ὧδε· ὁ δὲ 10
λόγος ἐστὶν αὐτῷ περὶ Περσῶν· ἦν δὲ αὐτοῖς νόμι-
μον μὴ προχοῖδας εἰσφέρεισθαι εἰς τὰ συμπόσια, δῆ-
d λον ὅτι νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερπίνειν ἦττον ἂν καὶ
σώματα καὶ γνώμας σφάλλιν· νῦν δὲ τὸ μὲν μὴ
εἰσφέρεισθαι ἔτι αὖ καταμένει, τοσοῦτον δὲ πίνουσιν 15
ὥστε ἀντὶ τοῦ εἰσφέρειν αὐτοὶ ἐκφέρονται, ἐπειδὴν
μηκέτι δύνωνται ὀρθοῦμενοι ἐξιέναι.

ΠΡΟΥΣΙΑΣ. ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο δίορθόν ἐστι
προεῖρηται. καὶ ὅτι τὴν προσηγορίαν ἔσχεν ἀπὸ
Προυσίου τοῦ Βιθυνίας βασιλεύσαντος καὶ ἐπὶ τρυ- 20
c φῆ καὶ μαλακίᾳ διαβοήτου γενομένου ἱστορεῖ Νίκαν-
δρος ὁ Καλχηδόνιος ἐν τετάρτῳ Προυσίου συμπτω-
μάτων.

95. ΡΕΟΝΤΑ. οὕτως ποτήριά τινα ἐκαλεῖτο. μνη-
μονεύει δ' αὐτῶν Ἀστυδάμας ἐν Ἐρμῆ λέγων οὕτως 25
κρατῆρε μὲν πρῶτιστον ἀργυρῶ δύο,
φιάλας δὲ πεντήκοντα, δέκα δὲ κυμβία,
ῥέοντα δῶδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ
ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ, γρύψ, τὸ δ' ἕτερον πήγασος.

ΡΥΣΙΣ. φιάλη χρυσῆ, Θεόδωρος. Κρατῆνος ἐν 30
Νόμοις ῥυσίδι σπένδων.

96. ΡΟΔΙΑΣ. Δίφιλος Αἰρησιτεῖχει· τὸ δὲ δράμα

τοῦτο Καλλίμαχος ἐπιγράφει Εὐνοῦχον· λέγει δὲ ἰ
οὔτως

πιεῖν δ' ἔτι

ἄδρότερον ἐκ τῶν ῥοδιακῶν ἢ τῶν ἑυτῶν.

5 μνημονεύει αὐτῶν καὶ Διώξιππος ἐν Φιλαργύρῳ καὶ
Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης Λυγχεύς τε ὁ Σάμιος
ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς.

97. ΡΥΤΟΝ. ἔχει τὸ υ βραχὺ καὶ ὀξύνεται. Δη-
μοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ἑυτὰ καὶ κυμβία
10 (φησί) καὶ φιάλας. Δίφιλος δ' ἐν Εὐνοῦχῳ ἢ Στρα-
τιώτῃ, ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα διασκευὴ τοῦ Αἰρησιτείους·

ἔσθ' ὑποχέασθαι πλείονας, πιεῖν δ' ἔτι 497

ἄδρότερον ἐκ τῶν ῥοδιακῶν ἢ τῶν ἑυτῶν.

Ἐπίνικος δ' ἐν Ὑποβαλλομέναις

15 καὶ τῶν ἑυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία
πίνειν δεῖσει τήμερον πρὸς κλεψύδραν
κρουνιζόμενον. ἀμφοτέρω δ' οἰωνίζομαι.

ἔστι δ' ἑλέφας. Β. ἑλέφαντα περιάγεις; Α. ἑυτὸν
χωροῦν δύο χόας. Β. οὐδ' ἂν ἑλέφας ἐκπίοι.

20 Α. ἐγὼ δὲ τοῦτό γ' ἐκπέπωκα πολλάκις. b

Β. οὐδὲν ἑλέφαντος γὰρ διαφέρεις οὐδὲ σύ.

Α. ἕτερον τριήρης· τοῦτ' ἴσως χωρεῖ χόα.

περὶ δὲ τοῦ τρίτου λέγων φησὶν

ὁ Βελλεροφόντης ἔστιν ἀπὸ τοῦ πηγᾶσου

25 τὴν πύρπρουν χίμαιραν εἰσηκοντικῶς.

Β. εἶεν, δέχου καὶ τοῦτο.

ἐκαλεῖτο δὲ τὸ ἑυτὸν πρότερον δίκερας. δοκεῖ δὲ
σκευοποιηθῆναι ὑπὸ πρώτου τοῦ φιλαδέλφου Πτολε-
μαίου βασιλέως, φορήματα γενέσθαι τῶν Ἀρσινόης
30 εἰκότων. τῇ γὰρ εὐωνύμῳ χειρὶ τοιοῦτον φέρει δη-
μιούργημα πάντων τῶν ὠραίων πληρῆς, ἐμφαινόν- c
των τῶν δημιουργῶν ὡς καὶ τοῦ τῆς Ἀμαλθείας

ἐστὶν ὀλβιώτερον τὸ κέρασ τοῦτο. μνημονεύει αὐτοῦ
Θεοκλῆς ἐν Ἰθυφάλλοις οὕτως

ἐθύσαμεν γὰρ σήμερον σωτήρια
πάντες οἱ τεχνῖται·

μεθ' ὧν πιῶν τὸ δίκηρας ὡς τὸν φίλτατον 5

βασιλέα πάροιμι.

Διονύσιος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Σωζούσῃ καταλέγων
τινὰ ποτήρια καὶ τοῦ ἄνυτον ἐμνήσθη ὡς προεῖπον.

d Ἡδύλος δ' ἐν ἐπιγράμμασι περὶ τοῦ κατασκευασθέν-
τος ὑπὸ Κτησιβίου τοῦ μηχανοποιοῦ ἄνυτον μνημο- 10
νεύων φησί

ζωροπόται, ναὶ τοῦτο φιλοξεφύρου κατὰ νηὸν

τὸ ἄνυτον αἰδοίης δεῦτ' ἴδεν' Ἀρσινόης,

ὄρχηστὴν βήσαν αἰγύπτιον, ὅς λιγὺν ἤχου

σαλπίζει κρουνοῦ πρὸς ἄνυτον οἴκου, 15

οὐ πολέμου σύσσημα, διὰ χρυσεῦν δὲ γεγωνεῖ

κώδωνος κώμου σύνθεμα καὶ θαλίης,

Νεῖλος ὀκοῖον ἄναξ μύσταις φίλον ἱεραγωγῶς

εὔρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ἄδύτων.

e ἄλλ' εἰ Κτησιβίου σοφὸν εὔρεμα τίετε τοῦτο, 20

δεῦτε, νέοι, νηῶ τῶδε παρ' Ἀρσινόης . . .

Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὸ ἄνυτον φησιν ὀνο-
μαζόμενον ποτήριον τοῖς ἥρωσι μόνοις ἀποδίδοσθαι.

Δωρόθεος δ' ὁ Σιδωνίος φησὶ τὰ ἄνυτα κέρασιν

ὅμοια εἶναι, διατετρομημένα δ' εἶναι, ἐξ ὧν κρου- 25

ζόντων λεπτῶς κάτωθεν πίνουσιν. ὀνομάσθαι δὲ

ἀπὸ τῆς ἄνυσεως.

98. ΣΑΝΝΑΚΡΑ. Κράτης ἐν πέμπτῳ ἀττικῆς δια-
λέκτου ἐκπωμα φησιν εἶναι οὕτως καλούμενον. ἔστι

f δὲ περσικόν. Φιλήμων δ' ἐν τῇ Χήρα βατιακῶν μνη- 30

σθεὶς καὶ τῇ γελοιότητι τοῦ ὀνόματος προσπαίξας

φησὶ 'σαννάκρα ἵπποτραγέλαφοι βατιάκια σαννάκια.'

ΣΕΛΕΥΚΙΣ. ὅτι ἀπὸ Σελεύκου τοῦ βασιλέως τὴν
προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα προείρηται, ἱστοροῦντος
τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου. Πολέμων δ'
ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον ποτήρια (φησὶ) παρα-
5 πλήσια σελευκῆς ῥοδιάς ἀντιγονίς.

ΣΚΑΛΛΙΟΝ. κυλίκιον μικρὸν ᾧ σπένδουσιν Αἰο- 498
λεῖς ὡς Φιλητᾶς φησὶν ἐν Ἀτάκτοις.

99. ΣΚΤΦΟΣ. τούτου τινὲς τὴν γενικὴν σὺν τῷ σ
προφέρονται διὰ παντός, οὐκ εὖ· ὅτε γὰρ ἀρσενικόν
10 ἔστιν ὁ σκύφος ὡς λύχνος, ἄνευ τοῦ σ προοισόμεθα,
ὅτε δὲ οὐδέτερον τὸ σκύφος, σὺν τῷ σ κλινοῦμεν,
σκύφος σκύφους ὡς τεῖχος τείχους. οἱ δ' Ἀττικοὶ
τὴν εὐθειαν καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγουσιν.
Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδείας σὺν τῷ π
15 σκύφρον λέγει

τῷ δὲ Μάρης θεὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου, ἡ
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφρον φέρε, δῶκε δ'
ἄνακτι.

καὶ πάλιν

20 καὶ τότε Μάντης μὲν δεσμὸν βοδὸς αἴνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο. τῷ δ' ἐπ' ὄπι-
σθεν

σκύφρου ἔχων ἐτέρη, ἐτέρη δὲ σκῆπτρου αἰείρας,
ἔστειχεν Φύλακος καὶ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπεν.

25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀναξίμανδρος ἐν τῇ Ἱερολογίᾳ λέγων
ὧδε Ἀμφιτρούων δὲ τὴν λήϊν δασάμενος τοῖσι συμ-
μάχοισι, καὶ τὸν σκύφρον ἔχων ὃν εἶλετο αὐτῷ. καὶ
πάλιν τὸν δὲ σκύφρον Τηλεβόη δίδωσι Ποσειδέων
παιδὶ τῷ ἔωυτοῦ, Τηλεβόης δὲ Πτερέλεω· τοῦτον ἔχων
30 ἀπέπλωεν. ὁμοίως εἴρηκε καὶ Ἀνακρέων

ἐγὼ δ' ἔχων σκύφρον Ἐρξίωιν
τῷ λευκολόφῳ μεστὸν ἐξέπινον.

ἀντὶ τοῦ προέπινον. κυρίως γάρ ἐστι τοῦτο προπί-
νειν τὸ ἐτέρῳ πρὸ ἑαυτοῦ δοῦναι πιεῖν. καὶ ὁ Ὀδυσ-
σεὺς δὲ παρ' Ὀμήρῳ τῇ

d Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
καὶ ἐν Ἰλιάδι

5

πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλλῆα.
πληροῦντες γὰρ προέπινον ἀλλήλοις μετὰ προσαγο-
ρευσεως. Πανύασις τρίτῳ Ἡρακλείας φησὶ
τοῦ κεράσας κρητῆρα μέγαν χρουσοῖο φαινόν,
σκύπφους αἰνύμενος θαμέας πότου ἡδὺν ἔπινεν. 10

Εὐριπίδης δ' ἐν Εὐρουσθεῖ ἀρσενικῶς ἔφη 'σκύφος τε
μακρός.' καὶ Ἀχαιοὺς ἐν Ὀμφάλῃ

e ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ.

Σιμωνίδης δ' οὐατόεντα σκύφον' ἔφη. Ἴων δ' ἐν
Ὀμφάλῃ 'οἶνος οὐκ ἐνὶ ἐν τῷ σκύφει' τῷ σκύφει 15
ιδίως ἀπὸ τοῦ σκύφος σχηματίσας οὐδετέρως ἔφη.
ὁμοίως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Κύκλωπι 'φέρ' ἐγγέας ἐς
τὸ σκύφος.' καὶ Ἀλεξίς ἐν Λευκαδίᾳ

οἴνου γεραιοῖς χεῖλεσιν μέγα σκύφος.

καὶ Ἐπιγένης ἐν Βακχεῖᾳ

20

τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος.

Φαίδιμος τε ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας

δουράτεον σκύφος εὐρὸν μελιζώροιο ποτοῖο.

f καὶ παρ' Ὀμήρῳ δὲ Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος γράφει
πλησάμενος δ' ἄρα οἱ δῶκε σκύφος ᾧπερ ἔπινεν. 25

Ἀρίσταρχος δέ

πλησάμενος δ' ἄρα οἱ δῶκε σκύφον ᾧπερ ἔπινεν.

Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς νεστο-
ρίδος φησὶν ὅτι τῷ σκύφει καὶ τῷ κισσυβίῳ τῶν μὲν
ἐν ἄστει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, συβῶται δὲ καὶ 30
νομεῖς καὶ οἱ ἐν ἀγρῷ, ὡς ὁ Εὐμαιος

πλησάμενος δῶκε σκύφος ᾧπερ ἔπινεν,

οἴνου ἐνίπλειον.

καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι

πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα

θεοῖσιν ἄδη πολύφοινος ἑορτά,

499

5 χρούσειον ἄγγος ἔχουσα μέγαν σκύφον,

οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,

χερσὶ λεόντειον γάλα θείσα

τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρυφον

ἀργιοφόντα.

10 Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι φησί

ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;

ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα;

Στησίχορος δὲ τὸ παρὰ Φόλω τῷ κενταύρῳ ποτήριον

σκύφειον δέπας καλεῖ ἐν ἴσῳ τῷ σκυφοειδές· λέγει δ'

15 ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους

σκύφειον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλά-
γυνον,

πῖεν ἐπισχόμενος, τό δ' αἰ παρέθηκε Φόλος κε-
ράσας.

20 καὶ Ἀρχιππος δ' ἐν Ἀμφιτρώωνι οὐδετέρως εἴρηκε.

100. λάγυνον δὲ μέτρον λέγουσιν εἶναι ὄνομα

παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ὡς χοὸς καὶ κοτύλης· χωρεῖν δ'

αὐτὸ κοτύλας ἄττικὰς δώδεκα. καὶ ἐν Πάτραις δέ

φασὶ τοῦτ' εἶναι τὸ μέτρον τὴν λάγυνον. ἀρσενικῶς

25 δὲ εἴρηκε τὸν λάγυνον Νικόστρατος μὲν ἐν Ἐκάτῃ

τῶν κατεσταμισμένων

ἡμῶν λαγύνων πηλίκαι τινές· Β. τρίχους.

καὶ πάλιν

τὸν μεστὸν ἡμῶν φέρε λάγυνον.

30 καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Κλίῃ

καὶ δυσχερῆς λάγυρος οὗτος πλησίον

ὄξους.

c

Δίφιλος δ' ἐν' Ἀνασωζομένοις

λάγυνον ἔχω κενὸν ὦ γραῦ, θύλακον δὲ μεστόν.
 Λυγκεύς θ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ
 γράφει 'καθ' ὃν χρόνον ἐπεδήμησας ἐν Σάμῳ, Δια-
 γόρα, πολλάκις οἶδά σε παραγινόμενον εἰς τοὺς παρ' 5
 ἐμοὶ πότους, ἐν οἷς λάγυνος κατ' ἄνδρα κείμενος
 ὠνοχοεῖτο πρὸς ἡδονὴν διδοὺς ἐκάστῳ ποτήριον.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Θετταλῶν πολιτεία θηλυκῶς
 λέγεσθαι φησιν ὑπὸ Θετταλῶν τὴν λάγυνον. καὶ
 Ῥιανὸς ὁ ἐποποιὸς ἐν ἐπιγράμμασιν 10

ἤμισυ μὲν πίσεως κωνίτιδος ἤμισυ δ' οἴνου,

Ἄρχιν', ἀτρεκέως ἦδε λάγυνος ἔχει.

λεπνοτέρης δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κρέα· πλὴν ὅ γε
 πέμψας

αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἴπποκράτης. 15

οὐδετέρως δὲ Δίφιλος ἐν Ἀδελφοῖς εἴρηκεν

ὦ τοιχωρύχον

ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον

ἔχον βαδίξειν εἰς τὰ γεύμαθ' ὑπὸ μάλης,

καὶ τοῦτο πωλεῖν, μέχρι ἄν, ὥσπερ ἐν ἐράνῳ, 20

εἰς λοιπὸς ἢ κάπηλος ἡδίκημένος

ὑπ' οἰνοπώλου.

τὸ δ' ἐν Γηρουνηίδι Στησιχόρου ἔμμετρον ὡς τρι-
 λάγυνον' τὴν τῶν τριῶν γενῶν ἀμφιβολίαν ἔχει.

Ἐρατοσθένης δέ φησι λέγεσθαι τὴν πέτασον καὶ τὴν 25
 στάμνον ὑπό τινων.

101. τὸ δὲ σκύφος ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς σκαφίδος.
 καὶ τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμοίως ἀγγεῖον ξύλινον στρογγύ-
 λον, γάλα καὶ ὀρὸν δεχόμενον, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ
 λέγεται

ναῖον δ' ὀρῶ ἄγγεα πάντα,

γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελεγεν. 30

εἰ μὴ σκύφος οἶον σκύθος τις, διὰ τὸ τοὺς Σκύθας
 περαιτέρω τοῦ δέοντος μεθύσκεσθαι. Ἰερώνυμος δὲ
 ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ μέθης καὶ τὸ μεθύσαι σκυθίσαι
 φησί· συγγενὲς γὰρ εἶναι τῷ φ τὸ θ. ὕστερον δὲ 50
 5 κατὰ μίμησιν εἰργάσαντο κερამεῖους τε καὶ ἀργυροῦς
 σκύφους. ὧν πρῶτοι μὲν ἐγένοντο καὶ κλέος ἔλαβον
 οἱ βοιωτικοὶ λεγόμενοι, χρησαμένον διὰ τὰς στρατείας
 πρῶτον Ἡρακλέους τῷ γένει· διὸ καὶ ἠρακλεωτικοὶ
 πρὸς τινων καλοῦνται. ἔχουσι μὲντοι πρὸς τοὺς ἄλ-
 10 λους διαφορὰν· ἔπεστι γὰρ ἐπὶ τῶν ὄτων αὐτοῖς ὁ
 λεγόμενος ἠράκλειος δεσμός. μνημονεύει δὲ τῶν
 βοιωτικῶν σκύφων Βακχυλίδης ἐν τούτοις, ποιούμε-
 νος τὸν λόγον πρὸς τοὺς Διοσκόρους, καλῶν αὐτοὺς b
 ἐπὶ ξένια

15 οὐ βοῶν πάρεστι σώματ' οὔτε χρυσὸς
 οὔτε πορφύρεοι τάπητες, ἀλλὰ θυμὸς εὐμενῆς
 μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ βοιωτίοισιν
 ἐν σκύφοισιν οἶνος ἠδύς.

διήνεγκαν δὲ μετὰ τοὺς βοιωτίους οἱ ῥοδιακοὶ λεγό-
 20 μνοι, Δαμοκράτους δημιουργήσαντος. τρίτοι δ'
 εἰσὶν οἱ συρακόσιοι. καλεῖται δ' ὁ σκύφος ὑπὸ Ἑπει-
 ρωτῶν, ὡς φησι Σέλευκος, λυρτός, ὑπὸ δὲ Μηθυ-
 μναίων, ὡς Παρμένων φησὶν ἐν τῷ περὶ διαλέκτων,
 σκύθος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Δερκυλίδας ὁ Μακεδαιμό-
 25 νιος Σκύφος, ὡς φησὶν Ἐφορος ἐν τῇ ὀκτωκαιδε- c
 κάτῃ λέγων οὕτως· Μακεδαιμόνιοι ἀντὶ Θίβρωνος
 Δερκυλίδαν ἔπεμψαν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀκούοντες ὅτι
 πάντα πράττειν εἰώθασιν οἱ περὶ τὴν Ἀσίαν βάρβα-
 ροὶ μετὰ ἀπάτης καὶ δόλου. διόπερ Δερκυλίδαν
 30 ἔπεμψαν, ἥκιστα νομίζοντες ἔξαπατηθῆσεσθαι· ἦν
 γὰρ οὐδὲν ἐν τῷ τρόπῳ λακωνικὸν οὐδ' ἀπλοῦν
 ἔχων, ἀλλὰ πολὺ τὸ παροῦργον καὶ τὸ θηριῶδες.

διὸ καὶ Σκύθον αὐτὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι προσηγό-
ρευον.'

d 102. ΤΑΒΑΙΤΑΣ. Ἀμύντας ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τῆς
Ἀσίας σταθμῶν περὶ τοῦ ἀερομέλιτος καλουμένου
διαλεγόμενος γράφει οὕτως ἔσιν τοῖς φύλλοις δρέ- 5
ποντες συντιθέασιν εἰς παλάθης συριακῆς τρόπον
πλάττοντες, οἳ δὲ σφαίρας ποιοῦντες. καὶ ἐπειδὴν
μέλλωσι προσφέρεισθαι, ἀποκλάσαντες ἀπ' αὐτῶν ἐν
τοῖς ξυλίνοις ποτηρίοις, οὓς καλοῦσι ταβαίτας, προ-
βρέχουσι καὶ διηθήσαντες πίνουσι. καὶ ἔστιν ὅμοιον 10
ὡς ἂν τις μέλι πίνει διείς, τοῦτο δὲ καὶ πολὺν ἦδιον.'

ΤΡΑΓΕΛΛΑΦΟΣ. οὕτω τινὰ καλεῖται ποτήρια, ὧν
e μνημονεύει Ἀλεξίς μὲν ἐν Κονιάτῃ

κνυβία

φιάλαι τραγέλαφοι κύλικες. 15

Εὐβουλος δ' ἐν Κατακολλωμένῳ

ἀλλ' εἰσὶ φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο.

Μένανδρος δ' ἐν Ἀλιεῖ φησὶ τραγέλαφοι λαβρώνιοι.'

Ἀντιφάνης Χρυσίδι

τῷ σατραποπλούτῳ δ', ὡς λέγουσι, νυμφίῳ, 20

κεκτημένῳ τάλαντα παῖδας ἐπιτρόπους

ζεύγη καμήλους στρώματ' ἀργυρώματα

φιάλας τριήρεις τραγελάφους καρχήσια

γαυλοὺς ὄλοχρῦσους. Β. πλοῖα; Α. τοὺς κάδους

μὲν οὖν 25

καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ προγαστρορες.

ΤΡΙΗΡΗΣ. ὅτι καὶ τριήρης εἶδος ἐκπώματος Ἐπί-
νικος ἐν Ὑποβαλλομέναις δεδήλωκε. προεῖρηται δὲ
τὸ μαρτύριον.

ΥΣΤΙΑΚΟΝ. ποτήριον ποιόν. Ῥίνθων ἐν Ἡρακλεῖ 30

ἐν ὕστιακῷ τε καθαρὸν ἐλατήρα . .

καθαρῶν τ' ἀλήτων κάλφίτων ἀπερρόφεις.

103. ΦΙΑΛΗ. Ὅμηρος μὲν, ὅταν λέγῃ
 ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε,
 καὶ χρυσοῦν φιάλην καὶ δίπλακα δημόν, οὐ τὸ πο- 501
 τήριον λέγει, ἀλλὰ χαλκίον τι ἐκπέταλον λεβητώδες,
 ἴσως δύο ὄψα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Παρ-
 5 θένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν
 ἀπύθμενον φιάλην. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν
 τῷ περὶ τοῦ κρατῆρος ῥησιδίῳ τὴν κατὰ τὸν πυθ-
 μένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι, ἀλλὰ
 10 κατὰ τὸ στόμα. τινὲς δέ φασιν, ὃν τρόπον ἀμφιφο-
 ρεὺς λέγεται ὁ ἀμφοτέρωθεν κατὰ τὰ ὄψα δυνάμενος
 φέρεσθαι, οὕτω καὶ ἀμφίθετον φιάλην. Ἀρίσταρχος b
 δὲ τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθε-
 σθαι, κατὰ τὸν πυθμένα καὶ κατὰ τὸ στόμα. Διονύ-
 15 σιος δ' ὁ Θοράξ τὴν στρογγύλην, τὴν ἀμφιθέουσαν
 κυκλοτερεῖ τῷ σχήματι. Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλαε-
 νός ἢ μὲν φιάλη (φησὶ) κατ' ἀντιστοιχίαν ἐστὶ
 πιάλη, ἢ τὸ πιεῖν ἄλις ἔχουσα· μεῖζων γὰρ τοῦ πο-
 τηρίου. ἢ δὲ [ἀμφίθετος καὶ] ἀπύρωτος ἢ ψυχρή-
 20 λατος, ἢ ἐπὶ πῦρ οὐκ ἐπιτιθεμένη· καθότι καὶ λέ-
 βητα καλεῖ ὁ ποιητὴς τὸν μὲν ἐμπυριβήτην, τὸν δὲ c
 ἄπυρον·

καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοδὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα.
 τὸν δεχόμενον ἴσως ὕδωρ ψυχρὸν, ὥστε καὶ τὴν φιά-
 25 λην εἶναι χαλκείῳ προσεικνύειαν ἐκπετάλω δεχομένην
 ψυχρὸν ὕδωρ. τὴν δ' ἀμφίθετον πότερα δύο βάσεις
 ἔχειν δεῖ νομίζειν ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἢ τὸ μὲν ἀμφι
 σημαίνει τὸ περί, τοῦτο δ' αὖ τὸ περιπτόν; ὥστε λέ-
 γεσθαι τὴν περιπτῶς πεποιημένην ἀμφίθετον, ἐπεὶ
 30 τὸ ποιῆσαι θεῖναι πρὸς τῶν ἀρχαίων ἐλέγγο. δύνα-
 ται δὲ καὶ ἢ ἐπὶ τὸν πυθμένα καὶ τὸ στόμα τιθεμένη· d
 ἢ δὲ τοιαύτη θέσις τῶν φιαλῶν ἰωνικὴ ἐστὶ καὶ ἄρ-

χαία. ἔτι γοῦν καὶ νῦν οὕτω Μασσαλιῆται τιθέασι τὰς φιάλας ἐπὶ πρόσωπον.'

104. Κρατίνου δ' εἰπόντος ἐν Δραπέτισι

δέχεσθε φιάλας τάσδε βαλανειομφάλους,

Ἐρατοσθένους ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ περὶ κωμωδίας τὴν 5

λέξιν ἀγνοεῖν φησὶ Λυκόφρονα· τῶν γὰρ φιαλῶν οἱ

ὄμφαλοι καὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι παρόμοιοι· εἰς

δὲ τὸ εἶδος οὐκ ἀρρῦθμως παίζονται. Ἀπίων δὲ καὶ

Διόδωρός φησι, φιάλαι ποιαί, ὧν ὁ ὄμφαλὸς παρα-

πλήσιος ἦθμῳ. ὁ δὲ Μυρλεανὸς Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς 10

περὶ Κρατίνου βαλανειομφαλοὶ (φησὶ) λέγονται, ὅτι

οἱ ὄμφαλοὶ αὐτῶν καὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι ὅμοιοί

εἰσιν.' καὶ Δίδυμος δὲ τὰ αὐτὰ εἰπὼν παρατίθεται

Λυκόφρονος οὕτως ἔχοντα ἀπὸ τῶν ὄμφαλῶν τῶν ἐν

ταῖς γυναικείαις πνέλοις, ὅθεν τοῖς σκαφίοις ἀρύ-

ουσι.' Τίμαρχος δ' ἐν τετάρτῳ περὶ τοῦ Ἐρατοσθέ-

νους Ἐρμοῦ πεπαῖχθαί τις ἂν οἰηθείη (φησὶ) τὴν

1 λέξιν, διότι τὰ πλεῖστα τῶν Ἀθήνησι βαλανείων κυ-

κλοειδῆ ταῖς κατασκευαῖς ὄντα τοὺς ἐξαγωγοὺς ἔχει

κατὰ μέσον, ἐφ' οὗ χαλκοῦς ὄμφαλὸς ἔπεστιν.' Ἴων 20

δ' ἐν Ὀμφάλῃ

ἴτ' ἐκφορεῖτε παρθένοι

κύπελλα καὶ μεσομφάλους

φιάλας.

οὕτω δ' εἶρηκε τὰς βαλανειομφάλους, ὧν Κρατῖνος 25

μνημονεύει

δέχεσθε φιάλας τάσδε βαλανειομφάλους.

καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ἀλθαίᾳ ἔφη

502 λαβοῦσα πλήρη χρυσέαν μεσόμφαλον

φιάλην. Τελέστῃς δ' ἄκατον ὠνόμαξέ νιν. 30

ὡς τοῦ Τελέστου ἄκατον τὴν φιάλην εἰρηκότος. Φε-

ρευκράτης δὲ ἢ ὁ πεποικηκῶς τοὺς εἰς αὐτὸν ἀναφερο-
μένους Πέρσας φησί

στεφάνους τε πᾶσι κῶμφαλωτὰς χρυσίδας.

105. Ἀθηναῖοι δὲ τὰς μὲν ἀργυρᾶς φιάλας ἀρ-
5 γυρίδας λέγουσι, χρυσίδας δὲ τὰς χρυσᾶς. τῆς δὲ
ἀργυρίδος φιάλης Φερεκράτης μὲν ἐν Πέρσαις οὕτως β
μνημονεύει

οὗτος σὺ ποῖ τὴν ἀργυρίδα τῆνδὶ φέρεις;
χρυσίδος δὲ Κρατῖνος ἐν Νόμοις

10 χρυσίδι σπένδων κέκραγε, τοῖς ὄφεσι πιεῖν δίδου.
καὶ Ἐρμιππος ἐν Κέρκωψι

χρυσίδ' οἴνου πανσέληνον ἐκπιὼν ὑφείλετο.

ἐκαλεῖτο δὲ τις καὶ βαλανωτὴ φιάλη, ἣς τῷ πυθμένι
χρυσοῖ ὑπέκειντο ἀστράγαλοι. Σῆμος δὲ ἐν Δήλῳ
15 ἀνακείσθαι φησι χαλκοῦν φοῖνικα, Ναξίων ἀνάθημα,
καὶ καρυωτὰς φιάλας χρυσᾶς. Ἀναξανδρίδης δὲ φιά-
λας Ἄρεος καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα. Αἰολεῖς δὲ τὴν
φιάλην ἀρακὶν καλοῦσι.

106. ΦΘΟΙΣ. πλατεῖαι φιάλαι ὀμφαλωτοί. Εὐ-
20 πολισ ἄν φθοῖσι προπεπωκῶς. ἔδει δὲ ὀξύνεσθαι.
ὡς Κασί παισί φθειροσί.

ΦΙΛΟΤΗΣΙΑ. κύλιξ τις, ἦν κατὰ φιλίαν προύπι-
νον, ὡς φησι Πάμφιλος. Δημοσθένης δὲ φησι ἄ καὶ
φιλοτησίαν προύπινεν. Ἄλεξις

25 φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγὼ

ιδία τε καὶ κοινῇ κύλικα προπίομαι.

ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τὸ ἐταιρικὸν συνευωχούμενον φιλο-
τήσιον. Ἀριστοφάνης ἑπτάπους γοῦν ἢ σκιά ἔστιν ἢ
ἢ πὶ τὸ δειπνον ὡς ἤδη καλεῖ μ' ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος.
30 διὰ δὲ τὴν τοιαύτην πρόποσιν ἐκαλεῖτο καὶ κύλιξ φι-
λοτησία, ὡς ἐν Λυσιστράτῃ

δέσποινα πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία.

ΧΟΝΝΟΙ. παρὰ Γορτυνίοις ποτηρίου εἶδος ὅμοιον
θηρικλείῳ χάλκεον, ὃ δίδοσθαι τῷ ἄρπασθέντι ὑπὸ
τοῦ ἔραστοῦ φησὶν Ἐρμῶναξ.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΑ ποτήρια. ἴσως ἀπὸ τῆς Χαλκίδος
τῆς θρακικῆς, εὐδοκιμοῦντα. 5

107. ΧΥΤΡΙΔΕΣ . . καὶ ὁ γε Ἄλεξις ἐν Ἵποβο-
λιμαίῳ

ἐγὼ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως τέτταρα
χυτρίδι' ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβὼν
τῆς τοῦ βασιλέως ταῦτ', ἀπνευστί τ' ἐκπιῶν 10
ὡς ἂν τις ἦδιστ' ἴσου ἴσῳ κεκραμένον,
καὶ τῆς ὁμοιοῖας, διὰ τί νῦν μὴ κωμάσω
ἄνευ λυχνούχου πρὸς τὸ τηλικούτο φῶς;

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν νόμον φησὶ
θέσθαι Ἀργείους καὶ Αἰγινήτας ἀττικὸν μηδὲν προσ- 15
φέρειν πρὸς τὰς θυσίας, μηδὲ κέραμον, ἀλλ' ἐκ χυ-
τρίδων ἐπιχωρίων τὸ λοιπὸν αὐτόθι [νόμον] εἶναι
πίνειν. καὶ Μελέαργος δ' ὁ κνυικὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ
οὕτως γράφει ἕκαστον πρόποσιν αὐτῷ βαρεῖαν
διέδωκε, χυτρίδια βαθεῖα δώδεκα. 20

108. ΨΥΓΓΕΙΣ ἢ ΨΥΚΤΗΡ. Πλάτων Συμποσίῳ
ἀλλὰ φέρε, παῖ, φάναι τὸν ψυκτῆρα ἐκεῖνον, ἰδόντα
αὐτὸν πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα. τοῦτον οὖν
ἐμπλησάμενον πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐκπιεῖν, ἔπειτα τῷ
Σωκράτει κελεύειν ἐγγχεῖν. . . . 'παραμηκύνειν 25
ἐγχειροῦντος τοῦ Ἀρχεβούλου, εὐκαιρότατα προχέων
ὁ παῖς τοῦ οἴναριον ἀνατρέπει τὸν ψυκτῆρα.' Ἄλεξις
Εἰσοικιζομένῳ φησὶ 'τρικότυλον ψυγέα.' Διώξιππος
Φιλαργύρῳ

παρ' Ὀλυμπίχου δὲ θηρικλείους ἔλαβεν ἕξ, 30
ἔπειτα τοὺς δύο ψυγέας.

Μένανδρος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Χαλκεία φησί

τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔθος,
ἀκρατον, ἐβόων· τὴν μεγάλην· ψυκτῆρά τις
5 προῦπινεν αὐτοῖς, ἀθλίους ἀπολλύων.

Ἐπιγένης δ' ἐν Ἡρωίνῃ καταλέγων πολλὰ ποτήρια
καὶ τοῦ ψυγέως οὕτως μνημονεύει
τὴν θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ ῥοδιακὰ
κόμισον λαβὼν τοὺς παῖδας. εἴτ' οἴσεις μόνος
10 ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία.

Στράτις Ψυχασταῖς

ὃ δέ τις ψυκτῆρ', ὃ δέ τις κύαθον
χαλκοῦν κλέψας ἀπορῶν κείται,
κοτύλη δ' ἀνὰ χοίρικα μάττει.

15 Ἄλεξις δ' ἐν Ἰπίσκῳ ψυκτηρίδιον καλεῖ διὰ τούτων

ἀπῆντων τῷ ξένῳ,
εἰς τὴν κατάλυσιν ἤγον, ἣν δ' αἰθῶν ἀνήρ.

τοῖς παισί τ' εἶπα, δύο γὰρ ἤγον οἴκοθεν,
τὰ κπώματ' εἰς τὸ φανερόν ἐκνευρωμένα
20 θεῖναι. κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, τὰ κπώματα
ἤγεν δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας
ἴσως ἑτέρας, ψυκτηρίδιον δὲ δύο ὀβολούς.

Φιλιππίδου λεπτότερον.

109. Ἡρακλέων δὲ ὁ Ἐφέσιος ὄν ἡμεῖς (φησί)
25 ψυγέα καλοῦμεν, ψυκτηρίαν τινὲς ὀνομάζουσιν. τοὺς
δ' Ἀττικοὺς καὶ κωμῶδειν τὸν ψυγέα ὡς ξενικὸν
ὄνομα. Εὐφρων ἐν Ἀποδιδούσῃ

εἶπ' ἂν δὲ καλέσῃ ψυγέα τὴν ψυκτηρίαν.

30 τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα, φακέα τὴν φακῆν,
τί δεῖ ποιεῖν; σὺ γὰρ εἶπον. Β. ὥσπερ χρυσίου
φωνῆς ἀπότισον, Πυργόθεμι, καταλλαγῆν.

Ἀντιφάνης Ἰππεῦσι

πῶς οὖν δ' διαιτώμεσθα; Β. τὸ μὲν ἐφίππιον
 στρωῶν' ἐστὶν ἡμῖν, ὃ δὲ καλὸς πῖλος καλὸς
 ψυκτῆρ. τί βούλει; πάντ' Ἀμαλθείας κέρας.

ἐν δὲ τῇ Καρίνῃ σαφῶς δηλοῦται ὅτι τούτῳ ἐχρῶντο
 οἶνοχοοῦντες κυάθῳ. εἰπὼν γάρ

τριπόδα καὶ κάδον

παραθέμενος ψυκτῆρά τ' οἴνου . . .
 μεθύσκειται.

ἐν τοῖς ἐξῆς ποιεῖ αὐτὸν λέγοντα

ἔσται πότιος

σφοδρότερος. οὐκοῦν, εἰ φράσαι τις, οὐκ ἔτι
 ἔξεστι κναθίζειν γάρ,
 τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν
 ἀπόφερε τὰλλα πάντα.

Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων
 τὸν ψυγέα, φησὶν, ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι δῖνον. Νί-
 κανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς καλεῖσθαι φησι ψυκτῆρια
 καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς
 θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξαι. Αἰσχύλος
 Νεανίσκοις

αὔρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

Ἐὐριπίδης Φαέθοντι

ψυκτῆρια

δένδρων φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται.

καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἶθ' Ἡσίοδος ἐστὶν ἢ
 Κέρκωψ ὁ Μιλήσιος,

ἐνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτῆριον, ὄρχαμε λαῶν.

110. ΩΙΔΟΣ. οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ ποτήριον, φησὶ
 Τρύφων ἐν τοῖς Ὀνοματικοῖς, τὸ ἐπὶ τῷ σκολίῳ διδό-
 μενον, ὡς Ἀντιφάνης παρίσθησιν ἐν Διπλασίοις

τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; Β. οὐδὲ ἔν,

ἂν μὴ κεράσῃ τις. Α. ἔχε τὸν ῥόδον, λάμβανε.

ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηροχαιωμένων
τούτων περάνης, τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν
Παιῶνα μηδ' Ἀρμόδιον.

ΩΙΟΣΚΥΦΙΑ. περὶ τῆς ἰδέας τῶν ποτηρίων Ἀσκλη-
5 πιάδης ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς νεστορίδος φη-
σὶν ὅτι δύο πυθμένας ἔχει, ἓνα μὲν τὸν κατὰ τὸ κύτος
αὐτῷ συγκεκαλιευμένου, ἕτερον δὲ τὸν προσθετόν.
ἀπ' ὀξέος ἀρχόμενον, καταλήγοντα δὲ εἰς πλατύτερον. f
ἐφ' οὗ ἴσταται τὸ ποτήριον.

10 ΩΙΟΝ. Δείνων ἐν τρίτῳ Περσικῶν φησὶν οὕτως
ἔστι δὲ ποτίβασις, ἄρτος κριθίνος καὶ πύρινος ὀπτός,
καὶ κυπαρίσσου στέφανος, καὶ οἶνος κεκραμένος ἐν
ὧῳ χρυσῷ, οὗ αὐτὸς βασιλεὺς πίνει.

111. τοσαῦτα εἰπὼν ὁ Πλούταρχος καὶ ὑπὸ πάν-
15 των κροταλισθεὶς ἤτησε φιάλην, ἀφ' ἧς σπείσας ταῖς
Μούσαις καὶ τῇ τούτων Μνημοσύνη μητρὶ προύπινε
πᾶσι φιλοτησίαν ἐπειπὼν φιάλαν ὡς εἶ τις ἀφνειᾶς
ἀπὸ χειρὸς ἐλὼν ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ 504
δωρήσεται ὁ μόνον νεανία γαμβρῷ προπίνων ἀλλὰ
20 καὶ πᾶσι τοῖς φιλτάτοις, ἔδωκε τῷ παιδὶ περισοβεῖν
ἐν κύκλῳ κελύσας, τὸ κύκλῳ πίνειν τοῦτ' εἶναι λέ-
γων, παρατιθέμενος Μενάνδρου ἐκ Περινθίας
οὐδεμίαν ἢ γραῦς ὅλως
κύλικα παρῆκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλῳ.

25 καὶ πάλιν ἐκ Θεοφορουμένης
παῖ, ταχὺ τὸ πρῶτον περισόβει ποτήριον
αὐτοῖς ἀκράτου.

καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Κρήσσαις

τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος ἐρπούσης κύκλῳ.

30 αἰτοῦντος δὲ τοῦ γραμματικοῦ Λεωνίδου μεῖζον πο-
τήριον καὶ εἰπόντος, κρατηρίζωμεν ἄνδρες φίλοι (οὗ-
τως δὲ τοὺς πότους Λυσανίας φησὶν ὁ Κυρηναῖος

Ἡρόδωρον εἰρηκέναι ἐν τούτοις ἔπει δὲ θύσαντες
 πρὸς δεῖπνον καὶ κρατῆρας καὶ εὐχὰς καὶ παιῶνας
 ἐτράποντο. καὶ ὁ τοὺς μίμους δὲ πεποιηκώς, οὓς
 αἰεὶ διὰ χειρὸς ἔχειν Δουρὶς φησι τὸν σοφὸν Πλά-
 τωνα, λέγει πού κῆκεκρατηρίχημες ἀντὶ τοῦ πεπώ-
 κειμεν), ἀλλὰ μὴν, πρὸς θεῶν, ὁ Ποντιανὸς ἔφη, οὐ
 δεόντως ἐκ μεγάλων πίνετε ποτηρίων, τὸν ἥδιστον
 καὶ χαριέστατον Ξενοφῶντα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες,
 ὃς ἐν τῷ Συμποσίῳ φησὶν ὁ δ' αὖ Σωκράτης εἶπεν,
 ἀλλὰ πίνειν μὲν, ὧ ἄνδρες, καὶ ἐμοὶ πάνυ δοκεῖ.
 τῷ γὰρ ὄντι ὁ οἶνος ἄρδων τὰς ψυχὰς τὰς μὲν λύπας
 ὥσπερ ὁ μανδραγόρας ἀνθρώπους κοιμίζει, τὰς δὲ
 φιλοφροσύνας ὥσπερ ἔλαιον φλόγα ἐγείρει. δοκεῖ
 μέντοι μοι καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν σώματα ταῦτά πά-
 σchein ἅπερ καὶ τὰ τῶν ἐν γῆ φυομένων. καὶ γὰρ
 ἐκείνα, ὅταν μὲν ὁ θεὸς αὐτὰ ἄγαν ἀθρόως ποτίζη,
 οὐ δύναται ὀρθοῦσθαι οὐδὲ ταῖς ὥραις διαπλοῦσθαι·
 ὅταν δὲ ὅσῳ ἥδεται τοσοῦτο πίνῃ, καὶ μάλα ὀρθά τε
 αὖξεται καὶ θάλλοντα ἀφικνεῖται εἰς τὴν καρπογονίαν.
 οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς, ἦν μὲν ἀθρόον τὸ ποτὸν ἐγγεώ-
 μεθα, ταχὺ ἡμῶν καὶ τὰ σώματα καὶ αἱ γνῶμαι σφα-
 λοῦνται, καὶ οὐδ' ἀναπνεῖν, μὴ ὅτι λέγειν δυνησό-
 μεθα· ἦν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μικραῖς κύλιξι μικρὰ ἐπι-
 ψακάζωσιν, ἵνα καὶ ἐγὼ γοργειόισι ῥήμασιν εἶπω,
 οὕτως οὐ βιαζόμενοι μεθύειν ὑπὸ τοῦ οἴνου, ἀλλ'
 ἀναπειθόμενοι πρὸς τὸ παιγνιωδέστερον ἀφιζόμεθα.

112. εἰς ταῦτά τις ἀποβλέπων τὰ τοῦ καλοῦ Ξε-
 νοφῶντος ἐπιγινώσκειν δυνησεται ἦν εἶχε πρὸς αὐ-
 τὸν ὁ λαμπρότατος Πλάτων ζηλοτυπίαν. ἢ τάχα φι-
 λονεϊκῶς εἶχον ἀρχῆθεν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ ἄνδρες οὗτοι,
 αἰσθόμενοι τῆς ἰδίας ἐκάτερος ἀρετῆς, καὶ ἴσως καὶ
 περὶ πρωτείων διεφέροντο· οὐ μόνον ἐξ ὧν περὶ

Κύρου εἰρήκασι τεκμαιρομένοις ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν
 αὐτῶν ὑποθέσεων. συμπόσια μὲν γὰρ γεγράφασιν
 ἀμφοτέροι, καὶ ἐν αὐτοῖς ὁ μὲν τὰς ἀνλητρίδας ἐκ-
 βάλλει ὁ δὲ εἰσάγει, καὶ ὁ μὲν, ὡς πρόκειται, παραι- f
 5 τεῖται πίνειν μεγάλους ποτηρίοις ὁ δὲ τὸν Σωκράτην
 παράγει τῷ ψυκτῆρι πίνοντα μέχρι τῆς ἕω. καὶ τῷ
 περὶ ψυχῆς δὲ ὁ Πλάτων καταλεγόμενος ἕκαστον τῶν
 παρατυχόντων οὐδὲ κατὰ μικρὸν τοῦ Ξενοφῶντος
 μέμνηται. καὶ περὶ τοῦ Κύρου οὖν ὁ μὲν λέγει ὡς ἐκ
 10 πρώτης ἡλικίας ἐπεπαίδευτο πάντα τὰ πάτρια, ὁ δὲ
 Πλάτων ὥσπερ ἐναντιούμενος ἐν τρίτῳ Νόμων φησὶ 505
 'μαντεύομαι δὲ περὶ Κύρου τὰ μὲν ἄλλα στρατηγὸν
 αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι καὶ φιλόπονον, παιδείας δ' ὀρθῆς
 οὐδὲ ἤφθαι τὸ παράπαν, οἰκονομία δ' οὐδ' ἤτιμι οὖν
 15 προσεσχηκέναι. ἔοικε δ' ἐκ νέου στρατεύεσθαι, πα-
 ραδούς τε τοὺς παῖδας ταῖς γυναῖξι τρέφειν.' πάλιν
 ὁ μὲν Ξενοφῶν συναναβὰς Κύρῳ εἰς Πέρσας μετὰ
 τῶν μυρίων Ἑλλήνων καὶ ἀκριβῶς εἰδὼς τὴν προδο-
 σίαν τοῦ Θεσσαλοῦ Μένωνος, ὅτι αὐτὸς αἴτιος ἐγέ-
 20 νετο τοῖς περὶ Κλέαρχον τῆς ἀπωλείας τῆς ὑπὸ Τις-
 σαφένου γενομένης, καὶ οἷός τις ἦν τὸν τρόπον, ὡς b
 χαλεπός, ὡς ἀσελγής, διηγησαμένου ὁ καλὸς Πλάτων
 μονονουχὶ εἰπὼν 'οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος,' ἐγ-
 κώμια αὐτοῦ διεξέρχεται ὁ τοὺς ἄλλους ἀπαξαπλῶς
 25 κακολογήσας, ἐν μὲν τῇ Πολιτείᾳ Ὅμηρον ἐκβάλλων
 καὶ τὴν μιμητικὴν ποιήσιν, αὐτὸς δὲ τοὺς διαλόγους
 μιμητικῶς γράψας, ὧν τῆς ιδέας οὐδ' αὐτὸς εὐρετῆς
 ἔστιν. πρὸ γὰρ αὐτοῦ τοῦθ' εὔρε τὸ εἶδος τῶν λόγων
 ὁ Τῆιος Ἀλεξαμενός, ὡς Νικίας ὁ Νικαεὺς ἱστορεῖ
 30 καὶ Σωτίων. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ποιητῶν c
 οὕτως γράφει 'οὐκοῦν οὐδὲ ἐμμέτρους τοὺς καλουμέ-
 νους Σώφρονος μίμους μὴ φῶμεν εἶναι λόγους καὶ

μιμήσεις, ἢ τοὺς Ἀλεξαμενοῦ τοῦ Τηίου τοὺς προ-
 τέρους γραφέντας τῶν σωκρατικῶν διαλόγων.' ἄντι-
 κρουσ φάσκων ὁ πολυμαθέστατος Ἀριστοτέλης πρὸ
 Πλάτωνος διαλόγους γεγραμέναι τὸν Ἀλεξαμενόν.
 διαβάλλει δὲ ὁ Πλάτων καὶ Θρασύμαχον τὸν Καλχη- 5
 δόνιον, σοφιστὴν ὅμοιον εἶναι λέγων τῷ ὀνόματι.
 d ἔτι δὲ Ἰππίαν καὶ Γοργίαν καὶ Παρμενίδην καὶ ἐνὶ
 διαλόγῳ τῷ Πρωταγόρᾳ πολλοὺς, ὁ τοιαῦτα ἐν τῇ
 Πολιτείᾳ εἰπὼν ὅταν, οἶμαι, δημοκρατουμένη πόλις
 ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων τύχη καὶ ἀκρά- 10
 του αὐτῆς μεθυσθῇ.'

113. λέγεται δὲ ὡς καὶ ὁ Γοργίας αὐτὸς ἀναγνούς
 τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ διάλογον πρὸς τοὺς συνήθεις
 ἔφη, ὡς καλῶς οἶδε Πλάτων λαμβίξιν. Ἐρμιππος δὲ
 ἐν τῷ περὶ Γοργίου ὡς ἐπεδήμησε (φησὶ) ταῖς Ἀθή- 15
 ναις Γοργίας μετὰ τὸ ποιήσασθαι τὴν ἀνάθεσιν τῆς
 ἐν Δελφοῖς ἑαυτοῦ χρυσοῦς εἰκόνας, εἰπόντος τοῦ
 e Πλάτωνος ὅτε εἶδεν αὐτόν, ἦκει ἡμῖν ὁ καλὸς τε καὶ
 χρυσοῦς Γοργίας· ἔφη ὁ Γοργίας, ἢ καλὸν γε αἰ Ἀθή-
 ναι καὶ νέον τοῦτον Ἀρχίλοχον ἐνηνόχασιν.' ἄλλοι 20
 δὲ φασιν ὡς ἀναγνούς ὁ Γοργίας τὸν Πλάτωνος διά-
 λογον πρὸς τοὺς παρόντας εἶπεν ὅτι οὐδὲν τούτων
 οὔτε εἶπεν οὔτε ἤκουσε [παρὰ Πλάτωνος]. ταῦτά
 φασι καὶ Φαίδωνα εἰπεῖν ἀναγνόντα τὸν περὶ ψυχῆς.
 διὸ καλῶς ὁ Τίμων περὶ αὐτοῦ ἔφη 25

ὡς ἀνέπλαττε Πλάτων ὁ πεπλασμένα θαύματα
 εἰδώς.

f Παρμενίδη μὲν γὰρ καὶ ἔλθειν εἰς λόγους τὸν τοῦ
 Πλάτωνος Σωκράτην μόλις ἢ ἡλικία συγχωρεῖ, οὐχ
 ὡς καὶ τοιούτους εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι λόγους. τὸ δὲ 30
 πάντων σχετικώτερον, καὶ τὸ εἰπεῖν οὐδεμιᾶς κατε-
 πειγούσης χρείας ὅτι παιδικὰ γέγονοι τοῦ Παρμενί-

δου Ζήνων ὁ πολίτης αὐτοῦ. ἀδύνατον δὲ καὶ Φαῖ-
δρον οὐ μόνον κατὰ Σωκράτην εἶναι, ἢ πού γε καὶ
ἐρώμενον αὐτοῦ γεγονέναι. ἀλλὰ μὴν οὐ δύναται
Πάραλος καὶ Ξάνθιππος οἱ Περικλέους υἱοὶ τελευτή-
5 σαντες τῷ λοιμῷ Πρωταγόρα διαλέγεσθαι, ὅτε δεύ- 506
τερον ἐπεδήμησε ταῖς Ἀθήναις, οἱ πέμπτῳ ἔτι πρό-
τερον τελευτήσαντες. πολλὰ δ' ἔστι καὶ ἄλλα λέγειν
περὶ αὐτοῦ καὶ δεικνύναι ὡς ἔπλαττε τοὺς διαλόγους.

114. ὅτι δὲ καὶ δυσμενῆς ἦν πρὸς ἅπαντας δῆλον
10 καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἴωνι ἐπιγραφομένῳ. ἐν ᾧ πρῶτον
μὲν κακολογεῖ πάντας τοὺς ποιητάς, ἔπειτα καὶ τοὺς
ὑπὸ τοῦ δήμου προαγομένους, Φανσοθένη τὸν Ἄν-
δριον ἀπολλόδωρον τὸν Κυζικηνόν, ἔτι δὲ τὸν Κλα-
ζομένιον Ἡρακλείδην. ἐν δὲ τῷ Μένωνι καὶ τοὺς με-
15 γίστους παρ' Ἀθηναίοις γενομένους Ἀριστείδην καὶ
Θεμιστοκλέα. Μένωνα δὲ ἐπαινεῖ τὸν τοὺς Ἑλληνας b
προδόντα. ἐν δὲ τῷ Εὐθυδήμῳ καὶ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ Διονυσόδωρον προπηλακίζων καὶ κα-
λῶν ὀψιμαθεῖς ἔτι δὲ ἐριστὰς ὀνομάζων, ὀνειδίζει αὐ-
20 τοῖς καὶ τὴν ἐκ Χίου τῆς πατρίδος φυγὴν, ἀφ' ἧς ἐν
Θουρίοις κατακίσθησαν. ἐν δὲ τῷ περὶ ἀνδρείας
Μελησίαν τὸν Θουκυδίδου τοῦ ἀντιπολιτευσαμένου
Περικλεῖ καὶ Λυσίμαχον τὸν Ἀριστείδου τοῦ δι- c
καίου, τῆς τῶν πατέρων ἀρετῆς ἀναξίους εἶναι φά-
25 σκων. ἃ δὲ περὶ Ἀλκιβιάδου εἴρηκεν ἐν τῷ Συμπο-
σίῳ οὐδ' εἰς φῶς λέγεσθαι ἔστιν ἄξιον ἐν τε τῷ προ-
τέρῳ τῶν εἰς αὐτὸν διαλόγων· ὁ γὰρ δεῦτερος ὑπό-
τινων Ξενοφῶντος εἶναι λέγεται, ὡς καὶ ἡ Ἀλκιδῶν
Λέοντος τοῦ ἀκαδημακοῦ, ὡς φησι Νικίας ὁ Νικαεύς.
30 τὰ μὲν οὖν κατ' Ἀλκιβιάδου λεχθέντα σιωπῶ· ὅτι δὲ
τὸν Ἀθηναίων δῆμον εἰκαῖον εἴρηκε κριτὴν [ἔτι πρό-
κωπον], Λακεδαιμονίους δὲ ἐπαινῶν ἐπαινεῖ καὶ τοὺς

πάντων Ἑλλήνων ἐχθροὺς Πέρσας, καὶ τὸν ἀδελφὸν
 d δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου Κλεινίαν μαινόμενον [τε] ἀποφαί-
 νει καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἠλιθίους, Μειδίαν τε ὄρτυ-
 γοκόπον, καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον εὐπρόσωπον
 μὲν εἶναι δεῖν δ' αὐτὸν ἀποδύσαντας θεωρεῖν· ὀφθή- 5
 σεται γάρ, φησί, περιβλεπτον ἀξίωμα περικείμενος
 κάλλους οὐκ ἀληθινοῦ.

115. ἐν δὲ τῷ Κίμωνι οὐδὲ τῆς Θεμιστοκλέους
 φεῖδεται κακηγορίας, οὐδὲ τῆς Περικλέους καὶ Μυ-
 ρωνίδου, ἀλλ' οὐδ' αὐτοῦ τοῦ Κίμωνος. καὶ ὁ Κρί- 10
 των δ' αὐτοῦ Σοφοκλέους περιέχει καταδρομῆν. ὁ δὲ
 Γοργίας οὐ μόνον ἀφ' οὗ τοῦπίγραμμα, ἀλλὰ καὶ
 e Ἀρχελάου τοῦ Μακεδονίας βασιλέως· ὃν οὐ μόνον
 ἐπονείδιστον γένος ἔχειν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀπέκτεινε τὸν
 δεσπότην. οὗτος δ' ἐστὶ Πλάτων, ὃν Σπεύσιππός 15
 φησι φίλτατον ὄντα Ἀρχελάῳ Φιλίππῳ τῆς βασιλείας
 αἴτιον γενέσθαι. γράφει γοῦν Καρύστιος ὁ Περγα-
 μηνὸς ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν οὕτως Ἰσπεύ-
 σιππος πνυθανόμενος Φίλιππον βλασφημεῖν περὶ
 Πλάτωνος εἰς ἐπιστολὴν ἔγραφέ τι τοιοῦτον ὥσπερ 20
 ἀγνοοῦντας τοὺς ἀνθρώπους ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς
 βασιλείας Φίλιππος διὰ Πλάτωνος ἔσχευ. Εὐφραῖον
 f γὰρ ἀπέστειλε τὸν Ὠρεΐτην πρὸς Περδίκκην Πλάτων,
 ὃς ἔπεισεν ἀπομερίσαι τινὰ χώραν Φιλίππῳ. διατρέ-
 φων δ' ἐνταῦθα δύναμιν, ὡς ἀπέθανε Περδίκκας, 25
 ἐξ ἐτοίμου δυνάμεως ὑπαρχούσης ἐπέπεσε τοῖς πράγ-
 μασι. τοῦτο δ' εἶπερ οὕτως ἀληθείας ἔχει θεὸς ἂν
 εἰδείη. ὁ δὲ καλὸς αὐτοῦ Πρωταγόρας πρὸς τῷ κατα-
 δρομῆν ἔχειν πολλῶν ποιητῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν
 ἐκθεατριζόμενον ἔχει καὶ τὸν Καλλίου βίον μᾶλλον 30
 τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων. ἐν δὲ τῷ Μενεξένῳ οὐ μόνον
 Ἰππίας ὁ Ἡλεῖος χλευάζεται, ἀλλὰ καὶ ὁ Ῥαμνού-

σιος Ἀντιφῶν καὶ ὁ μουσικὸς Λάμπρος. ἐπιλίποι δ' ἄν με ἢ ἡμέρα, εἰ πάντας ἐθελήσαιμι ἐπελθεῖν τοὺς 507
κακῶς ἀκούσαντας ὑπὸ τοῦ σοφοῦ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' Ἀντισθένη ἐπαινῶ. καὶ γὰρ οὗτος πολλοὺς εἰπὼν
5 κακῶς οὐδ' αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος ἀπέσχετο, ἀλλὰ καλέσας αὐτὸν φορτικῶς Σάθωνα τὸν ταύτην ἔχοντα
τὴν ἐπιγραφὴν διάλογον ἐξέδωκεν.

116. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν τοῖς ὑπομνή-
μασι περὶ τῆς πρὸς πάντας τοῦ Πλάτωνος κακοη-
10 θείας λέγων γράφει καὶ ταῦτα ἑμετὰ τὴν Σωκράτους
τελευτήν ἐπὶ πλείον τῶν συνηθῶν ἀθυμούντων ἐν
τινι συνουσίᾳ Πλάτων συμπαρῶν λαβὼν τὸ ποτήριον b
παρεκάλει μὴ ἀθυμεῖν αὐτούς, ὡς ἱκανὸς αὐτὸς εἶη
ἡγεῖσθαι τῆς σχολῆς, καὶ προέπειεν Ἀπολλοδώρῳ. καὶ
15 ὃς εἶπεν, ἥδιον ἂν παρὰ Σωκράτους τὴν τοῦ φαρμά-
κου κύλικα εἰλήφειν ἢ παρὰ σοῦ τὴν τοῦ οἴνου πρό-
ποσιν. ἐδόκει γὰρ Πλάτων φθονερός εἶναι καὶ κατὰ
τὸ ἦθος οὐδαμῶς εὐδοκίμειν. καὶ γὰρ Ἀρίστιππου
πρὸς Διονύσιον ἀποδημήσαντα ἔσκαπτεν, αὐτὸς τρεῖς
20 εἰς Σικελίαν ἐκπλεύσας· ἅπαξ μὲν τῶν θανάκων χά-
ριν, ὅτε καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ Διονυσίῳ συγγενόμενος
ἐκινδύνευσε, δις δὲ πρὸς τὸν νεώτερον Διονύσιον. c
Ἀίσχινου τε πένητος ὄντος καὶ μαθητὴν ἕνα ἔχοντος
Ξενοκράτην, τοῦτον περιέσπασε. καὶ Φαίδωνι δὲ
25 τὴν τῆς δουλείας ἐφιστάς δίκην ἐφωράθη· καὶ τὸ καθ-
όλου πᾶσι τοῖς Σωκράτους μαθηταῖς ἐπεφύκει μη-
τροιαῖς ἔχων διαθέσειν. διόπερ Σωκράτης οὐκ ἀηδῶς
περὶ αὐτοῦ στοχαζόμενος ἐνύπνιον ἔφησεν ἐσορᾶσθαι
πλειόνων παρόντων. δοκεῖν γὰρ ἔφη τὸν Πλάτωνα
30 κορώνην γενόμενον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἀναπηδή-
σαντα τὸ φαλακρόν μου κατασκαριφᾶν καὶ κροῖζειν
περιβλέπουσαν. δοκῶ οὖν σε, ὦ Πλάτων, πολλὰ κατὰ d

τῆς ἐμῆς ψεύδεσθαι κεφαλῆς. ἦν δὲ ὁ Πλάτων πρὸς τῇ κακοηθείᾳ καὶ φιλόδοξος, ὅστις ἔφησεν, ἔσχατον τὸν τῆς δόξης χιτῶνα ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῷ ἀποδυόμεθα, ἐν διαθήκαις, ἐν ἐκκομιδαῖς, ἐν τάφοις· ὡς φησι Διοσκουρίδης ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι. καὶ τὸ 5 πόλιν δὲ θελῆσαι κτίσαι καὶ τὸ νομοθετῆσαι τίς οὐ φήσει πάθος εἶναι φιλοδοξίας; δῆλον δὲ ἔστι τοῦτο ἐξ ὧν ἐν τῷ Τιμαίῳ λέγει ἑπέπονθά τι πάθος πρὸς e τὴν πολιτείαν, ὥσπερ ἂν εἰ ζωγράφος ἐβούλετο τὰ ἑαυτοῦ ἔργα κινούμενα καὶ ἐνεργὰ ἰδεῖν, οὕτω καὶ γὰρ 10 τοὺς πολίτας οὓς διαγράφω.

117. περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ λελεγμένων τί ἂν καὶ λέγοι τις; ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ ἡ διαπλαττομένη ἀθάνατος ὑπ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν χωριζομένη τοῦ σώματος παρὰ πρῶτῳ εἶρηται 15 Ὀμήρῳ. οὗτος γὰρ εἶπεν ὡς ἡ τοῦ Πατρόκλου ψυχὴ αἰδόσδε κατηῆλθεν,

ὄν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην. εἰ δ' οὖν καὶ Πλάτωνος φήσειέ τις εἶναι τὸν λόγον, f οὐχ ὀρῶ τίν' ἐσχέκαμεν ἀπ' αὐτοῦ ὠφέλειαν. ἐὰν 20 γὰρ καὶ συγχωρήσῃ τις μεθίστασθαι τὰς τῶν τετελευτηκότων ψυχὰς εἰς ἄλλας φύσεις καὶ πρὸς τὸν μετεωρότερον καὶ καθαρότερον ἀνέρχεσθαι τόπον, ἅτε κουφότητος μετεχούσας, τί πλέον ἡμῖν; ὧν γὰρ μήτ' ἀνάμνησις ἔστιν οὐ ποτε ἡμεν μήτ' αἰσθησις εἰ 25 καὶ τὸ σύνολον ἡμεν, τίς χάρις ταύτης τῆς ἀθανασίας; οἱ δὲ συντεθέντες ὑπ' αὐτοῦ νόμοι καὶ τούτων 508 ἔτι πρότερον ἢ πολιτεία τί πεποιήκασιν; καίτοι γ' ἔδει, καθάπερ τὸν Λυκοῦργον τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὸν Σόλωνα τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸν Ζάλευκον 30 τοὺς Θουρίους, καὶ αὐτόν, εἶπερ ἦσαν χρήσιμοι, πεῖσαι τινὰς τῶν Ἑλλήνων αὐτοῖς χρήσασθαι. νόμος γὰρ

ἔστιν, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης, λόγος ὠρισμένος καθ' ὁμολογίαν κοινὴν πόλεως, μηνύων πῶς δεῖ πράττειν ἕκαστα. ὁ δὲ Πλάτων πῶς οὐκ ἄτοπος, τριῶν Ἀθηναίων γενομένων νομοθετῶν τῶν γε δὴ γνωριζομένων, Δράκοντος καὶ Σόλωνος καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος, τῶν μὲν τοῖς νόμοις ἐμμένειν τοὺς πολίτας, τῶν δὲ τοῦ Πλάτωνος καὶ προσκαταγελαῶν; ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῆς πολιτείας· εἰ καὶ πασῶν εἴη αὕτη βελτίων, μὴ κείθοι δ' ἡμᾶς, τί πλέον; ἔοικεν οὖν ὁ Πλάτων οὐ τοῖς οὖσιν ἀνθρώποις γράψαι τοὺς νόμους ἀλλὰ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ διαπλαττομένοις, ὥστε καὶ ζητεῖσθαι τοὺς χρησιμοποιέτους. ἐχρήν οὖν ἂ πείσει λέγων, ταῦτα καὶ γράφειν, καὶ μὴ ταῦτ' αὖτε ποιεῖν τοῖς εὐχομένοις ἀλλὰ τοῖς τῶν ἐνδεχομένων ἀντεχομένοις.

118. χωρὶς τοίνυν τούτων, εἴ τις διεξίει τοὺς Τιμαίους αὐτοῦ καὶ τοὺς Γοργίας καὶ τοὺς ἄλλους δὲ τοὺς τοιούτους διαλόγους, ἐν οἷς καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς μαθήμασι διεξέρχεται καὶ περὶ τῶν κατὰ φύσιν καὶ περὶ πλειόνων ἄλλων, οὐδ' ὡς διὰ ταῦτα θαυμαστός ἐστίν. ἔχει γὰρ τις καὶ παρ' ἐτέρων ταῦτα λαβεῖν ἢ βέλτιον λεχθέντα ἢ μὴ χειρόν. καὶ γὰρ Θεόπομπος ὁ Χίος ἐν τῷ κατὰ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς τοὺς πολλοὺς (φησὶ) τῶν διαλόγων αὐτοῦ ἀχρείους καὶ ψευθεῖς ἂν τις εὖροι· ἄλλοτριούς δὲ τοὺς πλείους, ὄντας ἐκ τῶν Ἀριστίππου διατριβῶν, ἐνίοις δὲ καὶ τῶν Ἀντισθένης, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν Βρύσσωνος τοῦ Ἡρακλεώτου. ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον, ἅπερ ἐπαγγέλλεται καὶ ἡμεῖς ζητοῦμεν ἐκ τῶν ἐκείνου λόγων, [ὅπερ] οὐκ εὐρίσκομεν· ἀλλὰ συμπόσια μὲν καὶ λόγους ὑπὲρ ἔρωτος εἰρημείους καὶ μάλ' ἀπρεπεῖς, οὓς καταφρονῶν τῶν ἀναγνωσομένων συνέθηκεν,

ὥσπερ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τυραννικοὶ
τινες καὶ διάβολοι γενόμενοι.

119. Εὐφραῖος μὲν γὰρ παρὰ Περδίκκα τῷ βα-
 e σιλεῖ διατρίβων ἐν Μακεδονίᾳ οὐχ ἦτον αὐτοῦ ἐβα-
 σίλευε, φαῦλος ὢν καὶ διάβολος. ὃς οὕτω ψυχρῶς 5
 συνέταξε τὴν ἑταιρίαν τοῦ βασιλέως ὥστε οὐκ ἐξῆν
 τοῦ συσσιτίου μετασχεῖν, εἰ μὴ τις ἐπίσταιτο τὸ γεω-
 μετρεῖν ἢ τὸ φιλοσοφεῖν. ὅθεν Φιλίππου τὴν ἀρχὴν
 παραλαβόντος Παρμενίων αὐτὸν ἐν Ὁρεῶ λαβῶν
 ἀπέκτεινε, ὡς φησι Καρύστιος ἐν ἱστορικοῖς ὑπο- 10
 μνήμασιν. καὶ Κάλλιππος δὲ ὁ Ἀθηναῖος, μαθητὴς
 καὶ αὐτὸς Πλάτωνος, ἑταῖρος Δίωνος καὶ συμμαθητὴς
 f γενόμενος, καὶ συναποδημήσας αὐτῷ εἰς Συρακού-
 σας, ὁρῶν ἤδη τὸν Δίωνα ἐξειδιοποιούμενον τὴν
 μοναρχίαν ἀποκτείνας αὐτὸν καὶ αὐτὸς τυραννεῖν 15
 ἐπιχειρήσας ἐπεσφάγη. Εὐάγων δ' ὁ Λαμψακηνός,
 ὡς φασιν Εὐρύπυλος καὶ Δικαιοκλῆς ὁ Κνίδιος ἐν
 εἰκοστῷ καὶ πρώτῳ Διατριβῶν, ἔτι δὲ Δημοχάρης ὁ
 ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Σοφοκλέους πρὸς Φίλωνα, δανεί-
 σας τῇ πατρίδι ἀργύριον ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῇ ἀκροπόλει 20
 καὶ ἀποστερήσας τυραννεῖν ἐβουλεύετο, ἕως συν-
 δραμόντες ἐπ' αὐτὸν οἱ Λαμψακηνοὶ καὶ τὰ χρήματα
 509 ἀποδόντες ἐξέβαλον. Τιμόλαος δ' ὁ Κυζικηνός, ὡς ὁ
 αὐτὸς Δημοχάρης φησί, χρήματα καὶ σῖτον ἐπιδοὺς
 τοῖς πολίταις, καὶ διὰ ταῦτα πιστευθεὶς εἶναι χρη- 25
 στὸς παρὰ τοῖς Κυζικηνοῖς, μικρὸν ἐπισχῶν χρόνον
 ἐπέθετο τῇ πολιτείᾳ δι' Ἀριδαίου. κριθεὶς δὲ καὶ
 ἀλοὺς καὶ ἀδοξήσας ἐν μὲν τῇ πόλει ἐπέμενε παλαιὸς
 καὶ γεγηρακῶς, ἀτίμως δὲ καὶ ἀδόξως διαζῶν. τοι-
 οὔτοι δ' εἰσὶ καὶ νῦν τῶν ἀκαδημαϊκῶν τινές, ἀνο- 30
 σίως καὶ ἀδόξως βιοῦντες. χρημάτων γὰρ ἐξ ἀσεβείας
 καὶ παρὰ φύσιν κυριεύσαντες διὰ γοητείαν νῦν εἰσὶ

περίβλεπτοι· ὥσπερ καὶ Χαίρων ὁ Πελληνεύς, ὃς οὐ μόνον Πλάτωνι ἐσχόλακεν ἀλλὰ καὶ Ξενοκράτει. καὶ οὗτος οὖν τῆς πατρίδος πικρῶς τυραννήσας οὐ μόνον τοὺς ἀρίστους τῶν πολιτῶν ἐξήλασεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς 5 τούτων δούλοις τὰ κτήματα τῶν δεσποτῶν χαρισάμενος καὶ τὰς ἐκείνων γυναῖκας συνώκισε πρὸς γάμου κοινωνίαν, ταῦτ' ὠφελήθεις ἐκ τῆς καλῆς πολιτείας καὶ τῶν παρανόμων νόμων.

120. διὸ καὶ Ἐφιππος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ναυα-
 10 γῶ Πλάτωνά τε αὐτὸν καὶ τῶν γνωρίμων τινὰς κωμω-
 μώδηκεν ὡς καὶ ἐπ' ἀργυρίῳ συκοφαντοῦντας, ἐμ-
 φαίνων ὅτι καὶ πολυτελῶς ἤσκούντο, καὶ ὅτι τῆς
 εὐμορφίας τῶν καθ' ἡμᾶς ἀσελγῶν πλείονα πρόνοιαν
 ἐποιοῦντο. λέγει δὲ οὕτως

15 ἔπειτ' ἀναστὰς εὐστοχος νεανίας
 τῶν ἐξ ἀκαδημείας τις ὑπὸ Πλάτωνα καὶ
 βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτω
 πληγείς ἀνάγκη, διψιλογομίσθῳ τέχνῃ
 συνῶν τις, οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν,
 20 εὖ μὲν μαχαίρα ξύστ' ἔχων τριχώματα,
 εὖ δ' ὑποκαθίεις ἄτομα πώγωνος βάθῃ,
 εὖ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεὶς ὑποξύλῳ . . .
 κνήμης ἱμάντων ἰσομέτροις ἐλίγμασιν.
 ὄγκῳ τε χλαρίδος εὖ τεθωρακισμένος.
 25 σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεὶς βακτηρία
 ἀλλότριον οὐκ οἴκειον. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
 ἔλεξεν ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός.

μέχρι τούτων ἡμῖν πεπεραιώσθω καὶ ἦδε ἡ συναγωγή.
 φίλτατε Τιμόκρατες. ἐξῆς δὲ ἐροῦμεν περὶ τῶν ἐπι-
 30 τρουφῆ διαβοήτων γενομένων.

IB

10 Ἄνθρωπος εἶναί μοι Κυρηναῖος δοκεῖς, κατὰ τὸν Ἀλέξιδος Τυνδάρεων, ἑταῖρε Τιμόκρατες·

κάκει γὰρ ἄν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῆ,

πάρεισιν ὀκτωκαίδεκα ἄλλοι καὶ δέκα

ἄρματα συνωρίδες τε πεντεκαίδεκα,

τούτοις δὲ δεῖ σε τάπιτήδει' ἐμβαλεῖν·

ὥστ' ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδ' ἕνα.

κάμοι δ' ἦν κράτιστον σιωπᾶν καὶ μὴ ἐπὶ τοσούτοις

b προειρημένοις ἕτερα προστιθέναι· ἀλλ' ἐπεὶ πάνυ

λιπαρῶς ἡμᾶς ἀπαιτεῖς καὶ τὸν περὶ τῶν ἐπὶ τρυφῇ 10

διαβολῆτων γενομένων λόγον καὶ τῆς τούτων ἡδυπα-

θείας.

2. ἡ γὰρ ἀπόλαυσις δήπου μετ' ἐπιθυμίας πρώ-

τον, ἔπειτα μεθ' ἡδονῆς. καίτοι Σοφοκλῆς γ' ὁ

ποιητῆς, τῶν ἀπολαυστικῶν γε εἰς ὧν, ἵνα μὴ κατη- 15

γορῇ τοῦ γήρωος, εἰς σωφροσύνην ἔθετο τὴν ἀσθέν-

ειαν αὐτοῦ τὴν περὶ τὰς τῶν ἀφροδισίων ἀπολαύ-

σεις, φήσας ἄσμενος ἀπηλλάχθαι αὐτῶν ὥσπερ τινὸς

δεσπότου. ἐγὼ δὲ φημι καὶ τὴν τοῦ Πάριδος κρίσιν

c ὑπὸ τῶν παλαιότερων πεποιῆσθαι ἡδονῆς πρὸς ἀρε-

τὴν οὔσαν σύγκρισιν. προκρίθεισης γοῦν τῆς Ἀφρο-

δίτης, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ ἡδονή, πάντα συνεταράχθη.

καὶ μοι δοκεῖ καὶ ὁ καλὸς ἡμῶν Ξενοφῶν τὸν περὶ

τὸν Ἡρακλέα καὶ τὴν ἀρετὴν μῦθον ἐντεῦθεν πεπλα-

κέναι. κατὰ γὰρ τὸν Ἐμπεδοκλέα 25

οὔδ' εἰς τὴν κείνοισιν Ἄρης θεὸς οὔδ' Κυδοιμὸς,

d οὔδ' εἰς τὸν βασιλεὺς οὔδ' Κρόνος οὔδ' Ποσειδῶν,

ἀλλὰ Κύπρις βασίλεια . . .

τὴν οἷ γ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλασιν ἰλάσκοντο,

γραπτοῖς τε ζῳοῖσι μύροισί τε δαιδαλεόδοις,
 συμύρνης τ' ἀκρήτου θυσίαις λιβάνου τε θυώ-
 δους,

ξανθῶν τε σπονδᾶς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὔδας.
 5 καὶ Μένανδρος δ' ἐν Κιθαριστῇ περὶ τινος μουσι-
 κευομένου λέγων φησί

φιλόμουσον εἶναι αὐτὸν πάνυ

511

ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' αἰεί.

3. καίτοι τινές φασὶ κατὰ φύσιν εἶναι τὴν ἡδονὴν
 10 ἐκ τοῦ πάντα ζῶα δεδουλωῖσθαι ταύτη, ὥσπερ οὐχὶ
 καὶ δειλίας καὶ φόβου καὶ τῶν ἄλλων παθημάτων
 κοινῶς μὲν ἐν ἅπασιν ὄντων, παρὰ δὲ τοῖς λογισμῶ
 χρωμένοις ἀποδοκιμαζομένων. τὸ οὖν ἡδονὰς διώ-
 κειν προπετῶς λύπας ἐστὶ θηρεῦειν. διόπερ Ὀμηρος
 15 ἐπονείδιστον βουλόμενος ποιῆσαι τὴν ἡδονὴν καὶ
 τῶν θεῶν φησὶ τοὺς μεγίστους οὐδὲν ὑπὸ τῆς σφε-
 τέρως ὠφελείσθαι δυνάμεως, ἀλλὰ τὰ μέγιστα βλά-
 πτεσθαι προενεχθέντας ὑπ' αὐτῆς. ὅσα μὲν γὰρ
 ἀγρουπνῶν ὁ Ζεὺς ἐφρόντιζεν ὑπὲρ τῶν Τρώων,
 20 ταῦτ' ἀπώλεσε μεθ' ἡμέραν ὑφ' ἡδονῆς κρατηθεῖς.
 καὶ ὁ Ἄρης ἀλκιμώτατος ὢν ὑπὸ τοῦ ἀσθενεστάτου
 Ἡφαίστου συνεποδίσθη, καὶ ὠφλεν αἰσχύνην καὶ
 ζημίαν ἐκδοὺς ἑαυτὸν ἔρωσιν ἀλογίστοις. φησὶ γοῦν
 πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅτ' ἦλθον αὐτὸν θεασόμενοι δεδε-
 25 μένον,

οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα· κίχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·
 ὡς καὶ νῦν Ἡφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα, c
 ὠκυτότατον περ ἐόντα θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 χαλὸς ἐὼν τέγγησι· τὸ καὶ ζαάγοι' ὀφέλλει.

οὐδεὶς δὲ λέγει τὸν Ἀριστείδου βίον ἡδύν, ἀλλὰ τὸν
 Σμινδυρίδου τοῦ Συβαρίτου καὶ τὸν Σαρδαναπάλ-
 λου. καίτοι κατὰ γε τὴν δόξαν, φησὶν ἐν τῷ περὶ

ἡδονῆς Θεόφραστος, οὐχ ὁμοίως λαμπρός ἐστίν· ἀλλ' οὐκ ἐτρόφησεν ὥσπερ ἐκεῖνοι. οὐδὲ τὸν Ἀγησιλάου τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως· ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ ἔτυχε, τὸν Ἀνάμιο, οὕτως ἀοράτου κατὰ δόξαν ὄντος. οὐδὲ τὸν τῶν ἡμιθέων τῶν ἐπὶ Τροίας, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὸν τῶν νῦν. καὶ τοῦτ' εἰκότως. ὁ μὲν γὰρ ἀκατάσκευος καὶ καθάπερ ἀνεύρετος ἦν οὐτ' ἐπιμιξίας οὔσης οὔτε τῶν τεχνῶν διηκριβωμένων, ὁ δὲ πᾶσιν ἐξηρτυμένος πρὸς ῥαστώνην καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας διαγωγάς.

4. Πλάτων δὲ ἐν τῷ Φιλήβῳ φησὶν ἡδονὴ μὲν γὰρ ἀπάντων ἀλαξουίστατον. ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἃ δὴ μέγιστα δοκοῦσιν εἶναι, καὶ τὸ ἐπιορκεῖν συγγνώμην εἴληψε παρὰ θεῶν, ὥσπερ καθάπερ παίδων τῶν ἡδονῶν οὐδὲ τὸν λογισμὸν κεκτημένων. ἐν δὲ τῷ ὀγδόῳ τῆς Πολιτείας ὁ αὐτὸς Πλάτων πρότερος ὑπέδειξε τὸ ὑπὸ τῶν ἐπικουρείων θρυλούμενον, ὅτι τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι φυσικαὶ μὲν οὐκ ἀναγκαῖαι δέ, αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτ' ἀναγκαῖαι, γράφων οὕτως ἄρ' οὖν οὐχὶ ἢ τοῦ φαγεῖν μέχρι ὑγείας καὶ εὐεξίας καὶ αὐτοῦ σίτου καὶ ὄψου ἀναγκαῖος ἂν εἴη; ἢ μὲν γέ που τοῦ σίτου κατ' ἀμφοτέρα ἀναγκαῖα, ἢ τε ὠφέλιμος ἢ τε παῦσαι πεινῶντας δυνατή. Ναί. Ἡ δὲ ὄψου, εἴ πη τινα ὠφέλειαν πρὸς εὐεξίαν παρέχεται. Πάνυ μὲν οὖν. Τί δαί; ἢ πέρα τούτων καὶ ἀλλοίων ἐδεσμάτων ἢ τοιούτων ἐπιθυμία, δυνατὴ δὲ κολαζομένη ἐκ νέων πολλῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ βλαβερά μὲν σώματι βλαβερά δὲ ψυχῇ πρὸς τε φρόνησιν καὶ πρὸς τὸ σωφρονεῖν, ἄρ' αὖ γε ἰόρθῳ καὶ ἀναγκαῖα ἂν καλοῖτο; Ὁρθότατα μὲν οὖν.

5. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς

τὰδε λέγει ὅτι τύραννοι καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἀγαθῶν
 ὄντες κύριοι καὶ πάντων εἰληφότες πείρακτον τὴν ἡδο-
 νὴν προκρίνουσι, μεγαλοψυχοτέρας ποιούσης τῆς
 ἡδονῆς τὰς τῶν ἀνθρώπων φύσεις. ἅπαντες γοῦν οἱ
 5 τὴν ἡδονὴν τιμῶντες καὶ τρυφᾶν προηρημένοι μεγα-
 λόψυχοι καὶ μεγαλοπρεπεῖς εἰσιν, ὡς Πέρσαι καὶ
 Μῆδοι. μάλιστα γὰρ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὴν ἡδο- b
 νὴν οὗτοι καὶ τὸ τρυφᾶν τιμῶσιν ἀνδρειότατοι καὶ
 μεγαλοψυχότατοι τῶν βαρβάρων ὄντες. ἔστι γὰρ τὸ
 10 μὲν ἡδεσθαι καὶ τὸ τρυφᾶν ἐλευθέρων· ἀνίησι γὰρ
 τὰς ψυχὰς καὶ αὔξει· τὸ δὲ πονεῖν δούλων καὶ ταπει-
 νῶν· διὸ καὶ συστέλλονται οὗτοι τὰς φύσεις. καὶ ἡ
 Ἀθηναίων πόλις ἕως ἐτρούφα μεγίστη τε ἦν καὶ με-
 γαλοψυχοτάτους ἐτρέφεν ἄνδρας. ἀλουργῆ μὲν γὰρ
 15 ἡμίπλοχοιτο ἱμάτια, ποικίλους δ' ὑπέδυνον χιτῶνας. c
 κορύμβους δ' ἀναδούμενοι τῶν τριχῶν χρυσοῦς τέτ-
 τιγας περὶ τὸ μέτωπον καὶ τὰς κόμας ἐφόρουσαν· ὀκλα-
 δίας τε αὐτοῖς δίφρους ἔφερον οἱ παῖδες, ἵνα μὴ καθ-
 ἴξοιεν ὡς ἔτυχεν. καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι, οἱ τὴν
 20 ἐν Μαραθῶνι νικήσαντες μάχην καὶ μόνοι τὴν τῆς
 Ἀσίας ἀπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι. καὶ οἱ φροσι-
 μώτατοι δέ, φησί, καὶ μεγίστην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ
 ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν εἶναι νομίζουσι.
 Σιμωνίδης μὲν οὕτως λέγων
 25 τίς γὰρ ἀδονᾶς ἄτερο θνατῶν βίος ποθεινός. ἢ
 ποῖα τυραννίς;
 τὰς δ' ἄτερο οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.
 Πίνδαρος παραινῶν Ἰέρωνι τῷ Συρακοσίων ἄρ-
 χοντι
 30 μηδὲ μαύρου (φησί) τέρψιν ἐν βίῳ· πολὺ τοι
 φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.
 καὶ Ὀμηρος δὲ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὸ εὐφραίνεσθαι

τέλος φησὶν εἶναι χαριέστατον, ὅταν δαιτυμόνες μὲν ἀοιδοῦ ἀκουάζονται, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι. τοὺς δὲ θεοὺς φησὶν εἶναι ρεῖα ζώοντας· τὸ δὲ ρεῖα ἐστὶν ἀπόνως· ὥσπερ ἐνδεικνύμενος ὅτι μέγιστόν ἐστι τῶν κακῶν ἢ περὶ τὸ ζῆν ταλαιπωρία καὶ ὁ πόνος.

6. διόπερ καὶ Μεγακλείδης ἐπιτιμᾷ τοῖς μεθ' Ὀμηρον καὶ Ἡσίοδον ποιηταῖς ὅσοι περὶ Ἡρακλέους εἰρήκασιν ὡς στρατοπέδων ἡγεῖτο καὶ πόλεις ἤρει· ὅς μεθ' ἡδονῆς πλείστης τὸν μετ' ἀνθρώπων βίον διετέλεσε, πλείστας μὲν γυναῖκας γήμας, ἐκ πλείστων δὲ λάθρα παρθένων παιδοποιησάμενος. εἶποι γὰρ ἂν τις πρὸς τοὺς οὐ ταῦτα παραδεχομένους, πόθεν ὦ οὔτοι τὴν περὶ τὰς ἐδωδὰς αὐτῷ σπουδὴν ἀνατίθετε; ἢ πόθεν παρῆλθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ τῆς λουβαίας κύλικος μηδὲν ὑπολείπεσθαι, εἰ μὴ τὰ περὶ τὰς ἡδονὰς ἐδοκίμαζεν; ἢ διὰ τί τὰ θερμὰ λουτρὰ τὰ φαινόμενα ἐκ τῆς γῆς πάντες Ἡρακλέους φασὶν εἶναι ἱερά; ἢ διὰ τί τὰς μαλακὰς στρωμνὰς Ἡρακλέους κοίτας εἰώθασι καλεῖν, εἰ κατεφρόνει τῶν ἡδέως ζώντων; τοῦτον οὖν, φησὶν, οἱ νέοι ποιηταὶ κατασκευάζουσιν ἐν ληστοῦ σχήματι μόνον περιπορευόμενον, ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντῆν καὶ τόξα· καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἰμεραῖον. καὶ Ξάνθος δ' ὁ μελοποιὸς πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὡς φησὶν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθησι τὴν στολὴν ἀλλὰ τὴν ὀμηρικὴν. πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρέστειαν καλουμένην. Ἀντισθένης δὲ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι φάσκων προσέθηκε τὴν ἀμεταμέλητον.

7. ὁ δὲ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ Ὀδυσσεὺς ἡγεμῶν δοκεῖ

γεγενῆσθαι Ἐπικούρω τῆς πολυθρυλήτου ἡδονῆς.
ὅσπερ φησὶν

οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι τέλος χαριέστερον εἶναι b
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκούάζονται αἰοιδῶ
ἡμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἴνοχόος παρέχησι καὶ ἐγγεῖη δεπάεσσιν.

τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

10 ὁ δὲ Μεγακλείδης φησὶ τὸν Ὀδυσσεά καθομιλοῦντα
τοὺς καιροὺς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ὁμοίθης τοῖς Φαίαιξιν
εἶναι τὸ ἀβροδίατον αὐτῶν ἀσπάξεσθαι, προπυθό- c
μενον τοῦ Ἀλκίνοῦ

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε,
15 εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
μόνως γὰρ οὕτως ῥῆθη ὦν ἤλπιζε μὴ διαμαρτεῖν.
τοιουτὸς ἐστὶ καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί
ὦ τέκνον,

20 ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει·
τῷ παρεόντι δ' ἐπαινῆσαις ἐκὼν
ἄλλοτ' ἄλλοῖα φρόνει. d

ὁμοίως φησὶ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰφιγενείᾳ
νόει πρὸς ἀνδρὶ σῶμα πουλύπους ὅπως
25 πέτρα τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.
καὶ ὁ Θέογνις

πουλύπου ὄργην ἴσχε πολυπλόκου.

εἰσὶ δ' οἱ φασι ταύτης εἶναι τῆς γνώμης τὸν Ὅμηρον,
προτάττοντα τοῦ σπουδαίου βίου πολλάκις τὸν καθ'
30 ἡδονήν, λέγοντα

οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισὶ πότνια Ἴβη

νέκταρ ἐφροχόει, τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
δειδέχαιτ' ἀλλήλους.

καὶ ὁ Μενέλαος δὲ παρ' αὐτῷ φησὶν

οὐδέ κεν ἡμέας

ἄλλο διέκριεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε.

5

καί

ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.
διόπερ καὶ Ὀδυσσεὺς τρυφὴν καὶ λαγνεῖαν τέλος τοῦ
βίου παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τίθεται.

8. διαβόητοι δὲ ἐπὶ τρυφῇ ἐγένοντο πρῶτοι πάν- 10
των ἀνθρώπων Πέρσαι. ὧν καὶ οἱ βασιλεῖς ἐχείμα-
ζον μὲν ἐν Σούσοις, ἐθέριζον δ' ἐν Ἐκβατάνοις. κλη-
θῆναι δὲ τὰ Σοῦσά φησιν Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης
διὰ τὴν ὠραιότητα τοῦ τόπου· σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ
Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον. ἐν Περσεπόλει δὲ διατρί- 15
βουσι φθινόπωρον καὶ ἐν Βαβυλῶνι τὸ λοιπὸν τοῦ
ἐνιαυτοῦ μέρος. καὶ οἱ Πάρθων δὲ βασιλεῖς ἐαρίζουσι
μὲν ἐν Ῥαγαῖς, χειμάζουσι δὲ ἐν Βαβυλῶνι . . . τὸ
514 λοιπὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ τὸ παράσημον δὲ ὃ ἐπε-
τίθεντο τῇ κεφαλῇ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς οὐδ' 20
αὐτὸ ἠρνεῖτο τὴν τῆς ἠδυπαθείας ἀπόλαυσιν. κατε-
σκευάζετο γάρ, ὡς φησι Δείνων, ἐκ σμύρνης καὶ τοῦ
καλουμένου λαβύζου. εὐώδης δ' ἐστὶν ἢ λάβυζος καὶ
πολυτιμότερον τῆς σμύρνης. ὁπότε δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ
ἄρματος κατίοι, φησί, βασιλεύς, οὔτε καθήλλετο ὀλί- 25
γου ὄντος ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ ὕψους οὔτε διὰ χειρῶν
ἐρειδόμενος, ἀλλ' αἰὲν αὐτῷ χρυσοῦς δίφρος ἐτίθετο,
καὶ τούτῳ ἐπιβαίνων κατήει· καὶ ὁ βασιλέως διφρο-
3 φόρος εἰς τοῦτο εἶπετο. φυλάσσοσσί τε αὐτὸν καὶ
τριακόσθαι γυναῖκες, ὡς ἴστορεῖ ὁ Κυμαῖος Ἡρακλεί- 30
δης ἐν πρώτῃ Περσικῶν. αὐταὶ δὲ τὰς μὲν ἡμέρας
κοιμῶνται, ἵνα νυκτὸς ἐγρηγορῶσι, τῆς δὲ νυκτὸς

ἄδουσαι καὶ ψάλλουσαι διατελοῦσι λύχνων καιομέ-
 νων. χρῆται δὲ αὐταῖς καὶ πολλάκις ὁ βασιλεὺς . . .
 διὰ τῆς τῶν μηλοφόρων αὐλῆς. ἦσαν δὲ οὗτοι τῶν
 δορυφόρων καὶ τῷ γένει πάντες Πέρσαι, ἐπὶ τῶν
 15 στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες, χίλιοι τὸν ἀριθμὸν,
 ἀριστίνδην ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων Περσῶν τῶν
 ἀθανάτων καλουμένων. καὶ διῆει διὰ τῆς τούτων
 αὐλῆς πεζὸς ὑποτιθεμένων ψιλοταπίδων σαρδιανῶν,
 ἐφ' ὧν οὐδεὶς ἄλλος ἐπέβαινεν ἢ βασιλεὺς. ὅτε δὲ
 10 εἰς τὴν ἐσχάτην αὐλὴν ἔλθοι, ἀνέβαινε ἐπὶ τὸ ἄρμα·
 ἐνίστε δὲ καὶ ἐφ' ἵππου, πεζὸς δὲ οὐδέποτε ἐωράθη
 ἔξω τῶν βασιλείων. εἰ δὲ ἐπὶ θήραν ἐξίει, καὶ αἱ
 παλλακίδες αὐτῷ συνεξήεσαν. ὁ δὲ θρόνος ἐφ' ᾧ
 ἐχρημάτιζε καθήμενος χρυσοῦς ἦν, ὃν περιειστήκε-
 15 σαν τέσσαρες κιονίσκοι λιθοκόλλητοι χρυσοῖ, ἐφ' ὧν
 διετέτατο ἱμάτιον ποικίλον πορφυροῦν.

θ. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς ἐν τετάρτῳ βίῳ προ- d
 ειπὼν περὶ τῆς Μήδων τρυφῆς, καὶ ὅτι διὰ ταύτην
 πολλοὺς εὐνουχίσαιεν τῶν περικτιόνων, ἐπιφέρει καὶ
 20 τὴν παρὰ Μήδων γενέσθαι Πέρσαις μηλοφορίαν μὴ
 μόνον ὧν ἔπαθον τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν δορυ-
 φορούντων τρυφῆς εἰς ὅσον ἦλθον ἀναυδρίας ὑπό-
 μνημα. δύναται γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἢ παράκαιρος ἅμα
 καὶ μάταιος αὐτῶν περὶ τὸν βίον τρυφή καὶ τοὺς ταῖς
 25 λόγχαις καθωπλισμένους ἀγύρτας ἀποφαίνειν. καὶ
 προελθὼν δὲ γράφει τοῖς γοῦν πορίσασί τι αὐτῷ ἠδὲ
 βρωμα διδοὺς ἄθλα τοῦ πορισθέντος, οὐχ ἑτέρας
 ἠδύνων ταῦτα τιμαῖς παρετίθει, πολὺ δὲ μᾶλλον αὐ-
 τὸς ἀπολαύειν αὐτῶν, νοῦν ἔχων· τοῦτο μὲν γὰρ
 30 ἐστὶν ὁ λεγόμενος, οἶμαι, καὶ Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως
 ἐγκέφαλος. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν τῇ πέμπτῃ
 τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν εἰς τοῦτο (φησὶν)

ἦκον τρυφῆς οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὥστε ἔχεσθαι τῆς βασιλικῆς κλίνης ὑπὲρ κεφαλῆς οἴκημά τι πεντάκλινον, ἐν ᾧ χρυσίου πεντακισχίλια διὰ παντός ἔκειτο τάλαντα· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προσκεφάλαιον βασιλικόν. καὶ πρὸς ποδῶν ἕτερον οἴκημα τρίκλινον, οὗ τάλαντα τρισχίλια ἔκειτο ἀργυρίου, καὶ προσηγορεύετο βασιλικὸν ὑποπόδιον. ἦν δ' ἐν τῷ κοιτῶνι καὶ λιθοκόλλητος ἄμπελος χρυσῆ ὑπὲρ τῆς κλίνης. τὴν δὲ ἄμπελον ταύτην Ἀμύντας φησὶν ἐν τοῖς Σταθμοῖς καὶ βότρυνας ἔχειν ἐκ τῶν πολυτελεστάτων ψήφων συντεθειμένους, οὐ μακρὰν τε ταύτης ἀνα- 5
 515 κείσθαι κρατῆρα χρυσοῦν, Θεοδώρου τοῦ Σαμίου ποίημα. Ἀγαθοκλῆς δ' ἐν τρίτῳ περὶ Κυζίκου ἐν Πέρσαις φησὶν εἶναι καὶ χρυσοῦν καλούμενον ὕδωρ. εἶναι δὲ τοῦτο λιβάδας ἑβδομήκοντα, καὶ μηδένα πίνειν ἀπ' αὐτοῦ ἢ μόνον βασιλέα καὶ τὸν πρεσβύτατον αὐτοῦ τῶν παίδων· τῶν δ' ἄλλων ἐάν τις πίη, θάνατος ἢ ζημία.

10. Ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ Παιδείας ἔχρῶντο (φησὶν) ἔτι τότε τῇ ἐκ Περσῶν παιδείᾳ καὶ τῇ Μήδων στολῇ καὶ ἀβρότητι. νῦν δὲ τὴν μὲν ἐκ Περσῶν καρτερίαν περιορῶσιν ἀποσβεννυμένην, τὴν δὲ τῶν Μήδων μαλακίαν διασώζονται. σαφηνίσαι δὲ βούλομαι καὶ τὴν θρόψιν αὐτῶν. ἐκείνοις γὰρ πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι τὰς εὐνάς μόνου ἀρκεῖ μαλακῶς ὑποστόρνυσθαι, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν κλινῶν τοὺς πόδας ἐπὶ ταπίδων τιθέασιν, ὅπως μὴ ἀντερείδη τὸ δάπεδον, ἀλλ' ὑπείκωσιν αἱ τάπιδες. καὶ μὴν τὰ πεττόμενα ἐπὶ τράπεζαν ὅσα τε πρότερον εὔρητο, οὐδὲν αὐτῶν ἀφήρηται, ἀλλὰ τε καινὰ αἰεὶ ἐπιμηχανῶνται, καὶ ὅσα γε ὡσαύτως· καὶ γὰρ καινοποιητὰς ἀφο- 30
 c τέρων τούτων κέκτηνται. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ χειμῶνι οὐ

μόνον κεφαλὴν καὶ σῶμα καὶ πόδας αὐτοὺς ἀρκεῖ
 ἐσκεπᾶσθαι, ἀλλὰ καὶ περὶ ἄκραις ταῖς χερσὶ χειρῖδας
 δασείας καὶ δακτυλήθρας ἔχουσιν. ἐν γε μὴν τῷ
 θέρει οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς οὔθ' αἰ τῶν δένδρων
 5 οὔθ' αἰ τῶν πετρῶν σκιαί, ἀλλ' ἐν ταύταις ἐτέρας
 σκιάδας ἄνθρωποι μηχανώμενοι αὐτοῖς παρεστᾶσι.
 κἂν τοῖς ἐξῆς δέ φησι περὶ αὐτῶν οὕτως ἵνῃ δὲ
 στρώματα πλείω ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἵππων ἢ ἐπὶ τῶν
 εὐνῶν· οὐ γὰρ τῆς ἵππειας οὕτως ὡς τοῦ μαλακῶς
 10 καθῆσθαι ἐπιμέλονται. καὶ τοὺς θυρωροὺς δὲ καὶ
 τοὺς σιτοποιοὺς καὶ τοὺς ὀψοποιοὺς καὶ οἰνοχόους,
 καὶ παρατιθέντας καὶ ἀναιροῦντας, καὶ κατακοιμί-
 ζοντας καὶ ἀνιστάντας, καὶ τοὺς κοσμητάς, οἳ ὑπο-
 χρίουσί τε καὶ ἐντρίβουσιν αὐτοὺς καὶ τᾶλλα ῥυθμί-
 15 ζουσιν.'

11. *Λυδοὶ δὲ εἰς τοσοῦτον ἤλθον τρυφῆς ὡς καὶ
 πρῶτοι γυναῖκας εὐνουχίαι, ὡς ἱστορεῖ Ξάνθος ὁ
 Λυδὸς ἢ ὁ τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένης ἱστορίας συγ-
 γεγραφώς, Διονύσιος ὁ Σκυτοβραχίων, ὡς Ἀρτέμων
 20 φησὶν ὁ Κασανδρεὺς ἐν τῷ περὶ ἀναγωγῆς βιβλίῳ.
 ἀγνοῶν ὅτι Ἐφορος ὁ συγγραφεὺς μνημονεύει αὐτοῦ
 ὡς παλαιότερον ὄντος καὶ Ἡροδότῳ τὰς ἀφορμὰς δε-
 δωκότος. ὁ δ' οὖν Ξάνθος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Λυ-
 διακῶν Ἀδραμύτην φησὶ τῶν Λυδῶν βασιλέα πρῶτον
 25 γυναῖκας εὐνουχίσαντα χρῆσθαι αὐταῖς ἀντὶ ἀνδρῶν
 εὐνούχων. Κλέαρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ βίων
 Ἰνδοῖ (φησὶ) διὰ τρυφὴν παραδείσους κατασκευασά-
 μενοι καὶ κηπαίους αὐτοὺς ποιήσαντες ἐσκιατρο-
 φοῦντο, τρυφερώτερον ἡγησάμενοι τὸ μὴδ' αὐτοῖς
 30 ὅλως ἐπιπίπτειν τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς. καὶ τέλος πόρ-
 ρω προάγοντες ὕβρεως τὰς τῶν ἄλλων γυναῖκας καὶ
 παρθένους εἰς τὸν τόπον τὸν διὰ τὴν πρῶξιν Ἀργεῶνα*

κληθέντα συνάγοντες ὕβριζον. καὶ τέλος τὰς ψυχὰς ἀποθηλυθέντες ἠλλάξαντο τὸν τῶν γυναικῶν βίον διόπερ καὶ γυναιῖκα τύραννον ὁ βίος εὔρετο αὐτοῖς μίαν τῶν ὕβρισθαισῶν, Ὀμφάλην· ἣτις πρώτη κατήρξε μὲν τῆς εἰς Λυδοὺς πρεπούσης τιμωρίας. τὸ γὰρ ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβριζομένους σημεῖον 516 ἔστι βίας. οὕσα οὖν καὶ αὐτὴ ἀκόλαστος καὶ ἀμυνομένη τὰς γενομένας αὐτῇ πρότερον ὕβρεις τοῖς ἐν τῇ πόλει δούλοις τὰς τῶν δεσποτῶν παρθένους ἐξέδωκεν ἐν ᾧ τόπῳ πρὸς ἐκείνων ὕβρισθη· εἰς τοῦτον οὖν συναθροίσασα μετ' ἀνάγκης συγκατέκλεισε τοῖς δούλοις τὰς δεσποίνας. ὅθεν οἱ Λυδοὶ τὸ πικρὸν τῆς πρᾶξεως ὑποκοριζόμενοι τὸν τόπον καλοῦσι [γυναικῶν ἀγκῶνα] γλυκὴν ἀγκῶνα. οὐ μόνον δὲ Λυδῶν γυναιῖκες ἄφεται οὕσαι τοῖς ἐντυχοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυριῶν, ἔτι δὲ τῶν περὶ Κύπρον, καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν ἐταιρισμῶ τὰς ἑαυτῶν κόρας ἀφοσιούντων, παλαιᾶς τινὸς ὕβρεως ἔοικεν εἶναι πρὸς ἀλήθειαν ὑπόμνημα καὶ τιμωρία. πρὸς ἣν εἰς τῶν Λυδῶν εὐγενῆς ἀνὴρ ὀρμήσας, καὶ τῇ παρ' αὐτοῖς Μίδου βασιλείᾳ βαρυνθείς, τοῦ μὲν Μίδου ὑπ' ἀνανδρίας καὶ τρυφῆς καὶ ἐν πορφύρᾳ κειμένου καὶ ταῖς γυναιξὶν ἐν τοῖς ἴστοις συνταλασιουργοῦντος, Ὀμφάλης δὲ πάντας τοὺς συγκατακλιθέντας αὐτῇ ξενοκτονούσης, ἀμφοτέρους ἐκόλασε, τὸν μὲν ὑπ' ἀπαιδευσίας κεκωφημένον τῶν ὠπῶν ἐξελεύσας, ὃς διὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ἔνδειαν τοῦ πάντων ἀναισθητοτάτου ζῶου τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε· τὴν δὲ . . .

12. πρῶτοι δὲ Λυδοὶ καὶ τὴν καρύκην ἐξεῦρον· περὶ ἧς τῆς σκευασίας οἱ τὰ ὀψαρτυτικὰ συνθέντες εἰρήκασι, Γλαῦκός τε ὁ Λοκρὸς καὶ Μίδαικος καὶ Διονύσιος, Ἡρακλεῖδαί τε δύο γένος Συρακόσιοι, καὶ

Ἄρις καὶ Ἐπαίνετος καὶ Διονύσιος, ἔτι δὲ Ἴγρήσιπ-
 πος καὶ Ἐρασίστρατος καὶ Εὐθύδημος καὶ Κρίτων·
 πρὸς τούτοις δὲ Στέφανος, Ἀρχύτας, Ἀκέστιος, Ἀκε-
 σίας, Διοκλῆς, Φιλιστίων. τοσούτους γὰρ οἶδα γρά-
 5 ψαντας Ὀψαρτυτικά. καὶ κἀνδαυλον δέ τινα ἔλεγον
 οἱ Ἄνδοι, οὐχ ἓνα ἀλλὰ τρεῖς· οὕτως ἐξήσκηντο πρὸς δ
 τὰς ἡδυπαθείας. γίνεσθαι δ' αὐτόν φησιν ὁ Ταραν-
 τίνος Ἴγρήσιππος ἐξ ἔφθοῦ κρέως καὶ κνηστοῦ ἄρτου
 καὶ φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος.
 10 μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀλεξίς ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις·
 μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ προσδιαλεγόμενος

ἔτι δέ σοι

παρὰ τοῦτο κἀνδαυλόν τινα παραθήσομεν.

Β. κἀνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκ' οὐδ' ἀκήκοα
 15 οὐδέποτε.

Α. θαυμαστὸν ἐμὸν εὔρημα πάνυ· πολὺν δ' ἔργῳ
 ἐὰν παραθῶ σοι, προσκατέδει τοὺς δακτύλους
 20 σαυτῶ γε χαίρων. ἔρια μὲν ποιήσομεν

Β. ἄνθρωπε ποίει λευκὰ καὶ βλέπεις

Α. ἐπὰν ἀπὸ τῶν κοινῶν ταρίχους ἰχθύων,
 25 κρεῶν βατάνιον . . . εὐθέως

δίπυρον παραθήσεις, ὦρον ἐπιτετυμημένον,
 πῦον, μέλιτος ὀξύβαφον, ἀπὸ ταγηνίου
 τυροῦ τροφάλια χλωρὰ κυθνίου παρατεμών,
 30 βοτρώδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ
 γλυκύν· τὸ τοιοῦτον γὰρ αἰεί πως μέρος
 ἐπιπαίξεται, κεφαλὴ δὲ δείπνου γίγνεται.

Β. ἄνθρωπ', ἐπίπαιξε· μόνον ἀπαλλάγηθί μου.
 [τοὺς σοὺς δὲ] κἀνδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ
 35 βατάνια πᾶσαν [ἀφανιεῖς] τὴν ἡδονήν.

μνημονεύει τοῦ κἀνδαύλου καὶ Φιλῆμων ἐν Παρ-
 εισιόντι οὕτως

τοὺς ἐν τῇ πόλει
 μάρτυρας ἔχω γὰρ ὅτι μόνος φύσκην ποιῶ,
 κάνδαυλον, ῥά, θροῖον, ἐν στενωῶ. τί γὰρ
 τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' ἢ ἀμάρτημα τί;

517 καὶ Νικόστρατος ἐν Μαγειρῶ

ὅς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο,
 θροῖον δὲ καὶ κάνδαυλον.

καὶ Μέανδρος Τροφωνίῳ

ἰωνικὸς πλούταξ· ὑποστάσεις ποιῶ,
 κάνδαυλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα.

καὶ εἰς τοὺς πολέμους δὲ ἐξιόντες οἱ Λυδοὶ παρατάτ-
 τουνται μετὰ συρίγγων καὶ αὐλῶν, ὡς φησιν Ἡρόδο-
 τος. καὶ Λακεδαιμόνιοι δὲ μετ' αὐλῶν ἐξορμῶσιν ἐπὶ
 τοὺς πολεμίους, καθάπερ Κρηῖτες μετὰ λύρας.

b 13. Ἡρακλείδης δ' ὁ Κυμαῖος, ὁ τὰ Περσικὰ 15

συγγράφας, ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Παρασκευαστι-
 κοῖς εἰπὼν ὡς ὁ ἐν τῇ λιβανοφόρῳ χώρᾳ βασιλεὺς
 αὐτόνομός τε ἔστι καὶ οὐδενὸς ὑπήκοος, γράφει καὶ
 ταῦτα 'οὗτος δ' ὑπερβάλλει τῇ τρυφῇ καὶ ῥαθυμίᾳ.

διατρίβει τε γὰρ αἰεὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ἐν τρυφῇ καὶ 20
 δαπάνῃ τὸν βίου διάγων, καὶ πράττει οὐδὲ ἐν πραγ-
 μα, οὐδὲ πολλοῖς πλησιάζει, ἀλλὰ δικαστὰς αὐτὸς
 ἀποδεικνύει· καὶ ἐὰν τις αὐτοὺς ἠγῆται μὴ δικαίως

c δεδικακέναι, ἔστι θυρὶς ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ τῶν βασι- 25

λείων καὶ αὕτη ἀλύσει δέδεται. ὁ οὖν ἠγρούμενος 25
 ἀδίκως δεδικασθαι ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀλύσεως καὶ
 ἔλκει τὴν θυρίδα, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπειδὴν αἰσθηται
 εἰσκαλεῖ καὶ αὐτὸς δικάζει. καὶ ἐὰν φαίνωνται οἱ

δικασταὶ ἀδίκως δικάσαντες, ἀποθνήσκουσιν, ἐὰν 30
 δὲ δικαίως, ὁ κινήσας τὴν θυρίδα ἀπόλλυται.' τὰ δ' 30
 ἀναλώματα λέγει τῆς ἡμέρας εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὰς

περὶ αὐτὸν γυναῖκας καὶ φίλους γίνεσθαι τάλαντα πεντεκαίδεκα βαβυλώνια.

14. παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς ἐκτόπως τρυφήσασιν ἱστο- d
 ρεῖ Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ ὅτι αἱ θεράπαιναί γυμναῖ
 5 τοῖς ἀνδράσι διακονοῦνται. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ τεσ-
 σαρακοστῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ νόμον εἶναι φησι
 παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς κοινὰς ὑπάρχειν τὰς γυναῖκας·
 ταύτας δὲ ἐπιμελεῖσθαι σφόδρα τῶν σωμάτων καὶ
 γυμνάζεσθαι πολλάκις καὶ μετ' ἀνδρῶν, ἐνίοτε δὲ
 10 καὶ πρὸς ἑαυτάς· οὐ γὰρ αἰσχρὸν εἶναι αὐταῖς φαίνε-
 σθαι γυμναῖς. δειπνεῖν δὲ αὐτάς οὐ παρὰ τοῖς ἀν-
 δράσι τοῖς ἑαυτῶν, ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν τύχωσι, καὶ τῶν
 παρόντων προπίνουσιν οἷς ἂν βουληθῶσιν. εἶναι δὲ e
 καὶ πιεῖν δεινὰς καὶ τὰς ὄψεις πάνυ καλὰς. τρέφειν
 15 δὲ τοὺς Τυρρηνοὺς πάντα τὰ γινόμενα παιδιά, οὐκ
 εἰδότες ὅτου πατρός ἐστιν ἕκαστον. ἔζωσι δὲ καὶ οὗ-
 τοι τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς θρεψαμένοις, πότους τὰ
 πολλὰ ποιούμενοι καὶ πλησιάζοντες ταῖς γυναῖξιν
 ἀπάσαις. οὐδὲν δ' αἰσχρὸν ἐστὶ Τυρρηνοῖς οὐ μόνου
 20 αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ τι ποιοῦντας, ἀλλ' οὐδὲ πάσχον-
 τας φαίνεσθαι. ἐπιχώριον γὰρ καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς
 ἐστὶ. καὶ τοσοῦτου δέουσιν αἰσχρὸν ὑπολαμβάνειν
 ὥστε καὶ λέγουσιν, ὅταν ὁ μὲν δεσπότης τῆς οἰκίας
 ἀφροδισιάζηται, ζητῇ δὲ τις αὐτόν, ὅτι πάσχει τὸ καὶ f
 25 τό, προσαγορεύσαντες αἰσχροῶς τὸ πρᾶγμα. ἐπειδὴν
 δὲ συνουσιάζωσι καθ' ἑταιρίας ἢ κατὰ συγγενείας,
 ποιοῦσιν οὕτως. πρῶτον μὲν, ὅταν παύσωνται πίνου-
 τες καὶ μέλλωσι καθεύδειν, εἰσάγουσι παρ' αὐτοὺς
 οἱ διάκονοι τῶν λύχνων ἔτι καιομένων ὅτε μὲν ἑταίρας,
 30 ὅτε δὲ παῖδας πάνυ καλοῦς, ὅτε δὲ καὶ γυναῖκας· ὅταν
 δὲ τούτων ἀπολαύσωσιν, αὐθις αὐτοῖς [εἰσάγουσι] νεα-
 ρίσκους ἀκμάζοντας, οἱ πλησιάζουσιν αὐτοῖς ἐκείνοις.

ἀφροδισιάζουσι δὲ καὶ ποιοῦνται τὰς συνουσίας ὅτε
 μὲν ὀρῶντες ἀλλήλους, ὡς δὲ τὰ πολλὰ καλύβας περι-
 βάλλοντες περὶ τὰς κλίνας, αἱ πεπλεγμένα εἰσὶν ἐκ
 518 ῥάβδων, ἐπιβέβληται δ' ἄνωθεν ἱμάτια. καὶ πλη-
 σιάζουσι μὲν σφόδρα καὶ ταῖς γυναιξί, πολὺ [μᾶλλον] 5
 μέντοι γε χαίρουσι συνόντες τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μει-
 ρακίοις. καὶ γὰρ γίνονται παρ' αὐτοῖς πάνυ καλοὶ
 τὰς ὄψεις, ἅτε τρυφερῶς διακτώμενοι καὶ λειανόμε-
 νοι τὰ σώματα. πάντες δὲ οἱ πρὸς ἐσπέραν οἰκοῦντες
 βάρβαροι πιττοῦνται καὶ ξυροῦνται τὰ σώματα· καὶ 10
 παρὰ γε τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργαστήρια κατεσκεύασται
 πολλὰ καὶ τεχνῖται τούτου τοῦ πράγματός εἰσιν,
 b ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ κουρεῖς. παρ' οὓς ὅταν εἰσέλ-
 θωσι, παρέχουσιν ἑαυτοὺς πάντα τρόπον, οὐδὲν
 αἰσχυρόμενοι τοὺς ὀρῶντας οὐδὲ τοὺς παριόντας. 15
 χρωῶνται δὲ τούτῳ τῷ νόμῳ πολλοὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων
 τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, μαθόντες παρὰ Σαννι-
 τῶν καὶ Μεσσαπίων. ὑπὸ δὲ τῆς τρυφῆς οἱ Τυρρη-
 νοί, ὡς Ἄλκιμος ἱστορεῖ, πρὸς αὐλὸν καὶ μάττουσι
 καὶ πυκτεύουσι καὶ μαστιγοῦσιν. 20

c 15. διαβόητοι δὲ εἰσιν ἐπὶ τρυφῇ καὶ αἱ τῶν Σι-
 κελῶν τράπεζαι, οἵτινες καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς θάλατ-
 ταν λέγουσιν εἶναι γλυκεῖαν, χαίροντες τοῖς ἐξ αὐτῆς
 γινομένοις ἐδέσμασιν, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν πέμπτῳ
 βίῳ. περὶ δὲ Συβαριτῶν τί δεῖ καὶ λέγειν; παρ' οἷς 25
 πρῶτοις εἰσῆχθησαν εἰς τὰ βαλανεῖα λουτροχόοι καὶ
 παραχύται πεπεδημένοι, τοῦ μὴ θᾶπτον ἰέναι καὶ
 ὅπως μὴ σπεύδοντες κατακαίωσι τοὺς λουομένους.
 πρῶτοι δὲ Συβαριταὶ καὶ τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας
 οὐκ ἐῷσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκέων καὶ 30
 d τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν
 ἀθόρυβοι ᾧσιν οἱ ὕπνοι. οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἄλε-

κτρύονα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐ-
 τῶν Τίμαιος ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης εἰς ἀγρόν ποτε πο-
 ρευόμενος ἔφη ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας αὐτὸς
 5 ῥῆγμα λαβεῖν· πρὸς ὃν ἀποκρίνασθαι τινα τῶν ἀκου-
 σάντων, αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπό-
 νηκα τὴν πλευράν. ἐν Κρότωνι δὲ σκάπτοντί τι-
 νὴν τῶν ἀθλούντων κόνιν ἐπιστάντες τινὲς Συβαρι-
 τῶν ἐθαύμαζον λέγοντες, εἰ τηλικαύτην ἔχοντες πό-
 λιν οἰκέτας μὴ κέκτηνται τοὺς σκάψοντας ἑαυτοῖς τὴν
 10 παλαιστραν. ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος εἰς ε
 Λακεδαίμονα καὶ κληθεὶς εἰς φιδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύ-
 λων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν, πρότερον
 μὲν ἔφη καταπεπλήχθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων
 πυνθανόμενος ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν
 15 μῆδέν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν. καὶ γὰρ τὸν
 ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἐλέσθαι ἀποθανεῖν ἢ τοι-
 οῦτον βίον ζῶντα καρτερεῖν.

16. ἔθος δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς παῖδας μέχρι
 τῆς τῶν ἐφήβων ἡλικίας ἀλουργίδας τε φορεῖν καὶ
 20 πλοκαμῖδας ἀναδεδεμένους χρυσοφορεῖν. ἐπιχωριά-
 ζειν δὲ παρ' αὐτοῖς διὰ τὴν τρυφήν ἀνθρωπάρι-
 μικρὰ [καὶ] τοὺς σκωπαίους, ὡς φησιν ὁ Τίμαιος, τοὺς f
 καλουμένους παρά τισι στίλπωνας, καὶ κυνάρια μελι-
 ταῖα, ἅπερ αὐτοῖς καὶ ἔπεσθαι εἰς τὰ γυμνάσια. πρὸς
 25 οὓς καὶ τοὺς ὁμοίους τούτοις Μασσανάσσης ὁ τῶν
 Μαυρουσίων βασιλεὺς ἀπεκρίνατο, ὡς φησι Πτολε-
 μαῖος ἐν ὀγδῶ ὑπομνημάτων. ζητοῦσι συνωνεῖσθαι
 πιθήκους, 'παρ' ὑμῖν ᾧ οὔτοι αἱ γυναῖκες οὐ τί-
 κτουσι παιδία;' παιδίους γὰρ ἔχειεν ὁ Μασσανάσ-
 30 σσης καὶ εἶχε παρ' αὐτῷ τρεφόμενα τῶν νύων (πολλοὶ δ' 519
 δ' ἦσαν) τὰ τέκνα καὶ τῶν θυγατέρων ὁμοίως. καὶ
 πάντα ταῦτα αὐτὸς ἔτρεφε μέχρι τριῶν ἐτῶν. μεθ' ἃ

ἀπέπεμπε πρὸς τοὺς γεγενηκότας, παραγινόμενων
ἄλλων. τὰ δὲ αὐτὰ ἔφη καὶ Εὐβουλος ὁ κωμικὸς ἐν
Χάρισιν οὕτως

καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον, ἱκετεύω, τρέφειν
ἄνθρωπον ἔστ' ἄνθρωπον, ἂν ἔχη βίου, 5
ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα,
ἢ στρουθὸν ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν.

b καὶ Ἀθηνόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ σπουδῆς καὶ παιδείας
Ἀρχύταν φησὶ τὸν Ταραντίνου, πολιτικὸν ἄμα καὶ
φιλόσοφον γενόμενον, πλείστους οἰκέτας ἔχοντα ἀεὶ 10
τούτων τοῖς παιδίοις παρὰ τὴν δίαιταν ἀφιεμένοις εἰς
τὸ συμπόσιον ἠδесθαι. ἀλλ' οἱ Συβαρίται ἔχαιρον
τοῖς μελιταίοις κυνιδίοις καὶ ἀνθρώποις οὐκ ἀν-
θρώποις.

17. ἐφόρουν δ' οἱ Συβαρίται καὶ ἱμάτια μιλη- 15
σίων ἐρίων πεποιημένα· ἀφ' ὧν δὴ καὶ αἱ φιλῖαι ταῖς
πόλεσιν ἐγένοντο, ὡς ὁ Τίμαιος ἱστορεῖ. ἠγάπων γὰρ
c τῶν μὲν ἐξ Ἰταλίας Τυρρηνοῦς, τῶν δ' ἔξωθεν τοὺς
Ἴωνας, ὅτι τρυφῇ προσεῖχον. οἱ δ' ἰππεῖς τῶν Συ-
βαριτῶν ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους ὄντες ἐπόμπευον 20
ἔχοντες κροκωτοὺς ἐπὶ τοῖς θώραξι, καὶ τοῦ θέρους οἱ
νεώτεροι αὐτῶν εἰς τὰ τῶν νυμφῶν ἄντρα τῶν λου-
σιάδων ἀποδημοῦντες διετέλουν μετὰ πάσης τρυφῆς.
οἱ δ' εὐποροὶ αὐτῶν ὁπότε εἰς ἀγρὸν παραβάλλοιεν, 25
καίπερ ἐπὶ ζευγῶν πορευόμενοι τὴν ἡμερησίαν πο-
ρείαν ἐν τρισὶν ἡμέραις διήνουν. ἦσαν δέ τινες αὐ-
τοῖς καὶ τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς φερουσῶν ὀδῶν κατὰ-
d στεργοὶ. τοῖς δὲ πλείστοις αὐτῶν ὑπάρχουσιν οἰνῶνες
ἐγγυὲς τῆς θαλάσσης, εἰς οὓς δι' ὀχετῶν τῶν οἰνῶν
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀφιεμένων τὸν μὲν ἔξω τῆς χώρας πι- 30
πράσκεσθαι, τὸν δὲ εἰς τὴν πόλιν τοῖς πλοίοις δια-
κομίζεσθαι. ποιοῦνται δὲ καὶ δημοσίᾳ πολλὰς καὶ

πυκνὰς ἐστιάσεις καὶ τοὺς λαμπροῦς φιλοτιμηθέντας χρυσοῖς στεφάνοις τιμῶσι, καὶ τούτους ἀνακηρύττουσιν ἐν ταῖς δημοσίαις θυσίαις καὶ τοῖς ἀγῶσι, προσκηρύττοντες οὐκ εὐνοίαν ἀλλὰ τὴν εἰς τὰ δεῖπνα
 5 χορηγίαν· ἐν οἷς στεφανοῦσθαι καὶ τῶν μαγείρων τοὺς ἄριστα τὰ παρατεθέντα διασκευάσαντας. παρὰ Συβαρίταις δ' εὐρέθησαν καὶ πύελοι, ἐν αἷς κατακείμενοι ἐπυριῶντο. πρῶτοι δὲ καὶ ἀμίδας ἐξεῦρον, ἄς εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια. καταγελῶντες δὲ τῶν
 10 ἀποδημούντων ἐκ τῶν πατρίδων αὐτοὶ ἐσεμνύοντο ἐπὶ τῷ γεγηρακέναι ἐπὶ ταῖς τῶν ποταμῶν γεφύραις.

18. δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν εἶναι ὅτε τῆς χώρας, ἀλιμένου τῆς θαλάσσης παρηκούσης καὶ τῶν καρπῶν σχεδὸν ἀπάντων ὑπὸ τῶν πολιτῶν
 15 καταναλισκομένων, ὅτε τῆς πόλεως τόπος καὶ ὁ παρὰ τοῦ θεοῦ χρησμὸς συμπαροξῦναι πάντας ἐκτροφῆσαι καὶ ποιῆσαι ζῆσαι ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκλελυμένως. ἡ δὲ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη τοῦ μὲν θέρους ἕωθεν τε καὶ πρὸς ἐσπέραν ψῦχος ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ
 20 μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνύπιστον· ὥστε τοὺς πλείστους αὐτῶν ὑπειληφέναι πρὸς ὑγίειαν διαφέρειν τοὺς πότους· ὅθεν καὶ ῥηθῆναι ὅτι τὸν βουλό- 520
 μενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν, οὔτε δυόμενον οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὄραν δεῖ. ἔπει-
 25 ψαν δέ ποτε καὶ εἰς θεοῦ τοὺς χρησομένους, ὧν ἦν εἷς Ἄμυρις, πυνθανόμενοι μέχρι τίνος εὐδαιμονήσουσι. καὶ ἡ Πυθία ἔφη

εὐδαίμων, Συβαρίτα, πανευδαίμων σὺ μὲν αἰεὶ ἐν θαλίῃσιν ἔση τιμῶν γένος αἰὲν ἔοντων.

30 εὖτ' ἂν δὲ πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα σεβίσσης,

τηνίκα σοι πόλεμός τε καὶ ἔμφυλος στάσις ἦξει. b

τούτων ἀκούσαντες ἔδοξαν λέγειν αὐτοῖς τὸν θεὸν ὡς οὐδέποτε παύσαιντο τρυφῶντες· οὐδέποτε γὰρ τιμήσειν ἄνθρωπον μᾶλλον θεοῦ. ἐγένετο δ' οὖν αὐτοῖς τῆς τύχης ἢ μεταβολή, ἐπεὶ τις τῶν οἰκετῶν τινὰ μαστιγῶν καὶ τοῦτον καταφυγόντα εἰς τὰ ἱερά 5 πάλιν ἔμαστίγου, ὡς δὲ τὸ τελευταῖον κατέδραμεν ἐπὶ τὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μνήματα, ἀφῆκεν αἰδεσθεῖς. ἐξαναλώθησαν δὲ φιλοτιμούμενοι πρὸς ἑαυτοὺς τρυφαις. καὶ ἡ πόλις δὲ πρὸς ἀπάσας τὰς ἄλλας ἡμιλλᾷτο περὶ τρυφῆς. εἶτα μετ' οὐ πολὺ γινομένων αὐ- 10 τοῖς σημείων πολλῶν καὶ ἀπωλείας, περὶ ἧς νῦν οὐ κατεπείγει λέγειν, διεφθάρησαν.

19. εἰς τηλικούτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες, ὡς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. τοῦν' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, 15 ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ διὰ τῆς πολιτείας αὐτῶν, ἐνέδοσαν τοῖς ἵπποις τὸ ὀρχηστικὸν μέλος. συμπαρήσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀνληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ. καὶ ἅμα ἀνλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι οὐ μόνον διωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ 20 τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ἠὺτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας. τὰ ὅμοια ἱστόρησε καὶ περὶ Καρδιανῶν ὁ Λαμψακηνὸς Χάρων ἐν δευτέρῳ Ὄρων γράφων οὕτως· Βισάλται ἐς Καρδίην ἐστρατεύσαντο καὶ ἐνίκησαν. ἡγεμῶν δὲ τῶν Βισαλτέων ἦν Ὀναρις. οὗτος δὲ παῖς 25 ἔων ἐν τῇ Καρδίῃ ἐπρήθη καὶ τινι Καρδιηνῶ δουλεύσας κορσωτεὺς ἐγένετο. Καρδιηνοῖσι δὲ λόγιον ἦν ὡς Βισάλται ἀπίξονται ἐπ' αὐτούς, καὶ πυκνὰ περὶ τούτου διελέγοντο ἐν τῷ κορσωτηρίῳ ἰζάνοντες. καὶ ἀποδράς ἐκ τῆς Καρδίας ἐς τὴν πατρίδα τοὺς 30 Βισάλτας ἔστειλε ἐπὶ τοὺς Καρδιηνοὺς, ἀποδεχθεῖς ἡγεμῶν ὑπὸ τῶν Βισαλτέων. οἱ δὲ Καρδιηνοὶ πάντες

τοὺς ἵππους ἐδίδαξαν ἐν τοῖσι συμποσίοισι ὀρχέσθαι
 ὑπὸ τῶν ἀύλων, καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἰστά-
 μενοι τοῖσι προσθίοισι ὀρχέοντο ἐξεπιστάμενοι τὰ
 ἀυλήματα. ταῦτα ὦν ἐπιστάμενος Ὀναρις ἐκτίησατο
 5 ἐκ τῆς Καρδίας ἀυλητρίδα, καὶ ἀπικομένη ἢ ἀυλητρίς
 ἐς τοὺς Βισάλτας ἐδίδαξε πολλοὺς ἀυλητάς, μεθ' ὧν
 δὴ καὶ στρατεύεται ἐπὶ τὴν Καρδίην. καὶ ἐπειδὴ ἡ
 μάχη συνειστήκει, ἐκέλευσε ἀυλέειν τὰ ἀυλήματα.
 ὅσα οἱ ἵπποι τῶν Καρδιηνῶν ἐξεπισταίατο. καὶ ἐπεὶ
 10 ἤκουσαν οἱ ἵπποι τοῦ ἀύλου, ἔστησαν ἐπὶ τῶν ὀπι-
 σθίων ποδῶν καὶ πρὸς ὀρχησμὸν ἐτράποντο· τῶν δὲ
 Καρδιηνῶν ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἵππῳ ἦν· καὶ οὕτως ἐνική-
 θησαν. Συβαριτῶν δέ τις εἰς Κρότωνά ποτε δια- 521
 πλεῦσαι βουληθεὶς ἐκ τῆς Συβάρεως ἰδιόστολον
 15 ἐναυλώσατο πλοῖον, ἐφ' ᾧ οὔτε ῥαντισθήσεται οὔτε
 ἐμβήσεται ἕτερος καὶ [ἐφ' ᾧ] τὸν ἵππον ἀναλήψεται.
 τοῦ δὲ τούτῳ συμφωνήσαντος ἐνεβίβασέ τε τὸν ἵππον
 καὶ ὑποστορέσαι τῷ ζῳῷ ἐκέλευσεν. ἔπειτα τινὸς τῶν
 προπεμπόντων ἐδεῖτο συμπλεῦσαι αὐτῷ, λέγων ὅτι
 20 προδιεστειλάμην τῷ πορθμεί ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ.
 ὃ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι μόλις ἂν σου ὑπήκουσα, εἰ παρὰ
 τὴν θάλασσαν ἐμελλες πεξεύειν καὶ μὴ παρὰ τὴν γῆν
 πλεῖν.

20. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν β
 25 ἱστοριῶν, εἰπὼν ὅτι παρὰ Συρακοσίοις νόμος ἦν τὰς
 γυναῖκας μὴ κοσμεῖσθαι χρυσῷ μηδ' ἀνθινὰ φορεῖν
 μηδ' ἐσθῆτας ἔχειν πορφυρεᾶς ἐχούσας παρυφάς, εἰὰν
 μή τις αὐτῶν συγχωρῇ ἑταῖρα εἶναι κοινή, καὶ ὅτι
 ἄλλος ἦν νόμος τὸν ἄνδρα μὴ καλλωπίζεσθαι μηδ'
 30 ἐσθῆτι περιέργῳ χρῆσθαι καὶ διαλλαττούσῃ, εἰὰν μὴ
 ὁμολογῇ μοιχεύειν ἢ κίναιδος εἶναι, καὶ τὴν ἐλευθέ-
 ραν μὴ ἐκπορεύεσθαι ἡλίου δεδυκότος, εἰὰν μὴ μοι-

χευθησομένην· ἐκωλύετο δὲ καὶ ἡμέρας ἐξιέναι ἄνευ
 c τῶν γυναικονόμων ἀκολουθούσης αὐτῇ μιᾶς θερα-
 παινίδος· Ὑβραῖται (φησὶν) ἐξοκείλαντες εἰς τρυ-
 φὴν ἔγραψαν νόμον τὰς γυναῖκας εἰς τὰς ἐορτὰς κα-
 λεῖν, καὶ τοὺς εἰς τὰς θυσίας καλοῦντας πρὸ ἐνιαυτοῦ 5
 τὴν παρασκευὴν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμενοι τοῦ
 χρόνου τῶν θ' ἱματίων καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου προ-
 ἀγῶσιν οὕτως εἰς τὰς κλήσεις. εἰ δέ τις τῶν ὀφο-
 ποιῶν ἢ μαγεύων ἴδιον εὔροι βρῶμα καὶ περιττόν,
 τὴν ἐξουσίαν μὴ εἶναι χρήσασθαι τούτῳ ἕτερον πρὸ 10
 ἐνιαυτοῦ, ἀλλ' αὐτῷ τῷ εὐρόντι τὸν χρόνον τοῦτον,
 d ὅπως ὁ πρῶτος εὐρὼν καὶ τὴν ἐργασίαν ἔχη, πρὸς τὸ
 τοὺς ἄλλους φιλοπονοῦντας αὐτοὺς ὑπερβάλλεσθαι
 τοῖς τοιούτοις. ὡσαύτως δὲ μήτε τοὺς τὰς ἐγγέλεις
 πωλοῦντας τέλος ἀποτίνειν μήτε τοὺς θηρεύοντας. 15
 τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοὺς τὴν πορφύραν τὴν θα-
 λαττίαν βάπτοντας καὶ τοὺς εἰσάγοντας ἀτελεῖς ἐποί-
 ησαν.

21. Ἐάνυ οὖν ἐξοκείλαντες εἰς ὕβριν τὸ τελευ-
 ταῖον παρὰ Κροτωνιατῶν τριάκοντα πρεσβευτῶν 20
 ἠκόντων ἅπαντας αὐτοὺς ἀπέκτειναν καὶ πρὸ τοῦ
 τείχους τὰ σώματα ἐξέροισαν καὶ ὑπὸ θηρίων εἶασαν
 e διαφθαρήναι. αὕτη δ' αὐτοῖς καὶ τῶν κακῶν ἐγένετο
 ἀρχή, μηνίσαντος τοῦ δαιμονίου. ἔδοξαν γοῦν μετ'
 ὀλίγας ἡμέρας πάντες αὐτῶν οἱ ἄρχοντες τὴν αὐτὴν 25
 ἰδεῖν ὄψιν ἐν τῇ αὐτῇ νυκτί, τὴν [γὰρ] Ἥραν ἰδόντες
 ἐλθοῦσαν εἰς μέσην τὴν ἀγορὰν καὶ ἐμοῦσαν χολήν.
 ἀνέβλυσε δὲ καὶ αἵματος πηγὴ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς. καὶ
 οὐδὲ οὕτως ἔληξαν τῆς ὑπερηφανίας, ἕως πάντες ὑπὸ
 Κροτωνιατῶν ἀπώλοντο. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς 30
 ἐν τῷ περὶ δικαιοσύνης φησὶ Ὑβραῖται τὴν Τήλως
 τυραννίδα καταλύσαντες τοὺς μετασχόντας τῶν πραγ-

μάτων ἀναιροῦντες καὶ φονεύοντες ἐπὶ τῶν βωμῶν f
 ἀπήντησαν. καὶ ἐπὶ τοῖς φόνοις τούτοις ἀπεστράφη
 μὲν τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα, τὸ δὲ ἔδαφος ἀνῆκε πηγὴν
 αἵματος, ὥστε τὸν σύνεγγυς ἅπαντα τόπον κατεχάλ-
 5 κωσαν θυρίσι, βουλόμενοι στήσαι τὴν τοῦ αἵματος
 ἀναφορὰν . . . διόπερ ἀνάστατοι ἐγένοντο καὶ διεφθάρ-
 ρησαν ἅπαντες οἱ καὶ τὸν τῶν Ὀλυμπίων τῶν πάντων 522
 ἀγῶνα ἀμαυρῶσαι ἐθέλησαντες. καθ' ὃν γὰρ ἄγεται
 καιρὸν ἐπιτηρήσαντες ἄθλων ὑπερβολῇ ὡς αὐτοὺς
 10 καλεῖν ἐπεχείρουν τοὺς ἀθλητάς.'

22. καὶ Κροτωνιάται δ', ὡς φησι Τίμαιος, μετὰ
 τὸ ἐξελεῖν Συβαρίτας ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν, ὥστε
 καὶ τὸν ἄρχοντα αὐτῶν περιέμειναι κατὰ τὴν πόλιν
 ἀλουργίδα ἡμφιεσμένον καὶ ἐστεφανωμένον χρυσῶ
 15 στεφάνῳ, ὑποδεδεμένον λευκὰς κρηπίδας. οἱ δὲ οὐ
 διὰ τρυφήν φασὶ τοῦτο γερονέμειν ἀλλὰ διὰ Δημο-
 κήδη τὸν ἰατρόν, ὃς τὸ γένος ἦν Κροτωνιάτης, Πο- b
 λυκράτει δὲ τῷ Σαμίων τυράννῳ συνῶν καὶ μετὰ
 τὸν ἐκείνου θάνατον ἀλχμαλωτισθεῖς ὑπὸ Περσῶν
 20 ἀνήχθη ὡς βασιλέα, Ὀροίτου τὸν Πολυκράτην ἀπο-
 κτείναντος. θεραπεύσας δ' ὁ Δημοκῆδης Ἄτοσσαν
 τὴν Δαρείου μὲν γυναῖκα, Κύρου δὲ θυγατέρα, τὸν
 μαστὸν ἀλγήσασαν, ἤτησε ταύτην δωρεὰν καταπεμ-
 φθῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐπανελευσόμενος· καὶ
 25 τυχὼν ἦκεν εἰς Κρότωνα. βουλομένου τε αὐτόθι κα-
 ταμένειν, ἐπιλαβομένου τινὸς τῶν Περσῶν καὶ λέγον-
 τος ὅτι βασιλέως εἶη δοῦλος, ἐκείνον μὲν ἀφείλοντο c
 οἱ Κροτωνιάται, ἐκδύσαντες δὲ τὴν στολὴν τοῦ Πέρ-
 σου ἐνέδυσαν τὸν ὑπηρέτην τοῦ πρυτανεύοντος. ἐξ
 30 οὗ δὴ περσικὴν ἔχων στολὴν περιέρχεται ταῖς ἐβδό-
 μαις τοὺς βωμοὺς μετὰ τοῦ πρυτάνεως· οὐ τρυφῆς
 χάριν οὐδ' ὕβρεως ἀλλ' ἐπηρείας τῆς εἰς τοὺς Πέρ-

σας τοῦτο πράττοντες. ὕστερον δὲ καὶ οἱ Κροτωνιᾶται, φησὶν ὁ Τίμαιος, ἐπεχείρησαν τὴν ὀλυμπικὴν πανήγυριν καταλῦσαι, τῷ αὐτῷ χρόνῳ προθέυτες δ' ἀργυρικὸν σφόδρα πλούσιον ἀγῶνα. οἱ δὲ Συβαρίτας τοῦτο ποιῆσαι λέγουσιν. 5

23. Ταραντίνους δὲ φησι Κλέαρχος ἐν τετάρτῳ βίῳ ἀλκίην καὶ δύναμιν κτησαμένους εἰς τοσοῦτον τρυφῆς προελθεῖν ὥστε τὸν ὅλον χρόνα παραλαίνεσθαι καὶ τῆς ψιλώσεως ταύτης τοῖς λοιποῖς κατάρξαι. ἐφόρουν δέ, φησί, καὶ παρύφη διαφανῆ πάντες, οἷς νῦν ὁ τῶν γυναικῶν ἀβρύνεται βίος. ὕστερον δ' ὑπὸ τῆς τρυφῆς εἰς ὕβριν ποδηγηθέντες ἀνάστατον μίαν πόλιν Ἰαπύγων ἐποίησαν Κάρβιναν, ἐξ ἧς παῖδας καὶ παρθένους καὶ τὰς ἐν ἀκμῇ γυναῖκας ἀθροίσαντες εἰς τὰ τῶν Καρβινατῶν ἱερὰ σκηνοποιησάμενοι γυμνὰ πᾶσι τῆς ἡμέρας τὰ σώματα παρεῖχον θεωρεῖν· καὶ ὁ βουλούμενος, καθάπερ εἰς ἀτυχῆ παραπηδῶν ἀγέλην, ἐθoinᾶτο ταῖς ἐπιθυμίαις τὴν τῶν ἀθροισθέντων ὥραν, πάντων μὲν ὁρώντων, μάλιστα δὲ ὧν ἥμιστα ἐκεῖνοι προσεδόκων θεῶν. οὔτω δὲ τὸ δαιμόνιον ἠγανάκτησεν ὥστε Ταραντίνων τοὺς ἐν Κάρβινῃ παρανομήσαντας ἐκεραύνωσε πάντας. καὶ μέχρι καὶ νῦν ἐν Τάραντι ἐκάστη τῶν οἰκιῶν, ὅσους ἀπεδέξατο τῶν εἰς Ἰαπυρίαν ἐκπεμφθέντων, τοσαύτας ἔχει στήλας πρὸ τῶν θυρῶν, ἐφ' αἷς καθ' ὃν ἀπώλοντο χρόνον οὔτ' οἰκτίζονται τοὺς ἀποικομένους οὔτε τὰς νομίμους χέονται χοάς, ἀλλὰ θύουσι Διὶ καταβιάτη. 10 15 20 25

24. Ἰαπύγων τε αὖ, τὸ γένος ἐκ Κρήτης ὄντων, κατὰ Γλαύκου ζήτησιν ἀφικομένων καὶ κατοικησάντων, οἱ μετὰ τούτους λήθην λαβόντες τῆς Κρητῶν περὶ τὸν βίον εὐκοσμίας εἰς τοῦτο τρυφῆς εἶθ' ὕστε-

ρον ὕβρεως ἦλθον, ὥστε πρῶτοι τὸ πρόσωπον ἐντριψάμενοι καὶ προκόμια περιθετά τε λαβύντες στολὰς μὲν ἀνθινὰς φορηῆσαι τὸ δὲ ἐργάσασθαι καὶ πονεῖν αἰσχρὸν νομίσαι, καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτῶν καλ-
 5 λίονας τὰς οἰκίας ποιῆσαι τῶν ἱερῶν, τοὺς δ' ἠγεμόνας τῶν Ἰαπύργων ἐφρυβρίζοντας τὸ θεῖον πορθεῖν ἐκ τῶν ἱερῶν τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, προειπόντας μεθ-
 10 ἴστασθαι τοῖς κρείττοσι. διόπερ ἐξ οὐρανοῦ βαλλόμενοι πυρὶ καὶ χαλκῷ, ταύτην διέδοσαν τὴν γῆμην.
 10 ἐμφανῆ γὰρ ἦν μέχρι πόρρω κεχαλκευμένα τῶν ἐξ οὐρανοῦ βελῶν· καὶ πάντες οἱ ἀπ' ἐκείνων μέχρι τήμερον ἐν χρωῖ κεκαρμένοι καὶ πένθιμον στολὴν ἀμπεχόμενοι ζῶσι, πάντων τῶν πρὶν ὑπαρξάντων ἀγαθῶν σπανίζοντες.

15 25. Ἴβηρες δέ, καίτοι ἐν τραγικαῖς στολαῖς καὶ ποικίλαις προϊόντες καὶ χιτῶσι ποδήρεσι χρώμενοι, οὐδὲν ἐμποδίζονται τῆς πρὸς τοὺς πολέμους ῥώμης. c
 Μασσαλιῶται δ' ἐθηλύνθησαν οἱ τὸν αὐτὸν Ἴβηρσι τῆς ἐσθῆτος φοροῦντες κόσμον. ἀσχημονοῦσι γοῦν
 20 διὰ τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς μαλακίαν, διὰ τρυφὴν γυναικοπαθοῦντες. ὅθεν καὶ παροιμία παρῆλθε πλεύσειας εἰς Μασσαλίαν. καὶ οἱ τὴν Σίριον δὲ κατοικοῦντες, ἦν πρῶτοι κατέσχον οἱ ἀπὸ Τροίας ἐλθόντες, ὕστερον δ' ὑπὸ Κολοφωνίων [ἐκβληθέντες], ὡς φησι
 25 Τίμαιος καὶ Ἀριστοτέλης, εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν οὐχ ἦσσαν Συβαριτῶν. καὶ γὰρ ἰδίως παρ' αὐτοῖς ἐπε- d
 χωρίασε φορεῖν ἀνθινούς χιτῶνας, οὓς ἐξώννυτο μίτραις πολυτελέσι· καὶ ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν περιοίκων μιτροχίτωνες, ἐπεὶ Ὅμηρος τοὺς ἀξώ-
 30 στους ἀμιτροχίτωνας καλεῖ. καὶ Ἀρχίλοχος δ' ὁ ποιητῆς ὑπερεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν

εὐδαιμονίαν. περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἦσο-
νος φησὶν

οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐπίμερος,
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

ἄνομάσθη δ' ἡ Σίρις, ὡς μὲν Τίμαιός φησι καὶ Εὐ- 5
ριπίδης ἐν δεσμώτιδι Μελανίππῃ, ἀπὸ γυναικὸς τινος
e Σίριδος, ὡς δ' Ἀρχίλοχος, ἀπὸ ποταμοῦ. οὐκ ὀλίγον
δὲ πρὸς τὴν τρυφὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ σύμ-
παντος τούτου κλίματος καὶ τὸ πλῆθος ἐγένετο τῶν
ἀνθρώπων. διὸ καὶ μεγάλη Ἑλλὰς ἐκλήθη πᾶσα 10
σχεδὸν ἢ κατὰ τὴν Ἰταλίαν κατοικήσεις.

26. Μιλήσιοι δ' ἕως μὲν οὐκ ἐτρούφων, ἐνίκων
Σκύθας, ὡς φησὶν Ἐφορος, καὶ τὰς τε ἐφ' Ἑλλησ-
πόντῳ πόλεις ἐκτίσαν καὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον κατ-
ῶκισαν πόλεσι λαμπραῖς, καὶ πάντες ἐπὶ τὴν Μίλη- 15
f τον ἔθεον. ὡς δ' ὑπήχθησαν ἠδονῇ καὶ τρυφῇ, κατ-
εργύη τὸ τῆς πόλεως ἀνδρείον, φησὶν Ἀριστοτέλης,
καὶ παροιμία τις ἐγενήθη ἐπ' αὐτῶν

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν δευτέρῳ περὶ δικαιο- 20
σύνης φησὶν ἡ Μιλησίων πόλις περιπέπτωκεν ἀτυ-
χίαις διὰ τρυφὴν βίου καὶ πολιτικὰς ἔχθρας· οἱ τὸ
524 ἐπεικῆς οὐκ ἀγαπῶντες ἐκ ῥιζῶν ἀνεῖλον τοὺς
ἐχθροὺς. στασιαζόντων γὰρ τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων
καὶ τῶν δημοτῶν, οὓς ἐκεῖνοι γέροντας ἐκάλουν, 25
πρωτὸν μὲν κρατήσας ὁ δῆμος καὶ τοὺς πλουσίους
ἐκβαλὼν καὶ συναγαγὼν τὰ τέκνα τῶν φυγόντων εἰς
ἀλωσίας, βοῦς συναγαγόντες συνηλοίησαν καὶ παρα-
νομωτάτῳ θανάτῳ διέφθειραν. τοιγάρτοι πάλιν οἱ
πλούσιοι κρατήσαντες ἅπαντας ὧν κύριοι κατέστησαν 30
μετὰ τῶν τέκνων κατεπίπτωσαν. ὧν καιομένων φα-
σὶν ἄλλα τε πολλὰ γενέσθαι τέρατα καὶ ἐλαίαν ἰεράν

αὐτομάτην ἀναφθῆναι. διόπερ ὁ θεὸς ἐπὶ πολὺν ἡ
 χρόνον ἀπήλυνεν αὐτοὺς τοῦ μαντείου, καὶ ἐπερω-
 τῶντων διὰ τίνα αἰτίαν ἀπελαύνονται εἶπε

καὶ μοι γεργίθων τε φόνος μέλει ἀπολεμιστῶν.

πισσῆρων τε μόρος, καὶ δένδρου αἶεν ἀθαλλές.

Κλέαρχος δ' ἐν τετάρτῳ ζηλώσαντάς φησι τοὺς Μιλη-
 σίους τὴν Κολοφωνίων τρυφὴν διαδοῦναι καὶ τοῖς
 πλησιοχώροις, ἔπειτ' ὄνειδιζομένους λέγειν ἑαυτοῖς
 'οἴκοι τὰ Μιλήσια κάπιχώρια καὶ μὴ ἔν τῷ μέσῳ.'

- 10 27. καὶ περὶ Σκυθῶν δ' ἐξῆς ὁ Κλέαρχος τάδε
 ἱστορεῖ ἴδιον δὲ νόμοις κοινοῖς πρῶτον ἔθνος ἐχρή-
 σατο τὸ Σκυθῶν· εἶτα πάλιν ἐγένοντο πάντων
 ἀθλιώτατοι βροτῶν διὰ τὴν ὕβριν. ἐτύφθησαν μὲν
 γὰρ ὡς οὐδένας ἕτεροι, τῶν πάντων εὐροίας καὶ
 15 πλούτου καὶ τῆς λοιπῆς αὐτοὺς χορηγίας κατασχού-
 σης. τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῆς ἔτι καὶ νῦν ὑπολειπούσης
 περὶ τοὺς ἠγεμόνας αὐτῶν ἐσθῆτός τε καὶ διαίτης.
 τρυφήσαντες δὲ καὶ μάλιστα δὴ καὶ πρῶτοι πάντων
 20 τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ τρυφᾶν ὀρμήσαντες εἰς τοῦτο
 προῆλθον ὕβρεως ὥστε πάντων τῶν ἀνθρώπων εἰς
 οὓς ἀφίκοντο ἠκρωτηρίαζον τὰς θῆνας· ἀφ' ὧν οἱ
 ἀπόγονοι μεταστάντες ἔτι καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ πάθους
 ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν τὰς
 25 Θρακῶν τῶν πρὸς ἐσπέραν καὶ ἄρκτον τῶν περσιό-
 κων γυναῖκας ἐποίκιλλον τὰ σώματα, περόνας γρα-
 φὴν ἐνεῖσαι. ὅθεν πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον αἱ ὕβρι-
 σθεῖσαι τῶν Θρακῶν γυναῖκες ἰδίως ἐξηλείψαντο
 τὴν συμφορὰν, προσαναγραψάμεναι τὰ λοιπὰ τοῦ
 30 χρωτός, ἵν' ὁ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς αἰσχύνης ἐπ' αὐ-
 ταῖς χαρακτῆρ εἰς ποικιλίαν καταριθμηθεῖς κόσμος
 προσηγορία τοῦνειδος ἐξαλείψῃ. πάντων δὲ οὕτως
 ὑπερηφάνως προέστησαν ὥστε οὐδένων ἄδακρυς ἢ

τῆς δουλείας ὑπουργία γιγνομένη διήγγειλεν εἰς
 τοὺς ἐπιγιγνομένους τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν οἷα τις
 ἦν. διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν κατασχουσῶν αὐτοὺς
 συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τὸν τε τῶν βίων
 ὄλβον καὶ τὰς κόμας περιεσπᾶσθησαν παντὸς ἔθνους, 5
 οἱ ἔξω τὴν ἐφ' ὕβρει κουρὰν ἀπεσκυθίσθαι προσ-
 ηγόρευσαν.

28. τοὺς δὲ σύμπαντας Ἴωνας ἐπισκώπτων Καλ-
 λίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψι φησι

τί γὰρ ἢ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἴωνία 10
 εἰπὸν ὅ τι πράττει.

καὶ Ἀβυθῆνοί, Μιλησίων δ' εἰσὶν ἄποικοι, ἀνειμένοι
 τὴν δίαίτάν εἰσι καὶ κατεαρότες, ὡς παρίστησιν Ἐρ-
 μιππος ἐν Στρατιώταις

χαῖρ' ὦ διαπόντιον 15
 στρατεύμα. τί πράττομεν;

B. τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μάλα καλῶς ἔχειν δοκεῖ
 . . ἀπὸ σώματος,

525 κόμη τε νεανικῇ
 σφοδρῆ τε βραχιόνων.

A. ἦσθου τὸν Ἀβυθον ὡς
 ἀνῆρ γεγένηται;

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι παρακωμωδῶν πολλοὺς
 τῶν Ἰώνων

ἔπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐπίσημοι ξένοι 25

ἐπηκολούθουν κῆντιβόλου προσκείμενοι,

ὅκως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χίου,

ἕτερος δ' ὅκως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὅκως

b ἐς Ἐφεσον, ὃ δ' ἐς Ἀβυθον. ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' 30
 ὁδῶ.

περὶ δὲ τῶν Ἀβυθηνῶν Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατ' Ἀλκι-
 βιάδου λαιδορίας γράφει οὕτως ἔπειδὴ ἐδοκιμᾶσθη

ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαν-
 τουῦ χρήματα, ὄχου ἀποπλέων εἰς Ἄβυδον, οὔτε χρέος
 ἰδιον σαντοῦ πραξόμενος οὐδὲν οὔτε προξενίας οὐδε-
 μιᾶς ἔνεκεν, ἀλλὰ τῇ σαντοῦ παρανομία καὶ ἀκολασία
 5 τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους μαθησόμενος
 παρὰ τῶν ἐν Ἄβύδῳ γυναικῶν, ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ
 βίῳ σαντοῦ ἔχοις χρῆσθαι αὐτοῖς.'

29. ἀπόλouto δὲ καὶ Μάγνητες οἱ πρὸς τῷ Μαι- c
 ἀνδρῳ διὰ τὸ πλεόν ἀνεθῆναι, ὡς φησι Καλλῖνος ἐν
 10 τοῖς ἐλεγείοις καὶ Ἀρχίλοχος. ἐάλωσαν γὰρ ὑπὸ Ἐφε-
 σίων. καὶ περὶ αὐτῶν δὲ τῶν Ἐφεσίων Δημόκριτος
 Ἐφέσιος ἐν τῷ προτέρῳ περὶ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ναοῦ
 διηγούμενος περὶ τῆς χλιδῆς αὐτῶν καὶ ὧν ἐφόρου
 βαπτῶν ἱματίων γράφει καὶ τάδε ἑτά δὲ τῶν Ἰώνων
 15 Ἰοβαφῆ καὶ πορφυρᾶ καὶ κρόκινα ῥόμβοις ὑφαντά·
 αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διειλημμένα ζῆροις. καὶ σα-
 ράπεις μῆλινοι καὶ πορφυροὶ καὶ λευκοί, οἱ δὲ ἄλουρο- d
 γεῖς. καὶ καλασίρεις κορινθιουργεῖς· εἰσὶ δὲ αἱ μὲν
 πορφυραὶ τούτων αἱ δὲ Ἰοβαφεῖς αἱ δὲ ὑακίνθιναι·
 20 λάβοι δ' ἄν τις καὶ φλογίνας καὶ θαλασσοειδεῖς.
 ὑπάρχουσι δὲ καὶ περσικαὶ καλασίρεις, αἵπερ εἰσὶ
 κάλλιστα πασῶν. ἴδοι δ' ἄν τις, φησί, καὶ τὰς κα-
 λουμένας ἀκταίας, ὅπερ ἐστὶ καὶ πολυτελέστατον ἐν
 τοῖς περσικοῖς περιβλήμασιν. ἔστι δὲ τοῦτο σπαθη-
 25 τὸν ἰσχύος καὶ κουφότητος χάριν, καταπέπασται δὲ
 χρυσοῖς κέγχροις· οἱ δὲ κέγχροι νήματι πορφυρῷ
 πάντες εἰς τὴν εἰσῶ μοῖραν ἄμματα ἔχουσιν ἀνὰ μέ- e
 στον.' τούτοις πᾶσι χρῆσθαί φησι τοὺς Ἐφεσίους ἐπι-
 δόντας εἰς τρυφήν.

30. περὶ δὲ τῆς Σαμίῳν τρυφῆς Δουῶρις ἱστορῶν
 παρατίθεται Ἀσίου ποιήματα, ὅτι ἐφόρου χλιδῶνας
 περὶ τοῖς βραχίοσι καὶ τὴν ἐορτὴν ἄγοντες τῶν

Ἡραίων ἐβάδιζον κατεκτενισμένοι τὰς κόμας ἐπὶ τὸ
μετάφρενον καὶ τοὺς ὤμους. τὸ δὲ νόμιμον τοῦτο
μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε 'βαδιστέ' εἰς
'Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον.' ἔστι δὲ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη
οὕτως ἔχοντα

f οἱ δ' αὐτως φοίτεσκον, ὅπως πλοκάμους κτενί-
σαιντο,

εἰς Ἴηρης τέμενος. πεπυκασμένοι εἵμασι καλοῖς,
χιονέοισι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἶχον,
χαῖται δ' ἠωρεῦντ' ἀνέμῳ χρυσέοις ἐνὶ δεσμοῖς, 10
χρῦσειαι δὲ κόρυμβαι ἐπ' αὐτῶν τέττιγες ὡς.
δαιδάλεοι δὲ χλιδῶνες ἄρ . . .

ἀμφὶ βραχίσιον ἦσαντες ὑπασπίδιον πολεμι-
στήν.

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς Σα- 15
526 μίους φησὶ καθ' ὑπερβολὴν τρυφήσαντας διὰ τὴν
πρὸς ἀλλήλους μικρολογίαν ὥσπερ Συβαρίτας τὴν
πόλιν ἀπολέσαι.

31. Κολοφώνιοι δ', ὡς φησι Φύλαρχος, τὴν ἀρ-
χὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τρυφὴν 20
ἐξώκειλαν, πρὸς Λυδῶν φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιη-
σάμενοι προήεσαν διησιγημένοι τὰς κόμας χρυσῶ
κόσμῳ, ὡς καὶ Ξενοφάνης φησὶν

ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,

b ὄφρα τυραννεῖης ἦσαν ἄνευ στυγεροῆς, 25

ἦεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,

οὐ μείους ἢπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,

αὐχαλέοι, χαίτησιν ἀγαλλόμενοι χρυσέησιν,

ἀσκητοῖς ὀδμὴν χροίμασι δευόμενοι.

οὕτω δ' ἐξελύθησαν διὰ τὴν ἄκαιρον μέθην ὥστε 30
τινὲς αὐτῶν οὔτε ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον οὔτε δυόμε-
νον ἐοράκασιν. νόμον τε ἔθεντο, ὃς ἔτι καὶ ἐφ' ἡμῶν

ἦν, τὰς ἀνλητρίδας καὶ τὰς ψαλτρίδας καὶ πάντα τὰ
 τοιαῦτα τῶν ἀκροαμάτων τὰ μισθώματα λαμβάνειν
 ἀπὸ πρῶ μέχρι μέσου ἡμέρας καὶ μέχρι λύχνων ἀφῶν·
 ἀπὸ δὲ τούτου τὴν λοιπὴν νύκτα ἦσαν πρὸς τῷ με-
 5 θύειν. Θεόπομπος δ' ἐν πεντεκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν
 χιλίους φησὶν ἄνδρας αὐτῶν ἀλουργεῖς φοροῦντας
 στολὰς ἀστυπολεῖν· ὅθεν καὶ βασιλεῦσι σπάνιον τότ'
 ἦν καὶ περισπούδαστον. ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ πορ-
 φύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη. τοιγαροῦν διὰ τὴν
 10 τοιαύτην ἀγωγὴν ἐν τυραννίδι καὶ στάσεσι γενόμενοι
 αὐτῇ πατρίδι διεφθάρησαν. ταῦτα εἶρηκε περὶ αὐ-
 τῶν καὶ Διογένης ὁ Βαβυλώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
 Νόμων. κοινῶς δὲ περὶ πάντων τῶν Ἰώνων τρυφῆς
 Ἀντιφάνης ἐν Δωδώνῃ τάδε λέγει

15 πόθεν οἰκήτωρ; ἢ τις Ἰώνων
 τρυφεραμπεχόνων ἀβρὸς ἠδυπαθῆς
 ὄχλος ὄρηται;

Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ ἠδονῆς καὶ δὴ καὶ τοὺς
 Ἰωνᾶς φησὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τρυφῆς . . . ἔτι
 20 καὶ νῦν ἡ χρυσοῦ παροιμία διαμεμμένηκε.

32. καὶ τῶν παρωκεανιτῶν δὲ τινὰς φησὶ Θεό-
 πομπος ἐν ὄγδῳ Φιλιππικῶν ἀβροδιαίτους γενέσθαι.
 περὶ δὲ Βυζαντίων καὶ Καλχηδονίων ὁ αὐτός φησὶ
 Θεόπομπος τάδε ἦσαν δὲ οἱ Βυζάντιοι, καὶ διὰ τὸ
 25 δημοκρατεῖσθαι πολὺν ἤδη χρόνον καὶ τὴν πόλιν ἐπ'
 ἔμπορίου κειμένην ἔχειν καὶ τὸν δῆμον ἅπαντα περὶ
 τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν λιμένα διατρίβειν, ἀκόλαστοι καὶ
 συνουσιάζειν καὶ πίνειν εἰθισμένοι ἐπὶ τῶν καπη-
 λείων. Καλχηδόνιοι δὲ πρὶν μὲν μετασχεῖν αὐτοῖς τῆς
 30 πολιτείας, ἅπαντες ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ βίῳ βελτίου
 διετέλουν ὄντες. ἐπεὶ δὲ τῆς δημοκρατίας τῶν Βυ-
 ζαντιῶν ἐρεύσαντο, διεφθάρησαν εἰς τρυφήν, καὶ

τὸν καθ' ἡμέραν βίον ἐκ σωφρονεστάτων καὶ μετριο-
 τάτων φιλοπόται καὶ πολυτελεῖς γενόμενοι. κὰν τῇ
 πρώτῃ δὲ πρὸς ταῖς εἴκοσι τῶν Φιλιππικῶν τὸ τῶν
 Ὀμβρικών φησὶν ἔθνος (ἔστι δὲ περὶ τὸν Ἀδριανὸν)
 ἐπεικῶς εἶναι ἀβροδίατον παραπλησίως τε βιοτεύ- 5
 527 εἰν τοῖς Λυδοῖς, χώραν τε ἔχειν ἀγαθὴν, ὅθεν προ-
 ελθεῖν εἰς εὐδαιμονίαν.

33. περὶ δὲ Θετταλῶν λέγων ἐν τῇ τετάρτῃ φη-
 σὶν ὅτι ζῶσιν οἱ μὲν σὺν ταῖς ὄρχηστρίσι καὶ ταῖς
 αὐλητρίσι διατρίβοντες, οἱ δ' ἐν κύβοις καὶ πότοις 10
 καὶ ταῖς τοιαύταις ἀκολασίαις διημερεύοντες, καὶ
 μᾶλλον σπουδάζουσιν ὅπως ὄψων παντοδαπῶν τὰς
 τραπέζας παραθήσονται πλήρεις ἢ τὸν αὐτῶν βίου
 [ὅπως] παρασχῆσονται κεκοσμημένον. Φαρσάλιοι δὲ
 πάντων (φησὶν) ἀνθρώπων εἰσὶν ἀργότατοι καὶ πο- 15
 λυτελέστατοι. ὠμολόγηται δ' οἱ Θετταλοί, ὡς καὶ
 b Κριτίας φησί, πάντων Ἑλλήνων πολυτελέστατοι γε-
 γενῆσθαι περὶ τε τὴν δίαιταν καὶ τὴν ἐσθῆτα· ὅπερ
 αὐτοῖς αἴτιον ἐγένετο κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν
 τοὺς Πέρσας, ζηλώσαντας τὴν τούτων τρυφὴν καὶ 20
 πολυτέλειαν. περὶ δὲ Αἰτωλῶν Πολύβιος μὲν ἐν
 τρισκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν φησὶν ὡς διὰ τὴν τῶν πο-
 λέμων συνέχειαν καὶ τὴν τῶν βίων πολυτέλειαν κα-
 τάχροει ἐγένοντο, Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν δωδεκάτῃ
 ἱστοριῶν Αἰτωλοὶ (φησὶ) τοσοῦτω τῶν λοιπῶν ἐτοι- 25
 c μότερον ἔχουσι πρὸς θάνατον, ὅσῳ περὶ καὶ ζῆν πολυ-
 τελεῶς [καὶ] ἐκτενεστέρον ζητοῦσι τῶν ἄλλων.

34. διαβόητοι δ' εἰσὶ περὶ τρυφὴν Σικελιωταί
 τε καὶ Συρακόσιοι, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν
 Δαιταλεῦσιν

ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ
 μᾶλλον

πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς, συρακοσίαν τρά-
πεξαν,

συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ χῖον ἐκ λακαινᾶν.
Πλάτων δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς φησί ταύτην δὴ τὴν
5 διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σικελίαν ἦλθον,
ὅτε πρῶτον ἀφικόμεν. ἐλθόντα δέ με ὁ ταύτη βίος d
οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἤρесе, δὲς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιμπλά-
μενον ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ,
καὶ ὅσα τούτων ἐπιτηδεύματα συνέπεται τῷ βίῳ. ἐκ
10 γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν οὐτ' ἂν φρόνιμος οὐδεὶς ποτε
γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου
ἐπιτηδεύων δύναίτο, σώφρων δὲ οὐδ' ἂν μελλήσαι
ποτὲ γενέσθαι.' κἂν τρίτῳ δὲ Πολιτείας γράφει οὐ-
τως 'συρακοσίαν δέ, ᾧ φίλε, τράπεξαν καὶ σικελικὴν
15 ποικιλίαν ὄψου, ὡς ἔοικας, οὐκ αἰνεῖς· ψέγεις δὲ καὶ e
κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσι μέλλουσιν εὖ
σώματος ἔξιεν, καὶ ἀπτικῶν πεμμάτων τὰς δοκούσας
εἶναι εὐπαθείας.'

35. Ποσειδώνιος δ' ἐν ἐκκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν περὶ
20 τῶν κατὰ τὴν Συρίαν πόλεων λέγων ὡς ἐτρόφων
γράφει καὶ ταῦτα 'τῶν γοῦν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀνθρώ-
πων διὰ τὴν εὐβοσίαν τῆς χώρας ἀπὸ τῆς περὶ τὰ-
ναγκαῖα κακοπαθείας συνόδους νεμόντων πλείονας,
ἐν αἷς εὐωχοῦντο συνεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὡς
25 βαλανείοις χρώμενοι, ἀλειφόμενοι δ' ἐλαίῳ πολυτελεῖ f
καὶ μύροις· τοῖς δὲ γραμματείοις (οὕτως γὰρ ἐκάλουν
τὰ κοινὰ τῶν συνδείπνων) ὡς οἰκητηρίοις ἐνδιαιτώ-
μενοι, καὶ τὸ πλεῖον τῆς ἡμέρας γαστροιζόμενοι ἐν
αὐτοῖς οἴνοις καὶ βρώμασιν, ὥστε καὶ προσαποφέρειν
30 πολλά, καὶ κατασανλούμενοι πρὸς χελωνίδος πολυ-
κρότου ψόφρον, ὥστε τὰς πόλεις ὅλας τοῖς τοιούτοις
κελάδοις ὑπηγεῖσθαι.' Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τρια-

κοστῇ πέμπτῃ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἼΑρυκανδεῖς (φησί)
 28 Ἀγκίας, ὄμοροι ὄντες Λιμυρεῦσι, διὰ τὴν περὶ τὸν
 βίον ἀσωτίαν καὶ πολυτέλειαν κατάχρησι γινόμενοι,
 καὶ διὰ τὴν ἀργίαν καὶ φιληθουίαν ἀδυνατοῦντες
 ἀποδοῦναι τὰ δάνεια, προσέκλιναν ταῖς Μιθριδάτου 5
 ἐλπίσιν, ἄθλον ἔξιεν νομίσαντες χρεῶν ἀποκοπᾶς.
 ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ πρώτῃ Ζακυνθίους φησὶν ἀπεί-
 ρους εἶναι πολέμου διὰ τὸ ἐν εὐπορίᾳ καὶ πλούτῳ
 τρυφῶντας ἐθίζεσθαι.

36. Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἸΚαπυησίους τοὺς 10
 ἐν Καμπανίᾳ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς γῆς πλοῦτον περι-
 βαλομένους ἐξοκεῖλαι εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν,
 ὑπερβαλλομένους τὴν περὶ Κρότωνα καὶ Σύβαριν
 παραδεδομένην φήμην. οὐ δύναμενοι οὖν (φησί)
 φέρειν τὴν παροῦσαν εὐδαιμονίαν ἐκάλουν τὸν ἸΑν- 15
 νίβαν· διόπερ ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνήκεστα [δεινὰ] ἔπα-
 θον. Πετηλῖνοι δὲ τηρήσαντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους
 πίστιν εἰς τοσοῦτον καρτερίας ἤλθον πολιορκούμενοι
 ὑπ' Ἀννίβα ὥστε μετὰ τὸ πάντα μὲν τὰ κατὰ τὴν
 πόλιν δέρματα καταφαγεῖν, ἀπάντων δὲ τῶν κατὰ 20
 τὴν πόλιν δένδρων τοὺς φλοιοὺς καὶ τοὺς ἀπαλοὺς
 πτόρθους ἀναλωῶσαι, καὶ ἔνδεκα μῆνας ὑπομείναντες
 τὴν πολιορκίαν οὐδενὸς βοηθοῦντος οὐδὲ συννευδο-
 κοῦντος Ῥωμαίων παρέδοσαν ἑαυτούς.

37. τοὺς δὲ Κουρήτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἑνδεκά- 25
 της τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλον ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφὴν
 τυχεῖν τῆς προσηγορίας·

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένους ἀβραῖς·

ὄθεν καλεῖν Κουρήτα λαὸν ἦνεσαν.

ἸΑγάθων δ' ἐν τῷ Θυέστη τοὺς τὴν Πρώνακτος θυ- 30
 γατέρα μνηστεύοντας τοῖς τε λοιποῖς πᾶσιν ἐξησκη-

μένους ἔλθειν καὶ κομῶντας τὰς κεφαλὰς, ἐπεὶ δ' ἀπέτυχον τοῦ γάμου.

κόμας ἐκειράμεσθα (φησὶ) μάρτυρας τρυφῆς,
ἧ που ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενί.

5 ἐπώνυμον γοῦν εὐθύς ἔσχομεν κλέος

Κουρῆτες εἶναι, κουρίμου χάριν τριχός.

καὶ Κυμαῖοι δὲ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ, ὥς φησιν Ὑπέροχος ἢ ὁ ποιήσας τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα Κυμαϊκά, διετέλεσαν χρυσοφοροῦντες καὶ ἀνθιναῖς ἐσθῆσι χρώμενοι
10 καὶ μετὰ γυναικῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξιόντες ἐπὶ ζευγῶν ὀχοῦμενοι.

35. περὶ μὲν οὖν ἔθνῶν καὶ πόλεων τρυφῆς τοσαῦτα μνημονεύω, περὶ δὲ τῶν κατ' ἄνδρα τάδε ἤκουσα. Κτησίαις ἐν τρίτῃ Περσικῶν καὶ πάντας μὲν
15 φησὶ τοὺς βασιλεύσαντας τῆς Ἀσίας περὶ τρυφὴν σπουδάσαι, μάλιστα δὲ Νινύαν τὸν Νίνου καὶ Σεμιράμιδος υἱόν. καὶ οὗτος οὖν ἔνδον μένων καὶ τρυφῶν ὑπ' οὐδενὸς ἑωρᾶτο εἰ μὴ ὑπὸ τῶν εὐνούχων καὶ τῶν ἰδίων γυναικῶν. τοιοῦτος δ' ἦν καὶ Σαρδανάπαλλος,
20 ὃν οἱ μὲν Ἀνακυνδαράξω λέγουσιν υἱόν, οἱ δὲ Ἀναβαξάρου. ὅτε δὴ οὖν Ἀρβάκης, εἰς τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατηγῶν, Μῆδος γένος, διεπράξατο διὰ τινος τῶν εὐνούχων Σπαραμείζου θεάσασθαι Σαρδανάπαλλον, καὶ μόλις αὐτῷ ἐπετράπη ἐκείνου ἐθελήσαντος,
25 ὥς εἰσελθὼν εἶδεν αὐτὸν ὁ Μῆδος ἐψιμυθιωμένον καὶ κεκοσμημένον γυναικιστὶ καὶ μετὰ τῶν παλλακίδων ξαίνοντα πορφύραν, ἀναβάδην τε μετ' αὐτῶν καθήμενον, γυναικείαν δὲ στολὴν ἔχοντα καὶ
30 κατεξυροημένον τὸν πώγωνα καὶ κατακεκισηρισμένον· ἦν δὲ καὶ γάλακτος λευκότερος καὶ ὑπεγέγραπτο τοὺς ὀφθαλμούς. ἐπεὶ δὲ καὶ προσεῖδε τὸν Ἀρβάκην τὰ λευκὰ ἐπαναβαλὼν τῷ ὀφθαλμοῖν, οἱ μὲν

πολλοί, ὧν ἔστι καὶ Δουῖρις, ἱστοροῦσιν ὑπὸ τούτου ἀγανακτήσαντος εἰ τοιοῦτος αὐτῶν βασιλεύσει συγκεντηθέντα ἀποθανεῖν, Κτησίας δὲ λέγει εἰς πόλεμον αὐτὸν καταστῆναι καὶ ἀθροίσαντα πολλὴν στρατιάν καὶ καταλύθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρβάκου τελευτῆσαι ἑαυ- 5 τὸν ἐμπρήσαντα ἐν τοῖς βασιλείοις, πυρὰν νήσαντα ὕψος τεσσάρων πλέθρων, ἐφ' ἧς ἐπέθηκε χρυσᾶς κλίνας ἑκατὸν καὶ πενήκοντα καὶ ἴσας τραπέζας καὶ ταύτας χρυσᾶς. ἐποίησε δὲ ἐν τῇ πυρᾷ καὶ οἴκημα ἑκατόμποδον ἐκ ξύλων, κἀνταῦθα κλίνας ὑπεστόρεσε, 10 καὶ κατεκλίθη ἐνταῦθα αὐτός τε μετὰ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακίδες ἐν ταῖς ἄλλαις κλί- ναις· τοὺς γὰρ τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας ὄρων τὰ πράγματα κακούμενα προυπεπόμφει εἰς Νίνου πρὸς τὸν ἐκεῖ βασιλέα, δούς αὐτοῖς τρισχίλια χρυσίου 15 τάλαντα. ἐπεστέγασε δὲ τὸ οἴκημα δοκοῖς μεγάλαις τε καὶ παχείαις, ἔπειτα ἐν κύκλῳ περιέθηκε πολλὰ ξύλα καὶ παχέα ὥστε μὴ εἶναι ἔξοδον. ἐνταῦθα ἐπέθηκε μὲν χρυσίου μυριάδας χιλίας, ἀργυρίου δὲ μυρίας μυριάδας τάλαντων καὶ ἱμάτια καὶ πορφύρας 20 καὶ στολὰς παντοδαπὰς. ἔπειτα ὑφάψαι ἐκέλευε τὴν πυρὰν, καὶ ἑκαίετο πεντεκαίδεκα ἡμέραις. οἱ δὲ ἐθαύμαζον ὄρωντες τὸν καπνὸν καὶ ἐδόκουν αὐτὸν d θυσίας ἐπιτελεῖν· ταῦτα δὲ μόνοι ἤδεσαν οἱ εὐνοῦ- χοι. ὁ μὲν οὖν Σαρδανάπαλλος ἐκτόπως ἠδυπαθήσας 25 ὡς ἐνῆν γενναίως ἐτελεύτησε.

39. Κλέαρχος δὲ περὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως διηγούμενος ὅτι τοῖς αὐτῷ πορίσασιν ἠδύ τι βρωμα ἄθλα ἐτίθει νοῦν οὐκ ἔχων· τοῦτο γὰρ ἔστιν ὁ λεγόμενος οἶμαι Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος· ὅθεν ὁ πάν- 30 των εὐδαιμονέστατος Σαρδανάπαλλος, παρ' ὅλον τὸν βίον τιμήσας τὰς ἀπολαύσεις, καὶ τελευτήσας

δείκνυσιν ἐν τῷ τοῦ μνήματος τύπῳ τοῖς δακτύλοις
 οἷου καταγέλωτός ἐστιν ἄξια τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγ-
 ματα, οὐκ ἄξια ὄντα ψόφου δακτύλων ὃν πεποιήται
 . . . ποιούμενος δις ἐν χορῶ, ἢ περὶ τὰ λοιπὰ σπουδῆ.
 5 φαίνεται οὖν οὐκ ἄπρακτος γενόμενος Σαρδανάπαλ-
 λος. καὶ γὰρ ἐπιγεγράφται αὐτοῦ τῷ μνήματι 'Σαρ-
 δανάπαλλος Ἀνακνυδαράξω Ἀρχιάλην ἔδειμε καὶ
 Ταρσὸν μιῇ ἡμέρῃ, ἀλλὰ νῦν τέθνηκεν.' Ἀμύντας
 δ' ἐν τρίτῳ Σταθμῶν ἐν τῇ Νίνῳ φησὶν εἶναι χῶμα
 10 ὑψηλόν, ὅπερ κατασπάσαι Κῦρον ἐν τῇ πολιορκίᾳ
 ἀνακωνύντα τῇ πόλει. λέγεσθαι δὲ τὸ χῶμα τοῦτ'
 εἶναι Σαρδαναπάλλου τοῦ βασιλεύσαντος Νίνου, ἐφ'
 οὗ καὶ ἐπιγεγράφθαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ χαλδαϊκοῖς
 γράμμασιν, ὃ μετενεγκεῖν Χοιρίλον ἔμμετρον ποιή-
 15 σαντα. εἶναι δὲ τοῦτο 'ἐγὼ δὲ ἐβασίλευσα, καὶ ἄχρι
 ἑώρων τοῦ ἡλίου φῶς ἔπιον ἔφαγον ἠφροδισίασα,
 εἰδὼς τὸν τε χρόνον ὄντα βραχὺν ὃν ζῶσιν οἱ ἀνθρω-
 ποι, καὶ τοῦτον πολλὰς ἔχοντα μεταβολὰς καὶ κακο- 530
 παθείας, καὶ ὧν ἂν καταλίπω ἀγαθῶν ἄλλοι ἔξουσι
 20 τὰς ἀπολαύσεις. διὸ καὶ γὰρ ἡμέραν οὐδεμίαν παρέλι-
 πον τοῦτο ποιῶν.' Κλείταρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν
 περὶ Ἀλέξανδρον γήρα τελευτήσαι φησι Σαρδανάπαλ-
 λον μετὰ τὴν ἀπόπτωσιν τῆς Σύρων ἀρχῆς. Ἀριστό-
 25 βουλος δ' ἐν Ἀρχιάλῃ ἦν ἐδείματο (φησὶ) Σαρδανά-
 παλλος, Ἀλέξανδρος ἀναβαίνων εἰς Πέρσας κατεστρα-
 τοπεδεύσατο. καὶ ἦν οὐ πόρρω τὸ τοῦ Σαρδαναπάλλου
 μνημεῖον, ἐφ' οὗ ἐστάναι τύπον λίθινον συμβε-
 βληκότα τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοὺς δακτύλους ὡς ἂν
 ἐπικροτοῦντα. ἐπιγεγράφθαι δὲ αὐτῷ ἄσσυροῖς
 30 γράμμασι 'Σαρδανάπαλλος Ἀνακνυδαράξου παῖς
 Ἀρχιάλην καὶ Ταρσὸν ἔδειμεν ἡμέρῃ μιῇ. ἔσθιε πίνε

c παῖξε, ὡς τᾶλλα τούτου οὐκ ἄξια' τοῦ ἀποκοιτήμα-
τος ἔοικε λέγειν.

40. οὐ μόνος δὲ ὁ Σαρδανάπαλλος διετέθρουπτο,
ἀλλὰ καὶ Ἀνδρόκοττος ὁ Φρύξ. καὶ γὰρ οὗτος ἐνεθύ-
σατο ἀνθινὴν ἐσθῆτα καὶ γυναικὸς εὐπρεπέστερου 5
ἐκοσμεῖτο, ὡς Μνασέας φησὶν ἐν τρίτῳ Εὐρώπης.
Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίῳ Σάγαριν φησι τὸν Μα-
ριανδυνὸν ὑπὸ τρυφῆς σιτεῖσθαι μὲν μέχρι γήρωσ ἐκ
τοῦ τῆς τιτθῆς στόματος, ἵνα μὴ μασώμενος πονή-
σειεν, οὐ πώποτε δὲ τὴν χεῖρα κατωτέρω τοῦ ὀμφα- 10
d λοῦ προενέγκασθαι. διὸ καὶ Ἀριστοτέλης Ξενοκράτην
τὸν Καλχηδόνιον σκώπτων, ὅτι οὐρῶν οὐ προσῆγε
τὴν χεῖρα τῷ αἰδοίῳ, ἔλεγε

χεῖρες μὲν ἀγναί, φρήν δ' ἔχει μίασμά τι.

Κτησίας δ' ἱστορεῖ Ἄνναρον τὸν βασιλέως ὑπαρχον 15
καὶ τῆς Βαβυλωνίας δυναστεύσαντα στολῆ χρῆσθαι
γυναικεία καὶ κόσμῳ, καὶ ὅτι βασιλέως δούλῳ ὄντι
αὐτῷ εἰς τὸ δεῖπνον εἰσῆγασαν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν
ψάλλουσαι καὶ ἄδουσαι γυναικίαι. ἔψαλλον δὲ αὐταὶ
καὶ ἤδον ἐκείνου δειπνοῦντος. Φοῖνιξ δ' ὁ Κολο- 20
e φώνιος ποιητῆς περὶ Νίνου λέγων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
ἰάμβων φησὶν

ἀνὴρ Νίνος τις ἐγένετ', ὡς ἐγὼ κούω,

Ἀσσύριος· ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον,

τάλαντα πολλῶ πλεῦνα κασπίης ψάμμου· 25

ὃς οὐκ ἰδ' ἀστέρ' οὐδ' ἰδὼν ἐδίξητο,

οὐ παρὰ μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,

ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψαύων·

οὐ μυθιητής, οὐ δικασπόλος κείνος,

οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρησαι· 30

ἄλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν

κῆρᾶν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὥθει.

ὡς δ' ἀπέθαν' ὠνήρ, πᾶσι κατέλιπε ῥῆσιν,
ὄκου Νίνος νῦν ἔστι καὶ τὸ σῆμ' ἄδει·

ἄκουσον, εἴτ' Ἀσσύριος εἶτε καὶ Μῆδος
εἷς ἢ Κόραξος ἢ πὸ τῶν ἄνω λιμνῶν

Σίνδος κομήτης· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω·

ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα,
νῦν δ' οὐκ ἔτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῆ πεποιίημαι.

ἔχω δ' ὀκόσον ἔδαισα χῶκόσ' ἠράσθην.

τὰ δ' ὄλβι' ἡμέων δήιοι συνελθόντες

φέρουσιν, ὥσπερ ὦμὸν ἔριφον αἰ βάκχαι.

531

ἐγὼ δ' ἐς αἰδην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππου

οὔτ' ἀργυρῆν ἄμαξαν ὠχόμην ἔλκων·

σποδὸς δὲ πελλὴ χῶ μιτροφόρος κεῖμαι·

41. Θεόπομπος δὲ ἐν πεντεκαιδεκάτῃ Φιλιππι-
15 κῶν ἱστοριῶν Στράτωνά φησι τὸν Σιδωνίων βασιλέα
ὑπερβάλλειν ἡδυπαθεία καὶ τρυφῇ πάντας ἀνθρώ-
πους. οἷα γὰρ τοὺς Φαίακας Ὅμηρος ποιεῖν μεμυθο-
λόγηκεν ἐορτάζοντας καὶ πίνοντας καὶ κιθαρωδῶν
καὶ ῥαψωδῶν ἀκροωμένους, τοιαῦτα καὶ ὁ Στράτων
20 διετέλει ποιῶν πολὺν χρόνον. καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον ἢ
ἐκείνων παρεκεκινήκει πρὸς τὰς ἡδονάς, ὅσῳ οἱ μὲν
Φαίακες, ὡς φησιν Ὅμηρος, μετὰ τῶν οἰκείων γυ-
ναικῶν καὶ θυγατέρων ἐποιοῦντο τοὺς πότους, ὁ δὲ
Στράτων μετ' αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ κιθαρι-
25 στριῶν κατεσκεύεαστο τὰς συνουσίας· καὶ μετεπέμ-
πετο πολλὰς μὲν ἐταίρας ἐκ Πελοποννήσου, πολλὰς
δὲ μουσουρογούς ἐξ Ἰωνίας, ἐτέρας δὲ παιδίσκας ἐξ
ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, τὰς μὲν ᾠδικὰς τὰς δὲ ὄρχη-
30 στρικὰς. ὧν εἰθιστο μετὰ τῶν φίλων ἀγῶνας τιθέναι,
καὶ μεθ' ὧν συνουσιάζων διέτριβε· χαίρων μὲν καὶ
τῷ βίῳ τῷ τοιοῦτῳ καὶ δοῦλος ὧν φύσει τῶν ἡδονῶν,
εἰτι δὲ μᾶλλον πρὸς τὸν Νικοκλέα φιλοτιμούμενος.

ἐτύγχανον γὰρ ὑπερφιλότητως ἔχοντες πρὸς ἀλλή-
 λους καὶ σπουδάξων ἐκάτερος αὐτὸς ἥδιον καὶ ῥα-
 θυμότερον ποιεῖσθαι τὸν βίον· οἳ γε προῆλθον εἰς
 τοσαύτην ἀμίλλαν, ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν, ὥστε πυνθα-
 νόμενοι παρὰ τῶν ἀφικνουμένων τὰς τε παρασκευὰς 5
 τῶν οἰκιῶν καὶ τὰς πολυτελείας τῶν θυσιῶν τὰς παρ'
 ἑκατέρῳ γινομένας ἐφιλονεῖκουν ὑπερβάλλεσθαι τοῖς
 τοιούτοις ἀλλήλους. ἐσπούδαζον δὲ δοκεῖν εὐδαί-
 μονες εἶναι καὶ μακαριστοί. οὐ μὴν περὶ γε τὴν τοῦ
 βίου τελευτὴν διητυύχησαν, ἀλλ' ἀμφοτέροι βιαίῳ 10
 θανάτῳ διεφθάρησαν.' Ἀναξιμένης δ' ἐν τῷ ἐπιγρα-
 φομένῳ Βασιλέων μεταλλαγαὶ περὶ τοῦ Στράτωνος
 τὰ αὐτὰ ἱστορήσας διημιλλῆσθαι φησιν αὐτὸν Νικο-
 κλεῖ τῷ τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνοσ βασιλεύσαντι,
 ἐσπουδακίτι περὶ τρυφὴν καὶ ἀσέλγειαν, ἀποθανεῖν 15
 τ' ἀμφοτέρους βιαίως.

42. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν Θεόπομπος
 περὶ Φιλίππου λέγων φησί· καὶ τριταῖος εἰς Ὀνόκαρ-
 σιν ἀφικνεῖται, χωρίον τι τῆς Θράκης ἄλσος ἔχον
 πολὺν κατεσκευασμένον καλῶς καὶ πρὸς τὸ διαιτηθῆ- 20
 ναι κεχαρισμένον ἄλλως τε καὶ τὴν θερινὴν ὥραν.
 ἦν γὰρ καὶ τῶν ὑπὸ Κότυος προκριθέντων, ὃς ἀπάν-
 των τῶν βασιλέων τῶν ἐν τῇ Θράκῃ γεγενημένων
 μάλιστα πρὸς ἠδυπαθείας καὶ τρυφᾶς ὥρμησε· καὶ
 περιῶν τὴν χώραν, ὅπου κατίδοι τόπους δένδρεσι 25
 συσκίους καὶ καταρρύτους ὕδασι, τούτους κατεσκεύα-
 σεν ἐστιατόρια· καὶ φοιτῶν εἰς ἐκάστους ὁπότε τύ-
 χοι θυσίας τε τοῖς θεοῖς ἐποιεῖτο καὶ συνῆν μετὰ τῶν
 ὑπάρχων εὐδαίμων καὶ μακαριστὸς ὢν, ἕως εἰς τὴν
 Ἀθηναῶν βλασφημεῖν καὶ πλημμελεῖν ἐπεχείρησε.' 30
 διηγεῖται τε ἐξῆς ὁ συγγραφεὺς ὅτι δεῖπνον κατε-
 σκεύασεν ὁ Κότυς ὡς γαμουμένης αὐτῷ τῆς Ἀθηναῖς,

καὶ θάλαμον κατασκευάσας ἀνέμενε μεθύων τὴν
 θεόν. ἤδη δ' ἔκφρων γενόμενος ἔπεμπέ τινα τῶν
 δορυφόρων ὀφόμενον εἰ παραγέγονεν ἢ θεὸς εἰς τὸν 532
 θάλαμον. ἀφικομένου δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος μη-
 5 δένα εἶναι ἐν τῷ θαλάμῳ, τοξεύσας τοῦτον ἀπέκτεινε,
 καὶ ἄλλον δεύτερον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἕως ὃ τρίτος
 συνεῖς παραγενόμενος ἔφη πάσαι τὴν θεὸν αὐτὸν
 ἀναμένειν. ὃ δὲ βασιλεὺς οὕτως ποτε καὶ ζηλοτυπήσας
 τὴν αὐτοῦ γυναῖκα ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἀνέτεμε τὴν
 10 ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος.

43. ἐν δὲ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν περὶ
 Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίου ἱστορῶν φησὶν ὁ δυνάμενος b
 δὲ ζῆν ἐν τῇ πόλει τὰ μὲν διὰ τὴν ἀσέλγειαν καὶ διὰ
 τὴν πολυτέλειαν τὴν αὐτοῦ τὴν περὶ τὸν βίον, τὰ δὲ
 15 διὰ τοὺς Ἀθηναίους· ἅπασιν γὰρ εἰσι χαλεποί. διὸ καὶ
 εἴλοντο αὐτῶν οἱ ἔνδοξοι ἔξω τῆς πόλεως καταβιοῦν,
 Ἴφικράτης μὲν ἐν Θράκῃ, Κόνων δ' ἐν Κύπρῳ, Τι-
 μόθεος δ' ἐν Λέσβῳ, Χάρης δ' ἐν Σιγείῳ, καὶ αὐτὸς
 ὁ Χαβρίας ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ περὶ τοῦ Χάρητος ἐν τῇ
 20 πέμπτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ φησὶ ὁ Χάρητος τε νεωροῦ
 τε ὄντος καὶ βραδέος, καίτοι γε καὶ πρὸς τροφήν ἤδη c
 ζῶντος, ὅς γε περιήγετο στρατενόμενος ἀνλητριδᾶς
 καὶ ψαλτρίδας καὶ πεξᾶς ἑταίρας· καὶ τῶν χρημάτων
 τῶν εἰσφερομένων εἰς τὸν πόλεμον τὰ μὲν εἰς ταύτην
 25 τὴν ὕβριν ἀνήλισκε, τὰ δ' αὐτοῦ κατέλειπεν Ἀθή-
 νησι, τοῖς τε λέγουσι καὶ τὰ ψηφίσματα γράφουσι καὶ
 τῶν ἰδιωτῶν τοῖς δικαζομένοις· ἐφ' οἷς ὁ δῆμος ὁ τῶν
 Ἀθηναίων οὐδεπώποτε ἠγανάκτησεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα
 καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἠγάπα τῶν πολιτῶν καὶ δικαίως.
 30 καὶ γὰρ αὐτοὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἔζων, ὥστε τοὺς d
 μὲν νέους ἐν τοῖς ἀνλητριδίῳις καὶ παρὰ ταῖς ἑταίραις
 διατρίβειν, τοὺς δὲ μικρὸν ἐκείνων πρεσβυτέρους ἐν

τοῖς κύβοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀσωτίαις· τὸν δὲ
 δῆμον ἅπαντα πλείω καταναλίσκειν εἰς τὰς κοινὰς
 ἐστιάσεις καὶ κρεανομίας ἢ περ εἰς τὴν τῆς πόλεως
 διοίκησιν. ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ τοῦ Θεοπόμπου
 συγγράμματι περὶ τῶν ἐκ Δελφῶν συληθέντων χρη- 5
 μάτων Ἰάροφι (φησί) τῷ Ἀθηναίῳ διὰ Λυσάνδρου
 τάλαντα ἐξήκοντα. ἀφ' ὧν ἐδείπνισεν Ἀθηναίους
 ἐν τῇ ἀγορᾷ θύσας τὰ πινίκια τῆς γενομένης μάχης
 πρὸς τοὺς Φιλίππου ξένους. ὧν ἠγεῖτο μὲν Ἀδαῖος
 ἀλεκτροῶν ἐπικαλούμενος, περὶ οὗ καὶ ὁ Ἡρακλείδης 10
 ὁ τῶν κωμωδιῶν ποιητῆς μέμνηται οὕτως

ἀλεκτροῦνα τὸν τοῦ Φιλίππου καλαλαβὸν

ἀωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον

κατέκοψεν· οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον . . .

ἓνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισεν 15

Χάρης Ἀθηναίων τόθ', ὡς γενναῖος ἦν.

f τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Δοῦρις.

44. Ἴδομενεὺς δὲ φησι καὶ τοὺς Πεισιστρατίδας
 Ἰππίαν καὶ Ἰππαρχον εὐρεῖν θαλάσσι καὶ κώμους· διὸ
 καὶ ἵππων καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐπιπολάσαι τὸ πλῆθος 20
 παρ' αὐτοῖς· ὅθεν βαρεῖαν αὐτῶν γενέσθαι τὴν ἀρ-
 χήν. καίτοι ὁ πατὴρ αὐτῶν Πεισιστρατος μετρίως
 ἐχρῆτο ταῖς ἡδοναῖς, ὅς γ' οὐδ' ἐν τοῖς χωρίοις οὐδ'
 533 ἐν τοῖς κήποις φύλακας καθίστα, ὡς Θεόπομπος ἱστο-
 ρεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ, ἀλλ' εἶα τὸν βουλόμε- 25
 νον εἰσιόντα ἀπολαύειν καὶ λαμβάνειν ὧν δεηθείη·
 ὅπερ ὕστερον ἐποίησε καὶ Κίμων μιμησάμενος ἐκεῖ-
 νον, περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ ἱστορῶν ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν
 Φιλιππικῶν ὁ Θεόπομπός φησι Ἰάροφι ὁ Ἀθηναῖος
 ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις οὐδένα τοῦ καρποῦ 30
 καθίστα φύλακα, ὅπως οἱ βουλόμενοι τῶν πολιτῶν
 εἰσιόντες ὀπωρίζονται καὶ λαμβάνωσιν εἴ τινος

δέονται τῶν ἐν τοῖς χωρίοις. ἔπειτα τὴν οἰκίαν ἢ
 παρεῖχε κοινὴν ἅπασιν, ὡς δεῖπνον ἀεὶ εὐτελὲς πα-
 ρασκευάζεσθαι πολλοῖς ἀνθρώποις, καὶ τοὺς ἀπόρους
 προσιόντας τῶν Ἀθηναίων [εἰσιόντας] δειπνεῖν.
 5 ἔθεράπευε δὲ καὶ τοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν αὐτοῦ
 τι δεομένους· καὶ λέγουσιν ὡς περιήγето μὲν ἀεὶ
 νεανίσκους δὴ ἢ τρεῖς ἔχοντας κέρματα, τούτοις τε
 διδόναι προσέταττεν, ὅποτε τις προσέλθοι αὐτοῦ δεό-
 μενος. καὶ φασὶ μὲν αὐτὸν καὶ εἰς ταφὴν εἰσφέρειν.
 10 ποιεῖν δὲ καὶ τοῦτο πολλάκις, ὅποτε τῶν πολιτῶν
 τινὰ ἴδοι κακῶς ἡμφιεσμένον, κελεύειν αὐτῷ μεταμ-
 φιεῖνυσθαι τῶν νεανίσκων τινὰ τῶν συνακολου-
 θούντων αὐτῷ. ἐκ δὴ τούτων ἀπάντων ἠὺδοκίμει
 καὶ πρῶτος ἦν τῶν πολιτῶν.' ὁ δὲ Πεισίστρατος καὶ
 15 ἐν πολλοῖς βαρῦς ἐγένετο, ὅπου καὶ τὸ Ἀθήνησι τοῦ
 Διονύσου πρόσωπον ἐκείνου τινὲς φασὶν εἰκόνα.

45. Περικλέα δὲ τὸν ὀλύμπιον φησὶν Ἡρακλεί-
 δης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς ὡς ἀπήλλαξεν ἐκ
 τῆς οἰκίας τὴν γυναῖκα καὶ τὸν μεθ' ἡδονῆς βίου
 20 προείλετο, ὅκει τε μετὰ Ἀσπασίας τῆς ἐκ Μεγάρων
 ἑταίρας καὶ τὸ πολὺ μέρος τῆς οὐσίας εἰς ταύτην κατ-
 ανάλωσε. Θεμιστοκλῆς δ' οὐπω Ἀθηναίων μεθυ-
 σκομένων οὐδ' ἑταίραις χρωμένων ἐκφανῶς τέθριπ-
 25 πον ζεύξας ἑταιρίδων διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ πληθύου-
 τος ἑωθινὸς ἤλασεν. ἀμφιβόλως δ' αὐτὸ εἶρηκεν ὁ
 Ἰδομενεύς, εἴτε ἑταίρας τέτταρας συνυπέξενεξεν ὡς
 ἵππους εἴτε ἀνεβίβασεν αὐτὰς ἐπὶ τὸ τέθριππον.
 Πόσσις δ' ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν τὸν Θεμιστοκλέα
 φησὶν ἐν Μαγνησίᾳ τὴν στεφανηφόρον ἀρχὴν ἀναλα-
 30 βόντα θῦσαι Ἀθηνᾶ καὶ τὴν ἑορτὴν παναθήναια
 ὀνομάσαι, καὶ Διονύσῳ χοσπότη θυσιάσαντα καὶ τὴν
 χοῶν ἑορτὴν αὐτόθι καταδειξαι. Κλέαρχος δ' ἐν

πρώτῳ περὶ φιλίας τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ τρίκλινον οἰκοδομησάμενον περικαλλέστατον ἀγαπᾶν ἔφησεν εἰ τοῦτον φίλων πληρώσει.

16. Χαμαιλέον δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ Ἀνακρέοντος προθεῖς τὸ

ξανθῇ δ' Εὐρουπύλῃ μέλει
ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων,

f τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα διὰ τὸ τρυφερῶς βιοῦντα περιφέρεσθαι ἐπὶ κλίνης. καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφήν ὀρμησαί 10 φησιν ἐν τούτοις

πρὶν μὲν ἔχων κερβέριον, καλύμματ' ἔσφηκω-
μένα,

καὶ ξυλίλους ἀστραγάλους ἐν ὧσὶ καὶ ψιλὸν περὶ
πλευρῆσι [δέρριον] βοός,

534 νεόπλυτον εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισιν
κῆθελοπόροισιν ὀμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
κίβδηλον εὐρίσκων βίον,

πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεῖς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν
τροχῶ,

πολλὰ δὲ νῶτα σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθεῖς,
κόμην

πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·

νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεια φορέων
καθέσματα

πάϊς Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἑλεφαντίνην φορέει
γυναιξὶν αὐτῶς.

b 47. περὶ δὲ τοῦ καλοῦ Ἀλκιβιάδου Σάτυρος ἱστο-
ρῶν λέγεται (φησὶν) ὅτι ἐν Ἰωνίᾳ μὲν Ἰώνων ὧν
ἐφαίνετο τρυφερώτερος, ἐν Θήβαις δὲ σωμασκῶν καὶ 30
γυμναζόμενος τῶν Θηβαίων αὐτῶν μᾶλλον Βοιωτίας,
ἐν Θετταλίᾳ δὲ ἵπποτροφῶν καὶ ἡνιοχῶν τῶν Ἀλευ-

αδῶν ἰππικώτερος, ἐν Σπάρτῃ δὲ καρτερίαν καὶ ἀφέλειαν ἐπιτηδεύων ἐνίκα τοὺς Λάκωνας, ὑπερῆρε δὲ καὶ τὴν τῶν Θορακῶν ἀκρατοποσίαν. τὴν δὲ αὐτοῦ γυναικα πειρῶν ὡς ἕτερος ἐπεμψεν αὐτῇ χιλίους δαρεικοὺς.

5 κάλλιστος δὲ ὦν τὴν μορφὴν κόμην τε ἔτρεφεν ἐπὶ πολὺ τῆς ἡλικίας καὶ ὑποδήματα παρηλλαγμένα ἐφόρει, ἃ ἀπ' αὐτοῦ ἀλκιβιάδες καλεῖται. ὅτε δὲ χορηγοίη πομπεύων ἐν πορφυρίδι, εἰσιῶν εἰς τὸ θέατρον ἐθαυμάζετο οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ

10 καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. διὸ καὶ Ἀντισθένης ὁ σοκρατικός, ὡς ἂν αὐτὸς αὐτόπτης γεγωνῶς τοῦ Ἀλκιβιάδου, ἰσχυρὸν αὐτὸν καὶ ἀνδρώδη καὶ ἀπαίδευτον καὶ τολμηρὸν καὶ ὠραῖον ἐφ' ἡλικίας γενέσθαι φησίν. εἰς δὲ τὰς ἀποδημίας ὁπότε στέλλοιτο, τέσσαρασι τῶν

15 συμμαχίδων πόλεων ὥσπερ θεραπεύουσαι ἐχρήτο. σκηνὴν μὲν γὰρ αὐτῷ περσικὴν ἔπησσον Ἐφέσιοι, τροφὴν δὲ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ Χῖοι παρεῖχον, ἱερεῖα δὲ παρίστασαν εἰς τὰς θυσίας καὶ κρεανομίας Κυζικηνοί, Λέσβιοι δὲ οἶνον παρεῖχον καὶ τᾶλλα τὰ πρὸς τὴν

20 καθ' ἡμέραν δίαιταν. ἀφικόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐξ Ὀλυμπίας δύο πίνακας ἀνέθηκεν, Ἀγλαοφῶντος γραφὴν· ὧν ὁ μὲν εἶχεν Ὀλυμπιάδα καὶ Πυθιάδα στεφανούσας αὐτόν, ἐν δὲ θατέρῳ Νεμεᾶς ἦν καθημένη καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς Ἀλκιβιάδης, καλ-

25 λίων φαινόμενος τῶν γυναικείων προσώπων. καὶ στρατηγῶν δὲ ἔτι καλὸς εἶναι ἤθελεν· ἀσπίδα γοῦν εἶχεν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος πεποιημένην, ἐφ' ἧς ἦν ἐπίσημον ἔρωσ κεραννὸν ἠγκυλημένος. ἐπικωμάσας δέ ποτε ὡς Ἄνυτον ἐραστὴν ὄντα καὶ πλούσιον,

30 συνεπικωμάζοντος αὐτῷ τῶν ἐταίρων ἐνὸς Θορασύλλου (τῶν πενήτων δ' οὗτος ἦν) προπιῶν τῷ Θορασύλλῳ τὰ ἡμίση τῶν ποτηρίων τῶν ἐπὶ τῷ κυλικίῳ

f προκειμένων, ἐκέλευσε τοὺς ἀκολούθους ἀποφέρειν
 πρὸς τὸν Θράσυλλον· εἶθ' οὕτω φιλοφρονησάμενος
 τὸν Ἄνυτον ἀπηλλάσσετο. ὁ δὲ Ἄνυτος πάνυ ἐλευ-
 θερίως καὶ ἐρωτικῶς, λεγόντων τινῶν ὡς ἀγνώμονα
 εἶη πεποιηκῶς ὁ Ἀλκιβιάδης, οὐ μὰ Δι', ἔφη, ἀλλ' 5
 εὐγνώμονα, ὃς ἔχων ἐξουσίαν ἅπαντα λαβεῖν τὰ ἡμίση
 κατέλιπεν.'

48. Λυσίας δὲ ὁ ρήτωρ περὶ τῆς τρυφῆς αὐτοῦ
 λέγων φησὶν ἑκπλεύσαντες γὰρ κοινῇ Ἀξίοχος καὶ
 Ἀλκιβιάδης εἰς Ἑλλήσποντον ἔγημαν ἐν Ἀβύδῳ δὴ 10
 535 ὅντε Μεδουτιάδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ ξυνεκαίτην.
 ἔπειτα αὐτοῖν γίνεται θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο δύ-
 νασθαι γνῶναι ὁποτέρου εἶη. ἐπεὶ δ' ἦν ἀνδρὸς
 ὠραία, ξυνεκοιμῶντο καὶ ταύτη, καὶ εἰ μὲν [χορῶτο
 καὶ] ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξιώχου ἔφασκεν εἶναι θυγα- 15
 τέρα· εἰ δ' Ἀξίοχος, Ἀλκιβιάδου.' κεκωμῶδηται δὲ
 καὶ ὑπὸ Εὐπόλιδος ὡς [καὶ] ἀκόλαστος πρὸς γυναῖκας
 ἐν Κόλαξιν οὕτως

Ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξίτω. Β. τί ληροῖς;
 οὐκ οἶκαδ' ἐλθὼν τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δά- 20
 μαρτα;

καὶ Φερεκράτης δέ φησιν
 οὐκ ὦν ἀνὴρ γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὡς δοκεῖ,
 ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν.
 ἐν Σπάρτῃ δὲ ὦν ἐφθειρε τὴν Ἄγριδος τοῦ βασιλέως 25
 γυναῖκα Τίμαιαν. ἐπιπληττόντων δ' αὐτῶ τινῶν,
 οὐκ ἀκρασίας ἔνεκεν συνελθεῖν ἔφη ἀλλ' ἴν' ὁ γε-
 νόμενος ἐξ αὐτοῦ βασιλεύσῃ τε τῆς Σπάρτης καὶ
 μηκέτι λέγωνται οἱ βασιλεῖς ἀφ' Ἡρακλέους ἀλλ' 30
 c ἀπ' Ἀλκιβιάδου. στρατηγῶν δὲ συμπεριήγετο αὐτῶ
 τὴν τε Λαίδος τῆς Κορινθίας μητέρα Τιμάνδραν καὶ
 Θεοδότην τὴν Ἀττικὴν εἰταίραν.

49. μετὰ δὲ τὴν φυγὴν κυρίου Ἀθηναίου ποιήσας τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ πλείους τῶν πεντακισχιλίων Πελοποννησίους λαβὼν ἀνέπεμψεν εἰς τὰς Ἀθήνας. κατιῶν τε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν πατρίδα ἔστεφάνωσε τὰς ἀττικὰς τριήρεις θαλλῶ καὶ μίτραις καὶ ταινίαις· καὶ ἀναψάμενος τὰς αἰχμαλώτους ταῦς ἠκρωτηριασμένας εἰς διακοσίας ἵππαγωγούς τε ἄγων σκύλων καὶ ὄπλων λακωνικῶν καὶ πελοποννησιακῶν δ μεστὰς εἰσέπλει. ἡ δὲ τριήρης ἐφ' ἧς αὐτὸς κατέπλει 10 μέχρι μὲν τῶν κλείθρων τοῦ Πειραιέως προέτρεχεν ἄλουργοῖς ἰστίοις· ὡς δὲ ἐντὸς ἦν καὶ τὰς κώπας ἔλαβον οἱ ἐρέται, Χρυσόγονος μὲν ἤῤυλει τὸ τριηρικὸν ἐνδεδυκὼς τὴν πυθικὴν στολὴν, Καλλιππίδης δ' ὁ τραγῶδὸς ἐκέλευε τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς στολὴν ἠμφιε- 15 σμένος. διὸ καὶ χαριέντως εἶπέ τις· οὔτ' ἂν δύο Ἀυσάνδρους ὑπήνεγκεν ἢ Σπάρτη οὔτ' ἂν δύο Ἀλκιβιάδης Ἀθηναί· ἐμμεῖτο δὲ Ἀλκιβιάδης τὸν Πανσανίου μηδισμόν, καὶ καθομιλῶν Φαρνάβαζον τὴν περσικὴν ἐνεδύσατο στολὴν καὶ τὴν περσικὴν ἔμαθε 20 φωνὴν καθάπερ καὶ Θεμιστοκλῆς.

50. Δουρις δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν Πανσανίας μὲν (φησὶν) ὁ τῶν Σπαρτιατῶν βασιλεὺς καταθέμενος τὸν πάτριον τρίβωνα τὴν περσικὴν ἐνεδύετο στολὴν. ὁ δὲ Σικελίας τύραννος Διονύσιος ξυστίδα καὶ χρυσοῦν στέφανον ἐπὶ περόνῃ μετελάμβανε τραγικόν. Ἀλέξανδρος δ', ὡς τῆς Ἀσίας ἐκυρίευσεν, περσικαῖς ἐχοῆτο στολαῖς. Δημήτριος δὲ πάντας ὑπερέβαλλεν. τὴν μὲν γὰρ ὑπόδεσιν ἦν εἶχε κατεσκευάζεν ἐκ πολλοῦ δαπανήματος· ἦν γὰρ κατὰ 30 μὲν τὸ σχῆμα τῆς ἐργασίας σχεδὸν ἐμβάτης πύλημα λαμβάνων τῆς πολυτελεστάτης πορφύρας· τούτῳ δὲ χρυσοῦ πολλὴν ἐνύφαινον ποικιλίαν ὀπίσω καὶ ἐμ-

προσθεν ἐνιέντες οἱ τεχνῖται. αἱ δὲ χλαμύδες αὐτοῦ
 ἦσαν ὄρφνινον ἔχουσαι τὸ φέγγος τῆς χροᾶς, τὸ δὲ
 πᾶν ὁ πόλος ἐνύφαντο χρυσοῦς ἀστέρας ἔχων καὶ τὰ
 536 δῶδεκα ζῶδια. μίτρα δὲ χρυσόπαστος ἦν, ἣ καν-
 σίαν ἀλουργῆ οὔσαν ἔσφιγγεν ἐπὶ τὸ νῶτον φέρουσα 5
 τὰ τελευταῖα καταβλήματα τῶν ὑφασμάτων. γινο-
 μένων δὲ τῶν δημητριῶν Ἀθήνησιν ἐγράφετο ἐπὶ
 τοῦ προσκηνίου ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὀχούμενος. Νύμ-
 φρις δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἔκτῳ τῶν περὶ τῆς πατρίδος
 Πανσανίας (φησὶν) ὁ περὶ Πλαταιᾶς νικήσας Μαρ- 10
 δόνιον τὰ τῆς Σπάρτης ἐξεληθὼν νόμιμα καὶ εἰς ὑπερ-
 ρηφανίαν ἐπιδούς περὶ Βυζάντιον διατριβῶν χαλκοῦν
 b τὸν ἀνακείμενον κρατῆρα τοῖς θεοῖς τοῖς ἐπὶ τοῦ
 στόματος ἰδρυνμένοις, ὃν ἔτι καὶ νῦν εἶναι συμβαίνει,
 ἐτόλμησεν ἐπιγράψαι ὡς αὐτὸς ἀναθεὶς, ὑποθεὶς τότε 15
 τοῦπίγραμμα, διὰ τὴν τρυφήν καὶ ὑπερρηφανίαν ἐπι-
 λαθόμενος αὐτοῦ

μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι

Πανσανίας, ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου,

πόντου ἐπ' εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς 20

Κλευμβρότου, ἀρχαίας Ἡρακλέος γενεᾶς.

51. ἐτρούφησε δὲ καὶ Φάραξ ὁ Λακεδαιμόνιος, ὡς
 c Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἱστορεῖ, καὶ ταῖς
 ἡδοναῖς οὕτως ἀσελγῶς ἐχρήσατο καὶ χύδην ὥστε
 πολὺ μᾶλλον διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην αὐτὸν ὑπολαμ- 25
 βάνεσθαι Σικελιώτην ἢ διὰ τὴν πατρίδα Σπαρτιά-
 την. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ δευτέρᾳ φησὶν ὡς Ἀρχί-
 δαμος ὁ Λάκων ἀποστὰς τῆς πατρίου διαίτης συνειθί-
 σθη ξενικῶς καὶ μαλακῶς· διόπερ οὐκ ἠδύνατο τὸν
 οἶκοι βίον ὑπομένειν, ἀλλ' ἐσπούδαζεν ἀεὶ δι' ἀκρα- 30
 σίαν ἔξω διατρίβειν. καὶ Ταραντίνων πρεσβευσα-
 d μένων περὶ συμμαχίας ἔσπευσε συνεξελεθεῖν αὐτοῖς

βοηθός· ἀνάκει γενόμενος καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντων οὐδὲ ταφῆς κατηξιώθη, καίτοι Ταραντίνων πολλὰ χρήματα ὑποσχομένων τοῖς πολεμίοις ὑπὲρ τοῦ ἀνελεῖσθαι αὐτοῦ τὸ σῶμα. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν Θρακῶν φησὶ τῶν καλουμένων Κροβύζων βασιλέα γενέσθαι Ἰσάνθην τρυφῇ πάντας τοὺς καθ' ἑαυτὸν ὑπερβαλλόμενον. ἦν δὲ καὶ πλούσιος καὶ καλός. ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ καὶ εἰκοστῇ ὁ αὐτὸς Πτολεμαῖόν φησι τὸν δευτέρου Αἰγύπτου βασιλεύσαντα πάντων σεμνότετον γενόμενον τῶν δυναστῶν καὶ παιδείας εἶ τινα καὶ ἄλλον καὶ αὐτὸν ἐπιμεληθέντα, οὕτως ἐξαπατηθῆναι τὴν διάνοιαν καὶ διαφθορῆναι ὑπὸ τῆς ἀκαίρου τρυφῆς, ὥστε τὸν πάντα χρόνον ὑπολαβεῖν βιώσεσθαι καὶ λέγειν ὅτι μόνος εὖροι τὴν ἀθανασίαν. κατατεινόμενον οὖν ὑπὸ ποδάγρας πλείους ἡμέρας, ὡς ποτ' οὖν ἐρράϊσε καὶ κατεῖθε διὰ τινων ὑπολαμπάδων τοὺς Αἰγυπτίους παρὰ τὸν ποταμὸν ἀριστοποιουμένους καὶ τὰ τυχόντα προσφερομένους ἐπὶ τε τῆς ἄμμου χύδην ἐρριμμένους εἶπεν ὅ ὦ τάλας ἐγώ, τὸ μηδὲ τούτων ἓνα γενέσθαι.

52. περὶ δὲ Καλλίου καὶ τῶν τούτου κολάκων φθάνομεν καὶ πρότερον εἰπόντες· ἀλλ' ἐπεὶ καινῶς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ, ἄνωθεν ἀναλαβὼν διηγῆσομαι. ὅτε τὸ πρῶτον εἰς Εὐβοίαν ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι, τότε, ὡς φασιν, Ἐρετριεὺς ἀνὴρ Διόμνηστος κύριος ἐγένετο τῶν τοῦ στρατηγοῦ χρημάτων. ἔτυχε γὰρ ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἐκείνου σκηνῶν καὶ τὰ χρήματα εἰς οἴκημά τι θέμενος τῆς οἰκίας. τελευτησάντων δὲ πάντων διέλαθεν ἔχων ὁ Διόμνηστος τὸ χρυσίον. ἐπεὶ δὲ πάλιν ὁ ὄ37 τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐρέτριαν στρατεύμα, προστάξας ἀνάστατον ποιῆσαι τὴν πόλιν,

εικότως ὑπεξέθεντο ὅσοι χρημάτων ἠυπόρουν. οἱ οὖν καταλελειμμένοι τῆς τοῦ Διομνήστου οἰκίας παρ' Ἰππόνικον τὸν Καλλίου, τὸν Ἄμμωνα ἐπικαλούμενον, ὑπεξέθεντο τὰ χρήματα εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἀνασκευασθέντων ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀπάντων τῶν Ἐρετριέων κατέσχον οὗτοι τὰ χρήματα πολλὰ ὄντα, ὥστε Ἰππόνικος ὁ ἀπ' ἐκείνου γεγυῶς τοῦ τὴν παρακαταθήκην λαβόντος ἤτησεν Ἀθηναίους ποτὲ ἐν ἀκροπόλει τόπον, ἵν' οἰκοδομήσῃται τοῖς χρήμασιν ὅπου κείσεται, λέγων ὡς οὐκ ἀσφαλὲς ὂν ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ πολλὰ χρήματα εἶναι· καὶ ἔδοσαν Ἀθηναῖοι. νουθετηθεὶς δ' ὑπὸ τῶν φίλων μετενόησε. τοσούτων οὖν ὄντων τῶν χρημάτων Καλλίας κύριος γενόμενος καὶ πρὸς ἡδονὴν βιώσας. ποῖοι γὰρ οὐ κόλακες ἢ τί πλῆθος οὐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν; ποίας δὲ δαπάνας οὐχ ὑπερεώρα ἐκεῖνος; ἀλλ' ὅμως εἰς τοσούτον αὐτὸν ἀπορίας περιέστησεν ὁ περὶ ἡδονὴν βίος ὥστε μετὰ γραδίου βαρβάρου διατελεῖν ἠναγκάσθη καὶ τῶν ἀναγκαιῶν τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεῆς γενόμενος τὸν βίον ἐτελεύτησε. τὸν δὲ Νικίου (φησί) τοῦ Περγα- σῆθεν πλοῦτον ἢ τὸν Ἰσχομάχου τίνες ἀπώλεσαν; οὐκ Αὐτοκλῆς καὶ Ἐπικλῆς, οἱ μετ' ἀλλήλων ζῆν προελόμενοι καὶ πάντ' ἐν ἐλάττονι ποιούμενοι τῆς ἡδονῆς; ἐπειδὴ δὲ πάντα κατανάλωσαν, κώνειου πίνοντες ἅμα τὸν βίον ἐτελεύτησαν.

53. περὶ δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ πάνυ τρυφῆς Ἐφιππος μὲν ὁ Ὀλύμπιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἡφαιστίωνος καὶ Ἀλεξάνδρου τελευτῆς φησὶν ὅτι ἐν τῷ παραδείσῳ ἔκειτο αὐτῷ χρυσοῦς θρόνος· καὶ κλῖναι ἀργυρόποδες, ἐφ' ᾧν καθεζόμενος ἐχρημάτιζε μετὰ τῶν ἑταίρων. Νικοβούλη δὲ φησιν ὅτι παρὰ τὸ δεῖπνον πάντες οἱ ἀγωνισταὶ ἐσπούδαζον τέρεπιν τὸν βασιλέα,

καὶ ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ δείπνῳ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος
ἐπεισόδιόν τι μνημονεύσας ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀνδρο-
μέδας ἠγωνίσαστο, καὶ τὸν ἄκρατον προθύμως προ-
πίνων καὶ τοὺς ἄλλους ἠνάγκαζεν. Ἐφιππος δὲ φη-
5 σιν ὡς Ἀλέξανδρος καὶ τὰς ἱεράς ἐσθῆτας ἐφόρει ἐν
τοῖς δείπνοις, ὅτε μὲν τὴν τοῦ Ἄμμωνος πορφυρίδα
καὶ περισχιδεῖς καὶ κέρατα καθάπερ ὁ θεός, ὅτε δὲ
καὶ τὴν τῆς Ἀρτέμιδος, ἣν καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐφόρει
πολλάκις, ἔχων τὴν περσικὴν στολήν, ὑποφαίνων
10 ἄνωθεν τῶν ὤμων τό τε τόξον καὶ τὴν σιβύνην.
ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ, τὰ μὲν ἄλλα σχεδὸν καὶ
καθ' ἑκάστην ἡμέραν χλαμύδα τε πορφυρᾶν καὶ
χιτῶνα μεσόλευκον καὶ τὴν καυσίαν ἔχουσιν τὸ διά-
δημα τὸ βασιλικόν, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ τὰ τε πέδιλα
15 καὶ τὸν πέτασον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τὸ κηρύκειον ἐν
τῇ χειρὶ, πολλάκις δὲ καὶ λεοντὴν καὶ ῥόπαλον
ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς. τί οὖν θαυμαστὸν εἰ καὶ καθ'
ἡμᾶς Κόμμοδος ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων
παρακείμενον εἶχε τὸ Ἡράκλειον ῥόπαλον, ὑπεστρω-
20 μένης αὐτῷ λεοντῆς, καὶ Ἡρακλῆς καλεῖσθαι ἤθελεν,
Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀριστοτελικοῦ τοσοῦτοις αὐτὸν ἀφο-
μοιοῦντος θεοῖς, ἀτὰρ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι; ἔρρανε δὲ ὁ
Ἀλέξανδρος καὶ μύρῳ σπουδαίῳ καὶ οἴνῳ εὐώδει τὸ
δάπεδον. ἐθυμιάτο δὲ αὐτῷ σμύρνα καὶ τὰ ἄλλα 53
25 θυμιάματα· εὐφημία τε καὶ σιγὴ κατεῖχε πάντας ὑπὸ
δέους τοὺς παρόντας. ἀφόρητος γὰρ ἦν καὶ φονικός.
ἐδόκει γὰρ εἶναι μελαγχολικός. ἐν Ἐκβατάνοις δὲ
ποιήσας τῷ Διονύσῳ θυσίαν καὶ πάντων δαψιλῶς ἐν
τῇ θοίνῃ παρασκένευσθέντων, καὶ Σατραβάτης ὁ σα-
30 τράπης τοὺς στρατιώτας εἰστιάσε πάντας. ἀθροί-
σθέντων δὲ πολλῶν ἐπὶ τὴν θέαν, φησὶν ὁ Ἐφιππος,
κηρύγματα ἐγίνετο ὑπερήφανα καὶ τῆς περσικῆς

ὑπεροψίας αὐθαδέστερα. ἄλλων γὰρ ἄλλο τι ἀνακη-
 ρυττόντων καὶ στεφανούντων τὸν Ἀλέξανδρον, εἰς
 τις τῶν ὄπλοφυλάκων ὑπερπεπαικῶς πᾶσαν κολα-
 κείαν, κοινωσάμενος τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἐκέλευσε τὸν
 κήρυκα ἀνειπεῖν ὅτι Γοργὸς ὁ ὄπλοφύλαξ Ἀλέξαν- 5
 δρον Ἄμμωνος υἱὸν στεφανοῖ χρυσοῖς τρισχιλίαις,
 καὶ ὅταν Ἀθήνας πολιορκῇ, μυρίαίς πανοπλίαις καὶ
 τοῖς ἴσοις καταπέλταις καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις βέλεσιν
 εἰς τὸν πόλεμον ἱκανοῖς.

54. Χάρης δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον 10
 ἱστοριῶν ὅτε (φησὶν) εἶλε Δαρκεῖον, γάμους συνετέ-
 λεσεν ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων φίλων, ἐνενήκοντα
 καὶ δύο θαλάμους κατασκευασάμενος ἐν τῷ αὐτῷ
 τόπῳ. ἦν δὲ ὁ οἶκος ἑκατοντάκλινος, ἐν ᾧ ἐκάστη ἦν
 κλίνη κεκοσμημένη στολῇ γαμικῇ εἴκοσι μυῶν ἄρ- 15
 γυρᾶ, ἡ δὲ αὐτοῦ χρυσόπους ἦν. συμπαρέλαβε δὲ
 εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τοὺς ἰδιοξένους ἅπαντας καὶ
 κατέκλινεν ἀντιπροσώπους ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις
 νυμφίοις, τὴν τε λοιπὴν δύναμιν πεξῆν τε καὶ ναυ-
 τικὴν, καὶ τὰς πρεσβείας καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας 20
 ἐν τῇ αὐλῇ. κατεσκεύαστο δὲ ὁ οἶκος πολυτελεῶς καὶ
 μεγαλοπρεπῶς ἱματίοις τε καὶ ὀθονίοις πολυτελέσιν,
 ὑπὸ δὲ ταῦτα πορφυροῖς καὶ φοινικοῖς χρυσοῦφέσι.
 τοῦ δὲ μένειν τὴν σκηνὴν ὑπέκειντο κίονες εἴκοσα-
 πήχεις περίχρυσοι καὶ διάλιθοι καὶ περιάργυροι. 25
 περιεβέβληντο δ' ἐν τῷ περιβόλῳ πολυτελεῖς ἀνλαῖαι
 ξρωτοὶ καὶ διάχρυσοι, κανόνας ἔχουσιν περιχρυσούς
 καὶ περιαργύρους. τῆς δὲ αὐλῆς ἦν τὸ περίμετρον
 στάδιοι τέσσαρες. ἐγίνετο δὲ τὰ δεῖπνα πρὸς σάλ-
 πιγγα, τότε μὲν ἐν τοῖς γάμοις, καὶ ἄλλως δ' ἀεὶ ὅτε 30
 τύχοι σπονδοποιούμενος, ὥστε πᾶν εἰδέναι τὸ στρα-
 τόπεδον. ἐπὶ πέντε δὲ ἡμέρας ἐπετετέλεσθησαν οἱ γά-

μοι, καὶ ἐλειτούργησαν πάνυ πολλοὶ καὶ βαρβάρων
καὶ Ἑλλήνων καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς. θαυμαστοὶ
δὲ ἦσαν διαπρέποντες Σκύμος Ταραντῖνος καὶ Φι-
λιστιίδης Συρακόσιος Ἡράκλειτός τε ὁ Μυτιληναῖος.
5 μεθ' οὓς ἐπεδείξατο ῥαψῳδὸς Ἄλεξις Ταραντῖνος.
παρῆλθον δὲ καὶ ψιλοκιθαρισταί, Κρατῖνος Μηθυ-
μναῖος, Ἀριστώνυμος Ἀθηναῖος, Ἀθηνόδωρος Τῆμος·
ἐκιθαρώδησάν τε Ἡράκλειτός τε ὁ Ταραντῖνος καὶ
Ἀριστοκράτης ὁ Θηβαῖος. ἀνλωδοὶ δὲ παρῆλθον Διο-
10 νύσιος ὁ Ἡρακλεώτης, Ὑπέρβολος Κυζικηνός· παρῆλ-
θον δὲ καὶ ἀνληταί, οἳ πρῶτον τὸ πυθικὸν ἠΰλησαν,
εἰθ' ἔξῃς μετὰ τῶν χορῶν Τιμόθεος Φρύνιχος Καφι-
σίας Διόφαντος, ἔτι δὲ Εὖσιος ὁ Χαλκιδεύς. καὶ
ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι διονυσοκόλακες ἀλε-
15 ξανδροκόλακες ἐκλήθησαν, διὰ τὰς τῶν δῶρων ὑπερ-
βολάς, ἐφ' οἷς καὶ ἦσθη ὁ Ἀλέξανδρος. ὑπεκρίθησαν
δὲ τραγωδοὶ μὲν Θεσσαλὸς καὶ Ἀθηνόδωρος καὶ Ἀρι-
στόκριτος, κωμῳδοὶ δὲ Λύκων καὶ Φορμίων καὶ 5
Ἀρίστων. παρῆν δὲ καὶ Φασίμηλος ὁ ψάλτης. οἱ δὲ
20 πεμφθέντες (φησὶ) στέφανοι ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν
καὶ τῶν λοιπῶν ταλάντων ἦσαν μυρίων πεντακισχι-
λίων.

55. Πολύκλειτος δὲ ὁ Λαρισαῖος ἐν τῇ ὀργόῃ τῶν
ἱστοριῶν καὶ ἐπὶ χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαι φησὶ τὸν
25 Ἀλέξανδρον, καὶ ἀνλητρίδας αὐτῷ καὶ ἀνλητὰς ἀεὶ
ἔπεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, καὶ πίνειν ἄχρι τῆς ἕω.
Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων περὶ Δαρείου λέγων
τοῦ καθαιρεθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου φησὶν ὅ
Περσῶν βασιλεὺς ἀθλοθετῶν τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ
30 γνωρίζουσιν ὑπὸ πάντων τῶν ἡδέων ἠττωμένην
ἀπέδειξε τὴν βασιλείαν, καὶ καταγωνιζόμενος ἐαν-
τὸν οὐκ ἦσθετο πρότερον ἢ τὸ σκιῆπτρον ἕτεροι λα-

βόντες ἀνεκηρύχθησαν. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ
 καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνίδιος
 ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ Ἀσίας καὶ τοὺς ἐταίρους φησὶ τοὺς
 Ἀλεξάνδρου ὑπερβαλοῦσῃ τρυφῇ χρῆσασθαι. ὧν εἷς
 ὦν καὶ Ἄγνων χρυσοῦς ἦλος ἐν ταῖς κρηπίδι καὶ 5
 τοῖς ὑποδήμασιν ἐφόρει. Κλεῖτος δὲ ὁ λευκὸς κα-
 λούμενος, ὅτε χρηματίζειν μέλλοι, ἐπὶ πορφυρῶν
 ἱματίων διαπεριπατῶν τοῖς ἐντυγχάνουσι διελέγετο.
 Περδίκκα δὲ καὶ Κρατεροῦ φιλογυμναστοῦσιν ἠκο-
 λούθουν διφθέραι σταδιαῖαι τοῖς μεγέθεσιν, ὑφ' 10
 αἷς περιλαμβάνοντες τόπον ἐν ταῖς καταστρατοπε-
 δεῖαις ἐγυμνάζοντο· ἠκολούθει δὲ αὐτοῖς καὶ ὑπο-
 ζύγια πολλὰ τὰ τὴν κόνιν κομίζοντα πρὸς τὴν ἐν τῇ
 παλαιστρᾷ χρεῖαν. Λεοννάτῳ δὲ καὶ Μενελάῳ φιλο-
 κνήγοις οὓσιν ἀύλαται σταδίῳν ἑκατὸν ἠκολούθουν, 15
 αἷς περιστάντες τὰς θήρας ἐκκνήγουν. τὰς δὲ χρυ-
 σαῖς πλατάνους καὶ τὴν χρυσοῦν ἄμπελον, ὑφ' ἣν οἱ
 Περσῶν βασιλεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι,
 σμαραγδίνους βότρους ἐχούσας καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀν-
 θράκων ἄλλων τε παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόν- 20
 των ταῖς πολυτελείαις, ἐλάττω, φησὶν ὁ Φύλαρχος,
 φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν ἐκάστοτε γινομένης παρ'
 Ἀλεξάνδρῳ δαπάνης. ἦν γὰρ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ κλινῶν
 ἑκατόν, χρυσοῖ δὲ κίονες πεντήκοντα κατεῖχον αὐ-
 τήν. οἱ δὲ ὑπερτείνοντες οὐρανίσκοι διάχρυσοι ποι- 25
 κίλμασιν ἐκπεπονημένοι πολυτελέσιν ἐσκέπαζον τὸν
 ἄνω τόπον. καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι μη-
 λοφόροι περὶ αὐτὴν ἐντὸς εἰστήκεσαν, πορφυραῖς καὶ
 μηλίαις ἐσθῆσιν ἐξησκημένοι· μετὰ δὲ τούτους
 τοξόται τὸν ἀριθμὸν χίλιοι οἱ μὲν φλόγινα ἐνδεδυ- 30
 κότες οἱ δὲ ὑσγίνοβαφῇ, πολλοὶ δὲ καὶ κυάνεα εἶχον
 περιβόλαια. προειστήκεσαν δὲ τούτων ἀργυράσπιδες

Μακεδόνες πεντακόσιοι. κατὰ δὲ μέσῃν τὴν σκηνὴν χρυσοῦς ἐτίθειτο δίφρος, ἐφ' οὗ καθήμενος ἐχρημάτιζεν ὁ Ἀλέξανδρος, τῶν σωματοφυλάκων πανταχόθεν ἐφεστηκότων. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ τῆς σκηνῆς τὸ τῶν
 5 ἐλεφάντων ἄγλημα διεσκευασμένον ἐφειστήκει, καὶ Μακεδόνες χίλιοι μακεδονικὰς στολὰς ἔχοντες, εἴτα μύριοι Πέρσαι, τὸ τε τὴν πορφύραν ἔχον πλῆθος εἰς πεντακοσίους ἦν, οἷς Ἀλέξανδρος ἔδωκε φορεῖν τὴν στολὴν ταύτην. τοσούτων δὲ ὄντων καὶ τῶν φίλων
 10 καὶ τῶν θεραπευόντων οὐδεὶς ἐτόλμα προσπορεύεσθαι Ἀλεξάνδρῳ· τοιοῦτον ἐγεγόνει τὸ περὶ αὐτὸν ἀξίωμα. ἔγραψε δὲ καὶ τότε Ἀλέξανδρος ταῖς ἐν Ἰωνίᾳ πόλεσι καὶ πρώτοις Χίοις ὅπως αὐτῷ πορφύραν ἀποστείλωσιν. ἤθελε γὰρ τοὺς ἐταίρους ἅπαντας
 15 ἄλουργὰς ἐνδῦσαι στολὰς. ἀναγνωσθείσης δὲ τῆς ἐπιστολῆς Χίοις παρὼν Θεόκριτος ὁ σοφιστὴς νῦν ἐγνωκέναι ἔφη τὸ παρ' Ὀμήρῳ εἰρημένον 'τὸν δ' ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.'

56. Ἀντίοχον δὲ τὸν γρυπὸν ἐπικαλούμενον βασιλέα φησὶ Ποσειδώνιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν τὰς ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεις ἐπιτελοῦντα ὑποδοχὰς λαμπρὰς ἐπιτελεῖν. ἐν αἷς τὸ μὲν πρῶτον ἀναδόσεις ἐγίνοντο ὀλομελῶν βρωμάτων, εἴτ' ἤδη καὶ ζώντων χηνῶν καὶ λαγωῶν καὶ δορκάδων. ἀνε-
 25 δίδοντο δέ, φησί, καὶ χρυσοὶ στέφανοι τοῖς δειπνοῦσι καὶ ἀργυρωμάτων πλῆθος καὶ θεραπόντων καὶ ἵππων καὶ καμήλων, ἔδει τε ἀναβάντα ἐπὶ τὴν κάμηλον ἕκαστον πιεῖν καὶ λαβεῖν γε τὴν κάμηλον καὶ τὰ περὶ τὴν κάμηλον καὶ τὸν παρεστῶτα παῖδα.' ἐν δὲ τῇ τεσσα-
 30 ρεσκαυδεκάτῃ περὶ τοῦ ὀμωνύμου αὐτοῦ Ἀντίοχου λέγων τοῦ ἐπ' Ἀρσάκην εἰς Μηδίαν στρατεύσαντος φησὶν ὅτι ὑποδοχὰς ἐποιεῖτο καθ' ἡμέραν ὀχλικὰς,

ἐν αἷς χωρὶς τῶν ἀναλισκομένων καὶ ἐκφρατιζομένων
 σωρευμάτων ἕκαστος ἀπέφερε τῶν ἐστιατόρων ὀλο-
 μελῆ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων
 ζώων ἀδιαίρετα ἐσκευασμένα ἄμαξαν πληρῶσαι δυ-
 νάμενα· καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων καὶ στεφάνων 5
 ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ ἀνδρομήκεσι λημνίσκων
 χρουσῶν πιλήμασι πλήθη·

57. Κλύτος δ' ὁ ἀριστοτελικὸς ἐν τοῖς περὶ Μι-
 λήτου Πολυκράτη φησὶ τὸν Σαμίων τύραννον ὑπὸ
 τρουφῆς τὰ πανταχόθεν συνάγειν, κύνας μὲν ἐξ Ἡπεί- 10
 ρου, αἶγας δὲ ἐκ Σκύρου, ἐκ δὲ Μιλήτου πρόβατα,
 ὕς δ' ἐκ Σικελίας. Ἄλεξις δ' ἐν τρίτῳ Σαμίων ὄρων
 ἐκ πολλῶν πόλεων φησι κοσμηθῆναι τὴν Σάμον ὑπὸ
 τοῦ Πολυκράτους, κύνας μὲν μολοττικὰς καὶ λακαί-
 νας εἰσαγαγόντος, αἶγας δ' ἐκ Σκύρου καὶ Νάξου, 15
 πρόβατα δ' ἐκ Μιλήτου καὶ τῆς Ἀττικῆς. μετεστέλ-
 λετο δέ, φησί, καὶ τεχνίτας ἐπὶ μισθοῖς μεγίστοις.
 πρὸ δὲ τοῦ τυραννῆσαι κατασκευασάμενος στρωμνὰς
 πολυτελεῖς καὶ ποτήρια ἐπέτρεπε χρῆσθαι τοῖς ἢ
 γάμον ἢ μεῖζονας ὑποδοχὰς ποιουμένοις. ἐκ πάντων 20
 οὖν τούτων ἄξιον θαυμάζειν τὸν τύραννον, ὅτι οὐ-
 δαμόθεν ἀναγέγραπται γυναικας ἢ παῖδας μεταπεμ-
 ψάμενος, καίτοι περὶ τὰς τῶν ἀρρένων ὀμιλίας
 ἐπτοημένος, ὡς καὶ ἀντεροῦν Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ,
 ὅτε καὶ δι' ὀργὴν ἀπέκειρε τὸν ἐρώμενον. πρῶτος δὲ 25
 ὁ Πολυκράτης καὶ ναῦς πῆξας ἀπὸ τῆς πατρίδος σα-
 μίας ἐκάλεσε. Κλέαρχος δὲ φησιν ὡς Ἐπολυκράτης ὁ
 τῆς ἀβροῦς Σάμου τύραννος διὰ τὴν περὶ τὸν βίου
 ἀκολασίαν ἀπώλετο, ζηλώσας τὰ Λυδῶν μαλακά.
 ὅθεν τῷ μὲν Σάρδεων ἀγκῶνι γλυκεῖ προσαγορευο- 30
 μένῳ τὴν παρὰ τοῖς Σαμίοις λάυραν ἀντικατεσκευά-
 σεν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν Λυδῶν ἄνθεσιν ἀντέπλεξε

τὰ διαγγελθέντα Σαμίων ἄνθεα. τούτων δὲ ἢ μὲν
 Σαμίων λαύρα στέγη τις ἦν γυναικῶν δημιουργῶν
 καὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ἀκρασίαν πάντων βρω-
 μάτων ὧν ὄντως ἐνέπλησε τὴν Ἑλλάδα, τὰ δὲ Σα- 54
 5 μίων ἄνθη γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν κάλλη διάφορα.
 ἔτι δὲ τῆς συμπάσης πόλεως ἐν ἑορταῖς τε καὶ μέ-
 θαις . . . καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. οἶδα δὲ καὶ γὰρ
 παρὰ τοῖς ἑμοῖς Ἀλεξανδρεῦσι λαύραν τινὰ καλουμέ-
 μην μέχρι καὶ νῦν εὐδαιμόνων, ἐν ἣ πάντα τὰ πρὸς
 10 τρυφήν ἐπωλεῖτο.

55. Ἀλκισθένης δὲ τὸν Συβαρίτην φησὶν Ἀριστο-
 τέλης ἐν τοῖς Θαυμασίοις ὑπὸ τρυφῆς ἱμάτιον τοιοῦ-
 του κατασκευάσαι τῇ πολυτελείᾳ ὡς προτίθεσθαι
 αὐτὸ ἐπὶ Λακινίου ἐν τῇ πανηγύρει τῆς Ἥρας, εἰς ἣν
 15 συμπορεύονται πάντες Ἰταλιῶται, καὶ τῶν δεικνυμέ-
 νων μάλιστα πάντων ἐκεῖνο θαυμάζεσθαι. οὗ φασι
 κρυψεύσαντα Διονύσιον τὸν πρεσβύτερον ἀποδόσθαι
 Καρχηδονίοις ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ταλάντων. ἱστορεῖ
 δὲ καὶ Πολέμων περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ
 20 τῶν ἐν Καρχηδόνι πέπλων. περὶ δὲ Σμινδυρίδου
 τοῦ Συβαρίτου καὶ τῆς τούτου τρυφῆς ἱστόρησεν
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ, ὡς ἀποπλέων ἐπὶ τὴν μνηστείαν
 τῆς Κλεισθένης τοῦ Σικωνίου τυράννου θυγατρὸς
 Ἀγαρίστης, φησὶν, ἀπὸ μὲν Ἰταλίας Σμινδυρίδης ὁ
 25 Ἰπποκράτης Συβαρίτης, ὃς ἐπὶ πλεῖστον δὴ χλιδῆς
 εἰς ἀνὴρ ἀφίκετο. εἶποντο γοῦν αὐτῷ χίλιοι μάγειροι
 καὶ ὀρμηθευταί. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ
 ἑβδόμῃ. περὶ δὲ τῆς Διονυσίου τοῦ νεωτέρου Σικε-
 λίας τυράννου τρυφῆς Σάτυρος ὁ περιπατητικὸς ἱστο-
 30 ρῶν ἐν τοῖς βίοις πληροῦσθαι φησι παρ' αὐτῷ τρια-
 κοντακλίλους οἴκους ὑπὸ τῶν εὐωχουμένων. καὶ
 Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν βίων γράφει οὕτως

Διονύσιος δ' ὁ Διονυσίου ἀπάσης γενόμενος Σικελίας ἀλάστωρ, εἰς τὴν Λοκρῶν πόλιν παρελθὼν οὐσαν αὐτῷ μητρόπολιν (Λωρὶς γὰρ ἡ μήτηρ αὐτοῦ τὸ γένος ἦν Λοκρὶς) στρώσας οἶκον τῶν ἐν τῇ πόλει τὸν μέγιστον ἐρπύλλοις καὶ ῥόδοις μετεπέμπετο μὲν ἐν μέρει τὰς Λοκρῶν παρθένους· καὶ γυμνὸς μετὰ γυμνῶν οὐδὲν αἰσχύνῃς παρέλιπεν ἐπὶ τοῦ στρώματος κυλινδούμενος. τοιγαροῦν μετ' οὐ πολὺν χρόνον οἱ ὕβρισθέντες γυναῖκα καὶ τέκνα ἐκείνου λαβόντες ὑποχείρια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ στήσαντες μεθ' ὕβρεως ἐνηκολάσταινον αὐτοῖς· καὶ ἐπεὶ τῆς ὕβρεως πλήρεις ἐγένοντο, κεντοῦντες ὑπὸ τοὺς τῶν χειρῶν ὄνυχας βελόναις ἀνεῖλον αὐτούς. καὶ τελευτησάντων τὰ μὲν ὅστ' αὐτὸν κατέκοψαν ἐν ὄλμοις, τὰ δὲ λοιπὰ κρεανομησάμενοι ἐπηράσαντο πάντες τοῖς μὴ γευσαμένοις αὐτῶν· ὅθεν πρὸς τὴν ἀνόσιον ἄραν κατήλεσαν αὐτῶν τὰς σάρκας, ἔν' ἡ τροφή σιτοποιουμένων κατεδεσθῆ. τὰ δὲ λείψανα κατεπόντωσαν. αὐτὸς δὲ Διονύσιος τέλος μητραγυρτῶν καὶ τυμπανοφορούμενος οἰκτρῶς τὸν βίον κατέστρεψεν. εὐλαβητέον οὖν τὴν καλουμένην τρυφήν οὐσαν τῶν βίων ἀνατροπὴν, ἀπάντων τε ὀλέθριον ἠγεῖσθαι τὴν ὕβριν.

59. Διόδωρος δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τοῖς περὶ βιβλιοθήκης Ἀκραγαντίνους φησὶ κατασκευάσαι Γέλωνι κολουμβήθραν πολυτελεῆ, τὸ περίμετρον ἔχουσαν σταδίων ἑπτὰ βάθος δὲ πηγῶν εἴκοσιν· εἰς ἣν ἐπαγομένων ποταμίων καὶ κρηναίων ὑδάτων ἰχθυοτροφεῖον εἶναι καὶ πολλοὺς παρέχεσθαι ἰχθῦς εἰς τὴν τρυφήν καὶ ἀπόλαυσιν τῷ Γέλωνι· καθίστασθαι δὲ καὶ κύκνων πλῆθος εἰς αὐτήν, ὡς γίνεσθαι ἐπιτερπεστάτην τὴν θείαν. ὕστερον δὲ αὕτη διεφθάρη καταχωσθεῖσα. Δουῖρις δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα

καὶ πλησίον Ἴππωνίου πόλεως ἄλλος τι δείκνυσθαι 512
 κάλλει διάφορον καὶ κατάρρυτον ὕδασιν, ἐν ᾧ καὶ
 τόπον τινὰ εἶναι καλούμενον Ἀμαλθείας κέρας, ὃ τὸν
 Γέλωνα κατασκευάσαι. Σειληνὸς δ' ὁ Καλακτίνος
 5 ἐν τρίτῳ Σικελικῶν περὶ Συρακούσας φησὶ κῆπον
 εἶναι πολυτελεῶς κατεσκευασμένον ὃν καλεῖσθαι Μῦ-
 θον, ἐν ᾧ χρηματίζειν Ἰέρωνα τὸν βασιλέα. ἡ δὲ Παν-
 ορμίτις τῆς Σικελίας πᾶσα κῆπος προσαγορεύεται,
 διὰ τὸ πᾶσα εἶναι πλήρης δένδρων ἡμέρων, ὡς φησι
 10 Καλλίας ἐν ὀγδῷ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα ἱστοριῶν.
 Ποσειδώνιος δὲ ἐν τῇ ὀγδῷ τῶν ἱστοριῶν περὶ Δα- b
 μοφίλου λέγων τοῦ Σικελιώτου, δι' ὃν ὁ δουλικὸς
 ἐκινήθη πόλεμος, ὅτι τρυφῆς ἦν οἰκεῖος, γράφει καὶ
 ταῦτα τρυφῆς οὖν δοῦλος ἦν καὶ κακουργίας, διὰ
 15 μὲν τῆς χώρας τετρακύκλους ἀπήνας περιηγόμενος
 καὶ ἵππους καὶ θεράποντας ὠραίους καὶ παραδρομῆν
 ἀνάγωγον κολάκων τε καὶ παιδῶν στρατιωτικῶν.
 ὕστερον δὲ πανοικία ἐφυβρίστως κατέστρεψε τὸν
 βίον ὑπὸ τῶν οἰκετῶν περιυβρισθεῖς.
 20 60. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς, ὡς φησι Δοῦρις
 ἐν τῇ ἑκκαίδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, χιλίων καὶ διακο- c
 σίων ταλάντων κατ' ἐνιαυτὸν κύριος γενόμενος, καὶ
 ἀπὸ τούτων βραχέα δαπανῶν εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ
 τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν, τὰ λοιπὰ πάντα διὰ τὴν
 25 ἔμφυτον ἀκρασίαν ἠφάνιζε, θοίνας τε καθ' ἐκάστην
 ἡμέραν λαμπρὰς ἐπιτελεῶν καὶ πληθὸς τι συνδείπνων
 ἔχων· καὶ ταῖς μὲν δαπάναις ταῖς εἰς τὰ δεῖπνα τοὺς
 Μακεδόνας ὑπερέβαλε, τῇ δὲ καθαρειότητι Κυπρί-
 ουσ καὶ Φοίνικας· ῥάσματά τε μύρων ἐπιπτεν ἐπὶ τὴν
 30 γῆν, ἀνθινὰ τε πολλὰ τῶν ἐδαφῶν ἐν τοῖς ἀνδρῶσι d
 κατεσκευάζετο διαπεποικίλμενα ὑπὸ δημιουργῶν.
 ἦσαν δὲ καὶ πρὸς γυναικῶν ὁμιλίας σιωπώμεναι καὶ

νεανίσκων ἔρωτες νυκτερινοί, καὶ ὁ τοῖς ἄλλοις τιθέ-
 μενος θεσμὸς Δημήτριος καὶ τοὺς βίους τάττων
 ἀνομοθέτητον ἑαυτῷ τὸν βίον κατεσκευάζεν. ἐπεμε-
 λείτο δὲ καὶ τῆς ὄψεως, τὴν τε τρίχα τὴν ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς ξανθίζόμενος καὶ παιδέρωτι τὸ πρόσωπον
 ὑπαλειφόμενος καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐγχροῖον
 ἑαυτόν· ἠβούλετο γὰρ τὴν ὄψιν ἰλαρὸς καὶ τοῖς ἀπαν-
 e τῶσιν ἠδὺς φαίνεσθαι. ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν διονυ-
 σίων, ἣν ἔπεμψεν ἄρχων γενόμενος, ἦδε χορὸς εἰς
 αὐτὸν ποιήματα Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ἐν οἷς
 ἠλιόμορφος προσηγορεύετο

ἑξόχως δ' εὐγενέτας ἠλιόμορφος

ξασθέοις ἄρχων σε τιμαῖσι, γεραίρει.

Καρύστιος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ἐν τρίτῳ ὑπομνημάτων
 Δημήτριος (φησὶν) ὁ Φαληρεὺς Ἰμεραίου τοῦ ἀδελ- 15
 φοῦ ἀναιρεθέντος ὑπ' Ἀντιπάτρου αὐτὸς μετὰ Νι-
 κάνορος διέτριβεν, αἰτίαν ἔχων ὡς τὰ ἐπιφάνεια τοῦ
 f ἀδελφοῦ θύων. Κασάνδρῳ δὲ γενόμενος φίλος μέγα
 ἰσχυσε. καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἦν αὐτοῦ τὸ ἄριστον ὀξύ-
 βαφα παντοδαπὰς ἐλάας ἔχοντα καὶ τυρὸν νησιωτι- 20
 κόν. ὡς δ' ἐπλούτησε, Μοσχίωνα τὸν ἄριστον τῶν
 τότε μαγείρων καὶ δειπνοποιῶν ἐωνήσατο, καὶ το-
 σαῦτα ἦν τὰ παρασκευαζόμενα καθ' ἡμέραν ὥστε
 χαρισαμένου τῷ Μοσχίῳ τὰ λείψανα Μοσχίων ἐν
 ἔτεσι δύο τρεῖς συνοικίας ἐωνήσατο, παῖδάς τ' ἐλευ- 25
 θέρους ὕβριζε καὶ γυναικας τὰς τῶν ἐπιφανεστάτων.
 ἐξηλοτύπου δὲ πάντες οἱ παῖδες τὸν ἐρώμενον αὐ-
 τοῦ Δίογυιν· καὶ τοσοῦτον ἦν τῷ Δημητρίῳ προσελ-
 θεῖν ὥστε μετ' ἄριστον αὐτοῦ περιπατήσαντος παρὰ
 543 τοὺς τρίποδας συνῆλθον εἰς τὸν τόπον παῖδες κάλ- 30
 λιστοὶ ταῖς ἐξῆς ἡμέραις, ἵν' ὀφθεῖεν αὐτῷ.

61. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ δεκάτῃ

καὶ ἑκατοστῇ τῶν ἱστοριῶν Λεύκολλον φησιν ἀφικό-
 μενον εἰς Ῥώμην καὶ θριαμβεύσαντα λόγον τε ἀπο-
 δόντα τοῦ πρὸς Μιθριδάτην πολέμου ἐξοκειλαί εἰς
 πολυτελεῆ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης, τρυ-
 φῆς τε πρῶτον εἰς ἅπαν Ῥωμαίοις ἡγεμόνα γενέσθαι,
 καρπασάμενον δυοῖν βασιλέοιν πλοῦτον, Μιθριδά-
 του καὶ Τιγράνου. διαβόητος δ' ἦν παρὰ Ῥωμαίοις
 καὶ Σίτιος ἐπὶ τρυφῇ καὶ μαλακίᾳ, ὡς φησι Ρουτί- b
 λιος. περὶ γὰρ Ἀπικίου προειρήκαμεν. Πανσανίαν
 10 δὲ καὶ Λύσανδρον ἐπὶ τρυφῇ διαβολήτους γενέσθαι
 σχεδὸν πάντες ἱστοροῦσι. διόπερ καὶ Ἄγρις ἐπὶ Λυ-
 σάνδρου ἔφη ὅτι δεύτερον τοῦτον ἢ Σπάρτη φέρει
 Πανσανίαν. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Ἑλλη-
 νικῶν τάναντία φησὶ περὶ τοῦ Λυσάνδρου, ὅτι φιλό-
 15 πονος ἦν καὶ θεραπεύειν δυνάμενος καὶ ἰδιώτας καὶ
 βασιλεῖς, σώφρων ὢν καὶ τῶν ἡδονῶν ἀπασῶν κρείτ-
 των. γενόμενος γοῦν τῆς Ἑλλάδος σχεδὸν ἀπάσης
 κύριος ἐν οὐδεμιᾷ φανήσεται τῶν πόλεων οὔτε πρὸς c
 τὰς ἀφροδισίους ἡδονὰς ὀρμήσας οὔτε μέθαις καὶ
 20 πότοις ἀκαίροις χρησάμενος.

62. οὕτω δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ τῆς τρυφῆς
 καὶ τῆς πολυτελείας ἠσκειτο ὡς καὶ Παρράσιον τὸν
 ζωγράφον πορφύραν ἀμπέχεσθαι χρυσοῦν στέφανον
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα, ὡς ἱστορεῖ Κλέαρχος ἐν τοῖς
 25 βίοις. οὗτος γὰρ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν γραφικὴν
 τρυφήσας λόγῳ τῆς ἀρετῆς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐπέ-
 γραφε τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελουμένοις ἔργοις

ἀβροδίατος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τόδ' ἔγραψα. d
 καὶ τις ὑπεραλγῆσας ἐπὶ τούτῳ παρέγραψε ῥαβδο-
 30 διάτος ἀνὴρ. ἐπέγραψε δὲ ἐπὶ πολλῶν ἔργων αὐτοῦ
 καὶ τάδε

ἀβροδίατος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τάδ' ἔγραψα

Παρράσιος, κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.

οὐδὲ πατὸς λαθόμεν Εὐήμορος, ὅς ῥά μ' ἔφυσε
γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

ἠϋχῆσε δ' ἀνεμεσήτως ἐν τούτοις

e εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι λέγω τάδε· φημί γὰρ ἤδη 5
τέχνης εὐρῆσθαι τέρατα τῆσδε σαφῆ
χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
οὔρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

ἀγωνιζόμενος δέ ποτε πρὸς καταδεέστερον ἐν Σάμῳ

τὸν Αἴαντα καὶ ἠττηθεῖς συναχθομένων αὐτῷ τῶν 10

φίλων ἔφη ὡς αὐτὸς μὲν ὀλίγον φροντίζοι, Αἴαντι δὲ

f συνάχθοιτο δεύτερον ἠττηθέντι. ἐφόρει δὲ ὑπὸ τρυ-
φῆς πορφυρίδα καὶ στρόφιον λευκὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
εἶχε, σκίπωνί τε ἐστηρίζετο χρυσαῖς ἔλικας ἐμπεπαι-

σμένῳ, χρυσοῖς τε ἀνασπαστοῖς ἐπέσφιγγε τῶν βλαυ- 15

τῶν τοὺς ἀναγωγέας. ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατὰ τὴν τέχνην

ἀηδῶς ἐποιεῖτο ἀλλὰ ῥαδίως, ὡς καὶ ἕδειν γράφοντα,

ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὐδαιμονίας. τερα-

τενόμενος δ' ἔλεγεν, ὅτε τὸν ἐν Λίνδῳ Ἡρακλέα

ἔγραφεν, ὡς ὄναρ αὐτῷ ἐπιφαινόμενος ὁ θεὸς σχη- 20

ματίζοι αὐτὸν πρὸς τὴν τῆς γραφῆς ἐπιτηδειότητα.

ὅθεν καὶ ἐπέγραψε τῷ πίνακι

544 οἷος δ' ἐννύχιος φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν

Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὄρα̃ν.

63. καὶ φιλοσόφων δὲ αἰρέσεις ὅλαι τῆς περὶ τὴν 25

τρυφὴν αἰρέσεως ἀντεποιήσαντο· καὶ ἦ γε κυρηναϊκὴ

καλουμένη ἀπ' Ἀριστίππου τοῦ σωκρατικοῦ τὴν ἀρ-

χὴν λαβοῦσα, ὅς ἀποδεξάμενος τὴν ἡδυπάθειαν, ταύ-

την τέλος εἶναι ἔφη καὶ ἐν αὐτῇ τὴν εὐδαιμονίαν βε-

βλῆσθαι καὶ μονόχρονον αὐτὴν εἶναι· παραπλησίως 30

τοῖς ἀσώτοις οὔτε τὴν μνήμην τῶν γεγρονυῶν ἀπο-

λαύσεων πρὸς αὐτὸν ἠγούμενος οὔτε τὴν ἐλπίδα τῶν

ἐσομένων, ἀλλ' ἐνὶ μόνῳ τὸ ἀγαθὸν κρῖνων τῷ παρ- b
 ὄντι. τὸ δὲ ἀπολελαυκέναι καὶ ἀπολαύσειν οὐδὲν νο-
 μιῶν πρὸς αὐτόν, τὸ μὲν ὡς οὐκ ἔτ' ὄν τὸ δὲ ὡς οὐπω
 [καὶ ἄδηλον]· ὁποῖον καὶ οἱ τρυφῶντες πάσχουσι τὸ
 παρὸν εὖ ποιεῖν ἀξιοῦντες. ὠμολόγησε δ' αὐτοῦ τῷ
 δόγματι καὶ ὁ βίος, ὃν ἐβίωσεν ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ
 πολυτελείᾳ μύρων καὶ ἐσθῆτων καὶ γυναικῶν. Λαΐδα
 γοῦν ἀναφανδὸν εἶχε τὴν ἐταίραν καὶ ταῖς Διονυσίου
 πολυτελείαις ἔχαιρε, καίτοι πολλάκις ἐνυβριζόμενος. c
 10 Ἡγήσανδρος γοῦν φησὶν ὡς καὶ ἀδόξου ποτὲ κλισίας
 παρ' αὐτῷ τυχῶν ἤνεγκεν, ἐρωτήσαντός τε τοῦ Διο-
 νυσίου τί φαίνεται ἢ κατάκλισις πρὸς τὴν χθῆς, ἔφησε
 παραπλησίαν εἶναι. ἐκείνη τε γάρ, ἔφησεν, ἀδοξεῖ
 τήμερον χωρισθεῖσα ἐμοῦ, χθῆς δὲ πασῶν ἦν ἐνδοξο-
 15 τάτη δι' ἡμᾶς. αὕτη δὲ τήμερον καὶ ἐνδοξος γέγρονε
 διὰ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν, χθῆς δὲ ἠδόξει μὴ παρ-
 ὄντος ἐμοῦ.' καὶ ἐν ἄλλοις δέ φησιν ὁ Ἡγήσανδρος
 Ἄριστιππος ῥαινόμενος μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ Διονυσίου d
 θεραπόντων, σκωπτόμενος δ' ἐπὶ τῷ ἀνέχεσθαι ὑπ'
 2 Ἀντιφῶντος, εἰ δ' ἄλιερόμενος ἐτύγχανον, ἔφη, κα-
 ταλιπῶν τὴν ἐργασίαν ἂν ἀπῆλθον; διέτριβε δ' ὁ
 Ἄριστιππος τὰ πολλὰ ἐν Αἰγίνῃ τρυφῶν. διὸ καὶ ὁ
 Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασί φησιν ὅτι πολ-
 3 πλάσας τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἡδονῆς εἰσῆγεν. ὁ δ'
 Ἄριστιππος ἐπὶ τῆς Λαίδος ἔλεγεν. ἔχω καὶ οὐκ ἔχο-
 μαί. καὶ παρὰ Διονυσίῳ διηνέχθη τισὶ περὶ τῆς ἐκλο-
 γῆς τῶν τριῶν γυναικῶν. καὶ μύροις ἐλοῦτο, καὶ e
 ἔφασκεν ὅτι

30

κἂν βακχεύμασιν

οὔσ' ἢ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.

κωμωδῶν δὲ αὐτὸν Ἀλεξίς ἐν Γαλατείᾳ ποιεῖ τινὰ

θεράποντα διηγούμενον περί τινος τῶν μαθητῶν
τάδε

ὁ δεσπότης οὐμὸς περὶ λόγους γὰρ ποτε
διέτριψε μειρακίσκος ὧν καὶ φιλοσοφεῖν
ἐπέθετο. Κυρηναῖος ἦν ἐνταῦθά τις,
ὡς φασ', Ἀρίστιππος σοφιστῆς εὐφυῆς,
μᾶλλον δὲ πρωτεύων ἀπάντων τῶν τότε,
ἀκολασία τε τῶν γεγονότων διαφέρων.
τούτῳ τάλαντον δοὺς μαθητῆς γίγνεται
ὁ δεσπότης. καὶ τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ
ἐξέμαθε, τὴν δ' ἀρτυσίαν συνήρπασεν.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀνταίῳ περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων
τροφερότητος διαλεγόμενός φησιν

ὦ τῶν, κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὗτοσὶ
ὁ γέρον; B. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως ἑλληνικός·
λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός,
πιλίδιον ἀπαλόν, εὐρουθμος βακτηρία,
βαιὰ τράπεζα. τί μακρὰ δεῖ λέγειν; ὅλως
αὐτὴν ὁρᾶν γὰρ τὴν Ἀκαδημειαν δοκῶ.

64. Ἀριστόξενος δ' ὁ μουσικὸς ἐν τῷ Ἀρχύτα 20
βίῳ ἀφίησι παρὰ Διονυσίου τοῦ νεωτέρου πρεσβευ-
τὰς πρὸς τὴν Ταραντίνων πόλιν, ἐν οἷς εἶναι καὶ
Πολύαρχον τὸν ἠδυπαθῆ ἐπικαλούμενον, ἄνδρα περὶ
τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ἐσπουδακότα καὶ οὐ μόνον τῷ
ἔργῳ ἀλλὰ καὶ τῷ λόγῳ. ὄντα δὲ γνώριμον τῷ Ἀρ- 25
χύτῃ καὶ φιλοσοφίας οὐ παντελῶς ἀλλότριον, ἀπαν-
τῶν εἰς τὰ τεμένη καὶ συμπεριπατεῖν τοῖς περὶ τὸν
Ἀρχύταν ἀκροώμενον τῶν λόγων. ἐμπεσούσης δέ
ποτε ἀπορίας καὶ σκέψεως περὶ τε τῶν ἐπιθυμιῶν
καὶ τὸ σύνολον περὶ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ἔφη ὁ 30
Πολύαρχος ἔμοι μὲν, ὦ ἄνδρες, πολλάκις ἤδη πέφη-
νεν ἐπισκοποῦντι κομιδῇ τὸ τῶν ἀρετῶν τούτων

κατασκευάσµα καὶ πολὺ τῆς φύσεως ἀφεστηκὸς εἶναι.
ἢ γὰρ φύσις ὅταν φθέγγηται τὴν ἑαυτῆς φωνήν, ἀκο-
λουθεῖν κελεύει ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τοῦτό φησιν εἶναι c
νοῦν ἔχοντος, τὸ δ' ἀντιτείνειν καὶ καταδουλοῦσθαι
5 τὰς ἐπιθυµίας οὔτε ἐμφορονος οὔτε εὐτυχοῦς οὔτε
ξυσιέντος εἶναι τίς ποτ' ἐστὶν ἢ τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
σεως σύστασις. τεκμήριον δ' ἰσχυρὸν εἶναι τὸ πάν-
τας ἀνθρώπους, ὅταν ἐξουσίας ἐπιλάβωνται μέγεθος
ἀξιόχρεων ἐχούσης, ἐπὶ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς κατα-
10 φέρεσθαι καὶ τοῦτο νοµίζειν τέλος εἶναι τῆς ἐξουσίας,
τὰ δ' ἄλλα πάντα σχεδὸν ἀπλῶς εἰπεῖν ἐν παρόργῳ
τίθεσθαι χώρα. προφέρειν δὲ ἔξεστι νῦν μὲν τοὺς
Περσῶν βασιλεῖς καὶ εἰ τίς που τυραννίδος ἀξιολόγου d
κύριος ὢν τυγχάνει, πρότερον δὲ τοὺς τε τῶν Ἀνδῶν
15 καὶ τῶν Μήδων καὶ ἔτι ἀνωτέρω [καὶ] τοὺς Σύρων·
οἷς οὐδὲν γένος ἡδονῆς ἀζήτητον γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ
δῶρα παρὰ τοῖς Πέρσαις προκεισθαι λέγεται τοῖς
δυναµένοις ἐξευρίσκειν καινὴν ἡδονήν· καὶ μάλα
ὀρθῶς. ταχὺ γὰρ ἢ ἀνθρωπίνη φύσις ἐμπύπλεται
20 τῶν χροῦζουσῶν ἡδονῶν, καὶ ὡς σφόδρα διηκρι-
βωµένα. ὥστε, ἐπεὶ μεγάλην ἔχει δύναµιν ἢ καινότη-
τος πρὸς τὸ µεῖζω φανῆναι τὴν ἡδονήν, οὐκ ὀλιγο-
ρητέον οὖν ἀλλὰ πολλὴν ἐπιμέλειαν αὐτῆς ποιητέον.
διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν πολλὰ μὲν ἐξευρεθῆναι
25 βρωµάτων εἶδη, πολλὰ δὲ περµάτων, πολλὰ δὲ θυ-
µιαµάτων καὶ µύρων. πολλὰ δὲ ἱματίων καὶ στρω-
µάτων, καὶ ποτηρίων δὴ καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν·
πάντα γὰρ δὴ ταῦτα συμβάλλεσθαι τινὰς ἡδονάς.
ὅταν ἢ ἢ ὑποκειµένη ὕλη τῶν θαυµαζοµένων ὑπὸ τῆς
30 ἀνθρωπίνης φύσεως· ὃ δὴ πεπονθέναι δοκεῖ ὃ τε
χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τὰ πολλὰ τῶν εὐσθάλµων

f τε καὶ σπανίων, ὅσα καὶ κατὰ τὰς ἀπεργαζομένας τέχνας διηκριβωμένα φαίνεται.

65. εἰπὼν δὲ τούτοις ἐξῆς τὰ περὶ τῆς θεραπείας τῆς τοῦ Περσῶν βασιλέως οἴους καὶ ὅσους ἔχει θεραπευτῆρας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἀφροδισίων αὐτοῦ χρήσεως, καὶ τῆς περὶ τὸν χρωῖτα αὐτοῦ ὀσμῆς καὶ τῆς εὐμορφίας καὶ τῆς ὀμιλίας, καὶ περὶ τῶν θεωρημάτων καὶ τῶν ἀκροαμάτων, εὐδαιμονέσταιον ἔφη κρῖναι τῶν νῦν τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα· πλεῖσται γὰρ εἰσιν αὐτῷ καὶ τελειόταται παρεσκευασμένα ἡδοναί. 10 δεύτερον δέ, φησί, τὸν ἡμέτερον τύραννον θείη τις ἄν, καίπερ πολὺ λειπόμενον. ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἢ τε 546 Ἀσία ὅλη χορηγεῖ . . . τὸ δὲ Διονυσίου χορηγεῖον παντελῶς ἂν εὐτελές τι φανείη πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον. ὅτι μὲν οὖν περιμάχητός ἐστὶν ὁ τοιοῦτος 15 βίος φανερόν ἐκ τῶν συμβεβηκότων. Σύρους μὲν γὰρ Μῆδοι μετὰ τῶν μεγίστων κινδύνων ἀφείλοντο τὴν βασιλείαν οὐκ ἄλλου τινὸς ἔνεκα ἢ τοῦ κυριεῦσαι τῆς Σύρων ἐξουσίας, Μήδους δὲ Πέρσαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ἀπό- 20 λαυσις. οἱ δὲ νόμοθέται ὁμαλίζειν βουλευθέντες τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ μηδένα τῶν πολιτῶν τρυφᾶν, ἀνακῦψαι πεποιήκασιν τὸ τῶν ἀρετῶν εἶδος, καὶ ἔγραψαν νόμους περὶ συναλλαγμάτων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ἐδόκει πρὸς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν ἀναγκαῖα 25 εἶναι, καὶ δὴ καὶ περὶ ἐσθῆτος καὶ τῆς λοιπῆς διαίτης, ὅπως ἢ ὁμαλῆς. πολεμούντων οὖν τῶν νομοθετῶν τῷ τῆς πλεονεξίας γένει πρῶτον μὲν ὁ περὶ τὴν δικαιοσύνην ἔπαινος ἠϋξήθη, καὶ πού τις καὶ ποιη- 30 τῆς ἐφθέγγετο

δικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωπον.

καὶ πάλιν τὸ

χρῦσειον ὄμμα τὸ τᾶς δίκης.

ἀπεθεώθη δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς Δίκης ὄνομα, ὥστε παρ' ἐνίοις καὶ βωμοὺς καὶ θυσίας γίνεσθαι Δίκην. c
μετὰ ταύτην δὲ καὶ σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν ἐπεισε-
25 εκόμισαν, καὶ πλεονεξίαν ἐκάλεσαν τὴν ἐν ἀπολαύ-
σεσιν ὑπεροχὴν, ὥστε καὶ τὸν πειθαρχοῦντα τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν πολλῶν φήμῃ μετριάξαι περὶ τὰς σωματικὰς ἡδονάς.

66. καὶ Διοῦρις δὲ φησιν ἐν τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ τῶν
10 ἱστοριῶν ὡς ἦν τὸ παλαιὸν τοῖς δυνάσταις ἐπιθυμία τῆς μέθης. διὸ ποιεῖν τὸν Ὅμηρον τῷ Ἀγαμέμνονι λαιδοροῦμενον τὸν Ἀχιλλέα καὶ λέγοντα

οἴνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων.

καὶ τὸν θάνατον δὲ ἀποσημαίνων τοῦ βασιλέως φησὶν d
15 ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
ζειμεθα.

δεικνύων καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ παρ' αὐταῖς ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς μέθης γενόμενον. φιλήδονος δ' ἦν καὶ Σπεύσιππος ὁ Πλάτωνος συγγενὴς καὶ διάδοχος
20 τῆς σχολῆς. Διονύσιος γοῦν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ κατὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ εἰπὼν καὶ φιλαργυρίαν αὐτῷ ὕνειδίξει καὶ τὸν Λασθευείας τῆς Ἀρκαδικῆς ἔρωτα, ἥτις Πλάτωνος ἠκηκόει.

25 67. οὐ μόνος δὲ Ἀρίστιππος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ e
τὴν κατὰ κίνησιν ἡδονὴν ἠσπάζοντο, ἀλλὰ καὶ Ἐπίκουρος καὶ οἱ ἀπὸ τούτου. καὶ ἵνα μὴ τοὺς κατα-
ρισμοὺς λέγω καὶ τὰ ἐπεντροώματα, ἀπερ' ἀπολλάκις προφέρεται ὁ Ἐπίκουρος, καὶ τοὺς γαργαλισμοὺς καὶ
30 τὰ νύγματα, ἃ ἐν τῷ περὶ τέλους εἶρηκε, τούτων μνησθήσομαι. φησὶ γάρ· οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τὰ γὰθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς,

ἀφαιρωῶν δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρωῶν δὲ τὰς δι'
 ἀκροαμάτων, ἀφαιρωῶν δὲ καὶ τὰς διὰ μορφῆς κατ'
 ὄψιν ἡδείας κινήσεις.' καὶ Μητροόδωρος ἐν ταῖς ἐπι-
 στολαῖς φησί 'περὶ γαστέρα, ὧ φυσιολόγε Τιμόκρα-
 τες, περὶ γαστέρα ὁ κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν
 ἅπασαν ἔχει σπουδὴν.' καὶ ὁ Ἐπίκουρος δὲ φησιν
 'ἀρχὴ καὶ ῥίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ τῆς γαστροῦς ἡδονή·
 καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ ἐπὶ ταύτην ἔχει τὴν ἀνα-
 φορὰν.' καὶ τῷ περὶ τέλους δὲ πάλιν φησί 'τιμητέον
 τὸ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιοντότροπα, εἴαν
 ἡδονὴν παρασκευάζῃ· εἴαν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαί-
 ρειν ἐατέον,' σαφῶς ὑπουργὸν ποιῶν ἐν τούτοις τὴν
 ἀρετὴν τῆς ἡδονῆς καὶ θεραπαίνης τάξις ἐπέχουσιν.
 καὶ ἄλλοις δὲ φησι 'προσπύτω τῷ καλῷ καὶ τοῖς
 κενῶς αὐτὸ θαυμάζουσιν, ὅταν μηδεμίαν ἡδονὴν
 ποιῇ.'

68. καλῶς ἄρα ποιοῦντες Ῥωμαῖοι οἱ πάντ' ἄρι-
 στοὶ Ἄλκιον καὶ Φιλίσκον τοὺς ἐπικουρείους ἐξέβα-
 λον τῆς πόλεως, Λευκίου τοῦ Ποστουμίου ὑπατεύ-
 οντος, δι' ἃς εἰσηγοῦντο ἡδονάς. ὁμοίως δὲ καὶ
 Μεσσήνιοι κατὰ ψήφισμα ἐξέωσαν τοὺς ἐπικουρείους,
 Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντας τοὺς φιλοσόφους
 τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γράψας τάδε 'βασιλεὺς Ἀντίο-
 χος Φανία. ἐγράψαμεν ὑμῖν καὶ πρότερον ὅπως μη-
 δεῖς ἢ φιλόσοφος ἐν τῇ πόλει μηδ' ἐν τῇ χώρᾳ. πυν-
 θανόμεθα δὲ οὐκ ὀλίγους εἶναι καὶ τοὺς νέους λυ-
 μαίνεσθαι, διὰ τὸ μηδὲν πεποιημέναι ὑμᾶς ὧν ἐγρά-
 ψαμεν περὶ τούτων. ὡς ἂν οὖν λάβῃς τὴν ἐπιστολήν,
 σύνταξον κήρυγμα ποιήσασθαι ὅπως οἱ μὲν φιλόσο-
 φοι πάντες ἀπαλλάσσονται ἐκ τῶν τόπων ἤδη, τῶν
 δὲ νεανίσκων ὅσοι ἂν ἀλίσκωνται πρὸς τούτοις
 γινόμενοι διότι κρεμήσονται καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν

ἐν αἰτίαις ἔσονται ταῖς μεγίσταις· καὶ μὴ ἄλλως γίνηται.⁷

τῆς δ' ἡδονῆς πρὸ Ἐπικούρου εἰσηγητῆς ἐγένετο ἡ
Σοφοκλῆς ὁ ποιητῆς ἐν Ἀντιγόῃ ταῦτα εἰπὼν

5 τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθην' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἠγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων, ἐὰν δ' ἀπῆ
10 τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

69. καὶ Λύκων δὲ ὁ περιπατητικός, ὡς φησιν ἡ
Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος, κατ' ἀρχὰς ἐπιδημήσας παι-
δειᾶς ἔνεκα ταῖς Ἀθήναις περὶ συμβολικοῦ κώθωνος
15 καὶ πόσον ἐκάστη τῶν ἑταιρουσῶν ἐπράττετο μίσθωμα
ἀκριβῶς ἠπίστατο. ὕστερον δὲ καὶ τοῦ περιπάτου
προστὰς ἐδείπνιζε τοὺς φίλους ἀλαζονείᾳ καὶ πολυ-
τελείᾳ πολλῇ χρώμενος. χωρὶς γὰρ τῶν παραλαμβα-
νομένων εἰς αὐτὰ ἀκροαμάτων καὶ ἀργυρωμάτων
20 καὶ στρωμνῆς ἢ λοιπῆ παρασκευῆ καὶ ἢ τῶν δείπνων
περιεργία καὶ ὁ τῶν τραπεζοποιῶν καὶ μαγείρων
ὄχλος τοσοῦτος ἦν ὥστε καὶ πολλοὺς ὀρωθεῖν καὶ
βουλομένους προσιέναι πρὸς τὴν διατριβὴν ἀνακό-
πτεσθαι, καθάπερ εἰς πολίτευμα πονηρὸν καὶ χρη-
25 γιῶν καὶ λειτουργιῶν πλήρες εὐλαβουμένους προ-
άγειν. ἔδει γὰρ ἄρξαι τε τὴν νομιζομένην ἐν τῷ
περιπάτῳ ἀρχὴν (αὕτη δ' ἦν ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν
ἐπιχειρούντων) τριάκονθ' ἡμέρας· εἶτα τῆ ἔτη καὶ
νέα λαβόντα ἀφ' ἐκάστου τῶν ἐπιχειρούντων ἐννέα
30 ὀβολοὺς ὑποδέξασθαι μὴ μόνον αὐτοὺς τοὺς τὴν συμ-
βολὴν εἰσενεγκόντας, ἀλλὰ καὶ οὓς παρακαλέσειεν
ὁ Λύκων. ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐπιμελῶς συναρτῶντας τῶν

f πρεσβυτέρων εἰς τὴν σχολήν· ὥστε γίνεσθαι μηδὲ
 εἰς τὸν μωρισμὸν καὶ τοὺς στεφάνους ἱκανὸν τὸ ἐκλε-
 γόμενον ἀργύριον· ἱεροποιῆσαί τε καὶ τῶν θυσιῶν
 ἐπιμελητὴν γενέσθαι. ἃ δὴ πάντα ἐφαίνετο λόγου
 μὲν ἀλλότρια καὶ φιλοσοφίας εἶναι, τρυφῆς δὲ καὶ 5
 περιστάσεως οἰκειότερα. καὶ γὰρ εἰ παρίεντό τινες
 τῶν μὴ δυναμένων εἰς ταῦτα ἀναλίσκειν ἀπὸ βρα-
 χείας καὶ τῆς τυχούσης ὀρμώμενοι χορηγίας, ὅ γε
 μισθὸς ἱκανῶς ἦν ἄτοπος . . . οὐ γὰρ ἵνα συρρύνετες
 ἐπὶ ταῦτὸ τῆς ἕως τοῦθροῦ γενομένης τραπέξεως 10
 ἀπολαύσωσιν ἢ χάριν ἐξουίας ἐποιήσαντο τὰς συν-
 548 ὁδοὺς ταύτας οἱ περὶ Πλάτωνα καὶ Σπεύσιππον,
 ἀλλ' ἵνα φαίνωνται καὶ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ φυ-
 σικῶς ἀλλήλοις συμπεριφερόμενοι, καὶ τὸ πλεῖστον
 ἔνεκεν ἀνέσεως καὶ φιλολογίας. ἃ δὴ πάντα γέγυνε 15
 δεύτερα παρὰ τοῖς ὕστερον τῶν τε χλανίδων καὶ τῆς
 πολυτελείας τῆς εἰρημένης. οὐ γὰρ ἔγωγε τοὺς λοι-
 πούς ὑπεξαιροῦμαι. ὁ δὲ Λύκων ὑπ' ἀλαζονείας καὶ
 ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τῆς πόλεως τόπῳ, ἐν τῇ Κόνωνος
 οἰκίᾳ, εἶχεν εἰκοσίκλινον οἶκον, ὃς ἦν ἐπιτήδειος αὐτῷ 20
 πρὸς τὰς ὑποδοχάς. ἦν δὲ ὁ Λύκων καὶ σφαιριστῆς
 ἀγαθὸς καὶ ἐπιδέξιος.'

70. περὶ δὲ Ἀναξάρχου Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν
 πέμπτῳ βίῳ οὕτω γράφει τῶν εὐδαιμονικῶν καλου-
 μένων Ἀναξάρχῳ διὰ τὴν τῶν χορηγησάντων ἄγνοιαν 25
 περιπεσούσης ἐξουσίας γυμνῆ μὲν ὠνοχόει παιδίσκη
 πρόσσηβος, ἣ προκριθεῖσα διαφέρειν ὄρα τῶν ἄλλων,
 ἀνασύρουσα πρὸς ἀλήθειαν τὴν τῶν οὕτως αὐτῇ χρω-
 μένων ἀκρασίαν. ὁ δὲ σιτοποιὸς χειρῖδας ἔχων καὶ
 c περὶ τῷ στόματι κημὸν ἔτριβε τὸ σταῖς, ἵνα μήτε 30
 ἰδρῶς ἐπιρρέοι μήτε τοῖς φυράμασιν ὁ τρίβων ἐμ-

πνέοι.' διὸ πρεπόντως ἄν τις εἴποι τῷ σοφῷ τούτῳ
 φιλοσόφῳ τὰ ἐκ τοῦ Ἀναξίλα Λυροποιοῦ
 ξανθοῖς τε μύροις χρῶτα λιπαίνων,
 χλανίδας θ' ἔλκων, βλαύτας σύρων,
 5 βολβοὺς τρώγων, τυροὺς κάπτων,
 ὧὰ κολάπτων, κήρυκας ἔχων,
 χιον πίνων, καὶ πρὸς τούτοις
 ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν
 ἐφελήια γράμματα καλά.

- 10 71. πόσω γὰρ τούτων βελτίων Γοργίας ὁ Λεοντί-
 νος, περὶ οὗ φησὶν ὁ αὐτὸς Κλέαρχος ἐν τῷ ὀγδόῳ d
 τῶν βίων ὅτι διὰ τὸ σωφρόνως ζῆν σχεδὸν ὀγδοή-
 κοντα ἔτη τῷ φρονεῖν συνεβίωσε. καὶ ἐπεὶ τις αὐτὸν
 ἤρετο τίνι διαίτῃ χρῶμενος οὕτως ἐμμελῶς καὶ μετὰ
 15 αἰσθήσεως τοσοῦτον χρόνον ζήσειεν, οὐδὲν πώποτε,
 εἶπεν, ἡδονῆς ἕνεκεν πράξας. Δημήτριος δ' ὁ Βυζάν-
 τιος ἐν τετάρτῳ περὶ ποιημάτων Γοργίας (φησὶν) ὁ
 Λεοντίνος ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ γέγονεν αἴτιον τοῦ
 βιωῶσαι πλείω τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, ἔφη τὸ μηδὲν πώποτε
 20 ἐντέρου ἕνεκεν πεποιηκέναι. Ὡχος δὲ πολλῷ χρόνῳ
 τὴν βασιλείαν καὶ τὴν λοιπὴν περὶ τὸν βίον χορηγίαν e
 διαρκῆ κτησάμενος, ὡς τελευτῶντος ἠρώτησεν ὁ
 πρεσβύτατος τῶν υἱῶν τί πράσσων τοσαῦτ' ἔτη δια-
 φυλάξειε τὴν βασιλείαν, ἵνα καὶ αὐτὸς τοῦτο μιμοῖτο,
 25 τὰ δίκαια πράττων, εἶπε, πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους
 καὶ θεούς. Καρύστιος δ' ὁ Περγαμηνὸς ἐν ἱστορικοῖς
 ὑπομνήμασι Κηφισόδωρος (φησὶν) ὁ Θηβαῖος, Πολύ-
 δωρον τὸν Τήμιον ἰατρὸν Ἀντιπάτρῳ συσσιτεῖν, ψι-
 λοτάπιδα ἔχοντι κρικωτὴν καθάπερ τοὺς στρωματεῖς
 30 εὐτελῆ, ἐφ' ἧς κατακεῖσθαι, κάδους δὲ χαλκοῦς καὶ
 ποτήρια ὀλίγα· γεγονέναι γὰρ ὀλιγοδίατον καὶ τρυ-
 φῆς ἀλλότριον.'

72. Τιθωνὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἕω μέχρι δυσμῶν κοι-
 μώμενον μόλις ἐπιθυμία πρὸς ἑσπέραν ἐπήγειρον·
 ὅθεν ἠοῖ συγκοιμᾶσθαι λεχθεὶς διὰ τὸ ταῖς ἐπιθυ-
 μίαις ἐμπεπλέχθαι . . . ἐπὶ τῷ γήρῳ καθεῖρκεται,
 549 κρεμαστός ὢν πρὸς ἀλήθειαν ἐκ τούτων. καὶ Με- 5
 λάνθιος δὲ τὸν αὐτοῦ τράχηλον κατατείνων ἀπήγγετο
 ἐκ τῶν ἀπολαύσεων κνισότερος ὢν τοῦ Ὀδυσσέως
 Μελανθίου. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι πᾶν τὸ σῶμα διε-
 στράφησαν διὰ τὰς ἀκαίρους ἡδονάς, οἳ δὲ καὶ εἰς
 πάχος σώματος ἐπέδωκαν, ἄλλοι δὲ καὶ εἰς ἀναισθη- 10
 σίαν, διὰ πολλὴν τρυφήν. Νύμφις γοῦν ὁ Ἡρα-
 κλεώτης ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας Διονύσιος
 (φησὶν) ὁ Κλεάρχου τοῦ πρώτου τυραννήσαντος ἐν
 Ἡρακλείᾳ υἱός, καὶ αὐτὸς τῆς πατρίδος τυραννήσας,
 b ὑπὸ τρυφῆς καὶ τῆς καθ' ἡμέραν ἀθηφαγίας ἔλαθεν 15
 ὑπερσαρκήσας, ὥστε διὰ τὸ πάχος ἐν δυσπνοιᾷ αὐτὸν
 συσχεθῆναι καὶ πνιγμῷ. διὸ συνέταξαν οἱ ἰατροὶ
 κατασκευάσαι βελόνας λεπτὰς τῷ μήκει διαφερούσας,
 αἷς διὰ τῶν πλευρῶν καὶ τῆς κοιλίας διωθεῖν, ὅταν
 εἰς ὕπνον τύχη βαθύτερον ἐμπεσῶν. μέχρι μὲν οὖν 20
 τινὸς ὑπὸ τῆς πεπωρωμένης ἐκ τοῦ στέατος σαρκὸς
 οὐκ ἐνεποίει τιν' αἰσθησιν, εἰ δὲ πρὸς καθαρὸν τόπον
 ἢ βελόνη διελθοῦσα ἔθιγε, τότε διηγείρετο. τοὺς δὲ
 c χρηματισμοὺς ἐποιεῖτο τοῖς βουλομένοις προτιθέμε-
 νος κιβωτὸν τοῦ σώματος, ἵνα τὰ μὲν λοιπὰ μέρη 25
 κρύπτοι τὸ δὲ πρόσωπον μόνον ὑπερέχων διαλέγοιτο
 τοῖς ἀπαντᾶσι. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μέναν-
 δρος, ἡκιστ' ὢν λοίδορος, ἐν τοῖς Ἀλιεῦσι, τὸν μῦ-
 θον ὑποστησάμενος ὑπὲρ τινων φυγάδων ἐξ Ἡρα-
 κλείας

30

παχὺς γὰρ ὤς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα.

καὶ πάλιν

ἐτρύφησεν ὥστε μὴ πολὺν τρυφᾶν χρόνον.
καὶ ἔτι

ἴδιον ἐπιθυμῶν μόνος μοι θάνατος οὗτος φαί-
νεται

5 εὐθάνατος, ἔχοντα πολλὰς χολλάδας κείσθαι
παχύν,

ὑπτιον μόλις λαλοῦντα καὶ τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' d
ἄνω,

ἐσθίουντα καὶ λέγοντα ἴσηποιμ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

10 ἀπέθανε δὲ βιώσας ἔτη πέντε πρὸς τοῖς πενήκοντα,
ὧν ἐτυράνησε τρία καὶ τριάκοντα, ἀπάντων τῶν πρὸ
αὐτοῦ τυράννων προότιη καὶ ἐπιεικεία διεννηχοῶς.

73. τοιοῦτος ἐγεγόνει καὶ Πτολεμαῖος ὁ ἕβδομος
Aἰγύπτου βασιλεύσας, ὁ αὐτὸν μὲν εὐεργέτην ἀνα-
15 κηρύττων ὑπὸ δὲ Ἀλεξανδρέων κακεργέτης ὀνομα-
ζόμενος. Ποσειδώνιος γοῦν ὁ στωικὸς συναποδημή-
σας Σκιπίωνι τῷ Ἀφρικανῷ κληθέντι εἰς Ἀλεξάν- e
δρειαν καὶ θεασάμενος αὐτὸν γράφει ἐν ἑβδόμῃ τῶν
ἱστοριῶν οὕτως διὰ δὲ τρυφῆν διέφθαρτο τὸ σῶμα
20 ὑπὸ παχύτητος καὶ γαστροῦ μεγέθους, ἣν δυσπερίλη-
πτου εἶναι συνέβαινε· ἐφ' ἧς χιτωνίσκον ἐνδεδυκῶς
ποδήρη μέχρι τῶν καρπῶν χειρῶν ἔχοντα προῆει
μηδέποτε πεζὸς εἰ μὴ διὰ Σκιπίωνα. ὅτι δὲ τρυφῆς
οὐκ ἦν ἀλλότριος ὁ βασιλεὺς οὗτος, αὐτὸς περὶ ἑαυ-
25 τοῦ μαρτυρεῖ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν ὑπομνημάτων διη-
γούμενος ὅπως τε ἱερεὺς ἐγένετο τοῦ ἐν Κυρήνῃ
Ἀπόλλωνος καὶ ὅπως δεῖπνον παρεσκεύασε τοῖς πρὸ f
αὐτοῦ γενομένοις ἱερεῦσι, γράφων οὕτως Ἀρτεμίτια
μεγίστη ἐορτῇ ἐν Κυρήνῃ, ἐν ἣ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλ-
30 λωνος (ἐνιαύσιος δ' ἐστὶ) δειπνίζει τοὺς πρὸ αὐτοῦ
ἱερευσαμένους, καὶ παρατίθησιν ἐκάστῳ τρύβλιον,
τοῦτο δ' ἐστὶ κεραμεοῦν ἄγγος ἐπιδεχόμενον ὡς

εἴκοσιν ἀρτάβας· ἐν ᾧ πολλὰ μὲν τῶν ἀγριμαίων
 ἔγκριται πεπονημένα, πολλὰ δὲ σίτα, καὶ τῶν ἡμέρων
 ὀρνίθων ἔτι δὲ θαλαττίων ἰχθύων ταρίχους τε ξενι-
 550 κοῦ πλείονα γένη· πολλάκις δὲ τινες καὶ καθάρειον
 ἀκολουθίσκον προσδιδόασιν. ἡμεῖς δὲ περιειλόμεθα ⁵
 τὰ τοιαῦτα, φιάλας δ' ὀλαργύρους κατασκευάσαντες,
 τὸ τίμημα ἔχουσαν ἐκάστην ἧς προειρηκάμεν θαπά-
 νης, ἵππον τε κατεσκευασμένον σὺν ἵπποκόμῳ καὶ
 φαλάροις διαχρύσοις ἐδώκαμεν καὶ παρεκαλέσαμεν
 ἐκαστον ἐπὶ αὐτοῦ καθεσθέντα οἴκαδ' ἀπιέναι.· εἰς ¹⁰
 πάχος δ' ἐπεδεδώκει καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος,
 ὁ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀποκτείνας συμβασιλεύουσιν
 b αὐτῷ. φησὶ γοῦν περὶ αὐτοῦ Ποσειδώνιος ἐν τῇ
 ἑβδόμῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν οὕτως· ὁ δὲ
 τῆς Αἰγύπτου δυνάστης μισούμενος μὲν ὑπὸ τῶν ¹⁵
 ὄχλων, κολακευόμενος δὲ ὑπὸ τῶν περὶ αὐτόν, ἐν
 πολλῇ δὲ τρυφῇ ζῶν, οὐδὲ πατεῖν οἶός τ' ἦν εἰ μὴ
 δυσὶν ἐπαπεριδόμενος ἐπορεύετο. εἰς δὲ τὰς ἐν τοῖς
 συμποσίοις ὀρχήσεις ἀπὸ μετεώρων κλινῶν καταλ-
 λόμενος ἀνυπόδητος συντονωτέρας αὐτὰς τῶν ἡσκη- ²⁰
 νότων ἐποιεῖτο.·

74. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ Εὐρω-
 πιακῶν Μάγαν φησὶ τὸν Κυρήνης βασιλεύσαντα ἔτη
 c πεντήκοντα ἀπολέμητον γενόμενον καὶ τρυφῶντα
 κατάσαρκον γενέσθαι ἐκτόπως τοῖς ὄγκοις κατὰ τὸν ²⁵
 ἔσχατον καιρὸν καὶ ὑπὸ τοῦ πάχους ἀποπνιγῆναι δι'
 ἀργίαν σώματος καὶ τὸ προσφέρεισθαι πλῆθος τροφῆς.
 παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ διὰ τῆς
 ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς οὐ τῆς τυχούσης ἀδοξίας νομί-
 ζεσθαι, εἴ τις ἢ τὸ σχῆμα ἀνανδρότερον ἔχων ἢ τὸν ³⁰
 ὄγκον τοῦ σώματος προπετῆς ἐφαίνετο, γυμνῶν κατὰ
 δέκα ἡμέρας παρισταμένων τοῖς ἐφόροις τῶν νέων.

καθεώρων δὲ οἱ ἔφοροι καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ
 τὰ περὶ τὴν ἔνδυσιν καὶ τὴν στρωμνὴν τῶν νέων, d
 εἰκότως· καὶ γὰρ ὀψοποιοὶ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονί-
 οῖς κρέως σκευασίας, ἄλλου δ' οὐδενός. κὰν τῇ δ'
 5 ἐβδόμῃ εἰκοστῇ ὁ Ἀγαθαρχίδης ἔφη ὡς Λακεδαιμό-
 νιοι Ναυκλείδην τὸν Πολυβιάδου, παντελῶς ὑπερ-
 σαρκοῦντα τῷ σώματι καὶ παχὺν διὰ τρυφήν γενόμε-
 νον, καταβιβάσαντες εἰς μέσῃν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 Λυσάνδρου πολλὰ ὀνειδίσαντος ἐν τῷ κοινῷ ὡς τρυ-
 10 φῶντι, παρ' ὀλίγον ἐξέβαλον ἐκ τῆς πόλεως, ἀπει-
 λήσαντες τοῦτο ποιήσειν, εἰ μὴ τὸν βίον ἐπανορθώ-
 σαιτο. εἰπόντος τοῦ Λυσάνδρου ὅτι καὶ Ἀγησίλαος, e
 ὅτε διέτριβε περὶ τὸν Ἑλλησποντον πολεμῶν τοῖς
 βαρβάροις, ὄρων τοὺς Ἀσιαγενεῖς ταῖς μὲν στολαῖς
 15 πολυτελῶς ἡσκημένους, τοῖς σώμασι δ' οὕτως ἀχρεί-
 οὺς ὄντας, γυμνοὺς πάντας ἐκέλευσε τοὺς ἀλίσκομέ-
 νους ἐπὶ τὸν κήρυκα ἄγειν, καὶ χωρὶς πωλεῖν τὸν
 τούτων ἱματισμόν, ὅπως οἱ σύμμαχοι γινώσκοντες
 διότι πρὸς μὲν ἄθλα μεγάλα πρὸς δ' ἄνδρας εὐτελεῖς
 20 ὁ ἀγὼν συνέστηκε, προθυμότερον ταῖς ψυχαῖς ὀρμῶ-
 σιν ἐπὶ τοὺς ἐναντίους. καὶ Πύθων δ' ὁ Βυζάντιος f
 ῥήτωρ, ὡς Λέων ἰστορεῖ ὁ πολίτης αὐτοῦ, πάνυ ἦν
 παχὺς τὸ σῶμα· καὶ Βυζαντίοις ποτὲ στασιάζουσι
 πρὸς ἀλλήλους τοῖς πολίταις παρακαλῶν εἰς φιλίαν
 25 ἔλεγεν, ὁρᾷτέ με, ἄνδρες πολῖται, οἷός εἰμι τὸ σῶμα·
 ἀλλὰ καὶ γυναῖκα ἔχω πολλῷ ἑμοῦ παχυτέραν. ὅταν
 οὖν ὁμονοῶμεν, καὶ τὸ τυχὸν ἡμᾶς σκιμπόδιον δέχε-
 ται, ἐὰν δὲ στασιάσωμεν, οὐδὲ ἡ σύμπασα οἰκία·

75. πόσῳ οὖν κάλλιόν ἐστιν, ἀγαθὲ Τιμόκρατες,
 30 πενόμενον εἶναι λεπτότερον ὢν καταλέγει Ἑρμιππος 55 l
 ἐν Κέρκωψιν ἢ ὑπερπλουτοῦντα τῷ ταναγραίῳ Κητεῖ
 ἔοικέναι, καθάπερ οἱ προειρημένοι ἄνδρες. φησὶ δ'

οὕτως ὁ Ἑρμιππος πρὸς τὸν Διόνυσον τὸν λόγον
ποιούμενος

οἱ γὰρ πενόμενοι

ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βούδια,

Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.

καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Γηρυτάδῃ λεπτοὺς τούσδε
καταλέγει, οὓς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησὶν

b εἰς ἄδου πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητὰς λέγων
οὕτωςί

καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας

ἔτλη κατελθεῖν; B. ἐν' ἀφ' ἐκάστης τῆς τέχνης

εἰλόμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας,

οὓς ἤσμεν ὄντας ἄδοφοίτας καὶ θαμὰ

ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας. A. εἰσὶ γὰρ τινες

ἄνδρες παρ' ὑμῖν ἄδοφοῖται; B. νῆ Δία
μάλιστά γ', ὥσπερ θρακοφοῖται. πάντ' ἔχεις.

A. καὶ τίνες ἂν εἶεν; B. πρῶτα μὲν Σαννυρίων

c ἀπὸ τῶν τραγῳδῶν· ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν
Μέλητος· ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας.

εἶθ' ἐξῆς φησὶν

ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα·

τούτους γάρ, ἦν ποτ' ὄξυς ἔλθῃ, ξυλλαβῶν

ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς οἰχῆσεται.

περὶ δὲ τοῦ Σαννυρίωνος καὶ Στράττις ἐν Ψυχασ-
σταῖς φησί

Σαννυρίωνος σκυτίνην ἐπικουρίαν.

περὶ δὲ Μελήτου αὐτὸς ὁ Σαννυρίων ἐν Γέλωτι λέγει
οὕτως

Μέλητον τὸν ἀπὸ Αθηναίου νεκρόν.

d 76. ἦν δ' ὄντως μακρότατος καὶ λεπτότατος ὁ

Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὅλον δράμα γέγραφε Στράττις,
Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ

ποιήσῃ συνεχῶς τὸ Φθιῶτα λέγειν. παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη, Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ. ἄλλοι δ' αὐτόν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, πολλάκις εἰρήκασιν φιλύρινον Κινησίαν, διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζώννυσθαι, ἵνα μὴ κάμπηται διὰ τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχνότητα. ὅτι δὲ ἦν ὁ Κινησίας νοσώδης καὶ δεινὸς τὰλλα Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Φανίου παρανόμων ἐπιγραφομένῳ λόγῳ εἰρηκε, φάσκων αὐτὸν ἀφέμενον τῆς τέχνης συκοφαντεῖν καὶ ἀπὸ τούτου πλουτεῖν. ὅτι δὲ ὁ ποιητὴς ἐστὶ καὶ οὐχ ἕτερος, σαφῶς αὐτὸς ὦν σημαίνεται ἐκ τοῦ καὶ ἐπὶ ἀθεότητι κωμωδούμενον ἐμφανίζεσθαι καὶ διὰ τοῦ λόγου τοιοῦτον δείκνυσθαι. λέγει δ' οὕτως ὁ ῥήτωρ ἑθαυμάζω δὲ εἰ μὴ βαρέως φέρετε ὅτι Κινησίας ἐστὶν ὁ τοῖς νόμοις βοηθός, ὃν ὑμεῖς πάντες ἐπίστασθε ἀσεβέστατον ἀπάντων καὶ παρανομώτατον ἀνθρώπων γεγυμέναι. οὐχ οὕτως ἐστὶν ὁ τοιαῦτα περὶ θεοῦ ἐξαμαρτάνων ἢ τοῖς μὲν ἄλλοις αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν, τῶν κωμωδοδιδασκάλων δ' ἀκούετε καθ' ἕναστον ἐνιαυτόν; οὐ μετὰ τούτου ποτὲ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσταλίδης καὶ Λυσίθεος συνειστιῶντο, μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων, ἀντὶ νομηνιαστῶν κακοδαιμονιστὰς σφίσιν αὐτοῖς τοῦνομα θέμενοι πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν τύχαις; οὐ μὴν ὡς τοῦτο διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον, ἀλλ' ὡς καταγελῶντες τῶν θεῶν καὶ τῶν νόμων τῶν ἡμετέρων. ἐκείνων μὲν οὖν ἕκαστος ἀπώ- 552
λετο ὥσπερ εἰκὸς τοὺς τοιοῦτους. τοῦτον δὲ τὸν ὑπὸ πλείστων γινωσκόμενον οἱ θεοὶ οὕτως διέθεσαν ὥστε τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνή- 30
ναι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις, ἵν' ἴδωσιν ὅτι τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς

παίδας ἀποτίθενται τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπολλύουσι, μείζους καὶ χαλεπωτέρας καὶ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς νόσους ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ καμεῖν νομίμως κοινὸν ἅπασιν ἡμῖν ἐστί, τὸ δ' οὕτως ἔχοντα τοσοῦτον χρόνον διατελεῖν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀποθυήσκοντα μὴ δύνασθαι τελευτῆσαι τὸν βίον τούτοις μόνοις προσήκει τοῖς τὰ τοιαῦτα ἄπερ οὗτος ἔξιμαρτηκόσιν. περὶ μὲν οὖν Κινησίου ταῦτα ὁ ῥήτωρ εἶρηκεν.

77. λεπτότατος δ' ἦν καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῶος ποιητής, ὃς καὶ διὰ τὴν τοῦ σώματος ἰσχνότητα σφαίρας ἐκ μολύβου πεποιημένος εἶχε περὶ τὸ πόδε, ὡς μὴ ὑπ' ἀνέμου ἀνατραπεῖη. Πολέμων δ' ὁ περιηγητής ἐν τῷ περὶ θανμασίων Ἀρχέστρατόν φησι τὸν μάντιν ἀλόντα ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀναβληθέντα ὀβολοῦ ὀλίγην εὐρεθῆναι ἔχοντα, οὕτως ἦν ἰσχνός. ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ ὡς καὶ Πανάρετος ἰατρῶ μὲν οὐδενὶ ὠμίλησεν, Ἀρκεσιλάου δὲ ἠκροᾶτο τοῦ φιλοσόφου, καὶ ὅτι συνεγένετο Πτολεμαίῳ τῷ εὐεργέτῃ τάλαντα δώδεκα τὸν ἐνιαυτὸν λαμβάνων. ἦν δὲ ἰσχνότατος, ἄνοσος διατελέσας. Μητροόδωρος δ' ὁ Σικήσιος ἐν δευτέρῳ περὶ ἀλειπτικῆς Ἰππώνακτα τὸν ποιητὴν οὐ μόνον μικρὸν γενέσθαι τὸ σῶμα ἀλλὰ καὶ λεπτόν, ἀκρότονον δ' οὕτως ὡς πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ κενὴν λήκυθον βάλλειν μέγιστόν τι διάστημα, τῶν ἐλαφρῶν σωμάτων διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸν ἀέρα τέμνειν οὐκ ἔχόντων βιαίαν τὴν φορὰν. λεπτός δ' ἦν καὶ Φιλιππίδης, καθ' οὗ λόγος ἐστὶν Ὑπερείδῃ τῷ ῥήτορι λέγων αὐτὸν ἓνα τῶν πολιτευομένων εἶναι. ἦν δ' εὐτελής τὸ σῶμα διὰ λεπτότητα, ὡς ὁ Ὑπερείδης ἔφη. "Ἀλεξίς τ' ἐν Θεσπροῦτοις φησὶν

Ἐρμῆ νεκρῶν προπομπὴ καὶ Φιλιππίδου
κληροῦχε, νυκτός τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου. e
καὶ Ἀριστοφῶν Πλάτωνι

ἐν ἡμέραις τρισὶν
5 ἰσχνότερον αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλιππίδου.
B. οὕτως ἐν ὀλίγαις ἡμέραις νεκροὺς ποιεῖς;

Μένανδρος δ' ἐν Ὀργῇ
ὁ λιμὸς ὑμῖν τὸν καλὸν τοῦτον δακῶν
Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρόν.

10 ὅτι δὲ καὶ πεφιλιππιδῶσθαι ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι

Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ φησί
κακῶς ἔχεις, ὦ Στρούθι, ἀκαρῆς νῆ Δία
πεφιλιππίδωσαι. B. μὴ σὺ καινῶς μοι λάλει. f
ὄσον οὐ τέθνηκα. A. τοῦ ταλαιπώρου πάθους.

15 πολλῶ οὖν κάλλιόν ἐστι τοιοῦτόν τινα εἶναι τὴν ιδέα
ἢ ὡς φησιν Ἀντιφάνης ἐν Αἰόλῳ

τοῦτον οὖν

δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος
ἀσκὸν καλοῦσι πάντες οὐπιχώριοι.

20 Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ ἠδουῆς Δει-
νίαν φησὶ τὸν μυροπώλην διὰ τρυφὴν εἰς ἔρωτα
ἐμπεσόντα καὶ πολλὰ χρήματα ἀναλώσαντα, ὡς ἔξω
τῶν ἐπιθυμιῶν ἐγένετο, ὑπὸ λύπης ἐκταραχθέντα
ἐκτεμεῖν αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα, ταῦτα πάντα ποιούσης τῆς 553

25 ἀκολάστου τρυφῆς.

78. ἔθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς πόδας τῶν τρυ-
φώντων ἐναλείφειν μύροις, ὡς Κηφισόδωρος μὲν ἐν
Τροφωνίῳ φησὶν

30 ἔπειτ' ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι πρίω
μύρον ἱρινον καὶ ῥόδινον· ἄγαμαι, Ξανθία·
καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρίω μοι βάκχαριν.

Εὐβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίῳ

ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον. ἐν δὲ κύ-
 κλῳ νιν
 παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλιδαναὶ μάλα καὶ κατά-
 θρυπτοι
 τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι μύροις τρίψουσι τὸν ἑ-
 ἑλλόν.

b ἐν δὲ Πρόκριδι λέγει τις πῶς δεῖ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ
 τῆς Πρόκριδος κυνός, ὡς περὶ ἀνθρώπου τοῦ κυνός
 τὸν λόγον ποιούμενος

οὐκοῦν ὅπως στορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί· 10
 κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν μιλησίων
 ἐρίων, ἄνωθε δ' ἐπιβαλεῖτε ξυστίδα.

B. Ἀπολλων. A. εἶτα χόνδρον αὐτῷ δεύσετε
 γάλακτι χηνός. B. Ἡράκλεις. A. καὶ τοὺς πόδας
 ἀλείψετε' αὐτοῦ τῷ μεγαλλείῳ μύρῳ. 15

Ἀντιφάνης δὲ ἐν μὲν Ἀλκήστιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ
 c χριόμενον τοὺς πόδας. ἐν δὲ Μητραγύρῳ φησί
 τὴν τε παῖδ' ἀλείμματα

παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν εἶτα τοὺς πόδας
 ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἶτα τὰ γόνατα. 20
 ὡς θᾶπτον ἢ παῖς δ' ἦφατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν
 ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν.

καὶ ἐν Ζακυνθίῳ

εἶτ' οὐδ' ἀδικαίως εἰμὶ φιλογύνης ἐγὼ
 καὶ τὰς ἐταίρας ἠδέως πάσας ἔχω; 25

τουτὶ γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν,
 μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας,
 πῶς οὐχὶ σεμνὸν ἐστὶ;

d καὶ ἐν Θορικίοις

λοῦνται δ' ἀληθῶς· ἀλλὰ τί; 30
 ἐκ χρυσοκολλήτου δὲ κάλπιδος μύρῳ
 αἴγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη,

φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία,
 σισυμβρίνῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα,
 [μελιλωτίνῳ δὲ τὸν ἕτερον καὶ τὰ σφυρά,]
 ἀμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην,
 5 ἔρφυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πρωτεσιλάῳ

μύρῳ δὲ παρὰ Πέρωνος, οὐπερ ἀπέδοτο
 ἐχθρὸς Μελανώπῳ πολυτελοῦς αἰγυπτίου,
 ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου.

10 καὶ τὸν ἐπὶ Θεμιστοκλέους δὲ βίον Τηλεκλειδῆς ἐν Πρω-
 τάνεσιν ἀβρὸν ὄντα παραδίδωσι. Κρατῖνος δ' ἐν Χεί-
 ρωσι τὴν τρυφήν ἐμφανίζων τὴν τῶν παλαιτέρων φησὶν
 ἀπαλὸν δὲ σισύμβριον ἢ ῥόδον ἢ κρίνον παρ'
 οὓς ἐθάκει·

15 μετὰ χερσὶ δὲ μῆλον . . . ἔχων σκίπωνα τ' ἠγό-
 ραζον.

79. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τοῖς Ἑρωτικοῖς ἑκαστὸν
 τί (φησὶ) μετὰ χεῖρας ἄνθη καὶ μῆλα καὶ τὰ τοιαῦτα
 φέρομεν; πότερον ὅτι καὶ διὰ τῆς τούτων ἀγαπήσεως
 20 ἢ φύσις μὴνύει τοὺς τῆς ὥρας ἔχοντας τὴν ἐπιθυ-
 μίαν; διὰ τοῦτο οὖν οἶονεὶ δεῖγμα τῆς πέψεως τὰ
 ὠραῖα μετὰ χεῖρας ἔχουσι καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς; ἢ
 δυοῖν χάριν ταῦτα περιφέρουσιν; ἀρχή τε γὰρ ἐντυ-
 χίας καὶ παράδειγμα τῆς βουλήσεως αὐτοῖς γίνεται
 25 διὰ τούτων, αἰτηθεῖσι μὲν τῷ προσαγορευθῆναι,
 δοῦσι δὲ τῷ ὑπογράφειν ὅτι δεῖ καὶ αὐτοὺς μεταδι-
 δόναι τῆς ὥρας. ἢ γὰρ τῶν ὠραίων ἀνθῶν καὶ καρ-
 πῶν αἰτησις εἰς ἀντίδοσιν τῆς τοῦ σώματος ὥρας 554
 προκαλεῖται τοὺς λαβόντας. ἢ τὴν τούτων ὥραν πα-
 30 ραψυχὴν καὶ παραμυθίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἐρωμένων
 ὥρας ταῖς ἐπιθυμίαις χαίροντες ἔχουσιν αὐτοῖς; ἐκ-
 κρούεται γὰρ ὑπὸ τῆς τούτων παρουσίας ὁ τῶν ἐρω-

μένων πόθος. εἰ μὴ ἄρα τοῦ περὶ αὐτοὺς κόσμου χάριν, καθάπερ ἄλλο τι τῶν πρὸς καλλωπισμὸν συν-
τεινόντων, ἔχουσί τε ταῦτα καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς. οὐ γὰρ μόνον στεφανουμένων τοῖς ὠραίοις ἄνθεσιν ἀλλὰ καὶ μετὰ χειρᾶς ἐχόντων τὸ πᾶν εἶδος ἐπι- 5

b κοσμεῖται. τάχα δ' ἴσως διὰ τὸ φιλοκάλους εἶναι·
δηλοῖ δὲ τὸ τῶν καλῶν ἐρᾶν καὶ πρὸς τὰ ὠραῖα φιλι-
κῶς ἔχειν. καλὸν γὰρ ὅτι τὰς ὀπίρας καὶ τὸ τῆς
ὥρας ὄντως πρόσωπον ἐν τε καρποῖσι καὶ ἄνθεσι
θεωρούμενον. ἢ πάντες οἱ ἐρῶντες οἶον ἐκτροφῶντες 10
ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ ὠραινόμενοι τοῖς ὠραίοις ἀβρύ-
νονται; φυσικὸν γὰρ δὴ τι τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι
καλοὺς καὶ ὠραίους ἀνθολογεῖν. ὅθεν αἴ τε περὶ τὴν
Περσεφόνην ἀνθολογεῖν λέγονται καὶ Σαπφῶ φησιν
ἰδεῖν 15

ἄνθε' ἀμέρογυσαν παῖδ' ἄγαν ἀπαλάν.

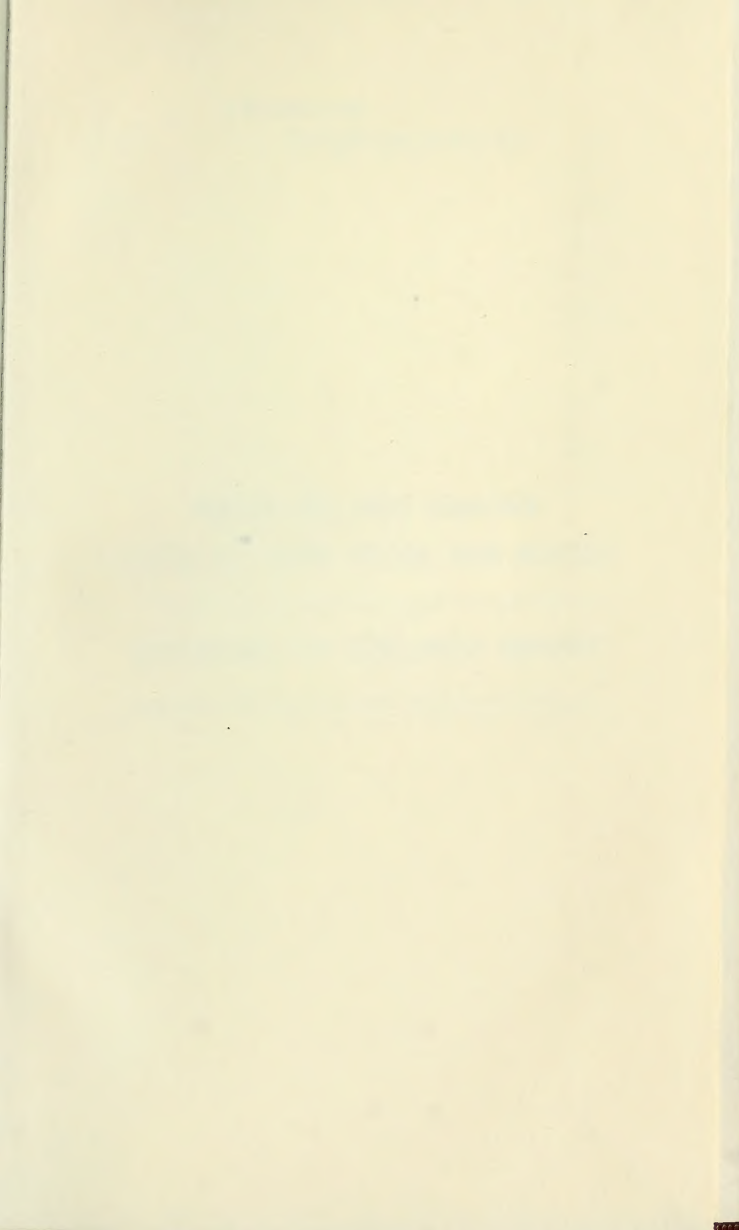
c δ0). οὕτω δὲ ἐξήρτηντο τῶν ἡδυπαθειῶν οἱ τότε
ὡς καὶ καλλιπύργου Ἀφροδίτης ἱερὸν ἰδρῦσασθαι ἀπό-
τριάτης αἰτίας. ἀνδρὶ ἀγροίκῳ ἐγένοντο δύο καλαὶ
θυγατέρες. αὗται φιλονεικήσασαί ποτε πρὸς ἑαυτὰς 20
προελθοῦσαι ἐπὶ τὴν λεωφόρον διεκρίνοντο ποτέρα
εἶη καλλιπυγοτέρα. καὶ τότε παριόντος νεανίσκου
πατέρα πρεσβύτην ἔχοντος ἐπέδειξαν ἑαυτὰς καὶ
τούτῳ· καὶ ὃς θεασάμενος ἔκρινε τὴν πρεσβυτέραν,
ἧς καὶ εἰς ἔρωτα ἐμπεσῶν ἐλθῶν εἰς ἄστν κληήρης 25
d γίνεται καὶ διηγεῖται τὰ γεγενημένα τῷ ἀδελφῷ ἑαυ-
τοῦ ὄντι νεωτέρῳ. ὃ δὲ καὶ αὐτὸς ἐλθῶν εἰς τοὺς
ἀγροὺς καὶ θεασάμενος τὰς παῖδας ἐρᾶ καὶ αὐτὸς τῆς
ἐτέρας. ὁ οὖν πατήρ ἐπεὶ παρακαλῶν αὐτοὺς ἐν-
δοξοτέρους λαβεῖν γάμους οὐκ ἔπειθεν, ἄγεται ἐκ τοῦ 30
ἀγροῦ τὰς παῖδας αὐτοῖς πείσας ἐκαίνων τὸν πατέρα
καὶ ζεύγνυσι τοῖς υἱοῖς. αὗται οὖν ὑπὸ τῶν πολιτῶν

καλλιπυγοὶ ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης
Κερκιδᾶς ἐν τοῖς ἰάμβοις ἱστορεῖ λέγων

ἦν καλλιπύγων ζεῦγος ἐν Συρακούσαις.

αὐταὶ οὖν ἐπιλαβόμενα οὐσίας λαμπρῶς ἰδρύσαντο
Ἄφροδίτης ἱερὸν καλέσασαι καλλιπυγον τὴν θεόν.
ὡς ἱστορεῖ καὶ Ἀρχέλαος ἐν τοῖς ἰάμβοις.

81. ἐν μανίᾳ δὲ τρυφήν ἡδίστην γενομένην οὐκ
ἀηδῶς ὁ Ποντικός Ἡρακλείδης διηγεῖται ἐν τῷ περὶ
ἡδονῆς οὕτως γράφων ὁ Αἰζωνεὺς Θράσυλλος ὁ Πυ-
10 θοδώρου διετέθη ποτὲ ὑπὸ μανίας τοιαύτης ὡς πάντα
τὰ πλοῖα τὰ εἰς τὸν Πειραιᾶ καταγόμενα ὑπολαμβάνειν
ἑαυτοῦ εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ καὶ διώκει,
καὶ ἀπέστειλλε καὶ καταπλέοντα ἀπεδέχετο μετὰ χαρᾶς
τοσαύτης ὅσης περ' ἂν τις ἡσθίῃ τοσοῦτων χρημάτων
15 κύριος ὢν. καὶ τῶν μὲν ἀπολομένων οὐδὲν ἐπεξή-
τησε, τοῖς δὲ σωζομένοις ἔχαιρε καὶ διῆγε μετὰ πλεί-
στης ἡδονῆς. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρίτων ἐκ
Σικελίας ἐπιδημήσας συλλαβὼν αὐτὸν παρέδωκεν
ἰατροῦ καὶ τῆς μανίας ἐπαύσατο, διηγεῖτο . . . οὐδε-
20 πώποτε φάσκων κατὰ τὸν βίον ἡσθῆναι πλείονα.
λύπην μὲν γὰρ οὐδ' ἡμινοῦν αὐτῷ παραγενέσθαι.
τὸ δὲ τῶν ἡδόνων πλῆθος ὑπερβαλεῖν.

PA

Athenaeus

3937

Deipnosophistae

A2

1858

v.2

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
